

ALICE A. BAILEY
ESOTERISK
HEALING

Alice A. Bailey

Udkommet på dansk:

Nationernes Skæbne, 1982
En kompilation om seksualitet, 1988
Esoterisk Psykologi, bind I, 1989
Døden – det store eventyr (kompilation), 1990
Blændværk – et verdensproblem, 1991
Hierarkiets fremtræden, ashramernes eksternalisering, 1992
Esoterisk Psykologi, bind II, 1993
Kristi Tilsynekomst, 2. udgave, 1994
Undervisning i den nye tidsalder, 2. udgave, 1994
Herkules' arbejder, en astrologisk fortolkning, 1995
Fra intellekt til intuition, 1995
En afhandling om Kosmisk Ild, 1996
Telepati og det æteriske legeme, 2. udgave, 1996
Stof til eftertanke (kompilation), 1996
Den syvende stråle (kompilation), 1997
Breve om Okkult Meditation, 1997
Sjælen, livets kvalitet (kompilation), 1998
Sjælens lys, Patanjalis Yoga Sutraer, 1998
En afhandling om Hvid Magi, 2. udgave, 1998
Sindslidelser (kompilation), 1998
Strålerne og Indvielserne, 1998
Menneskehedens problemer, 1999
Discipelskab i den nye tidsalder, bind I, 1999
De syv stråler (kompilation), 1999
Indvielse, menneskelig og solar, 2. udgave, 2000
Karma og Dharma (kompilation), 2000
Reinkarnation (kompilation), 2001
Fra Betlehem til Golgata, Jesu indvielser, 2001
Tjeneste for menneskeheden (kompilation), 2002
Esoterisk Astrologi, 2. udgave, 2003
Discipelskab i den nye tidsalder, bind II, 2004
Esoterisk Healing, 2. udgave, 2007

Alice A. Bailey

Esoterisk Healing

Bind IV

af

En afhandling om
de syv stråler

ESOTERISK CENTER FORLAG

Esoterisk Healing

Originaltitel: Esoteric Healing

© Copyright 1953 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York

1. udgave 1995

2. udgave © Esoterisk Center Forlag 2007

Trykt hos Narayana Press, Gylling

ISBN 87-88365-70-0

Oversættelsen er et gruppearbejde

www.shop-ecf.dk

info@shop-ecf.dk

En afhandling om de syv stråler

- Bind I Esoterisk Psykologi
- Bind II Esoterisk Psykologi
- Bind III Esoterisk Astrologi
- Bind IV Esoterisk Healing
- Bind V Strålerne og Indvielserne

Indhold

	Side
INDLEDENDE BEMÆRKNINGER.	<u>13</u>
<u>Første del</u>	
DE GRUNDLÆGGENDE ÅRSAGER TIL SYGDOM.	<u>21</u>
<u>KAPITEL I</u>	
<i>Psykologiske årsager til sygdom.</i>	<u>35</u>
1. Årsager, der har oprindelse i følelses- og begær- naturen.	<u>43</u>
A. Ukontrollerede og forkert regulerede emo- tioner.	<u>48</u>
B. Begær, undertrykt eller uhæmmet.	<u>61</u>
C. Sygdomme forårsaget af bekymring og irritation.	<u>74</u>
2. Årsager, der har oprindelse i det æteriske legeme.	<u>78</u>
A. Kongestion.	<u>82</u>
B. Manglende koordination og integration.	<u>84</u>
C. Overstimulering af centrene.	<u>86</u>
3. Årsager, der har oprindelse i det mentale legeme.	<u>92</u>
A. Forkerte mentale holdninger.	<u>93</u>
B. Mental fanatisme. Tankeformers dominans.	<u>95</u>
C. Frustreret idealisme.	<u>99</u>
Den hellige healingskunst.	<u>103</u>
Indledende regler for healing gennem ud- stråling.	<u>106</u>
Tre store love om sundhed.	<u>109</u>
Sammenfatning af årsagerne til sygdom.	<u>114</u>
4. Sygdomme, der vedrører discipelskabets liv.	<u>116</u>
A. Sygdomme, der rammer mystikere.	<u>117</u>
B. Sygdomme, der rammer disciple.	<u>122</u>
Centrene og kirtelsystemet.	<u>140</u>
De syv store centre.	<u>144</u>
Legemet, den synlige form.	<u>161</u>
De syv store centre – (fortsat).	<u>167</u>
Det æteriske legeme, nervesystemet og det endokrine system.	<u>185</u>
Virkninger i bestemte regioner af legemet.	<u>193</u>
Virkninger af under- og overstimulering af centrene.	<u>201</u>

KAPITEL II	
<i>Årsager, der har oprindelse i gruppeliv.</i>	<u>215</u>
1. Menneskehedens sygdomme, nedarvet fra fortiden.	<u>219</u>
A. Veneriske og syfilitiske sygdomme.	<u>222</u>
B. Tuberkulose.	<u>225</u>
C. Cancer.	<u>229</u>
2. Sygdomme, der har oprindelse i skjulte planetariske tilstande.	<u>234</u>
3. Racebetingede og nationale sygdomme.	<u>240</u>
KAPITEL III	
<i>Vore karmiske forpligtelser.</i>	<u>249</u>
1. Det enkelte menneskes karmiske forpligtelser.	<u>275</u>
2. Karma, der forårsages af de syv stråler.	<u>278</u>
KAPITEL IV	
<i>Besvarelse af nogle spørgsmål.</i>	<u>291</u>
<u>Anden del</u>	
DE GRUNDLÆGGENDE FORUDSÆTNINGER FOR HEALING.	<u>357</u>
KAPITEL V	
<i>Tilbagegivelsesprocessen.</i>	<u>395</u>
1. Dødens natur.	<u>406</u>
Dødsfrygt.	<u>411</u>
Definition af døden.	<u>413</u>
Hensigten med døden.	<u>414</u>
Kunsten at dø.	<u>421</u>
2. Tilbagegivelseshandlingen.	<u>427</u>
Faktorer, den tilbagetrukne sjæl konfronteres med.	<u>431</u>
To betydningsfulde årsager til kremation.	<u>436</u>
Hændelsesforløbet ved døden.	<u>438</u>
3. To betydningsfulde spørgsmål.	<u>443</u>
KAPITEL VI	
<i>Eliminationskunsten.</i>	<u>451</u>
Aktiviteter umiddelbart efter døden.	<u>454</u>
Devachanoplevelsen.	<u>460</u>
Den tiende lov for healing.	<u>463</u>
KAPITEL VII	
<i>Integrationsprocesserne.</i>	<u>469</u>
Integrationens betydning.	<u>471</u>
Sjælens mentale tilstand.	<u>473</u>
Elimination af tankeformen »personlighed«.	<u>477</u>

Tredje del

DE GRUNDLÆGGENDE LOVE FOR HEALING.....	<u>483</u>
--	------------

KAPITEL VIII

<i>Opstilling og vejledning i lovenes og reglernes anvendelse</i>	<u>493</u>
Første lov.....	<u>500</u>
Anden lov.....	<u>504</u>
Første regel.....	<u>510</u>
Tredje lov.....	<u>518</u>
Fjerde lov.....	<u>523</u>
Anden regel.....	<u>535</u>
Femte lov.....	<u>539</u>
Tredje regel.....	<u>557</u>
Sjette lov.....	<u>561</u>
Syvende lov.....	<u>568</u>
Fjerde regel.....	<u>581</u>
Ottende lov.....	<u>584</u>
Femte regel.....	<u>592</u>
Niende lov.....	<u>608</u>
Sjette regel.....	<u>619</u>
Tiende lov.....	<u>624</u>

KAPITEL IX

<i>De syv healingsmetoder</i>	<u>637</u>
I. De syv stråleenergier.....	<u>639</u>
II. Healerens og patientens stråler.....	<u>642</u>
III. De syv healingsmetoder.....	<u>648</u>

REGISTER.....	<u>659</u>
---------------	------------

Uddrag af Tibetanerens erklæring

Det er tilstrækkeligt at sige, at jeg er en tibetansk discipel af en bestemt grad, og det siger jer kun lidt, for alle – fra den mest beskedne aspirant op til og hinsides Kristus selv – er disciple. Jeg lever ved Tibets grænse og i et fysisk legeme ligesom alle andre mennesker. Undertiden, når mine øvrige pligter tillader det, leder jeg (eksoterisk set) en stor gruppe tibetanske lamaer. Dette er årsag til det forlydende, at jeg er abbed for dette særlige lamakloster. De, der er forbundet med mig i Hierarkiets arbejde (og alle sande disciple deltager i dette arbejde), kender mig under et andet navn og embede. A.A.B. ved hvem jeg er, og kender to af mine navne.

Jeg er en af jeres brødre, som er vandret et lille stykke længere ad vejen end den almindelige studerende, og som derfor har påtaget sig et større ansvar. Jeg har stridt og kæmpet mig frem til mere lys end det, aspiranter som læser disse linjer, kender, og derfor må jeg nødvendigvis virke som overbringer af lyset. Efter lærernes opfattelse er jeg ikke en gammel mand, og dog er jeg heller ikke ung og uerfaren. Mit arbejde er at undervise og udbrede kendskabet til den urgamle visdom, hvor som helst jeg finder genklang, og det har jeg gjort i mange år. Jeg søger også at være til støtte for mestrene M. og K.H., når som helst lejlighed gives, for i lang tid har jeg været forbundet med dem og tilknyttet deres arbejde. I det ovennævnte har jeg meddelt jer meget, men intet som kunne give anledning til den tåbelige tilbedelse og blinde lydighed, som følelsesfulde aspiranter udviser over for den guru og mester, de endnu er ude af stand til at kontakte. Ej heller vil de få den ønskede kontakt, før de har forvandlet deres emotionelle tilbedelse til uselvvisk tjeneste for menneskeheden – ikke for mesteren.

De bøger, jeg har skrevet, er sendt ud uden krav på anerkendelse. De kan være korrekte, sande og nyttige eller ikke; det er jer, der skal efterprøve deres sandhed gennem praktisk anvendelse og opøvelse af intuition. Hverken jeg eller A.A.B. er det mindste interesseret i at få dem erklæret for inspirerede skrifter,

eller at nogen (med tilbageholdt åndedræt) skal omtale dem som et af mestrenes værker. Hvis de fremlægger sandheden på en sådan måde, at den naturligt viderefører den lære, der allerede er givet til verden, og hvis den information, der gives, kan løfte den åndelige stræben og viljen til at tjene fra det emotionelle plan, op til det mentale (det plan hvor mestrene *kan* findes), vil formålet med dem være nået. Hvis den undervisning, der gives, finder genklang i de oplyste åndsarbejdere i verden og fremkalder glimt af intuition, lad da læren blive accepteret; men ellers ikke. Hvis disse udsagn kan bekræftes eller anses for sande ifølge loven om overensstemmelse, er det godt og rigtigt. Men skulle det ikke være tilfældet, da bør den studerende ikke acceptere det, der siges.

August 1934

Indledende bemærkninger

Det omfattende emne helbredelse kan føres tilbage til tidernes morgen, og det har altid været genstand for forskning og forsøg. Men når det gælder den rigtige anvendelse af de helbredende evner og kræfter, er kundskaben endnu i sin vorden. Først nu i vor tid og i denne generation er det blevet muligt at formidle lovene for magnetisk healing og at pege på årsagerne til de sygdomme, som har oprindelse i de tre indre legemer, og som i dag hærger menneskenes legemer, forårsager endeløs lidelse og smerte og fører mennesket gennem den portal, der fører til en verden af ikke-legemlig eksistens. Først nu er mennesket nået til det punkt i sin bevidsthedsudvikling, hvor han kan begynde at erkende de subjektive verdners kraft. Den nye og omfattende videnskab psykologi er menneskets respons på denne voksende erkendelse. Hvordan man tilpasser sig, eliminerer og om muligt kurerer sygdom er et spørgsmål, der optager både tænkende og lidende mennesker. Vi har meget at udrette, og jeg beder jer derfor have tålmodighed.

Når vi begiver os ind på healingens område, begiver vi os ind i en verden, hvor der findes stor esoterisk viden og et uendeligt antal konklusioner, og vi står over for postulater fremsat af de mange tænkere, der ned gennem tiderne har søgt at helbrede og hjælpe. Årsagen til sygdom har været genstand for endeløs udforskning og spekulation, hvilket har resulteret i mange korrekte konklusioner om helbredelse af sygdom. Der er endvidere formuleret mange metoder, teknikker, formler, recepter, forskellige behandlinger og teorier. Dette er med til at fylde sindet med mange tanker – nogle rigtige, andre forkerte – og det kan gøre det ret vanskeligt for nye tanker at trænge igennem og for den studerende at assimilere det hidtil ukendte.

Aspiranter mister meget ved at fastholde det, den lavere tænkning værner om. Men når det alligevel lykkes for dem at være åbensindede og rede til at acceptere nye teorier og hypoteser, opdager de, at den gamle og værdifulde sandhed i virkelig-

heden ikke går tabt, men blot henvises til sin rette plads i en større orden.

Alle indviede i den tidløse visdom er uundgåeligt healere, selv om alle ikke nødvendigvis helbreder det fysiske legeme. Årsagen til dette er, at alle sjæle, der har opnået et vist mål af sand frigørelse, er overførere af åndelig energi. Denne energi påvirker automatisk den mekanisme, der anvendes af de sjæle, som de kommer i kontakt med. Når jeg anvender ordet »mekanisme« i disse instruktioner, henviser jeg til forskellige aspekter af det redskab, legemet eller formnaturen, gennem hvilket alle sjæle søger manifestation. Jeg henviser således til:

1. *Det tætte fysiske legeme*, der er summen af alle de organismer, det er dannet af. Disse organismer har forskellige funktioner, der sætter sjælen i stand til at udtrykke sig på det fysiske eller objektive plan som en del af en større og mere omfattende organisme. Det fysiske legeme udgør det iboende åndelige menneskes responsapparat, og det tjener til at forbinde dette åndelige væsen med det tilsvarende responsapparat hos den planetariske Logos, som er det væsen, i hvilket vi lever, røres og har vor væren.
2. *Det æteriske legeme*, der har én stor opgave. Denne opgave er at vitalisere og føre energi til det fysiske legeme, hvorved det integreres i jordens og solsystemets energilegeme. Det består af et netværk af energistrømme, af kraft- og lysbaner. Det udgør en del af det store netværk af energier, der ligger bag alle former, store som små (mikrokosmiske og makrokosmiske). Ad disse energibaner strømmer de kosmiske kræfter på samme måde, som blodet strømmer gennem venerne og arterierne. Denne konstante individuelle – menneskelige, planetariske og solare – cirkulation af livskræfter gennem alle formers æteriske legeme er basis for alt manifesteret liv og er et udtryk for alt livs grundlæggende enhed.
3. *Det astrale legeme eller begærlegemet* (undertiden kaldt det emotionelle legeme) er resultatet af samspillet mellem begær og sansereaktion og dette samspils indvirkning på selvet i centrum. Den resulterende virkning – i dette legeme – ople-

ves som emotion, som smerte eller velvære eller andre af modsætningernes par. I de to legemer – det æteriske og det astrale – findes halvfems procent af alle årsager til fysiske sygdomme og problemer.

4. *Det mentale legeme* eller den mængde af chitta eller tankestof, som det enkelte menneske kan anvende og præge, udgør det fjerde legeme i rækken af mekanismer, der er til rådighed for sjælen. Men glem ikke, at disse fire legemer tilsammen udgør én mekanisme. Fem procent af alle nutidens sygdomme opstår i dette legeme eller på dette bevidsthedsniveau. Jeg vil i denne forbindelse fremhæve, at det endnu ikke forholder sig sådan, som det til stadighed påstås af visse retninger inden for helbredelsesområdet, at tanken er årsag til al sygdom. Om ca. en million år, når mennesket har ændret sin bevidsthedsfokusering fra den emotionelle natur til den mentale, og når mennesket grundlæggende er mentalt, således som det i dag grundlæggende er emotionelt, *da* vil årsagerne til sygdom kunne søges i den mentale verden. I dag kan årsagerne (undtagen i få sjældne tilfælde) findes i manglende vitalitet eller i overstimulering, eller i følelsernes verden, i begær (undertrykt eller uhæmmet), i sindsstemninger, i fortrængninger eller i dybt rodfæstede længsler, irritationer, hemmelige laster og i de mange skjulte impulser, der stammer fra personens begærliv.

Denne kraftige tilskyndelse til at være og til at have er den drift, der først og fremmest har opbygget og fortsat opbygger det ydre fysiske responsapparat, og denne drift tvinger i dag en mekanisme, som grundlæggende er blevet skabt til fysiske formål, til at tjene mere subjektive formål. Dette skaber på den anden side vanskeligheder. Når mennesket erkender, at der inde i det ydre fysiske legeme findes andre legemer, der tjener mere subtile reaktioner, så vil han opleve en gradvis genopbygning og helbredelse af det fysiske legeme. Vi skal senere beskæftige os med disse subtile legemer.

I spørger naturligvis her: Hvad er den generelle fremgangsmåde, som vi skal forsøge at følge her i min instruktion i love-

ne om healing, dvs. de love som vejleder de indviede, og som gradvis vil erstatte de mere fysiske metoder, der benyttes i forbindelse med vor tids lægekunst? I vil naturligvis også gerne vide, hvilken speciel teknik, I – som healere – må lære at benytte, både med hensyn til jer selv og til de personer, I søger at helbrede. Jeg vil kort beskrive den lære, som jeg vil bestræbe mig for at formidle, og fremhæve det, I specielt skal lægge vægt på, når I begynder studiet af dette emne.

Jeg vil for det første komme ind på årsagerne til sygdom, idet den okkult studerende altid må begynde i årsagernes verden og ikke i virkningernes verden.

For det andet vil jeg beskrive de syv healingsmetoder, som styrer »tilbagegivelsesarbejdet« (som det benævnes i den okkulte terminologi), således som det praktiseres af de indviede i verden. Disse syv metoder er afgørende for, hvilke teknikker, der skal benyttes. I vil bemærke, at disse metoder og teknikker er betinget af strålerne (som jeg har beskrevet i bøgerne *Esoterisk Psykologi I og II*), og at healeren derfor må tage ikke kun sin egen stråle i betragtning, men også patientens. Der findes således syv stråleteknikker, der må forklares, før de kan anvendes intelligent.

For det tredje vil jeg fremhæve den psykologiske healing og nødvendigheden af at beskæftige sig med patientens indre liv, idet den grundlæggende lov, der ligger bag al okkult healing, kan beskrives som følgende:

FØRSTE LOV

Al sygdom er et resultat af hæmmet sjælsliv. Dette gælder alle former i alle naturriger. Det er healerens opgave at frigøre sjælen, således at sjælens liv kan strømme gennem summen af de små organismer, som udgør enhver form.

Det er værd at bemærke, at forskernes forsøg på at frigøre atomets energi er af samme karakter som esoterikerens forsøg på at frigøre sjælens energi. I denne frigørelse ligger selve healingskunstens sande natur skjult. I disse linjer findes en okkult ledetråd.

For det fjerde skal vi betragte det fysiske legeme, dets sygdomme og ondt, men først efter at vi har studeret den del af mennesket, der ligger bag og omgiver det tætte fysiske legeme. På den måde vil vi arbejde fra de indre årsagers verden til de ydre hændelsers verden. Vi vil opdage, at alt, der vedrører menneskets helbred, har sin oprindelse i:

1. Summen af de kræfter, følelser, begær og sporadiske mentale processer, som karakteriserer de tre subtile legemer, og som er betingende for det fysiske legemes liv og erfaring.
2. Virkningen som menneskehedens tilstand, *som helhed betragtet*, udøver på det fysiske legeme. Et menneske er en integreret del af menneskeheden, en organisme i en større organisme. Tilstande, der eksisterer i helheden, genspejles i den lille enhed, og mange af de sygdomme, som menneskene lider af i dag, er virkninger af forhold, der eksisterer i det fjerde naturrige som helhed. Disse forhold er det enkelte menneske ikke selv ansvarlig for.
3. Den indvirkning på menneskets fysiske legeme, som forårsages af det planetariske liv, som er den planetariske Logos' livsudtryk, og som er et væsen i udvikling. Betydningen af dette ligger stort set hinsides vor fatteevne, men virkningerne er mærkbare.

Jeg er ikke primært interesseret i at undervise enkeltpersoner med det formål at gøre dem til bedre healere. Det er *gruppehealing*, jeg tilsigter, og det er det arbejde, som udføres i gruppe, der har min interesse. Men ingen gruppe af mennesker kan arbejde som en enhed, medmindre sand kærlighed hersker iblandt dem, og de tjener hinanden. Healingsenergien fra det åndelige Hierarki kan ikke strømme gennem gruppen, hvis der forekommer disharmoni og kritik. Den første opgave, som enhver gruppe af healere står overfor, er derfor at etablere sig i kærlighed og at arbejde hen imod gruppeenhed og forståelse.

Jeg vil i denne forbindelse fremhæve nødvendigheden af tålmodighed i den periode, hvor healingsgruppen integreres og gruppemedlemmernes auraer smelter sammen. Det tager et

stykke tid for mennesker at lære at arbejde sammen i fuld *forståelse* og helt *upersonligt* og på samme tid opnå en sådan grad af fælles målrettethed, at den nødvendige grupperytme kan skabes – en rytme af en sådan enhed og intensitet, at arbejdet kan synkroniseres i det indre. Aspiranter og studerende må, når de arbejder efter disse retningslinjer, lære at tænke som gruppe og at give gruppen det bedste de har i sig (uden forbehold), også frugten af deres meditation over disse emner.

Jeg kan yderligere tilføje, at disse instruktioner bliver så præcise, som overhovedet muligt. Jeg vil inden for en begrænset plads forsøge at formidle mange sandheder og informationer, således at hver sætning kommer til at indeholde idéer, der virkeligt belyser de problemer, som en healingsgruppe konfronteres med. Det, jeg har at sige, kan inddeles i to dele: For det første vil vi beskæftige os med helbredelsesarbejde og undervisning generelt, og dette vil ske ved, at jeg omtaler love, teknikker og metoder, og for det andet vil vi betragte healeren, og se på hvordan han kan dygtiggøre sig i kunsten at heale.

Er det ikke rigtigt, at det primære krav til enhver healer må være, at han er i stand til at skabe en forstående kontakt til patienten, således at han kan opnå indsigt i problemet og vinde patientens tillid?

To ord vil jeg give jer, som udtrykker kravene til alle sande helbredere, og som I må arbejde hen imod at opfylde. Disse to ord er *magnetisme* og *udstråling*. En healer skal frem for alt være magnetisk og må kunne tiltrække:

- a. Kraften fra sin egen sjæl; dette kræver indre koordination gennem individuel meditation.
- b. De mennesker, som han kan hjælpe; dette kræver en decentraliseret holdning.
- c. De energier, som, når behov opstår, kan stimulere patienten til den ønskede aktivitet; dette kræver okkult viden og en udviklet tænkeevne.

Healeren må også vide, hvordan han bærer sig ad med at udstråle; hans sjæls udstråling vil stimulere sjælsaktiviteten hos

den, der skal helbredes, og dette iværksætter den helbredende proces. Udstrålingen fra healerens mentallegeme vil oplyse patientens sind og polarisere patientens vilje. Udstrålingen fra healerens astrallegeme, der må være kontrolleret og uselvisk, vil påføre patientens urolige astrallegeme en rytme, der sætter patienten i stand til at handle rigtigt, mens udstrålingen fra det vitale legeme, der virker gennem miltcentret, vil hjælpe med til organiseringen af patientens kraftlegeme og således lette healingsarbejdet. Derfor er det healerens pligt at sørge for, at han er forberedt til dette arbejde, for således som han er, således vil virkningen på patienten blive. Når en healer arbejder magnetisk og udstråler sin sjælskraft til patienten, så kan patienten lettere nå det ønskede mål – dette kan være fuldstændig helbredelse, eller det kan være at opnå en afklaring, der gør det muligt for patienten at leve med sig selv og sin sygdom uden at føle sig handicappet af legemets karmiske begrænsninger. Målet kan også være at gøre det muligt for patienten at gennemføre den rette frigørelse (med glæde og lethed) fra legemet og at passere gennem dødens port til fuldstændig helbredelse.

Første del

De grundlæggende årsager til sygdom

Det er et problem, som alle, der har arbejdet inden for det medicinske område, har kæmpet med ned gennem tiderne. I vor nuværende mekanistiske tidsalder er vi kommet frem til tingenes overflade og er gået bort fra tidligere århundreders delvis rigtige synspunkt, der sporede sygdom *tilbage* til »onde legemsvæskers« vækst og spredning i patientens indre subjektive liv. I den udvikling, der er sket med vor viden på alle områder, er vi nu ved tingenes overflade (bemærk, at jeg ikke bruger ordet »overfladisk«), og tiden er nu inde til, at vor viden atter kan begynde at omfatte det subjektive område og derved transmutteres til visdom. I dag har de bedste forskere inden for det medicinske og beslægtede områder en begyndende erkendelse af, at årsagerne til al sygdom må søges i den mentale og emotionelle naturs subjektive og skjulte tendenser og i hæmmet eller overdreven seksualitet.

Her fra begyndelsen af vore studier vil jeg fremhæve, at den endelige årsag til sygdom, selv om den skulle være mig bekendt, ikke ville kunne forstås af jer. Årsagen ligger langt tilbage i en fjern fortid i vor planets historie, i det planetariske livs livsbane (i okkult betydning), og har sine rødder i det, der bliver betegnet som det »kosmiske onde«. Dette er et fuldkomment intetsigende udtryk, men er dog en symbolsk beskrivelse af en *bevidsthedstilstand*, der kendetegner visse »ufuldkomne guder«. Når vi som første forudsætning antager, at guddommen selv arbejder sig fremad mod en fuldkommenhed, der ligger langt ud over vor forståelse, så kan vi drage den slutning, at der for guderne selv og for GUD (forstået som solsystemets LIV) må eksistere visse begrænsninger og visse bevidsthedsstadier eller -områder, der fremdeles venter på at blive mestret. Disse begrænsninger og relative ufuldkommenheder kan forårsage definitive virkninger i disse guders manifestationslegemer – dvs. i de forskellige planeter, der er udtryksformer for disse liv, og

solsystemet som udtryk for ét LIV. Ud fra den hypotese, at disse ydre guddommelige legemer, planeterne, er former, hvorigennem bestemte guddomme udtrykker sig, kan vi drage den sande og logiske følgeslutning, at alle de væsener og former, der findes i disse legemer, nødvendigvis også må være underlagt disse begrænsninger og ufuldkommenheder, der stammer fra de bevidsthedsområder og -stadier, der endnu ikke er erkendt og erobret af disse større gudesønner, som er inkarneret i planetariske og solare former. Det postulat, at enhver form er en del af en større form, og at vi i sandhed »lever, røres og har vor væren« i Guds legeme (som Paulus udtrykker det), betyder, at vi som en integreret del af det fjerde naturrige må tage del i denne generelle begrænsning og ufuldkommenhed.

Mere end denne generelle anskuelse ligger hinsides vor forståelse og fatteevne, idet den almindelige aspirants og discipels mentale udrustning er utilstrækkelig. Udtryk som det »kosmiske onde, guddommelig ufuldkommenhed, begrænsede bevidsthedsområder, den rene ånds frihed, guddommens sind«, som tidens mystiske og okkulte tænkere ufortrødent slår om sig med, hvad betyder de egentlig? Mange retninger inden for healingsområdet giver løfte om en guddommelig fuldkommenhed og baserer deres lære på, at menneskeheden kan opnå en virkelig frigørelse fra kødets almindelige sygdomme. Men er det andet end højlydte fraser, der ganske vist indeholder et ideal, men som ofte er baseret på selviske ønsker? Er de ikke i deres mystiske betydning helt meningsløse sætninger? Hvordan kan det være anderledes, når det kun er det fuldkomne menneske, der har et nogenlunde reelt begreb om, hvad guddommelighed er?

Det er bedre, at gøre sig klart, at det ikke er muligt for mennesket at forstå de dybest liggende årsager til det, der træder frem i formlivets evolution. Er det så ikke klogere at nærme sig emnet og kendsgerningerne ud fra vore nuværende erkendelsesmuligheder og acceptere, at ligesom mennesket med sin større intelligens bedre kan trænge ind i Guds sind end dyrene kan med deres mindre udviklede sind, således eksisterer der andre højere udviklede sind, som fungerer i andre og højere

naturriger, og som opfatter livet på en mere sand og mere korrekt måde end menneskeheden? Er det ikke muligt, at evolutionens mål (således som den skitseres og forstås af mennesket) i sidste instans måske kun er et lille brudstykke af et større mål, som mennesket med sin begrænsede indsigt ikke kan fatte? Hele hensigten, således som den ligger skjult i Guds sind, kan være helt anderledes, end mennesket i dag opfatter, og udtryk som det kosmiske onde og det kosmiske gode kan, når de reduceres til terminologier, helt miste deres betydning og vil da blot være en del af det blændværk og den illusion, som mennesket omgiver alle ting med. Vor tids bedste tænkere er først nu begyndt at se den første svage lysstråle, som trænger igennem dette blændværk, og den tjener først og fremmest til at afsløre illusionen som en kendsgerning. Gennem dette lys kan følgende sandhed åbenbare sig for den, der har et modtageligt og åbent sind: *Guddommen selv befinder sig på vejen mod fuldkommenhed*. Dette udsagn har betydelige konsekvenser.

Når vi studerer årsagerne til sygdom, må vi indtage den holdning, at den grundlæggende og endelige kosmiske årsag ligger hinsides vor forståelse, og først når Guds rige er åbenbart på jorden, vil vi få en virkelig forståelse af den almindelige udbredelse af sygdom på vor planet i alle fire naturriger. Dog kan nogle enkelte grundlæggende udsagn fremsættes, og de vil engang blive bekræftet som sande i makrokosmisk forstand, men kunne allerede nu blive påvist som sande ud fra en intelligent mikrokosmisk anskuelse.

1. Al sygdom (og dette er en selvfølgelighed) forårsages af mangel på harmoni – af en eksisterende disharmoni mellem formaspektet og livet. Det, der bringer form og liv sammen eller snarere, det, der er resultatet af den tilsigtede forening, kalder vi sjælen – selvet, hvad menneskeheden angår – og det integrerende princip, hvad naturrigerne under det menneskelige angår. Sygdom forekommer, når der er en brist i koordinationen mellem disse forskellige faktorer, sjælen og formen, livet og dets udtryk, de subjektive og de objektive realiteter. Som følge heraf er ånd og materie *ikke* frit relateret til hinanden. Det

er én måde at fortolke den FØRSTE LOV på, og hele denne afhandling er en udlægning af denne lov.

2. Denne mangel på harmoni, der forårsager det, vi kalder sygdom, forekommer i alle fire naturriger og fremkalder de tilstande, der udløser smerte (hvor sanseopfattelsen er tilstrækkelig fintfølelse og udviklet) og blokering, fordærv og død. Tænk over disse ord: Disharmoni, sygdom, smerte, blokering, fordærv, død, for de beskriver den generelle tilstand, der behersker alle formers bevidste liv, makrokosmisk såvel som mikrokosmisk. De er ikke årsager.

3. Alle disse tilstande kan dog betragtes som rensende i deres virkning og må betragtes således af menneskeheden, hvis den rigtige holdning til sygdom skal vinde indpas. Dette overses ofte af den fanatiske healer og af den yderliggående eksponent for en eller anden idé, som kun er delvist forstået, og som i de fleste tilfælde kun udgør en del af en større idé.

4. Udviklingen af helbredelsesmetoder og -teknikker til at lindre er karakteristisk for menneskeheden og er et resultat af menneskets mentale aktivitet. De er et tegn på menneskets latente kraft som skabende væsen, der udvikler sig hen imod frihed. De viser, at mennesket er i besiddelse af en skelneevne, der kan opfatte det fuldkomne og se målet og således arbejde hen imod en endelig frigørelse. Menneskets nuværende fejltagelse består i:

- a. Hans manglende evne til at se den sande nytte af smerte.
- b. Hans modvilje mod lidelse.
- c. Hans misforståelse af loven om ikke-modstand.
- d. Hans overbetoning af *form*-naturen.
- e. Hans holdning til døden og hans følelse af, at det er en katastrofe, når livet ikke længere er synligt gennem formen, og denne form som følge deraf nedbrydes.

5. Når mennesket ændrer den almindelige forestilling om sygdom og accepterer sygdom som en realitet i naturen, vil han med ret tænkning begynde at arbejde med loven om frigørelse, og dette vil føre til ikke-modstand. På grund af kraften af den

styrede tænkning og den intense modstand mod sygdom har han i øjeblikket tendens til at forværre vanskelighederne. I det øjeblik han nyorienterer sin tænkning mod det sande og mod sjælen, vil sygdomme på det fysiske plan begynde at forsvinde. Dette vil tydeligt fremgå, når vi senere skal studere healingsmetoderne. Sygdom eksisterer. Former i alle riger er fyldt med disharmoni og er ikke i samklang med det iboende liv. Sygdom og forfald og tendensen til opløsning findes alle steder. Jeg vælger mine ord med omhu.

6. Sygdom er således ikke et resultat af menneskets fejlagtige tænkning. Sygdom fandtes i livsformerne, længe før den menneskelige familie kom til syne på jorden. Hvis man ønsker at udtrykke det i ord og under hensyntagen til den menneskelige tæknings begrænsninger, så kan man præcisere det således: Gud, den planetariske guddom, er skyldig i fejlagtig tænkning. Man vil ikke være i stand til at udtrykke hele sandheden, kun en lille del af årsagen, således som den opfattes af det ufuldkomne og begrænsede sind, når den ses gennem verdens almindelige blændværk og illusion.

7. Set ud fra én synsvinkel er sygdom en frigørelsesproces, og en fjende af det, der er statisk og krystalliseret. Drag dog ikke af det jeg siger den konklusion, at sygdom burde hilses velkommen, og at dødsprocessen burde værdsættes. Var det tilfældet, ville man fremelske sygdom og præmiere selvmord. Lykkeligvis for menneskeheden gør selve livet modstand mod sygdom, og formlivets reaktion nærer menneskets dødsfrygt. Med rette har det været således, fordi selvopholdelsesdriften og trangen til at bevare formens integritet er et livsnødvendigt princip i materien, og tilskyndelsen til at videreføre livet i formen er en af de mest grundlæggende drifter, Gud har givet os, og den vil bestå. Men i menneskeslægten må denne til sidst erstattes af en opfattelse og anvendelse af døden som en ordnet frigørelsesproces, der har til hensigt at bevare kraft og udstyre sjælen med et bedre manifestationsinstrument. Menneskeheden som helhed er endnu ikke rede til denne handlefrihed, men verdens disciple og aspiranter skulle nu kunne begynde at erkende disse nye eksistensprincipper. Selvopholdelsesdriften styrer

relationen mellem ånd og materie, mellem liv og form, så længe som guddommen selv ønsker at inkarnere i sit manifestationslegeme – en planet eller et solsystem. Jeg har i dette udsagn antydnet én af de grundlæggende årsager til sygdom og til den evige kamp mellem den fængslede ånd og den form, der fængsler den. I denne kamp benyttes den iboende kvalitet, der kommer til udtryk i tilskyndelsen til at bevare og tilskyndelsen til at videreføre – både den eksisterende form og arterne.

8. Loven om årsag og virkning, i østen kaldet karma, styrer alt dette. Karma kan i virkeligheden betragtes som virkninger (i vor planets formliv) af årsager, der er dybt rodfæstede og skjulte i Guds sind. De årsager, som vi kan spore i relation til sygdom og død, er i virkeligheden kun et resultat af bestemte grundlæggende principper, der styrer – rigtigt eller forkert, hvem kan dømme om det – Guds liv i formen, og disse principper vil forblive uforståelige for mennesket, indtil den tid kommer, hvor han tager den store indvielse, som er symboliseret for os i transfigurationen. Det, vi i vore studier skal beskæftige os med, er *sekundære* årsager og deres virkninger, og med de ydre resultater af de subjektive virkninger, der stammer fra så fjerne årsager, at vi ikke kan fatte det. Det bør man indse og forstå. Det er det bedste, som mennesket kan opnå med sit nuværende mentale redskab. Når intuitionen kun sjældent er virksom, og sindet kun sjældent oplyses, hvorfor skulle mennesket så udvise den arrogance at forvente at forstå alting? Han må arbejde på at udvikle intuitionen og på at opnå indre oplysning. Forståelsen vil derefter komme til ham. Han vil have opnået retten til guddommelig viden. Men ovennævnte erkendelse er også tilstrækkelig til vort formål, og den vil gøre det muligt at fremlægge de love og principper, som vil vise, hvordan menneskeheden kan opnå frigørelse fra formbevidstheden og som følge deraf frigørelse fra dødens greb og de sygdomsfremkaldende forhold, der styrer den planetariske manifestation i vor tid.

Vi vil opdele vor betragtning over årsagerne til sygdom i tre dele, idet vi i vor søgen efter sandheden vil se bort fra det helt forståelige men i ligeså høj grad formålsløse ønske om at kunne

forstå guddommens sind.

- I. De psykologiske årsager.
- II. Årsager, der hidrører fra gruppelivet.
- III. Vore karmiske forpligtelser, de karmiske årsager.

Herved vil det blot være muligt at danne sig et generelt billede (det eneste, der på nuværende tidspunkt er muligt) af sygdommene i menneskeslægten, og også delvis af de sygdomme, der findes i dyreriget. Når dette generelle billede er forstået, vil vi få en klarere forståelse af problemstillingen og kan derefter fortsætte med en betragtning over de metoder, som vil gøre det muligt mere effektivt at håndtere disse uønskede virkninger. De, der studerer kunsten at heale, bør ligeledes huske, at der findes tre metoder, der kan føre til helbredelse, og at alle tre metoder har deres plads og værdi, alt afhængig af, hvilket udviklingstrin den, der skal behandles, befinder sig på.

For det første er der de lindrende og genopbyggende metoder, der gradvist helbreder sygdom og eliminerer uønskede tilstande. De opbygger formlivet og fremmer vitaliteten, således at sygdom kan overvindes. Gode eksempler for disse metoder er de allopatiske og homøopatiske retninger samt de forskellige former for osteopati, kiropraktik og andre terapeutiske retninger. De har udført et godt og konstruktivt arbejde, og menneskeheden står i stor gæld til disse læger for deres visdom, dygtighed og uselviske holdning. De er konstant beskæftigede med alvorlige tilstande og farlige virkninger, der stammer fra årsager, som ikke selv er synlige på overfladen. Ved anvendelsen af disse metoder er patienten i hænderne på en ude fra virkende instans og bør forholde sig passiv, hvilende og modtagende.

For det andet er der den moderne psykologi, der med sine arbejdsmetoder forsøger at beskæftige sig med subjektive tilstande og med at ændre de forkerte holdninger, hæmninger, forstyrrelser og komplekser, der fører til de synlige sygdomme, sygelige tilstande og neurotiske og mentale lidelser. I forbindelse med disse metoder tilskyndes patienten til at samarbejde så tæt som muligt med psykologen, for således at nå frem til en

rigtig forståelse af sig selv og derved lære at overvinde de indre styrende forestillinger, som er ansvarlige for de ydre tilstande. Han tilskyndes til positiv aktivitet, og dette er et stort skridt i den rigtige retning. Tendensen til at kombinere psykologi og den ydre fysiske behandling er sund og rigtig.

For det tredje er der den højeste og nyeste metode, der går ud på at aktivere menneskets egen sjæl. Den sande og fremtidige helbredelse vil blive tilvejebragt ved, at sjælslivet strømmer igennem ethvert aspekt af formnaturen uden nogen form for blokering og hindring. Sjælen vitaliserer da formen med sin kraft og eliminerer de blokeringer og forhindringer, som er en hyppig kilde til sygdom.

Dette giver jer meget at tænke over. Når vi går langsomt frem i forbindelse med den praktiske anvendelse af teknikker og metoder, skyldes det, at jeg søger at lægge et sundt grundlag for det, som jeg senere skal informere jer om.

HEALERENS OPLÆRING

Hvad angår oplæringen af healeren, vil jeg, når det er relevant, nævne de seks regler, der styrer (eller burde styre) hans aktivitet. Husk de to ord, som jeg tidligere nævnte. De sammenfatter, hvad healeren præsenterer: MAGNETISME og UDSTRÅLING. De er forskellige i deres virkninger, som vi senere skal se.

FØRSTE REGEL

Healeren må søge at sammenkæde sin sjæl, sit hjerte, sin hjerne og sine hænder. Da kan han lade den vitale helbredende kraft strømme mod patienten. Dette er *magnetisk arbejde*. Det kan helbrede sygdomme, eller det kan forværre den såkaldt onde tilstand, afhængig af healerens viden.

Healeren må søge at sammenkæde sin sjæl, sin hjerne, sit hjerte og sin auriske udstråling. Da kan hans nærværelse give næring til patientens sjælsliv. Dette er *udstrålende arbejde*. Der er intet behov for hænderne.

Sjælen udfolder sin kraft. Patientens sjæl reagerer gennem auraens reaktion på udstrålingen fra healerens aura, der er fyldt med sjælsenergi.

I vort studium af årsagerne til sygdom, finder jeg det nødvendigt at sige nogle ord i forbindelse med ydre og indre betingelser. Det vil være tydeligt for de fleste, at mange sygdomme og dødsårsager skyldes omgivende forhold, som det enkelte menneske på ingen måde selv er ansvarlig for. De rækker lige fra rent ydre hændelser til arvelige dispositioner. De kan opstilles således:

1. *Ulykker*, der rammer kollektivt og kan skyldes egen skødesløshed eller andre menneskers uforsigtighed. De kan være et resultat af kamphandlinger som fx under strejker og i krige, men kan også indtræffe som følge af angreb fra dyr, ved forgiftninger og af mange andre årsager.
2. *Infektioner*, som kommer til mennesket udefra, og som ikke er betinget af dets eget blods tilstand. Disse infektioner omfatter de forskellige smitsomme sygdomme og udbredte epidemier. De kan ramme mennesket under udøvelsen af det daglige arbejde, gennem de daglige kontakter, eller gennem en udbredt sygdomstilstand i omgivelserne.
3. *Sygdomme, der skyldes underernæring*, specielt hos børn og unge. Denne tilstand af underernæring disponerer legemet for sygdom, sænker modstandskraften og vitaliteten og sætter menneskets »kampkraft« ud af spil, hvilket kan føre til en for tidlig død.
4. *Arv*. Der findes, som I véd, bestemte former for arvelige svagheder, som enten disponerer et menneske for visse sygdomme, der er dødelige, eller fremkalder en tilstand, der fører til en svækkelse af livskraften. Der kan også være tale om tendenser, som skaber en form for farligt begær, der medfører uheldige vaner, moralsk forfald, og som påvirker personens viljestyrke, så han ikke evner at kæmpe imod disse tendenser. Han bukker under for dem og betaler prisen for disse vaner, hvilket betyder sygdom og død.

Disse fire typer af sygdomme og dødsårsager forklarer meget af det, vi ser ske omkring os i menneskenes tilværelse, men de kan ikke uden videre klassificeres under nogen af de psykologiske årsager til sygdom, og vil kun blive berørt meget kort i den del, der omhandler gruppelivet og dets disponerende årsager til sygdom. Vi vil også dér komme ind på de infektiøse sygdomme, mens forhold, der fx skyldes bil- eller togulykker, ikke vil blive betragtet som årsager til sygdom. At healeren kan blive draget ind i disse tilfælde er helt rigtigt, men hans opgave er da i nogen grad anderledes, end hvor det drejer sig om de sygdomme, der har oprindelse i et af de finere legemer eller tilhører kategorien af gruppesygdomme etc. Sygdomme, der skyldes underernæring eller forkert ernæring som et resultat af den moderne livsstil og civilisation, vil ikke blive behandlet. Intet barn er som enkeltindivid ansvarlig for dette. Det, jeg beskæftiger mig med, er de sygdomme, der opstår på basis af forkerte indre tilstande.

Et barn har praktisk talt intet ansvar for sine livsbetingelser, medmindre man betragter karma som en disponerende faktor, som har udlignende kraft, og som stammer fra fortiden og indvirker på nutiden. Dette vil jeg beskæftige mig mere dybtgående med i tredje kapitel, der omhandler vore karmiske forpligtelser. Her vil jeg kun henlede tanken på, at vi godt kunne betragte hele emnet om sygdom ud fra en karmisk synsvinkel, og at dette afgjort ville have været af værdi, såfremt den rigtige oplysning om dette vanskeligt tilgængelige emne var blevet givet fra begyndelsen, da begrebet karma blev kendt i vesten. Men sandheden, sådan som vi har modtaget den fra østen, er blevet ligeså fordrejet af østens teologer, som doktrinerne om forsoningen og jomfrufødslen er blevet misfortolket og fejlagtigt forkyndt af vestens teologer. Den virkelige sandhed har ikke megen lighed med vor tids formuleringer. Jeg føler mig derfor alvorligt hæmmet, når vi skal beskæftige os med emnet sygdom set ud fra en karmisk synsvinkel. Det er vanskeligt for mig at videregive noget om, hvordan det faktisk forholder sig, eftersom der er så mange forudfattede meninger om den gamle lov om årsag og virkning, meninger som I uvilkårligt må have i

jeres tanker. Hvis jeg fortæller jer, at teorien om emergent evolution og de moderne teorier om en katalysators virkning på to substanser – der, når de bringes i forbindelse med hinanden under påvirkning af katalysatoren, skaber en tredje og anderledes substans – indeholder megen sandhed vedrørende karma, forstår I mig så? Jeg tvivler. Når jeg siger jer, at den beskrivelse, der er givet af loven om karma, når den anvendes til at forklare tilsyneladende uretfærdighed ved at fremhæve smerte, sygdom og lidelse, kun giver en delvis fremstilling af en grundlæggende kosmisk sandhed, er jeres tanker så på nogen måde blevet afklarede? Når jeg påpeger, at loven om karma, forstået og anvendt rigtigt, kan frembringe lykke, godhed og frihed fra smerte, lettere end den bringer smerte med alle dens konsekvenser, føler I jer så i stand til at forstå betydningen af det, jeg siger?

Verdens blændværk er i denne tid så stærkt og oplevelsen af illusion så kraftig og levende, at vi ikke kan se disse grundlæggende love i deres sande betydning.

Loven om karma er ikke en lov om gengældelse, som man kunne få indtryk af, når man læser de almindeligt udbredte bøger om emnet. Det er kun ét aspekt af loven om karmas virke. Loven om årsag og virkning skal ikke forstås således, som den nu fortolkes. For at illustrere dette, kan vi som eksempel tage den lov, der kaldes loven om gravitation (tyngdeloven), som gennem så lang tid har påtvunget sig menneskets opmærksomhed. En sådan lov eksisterer, men den er kun ét aspekt af en større lov, og dens virkning kan, som vi véd, til en vis grad ophæves. For hver gang vi ser en flyvemaskine stige op over vore hoveder, ser vi en demonstration af ophævelsen af denne lov ved hjælp af mekaniske midler. Dette symboliserer den lethed, hvormed den kan overvindes af mennesket. Hvis menneskene blot kunne erkende det, er de i færd med at lære en ældgammel teknik, hvori evnen til at levitere indgår som en af de letteste og enkleste indledende øvelser.

Loven om konsekvenser gælder ikke det uundgåelige og fastlagte hændelsesforløb, således som vor tids tænkning lader formode, men er meget tættere forbundet med tankens love,

end man tidligere har troet. »Mental science« nærmer sig langsomt en forståelse af dette. Denne videnskabs retning og formål er rigtig og god og resultaterne lovende, men konklusionerne og arbejdsmetoderne er endnu sørgeligt fejlagtige og højst vildledende.

Jeg har omtalt denne misforståelse af loven om karma, fordi jeg ønsker at føre jer ind i dette studium af lovene om healing med et så frit og åbent sind som muligt, og fordi jeg véd, at jeres forståelse af disse love er begrænset af:

1. Gamle teologiske dogmer med deres statiske, forvrængede og fejlagtige synspunkter. Teologiens lære er meget misvisende, men er desværre almindeligt accepteret.
2. Verdens tænkning, som er stærkt præget af begærelementet, og som rummer meget lidt virkelig tænkning. Menneskene fortolker disse vagt opfattede love som endegyldige og ud fra deres eget begrænsede synspunkt. Fx løber forestillingen om gengældelse gennem en stor del af læren om karma, fordi menneskene søger en rimelig forklaring på forhold, sådan som de umiddelbart forekommer, og fordi de selv gerne vil udøve gengæld. Alligevel forekommer der langt mere god karma end dårlig, selv om I måske har vanskeligt ved at tro det ud fra den tid, vi befinder os i.
3. Verdens illusion og blændværk, der forhindrer det almindelige og det uoplyste menneske i at se livet, som det virkeligt er. Selv det fremskredne menneske og disciplene er først nu begyndt at få et flygtigt og ufuldstændigt glimt af en strålende virkelighed.
4. En ukontrolleret tænkning og latente og ikke vakte hjerneceller hindrer også mennesket i at opfatte korrekt. Dette er en ofte overset kendsgerning. Det redskab, der anvendes til at opfatte med, er endnu utilstrækkeligt udviklet. Dette faktum bør understreges.
5. Nationale og racemæssige indflydelser med deres disponerende temperamenter og fordomme. Disse faktorer forhindrer også en rigtig forståelse af disse realiteter.

Jeg har fremlagt tilstrækkeligt her til at vise jer, at det ville være tåbeligt at tro, at I uden videre kan begribe disse love, som I nu famler jer frem imod en forståelse af. På intet andet område i menneskets tænkning er mørket større, end hvor det gælder de love, der vedrører sygdom og død.

Det er derfor nødvendigt her fra begyndelsen at være klar over, at jeg under overskriften *De psykologiske årsager til sygdom* ikke beskæftiger mig med sygdomme eller med de sygdomsdisponerende faktorer, der har udspring i det omgivende miljø, eller med de bestemte fysiske anlæg eller sygdomskim, der er nedarvede og overført fra forældre til børn gennem flere generationer. Jeg vil pointere, at disse nedarvede sygdomme er langt færre, end man for tiden formoder. Blandt de få, som kan nævnes, er tilbøjeligheden til at udvikle tuberkulose, syfilis og cancer de vigtigste, når det drejer sig om den nuværende menneskehed. De er nedarvede, men kan også overføres ved direkte kontakt. Dette vil jeg beskæftige mig med under den anden store overskrift, der omhandler sygdomme, der har udspring i menneskeheden som gruppe betragtet.

KAPITEL I

Psykologiske årsager til sygdom

Inden vi går videre, ønsker jeg at pointere, at jeg så vidt muligt vil forsøge at undgå alle tekniske detaljer. Vort emne er et esoterisk studium af sygdomme og deres forskellige former. Jeg vil forsøge at uddybe emnet og redegøre for de vigtigste årsager til disse sygdomme. Jeg vil endvidere beskrive de generelle love, som healeren må arbejde med, samt de seks regler, som han må pålægge sig at følge gennem disciplin og forståelse.

I vil have bemærket, at jeg har opstillet de psykologiske årsager under fire overskrifter:

1. De, der hidrører fra den emotionelle, følelsesmæssige natur.
2. De, der har oprindelse i det æteriske legeme.
3. De, der er baseret på forkeret tænkning.
4. Disciplens særlige svagheder og psykologiske problemer.

I har måske bemærket, at jeg har placeret det æteriske legemes sygdomme som det andet punkt og ikke som det første. Grunden til dette er, at de *gruppesygdomme*, der er tilknyttet menneskeslægten, hovedsageligt virker gennem det æteriske legeme og manifesterer sig via det æteriske legeme hos alle former. Selv om disse sygdomme alt taget i betragtning er de mest talrige, har jeg placeret dem på andenpladsen, fordi menneskeheden endnu ikke er i stand til samlet at håndtere dem. Man må nærme sig problemet gennem det enkelte menneske, og menneskene må hver især rense det astrale eller emotionelle legeme for de tilstande, der gør det modtageligt for sygdom. Menneskeslægten er i øjeblikket astralt polariseret. Den emotionelle sansende natur er den helt dominerende i masserne. Dette fører til et relativt negativt æterisk legeme, der er forbundet med hele planetens æteriske substans. Denne substans, der ligger bag alle former, fungerer ganske enkelt som overfører og formidler af vital energi til det ydre tætte fysiske legeme. Ener-

gi strømmer gennem denne æteriske substans, men uden at det enkelte menneske styrer den, og uden at han bemærker det, eftersom det astrale er centrum for hans opmærksomhed. Ud fra den astrale eller emotionelle bevidsthedstilstand kan man slutte sig til meget angående den individuelle, fysiske tilstand. Imidlertid må vi udelade de sygdomme, som er gruppesygdomme, og som er strømmet ind i hele menneskeheden fra den æteriske verden, og som har efterladt mennesket enten udtømt eller overstimuleret eller i en sådan tilstand, at døden naturligt indtræder. Det kan fastslås som en grundlæggende generalisering, at de personlige fysiske problemer for tiden har sæde i det emotionelle legeme, og at dette legeme er den største disponerende årsag til individets dårlige helbred på samme måde, som gruppesygdommene og de forskellige epidemier, der hærger menneskemasserne, beror på en bestemt tilstand i planetens æteriske substans. De sygdomme, der er generelle, nationale, racemæssige og planetariske, når det enkelte menneske via hans æteriske legeme, men er ikke så personlige i deres virkning. Dette vil jeg senere uddybe. Her vil jeg blot fremsætte de generelle synspunkter.

Jeg vil også fremhæve, at de sygdomme, der rammer masserne, gennemsnitsmennesket, intelligentsiaen og verdens disciple, kan være og er meget forskellige – ikke så meget i deres udtryksform som i de områder, hvor de kommer til udtryk. Det er en faktor, der er meget vanskelig for den almindelige healer at forstå. Det er vanskeligt for ham at forstå disse forskelle og bedømme det udviklingstrin, som et menneske har nået. Visse sygdomme skal behandles fra det mentale plan og vil kræve, at healeren arbejder mentalt, andre sygdomme vil kræve, at healeren koncentrerer sin emotionelle energi, medens han i andre tilfælde blot bør søge at fungere som en overfører af pranisk energi til patientens æteriske legeme via hans eget æteriske legeme. Hvor mange healere er virkelig klar over bevidsthedens og livskraftens fokusering hos den patient, de har med at gøre? Hvor mange ved noget om den healingsmetode, der er mulig og påkrævet, når det gælder en discipel? Det er fx kun få, der er klar over, at en discipel ikke kan lade sig behandle af en almin-

delig healer, hvad enten denne arbejder magnetisk eller med udstråling, eller af en vilkårlig psykolog. Disciplen vil aldrig risikere at udsætte sig for en tilfældig healers aurodstråling eller underkaste sig en uerfaren akademisk psykologs behandling, hvor anerkendt denne end måtte være. Derimod kan han udmærket underkaste sig en læges eller kirurgs erfarne behandling på det fysiske plan – eftersom det fysiske legeme for ham blot er en automat, og han kan således i denne sammenhæng have god gavn af en rent fysisk behandling. En stor del af problemerne i forbindelse med de nuværende behandlingsmetoder skyldes healerens manglende evne til at:

1. Bedømme problemets omfang, hvor det primært er lokaliseret, og i hvilket legeme det hovedsageligt opstår og findes.
2. Vide på hvilket trin af udviklingsstigen patienten befinder sig, og hvor han derfor først må lede efter kilden til problemet.
3. Skelne mellem de sygdomme, der skyldes indre personlige tilstande, nedarvede tendenser eller er af gruppeoprindelse.
4. Vide om sygdommen skal behandles:
 - a. Allopatisk eller homøopatisk, da begge metoder undertiden kan anvendes, eller ved hjælp af andre af de metoder, den moderne videnskab kan tilbyde.
 - b. Gennem udstråling eller magnetisering eller begge.
 - c. Gennem en korrekt indre psykologisk tilpasning, der baseres på healerens sande indsigt.
 - d. Gennem en påkaldelse af menneskets egen sjælskraft – hvilket kun er muligt, når det gælder det forholdsvis højt udviklede menneske.
 - e. Gennem bestemte okkulte metoder, såsom at danne en helbredende triangel bestående af–

Mester

Patient

Healer

Denne metode kræver for healerens vedkommende stor viden og et højt åndeligt udviklingstrin. Den forudsætter endvidere, at healeren har forbindelse til en mester og denne mesters gruppe, samt at han har opnået retten til på patientens vegne at påkalde gruppens energi – noget som endnu meget sjældent bevilges.

Jeg vil allerførst påpege, at mit formål og min hensigt ikke er at skrive en medicinsk afhandling. Vi vil således ikke behandle legemets anatomi og kun sporadisk berøre sygdommens symptomer. Jeg har ikke til hensigt at uddybe symptomer eller beskæftige mig med de mange sygdomme, der karakteristisk for vor tids mennesker betegnes med lange navne. Denne form for information kan I, hvis I ønsker det, få fra de sædvanlige lærebøger, og disse kan I studere, hvis I har lyst. Personligt finder jeg det ikke særligt tilfredsstillende. Vi vil begynde med den forudsætning, at der findes sygdom, at sygdom er en virkning af indre årsager, at mennesket er kommet lige så langt i forståelsen af disse årsagers virkning, når de skaber forandring i menneskets ydre klædning, som videnskaben er kommet i forståelsen af Guds ydre klædning, dvs. af fænomenernes ydre verden.

Medicinens og kirurgiens lægende, lindrende og helbredende virksomhed er bevist som et ubestridt faktum. De metoder, der anvendes, som fx vivisektion kan med rette give anledning til bekymring. Trods alt dette er menneskeheden taknemmelighedsgæld til lægerne stor, og det gode, som denne profession har ydet menneskeheden, opvejer i stor udstrækning det onde. At de ikke ved alt er sandt – at der findes en lille procentdel af

læger og kirurger (mindre end det er tilfældet inden for andre professioner), som er selviske, og som ikke er nogen ære for deres stand, er også sandt – at de allerede har så stor viden, at de gerne indrømmer, at der er meget mere at lære, er også korrekt. Men at det alt i alt er en stor og god og selvopofrende gruppe i den menneskelige familie, det er en kendsgerning. Glem ikke det.

Jeg beskæftiger mig med den subjektive side af mennesket, og med de sekundære årsager, der har rødder i menneskets indre legemer og i den subjektive side af selve naturen. Som jeg tidligere har forklaret, er det umuligt for jer at forstå de store grundlæggende årsager. De ligger hinsides den konkrete tænkeevnes kapacitet. Jeg søger at tydeliggøre, hvad mennesket kan gøre, både individuelt og som gruppe, for lidt efter lidt at befri sig selv fra det, der har ophobet sig fra fortiden, og således rense sit fysiske legeme for sygdomskim. Vi må imidlertid huske, at mange sygdomme af natur er gruppesygdomme og som følge deraf er iboende selve menneskeheden. Ligesom insektverdenen hærger og ødelægger planteriget, som enhver der tilfældigt færdes i skoven kan se, således hærger og ødelægger sygdomskim – enkeltvis og i grupper – menneskeriget i dag. De fungerer som nedbryderens redskaber og har i øjeblikket en ganske bestemt opgave og funktion i naturens store orden.

Målet for menneskene er at kunne dø, således som ethvert menneske må dø *på sin egen sjæls forlangende*. Når mennesket engang har nået et højere trin i evolutionen, vil han fuldt bevidst og på et selvvalgt tidspunkt trække sig tilbage fra sit fysiske legeme. Legemet vil da blive efterladt stille og uden sjæl – uden lys og dog sundt og helt. Det vil derefter opløses gennem den naturlige proces, og dets bestanddeles atomer vil vende tilbage til »reservoiret af ventende enheder«, indtil de igen skal anvendes til inkarnerende sjæle. Processen gentages atter på livets subjektive side. Mange har allerede lært at trække sig tilbage fra det astrale legeme uden at blive udsat for »påvirkningen i tågen«. Således beskrives på symbolsk måde et menneskes død på det astrale plan. Derefter trækker han sig tilbage til det mentale plan og efterlader sin astrale skal i tågen, der der-

ved tiltager i tæthed og omfang.

Jeg søger således at påpege, at min undvigelse af medicinske fagudtryk er helt bevidst, selv om vi ofte vil referere til det fysiske legeme og til de sygdomme, som det er offer for.

Desuden vil jeg i dag give jer yderligere en af lovene om helbredelse såvel som en af reglerne for healeren. Studér disse omhyggeligt.

ANDEN LOV

Sygdom er et resultat af og genstand for tre påvirkninger. For det første et menneskes fortid, idet han betaler prisen for tidligere fejltrin. For det andet hans arv, gennem hvilken han med hele menneskeheden deler de forurenede energistrømme, som er af gruppeoprindelse. For det tredje deler han med alle naturens former det, som Livets Herre pålægger sit legeme. Disse tre påvirkninger benævnes: »Den gamle lov om det ondes deling«. Denne må en dag erstattes af: »Den nye lov om det gamle dominerende gode«, der ligger bag alt, som Gud har skabt. Denne lov må bringes til aktivitet ved menneskets åndelige vilje.

Hvad er en lov, min broder? Det er det, der fører til, at både det mere og det mindre betydningsfulde underordnes viljen og hensigten hos det, der er det allerhøjeste. Derfor ligger den hinsides menneskets horisont. Mennesket må en dag lære, at alle naturlove har sine højere åndelige modsvarigheder, og disse vil vi inden længe være i gang med at søge. Vore love i dag er blot sekundære love. De er gruppelivets love og styrer naturriggerne. De kommer til udtryk (hvad menneskeriget angår) gennem tænkeevnen, den emotionelle natur og det fysiske legeme. Det er ikke min hensigt i denne korte afhandling at beskrive de grundlæggende love. Jeg nævner dem blot her, og på et senere tidspunkt (afhængig af visse faktorer, der endnu ikke er udviklet) vil jeg muligvis komme nærmere ind på dem.

I denne afhandling vil tredje del omhandle de grundlæggende

de love for healing. De omhandler ikke det samme som ovennævnte love, men beskriver de praktiske aspekter af kunsten at heale.

Den ANDEN REGEL for healeren er følgende:

ANDEN REGEL

Healeren må opnå magnetisk renhed ved at leve et rent liv. Han må tilvejebringe den klare udstråling, der viser sig i ethvert menneske, som har forbundet centrene i hovedet. Når dette magnetiske felt er etableret, vil udstrålingen fremkomme.

Betydningen af dette vil stå nogenlunde klart for den fremskredne esoterisk studerende. Som I véd, etableres det magnetiske område, når de kraftfulde vibrationer fra centret foran hypofysen og centret omkring og oven over pinealkirtlen svinger ind i hinandens virkefelt. Det eneste kontroversielle spørgsmål i forbindelse med ovenstående regel (som vi senere skal studere) er, hvordan og på hvilken måde magnetisk renhed kan opnås, og hvordan de to centre i hovedet tilsammen kan danne ét magnetisk felt. Jeg vil senere i forbindelse med vor konklusion, der vil være særdeles praktisk orienteret, berøre disse to punkter.

En af de ting, der klart skulle komme frem i vore studier, er den kendsgerning, at sygdom sjældent har en individuel oprindelse, medmindre mennesket misbruger sit liv og mishandler sit legeme (gennem drukkenskab og seksuelle udsvævelser), og at hovedparten af de sygdomme, der findes i verden i dag, næsten udelukkende er af gruppeoprindelse, er nedarvede, skyldes infektioner eller er et resultat af underernæring. Den sidstnævnte årsag er først og fremmest et af civilisationens onder. Den er et resultat af en mangelfuld økonomisk regulering eller af fordærvede fødevarer. Som jeg tidligere fremhævede, så er disse sidstnævnte årsager til sygdom ikke primært et resultat af indre subtile kræfter, men skyldes en opadgående energistrøm, der fra det fysiske plan og fra yderverdenens kræfter strømmer ind i

det æteriske legeme.

Okkulte lærere har kun i ringe grad været opmærksomme på de kræfter, som kommer ude fra, som har deres oprindelse på det fysiske plan, og som påvirker de indre legemer. Der findes fysiske energier og kraftstrømme, der trænger ind i alle formers æteriske legeme på samme måde, som verdens illusion og astralplanets sygdomskim ofte har sine rødder i forholdene på det fysiske plan. De energier, der strømmer ind i menneskets centre fra de finere niveauer, er ofte blevet beskrevet i okkulte bøger, mens de kræfter, der når centrene fra det fysiske plan, kun sjældent erkendes og omtales. Dette er en ny tanke, som jeg beder jer overveje.

Jeg har bedt A.A.B. om at indføje en kort oversigt over nogle af de punkter, som jeg allerede har beskrevet vedrørende sygdommes natur. Jeg foreslår følgende:

1. Al sygdom er disharmoni og mangel på koordination og kontrol.
 - a. Sygdom findes i alle fire naturriger.
 - b. Sygdom har en rensende virkning.
 - c. Specielle helbredelsesmetoder er karakteristiske for menneskeheden og har oprindelse i det mentale.
2. Sygdom er en kendsgerning i naturen.
 - a. Modstand mod en sygdom stimulerer den.
 - b. Sygdom er ikke et resultat af fejlagtig menneskelig tænkning.
3. Sygdom er en frigørelsesproces og en fjende af det, der er statisk.
4. Loven om årsag og virkning styrer sygdom på samme måde, som den styrer alt andet i manifestation.

Vi så også, at helbredelse kan tilvejebringes på tre måder:

1. Gennem de metoder, der anvendes inden for medicinen, kirurgien og beslægtede områder.
2. Gennem anvendelse af psykologi.
3. Gennem sjælsaktivitet.

Jeg har ligeledes fremført, at de tre vigtigste årsager til sygdom er følgende: de der er psykologiske af natur, de der er nedarvede gennem gruppekontakt, og de der er karmiske. Husk imidlertid, at disse årsager er sekundære. Vi vil nu beskæftige os med den første af disse.

1. ÅRSAGER, DER HAR OPRINDELSE I FØLELSES- OG BEGÆRNATUREN

I *En afhandling om Hvid Magi* modtog verden for første gang direkte information om naturen og kontrollen af det astrale legeme. Denne bog er i praksis den første, der nogensinde er offentliggjort om dette emne. Tidligere er der skrevet meget om det fysiske legeme og dets pleje, både af den eksoteriske og af den esoteriske videnskab. Meget af det er sandt, men en del er illusion. Det er illusion, fordi det er baseret på falske forudsætninger. Vor tids esoterikere har udtalt sig om det æteriske legeme. Det har ligeledes været delvis rigtigt og delvis forkert, men det er generelt mere rigtigt set ud fra en okkult synsvinkel end fra en eksoterisk. Det vil måske overraske jer, når jeg siger, at *En afhandling om Hvid Magi* er sand, så langt som det er muligt, men at den nødvendigvis har sine begrænsninger, og på grund af disse begrænsninger også er delvis ukorrekt. Er I overraskede over denne udtalelse? Tænk over det – hvordan skulle det kunne være anderledes, når der samtidigt må tages hensyn til jeres begrænsede indsigt? Det er umuligt for mig at videregive sandheden til jer, eftersom I hverken har en passende terminologi eller har en tilstrækkelig grundviden. Dette gør min opgave vanskelig. Denne undervisning om esoterisk healing er faktisk den vanskeligste opgave, jeg hidtil har påtaget mig, og dette af to grunde. For det første er ordene »finere legemer« (den virkelige betydning af dem) ret meningsløs, ikke sandt?

Det er ikke legemer på samme måde som det fysiske legeme. De kan betragtes som centre eller reservoirer af specielle krafttyper, tilknyttet hvert enkelt menneske med deres specielle ind- og udgange. De består af en samling af atomer, der vibrerer med stor hastighed og er farvet (hævder visse okkulte retninger) i visse bestemte nuancer. De udsender en bestemt lyd og befinder sig på forskellige udviklingstrin. Ifølge andre retninger er de bevidsthedsstadier, og nogle betragter dem som skabt i lighed med et menneske. Hvad er jeres definition, mine brødre?

For majoriteten af menneskeheden er det astrale legeme den vigtigste faktor, der må tages i betragtning. Det astrale legeme er den fremherskende årsag til dårligt helbred. Grunden til dette er, at det har en stærk og prædisponerende indvirkning på det vitale, æteriske legeme. Det fysiske legeme er som en automat, der styres af det indre legeme, der er det stærkeste. Når I erindrer jer, at det vitale legeme er modtager af energistrømme, at det rent faktisk består af og er dannet af sådanne strømme, og at det fysiske legeme aktiveres af disse strømme, er det klart, at den strøm, der er den stærkeste, også er den, som vil styre det fysiske legemes aktivitet på det fysiske plan. Der findes imidlertid to energistrømme, som må tages i betragtning i studiet af de faktorer, der fører til aktivitet på det fysiske plan. Jeg vil i denne forbindelse erindre jer om, at sygdom er en aktivitet, der hører det fysiske plan til.

1. Selve livsstrømmen, som er forankret i hjertet, og som er betingende for et menneskes vitalitet, hans arbejdskapacitet og hans livslængde.
2. Den prædominerende energistrøm, der kommer fra det astrale, det mentale eller det kausale legeme. Disse styrer hans udtryk på det fysiske plan.

Hvad angår menneskemasserne i verden og den store ikke-reflekterende offentlighed, er de dominerende faktorer livsstrømmen og strømmen af astral- eller begæreenergi. Disse kan være af enten lav eller middel kvalitet.

Hvad angår tænkende mennesker i almindelighed, er de dominerende faktorer disse to strømme samt en støt og tiltagende strøm af mental energi.

Hvad angår verdens intelligentsia og aspiranterne (de som er parat til at betræde prøvestadiets vej, eller som allerede befinder sig på den), ser vi ovennævnte tre strømme nå et balancepunkt, og der fremstår en integreret eller koordineret personlighed. Til ovennævnte regnes også verdens mystikere og skabende arbejdere, der er bevidst om den inspiration og den åndelige kontakt, som antyder en begyndende indstrømning af sjælsenergi.

Hvad angår verdens disciple, har vi her en gruppe af mænd og kvinder, der i stigende grad styres af sjælsenergi, medens de tre andre energier i samme takt underordnes denne højere type af styring.

I bør også have i tankerne, at der findes to andre energityper, der må regnes med, når det drejer sig om det intelligente menneske.

1. Den energi, der består af en koordineret personligheds forenede og sammensmeltede kræfter.
2. Den energi, der kommer fra selve det fysiske plan, som til sidst identificeres af aspiranten eller disciplen, og som bliver så fuldstændigt overvundet, at den sluttelig spiller en afgørende rolle i frigørelsen af centrene.

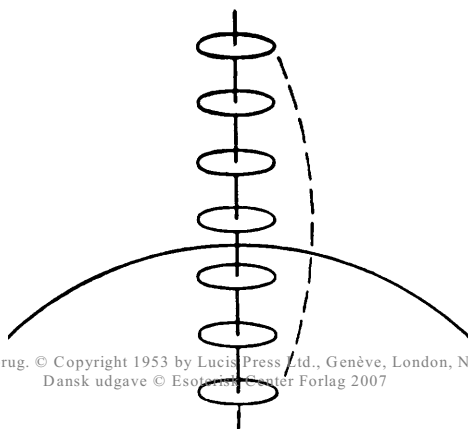
Endelig kommer det tidspunkt, hvor den indviede, når han er i inkarnation, blot arbejder med tre typer af energi: selve livsenergien, personlighedens negative energi og sjælens positive energi. Således bliver han et udtryk i bevidst manifestation for treenhedens tre aspekter.

Visse ting må være fast forankret som okkulte kendsgerninger i healerens bevidsthed, før han vil være i stand til at arbejde konstruktivt.

1. Først og fremmest, at der ikke findes andet end energi, og at denne energi manifesterer sig som mange forskellige og

varierende energier. At universet er sammensat af disse mange energier. Ligeledes, at menneskets manifestationslegemer alle uden undtagelse er sammensat af energienheder. Disse kalder vi atomer, og disse atomare enheder holdes sammen i legemsformen af stærkere energiers kohæsionskraft.

2. At det vigtigste energibrændpunkt i mennesket er sjælen. Men sjælens kohærens og integrerende kraft er fortsat større end det kvalitative aspekt. I de tidlige stadier af den menneskelige evolution er det *kohærensaspektet*, der dominerer. Senere, efterhånden som menneskets responsapparat eller legemer udvikles, begynder sjælens *kvalitetsaspekt* i tiltagende grad at vise sig.
3. At det menneskelige væsen, set fra den indre side, hvor »tid« ikke eksisterer, viser sig som et forbløffende, kalejdoskopisk og foranderligt fænomen. Sådanne legemer eller snarere samlinger af atomare enheder toner bort og forsvinder eller lyser atter frem i manifestation. Strømme af farver kommer og går, snor sig, slynger sig og sammenflettes. Visse områder vil derefter pludselig intensiveres i lysstyrke og funkler med stråleglans, eller de vil atter dø ud, hvorved fremtoningen i visse områder bliver farveløs og tilsyneladende ikkeeksisterende. Men altid findes der et konstant overskyggede lys, hvorfra en strøm af lys stråler ned til det manifesterede menneske. Han kan iagttage, at denne lysstrøm fæstner sig på to vigtige steder i det tætte fysiske menneskes indre. Disse to forankringspunkter findes i hovedet og i hjertet. Der ses også, først ganske svagt, men senere med øget stråleglans, syv andre blege lysskiver, som er det første tegn på de syv centre.

4. At disse centre, der udgør kvalitets- og bevidsthedsaspekterne, og hvis funktion det er at præge menneskets fremtoning eller ydre udtryk og anvende det som et responsapparat, er (under evolutionsprocessen) underkastet tre udviklingsforløb:
 - a. Den udvikling, der finder sted, når et barn på det fysiske plan vokser op fra spædbarn til voksen. Omkring hans enogtyvende år vil centrene normalt have opnået samme kvalitet, som de havde, da han forlod livet i en tidligere inkarnation. Mennesket fortsætter derefter fra det niveau, som han var nået til, da han sidst forlod livet.
 - b. Centrene bliver vakt gennem livserfaring. I nogle inkarnationer er det kun ét center, der påvirkes, medens det i andre inkarnationer kan være flere centre, der bringes til at fungere mere bevidst.
 - c. Til sidst bliver centrene vakt gennem indvielsesprocessen. Dette finder naturligvis først sted, når mennesket bevidst betræder Vejen.

5. At centrene viser et menneskes evolutionstrin, *hvad angår hans ydre udtryk*. Centrene indvirker direkte på det fysiske legeme gennem det endokrine kirtelsystem. Dette bør healeren have i tankerne, for fremtidens okkulte healer vil nærme sig patienten med denne viden. Han vil da arbejde gennem de centre og kirtler, der styrer det specielle område af legemet, hvor sygdommen eller ubehaget findes. Tiden er imidlertid endnu ikke moden til dette, for menneskets uvidenhed er stor. Overstimulering af centrene og som følge deraf af kirtlerne kunne let forekomme, og sygdomsprocessen kunne således stimuleres og fremmes i stedet for at opløses og helbredes.

A. Ukontrollerede og forkert regulerede emotioner.

Ud fra disse basale kendsgerninger kan man se, hvordan fejlagtige emotionelle holdninger og en generel usund tilstand i det astrale legeme kan være afgørende faktorer i fremkaldelsen af fysiske gener og sygdom. Dette hænger sammen med, at det hos langt størstedelen af menneskeheden forholder sig sådan, at det vitale eller æteriske legeme primært styres og aktiveres af det astrale legeme. Oprør i dette legeme, ethvert voldsomt udbrud på grund af vrede, dyb bekymring eller lang tids irritation, vil sende en strøm af astral energi ind i og gennem solar plexus centret og bringe dette center i en tilstand af intens uro. Dette påvirker derefter maven, bugspytkirtlen, galdegangen og galdeblæren. Det er kun få mennesker (og jeg kunne godt spørge: hvem er fritaget på dette specielle tidspunkt i menneskeheds historie), der ikke lider af fordøjelsesproblemer, dårlig mavefunktion eller galdebesvær.

Tendensen til at kritisere, til at føle voldsom modvilje og til at nære had baseret på kritik eller på et mereværdskompleks, forårsager megen af den syredannelse, som de fleste mennesker lider af. Jeg vil dog her tilføje, at jeg generaliserer. Mange mennesker har tilbøjelighed til et mindreværdskompleks i forhold til sig selv, men til et mereværdskompleks i relation til andre mennesker! Virkninger på det fysiske plan i form af maveproblemer er tæt forbundet med det fysiske legemes *begæraspekt*. Dette kommer til udtryk, når et menneske spiser og drikker det, han begærer, hvilket igen fører til de galdeanfald, som så mange har tilbøjelighed til.

Jeg har givet ovennævnte eksempler for at illustrere virkningen af de almindeligt udbredte forkerte holdninger til livet og til andre mennesker, som kendetegner menneskeheden i dag, og som forårsager ovennævnte tilstande.

De sygdomme, der er baseret på kritik, på had og på tendensen til at dømme andre (sædvanligvis uvenligt), udgår fra strubecentret til solar plexus. Den indbyrdes relation, der eksisterer mellem centrene, er aldrig blevet rigtigt studeret. Centrene i det

æteriske legeme udveksler forskellige typer af energi, og en stor del af den energi, der overføres fra et center til et andet, er ikke ønskelig, specielt når den strømmer fra centre under mellemgulvet til centre over mellemgulvet.

Det fysiske legeme (det æteriske og det faste) kan sammenlignes med et hus, der har to telefoninstallationer – den ene sender energier ude fra og ind i huset og den anden leder som en hustelefon energier fra værelse til værelse. Analogien er langt mere præcis, end den umiddelbart kan give indtryk af. I ethvert moderne hus er der indlagt lys, vand, gas og telefon. Lyset er symbol på sjælen, vandet er symbol på emotionerne, telefonen er symbol på den mentale udveksling af viden, og gassen er symbol på den æteriske natur.

Det er både interessant og sørgeligt at se, at det, der i denne tid kommer ud fra gennemsnitshuset, er det uønskede affald – det man ikke bryder sig om – det svarer til det, der er selvisk og trist, og som kræver tilfredsstillelse af personlige behov og begær.

I kan derfor se, hvorfor jeg så eftertrykkeligt har indskærpet jer nødvendigheden af *harmløshed*, for det er i esoterisk betydning den videnskabelige metode par excellence til rengøring af huset og til renselse af centrene. Ved at praktisere harmløshed renses de tilstoppede kanaler, og der åbnes for højere energier.

De emotionelle årsager til sygdom og de mentale holdninger, der forårsager fysiske problemer, er i vor tid de mest udbredte. Når de forekommer over en lang tidsperiode og videreføres fra liv til liv, fører de til mere voldsomme udtryk af ovennævnte tilstande, og disse kan igen videreudvikles til mere alvorlige og nedbrydende sygdomme, der fx kan gøre det nødvendigt at fjerne galdeblæren eller operere for kronisk mavesår. Andre sygdomme opstår på basis af en vedvarende stimulering af begærnaturen; kønssygdomme hører dog til en anden kategori. I kan af ovennævnte se, hvor ønskeligt det er, at den virkelige healer ikke alene besidder esoterisk viden, men også – indtil han er en indviet – kombinerer den med elementer fra psykologi og fra magnetisk healing, og at han samtidig er uddannet som læge eller kirurg.

Meget af den healing, der udføres nu, er værre end ingenting, fordi de ovennævnte tre betingelser ikke er opfyldt. De fleste læger, især de der benævnes alment praktiserende læger, er gode psykologer, og de har tillige en grundlæggende viden om symptomer, om anatomi og om behandling – en viden som den almindelige metafysiske healer sædvanligvis mangler. Men på et område er de helt uvidende, og det er om de energier, der mødes og strides i det menneskelige legeme, og de kræfter, der kan sættes i bevægelse, når visse esoteriske sandheder accepteres. Ikke før de begynder at arbejde med det æteriske legeme og studerer videnskaben om centrene, kan der gøres yderligere fremskridt. Den esoteriske healer ved en del om de indre kræfter og energier og har en vis forståelse af de grundlæggende årsager til de eksoteriske sygdomme, men hans uvidenhed om menneskets mekanisme er beklagelig, og der er to ting, han ikke har gjort sig klart:

For det første, at sygdom undertiden er udtryk for uønskede subjektive tilstande, der arbejder sig ud i manifestation. Når de kommer op til overfladen af den menneskelige mekanisme og viser sig rent fysisk, kan de erkendes, behandles og elimineres. Det er vigtigt at være klar over, at denne fremkomst og eliminering meget vel kan føre til døden for det pågældende legeme. Men sjælen lever videre. Et enkelt kort liv er for intet at regne i sjælens lange livscyklus, og det må anses for værdifuldt, når en periode med dårligt helbred (selv om den skulle ende med døden) fører til en eliminering af de problemskabende emotionelle og mentale forhold.

For det andet, at sygdom til tider er knyttet til og er en del af den proces, hvor sjælen trækker sig tilbage fra sin bolig. Dette kalder vi døden, og den kan komme hurtigt og uventet, når sjælen pludselig trækker sig tilbage fra legemet. Eller processen kan strække sig over en lang tidsperiode, hvor sjælen bruger flere måneder eller år til langsomt og gradvist at forlade legemet, medens legemet i denne lange periode dør lidt efter lidt.

Der er endnu ikke tilstrækkelig viden blandt healere til, at de

kan håndtere disse spørgsmål med visdom. Vi kan derfor konkludere, at:

1. Sygdom kan være en renselsesproces, tilvejebragt for at skabe et renere livsudtryk og en klarere sjælsindflydelse. Når dette er tilfældet, er helbredelse mulig.
2. Sygdom kan være et udtryk for en gradvis og langsom dødsproces og således et led i sjælens gradvise frigørelse. Hvor dette er tilfældet, vil helbredelse ikke være mulig, mens lindrende tiltag vil være nødvendige og selvfølgelig bør anvendes. Livet kan forlænges, men en permanent og definitiv helbredelse kan ikke komme på tale. Denne erkendelse mangler den almindelige mentale healer. Han fremstiller døden som en uhyggelig fjende til trods for, at den er en velgørende ven.
3. Sygdom kan være et pludseligt og definitivt signal til legemet om at slippe sjælen og gøre den fri til anden tjeneste.

I alle disse tilfælde bør der gøres alt, hvad der er muligt ud fra de moderne medicinske, kirurgiske og de mange beslægtede videnskabers standpunkt. Meget kan også opnås ved hjælp af mental og åndelig healing bistøet af psykologien. En skønne dag må disse forskellige områder begynde at samarbejde og syntetisere deres bestræbelser.

Jeg har tidligere peget på, at det astrale legeme hos de fleste er den mest betydningsfulde motiverende faktor. Dette skyldes, at:

1. Det er det legeme, hvori hovedparten af menneskene i dag centrerer deres bevidsthed.
2. Det er på nuværende tidspunkt det mest udviklede af legemerne og modtager derfor størsteparten af den livsenergi, der kommer med livsstrømmen fra sjælen, og modtager ligeledes bevidsthedens energistrøm.
3. Det har sin orientering (om jeg så må sige) rettet udad eller mod erfaringerne på det fysiske plan. Denne retning skifter til tider, idet legemet hos aspiranten midlertidigt retter sig

indad. Ligesom centrene i mennesket, »livets lotusblomster«, er skildret som nedadvendte og med stilken opad hos det ikke-udviklede menneske, men er opadvendte hos det udviklede menneske, således findes der tilstande i det astrale legeme, der er analoge hermed. Når det drejer sig om det højt udviklede menneske, den indviede eller mesteren, så er det astrale legeme til stadighed rettet imod sjælen. For mystikerens, aspirantens og disciplens vedkommende foregår den proces, som har til formål definitivt at ændre kræfternes retning og fremkalder derfor et midlertidigt kaos.

4. Menneskets astrale legeme, som er det legeme, der udvikles sidst (det fysiske og det æteriske var de to første), er stadig det mest levende og kraftfulde. Det nåede sin udviklings højdepunkt i slutningen af den atlantiske tid, og dets indflydelse er stadig stor, idet masserne centrerer deres kraft, orientering og polarisering gennem dette legeme. Det forstærkes ligeledes af energier, der kommer fra dyreriget, hvis udviklingstrin er helt astralt.

Jeg vil her minde jer om, at anvendelsen af ordet »legeme« er meget misvisende og uheldig. Dette ord skaber i bevidstheden et billede af en specifik og afgrænset form. Det astrale legeme er en samling af kræfter, der arbejder sig frem til bevidstheden i form af begær, impulser, længsler, ønsker, beslutninger, afgørelser, tilskyndelser og planer, og alt dette er basis for megen af den sandhed, der udtrykkes inden for den moderne psykologi. Psykologer har opdaget (eller snarere afdækket) nogle af disse kræfters natur, og deres terminologi i denne forbindelse er ofte mere sand okkult og præcis end den ortodokse esoterikers og teosofs.

Det kunne måske være af interesse for jer, hvis jeg her informerede jer om to ting. For det første vil jeg give jer lidt teknisk information om, hvorledes kræfterne fra det astrale plan trænger igennem til det fysiske legeme, og for det andet vil jeg beskrive virkningerne af disse kræfter, efterhånden som de – på grund af menneskets forkerte anvendelse af dem – tager form af sygdom eller de mange forskellige gener, som mennesket lider

af. På dette tidspunkt beskæftiger vi os ikke med helbredelse. Her vil jeg ganske enkelt fremlægge den grundstruktur af kendsgerninger, som vi senere kan basere vore konklusioner på. Vi vil i denne sammenhæng kun beskæftige os med gennemsnitsmennesket. Disciplens problemer vil blive taget op under dette kapitels punkt 4.

Jeg har tidligere fremhævet, at de tre store grupper af sygdomme, som størsteparten af menneskeheden rammes af, er–

1. Tuberkulose.
2. De såkaldte kønssygdomme, herunder syfilis.
3. Cancer.

Hertil kommer to andre grupper af sygdomme, som hovedsagelig rammer de mennesker, der udviklingsmæssigt befinder sig lidt over gennemsnittet, og hvis generelle intelligensniveau ligger højere end de flestes. Dertil hører verdens aspiranter.

4. Hjertesygdomme, men ikke det, der kaldes hjertesvigt.
5. Nervesygdomme, der er så udbredte i vor tid.

Disse fem grupper af sygdomme med deres forskellige underopdelinger er ansvarlige for størstedelen af de fysiske sygdomme, som rammer menneskeheden. En rigtig forståelse af de fremherskende årsager til disse sygdomme vil være en klar hjælp for fremtidens lægevidenskab. Men hvor meget der vil blive accepteret er i øjeblikket usikkert.

Jeg vil her pege på, at der, som I véd, findes fysiske modsvarigheder til de syv kraftcentre, som er lokaliseret i det æteriske legeme og næret af det astrale legeme. De kaldes de endokrine kirtler. Disse kirtler er virkninger af eller vidnesbyrd om centrene, og er selv årsag til mindre virkninger i det fysiske legeme. Det vil være af værdi, hvis vi her opstiller en tabel over det, vi véd, for således at lette forståelsen.

	<i>Center</i>	<i>Kirtel</i>	<i>Fysiske organer</i>	<i>Type af kraft</i>	<i>Udspring</i>	<i>Legeme</i>
1.	Hoved. Brahmarandra. 1000-bladede lotus.	Pineal.	Øvre del af. hjernen. Højre øje.	Åndelig vilje. . . Syntetisk. Dynamisk.	Atma. Monade via sjæl. Vilje.	Kausale. Juvelen i lotusen.
<i>Okkultisten. Den indviede. Mesteren. Dominerende efter 3. indvielse.</i>						
2.	Mellem. øjnene. Ajna.	Hypofyse. . . .	Dybereliggende. . del af hjernen. Venstre øje. Næse. Nervesystem.	Sjælskraft. Kærlighed. Magnetisk. Lys. Intuition. Vision.	Den egoiske. . . . lotus' blade som helhed.	Buddhiske. Kausale. Højere mentale.
<i>Aspiranten. Disciplen. Mystikeren. Dominerende efter 2. indvielse.</i>						
3.	Hjerte. Anahata.	Thymus.	Hjerte. Kredsløb. Blod. Også vagusnerven.	Livskraft. Gruppebe- bevidsthed.	Kærligheds-. . . . blade.	Højere mentale. Kausale.
<i>Åndelige mennesker af alle typer. Dominerende efter 1. indvielse.</i>						
4.	Strube.	Skjoldbrusk. . .	Luftvejene. Fordøjelses- kanal.	Skabende. energi. Lyd. Selvbevidst- hed.	Kundskabs-. . . . blade.	Mentale.
<i>Skabende kunstnere. Fremskredne del af menneskehed. Intelligentsiaen.</i>						
5.	Solar plexus. . .	Bugspytt.	Mave. Lever. Galdeblære. Nervesystem.	Astral. Emotion. Begær. Følsomhed.	Astrale centre. . .	Astrale.
<i>Menneskehedens gennemsnit. Almindelige mennesker.</i>						
6.	Sakral.	Kønskirtler. . .	Kønsorganer. . . .	Livskraft. Fysisk kraft. Vital energi. Animalsk liv.	Fysisk plan.	Æteriske.
<i>Lavtstående mennesker af animal type.</i>						
7.	Rygsøjlen. . . . basis. Muladhara.	Binyrer.	Nyrer. Rygsøjlen.	Viljesenergi. . . . Universelt liv. Kundalini.	Verdens- moderen.	

Denne tabel er blot en oversigt, og fortolkningen vil – ligesom tabellen over principperne og deres modsvarigheder, som H.P.B. fremlagde i tredje bind af *Den hemmelige lære* – være afhængig af den studerendes indfaldsvinkel. Vi vil senere anvende denne tabel og tilføje yderligere kolonner og flere modsvarigheder. I forbindelse med vore overvejelser vil alt det, der fremføres, have følgende syntese som grundstruktur:

1. Sjælen.
2. Sindets og emotionernes finere legemer, der ganske enkelt er kvalificerede energicentre.
3. Det vitale legeme med sine syv store kraftcentre.
4. Det endokrine system, som er en virkning af de syv centre, og som er den bestemmende og kontrollerende faktor i menneskets fysiske legeme.
5. Nervesystemet i dets tre opdelinger.
6. Kredsløbet.

Menneskets øvrige organer er virkninger, de er ikke i sig selv årsager. Kirtlerne er den bestemmende årsagsfaktor i mennesket, og de gør ham til det, han er. De er et fysisk udtryk for de krafttyper, der strømmer gennem de æteriske centre fra de mere subtile verdener. De viser det punkt i evolutionen, som mennesket har nået; enten er de vitale og aktive eller ikke-vitale og inaktive, svarende til centrenes tilstand. De er enten velfungerende eller overaktive eller måske utilstrækkeligt fungerende, alt afhængig af tilstanden i de æteriske hvirvler.

Det kan tillige anføres, at kontrolprocessen foregår via nervesystemet. Det tæt sammenkoblede styrende system bestående af nervesystemet, hjernen og kredsløbet (for blodet er bærer af livsprincippet) betinger menneskets aktiviteter – bevidst, underbevidst, selvbevidst og til sidst overbevidst. De tre centre, der i dag for majoritetens vedkommende suverænt styrer, er:

1. Ajnacentret, centret mellem øjenbrynene.
2. Solar plexus centret.
3. Sakralcentret.

Engang i fremtiden, når mennesket er »blevet dét, som han er« (dette paradoksale esoteriske udtryk), vil de styrende centre være:

1. Hovedcentret, brahmaranda.
2. Hjertecentret.
3. Centret ved rygsøjle's basis.

I den mellemliggende tid vil en stadig skiftende trehed gøre sig gældende, og ethvert menneske vil adskille sig fra ethvert andet menneske med hensyn til livsfokus, med hensyn til centrenes tilstand og deres fysiske modsvarigheder (kirtlerne), og derfor med hensyn til de sygdomme og lidelser, hæmninger og problemer, der bliver kødets lod. I denne forbindelse træder det helt tydeligt frem, at lægens og psykologens arbejde til sidst må gå hånd i hånd. De tre vigtigste aspekter ved alle diagnoser er:

1. *Det psykologiske* eller bedømmelsen af udviklingsgraden af menneskets indre legemer, deres integration samt den totale koordination af personligheden ud fra, hvordan disse finere aspekter i mennesket kommer til udtryk i bevidsthed.
2. *Endokrinologens arbejde*, idet han anskuer de endokrine kirtler som kraftstationer, hvorigennem energi – dynamisk og oplysende – kan strømme fra centrene.
3. *Lægen*, der, idet han drager de to ovennævnte eksperters konklusioner med ind i sine overvejelser, diagnosticerer sygdommen og behandler den i samarbejde med de andre to.

Disse tre kan eventuelt inddrage andre eksperter og specialister i fx elektroterapi, osteopati og kiropraktik, men det er dog gennem en kombination af lægens, psykologens og endokrinologens viden, at lægevidenskaben kvalificerer sig til at begive sig ind på nye områder, og til at gå ind i den nye tidsalder udrustet til at behandle de mennesker, der lidt efter lidt vil fremstå som nye typer med en ændret fysisk organisme. Anvendelsen af elektricitet i relation til menneskets sygdomme er en videnskab, der endnu befinder sig i sin vorden, men den har i sig spiren til nye behandlingsteknikker og helbredelsesmetoder. Kiroprak-

torerne udfører et godt og nødvendigt arbejde, men teknikken burde sammen med osteopatien underordnes de tre andre områder. Kiropraktorernes og osteopaternes arbejde udgør to halvdelen af en helhed, uanset hvor nødtigt udøverne vil vedkende sig dette. Med hensyn til den første gruppe er der behov for en grundigere og længere uddannelse, og der burde kræves en højere standard af teknisk viden.

Lægevidenskaben bevæger sig i øjeblikket langsomt frem mod nye områder, og når man engang har flyttet sygdommens formodede årsager fra et organ eller et organsystem til de finere og mere vitale niveauer, vil vi blive vidne til radikale og nødvendige forandringer; forandringer der vil føre til en forenkling og ikke til en større kompleksitet.

På baggrund af ovennævnte bemærkninger vil det ses, at sygdomme, der opstår i det fysiske legeme, stammer fra den usynlige verden og fra menneskets brug eller misbrug af de finere kræfter på de indre plan. Det må dog erindres, at sygdomme – således som de kommer til udtryk i mennesket – generelt skyldes følgende årsager, og de studerende ville gøre klogt i at have disse i tankerne, når dette emne overvejes:

1. Individuel sygdom, der skyldes indre forhold i menneskets egen udrustning og kan tilskrives hans mentale tilstand eller sygdomsfremkaldende emotionelle forhold. Dette er en arv fra fortiden.
2. Sygdomme, der er dybt rodfæstede i menneskeheden som helhed. Der findes bestemte sygdomme, der kan ramme alle mennesker. Kimene til disse sygdomme ligger latent i de fleste menneskers fysiske legeme og venter blot på de nødvendige forudsætninger for at kunne manifestere sig. Disse sygdomme kan betragtes som gruppesygdomme.
3. Sygdomme, der mærkværdigvis nok er tilfældige. Et menneske bliver offer for disse sygdomme, når han fx bukkes under for en eller anden infektion eller smitsom sygdom.
4. Sygdomme, der findes i jordbunden. Der findes i dag kun meget lidt viden om disse skjulte sygdomme. Jordbunden på vor planet er imidlertid meget gammel og gennemsyret af sygdomskim, der kræver sit af plante-, dyre- og menneskeri-

get. De manifesterer sig forskelligt i hvert rige, men skyldes grundlæggende de samme årsager.

5. Sygdomme, der rammer mystikere. Det drejer sig om de specielle sygdomme og svagheder, der angriber verdens disciple og aspiranter. De kan altid spores tilbage til en indstrømning af energi gennem centre, der ikke er udrustede eller tilstrækkeligt udviklede til at kunne formidle kraften.

Ovenstående er en *generalisering*, som kan være nyttig.

Den måde, hvorpå disse astrale kræfter (der i særlig grad er forudbestemmende for flertallet af menneskene i dag) rent fysisk manifesterer sig, er relativ enkel. I det astrale legeme findes, som I sikkert ved, korrespondenser til de syv centre i det æteriske legeme. Disse syv centre er i virkeligheden kræfternes syv store brændpunkter, og hver for sig er de udtryk for en af de syv stråleenergier. Lad mig for tydelighedens skyld vise, hvilke centre der udtrykker disse syv stråletyper:

<i>Center</i>	<i>Stråle</i>	<i>Kvalitet</i>	<i>Oprindelse</i>
1. Hoved	1.	Den guddommelige vilje	Monadisk
2. Ajna	7.	Organisation. Styring	Atmisk
3. Hjerte	2.	Kærlighed-visdom Gruppekærlighed	Buddhisk
4. Strube	5.	Kreativitet	Mental
5. Solar plexus	6.	Emotion. Begær	Astral
6. Sakral	3.	Reproduktion	Æterisk
7. Rygsøjle- basis	4.	Harmoni. Enhed gennem konflikt	Fysisk

Kommentar: I det fjerde rige, det menneskelige, er det energien fra den fjerde stråle sammen med første stråle, der til sidst vil skabe syntese. Der findes en nær relation mellem det højeste center (hovedcentret) og centret ved rygsøjle- basis. Den fjerde type af energi kommer til udtryk sammen med den første type, fordi vi stadig er atlantiske i vor polarisering, og den atlantiske civilisation var vor fjerde i rækken. Det er stort set det arbejde, som udføres i den femte civilisation, vor nuværende ariske race, der sammen med det femte princip, tænkningen, vil tilvejebringe en overgang til et højere bevidsthedsniveau. Dette vil skabe en harmoni-

sering af alle centrene gennem en viljeshandling, intellektuel og intelligent anvendt, med det formål at skabe harmoni. Dette punkt er værd at tænke nærmere over.

På det astrale plan findes der ligeledes i ethvert astralt legeme syv tilsvarende brændpunkter, hvorigennem energi kan strømme ind og derfra stråle videre til de vitale centre i det æterisk fysiske legeme som syv differentierede krafttyper. Disse krafttyper fremkalder både dårlige og gode virkninger svarende til det negative tætte fysiske legemes kvalitet. Om det bliver gode eller dårlige virkninger beror således på strålens eller kraftens type, og det vil muligvis have jeres interesse at studere tabellen på side 60 over disse gode og dårlige virkninger og deres korresponderende sygdomme.

Når I studerer denne tabel, skal I huske, at det er en generalisering, og at det kun er en ufuldstændig opstilling over de sygdomme, der kan ses som et resultat af en sådan energiindstrømning. Den er alene tænkt som vejledende. Den menneskelige udrustning er så kompleks og strålernes energier så indviklede i deres virkning, at ingen definitive og faste regler kan opstilles. Strålekræfterne manifesterer sig forskelligt alt efter stråletype og evolutionstrin. Der er således ingen modsigelse mellem denne tabel og tidligere tabeller. Hvis I husker på, at ethvert menneske grundlæggende er et udtryk for fem strålekræfter:

1. Sjælens stråle,
2. Personlighedens stråle,
3. Strålen, der styrer det mentale legeme,
4. Strålen, der styrer den astrale udrustning,
5. Strålen for den fysiske natur,

så vil det stå klart, at det vil være nødvendigt at opstille to sådanne tabeller for gennemsnitsmennesket.

Hoved.

..... Hjerte.

..... Sakral.

..... Ajna.

..... Strube.

..... Solar plexus.

..... Rygsøjle-
basis
.....

Astral kraft

Første stråle.
Vilje eller magt

Anden stråle.
Kærlighed-visdom

Tredje stråle.
Aktivitet

Fjerde stråle.
Harmoni

Femte stråle.
Viden

Sjette stråle.
Hengivenhed

Syvende stråle.
Organisation

1. Det vil være nødvendigt med en *positiv* analyse af de astrale kræfter, der udtrykker personligheden.
2. En analyse af sjælskræfterne, der kun vagt gør sig gældende. En negativ analyse af det, der endnu ikke er til stede i udrustningen, har ingen værdi her.

Det vil senere også være nødvendigt at analysere de kræfter, som direkte modtages fra sjælen og via astralplanet når det fysiske legeme, og som derfor er en kombination af sjælskraft og af den højeste type af astral energi. En sådan analyse vil have karakter af en syntese, og vil kun være mulig i forbindelse med en discipel eller en indviet. Efterhånden vil I derfor for ethvert menneske kunne udarbejde:

1. En positiv analyse af personlighedskræfterne, og hovedsagelig af den astrale kraft i de tilfælde, hvor denne udgør den fremherskende indstrømning til de æteriske centre.
2. En negativ analyse af de aspekter af sjælsenergi, der *ikke* er repræsenteret.
3. En synteseanalyse, baseret på de to førnævnte analyser kombineret med en optegnelse over, hvordan sjælen *positivt* kommer til udtryk.

Gennem disse tabeller og udsagn har jeg givet jer meget at tænke over.

B. Begær, undertrykt eller uhæmmet.

Det vil være af værdi, hvis jeg her gør det klart, at noget af det første den studerende må holde sig for øje er, at for flertallet af menneskene, ja for den helt overvejende majoritet, er de indflydelser og impulser, der udspringer fra det astrale plan, bestemmende for alt, hvad der angår det individuelle menneske, bortset fra de omstændigheder, som pålægges ham fra de omgivelser og den tid, han lever i, og som er uundgåelige for ham. Det astrale plan er et center af dynamisk udstrålende kraft, der har en fundamental *betingende* virkning i overensstemmelse med det bevidsthedsstadium, majoriteten af menneskene i øjeblikket

befinder sig på. Menneskene styres af begærimpulser af høj eller lav kvalitet. Det er naturligvis en bred generalisering, for dette grundlæggende forhold bliver til stadighed modificeret af impulser, der kommer fra det mentale plan. Det komplicerer selvfølgelig problematikken. Påvirkninger fra sjælen bliver ligeledes mere og mere mærkbare, og situationen kompliceres således yderligere for det fremskredne menneske. Denne »komplikationsproblematik« (hvis jeg kan kalde den det) er det vanskeligt for den studerende at forstå og forlige sig med i relation til hans egen fysiske tilstand og i relation til de personer, han ønsker at hjælpe.

I denne forbindelse vil jeg her give jer den tredje af de love, der styrer den hellige healingskunst.

TREDJE LOV

Sygdom er en virkning af den grundlæggende centralisering af menneskets livsenergi. Fra det plan, hvor disse energier er fokuserede, stammer de afgørende betingelser, som forårsager dårligt helbred, og som derfor udvirker sygdom eller fravær af sygdom.

Det vil således være tydeligt, at en ændring i patientens indre fokusering (den mentale holdning) både kan og vil føre til en reel befrielse fra fysisk sygdom eller til en intensivering af de reaktioner, der forårsager lidelse, sygdom eller død.

Følgende kendsgerninger fremgår klart af de tre love, som jeg indtil nu har givet jer, og som I skal overveje. Disse punkter bør danne grundlaget for jeres betragtninger:

1. Sygdom er et resultat af en blokering af SJÆLENS frie livsstrøm.
2. Sygdom er et produkt eller et resultat af tre påvirkninger:
 - a. Gamle fejl, der stammer fra personens fortid.
 - b. Menneskelige svagheder, der er nedarvet, fordi mennesket er en del af den menneskelige familie.
 - c. Det planetariske onde, påtvunget alle former på jorden af de basale betingelser og af tiden.

3. Sygdom er betinget af de kræfter, der udgår fra det plan, hvorpå menneskets bevidsthed primært er centreret.

Til disse udsagn bør en tidligere omtalt kendsgerning tilføjes:

4. Der findes fem store sygdomsgrupper, inklusive de lidelser og sekundære sygdomme, der er forbundet med disse:
 - a. Tuberkulose.
 - b. Syfilitiske sygdomme.
 - c. Cancer.
 - d. Hjertelidelser.
 - e. Nervesygdomme.

Jeg har ikke til hensigt at opdele det, jeg vil sige, i organiske og funktionelle forstyrrelser. Jeg vil heller ikke her referere til sygdomme, der skyldes epidemier eller ulykkestilfælde. Det jeg vil referere til er de grundlæggende svagheder og dispositioner, som menneskeheden som helhed har som en tvivlsom arv, og de problemer, der er forbundet med de mere fremskredne stadier på Vejen. Vi kan således se, at mennesket kommer i inkarnation med nedarvede dispositioner til sygdom, der hidrører:

1. Fra hans egen fortid, dvs. virkninger, som er et resultat af årsager, der har udspring i tidligere inkarnationer.
2. Fra menneskehedens generelle racemæssige arv.
3. Fra det planetariske livs tilstand. Disse sidstnævnte årsager løfter hele problemet ud over det almindeligt forståelige.

Et menneske er også disponeret for problemer, såfremt det er lykkedes ham (som et resultat af et langt evolutionært forløb) selv i ringe grad at opvække centrene over mellemgulvet. Når dette indtræffer, bliver han gennem en lang række af liv genstand for problemer forbundet med hjertet eller med nervesystemet i dets forskellige aspekter. Ofte kan det forekomme, at et udviklet menneske, som fx en aspirant eller en discipel, efter at have befriet sig fra de nedarvede tendenser, da vil bukke under for hjertebesvær, for nervelidelser, mental ubalance og oversti-

mulering. Disse sygdomme klassificeres sædvanligvis som »mystikernes sygdomme«.

Jeg vil gerne gøre det klart, at det ikke er min hensigt at gå ind i fysiologiske diskussioner, at gå ind på detaljer om sygdomssymptomer, eller at beskæftige mig med de skader, patologiske tilstande og ubehagelige detaljer, der ledsager nedbrydningen af den menneskelige organisme. Jeg har heller ikke til hensigt at skrive en afhandling om anatomi eller om de forskellige videnskaber, som er opstået som følge af studiet af den menneskelige mekanisme, og som er forbundet med den ydre struktur, organerne, nerverne, hjernevævet og de indbyrdes forbundne systemer, der tilsammen danner dette det menneskelige legemes indviklede maskineri. Hvad angår den eksoteriske videnskab, er der to ting, der afholder mig fra det:

1. Hele emnet er på udmærket måde beskrevet i den omfattende medicinske og kirurgiske faglitteratur. Der er ikke meget, som jeg kunne tilføje, og som ville være en gevinst i en sådan diskussion.
2. Med nogle få undtagelser er mine læsere ikke bevandrede i det menneskelige legemes opbygning og sammensætning, og patologiske detaljer, sygdomsbeskrivelser og forskellige ubehagelige symptomer på menneskets degeneration er ikke gavnlige læsninger for almindelige mennesker. Blot lidt viden om disse ting kan være yderst farligt.

Jeg har først og fremmest til hensigt at beskæftige mig med *årsager*, de indre *kilder* til sygdom, samt de bevidsthedstilstande (jeg siger ikke blot sindstilstande), der forårsager fejlfunktioner og til sidst sygelige tilstande.

Healerens problem er derfor dobbelt: For det første må han vide, om problemet ligger over eller under mellemgulvet. Det fører ham definitivt ind på det okkulte såvel som på det psykologiske område. For det andet må han have en klar opfattelse af patientens indre fokusering. Det sidste hjælper ham til at diagnosticere det første.

Dette udsagn bringer mig frem til formuleringen af den TREDJE REGEL for healere.

TREDJE REGEL

Healeren må skole sig i at kende det indre udviklingsniveau af tanker og begær hos den, der søger hans hjælp. Han vil derved opdage problemets kilde. Han må se sammenhængen mellem årsagen og virkningen og eksakt kende det punkt, hvorigennem lindring kan komme.

Jeg vil specielt henlede jeres opmærksomhed på de sidste ord i ovennævnte regel og fremhæve den kendsgerning, at sygdom primært er det fysiske legemes egen metode til at opnå lindring og frigørelse fra indre pres, fra subjektive hæmninger og fra skjulte blokeringer. Alle fysiske sygdomme er, set fra esoterikerens synsvinkel, hovedsageligt et resultat af:

1. Forkert stimulering, overstimulering eller fejlagtig placeret stimulering og af indre spændinger et eller andet sted i mekanismen.
2. Hæmninger, psykisk hunger og de akkumulerede subjektive kræfter, der holder strømmen af livskraft tilbage.

Igen ses det, at alle problemer (inden for helbredsområdet) løser sig selv ved den rigtige anvendelse og korrekte håndtering af kræfter, således at energi kan strømme frit.

Følgende spørgsmål opstår uundgåeligt: Hvorfra kommer disse nedarvede svagheder? Er det muligt at finde frem til deres udspring? Problemer, der stammer fra fortiden og de nuværende virkninger af denne fortid, er et for omfattende emne for vort studium, og desuden ville udsagn vedrørende dette forhold ikke kunne gavne menneskeheden. Jeg kan imidlertid komme med en enkelt generalisering, og selv denne vil sandsynligvis ikke bidrage nævneværdigt til jeres forståelse.

Om de tre store sygdomme, der er nedarvede fra fortiden, kan siges, at de syfilitiske eller såkaldte kønssygdomme er et levn fra de udskejelser, mennesket tillod sig i lemurisk tid; deres oprindelse er så gammel, at selve jordbunden er gennemtrængt af disse sygdomskim – en kendsgerning, der er helt ukendt for nutidens videnskab. Igennem tiderne har menneske-

ne lidt af disse infektioner; millioner er døde og begravede, og disse millioner har bidraget til forureningen af jorden. I lemurisk tid blev livskraften rettet mod det fysiske legeme, dets udvikling, dets anvendelse og styring og også mod dets videreførelse eller reproduktion. Det var i lemurisk tid, at problemerne forbundet med misbruget af det seksuelle liv tog sin begyndelse; dette blev på ejendommelig måde til det oprindelige onde, som gennemgående antydes i de gamle legender og i de tidligste optegnelser og skrifter. Der findes mange mistolkninger angående dette forhold, og når menneskene engang lærer at læse optegnelserne mere korrekt og fortolke dem rigtigt, vil det blive muligt for mennesket at finde en løsning, fordi de bagved liggende årsager da mere klart vil kunne ses.

Cancer er en sygdom, som nutidens menneske har arvet fra den atlantiske menneskehed, og denne sygdom var den store svøbe, der hærgede indbyggerne i det gamle Atlantis. Årsagerne til dette frygtede onde ligger dybt rodfæstet i den emotionelle natur eller begærnaturen og er forankret i det astrale legeme. Cancer er delvis en følge af *reaktionen* på de sygdomme, der er forbundet med det tøjlesløse seksualliv i den sene lemuriske og den tidlige atlantiske tid. De mennesker, der i hine tider oplevede dette frygtede onde og så, hvor udbredt den sygdom var, der voksede frem fra det fertile lemuriske liv som et resultat af et udtalt promiskuøst seksualliv, tilbageholdt – for at beskytte sig selv – begærets naturlige strøm (livsstrømmen, således som den kommer til udtryk gennem centrene for reproduktion og forplantning), og dette frembragte med tiden andre onder. Cancer er således hovedsagelig en sygdom, der har sin årsag i hæmning, på samme måde som de syfilitiske sygdomme har deres årsag i overdreven anvendelse af et af den menneskelige mekanismes aspekter.

Da det drejer sig om umådelige lange tidsperioder og om utallige generationer, der er døde på denne jord, så findes den frygtede cancersygdoms »smittekim« (som de kaldes af den ukyndige) i selve den jord, vi går på, og den inficerer herfra både planteriget og den menneskelige familie. I mineralriget findes der en modsvarighed til menneskenes syfilitiske lidelser.

Tuberkulose, der hærgede med voldsom styrke i visse perio-

der på den atlantiske tid, er ikke desto mindre en sygdom, som principielt har *udviklet sig* i vor ariske race, og som vi har overført til dyreriget og deler med dyrene. Dette er man begyndt at erkende. Så nær er relationen mellem mennesker og dyr (specielt husdyrene), at dyrene i dag praktisk taget deler alle lidelser i en eller anden form med menneskene, til tider genkendelige, til tider ikke. Forunderligt nok findes årsagen til denne store hvide plage (tuberkulosen) i den kendsgerning, at hovedvægten i livet skifter fra den emotionelle natur over til den mentale natur, hvilket fremkalder en midlertidig udsultning af den emotionelle natur. Tuberkulose er således primært en mangelsygdom. På lignende måde er cancer baseret på et tidligere skift af livskraften fra det fysiske legeme over til den emotionelle natur, hvilket fremkalder en overudvikling af cellernes liv gennem en overstimulering. Jeg er klar over, at disse udsagn er vanskelige at forstå, men jeg har ikke mulighed for at fremlægge andet end disse ubekræftede antydninger for jer. Kun senere opdagelser vil kunne bevise sandheden i mine udsagn. Lad os her samle vore konklusioner:

<i>Sygdom</i>	<i>Race</i>	<i>Legeme</i>	<i>Rige</i>	<i>Organ</i>
Syfilis.	Lemurisk. . .	Fysiske.	Mineral.. .	Kønsorganer. Sakralcenter.
Cancer.	Atlantisk. . . .	Astrale.	Plante.	Solar plexus
Tuberkulose. . .	Arisk.	Mentale.	Dyre.	Åndedrætsorganer. Strube-center.

Når jeg i denne tabel omtaler centrene, angiver jeg de centre, hvor menneskemassernes livskraft er fokuseret. Det vil tydeligt fremgå af ovenstående, hvor hovedvægten må lægges i forbindelse med en eventuel helbredelse. Fordi tuberkulose er den senest opståede og som følge deraf den mindst rodfæstede af de tre store sygdomme, som nutidens mennesker har arvet, har vi allerede lært, hvordan den kan helbredes. Man har på det tidspunkt, da problemet blev taget under intelligent overvejelse, opdaget, at solskin og god kost kan helbrede eller i hvert fald dæmpe sygdommen. Det er en interessant esoterisk analogi, at på samme måde som sjælens lys, når det strømmer ind i sindet,

kan give løsningen på ethvert problem, således kan solens lys og dets forebyggende stråler fordrive tuberkulosens frygtede symptomer.

Efterhånden som menneskeheden udvikler rigtig emotionel kontrol, vil vi tilsvarende opleve, at fænomenet cancer gradvis forsvinder. Jeg sagde *rigtig* emotionel kontrol; at hæmme og undertrykke begærimpulserne ved viljens kraft er *ikke* rigtig kontrol. Det er også interessant at bemærke, at selv om både mænd og kvinder lider af sygdommen cancer, så er den *generelle* årsag forskellig til trods for, at den *grundlæggende* årsag (reaktionen på et overdrevent seksualliv i form af en kultivering af begærnaturen) den samme. Kvinder har, på grund af risikoen for graviditet, i forbindelse med udfoldelsen af det seksuelle aspekt, i høj grad gjort oprør (således som atlantiderne gjorde) mod denne form for livsudfoldelse, og det er på dette område – det seksuelle område – at deres største hæmninger findes. Kvinder lider ikke så meget af en almindelig hæmning med hensyn til emotions-begærs-følelseslivet. Mænd derimod lider af denne sidstnævnte hæmning og har per tradition en udtalt tendens til at håndtere livet med større emotionel kontrol end kvinder. Mænd hverken behøver eller tilstræber en så udpræget seksuel beherskelse, men deres hæmmede livstendens omfatter et større område, og følgelig (hvis man ellers kan stole på statistikken) lider flere mænd end kvinder af cancer, selv om det er en frygtet sygdom, der rammer alle.

I hemmeligheden om rigtig *transmutation* ligger helbredelsen af cancer gemt, og dette vil til sidst blive erkendt. Jeg anvender ikke blot dette udtryk symbolsk, men også teknisk og videnskabeligt. Dette vil blive forstået senere. I hemmeligheden om *rigtig rytmisk levevis* og en rigtigt proportioneret betoning af alle livets faser ligger (og det kommer hurtigt) fuldstændig immunitet over for tuberkulose. I hemmeligheden om *rigtig forståelse af tidsperioder og cykler* og af periodisk reproduktiv skabelse ligger menneskeheden frigørelse fra kønssygdommernes onder.

Det vil således være åbenbart, at de syfilitiske sygdomme vil være de sidste, der forsvinder, ganske som de var de første, der hærgede menneskeheden. Tuberkulose er ved at forsvinde. Op-

mærksomheden rettes nu fra eksperternes side mod helbredelsen af cancer.

Jeg vil her tilføje et par kommentarer, som kan have generel eller snarere aktuel interesse. Jeg har sagt, at disse smittekim, som menneskeheden er modtagelig overfor, findes i jordbunden, og at deres tilstedeværelse i høj grad skyldes, at millioner af lig i tidens løb er blevet begravet. Denne situation vil dog langsomt forbedres i takt med, at kremation i tiltagende grad finder anvendelse. Gradvist og meget langsomt vil denne forurening forsvinde. Det er derfor højst ønskværdigt med en så udbredt propaganda som muligt for anvendelsen af denne metode til at håndtere de fysiske legemer, der efterlades, når sjælene forlader inkarnationen. Efterhånden som jordbunden bliver mindre besmittet, og efterhånden som sjælskontakt etableres, kan vi håbe på at opleve en stadig mindskning af det antal mennesker, der bukker under for disse nedarvede sygdomme. Mærkværdigvis har anvendelsen af badning i det salte havvand en klar indvirkning på det fysiske legemes helbredstilstand. Det vand, der herved absorberes gennem huden og munden, har en udtalt forebyggende virkning.

Et af de store problemer, som psykologer og i mindre grad læger i dag står overfor, er den tiltagende homoseksualitet, både den mandlige og den kvindelige. Besnærende argumenter bliver fremført for at påvise, at denne unormale udvikling (og den deraf følgende interesse i denne usunde tendens) skyldes, at menneskeheden langsomt er i færd med at udvikle sig i androgyn retning, og at den fremtidige hermafroditiske mand og kvinde gradvist er ved at indfinde sig. Dette er imidlertid *ikke* sandt. Homoseksualitet er, hvad I kalder et »levn« fra de seksuelle udskejelser i lemurisk tid, en nedarvet tendens, om I vil. De egoer, der individualiseredes og inkarnerede i denne vældige tidsperiode er de, der i dag udviser homoseksuelle tendenser. I de tider var den seksuelle drift så stærk, at de normale former for seksuelt samkvem ikke tilfredsstillede det umættelige begær hos denne periodes *fremskredne* mennesker. Sjælskraft, der strømmede ind ved individualiseringsprocessen, virkede stimulerende på de lavere centre, og som følge heraf blev der praktiseret forbudte metoder. Mange af dem, der levede på denne

måde, er inkarnerede i dag, og de urgamle vaner er for stærke for dem. De er dog nu så langt fremskredne på udviklingens vej, at løsningen på problemet ligger inden for rækkevidde – såfremt de vælger at anvende den. De vil med relativ lethed kunne overføre den seksuelle impuls til strubecentret og på den måde blive skabende i højere forstand ved at anvende den sansede energi korrekt og lade den cirkulere på en konstruktiv måde. Mange begynder automatisk at gøre dette. Imidlertid er det velkendt, at homoseksualitet er meget fremherskende blandt de såkaldte kunstneriske typer. Jeg siger »såkaldte«, for den virkeligt skabende kunstner ligger *ikke* under for disse urgamle sygdomsdisponerende dårlige vaner.

Det bør her påpeges, at der findes tre typer af homoseksualitet:

1. Den type, der er resultatet af disse urgamle, dårlige vaner. Den er i dag den mest fremherskende årsag og indikerer:
 - a. Individualisering på denne planet, for de, som individualiseredes på månekæden, er ikke disponerede for disse farlige tendenser.
 - b. Et relativt fremskredent stadium på evolutionens vej, hvilket karakteriserede de lemuriske egoer, der lå under for denne form for begærstilfredsstillelse.
 - c. Et deraf følgende studium af seksualmagi samt en konstant umættelig fysisk seksualdrift.
2. Efterlignet homoseksualitet. Et antal personer inden for alle klasser efterlignede de mere erfarne og udviklede på den baggrund forkerte seksualvaner, hvilket de ellers kunne have undgået. Dette er i dag en af de hyppige årsager blandt mænd og kvinder og er baseret på en alt for livlig forestillingsevne samt en stærk fysisk eller seksuel natur og en alt for lystbetonet nysgerrighed. Dette siger jeg som vejledning. I denne kategori findes mange af vore sodomitter og lesbiske.
3. Nogle få sjældne, meget sjældne, tilfælde af hermafroditisme. Disse mennesker, der kombinerer begge aspekter af det

seksuelle liv i sig, står over for et virkeligt problem. Det er et problem, der i høj grad forværres af menneskets uvidenhed, af menneskets manglende accept af kendsgerningerne og af en forkert tidlig oplæring og undervisning, samt af vidt udbredte misforståelser. Sådanne tilfælde findes overalt, men deres antal er fortsat forsvindende lille i forhold til verdens befolkning. Men det at de eksisterer er af virkelig interesse for den medicinske profession og et faktum, der vækker dyb medfølelse og medlidenhed fra humanitært indstillede mennesker og forstående psykologer. Disse mennesker står over for en vanskelig situation.

Jeg har uddybet dette emne lidt, da det er nyttigt for jer at kende til disse fakta, og da selve denne viden er af værdi for jer. Denne viden tjener til at kaste lys over et problem, som et større og større antal mennesker vil komme til at stå overfor. Psykologer, socialarbejdere, læger og alle, der er beskæftiget med gruppeoplæring, møder til stadighed dette problem, og det ville derfor være klogt at lære at skelne mellem de forskellige typer for at bringe klarhed over problemet. (*Esoterisk Psykologi I*, side 287-324, Seksualproblemet).

I vil i disse instruktioner finde mange fingerpeg, der, skønt de ikke direkte kan betegnes som instruktioner i healing, alligevel falder ind under denne kategori, fordi de vil være med til at uddybe læsernes forståelse af emnet.

Af ovennævnte vil I også kunne se, hvorledes denne nedarvede tendens, som det kunne forventes, har sine rødder i det astrale legeme eller det følende og sansende legeme. Det er grunden til, at jeg har medtaget det her. Det ville være et interessant analytisk eksperiment, hvis disse forskellige velkendte problemer, sygdomme og plager kunne klassificeres under deres oprindelige impulser. Yderst få af disse er af mental oprindelse, uanset om »Christian Science« eller »Mental Science« skulle påstå det modsatte. Jeg burde måske snarere sige, at de ikke er baseret på forkert menneskelig tænkning, skønt alle onder kan forværres og intensiveres gennem forkert tænkning. Mange eller måske de fleste af de lidelser, som det almindelige menneske rammes af, hidrører fra astrale årsager eller fra et

eller andet klart defineret begær. Et formuleret begær er et begær, der finder udtryk i en eller anden form for aktivitet. Blandt disse er homoseksualitet et af de tydeligste eksempler. De øvrige sygdomme, som menneskeheden har nedarvet, er undertiden ikke så lette at afklare og definere. Det pågældende menneske er et offer, men årsagen til sygdommen eller problemet – fysisk eller psykisk – ligger skjult i en fjern fortid, som offeret (med sin begrænsede viden) er ude af stand til at efterforske, og han kan således heller ikke finde frem til den tilgrundliggende årsag. Alt hvad han er i stand til er at fastslå, at begær efter al sandsynlighed var den igangsættende impuls. Det menneskene er i dag, og det de lider af, er et resultat af deres lange fortid, og en lang fortid betyder veletablerede og rodfæstede vaner. Sådanne vaner er altid et resultat af en af to faktorer:

1. Begær, der dominerer og styrer handling,

eller

2. Mental kontrol, som erstatter begær med en planlagt indsats, der i mange tilfælde vil være modsatrettet det normalt sansede, definerede begær.

Af ovennævnte vil I kunne se, at det er mit ønske, at I forstår det emotionelle, sansende legemes betydning og dets evne til at udløse de sekundære årsager, der i dette liv viser sig som sygdom.

I vil således bemærke, hvor stor vægt jeg har lagt på det astrale legeme som en disponerende faktor til fysiske problemer, og på nødvendigheden af, at patienten tilegner sig en astral forståelse og kontrol, såfremt en virkelig overvindelse af sygdommen skal finde sted. Vil I forstå mig, hvis jeg siger, at en sådan virkelig overvindelse kan betyde, at døden må accepteres som en udvej, hvis den indtræffer naturligt eller som et resultat af helbredelsesproceduren, hvis de oprindelige årsagsimpulser herved elimineres? Tænk over dette.

I alt det oven for nævnte, også i forbindelse med det, jeg har sagt om homoseksualitet, har jeg beskæftiget mig med enten

løssluppet eller hæmmet begær, men jeg har kun beskrevet det generelt og i hovedtræk. Vil I misforstå, når jeg gør jer opmærksom på, at i de tilfælde hvor begær hæmmes, (hvilket er tilfældet i dag for mange aspiranternes vedkommende) kan alle slags sygdomme opstå – cancer, lungekongestion og visse leversygdomme – tillige med den frygtede sygdom tuberkulose? Sygdommene, der er forårsaget af hæmning, er talrige og alvorlige, som I vil bemærke af ovennævnte liste. Hvor begæret derimod er tøjlesløst, ukontrolleret og uhæmmet, ses sygdomme som de syfilitiske lidelser, homoseksualitet, betændelses- og febertilstande. Sygdomstyperne varierer med individets temperament, og temperamentet er på sin side afhængig af strålekvaliteten. Mennesker på forskellige stråler er disponerede for forskellige lidelser. Psykologernes grundlæggende opdeling af menneskene i to hovedtyper – ekstroverterede og introverterede – er korrekt. Disse to typer skaber deres egne former for sygdom, der er baseret på enten overdrivelse eller hæmning.

Vi har nu beskæftiget os med det andet punkt vedrørende helbredelse af sygdomme, der opstår i den emotionelle natur eller i begærnaturen. Under første punkt beskæftigede vi os med ukontrollerede emotioner. Jeg vil minde jer om vor forudsætning, at vi kun vil beskæftige os med de sygdomme, der rammer den fremskredne del af menneskeheden, aspiranter og disciple af alle grader. Vi vil ikke i denne korte afhandling beskæftige os med hele det register af sygdomme, der rammer menneskeheden som helhed, eller som har hærget ned gennem tiderne. Jo mere fremskreden aspiranten er, desto større er sandsynligheden for, at de sygdomme han lider af vil være umiskendelige og komme markant til udtryk på grund af sjælens stimulerende kraft, idet den i mere eller mindre udtalt grad gør sig gældende. Der findes en gruppe af symptomer, der hører ind under de fem store grupper af sygdomme, som jeg tidligere har omtalt. De viser sig i forbindelse med sygdommene og kan til en vis grad beskrives med følgende ord: feber, svulster, blokeringer og almindelig svækkelse samt selvforgiftning, der er baggrund for så mange symptomer. Jeg vil bede jer hele tiden have i tankerne, at jeg her generaliserer, men at denne generalisering udtrykker et grundlæggende forhold og derfor er betyd-

ningsfuld.

C. Sygdomme forårsaget af bekymring og irritation.

Den tredje kategori af lidelser, der opstår i det emotionelle eller astrale legeme kan esoterisk sammenfattes under begrebet: irritationssygdomme. Irritation virker som en snigende gift, der skjuler sig bag selve sygdommen.

Fra et okkult synspunkt kan man sige, at alle sygdomme omfattes af følgende to kategorier:

1. Sygdomme, der er et resultat af selvforgiftning. Det er de mest almindelige.
2. Sygdomme, der er et resultat af irritation. De er meget almindelige blandt disciple.

I dag hører vi meget om selvforgiftning, og mange bestræbelser gøres for at kurere dette gennem diæt og gennem en regulering af livet med hensyn til livsrytme. Alt dette er godt og til hjælp, men det fører ikke til en egentlig helbredelse, som dets forkæmpere vil have os til at tro. Irritation er et grundlæggende psykologisk problem, der har sine rødder i en overaktivitet af det astrale legeme, hvilket definitivt har en patologisk indvirkning på nervesystemet. Irritation er en sygdom, der er forbundet med selvinteresse, selvtilstrækkelighed og selvtilfredshed. Jeg vil igen opfordre jer til at tænke over disse udsagn, for disse tre aspekter af irritation er af generel observans. Vi vil derfor beskæftige os med irritation eller »imperil«, som det benævnes af første stråles eksponenter, blandt andre mesteren M.

Vi har omtrent færdigbehandlet punkt 1 under overskriften: »Psykologiske årsager til sygdom«, og vi har meget kort, men alligevel på en tankevækkende måde tror jeg, betragtet de problemer, der opstår som følge af overaktivitet og forkerte forhold i det astrale legeme. I denne korte afhandling er det kun muligt for mig at generalisere, idet de fleste af de udtalelser, jeg fremkommer med, i sig selv er så nye og revolutionerende (set fra den etablerede lægevidenskabs synsvinkel), at der vil gå nogen tid, inden denne første indre idéstruktur og delvis nye

formulering af de faktiske forhold vil gøre sig gældende blandt menneskehedens tænkere. Selv hvor disse ideer accepteres som hypotetiske muligheder af de fordomsfrie blandt tænkerne, vil der forløbe en rum tid, før der er gennemført en tilstrækkelig forskning til klart at drage de konklusioner, der vil gøre ideerne almindeligt anerkendte og praktisk anvendelige. Dette siger jeg ikke som en kritik af lægerne. Den pengebegærlige specialist og charlatanen er sjælden, men naturligvis eksisterer han, ligesom der findes korrupte og uønskede elementer inden for enhver profession. Hvor findes de ikke? De snæversynede er mange, men igen, hvor findes de ikke? Pionererne for de nye tankeretninger og de, der har opfattet nogle af den nye tidsalders begreber, er ofte lige så snæversynede og ser intet andet end de nye veje, måder og metoder og kaster al den gamle viden over bord og mister derved meget. Den lægelige profession har givet verden et af de fornemste og mest storslåede vidnesbyrd gennem sit formål og virksomhedsområde og har udviklet nogle af de højeste sjælskvaliteter – selvopofrelse, medfølelse og tjeneste. Men den nye tidsalders metoder og teknikker er vanskelige at forstå. Mange af de gamle metoder må opgives og meget må ofres, før den nye healingskunst bliver mulig.

Indtil verdens tænkere virkelig har erkendt de subtile legemer som en kendsgerning, og deres eksistens er blevet fastslået gennem en rigtig og sand psykologisk videnskab, og indtil evnen til clairvoyance er udviklet, vil det være ret meningsløst at forsøge at spore årsagerne til sygdom tilbage til de subtile legemer. Den bedste reaktion, som de mest fordomsfrie læger kan (jeg siger *kan* og ikke *vil*) udvise eller vedgå, er, at patientens psykologiske attitude og mentale stade samt emotionelle tilstand enten er til gavn eller til skade. Dette erkendes allerede af mange, og det er i sig selv meget.

Når jeg derfor siger, at cancer fx har sine rødder i en astral tilstand og indfandt sig i den atlantiske periode, så siger det ikke almindelige mennesker i dag ret meget. Man er ikke klar over, at et stort antal mennesker i dag er atlantiske i deres bevidsthed.

Jeg vil kort berøre den mest almindelige af alle problemkil-

der: Bekymring og irritation. Disse er mere almindeligt udbredte nu end nogen sinde før og det af følgende grunde:

1. Verdenssituationen, problemerne og usikkerheden er af en sådan art, at der næppe findes noget menneske i verden i dag, der er forskånet. Alle er mere eller mindre involverede i den planetariske situation.
2. Kommunikationen mellem mennesker er blevet så udbredt, og menneskene lever i stor udstrækning i så koncentrerede grupper – store som små – at det ikke kan undgås, at de påvirker hinanden som aldrig før. »Hvis et medlem lider, lider de alle med ham« er et sandt ordsprog. Det er meget gammelt, men har fået en ny betydning, der i dag erkendes for første gang.
3. Den menneskelige mekanismes øgede sensitivitet er ligeledes sådan, at mennesker nu »stiller ind« på hinandens emotionelle tilstande og mentale holdninger på en ny og stærkere måde. Til deres egne tyngende forhold og bekymringer føjes de medmenneskers bekymringer, som de har forbindelse med.
4. Mennesker forstærker gennem telepati og en udviklet forestillingsevne problemerne, der vedrører et andet menneske eller en anden gruppe af mennesker og tænkere, med deres *formodning om kommende problemer*, uden at det dog er sikkert, at der vil *opstå problemer*.

Disse problemer vil vise jer, hvor utroligt vanskeligt det er for menneskene at møde livet. Det vil være klart, at problemerne i forbindelse med bekymring og irritation (benævnt af mesteren Morya som »imperil«) er mange og må studeres.

Hvorfor er disse vanskeligheder i det astrale legeme så farlige og alvorlige? Bekymring og irritation er farlig, fordi:

1. De sænker menneskets vitalitet til et så lavt niveau, at han bliver modtagelig for sygdom. Influenzaens svøbe har sine

rødder i frygt og bekymring, og i det øjeblik verden bliver fri af den nuværende »angstfyldte« tilstand, vil vi opleve, at denne sygdom dør ud.

2. De er så stærkt smittende, at de fra en astral synsvinkel på ganske særlig måde forringer den astrale atmosfære, og gør det svært for menneskene – i astral henseende – at ånde frit.
3. Fordi de astrale tilstande, der er karakteriseret af frygt, bekymring og irritation, er så udbredte i dag, at de kan betragtes som *epidemiske* i planetarisk betydning.
4. Fordi irritation (her taler jeg ikke om bekymring) i sin virkning er betændelsesfremkaldende, og betændelsestilstande er meget ubehagelige og medfører store gener. Det er interessant at notere, at visse former for øjensygdomme er forårsaget af dette.
5. Fordi bekymring og irritation gør det umuligt at se klart. De spærrer for udsynet. Det menneske, der er offer for disse tilstande, ser intet andet end grunden til sine egne vanskeligheder og er så nedsænket i selvmedlidenhed og selvbeskuelse og befinder sig i en så fastlåst negativ tilstand, at hans synsfelt begrænses, og derved hæmmes gruppen. Husk, at der findes gruppeselvished så vel som individuel selvished.

Jeg har anført tilstrækkeligt om virkningerne af bekymring og irritation til at vise jer, hvor umådeligt stort problemet er. Det vil ikke på dette tidspunkt være specielt nyttigt at omtale, hvorledes problemet kan afhjælpes. Man siger ikke til en influenza-patient (når han lider under sygdommens værste kvaler), »der er intet i vejen. Lad som ingenting. Stå op og fortsæt dine gøremål«. Det vil være til ingen nytte at sige til menneskene i dag: »Frygt ikke. Lad være at bekymre jer. Alt vil blive godt«. De vil ikke tro dig af en bestemt grund – og lykkeligvis – for det er ikke sandt. Tingenes tilstand er ikke god, og menneskeheden og det planetariske liv har det ikke godt. Dette véd Hierarkiet, og det arbejder på at afhjælpe denne tilstand. Når den »planetariske influenzas« kvaler er ovre (for patienten dør ikke), vil det være muligt at gennemføre en efterforskning og iværksætte en indsats for at forhindre et tilbagefald. Alt hvad man nu kan

gøre er at holde patienten i ro og holde feberen nede. Det er en af opgaverne for den nye gruppe af verdenstjenere og de intelligente mennesker af god vilje. Deres antal er legio.

2. ÅRSAGER, DER HAR OPRINDELSE I DET ÆTERISKE LEGEME

Det vil være klogt af jer at huske på, at her beskæftiger jeg mig ikke med de årsager, som opstår i det mentale eller det astrale legeme, og som skaber virkninger i det fysiske legeme. Nødvendigtvis må disse passere gennem det æteriske legeme. Det æteriske legeme overfører alle energier til det fysiske legeme, og alle typer af kraft passerer gennem dette til de forskellige områder i den fysiske form, hvor de enten skaber gode eller dårlige, negative eller positive resultater. Dette er en kendsgerning, som vi accepterer. Her beskæftiger jeg mig med de sygdomme, problemer og fysiske vanskeligheder, som opstår i selve det æteriske legeme, og som viser sig i det fysiske legeme på grund af deres indbyrdes relation. Disse sygdomme er ret udbredte og almindelige. Det er meget vigtigt, at I holder disse to kategorier klart adskilte i tankerne. Begge passerer de gennem eller fra det æteriske legeme ind i det fysiske legeme, men kun én af disse har sit udspring i eller vedrører vanskeligheder, der er af æterisk oprindelse.

Det æteriske legeme er et legeme, som udelukkende består af kraftlinjer og af punkter, der opstår, hvor disse kraftlinjer krydser hinanden. Disse punkter fremstår som energicentre. Der, hvor mange sådanne kraftlinjer krydser hinanden, dannes der et noget større energicenter, og dér, hvor de helt store energistrømme mødes og krydser hinanden, således som det er tilfældet i hovedet og op langs rygsøjlen, dannes syv store centre. Der findes syv sådanne centre plus enogtyve mindre centre og niogfyrre små centre, som esoterikeren kender til. Her vil vi dog begrænse os til det æteriske legeme som helhed og til de syv store centre. Ikke desto mindre kan det være af interesse for jer at vide, hvor de enogtyve mindre centre er lokaliseret. Disse centre findes på følgende punkter:

Der findes to, ét foran hvert øre nær kæbeledet.
Der findes to lige over de to bryster.
Der findes ét ved brystbenet tæt ved skjoldbruskkirtlen. Dette center danner sammen med de to brystcentre en krafttriangel.

Der findes to, ét i hver håndflade.

Der findes to, ét i hver fodsål.

Der findes to, ét lige bag hvert øje.

Der findes to med tilknytning til kønskirtlerne.

Der findes ét nær leveren.

Der findes ét med tilknytning til maven. Det er således relateret til, men ikke identisk med solar plexus.

Der findes to med tilknytning til milten. Disse to centre udgør i virkeligheden ét center, idet de to centre overlapper hinanden.

Der findes to, ét bag hvert knæ.

Der findes et kraftfuldt center, som er nært forbundet med vagusnerven. Dette center er meget vigtigt og betragtes af nogle okkulte skoler som et af de store centre. Det ligger ikke ved selve rygsøjlen, men befinder sig ikke langt fra thymuskirtlen.

Der findes ét nær solar plexus, som forbinder solar plexus centret med centret ved rygsøjlen basis, og som derved danner en triangel af sakralcentret, solar plexus centret og basiscentret.

De to triangler, der henvises til i ovennævnte opstilling er meget betydningsfulde. Den ene befinder sig over mellemgulvet, den anden under.

Det vil være indlysende, at når kraften kan strømme frit gennem det æteriske legeme ind i det tætte fysiske legeme, så vil sandsynligheden for sygdom være mindre. Der kan dog forekomme en øget tendens til vanskeligheder på grund af overstimulering med overaktivitet af nervesystemet som følge af alle de problemer, det medfører. De kræfter, der trænger ind i det tætte, fysiske legeme, kommer fra tre retninger (om jeg så må sige):

1. Fra personlighedens legemer – det astrale og det mentale legeme.
2. Fra sjælen, såfremt kontakt er etableret, enten erkendt eller ikke erkendt.
3. Fra den omgivende verden, over for hvilken sjælens og personlighedens legemer har fungeret som »indgangsporte«. I forbindelse med dette sidste udtryk vil jeg lige gøre jer opmærksom på en mulig relation mellem disse »indgangsporte« og udtrykket »indvielsens port«.

I tilfælde af, at disse centre, hvorigennem den indstrømmende energi fra ovennævnte kilder strømmer, er uvirksomme, hvilende eller kun fungerer delvist eller for langsomt (hvad angår deres vibrationsrytme), vil der foreligge en tilstand af blokering. Dette fører til en ophobning i det æteriske legeme og som følge deraf forstyrrelser i det fysiske legemes funktion. En af de mest almindelige af disse forstyrrelser er lungekongestion, som – skønt det eksoterisk kan spores til visse bestemte fysiske årsager – i virkeligheden skyldes fysiske årsager i kombination med æterisk ophobning. Det er en kombination af den ydre synlige årsag og den indre virkelige årsag, der gør, at problemerne bryder ud. Når disse to forhold er til stede på samme tid, dvs. når der forekommer en fysisk begrænsning, og der samtidig foreligger en uønsket æterisk situation, så er det, at sygdomme, lidelser og svagheder af den ene eller den anden art viser sig. Enhver ydre kongestion kan altid spores tilbage til disse to årsager – en indre og en ydre årsag. I disse tilfælde er den ydre årsag ikke en virkning af en specifik indre årsag, hvilket er interessant. I vil således bemærke, at alle sygdomme, med henblik på det enkelte menneske, ikke udelukkende er subjektive eller psykologiske i deres oprindelse, men kan undertiden også være både eksoteriske og esoteriske. Derfor er problematikken så kompliceret.

Ovenstående udsagn åbner for hele spørgsmålet om de syv kraftcentres aktivitet i det æteriske legeme. Disse centre kan være hvilende eller slumrende, i færd med at vågne men endnu kun trægt fungerende, eller de kan fungere normalt, hvilket betyder, at nogle af de energier, der danner centrets form, bevæ-

ger sig rytmisk og derfor er modtagelige for indstrømning, medens andre endnu er helt inaktive og uimodtagelige. Andre centre vil være fuldt aktive og vil derfor i høj grad virke tiltrækkende på alle indstrømmende kræfter; endnu andre centre vil kun være delvist aktive. For de fleste mennesker gælder, at centrene under mellemgulvet er mere aktive end centrene over mellemgulvet (jeg tænker her på de syv store centre og ikke på de enogtyve mindre centre). For aspiranternes vedkommende er centrene under mellemgulvet aktive, og hjertecentret og strubecentret er langsomt ved at blive aktiveret, medens det i disciplens tilfælde er ajnacentret samt de centre i legemet, der befinder sig under dette, der hastigt er ved at vågne. For den indviedes vedkommende bliver hovedcentret vibrerende aktivt, hvilket bevirker, at alle centrene svinger ind i en fuldstændig og koordineret rytme. Ethvert sygt eller raskt menneske befinder sig på en bestemt stråle og responderer derfor forskelligt; også tidsfaktoren og udviklingsmønstret varierer, ligesom responsen på de indstrømmende kræfter i nogen grad er forskellig.

Alt dette vil vi komme nærmere ind på i kapitel IX, der omhandler de syv healingsmetoder. Jeg nævner det blot her for at lægge grunden til det, vi senere skal studere, og for at vise jer, hvordan hele spørgsmålet om relationen mellem det æteriske legeme og det fysiske legeme har med problemet om healing at gøre. Det synes således åbenbart, at før virkelig helbredelse kan finde sted, er det af overmåde stor betydning, at healeren kender det evolutionstrin, som patienten har nået, og ligeledes hans stråletype, både personlighedens og den egoiske. Hvis healeren desuden har et vist kendskab til patientens astrologiske inklinationer og indikationer, kan en langt mere nøjagtig diagnose stilles. Nøglen til al frigørelse (enten gennem fysisk helbredelse af sygdom eller gennem døden) ligger i forståelsen af centrenes tilstand i det æteriske legeme. Disse centre er betingende for legemets vibration samt det fysiske legemes generelle modtagelighed. Selv den instinktive naturs aktivitet og præcise funktion samt dennes relation til livet på det ydre plan betinges af centrene, og det samme er tilfældet med det sympatiske nervesystems »helhed« og helbredstilstand.

A. Kongestion

Mange vanskeligheder kan føres tilbage til kongestion eller til blokering af kræfternes frie spil. I denne forbindelse kan det fremhæves, at det æteriske legeme er en mekanisme for ind- og udstrømning. Der er derfor en ejendommelig og nær relation mellem dette legeme og organer som lunger, mave og nyrer. Denne symbolik vil, såfremt den forstås rigtigt, pege på, at der eksisterer en dyb bagved liggende esoterisk relation mellem:

1. Sindet og lungerne. Åndedrætsprocessen, med dens stadier af indånding, pause og udånding, gør sig gældende i forbindelse med både den mentale og den fysiske kraft.
2. Begærnaturen og maven. Her genfindes i begge tilfælde indtagelses-, assimilering- og elimineringsprocessen.
3. Det æteriske legeme og nyrene. Processen kan her i begge tilfælde karakteriseres ved absorption, kemisk bearbejdelse og transmission.

Der findes intet bedre symbol for hele den skabende proces end det menneskelige legeme.

Ophobning i det æteriske legeme, der fremkalder problemer i det fysiske legeme, kan således opstå dér, hvor optagelsen foregår fra det astrale legeme eller fra det astrale plan (bemærk formuleringen og forskellen) eller dér, hvor udstrømningen finder sted, og det vil sige i relation til det center, hvortil den specielle type af æterisk kraft lettest strømmer, og gennem hvilket den lettest passerer. Hvor kræfternes frie spil mellem det æteriske legeme og det astrale legeme er blokeret, vil der opstå problemer, og hvor der ikke er fri passage mellem det æteriske legeme og det fysiske legeme, hvilket også involverer nerveganglierne og det endokrine system, vil der ligeledes opstå vanskeligheder. Den nære relation mellem det fysiske systems syv store centre og de syv store kirtler må aldrig glemmes. Disse to systemer danner tilsammen et tæt forbundet styrende system, hvor kirtlerne og deres funktioner betinges af de æteriske centres tilstand. Disse betinges igen af den inkarnerede sjæls udviklingstrin og erfaring, af denne sjæls specielle polarisering i

inkarnationen, og af menneskets stråler (personlighedens og sjælens). Glem ikke, at menneskets fem aspekter (således som han fungerer i de tre verdener) er betinget af bestemte strålekræfter: strålen for sjælen, strålen for personligheden, og strålerne for det mentale, det astrale og det fysiske legeme. Alle disse vil blive erkendt og definitivt taget med i betragtning i den kommende nye tidsalder, og denne viden vil over for healeren afsløre centrenes *sandsynlige* tilstand, den rækkefølge, i hvilken de er blevet aktiveret, samt deres individuelle grundtone eller toner. Den nye lægevidenskab vil på afgørende måde bygge på videnskaben om centrene, og på denne viden vil alle diagnoser og mulige behandlinger blive baseret. Endokrinologen er endnu kun begyndt at ane mulighederne, og meget af det, han beskæftiger sig med, rummer kimene til kommende erkendelser. »Afbalanceringen af kirtelsystemet«, og kirtlernes relation til blodomløbet og til et menneskes karakter og forskellige prædispositioner, er vigtige emner, som det er værd at følge op. Meget skal endnu opdages, før det vil være sikkert at arbejde med kirtlerne som den primære genstand for behandling (sådan som det en dag vil være tilfældet ved alle former for sygdom).

I løbet af denne korte afhandling vil jeg komme med mange fingerpeg, der vil kunne lede den fordomsfrie forsker i den rigtige retning. Inden vi fortsætter med en betragtning over relationen mellem det æteriske legeme som helhed og det fysiske legeme, vil jeg gerne fremhæve, at jeg har placeret de komplikationer, der er forbundet med *kongestion* øverst på listen over sygdomme, der opstår i det æteriske legeme, fordi de i denne tid og i et par århundreder fremover vil udgøre hovedproblemet for majoriteten af menneskeheden, dvs. de mennesker, der esoterisk benævnes »solar-sakral«-mennesker. Dette skyldes til dels, at menneskeheden som helhed over lang tid har udviklet vanen at undertrykke og hæmme. Det er denne opsamling ved ind- og udgangsstedet i det æteriske legeme, der er årsagen til, at den frie strøm af livskraft hæmmes, hvilket hurtigt fører til sygdom. Dette er også forklaringen på, at omhyggeligt anviste åndedrætsøvelser med deres fine reorganiserende og regulerende indvirkning på de subtile legemer (specielt det æteriske og

det astrale legeme), vil finde større og større almen anvendelse fremover. Den udbredte interesse i dag for åndedrættet vidner om en subjektiv erkendelse af denne kendsgerning, men endnu ved vi for lidt om metoder og virkninger.

En anden ting, som jeg gerne vil gøre jer opmærksom på, er, at blokeringerne kan forekomme enten i det astrale legemes centre eller i det æteriske legeme, et forhold, som healeren må undersøge nærmere.

B. Manglende koordination og integration

Vi skal nu kort behandle det andet problemfelt, der findes i tilknytning til det æteriske legeme, og som vi har benævnt *manglende koordination og integration*. Dette er meget fremherskende i vor tid og er årsag til mange problemer. Det æteriske legeme udgør den indre »substantielle« form, over hvilken det fysiske legeme er opbygget eller konstrueret. Det er den indre struktur, der ligger bag enhver del af det ydre menneske. Det er ligeledes denne struktur, der opretholder helheden. Det æteriske legeme virker som skabelon i opbygningen af den ydre form, og det består af et umådeligt indviklet netværk af nadier, der danner en modsvarighed til eller er en kopi af det samlede nervesystem, der er en så vigtig del af den menneskelige mekanisme. Det udgør således sammen med kredsløbet definitivt redskabet for livskraften. Hvis der derfor findes en svaghed i relationen mellem denne indre struktur og den ydre form, vil det umiddelbart fremgå, at virkelige vanskeligheder vil opstå. Disse vanskeligheder vil vise sig på tre måder:

1. Det fysiske legemes faste form er alt for løst bundet til den æteriske form eller modsvarighed. Dette fører til en devitaliseret og svækket tilstand, der gør mennesket modtageligt for sygdom og dårligt helbred.
2. Forbindelsen er svag inden for bestemte områder eller aspekter af udrustningen. Livskraften kan ikke strømme tilfredsstillende gennem visse punkter eller centre, og derfor opstår bestemte svagheder i visse dele af det fysiske legeme. Impotens er et eksempel på et sådant problem og tendens til

halsbetændelse et andet – for at nævne to vidt forskellige forstyrrelser.

3. Forbindelsen kan også være så fundamental løs og svag, at sjælen har et meget lille greb om sit ydre manifestationslegeme. Besættelse kan da nemt forekomme. Dette er et ekstremt eksempel på de problemer, som er knyttet til denne tilstand. Andre eksempler er visse former for besvimelsesanfald eller bevidsthedstab eller »petit mal«-anfald.

Der findes selvfølgelig også den modsatte situation, hvor det æteriske legeme er så tæt sammenknyttet eller integreret med personligheden – hvad enten der er tale om et højt udviklet eller om et almindeligt æterisk legeme – at hele det fysiske legeme befinder sig i en tilstand af konstant stimulering og galvanisk spænding med en tilsvarende aktivitet i nervesystemet til følge, hvilket kan være til stor skade, såfremt den ikke reguleres korrekt. Det er dette, jeg vil belyse nærmere under den tredje overskrift: »*Overstimulering af centrene*«. Både en alt for løs forbindelse og en alt for tæt forbindelse fører til problemer, men den første kategori er som regel mere alvorlig end den anden. Jeg har her belyst tilstrækkeligt til at vise jer, hvor interessant og hvor betydningsfuldt et studium af det æteriske legeme kan være. Hele temaet om healing er nært forbundet med udviklingen, udfoldelsen og kontrollen af de syv store centre.

C. Overstimulering af centrene

Der er meget, jeg kunne tilføje til det, jeg allerede har sagt om de årsager til sygdom, der findes i det æteriske legeme, men i anden del (under overskriften: »De grundlæggende forudsætninger for healing«) vil jeg belyse emnet mere detaljeret. Blokering, mangel på integration samt overstimulering af centrene er tydeligvis grundlæggende årsager, hvad angår det tætte fysiske legeme, men ofte er de i sig selv virkninger af mere subtile årsager skjult i det astrale og det mentale legemes liv, og når det drejer sig om overstimulering, er de undertiden et resultat af sjælskontakt. Det æteriske legeme reagerer normalt og som følge af dets natur på alle de tilstande, der findes i de finere lege-

mer. Dybest set er det æteriske legeme en formidler og skaber ikke i sig selv sygdom, og det er kun iagttagerens begrænsninger, der får ham til at placere årsagerne til de legemlige sygdomme i det æteriske legeme. Det er et udvekslingssted for alle de kræfter, der når det fysiske legeme, forudsat at udviklingstrinet har gjort de forskellige kraftcentre modtagelige for den pågældende krafttype. Esoterisk set kan centrene befinde sig i én af fem tilstande. De kan beskrives på følgende måde:

1. Lukkede, ubevægelige og tillukkede, men alligevel med tegn på liv, tavse og gennemtrængt af dyb inerti.
2. I færd med at åbne sig, seglet brydes og et svagt farveskær toner frem; livet pulserer.
3. Vibrerende, levende, vågne i to retninger; de to små døre står vidt åbne.
4. Udstrålende og med vibrerende tone rækker de ud mod alle de relaterede centre.
5. Forenede og rytmisk afstemte arbejder de sammen. Den vitale kraft strømmer igennem fra alle plan. Verden står vidt åben.

Disse fem stadier beskriver, hvordan det æteriske legeme udvider sig og bliver til den *vitale levende virkelighed* i alt, der kommer til udtryk på det fysiske plan. Til disse fem stadier svarer de fem menneskeracer, begyndende med den lemuriske, de fem plan for menneskelig og overmenneskelig livsudfoldelse, de fem bevidsthedsstadier samt forskellige andre grupperinger af tallet fem, der findes i den esoteriske filosofi. Forøvrigt kunne det her være af værdi og interesse at påpege, at den femtakke stjerne ikke alene er tegnet og symbolet for indvielse og i sidste instans for det fuldkomne menneske, men også er det grundlæggende symbol for det æteriske legeme og for de fem centre, der styrer det fuldkomne menneske – de to hovedcentre, hjertecentret, strubecentret og centret ved rygsøjlels basis. Når disse centre er fuldt vakte og fungerer i den indbyrdes rigtige rytme, vil de forskellige grupperinger af tallet fem, som jeg oven for har nævnt, udgøre en integreret del af det fuldkomne menneskes bevidsthed.

Selv om denne særlige information ikke er direkte relateret til videnskaben om healing, så er hele emnet dog relateret til energi, og energi er i en eller anden form relateret til sygdommes årsager og virkninger. Dette skyldes, at sygdom er en uønsket virkning af energi på den energienhed, som vi kalder atomet.

I må huske, at et menneskes æteriske legeme er en integreret del af den planetariske Logos' æteriske legeme og er derfor relateret til alle former, der findes i dette legeme, dvs. i alle naturriggerne. Det er en del af universets substans, der er koordineret med planetarisk substans, og det udgør således det videnskabelige grundlag for enhed.

Spurgte I mig om, hvad der i virkeligheden ligger bag al sygdom, al frustration, alle fejl og mangler på guddommeligt udtryk i de tre verdener, ville jeg svare, at det er *separatisme*, der skaber de største problemer, som kommer til udtryk i det æteriske legeme, samt den ydre faste forms manglende evne til at respondere korrekt på de indre og mere subtile impulser. Her findes årsagen (den sekundære årsag, som jeg tidligere har påpeget) til de fleste problemer. De kræfter, der søger at trænge ind i menneskets bevidsthed og således komme til udtryk på det fysiske plan, kan endnu ikke frit transmitteres og cirkulere i planetens æteriske legeme. Disse kræfter udgår fra menneskets eget indre, fra de mere subtile bevidsthedsniveauer og fra sjælen. De stammer også fra associerede og kontaktede grupper og fra det planetariske liv, og i sidste instans kommer de fra hele universet. Ethvert center kan, når det er fuldstændigt vakt og anvendes bevidst og videnskabeligt, fungere som en åben dør, hvorigennem det, der ligger hinsides det individuelt menneskelige liv, kan opfattes. Det æteriske legeme er fundamentalt det mest betydningsfulde responsapparat, som mennesket besidder, idet det ikke kun betinger, at de fem sanser fungerer rigtigt, og som følge deraf sikrer de fem afgørende kontaktpunkter med den konkrete verden. Det sætter også mennesket i stand til at sanse de mere subtile verdener, og når det vitaliseres og styres af sjælen, står porten til de åndelige områder også vidt åben.

Det æteriske legeme er en kraftfuld modtager af impressioner, der overføres til den menneskelige bevidsthed gennem de

vakte centre. Der findes fx ingen sand clairvoyance, før enten solar plexus centret eller ajacentret er vakt. Disse overførte impressioner og informationer bliver den impuls, der sætter bevidst aktivitet i gang. Der findes mange ord, som anvendes i beskrivelsen af disse kræfter og deres igangsættende virkning: fx impulser, tilskyndelser, påvirkninger, styrke, begær, aspiration og mange andre udtryk, som blot er synonymmer for kraft og energi, og som derfor repræsenterer den samme generelle grundtanke. Alle disse ord refererer til aktiviteter i det æteriske legeme, men kun når det fysiske legeme registrerer dem og virker under indtryk af dem. Hele spørgsmålet om motiverende kraft er af største interesse.

Omfanget af dette emne er imidlertid så stort, at menneskeheden kun lidt efter lidt vil kunne forstå det og komme til en erkendelse af, at mennesket essentielt (gennem sit æteriske legeme) er en integreret del af et stort og vibrerende hele. Først senere vil det gå op for mennesket, at det gennem evolutionsprocessen vil kunne blive i stand til at registrere alle de forskellige områder af det guddommelige udtryk. Først når det æteriske legeme bringes til aktivitet ved sjælens, sindets og midlertidigt det astrale legemes påvirkning og »prægende kræfter«, kan mennesket blive bevidst om alle verdener, alle fænomener, alle bevidsthedstilstande og således opnå den alvidenhed, der er alle gudesønners fødselsret.

Men i løbet af den periode, hvor denne proces foregår, vil der være mange problemer forbundet med en mangelfuld udvikling, manglende evne til at registrere, og med det livslange arbejde at vække og organisere de forskellige centre og derefter med at relatere dem til hinanden på rette måde. Det er dette forhold, som er den hyppigste kilde til de problemer, som, når de føres ned i det fysiske legeme, skaber de forskellige former for sygdom, de mange spændinger og blokeringer, overstimuleringen af centrene i en del af det æteriske legeme og underudviklingen i en anden del samt en uensartet udfoldelse og en forkeret afbalancering af centrene.

Inden for den moderne medicinske forskning tales der meget om de endokrine kirtlers »ubalance«, og mange fysiske svagheder tilskrives denne hyppigt forekommende ubalance. Men bag

denne tilstand i kirtelsystemet ligger en fundamental ubalance i selve centrene. Først når man får en rigtig forståelse af, hvad kraft er, og hvordan den modtages og derefter anvendes, vil den korrekte balance opnås, og menneskets endokrine system bringes til at kontrollere det fysiske menneske på den tilsigtede måde.

Der er i dag et stort behov for et studium af følgende problemer:

1. Problemet angående den korrekte modtagelse af kraft gennem det mest hensigtsmæssige center. Et eksempel på dette kan ses ved den korrekte kontrol af solar plexus centret, der er det center, hvorigennem astral sensitivitet kan registreres og håndteres på rette måde.
2. Problemet angående den rette relation mellem et bestemt center og den tilsvarende kirtel, idet denne relation skulle sikre en fri passage for den kraft, der strømmer gennem centret til den tilhørende kirtel, og således betinge kirtlens specielle hormon og i sidste instans kredsløbet. Såfremt I forstår denne sekvens, vil I med større klarhed forstå den okkulte betydning af ordene i Det gamle testamente, at »blodet er livet«. Det er den vitalitet, der kommer fra det æteriske legeme, der arbejder sig igennem til blodet, via et center, der er modtageligt for én af de syv specielle krafttyper og dets tilhørende kirtel. Det vil således være klart, at der findes en nær relation mellem:
 - a. Det æteriske legeme, overføreren af en umådelig mængde af energier og kræfter.
 - b. Det endokrine system, hvis forskellige kirtler i virkeligheden er både de store og de mindre centres ydre udtryk eller materialisation.
 - c. Hjertet, der er centret for liv, ligesom hjernen er centret for bevidsthed. Blodet cirkulerer fra hjertet og styres derfra. Disse tre store systemer er således relateret til hinanden.
 - d. Hele kirtelsystemet er relateret til nervesystemet gennem netværket af nerver og de »nadier«, der er grundlaget for

dette netværk. Disse nadier er tråde af livskraft, og de ligger bag hele legemet og specielt nervesystemet i alle dets aspekter.

Endnu et problem kan føjes til ovennævnte problemer og relationer. Det er den indbyrdes relation, der må etableres mellem alle centrene, og som skal sikre, at kraften frit og i den rette rytme kan strømme igennem hele det fysiske legeme.

Der findes således visse store indbyrdes forbundne styrende systemer, der enten styrer eller ikke formår at styre det fysiske legeme. Manglende styring skyldes, at det ikke er lykkedes at oprette de rette relationer i legemet, eller det skyldes utilstrækkelig udvikling. Disse tæt sammenknyttede systemer består af:

1. Det æteriske legeme, der hovedsagelig virker gennem de syv store centre, men også gennem mange andre centre.
2. Det endokrine system, der hovedsagelig virker gennem de syv store kirtelsystemer, men også gennem mange mindre betydningsfulde kirtler.
3. Nervesystemet (det sympatiske og det cerebrospinale) med særlig vægt på vagusnerven med dens virkning på hjertet og som følge deraf på kredsløbet.

Ovennævnte punkter må overvejes og korreleres i ethvert okkult healingssystem, og det rent tekniske i forbindelse hermed er i sidste instans mindre indviklet end det vældige system, som den ortodokse medicin og kirurgi har opbygget. Det er på grund af en manglende koordination mellem disse tre systemer, at healingskunsten på nuværende tidspunkt ikke er i stand til at opnå de ønskede resultater. Den er nået langt, men må tage endnu et skridt videre ind på det æteriske plan, før den virkelige nøgle til sygdomme og deres helbredelse kan findes.

For eksempel er den manglende vitalitet og dårlige almentilstand, som er så udbredt, udtryk for det æteriske legemes inerti og manglende vitalitet. Følgerne af denne inerti i det vitale legeme kan være både fysisk og psykisk, fordi kirtlerne i det fysi-

ske legeme ikke kan fungere normalt. Disse betinger som bekendt menneskets fysiske udtryk, men også hans emotionelle og mentale tilstand i den udstrækning, som disse er i stand til at komme til udtryk gennem det fysiske legeme. Kirtlerne betinger ikke det indre menneske eller hans bevidsthedstilstand, men de kan forhindre disse indre tilstande i at manifestere sig i det ydre. Omvendt kan et for kraftfuldt æterisk legeme og en tilsvarende overstimulering af de pågældende centre lægge et alt for stort pres på nervesystemet og som konsekvens heraf skabe definitive problemer i form af nerveaffektioner, migræne, mental og emotionel ubalance og i nogle tilfælde føre til sindssygdom.

Jeg har uddybet dette emne lidt mere detaljeret, fordi relationen mellem det æteriske legeme og det fysiske legeme samt dets modtagelighed over for de indre energier i allerhøjeste grad er betingende for mennesket. Det er nødvendigt altid at have dette i tankerne, når vi studerer årsagerne til de sygdomme, som har udspring i det mentale legeme, og som skyldes sjælens aktivitet i disciplens liv, eller når vi undersøger de processer, hvorved mennesket forberedes til indvielse. Det æteriske legeme må nødvendigvis og altid fungere som overføreren af de indre energier til det ydre plan, og det fysiske legeme må opøves til at respondere på og erkende det, der transmitteres. Effektiviteten af transmissionen og den efterfølgende fysiske aktivitet afhænger altid af centrene, der igen betinger kirtlerne, og disse afgør derefter, hvorledes menneskets natur og bevidsthed kommer til udtryk. Såfremt centrene er vågne og modtagelige, findes der en fysisk mekanisme, som responderer på de kræfter, der strømmer igennem. Såfremt centrene er hvilende og følgelig kun kan overføre kraft i et begrænset omfang, vil det fysiske apparat være tilsvarende langsomt og uimodtageligt. Såfremt centrene under mellemgulvet er vakte og centrene over ikke er vakte, vil I finde et menneske, hvis bevidsthed vil være fokuseret i den animale og emotionelle natur, og de fleste af hans fysiske sygdomme vil ligge under mellemgulvet. I kan således se, hvor indviklet og kompliceret hele dette emne er – så kompliceret, at det først vil blive rigtigt forstået, når menneskene har genvundet den tabte evne til at »se lyset« fra det

æteriske legeme og dets syv store centre, og gennem en udviklet følesans i hænder og fingre kan fastslå vibrationshastigheden i de forskellige centre. Når disse to veje til viden er tilgængelige, vil hele emnet om det æteriske legeme få en ny betydning og vil da blive forstået korrekt.

3. ÅRSAGER, DER HAR OPRINDELSE I DET MENTALE LEGEME

Jeg begyndte denne del af vort studium med de årsager, der har oprindelse i det astrale legeme og i det æteriske legeme, fordi de udgør de vigtigste sygdomsårsager, idet størsteparten af menneskeheden er astralt fokuseret, ligesom størsteparten af formerne i dyreriget er æterisk fokuseret. De kræfter, der strømmer ind i dyreriget, kommer hovedsageligt fra det æteriske plan og fra det tætte fysiske plan. De højere dyr er dog ved at blive modtagelige over for kræfter, der kommer fra det astrale plan, hvilket skyldes den udvikling, der finder sted gennem deres kontakt med menneskene, og de udvikler således adfærd og reaktioner, som ikke er rent instinktive.

I dag kan visse problemer opstå i det fysiske legeme på grund af tænkeevnens udvikling hos den ariske race. Oprindelsen til disse problemer er dybest set ikke mental, men skyldes hovedsageligt, at det mentale legeme (når det er virksomt og rigtigt koordineret) overfører sjælsenergi, og denne sjælsenergi, der strømmer ind i det fysiske legeme, kan forårsage en overstimulering og således skabe problemer i relation til nervesystemet. Men det er den overførte energi, der forårsager problemerne, og ikke selve tænkeevnen. Jeg vil uddybe dette lidt senere.

A. Forkerte mentale holdninger

Som det første vil jeg beskæftige mig med den grundlæggende antagelse, at sygdom og fysiske lidelser ikke er et resultat af forkert tænkning. De er langt mere sandsynligt et resultat af ingen tænkning overhovedet, eller er forårsaget af, at menneskene ikke har efterlevet de fundamentale love, der styrer Guds sind. Et interessant eksempel på en sådan undladelse er, at men-

nesket ikke følger den grundlæggende lov om rytme, der styrer alle processer i naturen, og mennesket er en del af naturen. Mange af de problemer, der er forbundet med brugen og misbrugen af den seksuelle drift, kan spores til denne manglende efterlevelse af loven om periodicitet. Mennesket burde styres af den seksuelle impuls' cykliske manifestation, så dets liv i denne henseende fulgte en bestemt rytme, men der eksisterer i øjeblikket ikke en sådan rytme, bortset fra de kvindelige perioder, og dem lægges der ikke megen vægt på. Manden er imidlertid ikke underkastet sådanne perioder, men han har grebet forstyrrende ind i den rytme, som det kvindelige legeme er underkastet, og som – ret forstået – burde styre den seksuelle relation og altså også den mandlige impuls. Den manglende efterlevelse af loven om periodicitet og manglende cykliske kontrol af lysterne er en af de vigtigste årsager til sygdom; og eftersom disse love formes på det mentale plan, kunne man med rimelighed sige, at krænkelse af dem har rod i det mentale. Dette kunne være tilfældet, såfremt menneskeheden arbejdede mentalt, hvilket den ikke gør. Det er i vor egen tid, at mennesket i udbredt grad er begyndt at krænke disse mentale love, især lovene om cykler, de love som styrer tidevandet, kontrollerer verdensbegivenhederne, og som også skulle betinge den enkelte og således etablere en rytmisk levevis – en af de vigtigste forudsætninger for et godt helbred.

Ved at bryde denne lov om rytme har mennesket skabt uorden i de kræfter, som, når de anvendes på rette måde, er medvirkende til at opretholde legemets sundhed. Ved at bryde denne lov har mennesket lagt grunden til den almindelige svækkelse og til de nedarvede organiske tendenser, som disponerer til dårligt helbred, og som åbner systemet for de kim og bakterier, der fremkalder de ydre skadevoldende sygdomme. Når mennesket genvinder forståelsen af den rette anvendelse af tid (som er grundlaget for loven om rytme på det fysiske plan) og kan fastsætte de rette cykler for de forskellige manifestationer af livskraften på det fysiske plan, da vil det, der var tidligere tiders instinktive reaktioner, blive til fremtidens intelligente vaner. Dette vil udgøre en helt ny videnskab, og rytmen i de naturlige processer samt etableringen – som vane – af korrekte cyk-

ler i de fysiske funktioner vil tilvejebringe en ny æra af sundhed og sunde fysiske forhold for hele menneskeslægten. Jeg anvendte ordet »etablering« for at pointere, at når fokuseringspunktet for menneskeslægtens opmærksomhed flyttes til de højere værdiers plan, så vil det fysiske legeme vinde utroligt meget, og et godt helbred – baseret på rigtig rytmisk levevis samt korrekt tænkning og sjælskontakt – vil blive etableret som en permanent tilstand.

Der findes således meget få mentalt baserede sygdomme, der rammer det fysiske legeme, og det er yderst vanskeligt at afgrænse disse. Der findes to årsager til dette statistiske problem:

1. Den kendsgerning, at meget få mennesker, relativt set, er mentalt polariserede og således tænkende.
2. Den kendsgerning, at størstedelen af sygdomme er æteriske eller astrale.

En anden faktor, der medvirker til denne vanskelighed, er, at menneskets tænkning og emotionelle reaktion er så nært forbundet, at det på nuværende trin i evolutionen ikke er let at adskille følelser og tanker, eller at sige, at den eller den sygdom opstår i det astrale eller det mentale legeme, eller at visse sygdomme skyldes forkerte følelser og andre forkert tænkning. Den tænkning, der finder sted i verden i dag, skyldes et relativt fåtal, når vi ser på menneskeheden som helhed. Resten er optaget af følelser, af sansemæssige oplevelser og af de mange og forskellige emotionelle reaktioner, såsom irritation, bekymring, angstreaktioner, aspiration mod et ønsket mål, ambitioner og depressioner, samt et dramatisk sanseliv og en »jeg i centrum«-bevidsthed. Kun få lever i tankens verden og endnu færre i virkelighedens verden. Men når det engang bliver tilfældet, vil resultatet uundgåeligt blive et bedre helbreds niveau, fordi der findes en bedre integration, og som et resultat af dette en friere strøm af livskræfter gennem legemerne.

B. Mental fanatisme. Tankeformers dominans

Jeg vil her påpege, at de sygdomme og vanskeligheder, der ud-

springer af det, jeg har kaldt forkerte mentale holdninger, fanatisme, frustreret idealisme og uopfyldte håb, kan inddeles i tre kategorier, og et studium heraf vil i sidste instans vise jer, at de slet ikke er af mental oprindelse, men i overvejende grad er et resultat af indstrømmende emotioner.

1. De vanskeligheder, som er forbundet med en aktivitet og et arbejde på det fysiske plan, og som er påført og tilskyndet af en sådan mental tilstand. De fører fx til voldsom aktivitet og overanstrengelse på grund af beslutningen om ikke at blive frustreret men at ville gennemføre et planlagt arbejde. Resultatet er ofte et nervesammenbrud, der kunne være undgået, såfremt den mentale tilstand var blevet ændret, og der var blevet skabt en rigtig rytme på det fysiske plan. Men det var den fysiske naturs virksomhed, der forårsagede skaden, langt mere end den mentale tilstand.
2. De vanskeligheder, som skyldes en tilstand i et oprør, der farver hele livet, og som ledsages af voldsomme emotionelle reaktioner. De kan fx være baseret på en mental opfattelse af Planen, samt af en erkendelse af, at denne Plan ofte ikke bliver virkeliggjort på grund af en utilstrækkelig fysisk udrustning; men den grundlæggende årsag til sygdommen er det emotionelle oprør og således ikke den mentale tilstand. Bitterhed, afsky, had og en følelse af frustration fremkalder mange af de almindelige forgiftningstilstande og sygdomme, som mange mennesker hyppigt plages af. Deres visioner er større end det, de er i stand til at gennemføre, og dette forårsager emotionel lidelse. Helbredelsen af denne tilstand findes i det enkle ord *accept*. Det betyder ikke en negativ tilstand i et afventende, resigneret og inaktivt liv, men er en positiv accept (både i tanke og praktisk handling) af en tilstand, der på nuværende tidspunkt synes uundgåelig. Man undgår derved at spilde tid i et forsøg på at gøre det umulige og i stedet at rette sine bestræbelser mod det, der er muligt.
3. De vanskeligheder, der er forårsaget af, at den fysiske mekanisme ikke evner at leve op til de krav, som det individuelle tankeliv stiller. Disse vanskeligheder er af natur en del af den fysiske arv, og når dette er tilfældet, er der sædvanligvis

ikke meget at gøre. Men der, hvor der findes virkelig stræben og vedholdenhed, kan der dog opnås en vis bedring, og grunden kan lægges til et bedre funktionsniveau i en anden livscyklus.

Det er nødvendigt, at jeg her så kort som muligt omtaler spørgsmålet om mental helbredelse og læren om, at alle sygdomme er et resultat af fejlagtig tænkning. Før I påbegynder jeres arbejde, ønsker jeg, at I skal tænke klart på dette punkt. De to problemer, som jeg har lagt frem, har en nær indbyrdes relation. Vi kan fremsætte dem som to spørgsmål:

1. Er sygdom et resultat af tænkning?
2. Kan tankens kraft virke helbredende, når den anvendes af et enkelt menneske eller af en gruppe?

I betragtning af den kendsgerning, at mange sygdomme, som jeg tidligere har været inde på, ligger latent i selve det materiale, som planeten består af, er det indlysende, at den menneskelige tænkning ikke er ansvarlig for sygdom. Sygdom daterer sig langt forud for menneskehedens ankomst til jorden. Der findes sygdom i mineralriget, i planteriget og også blandt dyrene, selv blandt de vildtlevende og på deres naturlige levesteder, som ikke er forurenede af mennesket. Derfor kan menneskene ikke være ansvarlige herfor, ej heller er det et resultat af fejlagtig menneskelig tænkning. Det er heller ikke et fyldestgørende svar på spørgsmålet at sige, at det skyldes den planetariske Logos' eller den solare Logos' fejlagtige tænkning. Dette er kun at anvende spørgsmålet som svar og at gå uden om selve problemet.

Jeg vil her erindre jer om de to definitioner, der anfører årsagen til sygdom, som jeg tidligere har fremført, og jeg vil bede jer om at være meget opmærksomme på dem:

»Al sygdom er et resultat af hæmmet sjælsliv. Dette gælder alle former i alle riger.«

»Sygdom er et resultat af og genstand for tre påvirkninger. For det første et menneskes fortid, idet han betaler prisen for tidligere fejltrin. For det andet hans arv, gen-

nem hvilken han med hele menneskeheden deler de forurenedede energistrømme, som er af gruppeoprindelse. For det tredje deler han med alle naturens former det, som Livets Herre pålægger disse former. Disse tre påvirkninger benævnes: *'Den gamle lov om det ondes deling.'* Denne må en dag erstattes af: *'Den nye lov om det gamle dominerende gode'*. Denne lov må bringes til aktivitet ved menneskets åndelige vilje.«

Såfremt I analyserer de fire årsager til sygdom, der her beskrives, vil I bemærke, at sygdom i sidste instans vil blive overvundet ved, at sjælen i alle former frigøres, og at dette vil blive en følge af, at mennesket aktivt anvender sin åndelige vilje. Vi kunne beskrive det på en anden måde ved at sige, at når sjælseenergi og den rette anvendelse af viljen (som i det enkelte menneske er en refleksion og formidler af sjælens viljesenergi) er frigjort og under korrekt styring af tanken, da vil sygdom kunne behandles og eventuelt bringes til ophør. Det er således ved at påtvinge en højere energi og en højere rytme på de lavere kræfter, at sygdom kan bringes under kontrol. Sygdom er altså et resultat i det fysiske legeme af, at det ikke er lykkedes at føre disse højere energier og rytmer ind, hvilket igen afhænger af evolutionstrinet.

Det er en vag fornemmelse af denne uformåenhed og af disse kendsgerninger, der har fået så mange grupper til at tro på tankens kraft som middel til helbredelse af sygdom og til at se sygdommens fremkomst som et resultat af forkert tænkning. Men menneskeheden må lære, at det i virkeligheden kun er sjælens højere bevidsthed, der virker gennem sindet, som i sidste instans kan løse dette vanskelige problem.

Vi kan således ikke bekræfte, at sygdom i al almindelighed har nogen relation til tænkning. Sygdom opstår ganske enkelt som følge af misbrug af kræfter fra det æteriske, det astrale og det tætte fysiske plan. Flertallet af menneskene står hjælpeløse over for dette og kan intet gøre, idet de kræfter, som fx danner det fysiske legeme, og som passerer igennem og indvirker på

det, er nedarvede fra en meget fjern fortid og udgør en bestanddel af omgivelserne og af gruppelevet, som de er integreret i, og som de deler med alle deres medmennesker. Sådant kraftmaterie er præget af meget gamle, fejlagtige rytmer, misbrugte kræfter og nedarvede kvaliteter. Sjælsenergi udtrykt gennem rigtig tænkning kan helbrede de sygdomme, der rammer menneskene. Det er den manglende evne til at tænke og til at registrere og udtrykke de højere bevidsthedstilstande, der fører til forkerte rytmer. Jeg gentager derfor, at sygdom *ikke* er et resultat af tænkning.

C. Frustreret idealisme

Der findes imidlertid visse sygdomme, som opstår i den fysiske mekanisme, og som definitivt beror på den kendsgerning, at aktivitet (som et resultat af specifik tænkning) er blevet farvet og betinget af det enkelte menneskes emotionelle liv. Det emotionelle liv er en sikker kilde til sygdom og til etableringen af fejlagtige rytmer. Det er således den astrale energis og ikke den mentale energis dominans, der i virkeligheden forårsager de fysiske problemer. Her refererer jeg ikke til de sygdomme, der rammer nervesystemet og hjernen som et resultat af overstimulering og af energiers indvirkning på et instrument, der er uegnet til at modtage dem – energier, der ofte kommer fra sindet og sjælen. Dette skal vi senere studere mere indgående. Her taler jeg helt enkelt om følgende hændelsesforløb i det psykiske liv og de deraf følgende aktiviteter:

Sygdom er en form for aktivitet.

1. Mental aktivitet og energi frembringer (ved tankens kraft) en vis registrering af planer, idealforestillinger og ambitioner.
2. Denne energi, blandet med astral energi, bliver domineret og styret af uhensigtsmæssige astrale reaktioner, såsom bekymring over ikke opnåede resultater, over manglende evne til at virkeliggøre planer osv. Livet bliver som konsekvens forbitret.
3. Sygdom viser sig derefter i det fysiske legeme svarende til

dets prædisponerende tendenser og iboende og nedarvede svagheder.

I vil bemærke, at det mentale legeme og tankens kraft i virkeligheden ikke i noget tilfælde er årsag til problemerne. Årsagen er, at den oprindelige tanke er blevet svækket og ført ned på det emotionelle niveau. Når denne nedføring og eventuelle astrale styring ikke finder sted, og tanken forbliver klar og urørt på det mentale plan, kan der opstå vanskeligheder af en anden art, som skyldes manglende evne til at »omsætte« tanken til effektiv handling på det fysiske plan. Denne manglende evne skaber ikke alene den personlighedsspaltning, der er så velkendt for den praktiserende psykolog, men den afskærer også vejen for en meget nødvendig energistrøm. Som en konsekvens devitaliseres det fysiske legeme med dårligt helbred til følge. Hvis tanken kan føres igennem til den fysiske hjerne og dér blive den styrende formidler af livskraft, vil der normalt foreligge en god helbredstilstand, hvilket har vist sig at være rigtigt, uanset om den individuelle tanke har været god eller dårlig, rigtigt motiveret eller det modsatte. Det er ganske enkelt en følgevirkning af integration, eftersom helgener og syndere, selviske og uselviske, ja alle typer af mennesker, kan opnå integration og et tankestyret liv.

Det andet spørgsmål angår problematikken, om det enkelte menneske eller en gruppe kan helbrede ved tankens kraft.

Det er ganske afgjort en korrekt generalisering, at det enkelte menneske og gruppen kan helbrede, og at tanken kan spille en stor rolle i den helbredende proces, men tanken alene kan ikke. Den kan være den *styrende formidler af de kræfter og energier*, der kan opløse og fordrive sygdom, men processen må ledsages af evnen til at visualisere, af evnen til at arbejde med de bestemte kræfter, der skønnes tilrådelige, af en forståelse af strålerne og deres energityper, samt tillige af evnen til at håndtere den såkaldte *lyssubstans*. Til disse krav må der føjes evnen til at skabe kontakt med den, der skal helbredes, samt et kærligt hjerte. Det helbredende arbejde kan – selv når disse vilkår er opfyldt – faktisk blive bremset eller hæmmet gennem en for aktiv og kraftfuld tænkning og mental indsats. Tanken er

afgørende på det indledende stadium, hvor menneskets intelligens må anvendes til at klarlægge behandlingsmetoden og til at opnå en forståelse af karakteren af den person, der skal behandles. Men så snart tanken har ydet sit til at fokusere healerens og healingsgruppens opmærksomhed, bør den forblive en stabil og underbevidst styrende formidler og intet andet.

Helbredelse opnås, når det er muligt, gennem en korrekt styret og anvendt energi og ved hjælp af en detaljeret visualisering. Kærlighed spiller også en afgørende rolle, ligesom sindet i de tidlige stadier. Måske skulle jeg fremhæve, at et kærligt hjerte er en af de mest kraftfulde af alle energier, der anvendes.

Jeg har gjort jer opmærksom på disse to spørgsmål, fordi jeg ønsker, I skal have fuldstændig klarhed over disse problemer, inden I indleder et gruppearbejde i healing.

Tanken hverken kurerer sygdom eller forårsager den. Tanken skal være med i processerne, men den er ikke den eneste eller den mest betydningsfulde kraft. Det er på dette punkt, at mange grupper og healere kommer på vildspor. Sindet kan dirigere energi, og denne energi kan på sin side være skyld i en overstimulering af hjernen og af legemets celler og således forårsage nervebesvær og til tider hjernesygdom, men sindet og tænkningen kan i sig selv ikke forårsage sygdom og lidelse i det fysiske legeme. Efterhånden som menneskeslægten lærer at tænke klart og definitivt, og efterhånden som lovene for tænkning begynder at styre slægtens bevidsthed, så vil antallet af sygdomstilfælde – sådan som vi kender dem – i høj grad falde, og flere og flere mennesker vil opnå integration. Hvor der er opnået integration, strømmer kræfterne og energierne frit gennem hele det materielle legeme. Problematikken forbundet med stimulering vil imidlertid støt tiltage i omfang på grund af det fysiske menneskes voksende sensitivitet og hans bevidstheds tiltagende fokusering i den mentale natur. Dette vil være tilfældet, indtil mennesket lærer at styre de højere energier og erkender behovet for et rytmisk liv i overensstemmelse med loven om periodicitet.

I forbindelse med healingsarbejdet bør healeren mestre og efterleve visse regler. Jeg har allerede nævnt tre betydningsfulde regler. De er i korthed som følger, og for tydelighedens

skyld deler jeg den første op i to dele.

1. a. Healeren må søge at sammenkæde sin sjæl, sit hjerte, sin hjerne og sine hænder. Da kan han lade den vitale helbredende kraft strømme mod patienten. *Dette er magnetisk arbejde.*
 - b. Healeren må søge at sammenkæde sin sjæl, sin hjerne, sit hjerte og sin auriske udstråling. Da kan hans nærværelse give næring til patientens sjælsliv. *Dette er udstrålende arbejde.* Der er intet behov for hænderne. Sjælen udfolder sin kraft.
2. Healeren må opnå magnetisk renhed ved at leve et rent liv. Han må tilvejebringe den klare udstråling, der viser sig i ethvert menneske, som har forbundet centrene i hovedet. Når dette magnetiske felt er etableret, vil udstrålingen fremkomme.
3. Healeren må skole sig i at kende det indre udviklingsniveau af tanker og begær hos den, der søger hans hjælp. Han vil derved opdage problemets kilde. Han må se sammenhængen mellem årsagen og virkningen og eksakt kende det punkt, hvorigennem lindring kan komme.

Jeg vil nu som gruppe give jer endnu en regel, således at vi har fire hovedregler:

FJERDE REGEL

Healeren eller healingsgruppen må tilbageholde viljen.
Det er ikke vilje, der skal anvendes, men kærlighed.

Denne sidste regel er af stor betydning. Hverken det enkelte menneskes koncentrerede vilje eller den forenede gruppes målrettede vilje bør nogensinde anvendes. Individets frie vilje må aldrig underlægges en kraftfuld fokuseret gruppes eller et individs påvirkning. Det er en alt for farlig fremgangsmåde og bør ikke tillades. Viljesenergien kan (specielt når flere mennesker samtidigt anvender den på det subtile og det fysiske legeme hos

den, der skal helbredes) i høj grad forværre sygdommen i stedet for at kurere den. Den kan stimulere selve sygdommen til alvorlige dimensioner og forstyrre naturens helbredende kræfter i stedet for at samarbejde med dem, og den kan endog til sidst dræbe den pågældende person ved at forværre sygdommen i en sådan grad, at patientens normale modstandskraft bliver virkningsløs. Jeg vil derfor bede jer om i alt gruppearbejde med healing at holde viljen (ja endog dybtfølte ønsker) i ro. Kun indvielse af høj grad tillades at helbrede ved viljens kraft, som da fokuseres i et MAGTORD, og dette tillades kun, fordi de kan erkende patientens kapacitet, sygdommens intensitet, og kan afgøre, om det er sjælens vilje eller ej, at sygdommen skal helbredes.

Vi har i denne del gennemgået meget af grundlæggende betydning, som vil kræve et nøje studium. Som det næste vil vi komme ind på disciplens særlige problemer. Som forberedelse til dette vil jeg bede jer om grundigt at studere, hvad jeg tidligere har anført om mystikers sygdomme. (*Esoterisk Psykologi, bind II*, side 495-590). Meget af det, som blev sagt dér, behøver ikke at blive gentaget, men det bør indgå i vor undervisning om healing. Jeg foreslår, at I læser disse sider, så I kan få kendskab til problemerne, både teoretisk og ud fra en forståelse af jer selv. I burde ud fra jeres egen erfaring kende til nogle af disse vanskeligheder, i det mindste til en vis grad.

Den hellige healingskunst

I denne afhandling har jeg ikke til hensigt at beskæftige mig med sygdommenes patologi, hverken med deres inddelinger eller med deres negative symptomer. De er beskrevet på fyldestgørende måde i enhver almindelig medicinsk afhandling eller lærebog, og jeg, mine brødre, er ikke uddannet læge eller en medicinsk autoritet, og jeg har heller ikke tid til at lade mig opsluge af de tekniske detaljer. Det, jeg er interesseret i, er at give verden en idé om de sande og okkulte årsager til sygdomme og deres skjulte oprindelse, og om healingsarbejdet sådan som det praktiseres og sanktioneres af Den store hvide loge.

Arbejdet består i virkeligheden i en velovervejet anvendelse

af energi på basis af kærlighed og viden. Alt det jeg fortæller jer er et resultat af eksperimenteren. Denne healing kan inddeles i to kategorier:

1. Ved *magnetisk healing* gør healeren eller healingsgruppen to ting:
 - a. Han tiltrækker til det healende center den type energi, der kan modvirke sygdommen.

Dette er nødvendigvis et meget omfattende emne med en stor videnskabelig betydning. Bestemte typer af strålekraft kan anvendes til bestemte typer af sygdomme, hvilket nødvendiggør anvendelsen af visse specielle centre til fordelingen. Disse centre vil vi betragte nærmere, når vi kommer til niende kapitel med overskriften: *De syv healingsmetoder*.

- b. Han tiltrækker og absorberer de kræfter, der fremkalder sygdommen, og trækker dem således bort fra patienten.

Denne sidste proces gør det nødvendigt for healeren at beskytte sig omhyggeligt mod al besmittelse og forurening fra sygdommen, således at de syge kræfter ikke forbliver i hans legeme. Der må også ske en tilførsel af ny energi til patienten, som erstatning for den, der er blevet fjernet. Denne proces medfører, at der opstår et samspil mellem healer og patient, og som følge heraf er der en vis fare i det okkulte healingsarbejde. Af denne grund bør healere, der er under oplæring, altid have i tankerne, at de arbejder som gruppe og ikke som enkeltpersoner. Den frie cirkulation af kraft sikrer den enkelte og gruppen et godt helbred. Den frie cirkulation af kraft mellem en healer eller en healingsgruppe og den person, der skal behandles, kan føre til helbredelse af sygdommen, forudsat at det er menneskets skæbne at skulle blive helbredt på det givne tidspunkt, og at han samarbejder, når det er muligt, selv om dette ikke er absolut nødvendigt. Men

det gør det i mange tilfælde lettere at opnå hurtige resultater. I andre tilfælde kan patientens uro dog modvirke de ønskede virkninger.

2. *Ved healing gennem udstråling* er processen mere enkel og mere sikker, fordi healeren simpelthen samler kraften inde i sig selv og derefter retter den mod patienten i form af en stadig strøm af udstrålende energi. Denne energistrøm bør rettes mod det center, der er nærmest sygdomsområdet.

Dette arbejde er ikke forbundet med nogen risiko for healeren. Men såfremt viljespektet vinder indpas i hans tanker, eller hvis den projicerede energistrøm er for stærk, kan der være fare for patienten. Påvirkningen af den kraft, der udstråles til patienten, kan ikke alene føre til nervøse spændinger, men kan også føre til, at sygdommen intensiveres gennem en stimulering af de atomer og celler, der allerede er involverede i sygdomsprocessen. Af denne grund må begyndere undgå at koncentrere sig om selve sygdommen eller det berørte område i det fysiske legeme og omhyggeligt stille tænkningen i bero, så snart det indledende arbejde er udført, for energi følger altid tanken og strømmer derhen, hvor tanken er fokuseret.

Healerne må prøve at gøre sig klart, hvor effektiv deres healing er, hvor stærk deres forenede gruppearbejde er, og hvor stærk den kraft er, der står til deres rådighed. De må også finde frem til, i hvor stor udstrækning de er i stand til at tilbageholde viljen og til at sende den helbredende udstråling på en strøm af kærlighedsenergi. Husk altid, at kærlighed er energi, og at den er en substans, der er ligeså virkelig som det faste stof. Denne substans kan anvendes til at drive sygt væv ud og blive en sund erstatning for det syge materiale, der er blevet fjernet.

Healere bør derfor i den første arbejdsperiode forsøge at anvende metoden med udstråling. Den er enklere og langt lettere at beherske. Senere kan de forsøge sig med den magnetiske behandlingsmetode.

I kan nu se hensigten med de regler for healingsmetoder,

som jeg beskrev tidligere i denne serie af instruktioner. I kan se, hvorfor den sammenkædende proces i dette arbejde med udstråling involverer sjælen, hjernen og hele auraen eller det magnetiske felt omkring den enkeltes eller gruppens aktivitet. Sindet bliver ikke nævnt og er ikke involveret, idet hjernen udelukkende virker som et fokuseringspunkt for den kærlighed og den helbredende kraft, som projiceres ind i den strøm af energi, der udgår fra ajnacentret.

Healeren vil derfor holde alle kræfterne fokuseret i hovedet, og hans opmærksomhed vil ligeledes være koncentreret dér. Hjertet vil automatisk være involveret, eftersom han vil anvende kærlighedsenergi – i begyndelsen udelukkende den.

Lad os nu opstille de regler, som alle healingsgrupper må følge i deres arbejde. Her vil jeg indskyde, at det ikke altid er nødvendigt eller muligt konkret at samles om arbejdet i gruppen. Arbejdet kan udføres effektivt og godt, såfremt gruppe-medlemmerne arbejder som en *subjektiv gruppe*. Hver enkelt bør da følge instruktionerne dagligt og arbejde, som om han var midt i den objektive gruppe. Denne forbindelse tilvejebringes ved, at han forestiller sig, at han er sammen med sine brødre. Såfremt de altid skulle mødes som gruppe på det fysiske plan, ville det være svært at undgå, at kraften blev svækket gennem diskussioner og almindelig ordveksling ved personlighedernes fysiske samvær. Det ville være umuligt at undgå, at der blev for megen konversation, og arbejdet ville således ikke blive tilstrækkeligt effektivt. Set fra en fysisk synsvinkel arbejder de alene, men set fra den sande indre synsvinkel arbejder de i den tætteste forening.

Her følger de første regler, som den studerende må mestre:

Indledende regler for healing gennem udstråling

1. Efter at du har gennemført din egen hurtige og bevidste indre koordination, skal du ved en viljeshandling som sjæl forbinde dig med dine gruppebrødres sjæle. Forbind dig derefter med deres mentale natur og deres emotionelle natur. Gør dette ved hjælp af imaginationen og ved at erkende, at energi følger tanke, og at sammenkædningsprocessen uund-

- gåeligt vil finde sted, når den udføres korrekt. I kan da virke som en gruppe. Glem derefter grupperelationen og koncentrer jer om arbejdet, der skal udføres.
2. Sammenkæd i dit indre sjæl og hjerne og koncentrer derefter de kærlighedskræfter, der findes i din aura, og fokuser dig selv og alt det, du har at give, i hovedet, idet du forestiller dig, at du er et udstrålende energicenter eller et punkt af levende lys. Dette lys skal projiceres på patienten gennem ajnacentret mellem øjnene.
 3. Fremsig derefter følgende gruppemantra:

»Med et rent motiv, inspireret af et kærligt hjerte, tilbyder vi os selv i dette healingsarbejde. Denne tjeneste tilbyder vi som gruppe til den, vi søger at helbrede.«

Medens I gør dette, skal I visualisere den sammenkædningsproces, der foregår. Se den som bevægelige linjer af levende lyssubstans, der forbinder jer med jeres brødre på den ene side og med patienten på den anden. Se hvordan disse linjer udgår fra dig til gruppens hjertecenter og til patienten. Men arbejd altid ud fra ajnacentret, så længe der ikke foreligger andre instrukser. På denne måde vil alle de implicerede personers ajnacenter og hjertecenter være tæt indbyrdes forbundne. Her kan I se værdien af visualisering, som i virkeligheden er den æteriske eksternalisering af den skabende imagination. Gennemtænk denne sidste sætning.

4. Anvend derefter for et kort øjeblik tanken, den styrede tanke, og tænk på den person, du søger at helbrede, idet du forbinder dig med ham og fokuserer din opmærksomhed på ham, således at han bliver virkelig i din bevidsthed og kommer dig nær. Når du er klar over, hvilken fysisk sygdom det drejer sig om, skal du blot genkalde dig den i tankerne og derefter glemme den. Glem nu detaljerne i arbejdet, såsom gruppen, dig selv og patientens problem og koncentrer dig om den type af kraft, du skal anvende. I dette tilfælde og indtil videre drejer det sig om den anden stråles kraft, kærlighedskraften. Det, jeg her beskriver for jer, er en tilpasning

- af anden stråles healingsmetode beregnet for begyndere.
5. Mærk, hvordan en dyb kærlighed strømmer ind i dig. Betragt den som substantielt lys, som du kan og vil styre. Send den derefter ud som en strøm af strålende lys fra ajnacentret og led det via dine hænder mod patienten. Når du gør dette, skal du holde hænderne op foran øjnene med håndfladerne vendt udad og med håndryggen nærmest øjnene og ca. femten centimeter fra ansigtet. På denne måde bliver strømmen, der kommer fra ajnacentret, delt i to og strømmer videre ud gennem de to hænder. Således styres lyset videre til patienten. Visualiser, hvordan det strømmer ud og føl, at patienten modtager det. Medens du gør dette, sig højt men med lav stemme:

»Må den ene sjæls kærlighed, der er fokuseret i denne gruppe, udstråle til dig, min broder, og gennemtrænge enhver del af dit legeme og helbrede, lindre og styrke, og må den opløse alt, der hindrer tjeneste og godt helbred.«

Sig dette langsomt og eftertænksomt med en tro på resultatet. Vær opmærksom på, at ingen tankekraft eller viljeskraft får adgang til den helbredende energistrøm, men alene en koncentreret udstrålende kærlighed. Anvendelsen af den visualiserende evne og af den skabende imagination, samt en følelse af dyb og urokkelig kærlighed vil holde tanken og viljen i ro.

Jeg vil betone, at det er en tvingende nødvendighed i relation til alt healingsarbejde, at der iagttages *fuld tavshed og diskretion*. Lad aldrig nogen vide, at I arbejder på denne måde, og nævn aldrig navnene på dem, I søger at hjælpe. Tal ikke om den patient, der er under behandling, ikke engang indbyrdes. Såfremt denne grundlæggende tavshedspligt ikke overholdes, vidner det om, at I endnu ikke er rede til dette arbejde og burde afbryde det. Dette påbud er langt vigtigere, end I aner, fordi tale og unødigt diskussion ikke alene medvirker til, at kraften afledes og forsvinder, men det er også en overtrædelse af en grundlæg-

gende regel, som alle healere må lære at overholde. Selv i lægeverdenen på det fysiske plan følges den samme generelle fremgangsmåde.

Tre store love om sundhed

Der findes tre store love om sundhed og syv mindre. Disse love virker i de tre verdener, og det er alt, som i øjeblikket vedrører jer. I undervisningen i den umiddelbare fremtid vil hovedvægten efterhånden blive lagt på den teknik, der arbejder med det æteriske legeme, for dette er det næste skridt fremad. De tre store love er:

1. Loven, der styrer livsviljen, en manifestation af Logos' første aspekt, vilje eller magt.
2. Loven, der styrer den rytmiske harmoni, en manifestation af Logos' andet aspekt, kærlighed eller visdom.
3. Loven, der styrer krystalliseringen, en manifestation af Logos' tredje aspekt, aktivitetsaspektet eller det grundlæggende aspekt.

Disse tre styrende faktorer eller love manifesterer sig gennem menneskets tre store systemer.

1. *Viljesaspektet* manifesterer sig gennem åndedrætsorganerne. Et andet af dets udtryksformer er søvnen. I disse to udtryksmåder har vi en mikrokosmisk gentagelse af eller analogi til den logoiske manifestation og logoiske pralaya.
2. *Kærlighedsaspektet* viser sig gennem hjertet, kredsløbssystemet og nervesystemet. Dette er på mange måder meget vigtigt for jer at forstå, for det styrer først og fremmest det æteriske legeme og dets assimilation af prana og vitalitet. Denne prana virker både gennem blodet og nerverne, idet livskraften anvender kredsløbet, og den psykiske kraft virker gennem nervesystemet. Disse to områder af den menneskelige organisme er i denne tid årsag til størstedelen af problemerne, og det vil de blive endnu mere i fremtiden. Menneskeslægten lærer gennem lidelse, og kun nød og trang driver

mennesket til at søge løsninger og hjælp. Set ud fra det nuværende synspunkt omkring healing kan mennesket igen ses som en betydningsfuld mindre treenighed:

- a. Det faste fysiske legeme, som videnskaben og medicinen har stor viden om.
 - b. Det æteriske legeme, som er det næste område, der vil blive genstand for udforskning, eksperimenteren og opdagelse.
 - c. Det astrale legeme, som tillige med det æteriske bliver det næste mål for videnskabelig kontrol. Den psykologiske videnskab vil virke her.
3. *Aktivitetsaspektet*, som hovedsageligt manifesterer sig gennem assimilations- og eliminationsorganerne. Jeg vil her fremhæve en ting. Ligesom vort solsystem er i færd med at udvikle kærlighedsaspektet, som er det andet aspekt, og ligesom mennesket er polariseret i det astrale legeme, som er en genspejling af det andet aspekt, således er det andet af de tre ovennævnte områder i menneskets organisme, det æteriske, af største betydning. Indtil nu har det hovedsageligt overført astral energi til det fysiske legeme. Dette er nu ved at ændres.

Hele udviklingen inden for den medicinske videnskab skulle nu være nået til klarhed over de konkrete kendsgerninger om det faste fysiske legeme og begynde at bevæge sig videre til et studium af vitalisering og cirkulation, for disse to begreber har nær relation til hinanden. Nervesystemet styres i dag hovedsageligt fra det astrale legeme via det æteriske, og grunden til alle nerveridelser ligger skjult i det emotionelle legeme, i hvilket menneskeheden nu for tiden er polariseret. Det fysiske legemes kredsløb styres hovedsageligt fra det æteriske legeme. Et æterisk legeme, der ikke fungerer på rette måde og ikke overfører prana i tilstrækkelig grad, og et astralt eller emotionelt legeme, der ikke er under korrekt kontrol, er årsagen til de fleste af de sygdomme og nervøse og mentale lidelser, som hvert år tiltager i hyppighed. Det utilstrækkelige kredsløbs indvirkning på den

fysiske hjerne (hvilket igen skyldes det æteriske legeme) forårsager en mental belastning og til slut et sammenbrud. Heraf fremgår, hvor vigtig det æteriske legeme er.

Det første aspekt, der styrer og udtrykker sig gennem åndedrætsorganerne og gennem søvnen, fører, når det ikke fungerer korrekt, til død, sindssyge og visse hjernesygdomme.

Det tredje aspekt forårsager – når det ikke virker på rette måde – mave- og tarmsygdomme samt de forskellige sygdomme, der er lokaliseret under solar plexus i underlivet.

I kan således se, hvorledes lægevidenskaben til sidst må søge løsninger ved en forenkling af metoderne og ved at gå fra kompleksiteten af lægemidler og operationer til en forståelse af den rette anvendelse af de energier, der strømmer fra det indre menneske via det æteriske legeme til det fysiske.

Følgende forslag kan være til hjælp:

1. *Gennem udviklingen af den gode vilje*, som er viljen, der viser sig ved en god hensigt og et godt motiv, vil sygdomme i luftvejene, lungerne og halsen blive helbredt, hjernecellerne blive stabiliseret, sindssygdomme og besættelser blive kureret samt rytme og ligevægt oprettet. En lang levetid vil blive følgen, for døden bør være sjælens erkendelse af, at arbejdet er fuldført, og pralaya fortjent. Derfor vil døden først indtræde i en høj alder, og den vil blive styret af menneskets vilje. Mennesket vil ophøre med at trække vejret, når han har fuldført sit arbejde, og han vil derefter sende sit legemes atomer i pralaya. Pralaya er det fysiske plans søvn, manifestationens ophør. Den okkulte betydning af dette er endnu ikke forstået.
2. *Gennem en forståelse af lovene om vitalitet* – her menes de love, der styrer prana, udstråling og magnetisme – vil der ske en helbredelse af sygdomme, der rammer blodet, arterierne og venerne, af visse nervesygdomme, mangel på vitalitet, senilitet, dårligt kredsløb og lignende. Dette vil også resultere i en forlængelse af livet. Der vil i relation hertil også opnås en bedre forståelse af lovene om elektrisk energi.
3. *Gennem en forståelse af de rette metoder til assimilering og eliminering* vil der ske en helbredelse af sygdomme, der

vedrører legemets væv, maven og tarmene samt de mandlige og kvindelige kønsorganer. En dag vil man forstå, at de sidstnævnte organer blot er et andet assimilations- og eliminationssystem, der i denne tidsperiode er centreret i det feminine aspekt, kvinden, for I må huske, at dette er det andet system eller kærlighedssystemet. Rækkefølgen er således:

- a. Det første system var maskulint.
- b. Det nuværende system, det andet, er feminint.
- c. Det tredje system vil blive hermafroditisk.

Selv om det menneskelige hierarki, der er under udvikling, er maskulint og positivt, betyder det dog ikke, at alt som findes i det nuværende system også er maskulint. Kendsgerningen er, selv om I måske ikke er klar over det, at det negative eller feminine aspekt dominerer. Lad mig understøtte denne hypotese gennem nogle tal:

1. I det første solsystem fandtes der én dominerende evolution, og den bestod af et hundrede milliarder monader.
2. I det nuværende system, det andet, er der to dominerende evolutioner, menneskenes og devaernes. Der findes, som jeg tidligere har nævnt, tres milliarder *menneskelige* monader. Hertil skal lægges *devaernes* feminine evolution, der består af et hundrede fyrre milliarder, hvorved vi kommer op på tallet to hundrede milliarder. Dette forklarer mit udsagn om, at dette er et feminint system.
3. I det tredje solsystem vil det samlede antal i evolution være tre hundrede milliarder, hvilket er det antal, der kræves til fuldkommengørelse af den trefoldige Logos.

Denne gennemgang har nødvendigvis været skitseagtig, for alt hvad jeg her forsøger er at antyde, hvilke veje den nye kunst at heale kan følge, og at give visse vink, der kan pege på årsagerne til de fremherskende sygdomme og således sætte de kyndige i stand til at ophæve virkningerne. Denne kortfattede og denne måde at videregive viden gennem antydninger er dybest set okkult, men det er den eneste måde at behandle dette relativt

farlige emne på, indtil den tid kommer, hvor en sund medicinsk, kirurgisk og neurologisk uddannelse af teknisk art kombineres med en ligeså sund psykologisk forståelse samt et vist mål af åndelig indsigt. Den ideale læge og kirurg er også metafysiker. Denne kombination findes endnu ikke, og dette er en vigtig årsag til de mange vanskeligheder og den store forvirring, der hersker. Dagens metafysiske healer er så optaget af det, der ikke er legemet, at han er til langt mindre nytte for det syge, lidende og plagede menneske, end den praktisk indstillede læge er. Den almindelige metafysiker er, ligegyldig hvilken etiket han anvender om sig selv, begrænset i sin tankegang. Han overbetoner de guddommelige muligheder på bekostning af de materielle og fysiske forhold. Fuldstændig åndelig healing vil i sidste instans blive en guddommelig mulighed. Men på visse givne tidspunkter i tid og rum, hvor menneskene befinder sig på vidt forskellige trin på udviklingsstigen, er dette ikke materielt muligt. Fastsættelse af det rette tidspunkt og et grundigt kendskab til, hvordan loven om karma virker, samt en veludviklet intuitiv perception, er essentielle elementer i den åndelige healings ædle kunst. Til dette må lægges en viden om, at formnaturen og det fysiske legeme i sidste instans ikke er det største problem eller er af en så kolossal betydning, som nogle tror.

De fleste healere og »kulthængere« indtager sædvanligvis den holdning, at det er af afgørende betydning, at det fysiske legeme bliver befriet for sygdom og med al magt holdt tilbage fra dødsprocessen. Det kan imidlertid være ønskværdigt (og er det ofte), at sygdommen får lov at udvikle sig, så døden kan åbne døren, og sjælen frigøres fra sit fangenskab. Det tidspunkt kommer uundgåeligt for alle inkarnerede væsener, hvor sjælen kræver frigørelse fra legemet og formlivet, og naturen har sin egen kloge måde at gennemføre dette på. Sygdom og død må opfattes som frigørende faktorer, når de viser sig som et resultat af sjælens valg af tidspunkt. Den studerende må gøre sig klart, at den fysiske form er en samling af atomer, der er bygget sammen til organer og sluttelig til et sammenhængende legeme, og at dette legeme holdes sammen af sjælens vilje. Træk denne vilje tilbage til dens eget plan, eller (som det okkult udtrykkes)

»lad sjælens øje skue i en anden retning«, og sygdom og død indtræffer uundgåeligt i denne nuværende cyklus. Dette beror ikke på en mental fejltagelse eller på en manglende evne til at erkende guddommelighed eller en eftergiven over for det onde. Det er i virkeligheden en opløsning af formnaturen i sine bestanddele og basale essens. Sygdom er dybest set et aspekt af døden. Det er den proces, hvorved den materielle natur og den substantielle form forbereder sig på en adskillelse fra sjælen.

Imidlertid må man huske på, at når der forekommer lidelser, ubehag eller sygdom, der ikke er relateret til den endelige opløsning, så kan årsagen dertil findes i mange faktorer. Den kan findes i omgivelserne, idet mange sygdomme er miljøbetingede og epidemiske, eller i det forhold, at det enkelte menneske tiltrækker strømme af gift, der stammer fra hadet i verden, eller den kan findes i de psykologiske komplekser, hvoraf vi allerede har studeret nogle. Det drejer sig om sygdomme (hvis man kan kalde dem det), der er iboende den materie, som menneskeheden har valgt at opbygge sit fysiske legeme af ved at isolere og adskille den fra den øvrige manifestationssubstans og på den måde skabe en stoftype, der er viet til opgaven at danne et ydre udtryk for en indre virkelighed. Dette stof udgør således et enestående og helt specielt aspekt af den universelle substans, der i det forrige solsystem blev fuldkommengjort til en vis grad. Dette aspekt er uvægerligt af en højere orden end den substans, som vibrerer kreativt på den kalden, der udgår fra de tre naturriger under det menneskelige.

Sammenfatning af årsagerne til sygdom

I enhver okkult betragtning af sygdom må det accepteres som et grundlæggende udsagn, at al sygdom er et resultat af misbrug af kraft i tidligere liv eller i det nuværende. Dette er fundamentalt. I forbindelse med dette vil jeg minde jer om nogle udsagn, jeg tidligere har fremsat om dette emne.

1. Halvfems procent af årsagerne til sygdom findes i det æteriske og det astrale legeme. Forkert anvendelse af mental

- energi og misbrug af begær er meget væsentlige faktorer, men eftersom størstedelen af menneskeheden stadig befinder sig på de atlantiske bevidsthedsstadier skyldes kun fem procent af de almindelige sygdomme mentale årsager. Procentsatsen varierer under menneskeslægtens evolutionsforløb. Sygdom er således en ydre manifestation af uønskede subjektive tilstande, det være sig vitale, emotionelle og mentale.
2. Alt, der vedrører menneskets sundhed, kan man nærme sig fra tre synsvinkler:
 - a. Personlighedens liv. dette lærer vi meget om.
 - b. Menneskeheden som helhed. . . . dette begynder vi nu at forstå.
 - c. Det planetariske liv. dette ved vi meget lidt om.
 3. Al sygdom skyldes mangel på harmoni mellem form og liv, mellem sjæl og personlighed. Denne mangel på harmoni gælder alle naturriggerne.
 4. Størstedelen af sygdomme:
 - a. Er af gruppeoprindelse.
 - b. Er et resultat af infektion.
 - c. Skyldes fejlnæring (inkl. underernæring), i fysisk, subjektiv og okkult betydning.
 5. De sygdomme, der rammer masserne, den almindelige borger, intelligentsiaen og disciplene, er vidt forskellige og kommer til udtryk på forskellig måde.
 - a. De tre store sygdomskategorier, der rammer de to første grupper er:

Tuberkulose.
Kønssygdomme.
Cancer.
 - b. De to store sygdomskategorier, der rammer intelligentsiaen og disciplene er:

Hjertesygdomme.
Nervesygdomme.

6. Sygdom er en kendsgerning i naturen. Når dette bliver accepteret, vil menneskene begynde at arbejde med loven om frigørelse ud fra en rigtig tankegang, der vil føre til rigtige holdninger og rigtig orientering ud fra princippet om ikke-modstand. Den overvældende beredvillighed til at dø, som så ofte karakteriserer de sidste stadier umiddelbart inden dødens indtræden, er den laveste manifestation af denne ikke-modstand. Psykologisk set er det ikke-modstand, der hersker i forbindelse med koma.
7. Loven om årsag og virkning eller om karma er betingende for al sygdom. Denne lov omfatter individuel karma, gruppekarma, national karma og den totale sum af menneskelig karma.

Såfremt I standser op her og tager et tilbageblik på det, jeg har gentaget for jer, og såfremt I vil repetere og reflektere over de fire love og de fire regler, vil I besidde den nødvendige baggrund for at kunne fortsætte med de næste studier, der begynder med de sygdomme, der følger discipelskabets liv. Nogle af dem har jeg allerede omtalt i *Esoterisk Psykologi, bind II*, side 495-590. Der nærmede vi os emnet hovedsageligt set ud fra mystikerens synsvinkel, medens jeg her vil berøre den accepterede discipels problemer.

4. SYGDOMME, DER VEDRØRER DISCIPELSKABETS LIV

Jeg omtalte tidligere, at sygdom har oprindelse i følgende fire årsager:

1. Sygdom er et resultat af en blokering af sjælens frie livsstrøm.
2. Sygdom forårsages af tre indflydelser eller smitekilder:
 - a. Tidligere fejltagelser, såkaldte synder eller vildfarelser, som det enkelte menneske har begået i dette liv eller i en

- tidligere inkarnation.
- b. Nedarvede svagheder og dispositioner, som mennesket deler med resten af menneskeheden.
 - c. Det planetariske onde, der er forbundet med det udviklingstrin, som den planetariske Logos har nået, og som betinges af planetarisk karma.
3. Sygdom betinges af de kræfter, der stammer fra det plan, på hvilket mennesket hovedsagelig har sin bevidsthed fokuseret.
 4. De fem store sygdomskategorier med alle deres virkninger og bivirkninger har også betydning for disciplen. Disciplen er ikke immun før efter den tredje indvielse.

A. Sygdomme, der rammer mystikere

Disciplen lider imidlertid sjældent af tuberkulose (kun for så vidt den er karmisk betinget), han er heller ikke disponeret for kønssygdomme, men de kan påvirke ham fysisk gennem hans opofrende liv i tjeneste. Smitte kan ramme ham, men ikke alvorligt. Han kan blive offer for cancer, men er mere udsat for hjertebesvær og for nervelidelser af forskellig slags. Den egentlige mystiker bukker oftere under for rent psykologiske omstændigheder, som har tilknytning til den integrerede personlighed, og som skyldes, at han hovedsageligt er fokuseret på det astrale plan. Disciplen er mere udsat for mentale problemer og for lidelser, som er knyttet til energi, og som stammer fra sammensmeltningen af sjæl og personlighed, hvad enten der er tale om en igangværende eller fuldbyrdet proces.

Tidligere i denne afhandling omtalte jeg den første årsag og sagde sammenfattende, at sygdom er et resultat af en blokering af sjælens frie livsstrøm og indstrømmende energi. Mystikeren er selv årsag til denne blokering, idet han bukker under for de tankeformer, han bestandigt skaber som respons på sin voksende aspiration. Disse tankeformer står som en barriere mellem ham og sjælens frie livsstrøm og blokerer for hans sjælskontakt og følgelig også for indstrømningen af sjælsenergi.

For disciplens vedkommende er hele situationen omvendt,

idet han netop bliver offer for (inden den tredje indvielse) den vældige indstrømning af sjælsenergi – energien fra det andet aspekt – der kommer til ham fra:

- a. Hans egen sjæl, som det energicenter, med hvilket sammen-smeltningen hurtigt foregår.
- b. Hans gruppe eller ashram, som han i sin egenskab af accepteret discipel er knyttet til.
- c. Hans mester, som han står i åndelig forbindelse med, og hvis vibration han altid er modtagelig overfor.
- d. Hierarkiet, hvis energi kan nå ham gennem ovennævnte tre faktorer.

Alle disse energistrømme har en bestemt virkning på disciplens centre, alt efter hans stråle og særlige polarisering i denne inkarnation. Da ethvert center har relation til en eller flere af kirtlerne, og da disse igen påvirker kredsløbet og ligeledes har en særlig virkning på den organiske struktur inden for den region, som deres vibrationer påvirker (dvs. maven, tæt ved solar plexus, og hjertet, tæt ved hjertecentret etc.), kan I se, hvordan det er muligt, at de sygdomme, som disciplen primært rammes af (specielle som de er og hovedsageligt begrænset til den fremskredne del af menneskeheden), kan være et resultat af overstimulering eller af energiindstrømning til et specielt center med udbredte og lokaliserede komplikationer til følge.

Mystikeren vil kun blive offer for sådanne tilstande, såfremt han gør hurtige fremskridt i sin bestræbelse for at blive en praktisk mystiker eller okkultist. Der er en tydelig overgangsperiode mellem den mystiske holdning og den mere klare holdning, som okkultisten indtager. Jeg skal derfor ikke gennemgå de sygdomme, der rammer mystikere, bortset fra at påpege en interessant faktor: Mystikeren er altid bevidst om dualitet. Han er søgeren, der stræber efter lyset, sjælen, den elskede, det højere noget, som han føler eksisterer, og som det er muligt at finde. Han stræber efter at erkende og at blive erkendt af det guddommelige; han er den, der følger visionen, en discipel af Kristus, og dette betinger hans tænkning og hans aspiration.

Han er den hengivne og den, der elsker det tilsyneladende uopnåelige – dette noget ud over ham selv.

Først når mystikeren bliver okkultist, lærer han, at hans sande selv, den ene virkelighed, hele tiden var den magnet, der tiltrak ham, og den dualitet, der farvede hans liv og tanker og motiverede alt det, han søgte at udføre. Han erkender da, at assimilering i og identifikation med den ene virkelighed gør det muligt at transmutere dualiteten til enhed, og at transformere sin søgen til en bestræbelse på at blive det, han i sit inderste væsen er – en Guds Søn, ét med alle gudesønner. Når han er nået frem til dette, véd han, at han er ét med den Ene, i hvem vi lever, røres og har vor væren.

Derefter vil jeg fremhæve, at det laveste udtryk for mystikerens tilstand, og som vi i tiltagende grad får kendskab til, er den tilstand, der kaldes »personlighedsspaltning«. Når denne tilstand er til stede, udtrykker det personlige lavere selv sig gennem en grundlæggende dualitetstilstand, og to personer synes at komme til udtryk i stedet for den integrerede personlighed-sjæl. Dette skaber nødvendigvis en farlig psykologisk tilstand, som kræver en videnskabelig velfunderet behandling. En sådan findes stort set ikke i dag, idet meget få psykologer og psykiatere erkender sjælen som en kendsgerning. Jeg nævner dette, da det har betydning i dag og vil få det mere og mere fremover, hvor det vil blive nødvendigt at spore og påvise de analogier, som eksisterer mellem den menneskelige bevidsthed og de store uudforskede bevidsthedsområder. Den spaltede personlighed og mystikeren er to aspekter af ét hele – dels et aspekt, der er korrekt, og som er et naturligt led i den åndelige udvikling, og dels et aspekt, der er en genspejling og en forvrængning af det udviklingstrin, der går forud for det trin, den erfarne okkultist befinder sig på. Mange af de fremherskende lidelser i menneskeheden i dag kan anskues på denne måde, og en af de behandlingsmetoder, som med tiden vil blive udarbejdet, vil være baseret på opdagelsen af de højere modsvarigheder til de pågældende lidelser og sygdomme, og på erkendelsen af, at disse blot er forvrængninger af en storslået virkelighed. Dette vil føre til, at opmærksomheden hos den, der er under behandling, vil rettes mod dette højere aspekt.

Videnskaben om integration indgår i dette emne. Når denne videnskab forstås rigtigt, vil den åbne for en helt ny psykologisk måde at nærme sig sygdomme på, hvad enten de er fysiologiske eller psykiske. En beskedent begyndelse til dette er allerede gjort af åndeligt tænkende psykologer og lærere. Forsøget på at hjælpe mennesker psykologisk er helt i overensstemmelse med disse nye tanker og kan beskrives således: den almindelige psykolog anvender (når han behandler nervetilfælde, neurotisk disponerede mennesker samt tilfælde i grænseområderne) en metode til at opdage de dybtliggende komplekser, de ar, de gamle chok eller den angst, som ligger bag nuværende oplevelser, og som har gjort mennesket til det, det er i dag. Disse betingende faktorer kan normalt spores tilbage til det underbevidste gennem en proces, hvor fortiden afdækkes og de nuværende livsvilkår inddrages i vurderingen; endvidere indgår en bedømmelse af de arvelige faktorer og det uddannelses- og erfaringsmæssige niveau – både det akademiske og det, der er baseret på livserfaringen. Derefter bringes den faktor, der har udgjort et alvorligt psykologisk handicap, op til dagsbevidstheden (om muligt ved menneskets egen hjælp) og forklares derefter på en forståelig måde samt relateres til den eksisterende tilstand. Mennesket bringes som følge heraf frem til en forståelse af sin personlighed, af dens problemer og af dens umiddelbare muligheder.

Den åndelige teknik er imidlertid helt anderledes. Personlighedsproblemet og udforskningen af det underbevidste udelades, fordi de uønskede tilstande betragtes som et resultat af manglende sjælskontakt og sjælskontrol. Patienten (om jeg så må sige) lærer, at han ikke skal koncentrere sig om sin egen person, men vende blikket væk fra sine følelser, komplekser, fikserede ideer og uønskede tanker og i stedet fokusere opmærksomheden på sjælen, den guddommelige virkelighed i formen og på Kristus-bevidstheden. Dette kunne godt kaldes en videnskabelig substitutionsproces, hvor den hidtidige interesse erstattes med en frisk dynamisk interesse. Denne proces aktiverer en samvirkende faktor, hvis energi strømmer gennem personlighedens lavere liv og fjerner de uheldige psykologiske tendenser og uønskede komplekser, der fører til, at mennesket for-

holder sig forkeret til livet. Efterhånden nyskabes det mentale liv eller tankelivet, idet mennesket betinges af ret tænkning under impuls eller indre oplysning fra sjælen. Dette skaber en »ny tilknytning, der medfører en dynamisk, uddrivende kraft«. Gamle fikserede ideer, gamle depressioner og kvaler, urgamle begær, der begrænser og hindrer – alt dette forsvinder, og mennesket står fri som sjæl og som herre over sine egne livsprocesser.

Jeg har beskrevet disse to tilstande indgående, fordi det er vigtigt, at I forstår endnu en lov om healing, inden vi fortsætter. Beskrivelsen af personlighedsspaltning, af mystikerens problemer og af den nye måde at nærme sig sygdom på (fra sjælens synsvinkel og fra årsagernes verden i stedet for fra personlighedens synsvinkel og fra virkningernes verden) kan tydeliggøre denne lov for jer eller i det mindste vise dens rimelige berettigelse og værdi i forbindelse med menneskenes behov.

FJERDE LOV

Både fysiske og psykiske sygdomme har rødder i det gode, det skønne og det sande. Sygdom er blot en fordrejet genspejling af guddommelige muligheder. Sjælen, der bliver modarbejdet, søger at udtrykke en guddommelig egenskab eller en indre åndelig virkelighed fuldt ud og skaber i sine legemers substans et friktionspunkt. Personlighedens øjne er fokuseret på dette punkt, og det fører til sygdom.

Healerens opgave er at løfte de nedadrettede øjne op mod sjælen, den sande healer i formen. Det åndelige eller tredje øje styrer derefter den helbredende kraft, og alt er godt.

B. Sygdomme, der rammer disciple

Det, vi skal behandle vedrørende de sygdomme, der rammer disciple, vil vi opdele i to grupper: de særlige problemer, der gør sig gældende for alle disciple, samt de vanskeligheder, der følger med sjælkontakt.

Vi må her huske på, at alle disciple er modtagelige for de store kategorier af sygdomme. Disciplen forsøger at blive ét med hele menneskeheden, og det inkluderer derfor alle de sygdomme, der rammer det fysiske hylster. Det er dog muligt, at han ikke kommer til at lide af det almindelige menneskes svagheder, og bør huske, at hjertesygdomme og nervelidelser udgør disciplens største problem. I denne sammenhæng kan det fremhæves, at disciplene kan opdeles i to hovedgrupper: De, der lever over mellemgulvet, og som derfor har tendens til hjertesygdomme, til lidelser i skjoldbruskkirtel og strube, og de, der er i færd med at overføre energierne fra centrene under mellemgulvet til centrene over mellemgulvet. De fleste arbejder i denne tid på at overføre solar plexus-energi til hjertet, og smerte og kval i verden fremskynder i høj grad denne proces. Problemer med mave-, lever og åndedrætsorganer er en følge af denne overførselsproces.

1. Disciples specielle problemer

Disse specielle problemer er, som I véd, karakteristiske for dem, der har hævet deres bevidsthed fra personlighedens liv til sjælens liv. Problemerne er hovedsageligt forbundet med energi, dens indstrømning, dens assimilering eller ikke-assimilering og dens rigtigt styrede anvendelse. De andre sygdomme, som rammer det fysiske hylster på nuværende tidspunkt i menneskets evolution (for det må erindres, at sygdomme varierer svarende til evolutionstrinet og viser sig cyklisk), og som disciple også kan og vil bukke under for, berøres ikke her; det er tilstrækkeligt at sige, at menneskehedens tre store sygdomme, som tidligere omtalt, kræver sit blandt disciplene, specielt når det gælder sjælens befrielse fra sit legeme. Selv om det ikke umiddelbart synes således, så styres disse tilfælde alligevel fra sjælniveauer, og bortgangen planlægges og er et resultat af sjælens beslutning og ikke et resultat af sygdommens magt. Årsagen til, at disse tre store sygdomme – der er iboende selve det planetariske liv, i hvilket vi lever, røres og har vor væren – har denne magt over disciple, er, at disciplene selv er en integreret del af det planetariske liv, og at de i de tidlige stadier af

erkendelsen af denne enhed har tendens til at blive offer for disse sygdomme. Denne kendsgerning er kun kendt i ringe omfang, men den forklarer, hvorfor disciple og fremskredne mennesker er modtagelige for disse sygdomme.

Vi kan opdele disse problemer i fire kategorier:

1. De problemer, som er forbundet med blodet eller med livsa-spektet, for »blodet er livet«. De har en specifik indvirkning på hjertet, men sædvanligvis kun af funktionel natur. Organiske hjertesygdomme skyldes mere dybtgående årsager.
2. De problemer, som er et direkte resultat af energi, der indvirker på og gennem nervesystemet via den styrende hjerne.
3. De problemer, som har forbindelse med respirationsvejene, og som er af okkult oprindelse.
4. De problemer, som specielt skyldes centrene modtagelighed eller ikke-modtagelighed, deres funktionsdygtighed eller ikke-funktionsdygtighed og deres indflydelse. Disse kan selvsagt opdeles i syv grupper og påvirker syv vigtige områder i legemet. For gennemsnitsdisciplens vedkommende, hvor sjælens kontrol og monadens styring endnu ikke er fuldkommen, er vagusnerven den vigtigste formidler, som via hjernen fordeler de energier, der strømmer ind via hovedcentret, til resten af legemet. En bestemt videnskab om centrene og deres relation til kundalini er blevet udarbejdet af en vis magtfuld esoterisk retning i orienten. Den rummer megen sandhed, men også mange fejlslutninger.

Jeg har skelnet mellem problemer og fysiske reaktioner og sygdomme, fordi indstrømning, fordeling og styring af energi ikke nødvendigvis fremkalder sygdom. Under den prøvetid, der går forud for alle indvielser, skaber de imidlertid altid vanskeligheder og problemer af forskellig art, enten i disciplens bevidsthed eller i hans relation til de mennesker, han omgås. Af denne grund påvirkes hans omgivelser og som følge heraf også hans egen reaktion på disse.

Det bør i denne sammenhæng erindres, at alle disciple er ener-

gicentre i menneskehedens legeme og er i færd med at blive punkter af fokuseret, styret energi. Deres virke og aktivitet fremkalder altid og uundgåeligt virkninger, resultater, opvågner, forstyrrelser og nyorienteringer i de mennesker, der omgiver dem. I de tidlige stadier fremkaldes disse virkninger ubevidst, og følgelig er resultaterne hos de mennesker, de er i kontakt med, ofte ikke-ønskværdige, ligesom energien ikke styres, kontrolleres eller klogt holdes tilbage. Intelligent hensigt må ligge bag al klog styring af energi. Senere når disciplen lærer bevidst at *være* og efterhånden bliver et udstrålende center for healingskraft bevidst styret, vil denne oplysende og derefter udsendte energi blive anvendt mere konstruktivt i både psykologisk og fysisk henseende. Ikke desto mindre har disciplen i alle tilfælde en betydningsfuld indflydelse og kan aldrig være det, som esoterisk kaldes »ubemærket på sin plads og uden indvirkning på andre sjæle«. Hans indflydelse, udstråling og stærke energi skaber uundgåeligt problemer og vanskeligheder for ham; disse er baseret på de menneskelige relationer, som han har etableret i overensstemmelse med sin karma og de gode eller dårlige reaktioner fra de mennesker, han omgås.

I sit inderste væsen er indflydelsen fra en af Det store hvide broderskabs disciple fundamentalt god og åndeligt betinget. Overfladisk set og i de ydre virkninger – specielt hvad angår disciplen – kan vanskelige situationer, tilsyneladende splittelse og fejl såvel som dyder komme til syne hos de berørte parter og ofte bestå i mange inkarnationer, indtil personen, der blev påvirket, bliver det som kaldes »okkult forsonet med den fremkaldte energi«. Tænk grundigt over dette. Tilpasningen må komme fra dem, der er blevet påvirket, og ikke fra disciplen.

Lad os nu betragte de fire problemer ud fra en psykologisk synsvinkel, ikke fra en fysisk.

a. De problemer, der stammer fra disciplens vakte hjertecenter, er sandsynligvis de mest almindelige men ofte også de mest vanskelige at håndtere. Disse problemer beror på levende relationer og på samspillet mellem kærlighedsenergien og begærkræfterne. I de tidlige stadier tilvejebringer denne indstrømmende kærlighedskraft personlighedskontakter, som svinger mellem ekstrem hengivenhed og voldsomt had hos den, der

påvirkes af disciplens energi. Dette frembringer en stadig uro i disciplens liv med hyppige brud på relationer og hyppige forsoninger, indtil disciplen har tilpasset sig virkningerne af den energi, han spreder. Når disciplens betydning er blevet så stor, at han kan blive den ledende kraft i en gruppe, eller han befinder sig i en position, hvor han esoterisk set kan begynde at danne sin egen ashram (inden han tager en af de større indvielser), da kan der for alvor opstå meget forstyrrende vanskeligheder. Det er dog meget begrænset, hvad disciplen kan gøre, ud over at forsøge at regulere den udadrettede kærlighedsenergi. Problemet er knyttet til den person, der påvirkes. Justeringerne må, som jeg har nævnt tidligere, komme fra den anden part, medens disciplen står rede til at samarbejde ved første antydning af beredvillighed til at erkende relationen og viljen til at samarbejde i gruppetjeneste. Dette er et punkt, som begge parter – både disciplen og den person, der reagerer på hans påvirkning – er nødt til at tage i betragtning. Disciplen står parat, medens den påvirkede person sædvanligvis trækker sig tilbage eller nærmer sig alt efter tilskyndelsen fra hans sjæl eller hans personlighed – formodentlig den sidste i de tidlige stadier. Til sidst står han dog sammen med disciplen i fuld forståelse, og prøvelsens vanskelige tid er overstået.

Jeg kan ikke gå dybere ind i detaljer vedrørende disse problemer, der er relateret til disciplens hjerte- og livsenergi. De er betinget af hans stråle, af den indvielse som han er under forberedelse til, samt af de personers kvalitet, udviklingstrin og stråle, der påvirkes.

Der findes også vanskeligheder og problemer af en mere subtil natur, som har samme årsag, men som ikke begrænses til visse bestemte menneskelige relationer. En discipel tjener, han skriver og taler. Hans ord og indflydelse trænger igennem til menneskemasserne, hvilket ansporer til handlinger af forskellig art – til tider gode og åndelige, til andre tider onde, modarbejdende og farlige. Han må derfor være opmærksom ikke alene på sine egne reaktioner, men også både i generel og specifik henseende på reaktionerne hos de menneskemasser, som han begynder at påvirke. Det er ingen let opgave, specielt ikke for

den, der er uerfaren i arbejdet med Planen. Han veksler mellem det mentale plan, hvor han sædvanligvis forsøger at fungere, og det astrale plan, hvor menneskemasserne er fokuserede, og dette bringer ham ind i blændværkets farlige verden. Han rækker sin bevidsthed ud mod dem, han søger at hjælpe, men det er til tider som sjæl (og da overstimulerer han ofte sine tilhørere), og til tider som personlighed (og da nærer og styrker han deres personlighedsreaktioner).

Med tiden lærer han – af de vanskeligheder, der blev tilvejebragt gennem den nødvendige hjertefokuserede holdning – at stå urokkeligt fast i centret og at udsende den tone, som bringer hans budskab, som fordeler styret kærlighedsenergi, og som påvirker dem omkring ham, mens han forbliver upersonlig og blot en styrende formidler og en forstående sjæl. Denne upersonlighed (der kan defineres som en tilbagetrækning af personlighedsenergi) skaber sine egne problemer, som alle disciple kender så godt. Der er dog intet, han kan gøre ved det, ud over at lade tiden føre den anden person frem til en klar forståelse af vigtigheden og den esoteriske betydning af rette menneskelige relationer. Den tjenendes problem i forholdet til de enkelte mennesker og til grupper er dybest set forbundet med hjertets energi og med dets belivende kraft. I forbindelse med dette problem og dets virkninger på disciplen, kan visse fysiske vanskeligheder opstå. Disse vil jeg i korthed beskrive.

Det bør endvidere påpeges, at der kan opstå forstyrrelser i livsrytmen samt problemer i forbindelse med disciplens cykliske liv. Hjertet og blodet er esoterisk forbundne og definerer på symbolsk måde sjælens pulserende liv, der viser sig på det fysiske plan i discipelskabets dualistiske liv med henholdsvis udadrettede og indadrettede faser, hvor hver fase indeholder sine egne problemer. Så snart disciplen mestrer rytmen i sit ydre og indre liv og kan styre sine reaktioner, således at han uddrager deres dybeste betydning uden at lade sig beherske af dem, da kan han begynde at leve den indviedes relativt enkle liv. Overrasker denne sætning jer? I må huske, at efter den anden indvielse har den indviede selv frigjort sig fra kompleksiteterne ved emotionel og astral kontrol. Blændværk kan ikke længere overskygge ham. Han kan stå med fasthed uafhængig af alt, hvad

han gør og føler. Han erkender, at den cykliske tilstand er forbundet med modsætningernes par og er en del af selve eksistensens livsmanifestation. Mens han lærer dette, gennemgår han store vanskeligheder. Som sjæl underkaster han sig et udadrettet og udadvendt liv med magnetisk indflydelse. Han kan umiddelbart efter dette leve et liv i tilbagetrukkethed med en tilsyneladende mangel på interesse for sine relationer og omgivelser og med en intens introspektiv og indadvendt livsholdning. Han kan, som en plaget, bølge frem og tilbage mellem disse to yderpunkter – undertiden i mange inkarnationer – indtil han lærer at forene og sammensmelte disse to former. Da forstår han den accepterede discipels dualistiske liv med dets forskellige grader og stadier. Han véd, hvad han gør. Både det udadrettede og det indadrettede liv, såvel tjenesten i verden som livet i eftertanke, får en vedvarende og systematisk funktionel betydning.

Mange psykologiske vanskeligheder viser sig i perioden, hvor disciplen lærer at mestre denne proces, idet den fører til mere eller mindre dybtgående psykologiske spaltninger. Målet for al udvikling er integration – integration som en personlighed, integration med sjælen, integration i Hierarkiet, integration med helheden, indtil en fuldstændig enhed og identifikation er opnået. For at lære at mestre denne videnskab om integration, hvis grundlæggende mål er identitet med den ENE virkelighed, går disciplen fra den ene sammensmeltning til den anden. Han begår fejl, oplever ofte fuldstændig modløshed og identificerer sig med det uønskværdige, indtil han som sjæl-personlighed overvinder de tidligere relationer. Han undgælder igen og igen for den misforståede indsats, den forvrængede aspiration, den overvældende virkning af blændværk og de mange former for psykologiske og fysiske forstyrrelser, der fremkommer medens spaltningerne heles, ret identifikation opnås og korrekt orientering etableres.

Medens denne grundlæggende, uundgåelige og nødvendige proces finder sted, sker der en klar forandring i det æteriske legeme. Disciplen lærer at hæve de energier, der samles i de lavere centre, op til solar plexus, og fra dette center videre op til hjertecentret for således at fokusere energierne over mellemgulvet i stedet for under mellemgulvet. Dette medfører ofte

dybtgående komplikationer, fordi solar plexus centret – set fra personlighedens synsvinkel – er det kraftigste, eftersom det er samlings- og overførselsstedet for personlighedskræfterne. Det er denne decentraliseringsproces og »elevation« af den lavere bevidsthed til den højere, der skaber disciplens største vanskeligheder. Det er ligeledes denne proces, der i dag foregår i verden som helhed, og som forårsager det store sammenbrud af menneskelige anliggender, af kultur og af civilisation. Hele fokuseringen af menneskehedens bevidsthed er ved at ændre sig. Det selviske liv (karakteristisk for det menneske, der er centreret i sine begær og følgelig i solar plexus centret) erstattes af det decentraliserede liv, der kendetegner det uselviske menneske, (centreret i selvet eller sjælen) bevidst om sine relationer og sit ansvar over for helheden og ikke kun over for delen. Denne sublimering af det lavere liv til det højere er af største betydning for det enkelte menneske og for menneskeslægten. Når den enkelte discipel og ligeledes menneskeheden, der symboliserer verdensdisciplen, mestrer overføringsprocessen i denne henseende, vil vi opleve, at den nye orden med individuel tjeneste forenet med verdenstjeneste vil etableres, og vi vil således se begyndelsen til den længe ventede nye orden.

Blodcirkulationen er et symbol for alle disse processer, og nøglen til etableringen af verdensordenen ligger skjult i denne symbolik – den fri cirkulation af alt, der er nødvendigt til alle dele af menneskehedens store system. Blodet er livet, og den frie udveksling, frie fordeling og frie cirkulation af alt der kræves, for at mennesket kan leve et værdigt liv, vil karakterisere den nye verden. I dag eksisterer disse tilstande ikke, menneskehedens legeme er sygt og dets indre liv er brudt sammen. I stedet for fri cirkulation mellem alle dele af livsaspektet ser vi adskillelse, blokerede kanaler, kongestion og stagnation. Den nuværende forfærdelige krise har været nødvendig for at vække menneskeheden til erkendelse af denne syge tilstand og af det onde, der nu opleves i så stor udstrækning, samt af sygdommene i »menneskehedens blod« (symbolsk set), som er så alvorlige, at kun de mest drastiske metoder – smerte, angst, fortvivlelse og forfærdelse – kan føre til helbredelse.

Healere gør klogt i at huske dette og at have i tankerne, at

disciple og alle gode mennesker og aspiranter deler denne altomfattende sygdom med menneskeheden, hvilket kræver sine ofre psykologisk eller fysisk eller begge dele. Problemet er af meget gammel oprindelse og beror på vaner, der er dannet over lang tid, hvilket uundgåeligt har påvirket sjælens fysiske legeme. At et menneske bliver forskånet for disse sygdomme, er dog ikke tegn på åndelig overlegenhed, det kunne muligvis være et udtryk for det, som en af mestrene har benævnt »den dybeste åndelige selvished og selvtilfredshed«. Den indviede af tredje grad kan holde sig fri af ovennævnte, men kun fordi han har frigjort sig selv fuldstændigt fra blændværk, og fordi intet aspekt af personlighedslivet længere har magt over ham. Alle stråletyper er i lige høj grad underkastet disse særlige problemer. Den syvende stråles mennesketype er dog specielt udsat for de problemer, vanskeligheder og sygdomme, der har tilknytning til kredsløbet. Årsagen til dette er, at denne stråle har at gøre med livets udtryk og manifestation på det fysiske plan samt med organiseringen af relationen mellem ånd og stof i formen. Den syvende stråle medvirker i dag i skabelsen af den nye orden og arbejder med etableringen af den frie cirkulation og som følge heraf med at befri menneskeheden fra fortidens sygdomme og problemer. Dette er interessant at huske, og det kunne være til hjælp for de studerende i denne tid, såfremt de ønsker at samarbejde med tidens hændelser på en intelligent måde, at samle og studere alt det, jeg har skrevet om den syvende stråle for ceremoniel orden og magi.

b. Sygdomme i nervesystemet, som skyldes den energistrøm, der når alle dele af legemet, og som er styret enten af personligheden, af et aspekt af det personlige lavere selv eller af sjælen via hjernen, er mange og viser sig, efterhånden som disciplen nærmer sig indvielse eller bliver en indviet. Bortset fra de fysiologiske sygdomme, findes der mange andre tilstande, der er forårsaget af denne indstrømning af kraft. Disciplen kan eksempelvis blive overstimuleret og derfor overaktiv. Han kommer ud af balance, og med dette mener jeg ikke mental ubalance (skønt dette kan forekomme), men at en del af hans natur bliver overudviklet og får et ekstremt udtryk. Han kan blive ukontrol-

leret aktiv på grund af et overaktivt center eller alt for stillestående og inaktiv. Han lider således af en ubalance i kirtelsystemet og af alle de vanskeligheder, dette medfører. Hans overstimulerede eller underudviklede centre påvirker kirtlerne, der igen skaber deres problemer, hvad angår karakteren, hvilket på sin side skaber problemer i forbindelse med omgivelserne og i personligheden.

Der er således blevet skabt en ond cirkel, der skyldes forkert styret kraft samt en indstrømning af kraft fra et af personlighedens legemer til det center, det er forbundet med (fx den astrale kraft og dens relation til solar plexus), og derefter opstår der problemer med helbredet, med karakteren og med indflydelsen. For megen udstrålende aktivitet gennem et center gør det til genstand for øget opmærksomhed, og disciplen bliver et offer for sin egen udvikling. Jeg vil belyse dette mere indgående, når jeg beskriver de sygdomme, der udvikles under de fire kategorier.

Disse vanskeligheder har almen karakter, men rammer dog hovedsagelig anden og sjette stråles disciple. Årsagen hertil er, at anden stråle er den opbyggende stråle, der hovedsageligt vedrører den ydre manifestation og derfor anvendelsen af alle centrene, samt at sjette stråle hovedsagelig er strålen, der vedrører spænding – en spænding, der kan give sig udtryk i den mest onde fanatisme eller i den mest altruistiske hengivenhed. Samtlige stråler fremkalder naturligvis problemer af samme karakter, men den anden stråle har i overvejende grad at gøre med sjælens aktivitet gennem alle centrene (både over og under mellemgulvet), men med størst opmærksomhed rettet mod hjertecentret. Den sjette stråle har nær relation til solar plexus centret, der fungerer som et udvekslingssted og er det sted, hvor livskræfterne nyorienteres i personligheden. Dette må I altid have i tankerne.

c. De problemer, der er forbundet med respirationsvejene eller åndedrætssystemet, har alle relation til hjertet og er således knyttet til etableringen af en rigtig rytme og rigtig kontakt til omgivelserne. At drage livsånden ind, og at dele luften med alle andre mennesker peger på eksistensen af et individuelt

livscenter såvel som på delagtigheden i det fælles liv. Det hellige ord OM er nært knyttet til de problemer, der vedrører relationen mellem det individuelle isolerede liv og det modsatte. Dette kan udtrykkes med ordene fra en okkult håndbog om healing, der henvender sig til fremskredne disciple:

»Den, der lever ifølge AUM-lyden, kender sig selv. Den, der lever og intonerer OM, kender sin broder. Den, der kender LYDEN, kender alt.«

Derefter fortsætter håndbogen i den indviedes kryptiske og symbolske sprog:

»Livsånden fører til døden for den, der lever inde i en skal. Han eksisterer, men han er ikke. Åndedrættet forlader ham derefter og går op i helheden.«

»Den, der udsender OM med åndedrættet, kender ikke kun sig selv. Han véd, at åndedrættet er prana, liv, forbindelsens fluidum. Livets sygdomme rammer ham, fordi det er menneskets lod – men de er ikke skabt i en skal, for skallen eksisterer ikke.«

»Den, der er LYDEN og som intonerer den, kender ikke til sygdom, kender ikke dødens greb.«

Disse få ord sammenfatter det problem, der gælder den tredje gruppe af vanskeligheder og sygdomme. De har relation til cirkulationen af sjælsenergi, der er kærlighedsenergi, men de har *ikke* relation til cirkulationen af livsessensen. Disse to grundlæggende energier er, når de virker på personlighedskræfterne, årsag til størstedelen af de problemer, der er menneskehedens arv. Det drejer sig om manglende kærlighed, om manglende vitalitet og om manglende evne til at intonere sjælens og stråle tone korrekt, samt i manglende evne til at udsende den. Hemmeligheden ved at kunne være en ren kanal (for at anvende en mystisk og ikke en okkult udtryksmåde) beskrives i den første gruppe af problemer, medens etableringen af en rigtig rela-

tion ved rigtig intonering af sjælens tiltrækkende tone beskrives i de to sidste grupper.

Den tredje gruppe af vanskeligheder, problemer og sygdomme rammer naturligvis mennesker på alle stråler, men første stråle mennesker er særligt disponerede for disse specielle problemer. Imidlertid kan de, såfremt de anvender deres latente kræfter på rette måde, overvinde de relaterede problemer og vanskeligheder langt lettere end mennesker på de andre stråler – gennem en rigtig anvendelse af OM og i sidste instans af LYDEN. Dette har forbindelse til frimureriets tabte ord og til LYDEN af det usigelige navn.

Lyden af AUM, lyden af OM og selve LYDEN har tilknytning til vibrationer og deres forskellige og varierende virkninger. Hemmeligheden om loven om vibration åbenbares lidt efter lidt, efterhånden som mennesket lærer at intonere ORDET i dets tre aspekter. De studerende gør klogt i at gennemtænke forskellen mellem åndedrættet og lyden, mellem åndedrætsprocessen og den proces, der skaber vibrerende aktivitet. De er relaterede til hinanden, men er dog forskellige. Den ene proces har tilknytning til tid og den anden til rum, og (som *Den gamle kommentar* udtrykker det) »lyden, den endelige men dog oprindelige, vedrører det, som hverken er tid eller rum, og som ligger uden for det manifesterede ALT, kilden til alt, som er, og som alligevel ikke er« (eller ingenting er. A.A.B).

Derfor kan disciple på fjerde stråle sædvanligvis gennem den intuitive evne udvikle en forståelse af OM. Denne stråle for harmoni gennem konflikt (konflikten vedrørende modsætningernes par) har nødvendigvis til opgave at skabe den vibrerende aktivitet, der vil føre til enhed, til harmoni og til rette relationer og vil udløse intuitionen.

d. De problemer, der er knyttet til centrenes aktivitet eller inaktivitet, er muligvis de mest betydningsfulde, når det gælder sygdom, fordi centrene styrer kirtelsystemet. Kirtlerne har en direkte relation til kredsløbet og påvirker tillige de store og betydningsfulde områder i menneskets legeme. De har både en fysiologisk og en psykologisk indvirkning på personligheden og dens indre og ydre kontakter og relationer. Reaktionen er

hovedsagelig af fysisk art, hvorimod virkningerne for det meste er af psykologisk art. Det er derfor primært denne fjerde gruppe af problemer, jeg vil beskæftige mig med, når jeg skal beskrive disciples sygdomme og give direkte instruktioner vedrørende centrene. Årsagerne til mange af menneskenes sygdomme og fysiske svagheder vil her kunne belyses mere tydeligt end ellers.

Inden vi fortsætter med det næste punkt prøv så, om I kan nå til en mere fuldstændig forståelse af de love og regler for healing, der indtil nu er blevet beskrevet. De gentages her for at lette jeres bestræbelser.

FØRSTE LOV

Al sygdom er et resultat af hæmmet sjælsliv. Dette gælder alle former i alle naturriger. Det er healerens opgave at frigøre sjælen, således at sjælens liv kan strømme gennem summen af de små organismer, som udgør enhver form.

ANDEN LOV

Sygdom er et resultat af og genstand for tre påvirkninger. For det første et menneskes fortid, idet han betaler prisen for tidligere fejltrin. For det andet hans arv, gennem hvilken han med hele menneskeheden deler de forurenede energistrømme, som er af gruppeoprindelse. For det tredje deler han med alle naturens former det, som Livets Herre pålægger sit legeme. Disse tre påvirkninger benævnes: »Den gamle lov om det ondes deling«. Denne må en dag erstattes af: »Den nye lov om det gamle dominerende gode«, der ligger bag alt, som Gud har skabt. Denne lov må bringes til aktivitet ved menneskets åndelige vilje.

TREDJE LOV

Sygdom er en virkning af den grundlæggende centralisering af menneskets livsenergi. Fra det plan, hvor disse energier er fokuserede, stammer de afgørende betingelser, som forårsager dårligt helbred, og som derfor udvirker sygdom eller fravær af sygdom.

FJERDE LOV

Både fysiske og psykiske sygdomme har rødder i det gode, det skønne og det sande. Sygdom er blot en fordrejet genspejling af guddommelige muligheder. Sjælen, der bliver modarbejdet, søger at udtrykke en guddommelig egenskab eller en indre åndelig virkelighed fuldt ud og skaber i sine legemers substans et friktionspunkt. Personlighedens øjne er fokuseret på dette punkt, og det fører til sygdom.

Healerens opgave er at løfte de nedadrettede øjne op mod sjælen, den sande healer i formen. Det åndelige eller tredje øje styrer derefter den helbredende kraft, og alt er godt.

FØRSTE REGEL

Healeren må søge at sammenkæde sin sjæl, sit hjerte, sin hjerne og sine hænder. Da kan han lade den vitale helbredende kraft strømme mod patienten. Dette er *magnetisk arbejde*. Det kan helbrede sygdomme, eller det kan forværre den såkaldt onde tilstand, afhængig af healerens viden.

Healeren må søge at sammenkæde sin sjæl, sin hjerne, sit hjerte og sin auriske udstråling. Da kan hans nærværelse give næring til patientens sjælsliv. Dette er *udstrålende arbejde*. Der er intet behov for hænderne. Sjælen udfolder sin kraft. Patientens sjæl reagerer gennem auraens reaktion på udstrålingen fra healerens aura, der er fyldt med sjælsenergi.

ANDEN REGEL

Healeren må opnå magnetisk renhed ved at leve et rent liv. Han må tilvejebringe den klare udstråling, der viser sig i ethvert menneske, som har forbundet centrene i hovedet. Når dette magnetiske felt er etableret, vil udstrålingen fremkomme.

TREDJE REGEL

Healeren må skole sig i at kende det indre udviklingsniveau af tanker og begær hos den, der søger hans hjælp. Han vil derved opdage problemets kilde. Han må se sammenhængen mellem årsagen og virkningen og eksakt kende det punkt, hvorigennem lindring kan komme.

FJERDE REGEL

Healeren eller healingsgruppen må tilbageholde viljen. Det er ikke vilje, der skal anvendes, men kærlighed.

2. Vanskeligheder forbundet med sjælskontakt

Vi skal nu påbegynde studiet af de vanskeligheder, sygdomme og psykologiske problemer (neurologiske og mentale), der rammer verdens aspiranter og disciple. Vi skal studere disse med udgangspunkt i de syv centre, og vi skal betragte virkningerne af de kræfter og energier (jeg anvender disse ord med fuldt overlæg), der strømmer igennem dem. Meget af det jeg vil fremlægge vil, set fra den etablerede lægevidenskabs synsvinkel, kunne blive betvivlet, selv om denne til stadighed har nærmet sig det okkulte synspunkt. Jeg vil ikke gøre forsøg på at relatere den esoteriske holdning til helbredelse, dens principper og metoder til nutidens forskellige behandlingsformer. Disse to er under alle omstændigheder ved at nærme sig hinanden. Denne undervisning henvender sig til den almindelige læser, og han vil få en klarere opfattelse af mine teorier, når jeg holder dem relativt fri for tekniske udtryk og lægevidenskabelige akademiske vendinger. Det ville blot tjene til forvirring, og min hensigt

er at give et alment billede af de bagved liggende årsager til de fysiske sygdomme. Jeg søger at præsentere visse aspekter af en okkult behandling, som menneskeheden nu er rede til, idet jeg vil minde jer om, at denne fremstilling naturligvis er mangelfuld og ufuldstændig og af denne grund kan forekomme ukorrekt og virke udfordrende på dem, der altid søger efter udtryk for menneskelig godtroenhed. Dette bekymrer mig dog ikke. Tiden vil vise rigtigheden af mine udsagn.

Den nye lægevidenskab vil omfatte faktorer, som der for tiden kun er vage forestillinger om, og som endnu ikke er blevet sat i en virkelig eller faktisk relation til mennesket og dets legeme.

Den grundlæggende teori, på hvilken den nye medicinske forståelse vil baseres, kan bedst sammenfattes i det udsagn, at der i virkeligheden ikke er andet end energi, der skal tages med i betragtning, samt de kræfter der enten øver modstand over for eller assimilerer højere eller andre typer af energi. Jeg vil derfor begynde med at tilføje endnu en lov til de fire tidligere nævnte. Disse fire love er abstrakte af natur, og hvis de ikke relateres til denne femte lov, vil de i nogen grad forblive vage og uden mening.

FEMTE LOV

Der findes intet uden energi, for Gud er liv. To energier mødes i mennesket, men der er yderligere fem til stede. For hver af dem findes et centralt kontaktpunkt. Konflikten mellem disse energier og kræfter og mellem kræfterne indbyrdes er årsag til menneskets legemlige sygdomme. Konflikten mellem den første og anden vedvarer i lange tidsaldre, indtil bjergets top er nået – den første store bjergtop. Kampen mellem kræfterne forårsager al sygdom, al svaghed og legemlig smerte, som søger befrielse gennem døden. De to, de fem og derefter de syv, samt det de fremkalder, rummer hemmeligheden. Dette er den FEMTE LOV om helbredelse i formernes verden.

Denne lov kan deles op i bestemte grundlæggende udsagn, som kan opstilles således:

1. Vi lever i en verden af energier og udgør selv en bestanddel af disse.
2. Det fysiske legeme er en sammensmeltning af to energier og syv kræfter.
3. Den første energi er sjælens energi, sjælsstrålens energi. Den fremkalder konflikt, eftersom sjælsenergien forsøger at kontrollere kræfterne.
4. Den anden energi er den trefoldige personligheds energi – personlighedsstrålen, idet den øver modstand over for den højere energi.
5. Kræfterne er de andre energier eller strålekræfter, som styrer de syv centre, og som domineres enten af personlighedens energi eller af sjælens energi.
6. Der foregår således to konflikter, den ene mellem de to store energier og den anden mellem de andre energier, der fokuseres gennem de syv centre.
7. Det er vekselvirkningen mellem disse energier, der er baggrunden for et godt eller dårligt helbred.

Der er blevet fremlagt meget om den lange kamp mellem personlighed og sjæl, men det er altid blevet præsenteret i et åndeligt, mystisk eller religiøst sprog eller med udgangspunkt i spørgsmål om karaktertræk, om abstrakt aspiration og om renhed eller urenhed. Jeg vil ikke komme nærmere ind på dette. Mit tema er denne konflikts virkninger i det fysiske legeme. Jeg ønsker derfor at begrænse mig til de fysiologiske og psykologiske problemer, der er knyttet til den kamp, som hovedsagelig er disciplens hårde lod. Man kan sige at:

A. Alle sygdomme og fysiske svagheder er forårsaget af en eller flere af de her nævnte tre omstændigheder eller tilstande:

1. En udviklet sjælskontakt, der skaber en vitalisering af alle centrene i ordnet rytme i overensstemmelse med sjælsstrå-

- len. Dette skaber nødvendigvis stress og spændinger i det fysiske legeme.
2. Personlighedens liv og tyngdepunkt, som forsøger at hæmme denne sjælskontrol, og som hovedsagelig kommer til udtryk gennem strubecentrets aktivitet (der prædisponerer til skjoldbruskkirtlens aktivitet) og aktiviteter i centrene under mellemgulvet.
 3. En periode i aspirantens liv, hvor personlighedens kontrol begynder at blive svagere, og hvor tyngdepunktet og som følge deraf aktiviteten hæves til centrene over mellemgulvet – dette forårsager atter vanskeligheder og tilpasningsproblemer.

B. På de forskellige udviklingsstadier opfatter aspiranten bestemte mål, der alle indebærer fremskridt, men samtidig også vanskeligheder.

1. *Den indviedes mål* er at gøre ethvert center i det æteriske legeme modtageligt for sjælsstrålens energi med de andre syv stråleenergi underordnet sjælsstrålen. Denne stimulerings- og omstillingsproces, der fører frem til en etableret kontrol, fortsætter frem til efter den tredje indvielse. Når denne indvielse er taget, er det fysiske legeme af en helt anden beskaffenhed og kvalitet, og reglerne og lovene for sundhed gælder ikke længere.
2. *Disciplens mål* er at fremme kontrollen af centrene i legemet via sjælen gennem stimulering, eliminering og til sidst stabilisering. Dette skaber uundgåeligt vanskeligheder, og vitaliseringen eller inspirationen (begge ord kan anvendes) eller manglen eller utilstrækkeligheden af samme påvirker legemets organer i området omkring centrene og påvirker alle de substanser, der omgiver centrene.
3. *Det mål, som aspiranten eller disciplen på prøve har foran sig*, er at overføre kræfterne fra centrene under mellemgulvet til centrene over mellemgulvet via solar plexus centret. Energien fra rygsøjlels basis skal overføres til hovedet. Sakralcentrets energi skal hæves til strubecentret, medens solar plexus energien skal overføres til hjertet. Dette finder sted

som respons på den magnetiske »dragning« fra sjælsstrålen, idet den begynder at dominere personlighedsstrålen. Det er en lang og smertefuld proces, der strækker sig over mange inkarnationer og medfører mange fysiske sygdomme.

4. *Det almindelige menneskes mål* (ubevidst virkende) er at respondere fuldt ud på personlighedens kraft, der hovedsagelig er fokuseret i det midterste punkt, solar plexus, og derefter gennem en vedvarende og intelligent indsats at koordinere disse kræfter, således at en integreret personlighed til sidst kan overlades til sjælens kontrol og anvendelse.
5. *Det primitive eller ikke-udviklede menneskes mål* (der ligeledes virker ubevidst) er at leve et fuldt animalt og emotionelt liv og derved høste erfaring og opleve vækst, kontakt og til sidst forståelse. På denne måde opbygges sjælens responsapparat i de tre verdener.

Jeg vil endvidere bede jer være opmærksom på den tanke, jeg her har indføjet, at målene i deres inderste væsen påvirker det, som mennesket stræber efter. Dette er en tanke, der kræver nøje overvejelse.

Disse generaliseringer vil kun være nyttige, såfremt I husker, at de er generaliseringer. Uanset udviklingstrin er ingen aspirant helt entydig i sin indsats eller fuldstændig målrettet i sit liv og sine bestræbelser før efter den tredje indvielse. Menneskene befinder sig på ligeså mange udviklingsstadier, som man kan forestille sig, og mange af disse stadier er overgangsstadier mellem de ovennævnte fem stadier. De sammensmelter og forenes med hinanden og skaber ofte en overvældende og forvirrende baggrund for tanke og handling. Det er kun i det ikke-udviklede menneskes liv, at virkelig enkelhed findes. Lige fra menneskehedens og menneskets barndomsstadium frem til det stadium, der indebærer befrielse fra personlighedslivet, findes intet andet end kompleksitet, overlapninger af bevidsthedsstadier, vanskeligheder, lidelser, psykologiske problemer, sygdom og død.

Det kan ikke være anderledes, når et så overvældende antal energier og kræfter, der udgør menneskets væsen og hans omgivelser, bringes i relation til hinanden. Ethvert menneske er i

virkeligheden som en miniature-strømhvirvel i det store ocean af væren, hvori han lever og røres, uophørlig i bevægelse indtil den tid kommer, hvor sjælen »ånder på vandene« (eller kræfterne) og nærværelsens engel stiger ned i strømhvirvlen. Da bliver alt stille. Vandene, der oprørtes af livets rytme og senere oprørtes voldsomt af denne engels nedstigen, responderer på englens helbredende kraft og ændres »til en stille dam, hvor de små kan komme og finde den helbredelse, de behøver«. Således siger *Den gamle kommentar*.

Centrene og kirtelsystemet

I kan således tydeligt se, at sygdom (når den ikke er af gruppeoprindelse eller er et resultat af planetarisk karma eller beror på ulykkestilfælde) har sin begyndelse i centrenes aktivitet eller inaktivitet. Dette er et udsagn, der formulerer en grundlæggende sandhed på den enkleste måde. Som I ved, styrer centrene det endokrine system, der på sin side styrer de syv store regioner i det fysiske legeme og er ansvarlig for, at alt fungerer rigtigt i hele organismen, og således frembringer både fysiologiske og psykologiske virkninger.

Betydningen af dette kirtelsystem kan ikke fremhæves nok. Det er en kopi i miniature af universets syvfoldige struktur og et udtryksmiddel og kontaktinstrument for de syv strålekræfter, de syv ånder foran Guds trone. Den fremtidige civilisations lægevidenskab og behandlingsmetoder vil blive opbygget med denne for tiden ukendte sandhed som grundlag.

Kirtlerne danner et stort sammenkædende system i legemet. De bringer alle dele af det fysiske legeme i relation til hinanden. De forbinder endvidere mennesket med det æteriske legeme – både individuelt og planetarisk – og ligeledes med kredsløbet, der bærer livsprincippet ud til alle dele af legemet. Der findes således fire store formidlende systemer i det fysiske legeme. De er alle i sig selv fuldstændige, alle bidrager til både det funktionelle og det organiske liv i legemet, alle er nært indbyrdes forbundne, og alle fremkalder både fysiologiske og psykologiske virkninger svarende til deres styrke, til centrenes

respons på den højere indstrømning, til det opnåede evolutionstrin og til de indstrømmende energiers frie udtryk eller det modsatte. Disse fire energiformidlende systemer er:

1. *Det æteriske legeme*, som med sine myriader af kraft- og energibaner, indstrømmende og udstrømmende energier, sin modtagelighed over for energipåvirkning fra omgivelserne så vel som fra det indre åndelige menneske og fra de subtile legemer, ligger bag hele det fysiske legeme. I det æteriske legeme virker de syv centre som brændpunkter for modtagelse og fordeling. De modtager syv typer af energi, og de fordeler disse syv energier gennem hele det menneskelige system.

2. *Nervesystemet* og dets forskellige indbyrdes forbundne styrende systemer. Dette system er et relativt konkret netværk af energier og kræfter, som er det ydre udtryk for det æteriske legemes indre, vitale dynamiske netværk og de millioner af nadier eller prototyper på nerver, der ligger bag det mere stoflige legeme. Disse nerver og nervefletværk og deres mange forgreninger er de negative aspekter af de positive energier, der betinger eller forsøger at betinge mennesket.

3. *Det endokrine system*. Dette system er det konkrete og eksoteriske udtryk for aktiviteten i det vitale legeme og dets syv centre. De syv kraftcentre findes i den samme region, hvor de syv store kirtler er placeret, og ifølge den esoteriske lære sørger hvert kraftcenter for kraft og liv til den tilhørende kirtel, der i virkeligheden er centrets ydre manifestation.

<i>Centre</i>	<i>Kirtler</i>
Hovedcentret.	Pinealkirtlen
Centret mellem øjenbrynene.	Hypofysen
Strubecentret.	Skjoldbruskkirtlen
Hjertecentret.	Thymuskirtlen
Solar plexus centret.	Bugspytkirtlen
Sakralcentret.	Kønskirtlerne
Rygøjelens basis.	Binyrerne

Disse tre systemer er meget nært forbundne med hinanden og

danner et sammenkædet styrende system for energier og kræfter, der i deres inderste væsen er vitale, galvaniske, dynamiske og skabende. De er dybest set gensidigt afhængige, og den fysiske organismes indre sundhed er helt afhængig af dem. De responderer først på et af legemerne (det emotionelle eller det mentale), derefter på den integrerede personlighed og dens stråle, og endelig på sjælsstrålen, efterhånden som den begynder at overtage kontrollen. De er i virkeligheden ansvarlige for frembringelsen af det fysiske legeme, og – efter fødslen – betinger de dets psykologiske kvalitet, og denne på sin side skaber det fysiske menneske, der er under udvikling. I hele manifestationen er de formidlerne af de tre guddommelige aspekter: livkvalitet-tilsynekomst.

4. *Kredsløbet*. Dette er bæreren af livsprincippet og af de samlede energier og kræfter i de førnævnte tre systemer. Dette vil sandsynligvis være noget nyt for den ortodokse. Relationen mellem blodets kredsløbssystem og nervesystemet er endnu ikke tilstrækkeligt udforsket af nutidens lægevidenskab. Forskningen er dog nået langt, når det gælder relationen mellem kirtelsystemet og blodet.

Først når disse fire indbyrdes forbundne systemer betragtes som en integreret helhed og som fire aspekter af ét vitalt kredsløbssystem, vil sandheden blive åbenbar. Først når det erkendes, at det er disse fire store systemer, der distribuerer alle strålerne til det enkelte menneske, vil de materielle fænomeners sande natur blive forstået. Det kan i denne forbindelse tilføjes, at:

1. Det æteriske legeme, når det drejer sig om cirkulation, styres af Månen, idet den tilslører Vulcan.
2. Nervesystemet styres af Venus.
3. Det endokrine system styres af Saturn.
4. Kredsløbet styres af Neptun.

Disse fire systemer er i virkeligheden udtryk for stoffets fire laveste eller rent fysiske aspekter. Der findes andre udtryk for den grundlæggende substans, men de nævnte fire er de mest betydningsfulde.

Dybest set er de hver især dualistiske, og hver dualitet svarer til strålen for sjælen eller for personligheden. De er således både positive og negative og kan beskrives som en enhed af både dynamisk energi og af kraft, der yder modstand. De er en kombination af bestemte aspekter af stof og substans, stoffet som det relativt statiske aspekt, og substansen som det relativt bevægelige aspekt eller kvalitetsformidlende aspekt. Deres samspil, relation og forenede funktion er et udtryk for det ene livsprincip, og når de har nået et punkt af fuldkommen sammenmeltning eller syntese eller koordineret aktivitet, da opstår det »liv i større fylde«, som Kristus talte om, og som vi endnu ikke ved noget om. De fire aspekter af stoffet danner ligeledes en modsvarighed til de fire guddommelige attributter såvel som til de tre guddommelige aspekter.

Analogien i al manifestations grundlæggende dualitet bevares ligeledes, og således fremkommer indvielsens ni – de tre, de fire og de to. Denne modsvarighed til indvielsesprocessen går dog i modsat retning, idet det gælder indvielse i det skabende tredje aspekt, stofaspektet og verdenen for intelligent aktivitet. Det gælder ikke indvielse i det andet aspekt, sjælsaspektet, således som det er tilfældet med de hierarkiske indvielser, som disciplen er under forberedelse til. Det gælder sjælens indvielse i erfaringen gennem fysisk inkarnation, i eksistensen på det fysiske plan, og i kunsten at virke som et menneskeligt væsen. Indgangen til denne erfaring sker gennem »Cancers port«. Indvielse til Guds rige sker gennem »Capricorns port«. Disse fire attributter og stoffets tre aspekter samt deres dualistiske aktivitet udgør modsvarigheden til personlighedens fire aspekter og den åndelige triade samt deres dualistiske aktive forbindelse. Nøglen til frigørelse ligger gemt i dette udsagn.

De syv store centre

Det vil her være af værdi, at vi et øjeblik ser på selve centrenes natur og i nogen grad sammenfatter undervisningen i mine øvrige bøger for at give et klart billede af energilegemet, der ligger bag det tætte, fysiske legeme.

Der findes mange punkter i legemet, hvor kraft fokuseres,

men vi skal kun se på de syv store, der i en vis udstrækning styrer de øvrige. På denne måde undgår vi unødigt forvirring. Vi skal se på de fem centre langs rygsøjlen og de to, der findes i hovedet.

1. *Hovedcentret.* Dette center findes øverst oppe på hovedet. Det benævnes ofte som »den tusindbladede lotus« eller brahmarandra.

- a. Det modsvarer den centrale åndelige sol.
- b. Det bringes til at fungere aktivt efter den tredje indvielse, og det er organet for fordeling af monadisk energi, af guddommens viljesaspekt.
- c. Det er forbundet med den trefoldige personlighed gennem antahkaranaen, som disciple og indviede er i færd med at konstruere, og som først bliver fuldt anvendelig efter tilintetgørelsen af det kausale legeme ved den fjerde indvielse.
- d. Det udgør Shamballa-centret i det fysiske legeme og repræsenterer Faderen eller det første guddommelige aspekt.
- e. Det registrerer hensigt og svarer til solsystemets »elektriske ild« samt har en dynamisk kvalitet.
- f. Dets tætte, fysiske manifestation er pinealkirtlen i hovedet. Denne kirtel forbliver aktiv i barndommen og indtil viljen-til-at-være er så tilstrækkeligt etableret, at den inkarnerende person er fast forankret i den fysiske inkarnation. I de sidste stadier af menneskets guddommelige udfoldelse bringes den igen til aktivitet og bliver anvendelig som et instrument til fuldkommengørelse på jorden af den manifesterede værens viljesenergi.
- g. Det er et organ for syntese, idet det efter den tredje indvielse og inden tilintetgørelsen af det kausale legeme samler energierne fra alle tre aspekter af det manifesterede liv. Hvad mennesket angår, betyder dette den åndelige triades energier, den trefoldige egoiske lotus' energier og den trefoldige personligheds energier, hvilket igen giver indvielsens ni. Energierne, der således synkroniseres og

fokuseres i, omkring og over hovedet er af stor skønhed og har en vidtstrakt udstråling og en dynamisk effektivitet. De tjener til, via Buddha og en af de tre af Aktivitetens Buddhaer, at forbinde den indviede med alle dele af det planetariske liv, med Det store råd i Shamballa og med Verdens Herre, den sidste Indvier. Buddha forbinder den indviede på en helt speciel måde med guddommens andet aspekt – kærlighedsaspektet – og således med Hierarkiet. Aktivitetens Buddhaer forbinder ham med guddommens tredje aspekt, den aktive intelligens. Således mødes viljens, bevidsthedens og de skabende energier i ham i en syntese af de guddommelige aspekter.

- h. Dette er det eneste af de syv centre, som på tidspunktet for den fuldbyrdede frigørelse bevarer sin position som en omvendt lotusblomst, hvor stilken (i virkeligheden antahkaranaen) når op til »den syvende himmel«, og på den måde forbinder den indviede med det første store planetariske center, Shamballa. Alle de andre centre er i begyndelsen omvendte med alle bladene vendt nedad mod rygøjens basis. I løbet af evolutionsprocessen udfolder bladene sig gradvis og vender sig derefter langsomt opad »mod stavens top«, som det hedder i *Den gamle kommentar*. Den nævnte information er af ringe værdi, bortset fra, at den fremstiller en sandhed, fuldstændiggør et billede og giver den studerende et symbolsk begreb om det, der i sit inderste væsen er en formidler af guddommens viljesenergi.

2. *Ajnacentret*. Dette er centret mellem øjenbrynene, og det findes i det område af hovedet, der ligger lige oven over øjnene. Det »virker som en skærm, hvorfra det åndelige menneske udstråler skønhed og herlighed«.

- a. Det svarer til den fysiske sol og er den integrerede og fungerende personligheds udtryk – først som discipel og senere som indviet. Dette er den sande persona eller maske.
- b. Det opnår fuldt ud denne aktive funktion, når den tredje

indvielse er taget. Jeg vil minde jer om, at denne indvielse af Hierarkiet betragtes som den første store indvielse, hvilket jeg tidligere har nævnt. Det er organet for fordelingen af det tredje aspekts energi – den aktive intelligens' energi.

- c. Det er forbundet med personligheden gennem den skabende livstråd og er således nært forbundet med strubecentret (centret for skabende aktivitet) på samme måde som hovedcentret er forbundet med centret ved rygsøjle's basis. Så snart et aktivt samspil er etableret mellem ajnacentret og strubecentret, fører dette, hvad angår den indviede, til et skabende liv og et manifesteret udtryk af den guddommelige idé. På samme måde fører det aktive samspil mellem hovedcentret og basiscentret til manifestationen af den guddommelige vilje eller hensigt. Når kræfterne fra ajnacentret og strubecentret kombineres, skaber de den højeste manifestation af »ild ved friktion« på samme måde som energierne fra hovedcentret og basiscentret skaber den individuelle »elektriske ild«, som vi kalder kundalini-ilden, når den kommer til fuldt udtryk.
- d. Det er det center, gennem hvilket det fjerde skabende hierarki på sit eget plan kommer til udtryk, og det er også her, at dette hierarki og det fjerde naturrige, den menneskelige familie, sammensmelttes. Hovedcentret forbinder monaden og personligheden. Ajnacentret forbinder den åndelige triade (monadens udtryk i de formløse verdener) med personligheden. Gennemtænk dette grundigt, for her ser I – i hovedcentrenes symbolik, fysisk betragtet – en genspejling af den åndelige vilje, atma, og den åndelige kærlighed, buddhi. Her er det ligeledes relevant at beskrive øjnernes betydning i udviklingen mod et bevidst udtryk, der på en skabende måde bærer den guddommelige hensigt fremad.

Det tredje øje. Hovedcentret. Vilje. Atma.
Faderens øje. Monaden. SHAMBALLA.
Det første aspekt, vilje, magt og hensigt.
Relateret til *pinealkirtlen*.

Det højre øje. Ajacentret. Kærlighed. Buddhi.
Sønnens øje. Sjælen. HIERARKIET.
Det andet aspekt, kærlighed-visdom.
Relateret til *hypofysen*.

Det venstre øje. Strubecentret. Aktiv intelligens.
Moderens øje. Personligheden. MENNESKEHEDEN.
Det tredje aspekt, intelligens.
Relateret til *karotiskirtlen*.

Når disse tre øjne fungerer og »ser« samtidig, vil der være indsigt i den guddommelige hensigt (den indviede), en intuitiv opfattelse af Planen (disciplen) og en åndelig styring af den skabende aktivitet som følger (mesteren).

- e. Ajacentret registrerer eller fokuserer *intentionen* om at skabe. Det er ikke et skabende organ på samme måde som strubecentret er, men det former den idé, der ligger bag aktiv skabelse, medens den efterfølgende skabelsesakt til sidst danner den ideelle form til ideen.
- f. Dets konkrete fysiske manifestation er hypofysen. Denne kirtels to dele svarer til ajacentrets to multiple blade. Det udtrykker imagination og begær i deres to højeste former, og disse er de dynamiske faktorer, der ligger bag al skabelse.
- g. Det er således et organ for idealisme, og – forunderligt nok – er det nært relateret til sjette stråle på samme måde som hovedcentret er relateret til første stråle. Den sjette stråle er specielt forbundet med den tredje stråle og guddommens tredje aspekt og med den anden stråle og det andet aspekt. Den sammensmelter, forankrer og udtrykker. Dette er en kendsgerning, som jeg hidtil ikke har fremhævet i mine øvrige bøger. Ajacentret er det punkt i hovedet, hvor den dualistiske natur af manifestationen i de tre verdener er symboliseret. Det sammensmelter strubens skabende energier med begærets sublimerede energier eller hjertets sande kærlighed.
- h. Dette center, der kun har to rigtige blade, er ikke en rigtig lotusblomst på samme måde som de øvrige centre.

Dets blade er sammensat af 96 mindre blade eller kraftenheder ($48+48=96$), men de har ikke samme blomsterform som de andre lotusblomster. De breder sig ud som vinger på en flyvemaskine til hovedets højre og venstre side og symboliserer højrehåndsvejen og venstrehåndsvejen, vejen for ånd og vejen for stof. De udgør således symbolsk de to arme på det kors, som mennesket er korsfæstet på – to strømme af energi eller lys placeret tværs over den livsstrøm, der stiger ned fra monaden til rygsøjlels basis, idet den passerer gennem hovedet.

Ideen om relativitet må altid være i tankerne, når den studerende søger at få en forståelse af de centre, som i det æteriske legemes indre er indbyrdes forbundne, og som på samme tid er forbundne med de subtile legemer, med bevidsthedsstadier, der er synonyme for tilstande af væren og af udtryk, med stråleenergi, med de omgivende forhold, med de tre periodiske legemer (som H.P.B. kalder personligheden, den trefoldige sjæl og den åndelige triade), med Shamballa og med det manifesterede livs totalitet. Emnet er i meget høj grad komplekst, men når disciplen eller den indviede virker i de tre verdener, og når de forskellige energier fra hele mennesket »forankres« i det jordbundne menneske, da bliver hele situationen mere tydelig. Jeg anvender udtrykket »forankret« i dets sande og egentlige betydning, og ikke i den betydning som spiritisterne lægger i det, når de beskriver en jordbunden sjæl, der har forladt sit fysiske legeme. Bestemte erkendelser i tid og rum bliver mulige. Bestemte virkninger synliggøres. Bestemte stråleindflydelser fremtræder som stærkere end andre. Bestemte »livsmønstre« viser sig. På et bestemt tidspunkt i den bevidste erfaring kommer en åndelig eksistens tydeligt til syne og kan da diagnosticeres åndeligt. Denne eksistens' aspekter og attributter, kræfter og energier, kan på dette tidspunkt og for denne særlige livsmanifestation fastlægges. Dette må ikke glemmes, og den studerende må ikke tillade, at tankerne bevæger sig for langt væk, men i stedet koncentrere dem omkring menneskets *ydre fremtræden* (sin egen eller andres) og på den *kvalitet*, der udtrykkes. Når den studerende er blevet en discipel eller indviet,

vil han ydermere være i stand til at studere *livs*-aspektet.

Vort studium bliver dog af en anden art, idet vi skal forsøge at finde frem til de sygdomme og vanskeligheder, der er forbundet med energistimulering af centrene eller af mangel på stimulering, og således vise nogle af de virkninger, som denne energi-indstrømning og denne energis konflikt med kræfterne vil fremkalde.

3. *Strubecentret*. Dette center ligger bag nakken og strækker sig op til medulla oblongata, hvorved karotiskirtlen indbefattes, og ned mod skulderbladene. Det er et yderst kraftfuldt og veludviklet center, når det drejer sig om gennemsnitsmennesket. Det er i denne forbindelse interessant at bemærke, at:

a. Strubecentret styres af Saturn ligesom de to hovedcentre styres af henholdsvis Uranus (hovedcentret) og Merkur (ajnacentret). Dette gælder kun for disciplen. Efter den tredje eller før den første indvielse ændres herskerne. Disse tre planeter danner en meget interessant triangel af kraft. I følgende treheder og deres uundgåelige indbyrdes relationer vil I se – igen gælder det kun disciple – et højst interessant billede eller symbol på indiviellsens nifoldighed:

1. Hovedcentret.
Ajacentret.
Strubecentret.
2. Det tredje øje.
Det højre øje.
Det venstre øje.
3. Pinealkirtlen.
Hypofysen.
Karatiskirtlen.

Denne opstilling viser den mekanisme, hvorigennem den åndelige triade, sjælen og personligheden virker. Nøglen til en sand forståelse af processen ligger i relationen mellem de tre planeter: Uranus, Merkur og Saturn, idet de

lader deres energier strømme gennem disse ni »punkter for åndelig kontakt« på det fysiske plan i »den forankrede sfære af lys og kraft, som er mennesket i tid og rum«.

- b. Dette center har relation til den første indvielse og udviser stor aktivitet, når mennesket er nået frem til dette erfaringsniveau, hvilket i denne tid er tilfældet for størstedelen af aspiranter og disciple på prøve. (Glem ikke, at Hierarkiet rent teknisk betragter den tredje indvielse som den første af de store indvielser. Mestrene betragter den første indvielse som et tegn på, at Vejen kan betrædes. Menneskeheden kalder den en indvielse, fordi den på lemurisk tid var den første indvielse, der dengang betegnede opnåelse af fuld fysisk beherskelse). Dette center er organet for fordeling af skabende energi – det tredje aspekts energi – for sjæle, der har nået ovennævnte evolutionstrin. Der er tre centre i mennesket, som på forskellige udviklingstrin på Vejen har relation til og er de vigtigste repræsentanter for den tredje stråle eller det tredje aspekt:

1. Sakralcentret for det uudviklede menneske og gennemsnitsmennesket.
2. Strubecentret for aspiranten og disciplen på prøve.
3. Ajnacentret for disciple og indviede.

Her ser I igen en vigtig trehed af energier, der i dag rummer store kræfter, hvilket skyldes den kendsgerning, at det tredje aspekt, den aktive intelligens, gennem menneskets udvikling og bevidsthed er kommet så stærkt til udtryk.

- c. Det er forbundet med personligheden gennem den skabende tråd, til sjælen gennem bevidsthedstråden og til monaden gennem sutratmaen eller livstråden. Det er ikke forbundet med nogle af de guddommelige aspekter gennem antahkaranaen, fordi den tråd, der direkte forbinder monaden med personligheden (og til sidst uafhængigt af sjælen), ganske enkelt forankrer det monadiske liv i hovedcentret. Således etableres direkte bevidsthed mellem monaden og personligheden, og en stor dualitet bli-

ver til. Liv, bevidsthed og form er således skabende og aktivt fokuseret i hovedet, og deres aktivitet styres fra hovedet via de to hovedcentre. Ajnacentret bliver først aktivt skabende, når antahkaranaen er opbygget. På de tidligere stadier er det strubecentret, der er aktivt skabende, og i den allertidligste periode er det sakralcentret. Der er dog en interessant omstændighed, I må huske. Opbygningen af antahkaranaen bliver reelt først mulig, når aspirantens skabende liv overføres fra sakralcentret til strubecentret og begynder at blive virkeligt og udtryksfuldt. Selve halsen er symbolet på denne forbindelse »bro«, idet den forbinder hovedet – ene og isoleret – med den duale torso, der består af det, der ligger over mellemgulvet og det der ligger under – et symbol på sjælen og personligheden, når de er forenet og sammensmeltet til ét. Hovedet er et symbol på det, som Patanjali beskriver som en tilstand af »isoleret enhed«.

- d. Det er det center, hvorigennem menneskeheden intelligensaspekt fokuseres på en skabende måde. Det er således det center, hvorigennem den skabende energi fra det store planetariske center, som vi kalder menneskeheden, strømmer. De tre store planetariske centre er Shamballa, Hierarkiet og menneskeheden. Når fuldkommenhed er opnået, vil Shamballas energi af vilje, magt og hensigt strømme frit gennem hovedcentret, Hierarkiets energier af kærlighed-viddom vil strømme gennem hjertecentret, og menneskeheden energi vil fokuseres gennem strubecentret, mens ajnacentret vil virke som en formidler for alle tre. Derefter vil for menneskeheden vedkommende en ny aktivitet indledes. Det drejer sig om skabelsen af en forbindelse mellem de tre riger over det menneskelige og de tre riger under det menneskelige, for således at oprette den nye himmel og den nye jord. Da vil menneskeheden have nået højdepunktet af sin evolution på denne jord.
- e. Strubecentret er det specifikke organ for det skabende ORD. Det registrerer sjælens intention eller skabende hensigt, der overføres til det gennem indstrømningen af energi fra ajnacentret. Fusionen af de to energier, der således

tilvejebringes, vil føre til en eller anden form for skabende aktivitet. Dette er den højere modsvarighed til sakralcentrets aktivitet. Gennem dette center kommer de negative og positive skabende energier til udtryk i de adskilte mandlige og kvindelige organer, som bringes i relation gennem en bevidst skabelsesakt, der dog endnu gennemføres uden nogen klar hensigt.

- f. Den faste fysiske manifestation af dette center er skjoldbruskkirtlen. Denne kirtel anses for at have overordentlig stor betydning for nutidens gennemsnitsmenneske og dets velbefindende. Den har til formål at beskytte helbredet og sikre den fysiske ligevægt på visse vigtige områder af den fysiske natur. Den symboliserer det tredje aspekt, intelligensaspektet eller substansen, der er præget af sindet. Den er i virkeligheden forbundet med Helligånden eller det tredje guddommelige aspekt i manifestation, der »overskygger« (som Bibelen udtrykker det) Moderen, Jomfru Maria. Biskjoldbruskkirtlerne symboliserer Maria og Josef og deres relation til den overskyggende Helligånd. Det vil senere blive fastslået, at der findes en nær fysiologisk relation mellem skjoldbruskkirtlen og pinealkirtlen og mellem biskjoldbruskkirtlerne og hypofysens to lapper, hvilket vil føre til, at hovedet og halsen vil erkendes som et sammenhængende system.
- g. Ligesom hovedet symboliserer den egentlige dualistiske natur af den manifesterede gud, således symboliserer strubecentret den trefoldige natur af det guddommelige udtryk. Den dualistiske natur fremstår forenet og sammen smeltet i hovedet i relationen mellem de to centre og deres to konkrete fysiske genspejlinger. De tre store energier, der bringes i funktion gennem den guddommelige skabende aktivitet, forenes når energien, der strømmer gennem strubecentret, taleorganerne og de to lunger, fuldt og helt kommer til udtryk. I denne sammenhæng har I: Liv eller åndedræt, ordet eller sjælen og strubecentret kendetegnet ved aktiv substans.
- h. Strubecentrets lotusblomst vender nedad i de tidlige stadier af evolutionen og dens blade strækker sig ned mod

skuldrene og omfatter lungerne eller dele af dem. I løbet af sjælens livscyklus vender den sig langsomt og strækker sine blade ud mod ørene og omfatter medulla oblongata og karotiskirtlen. Denne kirtel har en nærmere relation til skjoldbruskkirtlen end til de to andre kirtler i hovedet.

Det vil således være tydeligt, hvordan hele områder af den fysiske organisme kan bringes til at fungere aktivt og korrekt, kan vitaliseres og holdes i en god og sund tilstand gennem en eller anden form for aktivitet af det center, der ligger nærmest det pågældende område i legemet. Det vil også være tydeligt, at mangler og sygdomme kan være resultatet af et centers inaktivitet.

4. *Hjertecentret.* Dette center ligger mellem skulderbladene og er det center, der i denne tidsalder er genstand for den største opmærksomhed fra de, der er ansvarlige for udviklingen af menneskets bevidsthed. Det kan med rette siges, min broder, at den hurtige udvikling af denne lotusblomst er en af årsagerne til, at verdenskrigen ikke kunne undgås. På en måde var det en nødvendig begivenhed (på basis af den blinde selvished hos størstedelen af menneskeheden), fordi det var nødvendigt at gøre op med de gamle regerings- og religionsstrukturer og den krystalliserede sociale orden. Menneskeheden har nået et udviklingstrin med gruppebevidsthed og gruppesamspil af dyb åndelig karakter, og det var påkrævet med nye former, hvorigennem denne nye ånd kunne virke mere effektivt.

- a. Hjertecentret svarer til »Solens hjerte« og således til lysets og kærlighedens åndelige kilde.
- b. Det bringes i aktiv funktion efter den anden indvielse. Denne indvielse markerer fuldbyrdelsen af den proces, gennem hvilken den emotionelle natur (med begæret som den fremtrædende kvalitet) bringes under sjælens kontrol, og det personlige lavere selvs begær transmutteres til kærlighed. Det er et organ for fordeling af hierarkisk energi, som strømmer ud via sjælen til alle aspiranternes, disciples

og indviedes hjertecenter. På denne måde bliver denne energi gjort tilgængelig og tilvejebringer to resultater:

1. Menneskehedens fornyelse gennem kærlighed.
2. En fast forankret relation mellem en menneskehed i hurtig udvikling og Hierarkiet. På denne måde bliver to store planetariske centre – Hierarkiet og menneskeheden – bragt i nær kontakt og relation til hinanden.

Som Bibelen siger: »Guds kærlighed er udgydt i vore hjerter«, og dens transformerende, magnetiske og udstrålende kraft er nødvendig for verdens genopbygning og grundlæggelsen af den nye verdensorden. Alle disciple anmodes om i denne tidsperiode at tænke og reflektere over, hvorledes hjertecentret udfolder sig, og hvordan der kan oprettes en intelligent forbindelse mellem menneskeheden og Hierarkiet, således at mennesket kan respondere på kærlighedsenergien, for som »et menneske tænker i sit hjerte, således er han«. Det bliver først muligt at tænke i sit hjerte, når de mentale evner er tilstrækkeligt udviklede og har nået et ganske højt udviklingsstadium. Følelser i hjertet forveksles ofte med tænkning. Evnen til at tænke i hjertet er et resultat af den proces, der transmutterer begær til kærlighed, og som hæver solar plexus kræfterne op til hjertecentret. Hjertets tænkning er endvidere et tegn på, at det højere aspekt af hjertecentret – den tolvbladede lotus, der findes i midten af den tusindbladede lotus – har nået et punkt, der kendetegnes ved virkelig aktivitet. Tænkning, som et resultat af korrekt følelse, træder da i stedet for personlig sensitivitet. Dette er endvidere de første svage tegn på det stadium af væren, som karakteriserer monaden, og som ikke kan kaldes bevidsthed, således som vi forstår dette ord.

- c. Hjertecentret bliver afgørende forbundet med personligheden, når mennesket mestrer den proces, der skaber koordination med sjælen. Denne proces undervises der i inden for alle nye og sunde esoteriske retninger, og den er blevet fremhævet af Arkanskolen fra begyndelsen. Det er

denne metode (kendetegnet ved rigtig orientering, koncentration og meditation), der forbinder personligheden med sjælen og derigennem med Hierarkiet. Relationen til Hierarkiet sker automatisk, efterhånden som koordinationen skabes, og derved etableres den direkte sjælsskontakt. Personlighedsbevidsthed erstattes af gruppebevidsthed, og indstrømningen af hierarkisk energi følger som en naturlig konsekvens, idet alle sjæle blot er aspekter af Hierarkiet. Det er etableringen af denne forbindelse og den resulterende interaktion (magnetisk og udstrålende), der forårsager den endelige nedbrydning af sjæls- eller kausallegemet, idet erkendelsen om forbindelsen når sin maksimale intensitet.

- d. Det er således det center i det fysiske legeme, gennem hvilket Hierarkiet arbejder. Det er ligeledes sjælens redskab. Når jeg her anvender ordet »sjæl«, mener jeg ikke kun menneskets individuelle sjæl, men også den planetariske Logos' sjæl. De er begge et resultat af foreningen af ånd og stof, af faderaspektet og moderaspektet. Dette er et stort mysterium, som kun indvielse kan åbenbare.
- e. Hjertecentret registrerer kærlighedsenergi. I denne forbindelse kan det siges, at når antahkaranaen er blevet endeligt dannet, vil den åndelige triades tre aspekter finde hver sit kontaktpunkt i den æteriske mekanisme hos den indviede, der virker på det fysiske plan. Den indviede er nu en sammensmeltning af sjæl og personlighed, hvorigennem monadens fulde liv kan strømme.
 1. Hovedcentret bliver kontaktpunktet for den åndelige vilje, atma.
 2. Hjertecentret bliver formidler for den åndelige kærlighed, buddhi.
 3. Strubecentret bliver et udtryk for det universelle sind, manas.

I den indviedes arbejde med at virkeliggøre den guddommelige hensigt i overensstemmelse med Planen bliver ajnacentret den styrende formidler eller fordeler af det

guddommelige menneskes samlede energier. Hjertecentret svarer til »sol-ild« i solsystemet. Dets kvalitet er magnetisk, og dets aktivitet er udstrålende. Det er organet for den energi, der frembringer inklusivitet.

- f. Dets tætte fysiske manifestation er thymuskirtlen. Man ved endnu meget lidt om denne kirtel, men megen viden vil blive tilgængelig, når forskerne accepterer og eksperimenterer med de hypoteser, som de okkulte videnskaber fremlægger, og når hjertecentret udvikles, og thymuskirtlen igen begynder at fungere aktivt hos voksne. Dette er endnu ikke tilfældet. Det er endnu ikke fastslået, hvilken natur dens sekretion har, og man kender bedre til virkningerne af denne kirtel set fra en psykologisk synsvinkel end fra en fysisk. Vor tids psykologi, i samarbejde med lægevidenskaben, erkender, at overaktivitet i denne kirtel kan medføre, at mennesket bliver uansvarligt og umoralsk. Efterhånden som menneskeslægten lærer ansvars naturen at kende, vil vi se de første tegn på koordination med sjælen, på decentralisering af personligheden og på gruppebevidsthed, og derefter – parallelt med denne udvikling – vil vi se, at thymuskirtlen begynder at fungere korrekt. På nuværende tidspunkt modvirker den generelle ubalance i det endokrine system thymuskirtlens sikre og fulde funktion hos den voksne. Der findes en endnu ukendt relation mellem pinealkirtlen og thymuskirtlen og mellem begge disse og centret ved rygsøjle's basis. Når den åndelige triade begynder at virke gennem personligheden, vil disse tre centre og deres manifestationer virke som en syntese, der styrer og kontrollerer hele mennesket. Når pinealkirtlen igen begynder at fungere fuldt ud hos den voksne (hvilket ikke er tilfældet nu), vil den guddommelige vilje-til-det-gode gøre sig gældende og den guddommelige hensigt blive opnået. Når thymuskirtlen på lignende måde bliver aktiv hos den voksne, vil den gode vilje vise sig, og den guddommelige plan vil begynde at virkeliggøres. Dette er det første skridt mod kærlighed, rette menneskelige relationer og fred. Tilstedeværelsen af den gode vilje er allerede mærkbar i verden i dag, hvilket

er tegn på, at hjertecentret er ved at blive aktivt, og at hjertecentret i hovedet er begyndt at udfolde sig som et resultat af den voksende aktivitet i hjertecentret ved rygsøjlen.

- g. Det er et organ for fusion, ligesom hovedcentret er et organ for syntese. Når hjertecentret bliver aktivt, drages den enkelte aspirant langsomt ind i en nærmere relation til sin sjæl, og derefter finder to bevidsthedsudvidelser sted, hvilket han oplever som hændelser eller tildragelser:
1. Han drages ind i en af mestrenes ashram svarende til hans sjælsstråle og bliver en accepteret discipel i teknisk forstand. Mesteren er selv ashramens hjertecenter, og han kan nu nå sin discipel via sjælen, fordi denne discipel gennem koordination og kontakt har sat sit hjerte i nær forbindelse med sjælen. Han bliver derefter modtagelig over for hjertet i alle ting, som – med henblik på menneskeheden på dette tidspunkt – er Hierarkiet.
 2. Han drages ind i en nær tjenende relation til menneskeheden. Hans voksende ansvarsfølelse, der skyldes hjertets aktivitet, tilskynder ham til at tjene og arbejde. Til sidst bliver han selv hjertet i en gruppe eller en organisation – i begyndelsen ikke særlig stor, men senere verdensomspændende efterhånden som hans åndelige kraft udvikler sig, og hans tænkning omfatter gruppen og menneskeheden. Disse to relationer virker for hans vedkommende gensidigt. Således bliver guddommens kærlighedsaspekt aktivt i de tre verdener, og kærlighed forankres på jorden og erstatter emotion, begær og følelsens materielle aspekter. Bemærk denne formulering.
- h. På både det enkelte menneskes og menneskeslægtens tidlige udviklingsstadier rækker den nedadvendte hjertelotus med sine tolv blade ned mod solar plexus centret. Solar plexus centret har siden atlantisk tid vendt sig opad, og dets blade rækker nu mod det næste center op langs rygsøjlen, hjerte-

centret, hvilket skyldes de energier, der langsomt stiger op fra solar plexus centret, og som gennem transmutionsprocessen søger at undslippe »de lavere regioners fængsel«.

Som et resultat heraf begynder hjertecentret langsomt at udfolde sig og vende sig opad. Når »lotuscentrene« langsomt vender sig, sker det altid som et resultat af to påvirkninger – trykket nedefra og dragningen oppefra.

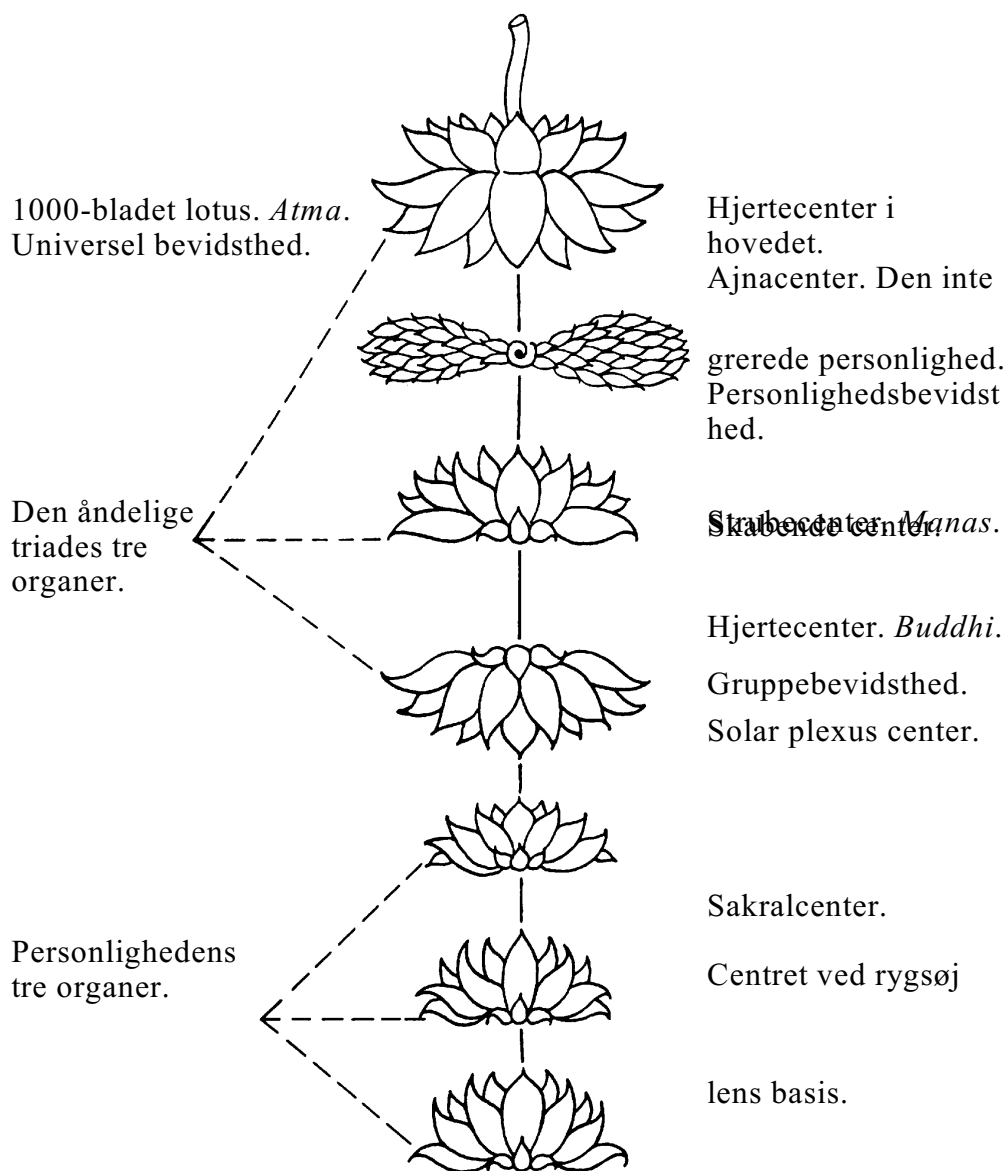
At hjertelotus'en vender sig opad og udfoldes skyldes følgende faktorer:

1. Den voksende styrke i den hierarkiske tilnærmelse.
2. En accellereret udvikling af sjælskontakt.
3. Hjertelotus'en, der er under udvikling, responderer på dragningen fra mesterens ashram.
4. De transmutterede energier, der strømmer opad fra området under mellemgulvet via solar plexus som respons på den åndelige »dragning«.
5. Menneskets voksende forståelse af kærlighedens natur.

Der findes andre faktorer, men det er disse, I lettest vil kunne forstå, såfremt I betragter dem som symbolske og ikke for bogstaveligt. Indtil år 1400 efter Kristus kunne relationen mellem solar plexus centret og hjertecentret udtrykkes billedligt som vist i diagrammet på side 160.

Ved slutningen af næste rodrace, vil I se det fuldstændige udtryk for kærlighed, og alle fem lotusblomster op langs rygsøjlen vil da kun adskille sig fra hverandre i det antal blade, de hver især består af.

Genspejling af den åndelige triade i personligheden

Genspejlingen af den åndelige triade i personligheden er fuldstændig, når ajnacentret er helt under sjælens kontrol. Dette diagram viser ikke det korrekte antal blade i hver lotus.

Ved slutningen af den store verdenscyklus, når alle lotusblomsterne har vendt sig opad, vil de alle være åbne og udgøre frie kanaler for indstrømningen og overførslen af de tre store guddommelige energier og de fire mindre kræfter.

Mange af de gener, som menneskehedens forskellige leger udsættes for, kan spores tilbage til denne konstante bevægelse af centrene og den stadige indstrømning af energi. Det er centrenes manglende evne til at reagere eller udfolde sig, der i mange tilfælde skaber sygdom og vanskelighed. I andre tilfælde er det centrenes ubalancerede udfoldelse eller afbrudte udvikling og deres mangel på respons, der skaber problemer. I endnu andre tilfælde er det centrenes for tidlige udfoldelse og deres overaktivitet, der er farlig. Det er den fysiske mekanismes manglende evne til at følge med den indre udvikling, der er årsag til så mange vanskeligheder. I kan også her se dette emnes kompleksitet. Det *teoretiske stadium* er ganske enkelt, indtil det sætter kræfter i bevægelse, der til sidst fører til vanskeligheder. Det *reagerende stadium*, hvor der responderes, og hvor der sker en tilpasning til teorien, er også en periode med intense vanskeligheder og komplikationer, fordi det fører til en periode af eksperimenteren og erfaring, hvor disciplen lærer og lider meget. Således opnår disciplen en erfaring, der åbner for *et stadium af åndeligt udtryk*, og opnår da frigørelse fra sygdomme og lidelser. Enkelheden er genoprettet.

Legemet, den synlige form

Det er ikke nødvendigt at skrive særligt meget om selve legemet her, idet legemets natur og formaspekt har været genstand for bevidst tænkende menneskers forskning, granskning og diskussion gennem mange århundreder. Meget af det, de er nået frem til, er grundlæggende korrekt. Nutidens forsker vil vedgå, at han anvender loven om analogi som grundlag for sine formodninger og erkender undertiden, at den hermetiske teori, »som foroven, så forneden« er i stand til at kaste lys også over nutidens problemer. Følgende postulater kan tjene til en afklaring:

1. Menneskets legeme er et samlet hele, en enhed.
2. Denne samlede enhed er opdelt i mange dele og organer.
3. Alligevel er disse mange dele og organer forenet i deres funktion og er som helhed indbyrdes forbundne i legemet.
4. Alle legemets dele er forskellige i form og funktion, men alle er gensidigt afhængige.
5. Enhver del og ethvert organ er på sin side sammensat af molekyler, celler og atomer, som i organismen holdes sammen af den menneskelige enheds liv.
6. Den enhed, vi kalder mennesket, kan opdeles i fem dele, nogle af større betydning end andre, men tilsammen udgør de den levende organisme, som vi kalder et menneskeligt væsen.
 - a. Hovedet.
 - b. Den øvre torso eller den del, der ligger over mellemgulvet.
 - c. Den nedre torso eller den del, der ligger under mellemgulvet.
 - d. Armene.
 - e. Benene.
7. Disse dele og organer tjener forskellige formål, og den menneskelige enheds velbefindende afhænger af, om de fungerer tilfredsstillende og er korrekt afstemte i forhold til hinanden.
8. Ethvert af disse har deres eget liv, som er summen af den atomare strukturs liv, og de belives tillige af den menneskelige enheds forenede liv, som styres fra hovedet af det åndelige menneskes intelligente vilje eller energi.
9. Den vigtigste del af legemet er trefoldig: hovedet, øvre og nedre torso. Mennesket kan fungere og leve uden arme og ben.
10. Enhver af disse tre dele er igen trefoldig, set fra en fysisk synsvinkel, hvilket er en analogi til den menneskelige naturs tre dele og til det fuldkomne monadiske livs ni. Der findes andre organer, men de nævnte har større esoterisk betydning end de andre dele.

- a. I hovedet findes:
 - 1. Hjernens fem ventrikler eller det, vi kan kalde hjernen som et samlet organ.
 - 2. De tre kirtler: karotiskirtlen, pinealkirtlen og hypofysen.
 - 3. De to øjne.

 - b. I den øverste del af legemet findes:
 - 1. Halsen.
 - 2. Lungerne.
 - 3. Hjertet.

 - c. I den nedre del findes:
 - 1. Milten.
 - 2. Maven.
 - 3. Kønorganerne.
11. Legemet som helhed er ligeledes trefoldigt:
- a. Huden og knoglestrukturen.
 - b. Karsystemet eller blodkredsløbet.
 - c. Det trefoldige nervesystem.
12. Enhver af disse treheder modsvarer den menneskelige naturs tre dele:
- a. Den fysiske natur: Huden og knoglestrukturen er analoge med menneskets faste og æteriske legeme.
 - b. Den sjælelige natur: Blodkarrene og kredsløbssystemet er analoge med den altgennemtrængende sjæl, som når frem til alle dele af solsystemet, ligesom blodet strømmer til alle dele af legemet.
 - c. Den åndelige natur: Nervesystemet, som giver energi til og virker gennem hele det fysiske menneske, modsvarer åndens energi.

13. I hovedet findes en analogi til det åndelige aspekt, den styrende vilje, monaden, den Ene.
 - a. Hjernen med dens fem ventrikler er analog med den fysiske form, som ånden beliver i tilknytning til mennesket, den femfoldige enhed, der er det mellemed, hvorigennem ånden kan udtrykke sig på det fysiske plan.
 - b. De tre kirtler i hovedet er nært forbundne med sjælen eller den psykiske natur (højere og lavere).
 - c. De to øjne er det fysiske plans modsvarigheder til monaden, der er vilje og kærlighed-visdom eller atma-buddhi, ifølge den okkulte terminologi.

14. I den øverste del af legemet findes en analogi til den trefoldige sjælsnatur.
 - a. Halsen, der modsvarer det tredje skabende aspekt eller legemets natur, sjælens aktive intelligens.
 - b. Hjertet, sjælens kærlighed-visdom, buddhi- eller kristusprincippet.
 - c. Lungerne, der er analoge med livets åndedræt, modsvarer ånden.

15. I den nedre torso finder vi ligeledes dette trefoldige system:
 - a. Kønsorganerne, det skabende aspekt, skaberen af legemet.
 - b. Maven, som fysisk manifestation af solar plexus, er analog med sjælsnaturen.
 - c. Milten, der er modtager af energi, og derfor er det fysiske plans udtryk for det center, der modtager denne energi, er analog med den energigivende ånd.

Jeg er helt klar over, at de tekniske detaljer, jeg har fremlagt her, kan forekomme vanskelige at forstå og tilsyneladende uanvendelige. Man kunne spørge: Hvorfor det skulle være nødven-

digte at være så grundig i opstillingen af fysiske og psykologiske detaljer og i systemer af ren akademisk natur, når helbredelse kan foregå ved brug af viljen eller guddommelig kraft og ved at anvende bestemte magtord? Denne opfattelse er dybest set sand, men er baseret på en misforståelse – i tid og rum. *Såfremt* alle healere var visdomsmestre, *såfremt* de alle var clairvoyante, *såfremt* de forstod loven om karma, og hvordan den virker i patientens liv, *såfremt* patienten samarbejdede fuldt ud, og *såfremt* de ud over ovennævnte krav havde evnen til at anvende bestemte ord og mantraer, da ville den akademiske viden så sandelig ikke være nødvendig. Men disse forudsætninger er ikke opfyldt og kan ikke opfyldes. Healere har som regel ikke disse evner. At de ofte helbreder er sandt (skønt ikke så ofte, som de selv tror), men når det sker, har de haft held til at arbejde i overensstemmelse med følgende:

De har helbredt patienten, når hans skæbne ville det, og når hans sjæl af den grund har draget sit legeme (det fysiske menneske) ind i en healers eller en healergruppes udstrålede aura. Efter al sandsynlighed ville patienten være blevet rask uden healing, men processen blev fremskyndet gennem den udviste indsats, opmærksomhed og tro.

De har grebet ind i patientens øjeblikkelige livsmønster og derved udskudt visse nødvendige åndelige undervisningsprocesser. Mange overser dette. Det er et omfattende emne at behandle her, men jeg kan muligvis tydeliggøre det i det sidste kapitel.

Derfor er det absolut nødvendigt (indtil der er opnået fuld viden) at studere kraftens og vitalitetens struktur og det netværk af energier og kræfter, der danner den menneskelige organisme. Det er nødvendigt at have en mental opfattelse af healingsprocesserne. Årsagerne til, at de synes vanskelige og komplicerede, unødige og spild af tid, er følgende:

Manglende evne hos selv den mest fremskredne menneskeli-

ge intelligens til at opfatte temaer og emner *som en helhed*. *Det synteseskabende element er endnu ikke til stede*. I vor tid må lærdom og de indviklede processer tilegnes trin for trin, detalje efter detalje, regel efter regel, anvendelse efter anvendelse. Men fremtiden rummer klare løfter, og det menneskelige øjes evne til at fungere i en syntese, fx at kunne opfatte et landskab både i sin helhed og i dets iøjnefaldende konturer og gøre dette samtidigt og i ét eneste hastigt blik, er en garanti for menneskeslægtens fremtidige teknik. Et eneste blik fra et oplyst sind, en eneste vældig udstråling af kærlighed, og healeren eller healergruppen vil vide, om de skal helbrede, om de skal støtte patientens egne bestræbelser – en meget langsommere proces – eller om de skal afstå fra at behandle.

Gennemsnitsmenneskets inertie modarbejder den nødvendige indsats for at mestre den tekniske side af healing. Det er så meget lettere at forlade sig på guddommelighed (en guddommelighed, som i virkeligheden er latent, og derfor ikke kommer til udtryk) og »lade Gud gøre det«. Det er så meget lettere at anerkende kærlighed og udstråling af kærlighed, end det er at mestre de processer, hvormed den kan gøres effektiv – eller at kende naturen af det, der skal påvirkes.

Disse punkter kræver grundig opmærksomhed og eftertanke. De fortjener at blive gransket. Tænkeevnens synteseskabende kraft understøttet af en virkelig kærlighed vil en dag blive alle sande healeres redskab. Af hensyn til fremtiden og for at fremme formuleringen af den kommende kunst at heale – baseret på forståelse af energi, dens indstrømning og cirkulation – vil denne afhandling dog i nogen grad beskæftige sig med den akademiske side. Trods alt er de beskrevne kendsgerninger en realitet og virkeligt eksisterende på samme måde som de emotioner, som gennemsnitshealeren kalder kærlighed.

De syv store centre – (fortsat)

Vi vil nu fortsætte vor gennemgang af centrene. Vi har beskæftiget os med de fire over mellemgulvet, dvs. de tre centre, som den åndelige triade til sidst vil virke igennem, samt det syntese-skabende center, ajnacentret, der til sidst vil udtrykke den integrerede personlighed og blive sjælens direkte redskab. Vi mangler nu at betragte tre centre, der alle findes under mellemgulvet – solar plexus centret, sakralcentret og centret ved rygsøjleens basis. Det i øjeblikket mest betydningsfulde center for alle aspiranter er solar plexus centret. Det mest aktive center i menneskeheden generelt er stadig sakralcentret. Det mest passive center i legemet (set fra det åndelige menneskes synsvinkel) er basiscentret.

5. *Solar plexus centret.* Dette center findes ved rygsøjlen et stykke under skulderbladene og er overordentligt aktivt. På den atlantiske tid nåede det et højt udviklingsstadium, ligesom strubecentret her i den ariske tid hurtigt er ved at vågne. Dette center er på særlig måde forbundet med to andre centre: hjertecentret og ajnacentret, og de danner på nuværende tidspunkt en interessant triangel af energier i det menneskelige legeme. Denne triangel er genstand for stor opmærksomhed fra Hierarkiets side. Der foregår en nedstrømning af energi via ajnacentret til hjertet fra sjælen svarende til den grad af kontakt, aspiranten har med sin sjæl. Dette fører til tre resultater:

En stimulering af hjertecentret.

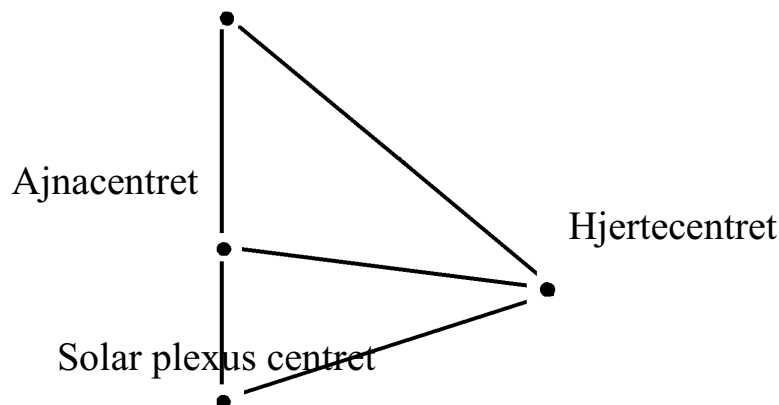
En reaktion fra hjertet, der bevirker, at ajnacentret stimuleres, og dette fører til, at personligheden omsider erkender gruppebevidsthed.

Hjertecentret i hovedet vækkes.

Alt dette lettes, når aspirantens solar plexus center har nået et vist udviklingstrin, eftersom det har sin egen direkte indvirk-

ning på hjertet og en sekundær indvirkning på ajnacentret. Der findes således to betydningsfulde triangler, der må tages i betragtning:

Hjertecentret i hovedet

Ligesom der inden for astrologien findes en videnskab om triangler, vil der senere blive udviklet en videnskab om triangler i relation til det menneskelige system. Men tiden er endnu ikke inde. Jeg giver blot sporadiske antydninger om en sådan videnskab, som disciplenes intuition kan arbejde med.

- a. Solar plexus er en genspejling i personligheden af »solens hjerte« ligesom hjertecentret. Det er den centrale faktor i personlighedens liv for alle mennesker, der befinder sig forud for stadiet for disciple på prøve. På dette tidspunkt begynder tænkeevnen definitivt at virke, om end svagt. Solar plexus fungerer som udløb – hvis et sådant ord kan anvendes – for det astrale legeme til den ydre verden og virker som det instrument, hvorigennem emotionelle energier kan strømme. Det er organet for begær. Det har overordentlig stor betydning i gennemsnitsmenneskets liv, og det er et afgørende mål for aspiranten at bringe det under kontrol. Han *må* transmutere begær til aspiration.
- b. Solar plexus nåede sin fulde funktion på Atlantis' tid i den periode, hvor den anden store menneskerace udviklede.

Disse lavere centre er ikke specielt relateret til indivieller, sådan som centrene over mellemgulvet, eftersom de er personlighedscentre og må være under sjælens fuldstændige kontrol, når indivieller af en vis grad tages.

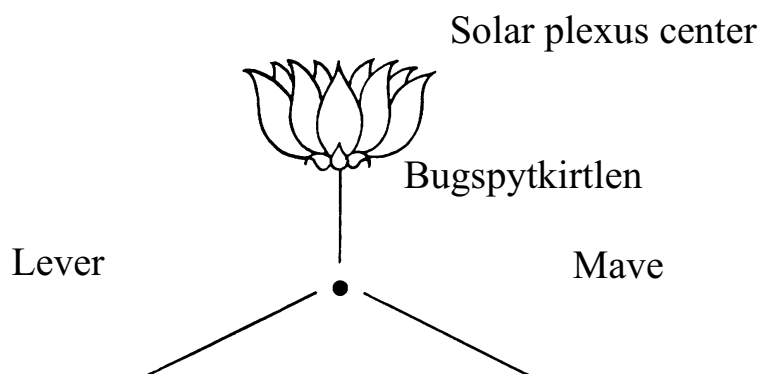
- c. Solar plexus centret er det store udvekslingssted for alle energier under mellemgulvet. Dette vedrører de tre store centre og de mindre centre, som blev beskrevet på side 79. Dette centers relation til det astrale plan er *akut* (for at anvende et specielt men meget betegnende ord). Det modtager alle emotionelle reaktioner, begærimpulser og energier, og på grund af, at menneskeheden i dag er mere aktiv i gruppehenseende og mere inklusiv end nogensinde før i sin historie, har situationen en akut og yderst vanskelig karakter. Menneskeheden udsættes for et næsten uudholdeligt pres gennem det individuelle og også gennem det kollektive solar plexus center. Sådan er indiviellerne. Det er ikke min hensigt her at beskrive de processer, der tiltrækker de lavere energier, og hvorledes de centraliseres i solar plexus og dér transmutes og forfines til en grad, hvor det bliver muligt at overføre dem til hjertecentret. Meget af dette har tilknytning til den læreproces, den accepterede discipel gennemgår forud for den anden indivielse. Det er et alt for omfattende emne at tage op her, og det kunne medføre visse farer for dem, der endnu ikke er rede til processen. Det er imidlertid en proces, der – gennem *livets* udfordringer – foregår næsten automatisk. Solar plexus er således det mest separatistiske af alle centrene (med undtagelse af ajnacentret, når det gælder mennesket på venstrehandsvejen), idet det befinder sig på et midtvejspunkt mellem strubecentret og hjertecentret over mellemgulvet og sakralcentret og basiscentret under mellemgulvet. Dette er en faktor af største betydning.
- d. Solar plexus er det center i det æteriske legeme, gennem hvilket den gennemsnitlige og uoplyste del af menneskeheden lever og røres og har sin væren. Menneskeheden styres af begær – gode begær, selviske begær, fejlagtige begær og åndelige begær. Det er det center, hvorigennem de fleste af de energier strømmer, der gør et menneske fremadstræbende, fordi han er ambitiøs og selvisk, fordi hans personlige

begær har stor betydning for ham, samt ustabil, fordi han er astralt polariseret. Gennem dette center strømmer »det klare lys, der blev udviklet på Atlantis«, og herigennem kontaktes det astrale lys. Det er derfor det center, hvorigennem de fleste medier og clairvoyante arbejder og fungerer. Senere vil disse mennesker lære at virke som formidlere, der anvender deres evner på en bevidst og intelligent måde. De vil udvikle en klar perception, som vil erstatte clairvoyance. De vil da være polariserede i ajnacentret. Solar plexus centret er således et meget *uroskabende* center i legemet, og er en grundlæggende årsag til størstedelen af tilfælde af mavebesvær og problemer i forbindelse med leveren. Hele området lige under mellemgulvet befinder sig i en konstant urolig tilstand hos gennemsnitsmennesket. Dette har både individuelle og kollektive årsager.

Det er værd at bemærke her, at ligesom ajnacentret (syntesen af de højt udviklede personlighedskræfter) er et vigtigt styrende og fordelende organ, så er solar plexus centret (syntesen af de gennemsnitligt udviklede personlighedsenergier forud for integrationsprocessen) det center, hvor alle de lavere energier mødes og samles for til sidst at udgøre et brændpunkt, der styrer og fordeler disse samlede energier – og sender dem videre til deres modtagelige højere centre:

1. Energierne fra selve solar plexus centret må føres op til hjertecentret.
2. Energierne fra sakralcentret må overføres til strubecentret.
3. Energierne fra basiscentret må overføres til hovedcentret. Efter den tredje indvielse hæves disse basisenergier op og styres og fordeles ved den åndelige triades vilje. Da vil »det lys, der blev udviklet i Lemurien« (det sakrale lys) og »det lys, der blev udviklet på Atlantis« (solar plexus' lys) dø ud, og disse to centre vil ganske enkelt blive modtagere af åndelige energier fra høje niveauer. De vil ikke have et eget iboende lys. Det lys, de udsender, vil komme til dem fra kollektive kilder på de æteriske plan.

Bugspytkirtlen og i anden række maven er de faste fysiske legemliggørelser af dette center. Der findes i tilknytning til solar plexus centret en ejendommelig relation, der er symbolsk både i form og i betydning. Det ses af følgende:

Her ser vi igen ~~temaet om et åndeligt kraftcenter~~ (for astral kraft er åndelig i sit inderste væsen) og dets tre manifestationer. Disse tre fysiske materialisationer får næring gennem kræfterne og energierne fra solar plexus centret. Jeg har her givet en meget betydningsfuld oplysning til dem, der er interesserede i studiet af medicin ud fra en esoterisk synsvinkel. Rigtigt opfattet vil den give en forståelse af kunsten at heale. Når mennesket har kontrol over solar plexus centret og på rette måde kan modtage og frigøre de energier, der er fokuseret i dette center, vil der ske en større renselse, en intensiv styrkelse og en betydelig beskyttelse af de tre livsnødvendige organer, der findes i denne del af menneskets fysiske mekanisme.

Som jeg tidligere har fremhævet, er dette center et organ for syntese, idet det i sig samler alle de lavere energier på et bestemt tidspunkt i det menneskelige væsens højere udvikling. Da er det rent faktisk et instrument (når det forstås og styres rigtigt) for personlighedslivets integration. Det største problem for mennesket, der er højt udviklet, men endnu ikke åndeligt indstillet, er begær. Hvad er hans mål? Mod hvad retter han sine hensigter? Af hvilken natur er hans erkendte ambitioner? Mod hvad stræber han? Svarende til naturen af de kræfter og de

energier, som han gennem sit tankeliv retter mod solar plexus centret, vil hans beslutning blive om enten at gå videre frem ad lysets vej, eller om at forblive statisk selvcentreret og at gå den lavere vej, som fører til, at sjælslyset slukkes.

Som vi har set, vender solar plexus centrets blade opad mod hjertecentret. Dette betyder i virkeligheden, at emotionel energi, begær og ambition (i menneskeslægten som helhed) stræber opad mod den højere vej.

Det bør her bemærkes, at overførslen af solar plexus energien samt den gradvise opvågning af hjertecentret er opgaven for alle aspiranter, der stræber mod discipelskabets vej på dette særlige tidspunkt. De første medlemmer i den menneskelige familie, der bliver gruppebevidste, er naturligvis aspiranter og disciple, og de angiver tempoet for resten af menneskeheden. De når frem til dette gennem et pres fra selve livet og fra omstændighederne og ikke ved at følge et sæt regler eller specifikke meditationer. Senere, forud for en bestemt stor indvielse, kan sådanne regler og metoder anvendes for at give den indviede en øjeblikkelig og bevidst kontrol over det astrale legeme og over dets indgangspunkt til den fysiske organisme, dvs. solar plexus centret. Disse regler kan atter anvendes på det tidspunkt, hvor visse store overførsler foretages bevidst. Tre af disse overførsler har særlig stor betydning:

1. Fra de tre centre under mellemgulvet til hjertecentret, strube-centret og ajnacentret.
2. Fra de to centre over mellemgulvet – hjertecentret og strube-centret – til ajnacentret og den tusindbladede lotus i hovedet.
3. Fra ajnacentret til hovedcentret, hvilket betyder den fuldstændige forening af alle energierne i det æteriske legeme i ét centralt brændpunkt – under den åndelige triades direkte kontrol.

De processer, der er involverede i disse tre store erfaringer (alle opnået efter mange prøvelser og forsøg), udsætter naturligvis det fysiske legeme for stor belastning og er årsag til mange af de sygdomme, der rammer disciple.

Det vil stå jer klart, at fx overførslen af alle de ophobede

energier i solar plexus centret til hjertecentret vil forårsage komplikationer, meget ofte af alvorlig karakter. Dette er årsagen til, at så mange fremskredne mennesker dør af hjertesygdomme i dag. I sjælens lange livs- og erfaringscyklus har dette en ringe betydning, men i den individuelle discipels korte livscyklus indebærer det store vanskeligheder og er ofte en tragedie. På lignende måde vil overførslen af energierne fra de fem centre op langs rygsøjlen til hovedets centre medføre sine særlige problemer. Stimuleringen af ajnacentret gennem disse energiers fokusering kan føre til katastrofale psykologiske problemer. Et menneske kan midlertidigt (alt er midlertidigt i sjælens lange liv) blive sygeligt egoistisk og udvikle sig til et sådant menneskeligt monster som fx Hitler og hans lige, skønt i mindre grad. Der kan også forekomme voldsomme epileptiske anfald, og synet kan blive påvirket i en sådan grad, at det fører til blindhed. Alle disse punkter kræver nøje eftertanke.

6. *Sakralcentret.* Dette center findes i den nedre del af lænderegionen og er et meget kraftfuldt center, som styrer seksuallivet. Et interessant forhold vedrørende dette center er, at det vil vedblive at være et kraftfuldt center, indtil to tredjedele af menneskeheden er blevet indviet, idet forplantningsprocesserne må fortsætte og forblive aktive for at sikre legemer til inkarnerende sjæle. Men efterhånden som menneskeheden gør fremskridt, vil dette center komme under kontrol, og dets aktiviteter vil blive videreført på intelligent måde og som et resultat af viden, af indsigt samt af højere og mere subtile kontakter, og ikke som et resultat af ubegrænset og ukontrolleret begær, således som det nu er tilfældet. Jeg kan ikke komme nærmere ind på dette spørgsmål, da emnet er for omfattende. Jeg kan imidlertid henlede opmærksomheden på det, jeg allerede har skrevet, og foreslå, at en eller anden, som har interesse derfor og tid dertil, samler alt det, jeg har sagt i mine bøger angående emnet seksualitet, således at det kan udgives i samlet form. (Dansk udgivelse: *En kompilation om seksualitet*).

a. Sakralcentret svarer til den fysiske sol, kilden til vitalitet

- og den livgivende kraft på vor planet.
- b. Symbolikken for sakralcentret udtrykker først og fremmest svangerskabsperioden forud for fødslen, og forstås symbolikken på rette måde, kan hele processen med undfangelse og formopbygning spores og følges, hvad enten det drejer sig om et menneskes fysiske form, om udformningen af en idé, om en organisations opbygning omkring en central sandhed, eller om formen af en planet eller af et solsystem. Sakralcentret er nok frem for alt det center, hvorigennem UPERSONLIGHEDENS kræfter til sidst må komme til udtryk, og hvorigennem hele problemet om dualitet må afklares. Denne afklaring og symbolfortolkning må nødvendigvis komme fra sindets verden og således kontrollere den fysiske reaktion gennem en fokusering på formål og ikke på begær. Tænk over dette. Således forstået, vil vi nå det punkt, hvor en stor overførsel til det højere center for skabelse, strubecentret, kan finde sted.
 - c. Sakralcentret er således nært forbundet med stof, og der findes en strøm af energi mellem tre punkter i den nedre del af det menneskelige legeme.
 1. Milten, organet for prana eller for fysisk vitalitet, der kommer fra solen.
 2. Sakralcentret, den prædisponerende faktor for fysisk forplantning.
 3. Centret ved rygsøjle's basis, der (indtil viljesaspektet i mennesket er vakt) nærer det livgivende princip, viljen til at leve, i alle dele af den menneskelige organisme.

Disse centre danner en stor triangel af kraft, der vedrører materie, substans, formopbygning, skabelse, vitalitet og beståen i form. Denne triangel er en genspejling af en meget højere triangel, bestående af:

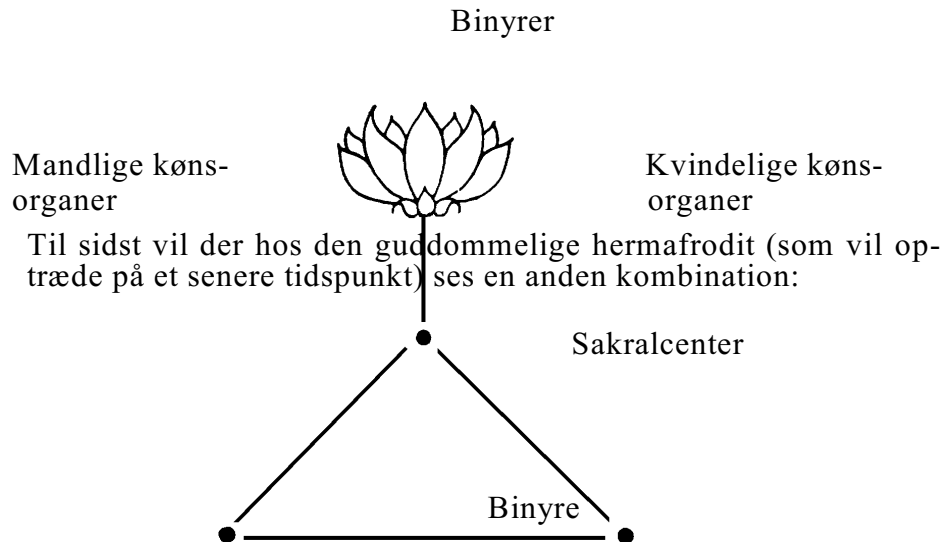
1. Strubecentret, der svarer til sakralcentret.

2. Hypofysen, der svarer til miltcentret.
3. Pinealkirtlen, der svarer til centret ved rygsøjlels basis.

I relationen mellem disse to triangler ligger nøglen til selvopholdelsesdriften, til de subtile legemers overlevelse efter døden og til princippet om udødelighed, som hører sjælen til og gør sig gældende, når selvopholdelsesdrift og overlevelse ikke længere dominerer. Dette udgør en trehed af ideer, der må studeres omhyggeligt, og som, om jeg så må sige, giver nøglen til den spiritistiske bevægelse.

- d. Sakralcentret er også i sidste instans forbundet med ajna-centret; disse to centre danner tilsammen en fungerende dualitet, der frembringer den subtile kvalitet, vi kalder *personligheden*. Personligheden som en integreret helhed og personlighedens kvalitet, dvs. dens indflydelse, dens virkning, dens udstråling og atmosfæren omkring den, er et omfattende forskningsområde. Jeg giver disse ideer til de studerende i håbet om, at de vil udvikle en forskning, der vil relatere emnet om centrene til kendte fakta om koordination, integration og deres indvirkning ved skabelsen af storhed – menneskets storhed. For de af jer, der studerer *Den hemmelige lære*, er der her meget at lære vedrørende relationen mellem »de lunare herrer« eller »barhishad pitrierne«, og solar-herren eller sol-englen. Arbejdsområdet for de førstnævnte er sakralcentret, par excellence, sol-englens er strubecentret.
- e. Sakralcentret registrerer energien fra guddommens tredje aspekt, ligesom solar plexus centret registrerer energien fra det andet aspekt, og basiscentret udtrykker energien fra det første aspekt. Her ses igen, hvorledes de lavere centre genspejler strube-, hjerte- og hovedcentret, og således fuldender den højere og lavere manifestation af den guddommelige treenighed i mennesket. Sakralcentret blev bragt til fuld aktivitet i det gamle Lemurien i den første menneskelige race; dets energi er Helligåndens, der overskygger den jomfruelige substans. Her ser vi en anden guddommelig genspejling, sådan som tegningen viser.

Sakralcenter

Basiscenter

Kønskirtler – mandlige og
Kvindelige forenet i én form.

Igen vil du, min broder, bemærke, hvorledes videnskaben om triangler styrer den menneskelige struktur i alle dens aspekter, ligesom den styrer et solsystems struktur. Dette er også at forvente.

- f. Den tætte, fysiske eksternalisering af dette center kan ses i kønskirtlerne, de menneskelige forplantningsorganer – hvis man betragter dem som en grundlæggende enhed, der midlertidigt er adskilt, menneskets nuværende dualistiske form. Det må erindres, at denne adskillelse fostrer en kraftig impuls til forening, og denne trang kalder vi seksualitet. Seksualitet er i virkeligheden et instinkt, der

søger enhed: frem for alt en fysisk enhed. Det medfødte (skønt meget misforståede) princip om mysticisme, er det navn, vi giver den indre trang til forening med det guddommelige. Ligesom alt andet, som det uudviklede menneske er kommet i berøring med, har vi forvansket og fordrejet en guddommelig idé og vendt en immateriel indre trang til materielt begær. Vi har vendt retningen af den sakrale energi; dette har bevirket en overudvikling af gennemsnitsmenneskets animale natur og funktion.

Jeg kunne naturligvis uddybe ovenstående meget mere, men det vil kræve en grundig analyse, forklaring og beskrivelse, og det tillader tiden ikke, ligesom den planlagte struktur i denne afhandling ikke ville kunne bevares.

Jeg kan heller ikke sige så meget om centret ved rygsøjlels basis. Jeg vil imidlertid fremhæve, inden jeg fortsætter med at give den information, der er nyttig og mulig, at diagrammet på side 160 illustrerer evolutionstrinet for en discipel og ikke for en fremskreden indviet. Det er heller ikke en beskrivelse af det almindelige gennemsnitsmenneske. Dette fremgår af den kendsgerning, at genspejlingen af hjertecentret i hovedet vender opad som respons på selve hjertecentrets tiltagende aktivitet, og at ajnacentret er klart og eksakt defineret, hvilket viser en integreret og koordineret personlighed. Det er således ikke et diagram over et almindeligt eller uudviklet menneskes centre. Diagrammer af den art kan ikke vise andet end et vist udviklingstrin, men I bør huske, at disse udviklingstrin ikke er statiske tilstande, men er opnået gennem faser og stadier af aktivitet, der frembringer konstant vekslende resultater og varierende aspekter af centrene. Disse igen efterfølges af andre perioder med bevægelse, forandring og en fornyet frigørelse af energier. *Virkningerne* af de dybe bagved liggende årsager bliver selv *årsager*, for i manifestationsperioden er intet statisk eller fikseret eller endeligt bestemt. Dette er et punkt af yderste vigtighed. Lad jer derfor ikke vildlede af et åbenbart fremskridt i en periode. Det er blot et forvarsel om forandring, for således er loven om væren.

7. *Centret ved rygsøjlels basis.* Dette center kontrolleres og styres frem for noget andet af loven om væren, som der før blev refereret til, og det etableres dér, hvor ånd og materie mødes, og hvor materie, Jomfru Maria – under Helligåndens påvirkning, det æteriske legemes energi – overføres »til himmelen«, for dér (som den kristne terminologi udtrykker det) »at sidde ved siden af sønnen i Faderens hus«.

Dette center ligger ved selve rygsøjlels basis og *understøtter* alle de andre centre. Det er i denne tid relativt uvirksomt, idet det kun kan vækkes til fuld aktivitet gennem en indiviets styrede og kontrollerede vilje. Det responderer kun på viljesaspektet, og viljen-til-at-være i inkarnation er den faktor, der nu for tiden styrer dets liv og fremkalder dets virkninger, idet det nærer og styrer livsprincippet i materie og form. På samme måde som livsprincippet har »sæde i hjertet«, således har viljen-til-at-være sæde i rygsøjlels basis. Der har været megen intetsigende og farlig snak vedrørende dette center, og verdens pseudo-okkultister har gjort hele spørgsmålet om »kundalini-ilden« til en sensationel og vildledende historie. Den sande okkultist under uddannelse har intet med kundalini-ilden at gøre – således som man sædvanligvis opfatter den. Det er ikke muligt for mig at gøre mere end at afklare visse kendsgerninger for jer, idet jeg samtidig må afstå fra at angive måder og metoder til at vække dette centers aktivitet på grund af den store risiko, der er forbundet med en for tidlig påvirkning af dette center. Det bedste jeg kan gøre er at fremsætte en række udsagn, som de, der har viden, vil forstå på rette måde (endnu er det kun få), og som vil hjælpe dem, der er under skoling, i deres tænkning og give dem et mere fuldstændigt billede, men som samtidig vil beskytte den uvidende mod ulykker. Jeg vil fremsætte disse udsagn så klart og kortfattet som muligt og praktisk taget uden uddybende forklaringer.

1. Basiscentret er det punkt, hvor ånd og materie mødes under evolutionens lov, og hvor livet relateres til formen.
2. Det er derfor det center, hvor den manifesterede guddommeligheds – menneskets eller den planetariske Logos' – grund-

- læggende dualitet mødes og skaber formen.
3. Denne guddommelighed åbenbares først, når det andet aspekt har gennemført sin opgave via det tredje aspekt, men under det første aspekts styrende vilje.
 4. Det er det center, hvor »Guds slange« gennemgår to forvandlinger:
 - a. Materiens slange ligger sammenrullet.
 - b. Denne slange omskabes til visdommens slange.
 - c. Visdommens slange forvandles og bliver til »dragen af levende lys«.
 5. Disse tre stadier næres af det liv og den energi, der strømmer ned gennem hele rygsøjlen via rygmarvens æteriske modsvarighed, og denne nedstrømning (tillige med det samtidigt opadstigende liv) fremkalder i tid og rum:
 - a. Opvågning af centrene på en gradvis og velordnet måde svarende til stråletyper.
 - b. En vending af centrene, således at det iboende menneskes bevidsthed svarer til omgivelsernes krav.
 - c. Syntesen af alle centrenes livsenergier og egnetheden til at imødekomme de krav, der stilles til en indviet, og til at tjene Hierarkiet og menneskeheden.
 6. Rygsøjlen (set fra den esoteriske videnskabs synsvinkel) huser en trefoldig tråd. Denne tråd er en eksternalisering af antahkaranaen, sammensat af den egentlige antahkarana, sutratmaen eller livstråden, samt den skabende tråd. Denne trefoldige tråd i rygsøjlen er således sammensat af tre energitråde, der selv har banet en »trefoldig vej for tilnærmelse og for tilbagetrækning« gennem rygsøjleens indre substans. Disse tre kanaler benævnes ifølge hinduistisk terminologi: *ida*, *pingala* og *sushumna*, og tilsammen danner de det enkelte menneskes livsvej og vækkes til aktivitet i rækkefølge svarende til stråletype og evolutionstrin. Sushumna-kanalen kan ikke anvendes på rigtig og sikker måde, før antahkaranaen er blevet opbygget, og monaden og personligheden

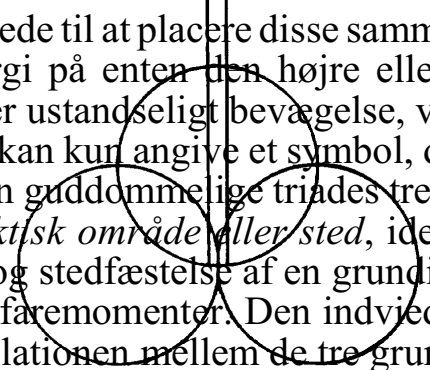
derved forbundet, om det så kun er med den spinkleste tråd. Da kan monaden, Faderen, viljesaspektet, nå personligheden direkte og kan vække basiscentret og sammen med det blande, forene og hæve de tre ild.

7. Langs en af disse kanaler strømmer den energi, der giver materien næring. En anden af kanalerne er relateret til bevidsthedens og den sensitive psykiske udviklingsvej. Den tredje kanal er den rene ånds vej. Således videreføres Faderens, Moderens og Sønnens virke i enhver levende form. Liv-bevidsthed-form og liv-kvalitet-tilsynekomst forenes, og det guddommelige menneskes responsapparat fuldkomment gøres og sætter mennesket i stand til at kontakte og erkende de store guddommelige aspekter i naturriggerne, i planeten og til sidst i solsystemet.

Sushumna. Fader.
Monade. Vilje.

Pingala. Moder.
Materie. Intelligens.

Ida. Søn. Sjæl.
Kærlighed-visdom.

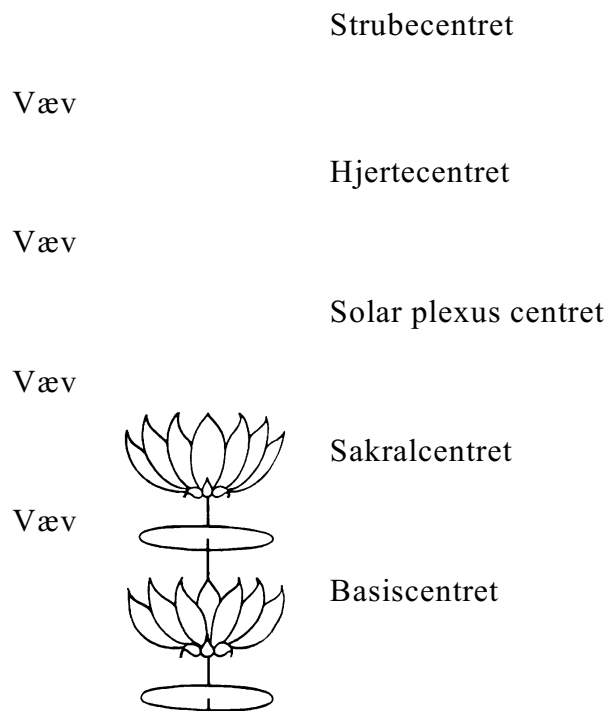

Lad jer ikke forlede til at placere disse sammenflettede sfærer af levende energi på enten den højre eller venstre side af rygsøjlen. Der er ustandseligt bevægelse, vekselvirkning og forandring. Jeg kan kun angive et symbol, der viser den specielle vej for den guddommelige triades tre energier. Jeg angiver *ikke et faktisk område eller sted*, idet det er en sådan konkretisering og stedfæstelse af en grundidé, der har fremkaldt så mange føremomenter. Den indviede studerende må søge at forstå relationen mellem de tre grundenergier, de tre

veje for den levende ild, deres indbyrdes forbindelse og deres sekventielle polarisering. Han søger ikke at reducere læren ned til punkter, linjer og steder, før den tid kommer, hvor disse udtryk ikke længere har den store betydning for ham, og han véd mere.

8. Disse tre livsveje er kanaler for elektrisk ild, sol-ild og ild ved friktion, og deres funktion er relateret til de tre stadier på evolutionsvejen: de tidligere materielle stadier på evolutionens vej, prøvestadiets vej og de tidlige stadier på discipelskabets vej frem til den tredje indvielse, og selve indvielses vej.
9. Kundalini-ilden, som der er blevet undervist i og skrevet så meget om i østen og i tiltagende grad i vesten, er i virkeligheden en forening af disse tre former for ild, der ved den oplyste vilje og under kærlighedens impuls fokuseres i basiscentret. Denne forenede ild hæves derefter ved anvendelse af et magtord (udsendt gennem monadens vilje) og ved sjælens og den integrerede og levende personligheds forenede autoritet. Det menneske, som kan gøre dette fuldt bevidst, er derfor en indviet, som har den tredje indvielse bag sig. Han og han alene kan uden risiko hæve denne trefoldige ild fra rygsøjlen basis op til hovedcentret.
10. De ukyndige esoterikere i de forskellige okkulte grupper tolker sædvanligvis kundalini-ilden som noget, der skal »oprejses«, og når den er rejst vil alle centrene begynde at fungere aktivt, og kanalerne langs rygsøjlen vil være rensed for alle hindringer. Dette er en farlig generalisering, der vender op og ned på kendsgerningerne. Kundalini-ilden vil først hæve sig og blive ført op til himmelen, *når* alle centrene er vakt, og *når* kanalerne langs rygsøjlen er rensed for hindringer. Er alle hindringer fjernet, skyldes det styrken i de enkelte centre, og gennem deres livskraft deltager centrene selv effektivt i tilintetgørelsen af alle hindringer og blokeringer. De kan »bortbrænde« alt det, der hindrer deres udstråling. Det, der sædvanligvis sker i de få ulykkelige tilfælde (som gør så megen skade), er, at det lykkes for aspiranten gennem sin utidige nysgerrighed og sine dumdristige mentale bestræbelser (ikke med den åndelige vilje, men blot med personlig-

hedens vilje) at vække den laveste af de tre ild, dvs. materi-ens ild, ild ved friktion. Dette bevirker, at det æteriske væv i det æteriske legeme brændes bort og tilintetgøres for tidligt. Disse runde skiver eller væv findes mellem hvert af centrene op langs rygsøjlen og også i hovedet. Normalt opløses de, når mennesket praktiserer ren levevis, disciplinerer emotionerne og udvikler den åndelige vilje.

Der findes fire af disse væv. Når den firfoldige personlighed er højt udviklet og ajnacentret er vakt, da forsvinder disse væv langsomt og gradvist, normalt og automatisk. Vævene i hovedet er af en langt højere kvalitet og tvedeler hovedskallen horisontalt og vertikalt. De symboliserer således det kors, hvorpå en gudesøn er korsfæstet.

11. De tre kanaler op langs rygsøjlen er i deres helhed modtagelige over for de tre store centre
 - a. Over for solar plexus centret, der bringer begæripuls og

- nærer det fysiske liv og den skabende tilskyndelse.
- b. Over for hjertecentret, der bringer impulsen til kærlighed og til bevidst at kontakte stadigt større områder af den guddommelige manifestation.
 - c. Over for hovedcentret, der bringer livsviljens dynamiske impuls.

Jeg angiver ikke, hvilken kanal der er modtagelig over for hvilket center, undtagen når det gælder sushumna-kanalen, der *kun* er modtagelig for energien fra hovedcentret og den styrende vilje, der er centreret i den 1000-bladede lotus. Dette kan jeg sige uden risiko, idet den åndelige vilje endnu ikke er udviklet hos dem, der søger at vække kundalini-ilden. Når den er vakt, vil de vide, hvad de kan gøre uden risiko.

12. De tre centre i hovedet har ligeledes relation til denne trefoldige kanal:
 - a. Medulla oblongatas område (alta major centret) og karotiskirtlen.
 - b. Ajnacentret og hypofysen.
 - c. Den 1000-bladede lotus og pinealkirtlen.

De studerende vil finde det af interesse at relatere disse treheder til de tre store stråler:

- a. Den første stråle for vilje eller magt,
- b. Den anden stråle for kærlighed-visdom,
- c. Den tredje stråle for aktiv intelligens,

og ligeledes til de tre menneskeracer, der er udrustede med evnen til at udvikle spirerne i disse guddommelige aspekter: den lemuriske, den atlantiske og den ariske race. Disse tre racer kan ses *som spirer*, der sammenkædes i de to sidste racer, der vil forene og skabe en syntese af alle ovennævnte kræfter, kvaliteter, resultater og mål til et eneste fuldkomment planetarisk liv.

Endnu en syntese er mulig og af betydning.

- a. Evolutionens vej. centrene under mellemgulvet.
- b. Discipelskabets vej. centrene over mellemgulvet.
- c. Indvielsens vej. centrene i hovedet.

Disse grupper og treheder er alle relaterede i tid og rum til den trefoldige rygmarv.

13. Der findes ligeledes – igen i relation til de ovennævnte synteser i legemet – et endeligt og fuldstændigt foreningspunkt. Jeg nævner dem i den rækkefølge, de virker:

- a. Solar plexus centret, der forener centrene under mellemgulvet.
- b. Ajacentret, der forener centrene både over og under mellemgulvet.
- c. Centret ved rygsøjlels basis, der forener alle seks centre.
- d. Den tusindbladede lotus i hovedet, der forener alle syv energier.

Glem ikke i forbindelse med alt det, der er nævnt, at vi udelukkende beskæftiger os med kræfter og energier, der virker gennem det æteriske legeme, at vi beskæftiger os med den tertiære årsagsverden, som er ansvarlig for den faste fysiske manifestations organiske verden. Den fysiske manifestation er selv underkastet indflydelsen fra det bevidste livs sekundære verden, som på sin side i tid og rum er modtagelig over for den dynamiske verden af hensigt og væren.

Nøglen til sjælens fuldkomne liv ligger skjult i mine ord, men det kræver et dedikeret liv og et oplyst sind for at kunne udnytte den viden, jeg har givet, og for bag ordenes form at kunne se den ledetanke, der giver den liv og – okkult set – skaber varme.

Hold forestillingen om stimulering eller mangel på stimulering, samspil eller separatisme, passivitet eller aktivitet helt klar og tydelig i jeres tanker, for i disse dualiteter findes årsagerne til sundhed og sygdom.

Det æteriske legeme, nervesystemet og det endokrine system

Det, jeg ønsker at fremføre her, er baseret på nogle tidligere bemærkninger, hvor jeg fremhævede, at

1. selve det æteriske legeme,
2. nervesystemet og
3. det endokrine system,

er nært »forbundne med hinanden og danner et sammenkædet styrende system for energier og kræfter, der i sit inderste væsen er vitale, galvaniske, dynamiske og skabende. . . , og at den fysiske krops indre sundhed helt er afhængig af disse«. Foruden disse tre nævnte jeg blodomløbet, idet det fører

1. livsprincippet og
2. de samlede energier fra de tre ovennævnte systemer

rundt i hele legemet, og jeg gjorde opmærksom på, at den vigtige kombination af kræfter, som vi kalder modsætningernes par eller de store dualiteter, styrer de bagved liggende årsager til sundhed eller sygdom. Grunden til disse udsagn er, at jeg søger at reducere hele dette emne til den størst mulige enkelhed. Noget af sandheden går derved tabt, men det er meget væsentligt, at den studerende forstår visse brede generaliseringer, før han begynder at studere undtagelserne og gå i detaljer, der vedrører legemets fejlfunktioner og deres modsætninger.

Det er helt selvfølgelig for den okkult studerende, at det æteriske legeme betinger, styrer og bestemmer det inkarnerede individs livsudtryk. En anden selvfølgelig er, at det æteriske legeme overfører personlighedens kræfter via centrene, hvorved det fysiske legeme aktiveres. Disse kræfter, der tager deres vej igennem centrene, er kræfter fra den integrerede personlighed som helhed, eller blot kræfter fra det astrale eller emotionelle legeme og det mentale legeme. De overfører ligeledes personlighedsstrålens kraft eller sjælsstrålens energi svarende til det evolutionstrin, mennesket er nået til. Det fysiske legeme er således ikke et princip. *Det styres, men styrer ikke selv, –*

hvilket ofte glemmes. Det er et offer for personlighedens liv eller et triumferende udtryk for sjælens energi. Det er af denne grund, at videnskaben psykologi i de næste to århundreder vil blive den dominerende faktor inden for den moderne lægevidenskab, undtagen hvor det gælder den kategori af sygdomme, som vi skal studere i næste kapitel – sygdomme, der har deres rødder i gruppelivet, såsom tuberkulose, veneriske sygdomme og cancer. Ikke før menneskeslægten er mere definitivt gruppebevidst (hvilket varer længe endnu), vil det være muligt at anvende brede psykologiske generaliseringer om de sygdomme, der hører selve planeten til. Imidlertid kan vi beskrive, hvordan vi kan behandle lignende vanskeligheder, som opstår i det enkelte menneske. De har rod i konflikten mellem modsætningernes par og i en manglende harmoni i de tre store sammenkædede styrende systemer.

I skal således have tre systemer i tankerne samt et system, der formidler eller overfører, plus den grundlæggende okkulte kendsgerning, at visse store modsatrettede energier, der virker i legemet, fremkalder det, vi kalder sygdom. Til nævnte faktorer kan tilføjes endnu en nødvendig sammenhæng. Jeg vil minde jer om, at vi her beskæftiger os med livsformer, og at alle disse former i sig selv er skabende, og at de potentielt kan skabe flere former eller kan udgøre livsbetingelser for disse former. Bemærk denne måde at udtrykke en fundamental sandhed på. Det grundlæggende i hele den okkulte lære, hvad angår manifestation, er, at der eksisterer opbyggende kræfter, og at dette udsagn gælder, hvad enten det drejer sig om et solsystems liv eller blot bevidstheden i det legeme, i hvilket mennesket rører sig og lever – efter sunde eller usunde regler. Vi beskæftiger os med jordens legeme, som mennesket lever i. Således når vi frem til en anden stor naturlov, der i al enkelthed kan udtrykkes således:

SJETTE LOV

Når sjælens opbyggende energier er virksomme i legemet, er der sundhed, rent samspil og rigtig aktivitet. Når bygherrerne er de lunare herrer og dem, der virker under

*månens kontrol og på den lavere personligheds befaling,
da er der sygdom, dårligt helbred og død.*

Dette er en yderst enkel regel, men den giver nøglen til årsagerne, til sygdom og grunden til en eksisterende udødelighed. I løbet af få år vil menneskene klart forstå denne lov, og den vil da erstatte de idealistiske men rent faktisk usunde og usande systemer, som kaldes »Unity«, »Mental Science« og »Christian Science«. Disse systemer fremstiller den endelige frigørelse fra de naturlige og materielle begrænsninger, der i dag kontrollerer alle former, som øjeblikkelige og reelle muligheder. De ignorerer tidsfaktoren og ser bort fra evolutionsprocessen og det udviklingstrin, som den berørte person har nået. Deres holdning er baseret på ønsketænkning og på gennemsnitsmenneskets iboende begær efter velbefindende og fysisk harmoni, og den tilslører den iboende selvished, der ligger i deres beskrivelse af sandheden, med forestillingen om, at alt sker til Guds evige ære. Sygdom og fysiske begrænsninger af enhver art vil uden tvivl forsvinde, men dette vil først ske, når det enkelte menneskes sjæl styrer, og det lavere personlige selv derved virker som en automat for sjælen, på samme måde som det fysiske legeme nu virker som en automat for den emotionelle natur, for sindet og undertiden for sjælen (dette sidste dog yderst sjældent for flertallets vedkommende).

Først når sjælen i bevidst samarbejde med personligheden opbygger legemets tempel og holder det fyldt med lys, vil sygdom forsvinde. Denne opbygning er imidlertid en videnskabelig proces, og i discipelskabets tidlige stadier (som er det tidspunkt, hvor sjælen begynder at få greb om sit redskab, personligheden) fører dette uundgåeligt til konflikt, til øget spænding og ofte til forværring af sygdom og disharmoni. Denne disharmoni og dette ubehag forårsager mange, men nødvendige problemer og dermed uønskede virkninger. Disse virkninger vil blive overvundet, men indtil da vil de – når de giver sig til kende og kommer til udtryk – forårsage megen fysisk og psykisk smerte og fremkalde alle de større og mindre skavanker, som synes at være menneskehedenes lod.

Hos den uudviklede del af menneskeheden er denne konflikt

(set fra bevidsthedens synsvinkel) praktisk taget ikke eksisterende. I vil se en mindre modtagelighed over for de mere subtile sygdomme, der kommer fra de tre sammenkædede systemer, men på samme tid en langt større modtagelighed over for de tre oprindelige sygdomme, over for infektionssygdomme og smitsomme sygdomme, samt over for de store epidemier, der hærger hele nationer og store områder af planeten. Efterhånden som menneskeheden udvikler sig, bliver sygdomme mere personlige (om jeg så må sige) og ikke så definitivt relateret til en flok – eller massetilstand. De opstår i selve det enkelte menneske, og skønt de kan relateres til massernes sygdomme, er de baseret på individuelle årsager.

Når et menneske træder ud af den almindelige menneskemasse og betræder prøvestadiets vej, hvorved han bliver kandidat til discipelskab, da udgør kødets sygdomme og disharmonien i hele hans trefoldige system samt i den overførende strøm et *bevidst problem*, et problem, som aspiranten selv må klare – hvilket åbenbarer behovet for bevidst, skabende opbygning.

Det er på dette tidspunkt, at læren om reinkarnation får den største betydning. Disciplen begynder at tilvejebringe de forhold, at skabe de former og at opbygge de legemer, som i det næste liv vil være bedre egnede til sjælens kontrol og mere velguede instrumenter i den proces mod fuldkommenhed, som sjælen kræver. Lad mig fremhæve, at disciplen ikke på noget tidspunkt koncentrerer sig om det fysiske legeme eller forsøger at eliminere sygdom eller disharmoni. Han begynder med sjælens psykologi og tager sit udgangspunkt i de årsager, der skaber virkningerne på det fysiske plan. *Det er en langsommere proces, men den er vedvarende.* Megen af den intense selvsuggestion, der findes i systemer som »Christian Science« og »Unity«, har kun midlertidige virkninger, og er baseret på en metodisk undertrykkelsesproces og en vægring ved at erkende eksisterende faktorer. De er *ikke* baseret på sandhed. De undertrykte tilstande vil igen og med endnu større kraft fremkomme i et senere liv, og dette vil gentage sig, indtil mennesket ganske enkelt formår at ignorere disse og i stedet fokuserer på sjælkontakt og udadrettet aktivitet i tjeneste for andre.

I forbindelse med fysisk sygdom og dens relation til centre-

ne (idet disse betragtes som brændpunkter for indstrømmende energier fra en eller anden kilde) kan det være nyttigt her at fremsætte visse brede generaliseringer, idet vi dog må huske, at der vil kunne forekomme undtagelser, specielt når det gælder disciples helbred.

1. Ethvert af de syv store centre styrer eller betinger – set både fra en materiel synsvinkel og fra sjælens og livsprincipets – det område i det fysiske legeme, hvor centret findes, inklusive den mangfoldighed af mindre energicentre og netværk, som findes i dette område.

2. De tre store grundlæggende og manifesterende aspekter af guddommelighed findes rent symbolsk i alle centre:

- a. Livsprincippet, det første aspekt, viser sig, når hele centret er esoterisk udviklet eller vakt. Det er hele tiden til stede i latent tilstand, men er ikke en dynamisk faktor for monadisk stimulering før ved slutningen af den store evolutionscyklus.
- b. Kvalitets- eller sjælsaspektet viser sig lidt efter lidt i den evolutionære udviklingsproces og fremkalder i tid og rum den bestemte virkning, som centret har på området omkring det. Denne kvalitet er afhængig af strålen (enten af personlighedens eller af sjælens), som er den indstrømmende energis udspring, eller af strålen, der styrer det astrale legeme, når det gælder dem, der ikke er så langt fremme i udvikling. Kvaliteten er endvidere afhængig af udviklingstrinet og af de andre centres udstrålende virkning.
- c. Den udviklingsgrad, et center har nået i det æteriske legeme, viser, på hvilket trin af udviklingsstigen mennesket befinder sig, hans racebetingede tilknytning samt hans bevidste mål. Dette mål kan omfatte alt, lige fra en betoning af den seksuelle side af livet og som følge deraf aktiviteten i sakralcentret frem til den indviedes mål, der bringer hovedcentret i aktivitet. Som konsekvens fremkaldes en virkning på det omliggende væv, på substansen og på de organiske former, der befinder sig inden for den region, der påvirkes af centret. Denne indflydelse har en udstrækning, der varierer afhængig af centrets aktivitet; denne aktivitet er på sin side afhængig

af det udviklingstrin, det enkelte menneske har nået, og den fremherskende energitype han reagerer på.

3. I centret transmutteres den indstrømmende energi til kraft. Det bevirker, at der foregår en proces, dvs. en differentiering i sekundære energier – dette sker automatisk. Hastigheden i transmutationsprocessen, styrken af de resulterende kræfter og den efterfølgende udstrålende aktivitet (som har en betingende indvirkning på det faste fysiske legeme) afhænger af, i hvor stor udstrækning det pågældende center er udviklet, om det befinder sig i en vågen eller i en hvilende tilstand.

4. De kræfter, der strømmer ud fra et center, indvirker på den æteriske modsvarighed til hele det komplicerede netværk af nerver, der udgør nervesystemet. Disse modsvarigheder af identiske subjektive korrespondenser kaldes i hindu-filosofien »nadier«. De danner et udviklet og meget omfattende netværk af flydende energier, et ikke-konkret indre system, der løber parallelt med legemets nervesystem. Legemets nervesystem er i virkeligheden en manifestation af dette indre mønster af energier. Der findes endnu ikke noget ord på engelsk eller på noget andet europæisk sprog for det urgamle ord »nadi«, eftersom eksistensen af dette subjektive system endnu ikke er erkendt. Kun den materialistiske opfattelse af nerverne som et system, der er opbygget til at kunne reagere på konkrete forhold, er i dag gældende i vesten. Forestillingen om, at disse nerver er et håndgribeligt fysisk resultat af en indre, sensitiv responsmekanisme, er endnu ikke erkendt og accepteret af nutidens videnskab i vesten. Når videnskaben når frem til erkendelsen af denne subtile substans (bestående af energitråde), der ligger bag de mere håndgribelige nerver, vil vi være kommet et godt stykke videre i vor forståelse af sundhed og sygdom, og årsagernes verden vil være det nærmere. Dette netværk af nadier danner et bestemt livsmønster, der varierer *med personlighedsstrålen*.

5. Nadierne betinger således naturen og kvaliteten af nervesystemet med dets omfattende netværk af nerver, som dækker hele det fysiske legeme. Nadierne, og som følge deraf også netværket af nerver, er hovedsagelig relaterede til to aspekter af menneskets fysiske udrustning – de syv store centre i det æteri-

ske legeme (det substantielle legeme, der ligger bag det tætte fysiske legeme), og rygsøjlen med hovedet. I må altid huske, at det æteriske legeme er et fysisk legeme, selv om det er opbygget af et finere materiale, end det legeme vi kan se og berøre. Det består af substans eller af det, som »står under« eller ligger bag enhver del og partikel i det faste fysiske legeme. Dette område vil senere i den nye tidsalder blive genstand for healeres og kyndige lægers opmærksomhed. Når den relation, der eksisterer mellem nadierne og nerverne og deres fælles relation til centrene og til rygsøjlen, bliver erkendt, da vil vi opleve en stor revolution i de medicinske og psykiatriske metoder. Erfaringen vil bidrage til at vise, at jo nærmere et samspil der kan tilvejebringes mellem disse to – nadierne og nerverne – jo hurtigere vil sygdom kunne bringes under kontrol.

6. Nadierne i det fysiske legeme modsvarer livsaspektet eller det åndelige aspekt. Nerverne modsvarer sjælen eller kvalitetsaspektet. Det, der viser sig som deres forenede manifestation, er det endokrine system, som modsvarer formen eller stofaspektet. Disse tre – nadierne, nervesystemet og kirtlerne – er de materielle modsvarigheder til de tre guddommelige aspekter. De er esoterisk modtagelige over for disse tre aspekter, og de gør mennesket på det fysiske plan til det, han er. Disse tre grupper betinges selv (via de syv centre, som vi tidligere har set) af det astrale eller det mentale legeme eller af den integrerede personlighed eller af sjælen, der begynder at anvende personligheden som et instrument til overføring og transmutation, og – ved slutningen af discipelskabets vej – af monaden via antahkaranen, idet denne selvskabte vej anvendes som en direkte kommunikationskanal til de syv centre og derfra til det trefoldige system, bestående af nadier, nerver og kirtler.

7. Disse tre store systemer i mennesket viser centrenes tilstand og udviklingsstadium i det fysiske legeme. Det liv, den kvalitet og den energi, som de repræsenterer, føres ud til enhver del af det fysiske legeme via blodomløbet. Dette erkender den moderne videnskab allerede som en realitet, idet det er påvist, at blodet fører bestemte stoffer med sig, som kirtlerne har frigjort. Men den erkender endnu ikke, at der eksisterer en relation mellem kirtlerne og centrene med de mellemliggende sy-

stemer af nadier og nerver. Det næste store skridt i den medicinske verden vil være at erkende det æteriske legeme som en kendsgerning – den fysiske substans, der ligger bag den faste materie.

8. Når centrene er vakt overalt i legemet, vil der foreligge et stærkt elektrisk nervesystem, der umiddelbart kan reagere på den energi, som nadierne er bærere af. Følgen af dette vil være et velafbalanceret endokrint system. Den vitalitet og det liv, der da strømmer gennem hele legemet, vil have en sådan styrke, at det fysiske legeme automatisk vil blive modstandsdygtigt over for sygdom, hvad enten den er medfødt, nedarvet eller er af gruppeoprindelse. Med disse ord udtrykker jeg en fremtidig sandsynlighed, men ikke en umiddelbar mulighed. En dag vil mennesket have de tre systemer perfekt koordinerede, være psykisk modtagelig for nadiernes og centrenes indre mønster, samt være bevidst integreret med sjælen og senere – via antahkaranaen – med livsprincippet.

9. I dag, hvor udviklingen er uensartet med nogle centre slumrende og andre overstimulerede og med centrene under mellemgulvet overaktive, er konsekvensen, at der er store områder i legemet, hvor nadierne befinder sig på et embryonalt stadium, mens de i andre områder har fået tilført for megen energi, således at strømmen blokeres på grund af, at nogle centre, der befinder sig langs vejen for deres aktivitet, endnu ikke er vakt eller – såfremt de er vakt – endnu ikke er udstrålende. Disse uensartede tilstande har en stærk indvirkning på nervesystemet og kirtlerne, hvilket i visse tilfælde fører til overstimulering og i andre til unormale tilstande, mangel på vitalitet, overaktivitet og andre uønskede reaktioner, der uundgåeligt fremkalder sygdom. Sådanne sygdomme fremkommer enten inde fra selve legemet, som følge af iboende eller arvelige tendenser eller anlæg, der er til stede i legemets væv; eller de kan fremkomme som følge af udstråling eller mangel på udstråling fra centrene, der virker gennem nadierne. De kan også fremkomme som følge af ydre påvirkning eller kontakter (som i tilfælde af infektiøse og smitsomme sygdomme og epidemier). Disse sygdomme er mennesket ikke i stand til at modstå på grund af centrenes manglende udvikling.

10. Sammenfattende kan siges: Sygdom, fysiske lidelser af enhver art (naturligvis med undtagelse af dem, der skyldes ulykkestilfælde og til en vis grad planetariske tilstande, der forårsager epidemier af en særlig ondartet karakter, som fx de, der ofte følger i krigens fodspor), samt de mange forskellige former for dårligt helbred, kan spores direkte tilbage til centrenes tilstand, idet de betinger nadiernes aktivitet eller mangel på aktivitet. Disse påvirker igen nervesystemet, og gør det endokrine system til det, det er i det enkelte menneske, mens kredsløbet er ansvarlig for, at denne tilstand når ud til alle dele af legemet.

Virkninger i bestemte regioner af legemet

Lad os nu betragte nogle af følgerne af ovennævnte kendsgerninger og deres virkning i de regioner, hvor centrene styrer, og hvor der kan opstå sygdom.

Det vil være klart, at når energier strømmer gennem centrene og via nadierne og nerverne påvirker kirtelsystemet og blodet, så bliver bestemte regioner af legemet afgørende inddraget og modtagelige. Dette gælder naturligvis hovedet, halsen og torsoen. Den energi, der udstrømmer på denne måde, gennemtrænger enhver del af det fysiske legeme, ethvert organ og enhver celle og ethvert atom. Virkningen i legemet svarer til energiens kvalitet, der enten forårsager, stimulerer, fjerner eller lindrer sygdom. Her tænker jeg ikke på de tre store iboende sygdomme (om jeg så må sige) – cancer, syfilis og tuberkulose. Disse tre sygdomme vil jeg tage op senere, for de er planetariske i deres virkefelt, de er til stede i den substans alle former er opbygget af, og de er ansvarlige for fremkomsten af et utal af mindre sygdomme, som undertiden opfattes som følgevirkninger. Disse kender man i almindelighed ikke ret meget til.

De sygdomme, som under ét kaldes mentale sygdomme, og som har tilknytning til hjernen, forstås endnu kun i begrænset omfang. De mentale vanskeligheder var sjældne i den sidste rodrace, den atlantiske. Den mentale natur var dengang uvirksom, og meget lidt stimulering blev overført gennem mentale niveauer via hovedcentret til pinealkirtlen og hjernen. Øjenproblemer var ligeledes sjældne, og der var ingen proble-

mer med næseregionen, for ajnacentret var ikke vakt, og det tredje øje blev hurtigt inaktivt. Ajnacentret er organet for den integrerede personlighed – dets instrument til styring – og det er nært forbundet med hypofysen og de to øjne så vel som den forreste del af hovedet. På den atlantiske tid var personlighedens integration stort set en ukendt foreteelse, undtagen når der var tale om disciple og indviede, og den trefoldige integration var på den tid målet for den indviede og tegnet på hans fremskridt. I dag er målet en endnu højere sammensmeltning – sjælens og personlighedens. Ud fra et energimæssigt synspunkt indebærer det dannelsen af, aktiviteten i og en gensidig vekselvirkning mellem følgende krafttriangler:

- I.
 1. Sjælen, det åndelige menneske på sit eget plan.
 2. Personligheden, det trefoldige integrerede menneske i de tre verdener.
 3. Hovedcentret.

- II.
 1. Hovedcentret, punktet for den anden fusion.
 2. Ajnacentret, punktet for den første fusion.
 3. Centret i medulla oblongata (den forlængede marv), der styrer rygsøjlen.

- III.
 1. Pinealkirtlen, manifestationen af hovedcentret.
 2. Hypofysen, der har relation til ajnacentret.
 3. Karotiskirtlen, der er en manifestation af det tredje hovedcenter.

Alle disse treheder, som findes i hovedet, udgør den mekanisme, gennem hvilken:

1. Sjælen kontrollerer sit instrument, personligheden.
2. Personligheden styrer det fysiske legemes aktiviteter.

Rygsøjlen (esoterisk set kanalerne, der kaldes ida, pingala og sushumna), de to øjne og alt hjernevæv er enten modtagelige for og stimulerede af eller ikke-modtagelige for disse energier i hovedet. I det sidstnævnte tilfælde befinder hele området sig

åndeligt set i en hvilende tilstand, og energien fokuseres et andet sted.

Denne mangel eller denne stimulering vil, hvis den er uharmonisk eller anvendt forkert, forårsage bestemte typer af problemer, ofte af både fysiologisk og psykologisk art, og i vor ariske tid vil vi opleve et stigende omfang af hjernesygdomme (en vedvarende stigning i mental uligevægt) og af øjenproblemer. Når den tid kommer, hvor centrenes natur og typen af den indstrømmende kraft og reguleringen af begge erkendes og studeres omhyggeligt og videnskabeligt, da vil der udvikles en videnskab om reguleringen af energi i relation til mennesket. Men indtil da vil der forekomme mange vanskeligheder overalt, og mentale sygdomme, neurotiske tilstande, sindssygdomme og måske i endnu højere grad ubalancer i kirtelsystemet, vil tage til i antal. For øjeblikket ved man meget lidt i vesten om metoderne til energikontrol og helbredelse, og i østen, hvor der findes en vis grad af viden, foretages intet på grund af den rådende apati.

Rygsøjlels hovedopgave er at være den kanal, hvorigennem centrene belives og energien fordeles ud til de områder i legemet, der ligger omkring centrene; dette sker gennem den intelligente og integrerede personlighed, der handler under sjælens *bevidste* styring. Her tænker jeg ikke på rygsøjlels knoglestruktur, men på rygmarven, dens esoteriske modsvarighed, og på de nerver, der udgår fra rygsøjlen. Denne tilsigtede, styrede esoteriske kontrol af energi findes ikke i vor tid, undtagen hos det menneske, der har en indiviets bevidsthed og hos visse fremskredne disciple. Der findes hæmninger, blokeringer, inaktive områder, utilstrækkelig vitalitet, manglende fri gennemstrømning og som følge heraf manglende udvikling af mennesket som helhed, eller der er for megen stimulering, en for hurtig vibrationsaktivitet, en for tidlig opvågning af centrene, hvilket fører til, at de atomer og celler, der styres af de forskellige centre, bliver overaktive. Alle disse tilstande, samt andre som ikke er blevet omtalt, påvirker nervesystemet og kirtlerne og skaber psykologiske vanskeligheder og sygdom i en eller anden form. I følgende enkle men tankevækkende og symbolske diagram af rygsøjlen og hovedet, ser I dem begge ud fra

centrenes og kirtlernes synsvinkel:

Hovedcentret

Pinealkirtlen
(hjernen)

Alta major
centret

Karotiskirtlen
(rygsøjlen)

Ajnacentret

Hypofysen
(øjne, ører, næse)

Æterisk væv

Strubecentret. ●
..... Bronkier

Taleorgan
Skjoldbruskkirtlen

Lunger

Æterisk væv

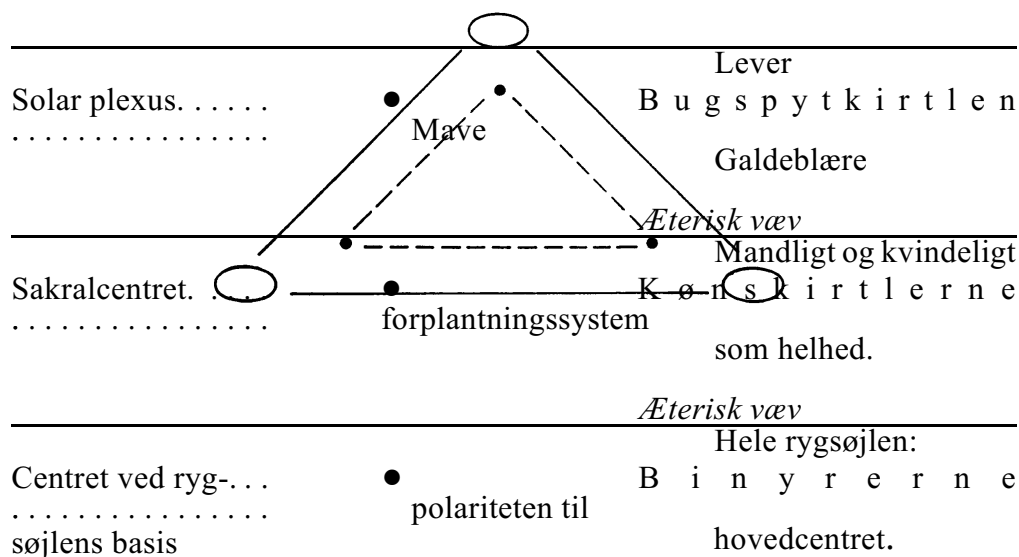

Hjertecentret. ●
..... Hjertet

Thymuskirtlen

..... Mellemgulvet

Æterisk væv

I vil bemærke, at milten ikke er med i dette diagram. Dens funktion er helt speciel, idet den er et center for vitalitet, dels i relation til den planetariske vitalitet og dels i relation til udstrålingen fra solen. Den styres ikke på nogen måde fra rygsøjlen. I må være klar over, at dette diagram ganske enkelt er et forsøg på i billedlig form at forbinde centrene med de kirtler, som centrene betinger, samt de organer, som påvirkes af både centre og kirtler. Diagrammet tilsigter ikke at give et sandt billede af fysiologiske organiske relationer.

Centret ved rygsøjlels basis har en speciel funktion. Det er livskilden til legemets substans, til det fysiske væv og til al materie, som ikke hører ind under førnævnte organer. I det fuldkomne menneske svarer de to centre (det øverste hovedcenter og basiscentret) til den store dualitet »ånd og stof«, og de kontrollerer og styrer i fuldkommen harmoni aktiviteten af sjælens instrument. I sidste instans vil menneskets åndelige aspekt udtrykke sig på fuldkommen måde gennem monadens og personlighedens forening (en forening der tilvejebringes gennem en tredje stor fusion). Det fysiske menneske er derefter modtageligt over for disse to via hovedcentret (monaden) og basiscentret (den åndeligt belivede personlighed). Disse to centre vil da befinde sig i fuldstændig samklang og udtrykke det åndelige menneskes fuldkomne natur.

Det er vigtigt, at åndelige healere får et klart billede af de

regioner i legemet, der styres af hovedcentrene og de andre centre, fordi de forskellige organer, der reagerer med sygdom, findes i disse regioner. Disse organers sundhedstilstand afhænger i høj grad af centrene, fordi centrene påvirker kirtlerne, og fordi energien fordeles ud i hele legemet. En fuldkommen og afbalanceret energi, der strømmer fra et center ud i det område det styrer, medfører resistens over for såkaldte sygdomme; hvor centrene ikke er tilstrækkeligt udviklede, og hvor der er ubalance, vil der ikke være nogen modstandskraft. I den nye tidsalder vil selve healingsprocessen fra starten være direkte og planmæssigt rettet mod centrene. Da vil healingskunstens hovedvægt – som det umiddelbart kan ses – være forebyggende snarere end helbredende. Hele opmærksomheden vil koncentrere sig om energicentrene, energistrømmene og styringen af energien til de organer, som de enkelte centre påvirker. Ved at studere kirtlerne (et studium endnu så nyt, at det knapt fortjener ordet »embryonisk«) vil man senere lære meget om deres relation til centrene, og meget eksperimentelt arbejde vil blive udført. For esoterikeren, der erkender centrene som *et faktum*, er kirtlerne frem for alt den vigtigste betingende faktor, når det gælder det enkelte menneskes almene sundhedstilstand. Kirtlerne viser ikke blot menneskets psykologiske udvikling i højere grad, end man i dag regner med, men de har også (hvilket den ortodokse lægevidenskab har en formodning om) en meget kraftig indvirkning på hele organismen. Deres indflydelse når via kredsløbet ud til enhver del af legemet og til ekstremiteterne. Kirtlernes tilstand er et resultat af centrenes aktivitet. De er fra først til sidst *virksomheder af indre prædisponerende årsager*, og det er gennem centrene og deres tilhørende kirtler, at sjælen opbygger den mekanisme på det fysiske plan, som vi kalder det fysiske menneske.

Enhver praktiserende healer må således nøje granske og forstå den gruppe af relaterede faktorer, som vi her har beskæftiget os med, for han må sluttelig arbejde gennem sine egne centre i relation til den patient, han forsøger at helbrede. Han må således huske tre faktorer: Centrene, deres tilhørende kirtler og den gruppe af organer, som centre og kirtler er ansvarlige for. Igen ser I manifestationens grundlæggende treenhed vise sig i de

syv regioner af legemet, der styres af de syv store centre og deres tilhørende kirtler:

1. Liv eller ånd. energicenter.
2. Sjæl eller kvalitet. kirtel.
3. Form eller materie. organerne i den bestemte del, der styres af et center.

Dette leder os frem til endnu en lov, som healeren altid skal have i tankerne.

SYVENDE LOV

Når liv eller energi strømmer uhindret og ved ret styring mod sin præcipitation (den relaterede kirtel), da responderer formen, og dårligt helbred forsvinder.

Dette er en grundlæggende lov for healing, som omhandler den sande kunst at forbinde den åndelige energi med formlivet; organernes sundhedstilstand og vitalitet er afhængig af dette. Således kommer vi frem til den næste regel, som healeren må beherske. Den bliver fremsat meget præcist, og de sætninger, som indeholdes, må forstås og anvendes med omtanke.

FEMTE REGEL

Healeren må koncentrere den nødvendige energi i det nødvendige center. Dette center skal korrespondere med det center, der skal styrkes. Disse to skal samordnes og tilsammen forstærke kraften. Således vil den afventende form blive afbalanceret i sit arbejde. Således kan de to og den ene, under rigtig styring, helbrede.

I kan derfor tydeligt se, at nutidens healere (her tænker jeg ikke på den lægelige profession, men på de mange alternative retninger) endnu ikke benytter den grundlæggende faktor til trods for al deres tale om kærlighed som den helbredende kraft. I virkeligheden betoner de det motiv, der tilskynder healeren til at ud-

øve healingskunsten. De er optaget af, hvorledes der kan skabes kontakt til den patient, der skal helbredes. Denne kontakt skal altid etableres i KÆRLIGHED – ren, overbevisende og uselvisk. Men healeren må gøre sig klart, at så snart denne relation er etableret, må han arbejde videnskabeligt. Han må gøre brug af sin viden, og ud fra rigtig diagnose, ud fra gode moderne behandlingsmetoder og ud fra almindelig sund fornuft, hvilket inkluderer det bedste, som den prøvede lægevidenskab kan bidrage med, må han begynde at arbejde gennem sit eget center og bringe det i samklang med det center i patienten, som styrer det syge område eller det syge organ.

Når healeren arbejder på denne måde, må den energi, som kærlig hensigt og kyndig viden har gjort tilgængelig, ikke på nogen måde (under healingsprocessen) stimulere eller påvirke healerens egne tilsvarende kirtler eller fremkalde virkninger i den tilsvarende del af hans eget legeme. Healeren må lære at afskærme sig selv fra den energi, han anvender over for patienten. Han forener den med energien fra det center i patienten, der styrer den sygdomsramte region. Den tilhørende kirtel får således øget energitilførsel (eller nedsat, alt efter omstændigheder og diagnose), og de syge væv får gennem blodet tilført det, der er nødvendigt for at helbrede sygdommen eller for at forhindre, at den breder sig.

I denne instruktion har jeg givet jer meget stof til eftertanke. Jeg har fremhævet et aspekt af den videnskabelige esoteriske healing, som den studerende ikke tidligere har været præsenteret for. Jeg ønsker, I skal opfatte helhedsbilledet og få et klart indtryk af processens forløb. Jeg ønsker, I studerer relationen mellem healer og patient, når healeren forlader det stadium, hvor han blot tænker kærligt og udsender kærlighed eller ser patienten i kærlighedens lys og påbegynder det videnskabelige arbejde med at styrke patientens egen åndelige energi. Behandleren sætter på denne måde patienten i stand til, bevidst eller ubevidst, at udvirke sin egen helbredelse.

Vi har således healeren, patienten og det reservoir af åndelig energi samt den videnskabelige proces, der bringer disse tre i en nær og helbredende samklang. Dette virkeliggøres via det berørte center i patientens udrustning, det tilsvarende center i healerens

udrustning og ved (gennem en viljeshandling af healeren eller healergruppen) at lede de forenede strømme af den påkrævede specifikke energi til det syge område. Sædvanligvis foregår dette via den tilhørende kirtel, men dog ikke altid.

Gennemtænk disse ting, og prøv om I kan opfatte enkelheden i den proces, som er baseret på kærlig hensigt, som isolerer den særlige sygdomsramte region, som identificerer sig med det åndelige energicenter i patienten, og som derefter anvender og styrer de forenede og sammensmeltede energier.

Virkn timer af under- og overstimulering af centrene

Vi har indtil nu studeret centrene og deres relation til det faste fysiske legeme. Vi har endvidere betragtet de områder, der betinges af disse centre, og de endokrine kirtlers formidlende funktion. Vi har set, at de to store prædisponerende årsager til de fysiske sygdomme, der fremkommer i den fysiske organisme, er understimulering eller overstimulering af centrene. Der findes også, som I vil huske, tre sygdomme, der er iboende selve substansen, og som derfor skaber grundlæggende prædispositioner i det menneskelige legeme: cancer, syfilis og tuberkulose. Disse tre sygdomme skal vi ikke beskæftige os med på nuværende tidspunkt. Dybest set fremkalder tilstanden i centrene alle de vanskeligheder, der åbner for sådanne infektioner og bakterier, som ellers ikke ville forårsage problemer; endvidere fremkalder den de situationer, hvor sygdomme, der er iboende formnaturen, kan få næring og gøre uønskede tendenser stærke. Vi kan som følge heraf fremsætte den påstand (en påstand som den medicinske verden i dens helhed senere vil acceptere), at sygdomme, der er »selvskabte« (hvis jeg kan anvende et så besynderligt og utilstrækkeligt ord), og som ikke er et resultat af smitte, infektion eller ulykke, har årsag i svaghed, begrænsning, utilstrækkelighed, overaktivitet eller i over- eller underudvikling af det endokrine system. Disse lukkede kirtler påvirker via hormonerne enhver del af den fysiske organisme – via blodbanerne – og det kan derfor med rette forudsættes, at såfremt de endokrine kirtler befinder sig i fuldstændig balance og fungerer korrekt, så vil der ikke findes sygdom i legemet. Også

kredsløbet vil da befinde sig i en perfekt tilstand. Nøglen til et godt fysisk helbred, således som det kommer til udtryk hos en visdommens mester, kan således spores direkte til den fuldstændige kontrol af centrene, til centrenes korrekte og afbalancerede modtagelse og fordeling af energi, og til den indvirkning de har på hele det lukkede kirtelsystem. Dette betyder, at enhver del af legemet modtager en passende tilførsel af de nødvendige kræfter og vil således befinde sig i en perfekt tilstand.

Imellem centrene og de tilhørende endokrine kirtler har vi nervesystemet, der virker som fordeler af energi. Det er ofte her, at vanskelighederne kan findes. Energistrømmen er utilstrækkelig. Den energi, der tilføres legemet ved hjælp af nervesystemet via centrene, fordeles ujævnt. Nogle centre modtager energi i for store mængder, andre modtager for lidt. Nogle centre er stadig ikke vakt og kan derfor ikke modtage energi, medens andre er for tidligt udviklede og overfører al for megen kraft til de områder, de styrer. Ifølge den esoteriske lægevidenskab og dens filosofiske fortolkning (som dybest set er den anvendelige og praktiske bearbejdning af kendte fakta), er det det cerebrospinale system, der betinger og styrer hele nervesystemet, for det er ved hjælp af dette system, at centrene indvirker på organismen og tilfører legemet den nødvendige vitale energi. Til sidst bliver nervesystemet via de syv centre modtageligt for de syv store energier eller de syv strålekræfter.

Hos ingen mennesker, med undtagelse af mestrene, er samtlige centre vakt fuldt ud og i fuldstændig afbalanceret funktion. Ej heller er centrene relaterede til hinanden på rette måde gennem intensiv udstråling, og der findes ingen mennesker, hvis nervesystem er modtageligt over for centrene på korrekt måde. Der er to årsager til dette, og begge er relateret til det cerebrospinale system:

1. Hovedcentret er endnu ikke vakt eller er under langsom udvikling, når disciplen påbegynder sin skoling.
2. Energistrømmen gennem hovedet til centrene op langs ryg-søjlen er uensartet, hvilket skyldes, at indstrømningen er ujævn, og at det æteriske væv – mellem centrene – endnu kun tillader ganske lidt energi at strømme frem til alle cen-

trene.

I må huske, at livet i centrene i de tidlige stadier er baseret på selve organismens iboende liv med det udstrålende liv fokuseret i centret ved rygsøjlels basis. Dette er en realitet, som esoterikere ofte glemmer. Basiscentret er det center, hvorigennem selve materiens liv fungerer. Dette er livet eller energien fra Helligånden, det tredje aspekt. Gennem dette centers liv får hvert enkelt atom i legemet næring. Denne proces, der beliver den fysiske forms substans, begynder i den prænatale periode. Efter fødslen styrkes denne type af kraft af en parallel indstrømning – via milten – af planetarisk prana eller vital energi fra selve det planetariske liv. Milten er det vigtige organ, der forbinder selve materiens iboende liv i mikrokosmos med planetens iboende liv.

Efterhånden som evolutionen skrider frem, føjes der gradvis til denne iboende kraft en indstrømning af »kvalificeret« energi – en energi, som udtrykker det guddommelige bevidsthedsaspekt, og som for esoterikeren afslører menneskets bevidsthedsstadium samt hans sjæls stråletype. Denne indstrømning kommer fra det andet guddommelige aspekt, fra sjælen eller den iboende Kristus. Det kan derfor i forbindelse med de to hovedcentre fastslås, at:

1. Ajacentret eller personlighedens center, som er fokuseret mellem øjenbrynene, og som påvirker hypofysen, er forbundet med det samlede liv i den integrerede trefoldige organisme. Bevidstheden må nødvendigvis udtrykke sig gennem denne, og det fysiske, det emotionelle og det mentale legeme viser evolutionstrinet.
2. Hovedcentret (som i hinduistisk filosofi benævnes: den tusindbladede lotus) påvirker pinealkirtlen og er forbundet med sjælens liv og – efter den tredje indvielse – med monadens liv. Det overfører den åndelige værens tre hovedenergier til centrene. Disse energier finder deres genspejling eller fysiske modsvarighed i personlighedens tre kræfter.

Senere vil energien fra det åndelige aspekt, det første aspekt

eller Fader-aspektet, blive tilgængelig, og denne energi vil strømme ned gennem hovedcentret til ajacentret, idet personlighedsenergien og sjælsenergien forenes. Ved anvendelse af viljen projiceres den ned gennem rygsøjlen via alta major centret, der styrer karotiskirtlen. Efterhånden som energien strømmer ned gennem rygsøjlen, vitaliserer den to aspekter i centrene. Når den når basiscentret, forener den sig med den latente energi i selve substansen, hvilket bevirker, at de tre guddommelige energier forenes, og de tre guddommelige aspekter manifesteres i mennesket. De forenede energier strømmer derefter op gennem den centrale kanal i rygsøjlen, hvorved centrenes tredje eller højeste aspekt vitaliseres. Således bringes alle centrene til fuld funktion. Alle hindringer fjernes. Alle dele af legemet vitaliseres, og fysisk fuldkommenhed bliver resultatet tillige med en fuld manifestation af den oplyste bevidsthed og af livsaspektet.

Det åndelige menneske opnår derefter fuld kontrol over nervesystemet. Blodet renses og bliver til en strøm, der uhindret og på fyldestgørende måde sørger for cirkulation af det, som de vitaliserede kirtler afsondrer. Dette er den esoteriske betydning af Bibelens ord »blodet er livet« og ligeledes af ordene »frelst gennem Kristi blod«. Det er ikke gennem blodet af en Kristus, der døde for to tusinde år siden på korset i Palæstina, at mennesket frelses, men gennem det levende blod i de mennesker, i hvem Kristi liv, bevidsthed og kvalitet viser sig og kommer fuldkomment til udtryk. Når den iboende Kristus-natur udtrykker sig fuldt ud spontant og automatisk i og gennem personligheden, da forenes den skabende proces' tre former for ild – materiens ild, sjælens ild og åndens elektriske ild – og vi har en fuldendt manifestation på jorden af det fysiske liv, af det emotionelle og mentale liv og af det åndelige liv hos en inkarneret Guds søn, en Kristus.

Det er mangel på forståelse af dette punkt, der er årsag til, at så mange agtværdige mennesker kommer på afveje, specielt inden for mental science-bevægelserne, såsom »Unity-bevægelsen« og »Christian Science«. I stedet for at koncentrere sig om at opnå Kristi rene liv i hverdagen, og om at virke som hengivne tjenere for deres medmennesker og kanaler for kærlighed

med en bevidsthed om helheden, fokuserer de på i tanker og ord at bekræfte en fremtidig fuldkommenhed for at vinde helbredelse og fysisk velbefindende. De betragter dette som en ret, og som noget, der kan opnåes gennem bekræftelse, og glemmer det hårde arbejde, der er nødvendigt for at tilvejebringe de indre tilstande, som vil gøre den guddommelige manifesterede Kristus til en realitet. De bør huske, at normalt vil et godt helbred forekomme, såfremt den indre bevidsthed udmærker sig ved harmløshed (men flertallet af disse mennesker er skyldige i en hovmodig kritisk ånd), såfremt de ikke sætter det lavere selv i de tre verdener i centrum, og såfremt de »fokuserer sig i himmelen, hvilket sætter den himmelske menneskesøn, som er Guds søn, i stand til at føre et himmelsk liv, skønt han befinder sig langt fra de himmelske regioner« – som en gammel og forlængst glemt kristen mystiker plejede at sige. Mesteren M. har bevaret hans ord i erindringen – og således fik jeg kendskab til dem.

En anden retning, der fejlagtigt udgiver sig for at være okkultisme, er i samme grad på vildspor. De arbejder eller snarere hævder at arbejde med centrene, men lykkeligvis for dem beskytter naturen dem ofte mod dem selv. De tilstræber bevidst at vitalisere centrene, at brænde det beskyttende væv bort, og at hæve materiens ild, inden åndens ild har forenet sig med sjælens ild. De bliver på den måde ofre for en for tidlig stimulering af substansens ild, inden en afbalancering af kræfterne kan finde sted. Sygdomme, sindssyge, neurotiske tilstande og andre alvorlige patologiske tilstande bliver da følgen. En del af kirtlerne bliver overaktive, andre forbigås og hele kirtelsystemet og det tilhørende nervesystem kommer helt ud af balance.

Disciple må lære at fokusere opmærksomheden på virkeligheden og på de faktorer, der er af virkelig åndelig betydning. Gør de det, vil energierne i hovedet, den rette anvendelse af rygsøjleområdet med dens »perlekæde af centre« samt opvågningen af basiscentret og dets efterfølgende sammensmeltning med de højere energier, være en automatisk og fuldkommen risikofri hændelse.

Det vil da blive muligt at oprette en velordnet rytme i kirtelsystemet samt frit og sikkert at anvende det kontrollerede ner-

vesystem. Energiene, der udsendes fra centrene via nadierne, kan uden risiko forbindes og bringes til at fungere som en syntese i legemet, hvorved disciplen ikke alene vil opleve, at han har en fuldt vågen bevidsthed samt en hjerne, der altid er intelligent modtagelig, men han vil også opleve en konstant indstrømning af åndeligt liv. Disciplen opnår da den fuldkomne balance og det fuldkomne helbred, som er karakteristisk for en visdommens mester.

Viden om de endokrine eller lukkede kirtler befinder sig endnu i sin vorden. Meget er kendt angående de kirtler, der er forbundet med sakralcentret, og angående skjoldbruskkirtlen, men hidtil har den medicinske verden naturligt nok ikke kunnet medgive, at der er tale om virkninger af centrene aktivitet eller mangel på aktivitet, eller at der eksisterer en forbindelse med mindst mulig modstand mellem sakralcentret og strubecentret. Der er en vis (men ikke stor) viden om hypofysen, men dens meget store betydning for personens psykologiske respons kendes ikke i tilstrækkelig grad. Man kender reelt intet til pinealkirtlen eller thymuskirtlen, hvilket skyldes, at hverken hovedcentret eller hjertecentret er vakt i det uudviklede menneske, ja end ikke i gennemsnitsmennesket. At der findes en betydelig viden om sakralcentret (som kilde til fysisk skabelse) og om skjoldbruskkirtlens betingende virkninger, skyldes, at begge disse centre er vakt i gennemsnitsmennesket, og er funktionen tilstrækkelig og det fornødne samspil etableret, har I et overmåde seksuelt individ, som tillige er skabende inden for et kunstnerisk felt. Som I udmærket ved, er dette meget almindeligt. Når også ajacentret og dets eksternalisering, hypofysen, er aktive, og når relationen mellem de tre centre – sakral, strube og ajna – er vakt og begynder at virke, og en klart bevidst forbindelse er skabt mellem ajacentret og de øvrige centre (afhængig af stråle, af bevidst målsætning og skoling), da ser I den praktiske mystiker, humanisten og okkultisten.

De studerende bør huske, at når det drejer sig om aspiranter og disciple, så findes der både en opadgående og nedadgående energiretning i hele strukturen af centre:

1. *Den opadgående retning*. . . . frembringer transmutation.

Fra sakralcentret til strubecentret. Fysisk skabelse transmutteres til kunstnerisk kreativitet.

Fra solar plexus centret til hjertecentret. Individuel, emotionel bevidsthed transmutteres til gruppebevidsthed.

Fra basiscentret til hovedcentret. Materiel kraft transmutteres til åndelig energi.

Fra et hvilket som helst af de fem centre langs rygsøjlen eller fra dem alle til ajnacentret. Ukoordineret levevis transmutteres til personlighedsintegration.

Fra de seks koordinerede centre til det højeste hovedcenter. Personlighedsaktivitet transmutteres til åndelig levevis.

Dette er en bred generalisering, og processen foregår ikke i nogen bestemt rækkefølge eller roligt og ordnet, som førnævnte opstilling kunne lade formode. Den strækker sig over mange inkarnationer med ubevidst transmutation i de tidlige stadier, og som et resultat af bitter erfaring og bevidst anstrengelse i de senere stadier og bliver stadig mere dynamisk og effektiv, efterhånden som de forskellige stadier på Vejen betrædes af aspiranten. De fem stråler, som en discipel må arbejde med (to primært betingende stråler og tre underordnede stråler) har en klar indvirkning; karmiske justeringer skaber muligheder eller hindringer, men kompleksiteten i hele processen virker (set ud fra disciplens forholdsvis begrænsede erfaring) så forvirrende, medens den foregår, at alt hvad han kan gøre er at forsøge at forstå hovedtrækkene, således som de her er antydte, og ikke skænke de umiddelbare faktiske detaljer for megen opmærksomhed.

2. Den nedadgående retning. frembringer transformation.

Først når hovedcentret er vakt, og disciplen er bevidst aktiv i arbejdet med at lede energierne til centrene og derved styrer sin personligheds liv, sker der en bestemt videnskabelig rytmisk ordnet tilførsel af energi til centrene, hvilket igen er betinget af

strålerne, af omstændighederne og af karma; således bringes alle legemlige energier ind i en korrekt åndelig aktivitet. Den proces, der her er tale om, kan vi ikke beskæftige os med her, ud over at pointere, at den nedadgående retning groft kan opdeles i tre stadier:

1. Stadiet, hvor der tilføres energi til det skabende liv via strubecentret, hvorved
 - a. hovedcentret og strubecentret,
 - b. disse to centre og sakralcentret,
 - c. alle tre centre, bevidst og samtidigt, bringes i bevidst relation til hinanden.

Denne relation vil, når den først er korrekt etableret, løse individets seksuelle problem, og det uden anvendelse af hverken hæmning eller undertrykkelse, men gennem den rette kontrol, som samtidig gør disciplen skabende i verdslig forstand, og således til gavn for sine medmennesker.

2. Stadiet, hvor der tilføres energi til den del af det bevidste liv, der vedrører relationer via hjertecentret, hvorved
 - a. hovedcentret og hjertecentret,
 - b. disse to centre og solar plexus centret,
 - c. alle tre centre, bevidst og samtidigt, bringes i tæt samarbejde.

Dette tjener til at etablere rette menneskelige relationer, rette grupperelationer og rette åndelige relationer igennem et menneskes hele livsudtryk. Ligesom det stadium, der regulerer det skabende liv, har en altoverskyggende virkning på det fysiske legeme, således påvirker dette stadium det astrale legeme med stor styrke; emotionelle reaktioner transformeres til aspiration og tjeneste, selvisk individuel kærlighed transformeres til gruppekærlighed, og livet vil således styres af det guddommelige.

3. Det stadium, hvor der tilføres energi til hele mennesket via

centret ved rygsøjlels basis, hvorved

- a. hovedcentret og basiscentret,
- b. disse to centre og ajacentret,
- c. alle disse tre centre, bevidst og samtidigt, bringes til rytmisk, koordineret udtryk. Dette er et slutstadium af stor betydning, som først udvikles til fuldkommenhed på tidspunktet for den tredje indvielse, transfigurationen.

I kan således se, hvorledes tre betydningsfulde ord angiver hensigten med den videnskabelige udfoldelse og den rette styring af centrene:

Transmutation. Transformation. Transfiguration.

Denne proces foregår på en tryk og sikker måde over en lang tidsperiode, og – for at vende tilbage til vort emne om sundhed og sygdom – når den er fuldbrydet, er resultatet et perfekt fysisk helbred. I overgangsprocessen med omstillinger og forandringer er det modsatte ofte tilfældet. Det alvorlige ved en lang række fysiske sygdomme kan spores tilbage til centrenes tilstand, til deres samspil eller mangel på samspil, til deres inaktivitet eller uudviklede tilstand, samt til overstimulering eller ubalanceret aktivitet. Hvis et center bliver for tidligt vakt, sker det ofte på bekostning af de andre centre. Det robuste helbred, som kan ses hos naturfolk eller hos uuddannede og uintelligente arbejdere eller bønder (en tilstand, der hurtigt forsvinder, efterhånden som tænkeevnen udvikles og evolutionsprocessen gør sin virkning), skyldes i stort omfang, at praktisk taget alle centrene med undtagelse af sakralcentret befinder sig i en passiv tilstand. Den kendsgerning, at de let bliver ofre for infektionssygdomme, kan ligeledes spores tilbage til denne passivitet. Efterhånden som den emotionelle natur udvikles, og tænkeevnen begynder at fungere, bliver centrene mere aktive. Virkelige vanskeligheder vil derefter indfinde sig, stort set fordi visse psykologiske tilstande begynder at forekomme. Mennesket er ikke læn-

gere kun et dyr. Det emotionelle livs bryderier (den vigtigste prædisponerende faktor til dårligt helbred) oversvømmer den lavere natur med dårligt styret (eller skulle jeg sige fejlstyret?) energi. Solar plexus centret bliver da overaktivt, og denne aktivitet viser sig i fire stadier:

1. Det stadium, hvor det vækkes, idet det astrale legeme stadigt bliver mere kraftfuldt.
2. Det stadium, hvor det når sin største styrke, hvor det i mange inkarnationer er det betingende center i det æteriske eller vitale legeme. Mennesket styres som følge heraf helt og holdent af sit emotionelle-astrale liv.
3. Det stadium, hvor solar plexus centret bliver udvekslingsstedet for alle større og mindre centre under mellemgulvet.
4. Det stadium, hvor solar plexus energierne hæves op til hjertet.

Alle disse stadier bringer midlertidigt deres egne fysiske sygdomme med sig.

I vil bemærke, at jeg med undtagelse af visse generaliseringer ikke relaterer bestemte sygdomme til bestemte centre. Jeg har omtalt de regioner, der styres af centrene, og de styres i langt højere grad, end I har mulighed for at konstatere. Jeg har sagt, at de endokrine kirtler – som er ydre manifestationer af centrene – dybest set er de betingende faktorer for legemets helbredstilstand, og at der, hvor der er ubalance, over- eller underudvikling, vil være vanskeligheder. Jeg har antydnet, at lægerne i den nye tidsalder i tiltagende grad vil beskæftige sig med teorien om energistyring og dens relation til de endokrine kirtler, og at de vil erkende, i det mindste hypotetisk med henblik på at foretage forsøg, at teorien om energicentrene kan være rigtig. De vil da opdage, at centrene er de vigtigste betingende faktorer, og at de virker gennem de endokrine kirtler, som igen beskytter legemet, skaber den nødvendige modstandskraft, og holder blodet forsynet med de nødvendige stoffer til opretholdelse af sundhed. Når centrene og kirtlerne er korrekt indbyrdes forbundet, medfører dette, at det åndelige menneske på en fysiologisk og psykologisk afbalanceret måde kan kom-

me til udtryk gennem det fysiske legeme. Findes denne ønskede tilstand ikke, skyldes det, at de endokrine kirtler på grund af forkerte relationer og en fejlslagen og ubalanceret udvikling ikke er i stand til at udføre deres opgave. De kan da ikke beskytte legemet mod sygdom og er ude af stand til at tilføre blodet det, som det fysiske legeme behøver. På grund af deres utilstrækkelighed har legemet ikke modstandskraft til at afværge infektioner, og det befinder sig i en konstant dårlig sundhedstilstand, hvor det hverken kan stå imod sygdomme, som kommer udefra, eller som findes latente i organismen. Denne svækkede tilstand fører ofte til sygdomme med dødelig udgang.

I det næste århundrede vil lægevidenskaben blive bygget op omkring visse væsentlige forudsætninger:

1. Forebyggende medicin vil være målet, hvilket vil medføre en indsats for at holde legemet i en rigtig og afbalanceret tilstand.
2. Gode sanitære forhold og ordnede sunde livsvilkår vil blive betragtet som afgørende.
3. Forsyningen af de rigtige kemiske bestanddele til det fysiske legeme vil blive studeret – en gren af den kemiske videnskab, der endnu befinder sig i sin vorden, men som er på vej ind i en blomstrende udvikling.
4. En forståelse af lovene om vitalitet vil blive betragtet som værende af største betydning. Tydelige tegn på dette er den interesse, der i vor tid er for vitaminer og solens indflydelse.
5. Anvendelse af tænkeevnen vil frem for alt andet blive betragtet som en faktor af allerstørste betydning. Tænkeevnen vil blive betragtet som den vigtigste kilde til påvirkning af centrene, og menneskene vil få undervisning i, hvordan de kan påvirke deres centre med mental kraft og således fremkalde rigtige reaktioner fra det endokrine system. Dette vil nødvendigvis indebære, at tanken på rigtig måde rettes mod et center eller trækkes tilbage fra dette med den deraf resulterende indvirkning på kirtelsystemet. Alt dette vil blive baseret på den okkulte lov, at »energi følger tanke«.

Da disciple har udviklet en større mental kraft end gennemsnitsmennesket, og da deres stråletype lettere kan fastslås, og en mere korrekt bestemmelse af kirtelsystemets tilstand kan finde sted, vil de være de første til at samarbejde med lægerne og således demonstrere centrenes relation til kirtlerne og dermed til legemet som helhed. Gennem koncentration og rigtig meditation udført i hovedcentret og rettet mod et af centrene, vil der hos disciplene vise sig så store forandringer i de endokrine kirtler, at lægerne vil blive overbevist om centrenes faktiske eksistens, betydning og indflydelse, og at det er muligt at kontrollere den fysiske organisme gennem tankens kraft. Alt dette ligger ude i fremtiden. Jeg viser blot vejen og antyder en fremtidig teknik, hvorved sygdom kan overvindes. Flere mentale retninger, såsom »Unity« og »Christian Science«, har været excentriske og fantasifulde i deres påstande og ikke på nogen måde videnskabelige i deres indstilling. Men de er dog kommet frem til i det mindste et aspekt i den store proces for rigtig livstilpasning og rette relationer. De havde drømmen og visionen. De manglede perception og almindelig sund fornuft og ignorerede den evolutionære proces.

Fysiologisk videnskab og psykologisk kapacitet samt den erfarne discipels samarbejde med lægen (specielt den fordomsfrie endokrinolog) vil til sidst resultere i en løsning på mange af menneskenes sygdomme og vil føre til helbredelsen af størstedelen af de sygdomme, der nu rammer menneskeheden.

Vi har således studeret første kapitel: *Psykologiske årsager til sygdom*. Vi har ført vort emne ned fra de indre og mere subtile sygdomsårsager til den vigtigste fysiske, betingende faktor, de endokrine kirtler. Vi kan nu gå videre med en betragtning af visse langt mere okkulte årsager, der stammer fra menneskehedens gruppeliv og fra menneskehedens karmiske faktorer. Her kommer vi ind på den okkulte kundskabs og den esoteriske informations område, hvilket vil være langt vanskeligere at acceptere for den ortodokse tænker.

KAPITEL II

Årsager, der har oprindelse i gruppeliv

Vi har i det foregående behandlet specielt de sygdomme og grundlæggende årsager, der vedrører vor ariske race og nutidens menneskehed. For det meste har disse sygdomme astral oprindelse og kan således beskrives som atlantiske i deres natur. Vi har også ganske kort betragtet de forskellige sygdomme, der har deres oprindelse på det mentale plan. De er mere rent ariske og indbefatter tillige de sygdomme, som disciple rammes af. Infektiøse sygdomme har, ligesom de sygdomme der har rod i selve planetens substans, en kraftig virkning på de racer, som er de ældste på jorden (de findes endnu), og som er beslægtede med de hurtigt uddøende lemuriske racer. Negroide er i særlig grad udsatte for infektiøse epidemier.

I denne afhandling har jeg ikke forsøgt at beskrive de nævnte sygdomme patologisk, og jeg har heller ikke beskæftiget mig med patientens fysiologi. Noget sådant ligger helt uden for mit område. Jeg har imidlertid forsøgt at påvise visse sygdommes oprindelse, at gøre opmærksom på kirtelsystemets afgørende betydning, og at relatere – så langt det er berettiget og klogt – nogle af østens teorier om centrene til vestens visdom. Senere vil jeg pege på bestemte grundlæggende menneskelige forhold, som må ændres, såfremt et sandt healingsarbejde skal kunne udføres helt korrekt. På denne måde håber jeg at videregive nogle af de metoder, hvormed healere vil blive i stand til at udføre et arbejde, som vil passe til omstændighederne i det enkelte tilfælde, og som vil være til hjælp i helbredelsesprocessen.

Problematikken vedrørende sygdomme er meget større i dag, da man i den ariske race, der nu er den dominerende på jorden, kan se den første sande fremkomst på det fysiske plan af menneskehedens grundlæggende syntese, og denne vil i en bedre form blive yderst markant i den næste store rodrace, den sjette. Blandede ægteskaber mellem nationaliteter og racer, sammenblanding af blod gennem århundreder – på grund af ind- og udvandring, rejser, uddannelse og enighed i tænkning – har ført

til, at der i dag ikke findes nogle helt rene racetyper. At det forholder sig således er langt mere sandsynligt, end de mest oplyste kan tro, specielt når menneskehedens meget lange historie tages med i betragtningen. Det seksuelle samvær kender ingen uovervindelige hindringer; derfor har nutidens mennesker i sig anlæg og blod fra alle racer, og det vil (som et resultat af verdenskrigen 1914-1945) i tiltagende grad blive tilfældet. Denne udvikling er definitivt en del af den guddommelige plan, ligegyldigt hvor uønsket det kan synes for dem, der idealiserer renhed i samlivet, eller hvor hensynsløst seksualitet udfoldes i vor tid. En bestemt hensigt er ved at blive manifesteret, og den kan ikke undgås. Kønndriften bliver særlig stærk, når mennesker tvinges bort fra deres vante omgivelser og dermed oplever en følelse af fuldstændig ensomhed, når de normale hævninger og vaner, som var påtvunget af familieforhold og nationale standarder, bortfalder, når dødsfaren hele tiden er til stede, og større værdier overskygger mindre værdier og normale konventionelle holdninger, og når den fysiske organisme er blevet optrænet og bragt frem til højden af fysisk effektivitet gennem videnskabelig behandling og tung føde. Jeg taler her om fysisk effektivitet og ikke om den mentale ydeevne, som undertiden og undertiden ikke løber parallelt med den fysiske.

De animale instinkter er derfor stærke. Centrene under mellemgulvet får i særlig grad tilført energi. De emotionelle krav vitaliserer solar plexus centret meget kraftigt, og centret ved rygsøjle's basis øger binyrernes aktivitet, idet menneskets vilje aktiveres for at overvinde fare. Viljen-til-at-leve tillige med viljen-til-at-bestå og til at leve videre gennem sine børn, bliver næret særligt stærkt. Hertil skal tilføjes, som en betydningsfuld følge af krig, naturens egen vilje, der arbejder på (ifølge bestemte guddommelige love) at erstatte krigens faldne og sårede ved at sørge for en ny indstrømning af liv i ydre form, således at menneskeslægten kan bevares, og således at der kan skabes legemer til den næste tidevandsbølge af egoer, der skal befolke jorden.

Når jeg siger dette, er det blot et forsøg på at forklare det fænomen, som kan observeres til alle tider i tilfælde af krig, og som kan ses i stor skala i en verdenskrig. Militær er spredt over

hele jorden; det findes i ethvert land. Forflytninger af hele folkegrupper er et udbredt fænomen, dels på grund af militær nødvendighed og dels på grund af civilbefolkningens sikkerhed, når den befinder sig midt i krigens tumult. Denne forflytning af millioner af mennesker overalt er en af de mest betydningsfulde faktorer, som vil være afgørende for den nye civilisation, og følgerne vil om ca. femogtyve år (dette skrives i midten af 1940-tallet, o.a.) være, at mænd og kvinder bliver af blandet race; deres fædre og mødre vil komme fra ethvert tænkeligt land. Hvide fædre vil have haft fysiske forhold til kvinder af asiatisk eller afrikansk oprindelse, hvorved der skabes en raceblanding, som – såfremt den erkendes og plejes og udvikles rigtigt, set fra et uddannelsessynspunkt og med forståelse – i sin vorden vil udtrykke den sjette rodraces egenskaber. Den sjette rodrace vil i realiteten blive en MÆNNEKHEED uden racebetingede eller nationale grænser, uden såkaldt rent blod og uden kaster, men med en ny kraftig livsfølelse på grund af tilførslen af stærkere materiale til de svage eller udslidte typer og med nye raceanlæg til de ældre og mere udviklede. Jeg forsvarer ikke den måde, dette tilvejebringes på. Det kunne være foregået uden krig og med en overbevisning om, at alle mennesker er lige og menneskelige, og at en racesammenblanding ville have løst mange problemer. Krigen har imidlertid fremskyndet processen, og soldater i alle verdens hære har haft fysiske forhold til kvinder af alle racer, alle civilisationer og alle farver. Uanset om dette opfattes som rigtigt eller forkert alt efter be-
tragterens moralske normer, vil det skabe en helt ny situation, som fremtidens verden må klare. Det vil uundgåeligt nedbryde nationale fordomme og racebetingede barrierer – det førstnævnte skaber større virkninger end sidstnævnte i de første stadier. En mere homogen menneskehed vil vokse frem under de forandringer, der vil ske i de næste hundrede år. Mange af de holdninger og vanemæssige reaktioner, der i dag er herskende, vil forsvinde, og typer og kvaliteter og karakteregenskaber, som vi endnu ikke kan forestille os, vil fremstå i stor målestok.

Det gør hverken fra eller til, om de konservative og såkaldte strengt »moraliske« mennesker ikke bryder sig om denne verdensomspændende ændring. Ændringerne har fundet sted og

foregår dagligt, og det vil tilvejebringe langtrækkende forandringer rent materielt. Denne blanding af racer og af relationer har altid fundet sted i mindre grad og individuelt; nu foregår det i stort omfang. Grundige forberedelser må gøres for at få de bedste resultater.

Som I véd, findes der bestemte sygdomme, der talmæssigt er dominerende i verden i dag. Det er:

1. Hjertesygdomme af forskellig art, der i særlig grad rammer den fremskredne del af menneskeheden.
2. Sindssygdomme.
3. Cancer, der i dag er meget udbredt blandt alle mennesketyper.
4. Kønssygdomme – af syfilitisk art.
5. Tuberkulose.

På en subtil og okkult måde har disse sygdomme to grundlæggende årsager: Den ene er den nære forbindelse mellem mennesker, der lever under moderne forhold og i den store befolkningstæthed i større og mindre byer; den anden er alderen på den jord, som menneskene lever på (en kendsgerning, der kun erkendes og studeres i ringe omfang), for den er dybt gennemtrængt af smittekim og efterladenskaber fra tidligere tider. Menneskets modstandskraft er forbløffende, om I blot kunne se det. Han modstår og ryster konstant og vedvarende alle slags sygdomme af sig – de sygdomme, som er et resultat af kontakt med andre, som er almindeligt udbredte i selve atmosfæren, som findes latent i hans eget legeme, som er nedarvede, og som han konstant er prædisponeret for. Menneskets kamp for sit helbred er utrættelig og endeløs; denne kamp rækker lige fra almindelig udmattelse og træthed (samt den almindelige tendens til at blive forkølet) til alvorlige sygdomme, der ender med døden.

For den skolede okkulte iagttagere synes det, som om menneskeheden – som en helhed – delvis vandrer i en tæt skygge, der dækker racen og en del af ethvert menneskes legeme. Et af målene i den nye tidsalder vil blive »at opløse denne skygge og at bringe menneskene det sande helbreds velsignelse«. Den sam-

me skygge trænger også ind i mineralriget, påvirker planteriget og berører ligeledes dyrene. Den er en af de store årsager til alt, der kan falde ind under betegnelsen »synd«, hvilket muligvis overrasker jer. Den danner ligeledes en frugtbar grund for kriminalitet. Dette er en kendsgerning, som må accepteres, som må gennemtænkes grundigt, og som må behandles på en rationel, sund, intelligent og åndelig måde. Det vil kræve alle de nævnte faktorer at skulle hæve menneskeheden fra sygdommens mørke op til et stærkt og strålende helbred. Visse af mestrene beskæftiger sig med dette problem i relation til de andre naturrigger, for der findes ingen virkelig flugt for mennesket, så længe omgivelserne stadig befinder sig under sygdommens skygge.

Meget af det jeg kunne berette om i denne forbindelse ville lyde fantasifuldt og ville fremkalde hånlige munterhed hos en hårdkogt videnskabsmand. De teorier, menneskeheden har om sygdommens oprindelse, og den indsigt den har om bakterier og smittekim og lignende indtrængende organismer, er stort set rigtig, men kun såfremt I husker, at de i virkeligheden er virkninger af årsager, som forskeren ikke kan nå frem til, og som ligger skjult i selve planetens historie og også i fortidige racers historie – hvoraf kun lidt eller praktisk taget intet er kendt. Formodninger og gisninger er her herskende.

1. MENNESKEHEDENS SYGDOMME, NEDARVET FRA FORTIDEN.

Historien, sådan som den studeres i vor tid, dækker kun en ganske lille tidsperiode, og selv om en oplyst historiker og videnskabsmand kan spore menneskehedens historie millioner år tilbage, findes der dog ikke noget kendskab til de menneskeracer, der levede for disse millioner af år siden. Der findes intet kendskab til den civilisation, som blomstrede i den tidlige atlantiske tid for tolv millioner år siden, og intet kendskab til den endnu ældre lemuriske civilisation, som fandtes for mere end femten millioner år siden. Endnu mindre kendskab er der til den dunkle periode, der eksisterede for enogtyve millioner år siden, da menneskene endnu knapt var menneskelige, og da de

var så nært forbundne med dyreriget, at vi har givet dem den lidt klodsede betegnelse »dyremennesket«.

Under den vældige periode mellem dengang og nu, har et uendeligt antal mennesker levet og elsket og gjort erfaring. Deres legemer er blevet absorberet af jordens støv og alle har bidraget med noget, de opnåede under livserfaringen – noget helt andet end det, de videregiver til sjælens liv på sit eget plan. Dette noget, de har bidraget med, har på en vis måde forandret det fysiske legemes atomer og celler, og dette noget, de har opnået, er i tidens løb igen blevet givet tilbage til jordens muld. Enhver sjæl, der har trukket sig tilbage fra legemet, har været på jorden mange gange igen og igen, og mange millioner sjæle lever her i dag, specielt de, der levede i den sene atlantiske tid, og som derfor er blomsten og det bedste produkt af denne dybt emotionelle race. De bringer med sig de prædispositioner og de medfødte tendenser, som deres tidligere historie har udstyret dem med.

Det bør således huskes, at de fysiske legemer, som menneskeheden nu lever i, er opbygget af meget gammelt stof, og at den substans, som anvendes, er inficeret eller betinget af tidligere tiders historie. Til denne opfattelse må tilføjes to andre: For det første, at de inkarnerende sjæle tiltrækker den type af materiale, de skal konstruere deres ydre hylstre af, og at dette materiale modsvarer nogle aspekter af deres mere subtile natur. Såfremt fysiske begær eksempelvis betinger dem, så vil materialet af deres fysiske legeme i hovedsagen modsvare denne særlige drift. For det andet bærer ethvert fysisk legeme i sig kimen til en gengældelse, der ikke kan afværges, såfremt dets funktioner er blevet misbrugt. Den store, oprindelige synd i lemurisk tid var seksuel i sin natur og skyldtes for størstedelen ikke blot nedarvede tendenser, men også den ekstraordinært store befolkningstæthed i denne civilisation samt den nære relation til dyreriget. De syfilitiske sygdomme kan spores tilbage til disse tider.

Der findes en smuk forestilling i de uvidendes sind, at primitive racer er fri for denne type besmittelse, og at de mange seksuelle sygdomme og deres resultater i overvejende grad er sygdomme, der hører civilisationen til. Dette er ikke tilfældet set

ud fra en okkult synsvinkel. Sand viden modbeviser det. Unormalt kønsligt samkvem, promiskuitet og mange former for perversioner fandt sted i menneskehedens barndom, og i nogle af de ældste bøger i mestrenes arkiver læser vi: »Jorden krævede sit offer, og jord efter jord, besmittet og uren, vendte tilbage til jorden; på den måde trængte det onde liv ind i den gamle moders urfriske renhed. Dybt nede i jordbunden ligger det onde og fra tid til anden kommer det op og trænger ind i formen, og kun ild og lidelse kan rense moderen for det onde, som hendes børn har påført hende«.

Den lemuriske race tilintetgjorde praktisk taget sig selv på grund af misbrug af det sakrale center, der på den tid var det mest aktive og dominerende center. I atlantisk tid var det solar plexus centret, der var den »indtrængende ilds« vigtigste mål. Hierarkiets arbejde var i lemurisk tid, som jeg har nævnt andetsteds, at belære den unge menneskehed om det fysiske legemes natur, mening og betydning, ligesom det emotionelle blev udviklet i den næste race og var det store mål for opmærksomheden. I vor tid er det den mentale natur, der er genstand for stimulering. Den indviede i lemurisk tid var et menneske, der mestrede en fuldstændig kontrol over legemet, og hatha-yoga var dengang den betydeligste åndelige øvelse. Denne yoga-form blev senere erstattet af laya-yoga, som aktiverede alle centrene i det æteriske legeme (undtagen strube- og hovedcentret). Typen af aktivitet, som er mulig nu, er ikke den samme, fordi vi må huske, at datidens mester ikke havde nået den udvikling eller den forståelse, som nutidens mestre har nået. De eneste undtagelser var dem, der var kommet fra andre systemer og sfærer for at hjælpe dyremennesket og den primitive del af menneskeheden.

A. Veneriske og syfilitiske sygdomme

Parallelt med Den store hvide loges aktivitet fandtes, (som det altid har været tilfældet, og også er tilfældet i dag), de mørke

kræfters aktivitet. De mørke kræfter måtte tilvejebringe deres virkninger gennem sakralcentret, og således opstod der en yderst lastefuld situation, der svækkede det menneskelige legemes modstandskraft. Denne stimulering af det sakrale center, som blev fremkaldt kunstigt af Den sorte løge, øgede i høj grad seksualdriften. Det skabte mange syndige forbindelser og vidt udbredte dårlige relationer.

Den planetariske Logos pålagde da en stor ny naturlov, som er blevet udtrykt (meget utilstrækkeligt) med ordene: »Den sjæl, der synder, skal dø«. Denne lov kunne udtrykkes bedre ved at sige: »Den, der misbruger det, han har opbygget, vil se det styrte sammen ved kræfter fra sit eget indre«.

Efterhånden som århundreder gik, og den lemuriske race underkastede sig den animale naturs onde impulser, begyndte den første form for venerisk sygdom gradvis at vise sig; til sidst var hele menneskeheden befængt dermed og døde ud, idet naturen tager sit offer og kræver sin ubønhørlige pris. I kunne her spørge, hvorledes disse tidlige beboere på vor planet kunne gøres ansvarlige, eftersom der ikke findes synd, hvor der ikke findes ansvarsfølelse og ingen viden om, hvad der er forkert. På den tid havde Hierarkiet sine egne metoder til at oplære disse uvidende mennesker, nøjagtigt som det mindste barn i dag kan lære at afholde sig fra visse fysiske vaner. Menneskeheden dengang vidste udmærket, hvad der var ondt, fordi vidnesbyrdene om det onde var fysisk synlige og var ganske lette at opfatte. Straffen var tydelig og resultaterne umiddelbare; menneskeheden lærte sørgede for, at årsag og virkning hurtigt blev bemærket.

På denne tid opstod også de første tendenser til ægteskab i modsætning til promiskuitet; at stifte familie blev genstand for opmærksomhed og et mål for de højest udviklede. Dette var en af de første opgaver, som Hierarkiet påtog sig, og den første bestræbelse hen imod en form for gruppeaktivitet, der kunne give den første lektion i ansvarsfølelse. Familieenheden var ikke stabil, som den kan være nu, men selv dens forholdsvis korte varighed var et enormt fremskridt; isoleringen af familieenheden og væksten af ansvarsfølelse er til stadighed gået fremad indtil den kulminerede i vort nuværende ægteskabssy-

stem og i vestens krav om monogami; det har ført til vestens stolthed over slægtsegenskaber og herkomst, vor interesse for genealogi og slægtskabsforhold og til vestlige tænkeres rædsel for syfilitiske sygdomme og deres virkning på familien og dens efterkommere.

Imidlertid sker der to meget interessante ting i dag. Familieenheden – betragtet verdensomspændende – er blevet brudt på grund af krigsomstændigheder og – betragtet i mindre målestok – på grund af de mere moderne synspunkter med hensyn til ægteskab og skilsmisse. For det andet har man opdaget bestemte og hurtige behandlinger for seksuelle sygdomme, og det kan gøre menneskene mere letsindige. Når disse behandlinger er helt effektive, vil de i det lange løb beskytte racen og vil tilbagegive legemerne til jorden efter døden, befriet for det, der har besmittet jorden gennem uendelige tidsaldre. Der vil på den måde ske en gradvis rensning af jorden. Den tiltagende praksis med kremation vil også hjælpe i denne rensningsproces. Tilintetgørelse ved ild, og intensiteten i den hede, der frembringes ved anvendt militærteknik, hjælper også, og i løbet af den næste million år vil vi se syfilis (som vi har arvet fra Lemurien) udryddet, både i den menneskelige familie og i planetens jordbund.

Efterhånden som tidsaldre gik, kom menneskeheden ind i det atlantiske udviklingsstadium. Den bevidste styring af det fysiske legeme sank ned under bevidsthedens tærskel; det æteriske legeme blev følgelig stærkere (en kendsgerning, der ofte glemmes), og det fysiske legeme reagerede mere og mere automatisk på indtryk og styring fra en stadigt voksende begærnatur. Begær blev noget mere end blot en respons på animale, fysiske drifter og på primitive instinkter, idet det blev rettet imod genstande og mål uden for legemet, imod materielle besiddelser og imod ting, som (når de var set og eftertragtet) kunne erhverves. På samme måde som de store synder fra lemurisk tid (hvis de i virkeligheden kan kaldes synder, på grund af racens lave intelligens) opstod ved misbrug af seksualiteten, så var atlantidernes store synd – tyveri – vidt udbredt og almindelig. Kimene til aggression og til personlig berigelse begyndte at vise sig og kulminerede i den store krig (omtalt i *Den hemmelige lære*)

mellem Herrerne af Udstrålende Tolerance og Herrerne af Det Sorte Ansigt. For at skaffe sig det, de eftertragtede, og som de følte de behøvede, begyndte de højst udviklede af racen at udøve magi. Det er ikke muligt for mig at beskrive naturen og udøvelsen af den atlantiske magi for jer med dens kontrol over elementaler og livsformer, som nu er blevet drevet tilbage og isoleret, og som er utilgængelige for menneskeheden. Jeg kan heller ikke sige noget om de metoder og magtord, som de anvendte for at opnå det, de begærede, eller om de nøje planlagte ritualer, som de udførte med det formål at berige sig og at tage det, de ønskede, ligegyldigt hvad det måtte koste andre. Dette magiske arbejde var en forkert anvendelse af den hvide magi, som åbent blev anvendt på den tid, inden den store krig mellem lysets kræfter og det ondes kræfter begyndte. Den rette form for magi var almindeligt kendt af atlantiderne, og den blev anvendt af de medlemmer af Hierarkiet, som var blevet betroet at vejlede menneskeheden, og som bekæmpede den ondskab, der var så udbredt endog på høje niveauer. Den samme ondskab er nu igen på krigsstien og bekæmpes af mennesker med god vilje under ledelse af Den store hvide loge. Så høj en luksus nåede man på Atlantis, som vi, der endog praler af vor civilisation, ikke kan forestille os og aldrig har opnået. Enkelte svage antydninger om dette kan vi finde i legender, i det gamle Ægypten, i arkæologiske opdagelser og i gamle eventyr. En tilbagevenden til ren atlantisk skadevold og ondskab forekom i det romerske imperiums dekadente periode. Livet blev besudlet af den rene selvskheds smittestof, og selve livskilden blev forurennet. Menneskene levede og åndede kun for at komme i besiddelse af den yderste luksus, af overflod af ting og af materielle ejendele. De blev kvalt af begær og plagedes af drømmen om aldrig at dø og leve evigt, så de kunne erhverve stadig mere af alt det, de begærede.

B. Tuberkulose

Det er under disse forhold, at vi ser oprindelsen til tuberkulose. Denne sygdom opstod i de organer, gennem hvilke menneskene

ånder og lever, og den blev pålagt – som en straf – af Den store hvide loge. Da lemurisk last og atlantisk begærlighed havde nået den mest skånselsløse højde, udstedte mestrene en ny lov for atlantiderne. Denne lov kan formuleres med følgende ord: »Den, som kun lever for materielle goder, og som ofrer al dyd for at få det, der ikke kan bestå, vil dø midt i livet og opleve, at åndedrættet svigter; alligevel vil tanken om døden blive afvist, indtil budet kommer«.

Det er vanskeligt for os, der lever i dag, at opfatte og forstå atlantidernes bevidsthedstilstand. Der fandtes overhovedet ingen mentale processer, undtagen blandt lederne af racen. Der fandtes kun et voldsomt, skånselsløst og umætteligt begær. Ved denne handling fremtvang Den store hvide loge to resultater, idet menneskeslægten blev konfronteret med to hidtil ukendte problemer. Det første var, at psykologiske holdninger og bevidsthedstilstande kan tilvejebringe fysiologiske tilstande, og disse kan være både gode og dårlige. Det andet var, at menneskene for første gang fik en opfattelse af døden som fænomen – en død, som de selv fremkaldte på en ny måde og ikke kun med fysiske metoder. Dette måtte på en utvetydig objektiv måde dramatiseres for masserne, for de responderede endnu ikke på mundtlig undervisning, men kun på synlige hændelser. Når de derfor så, at en udpræget rovgrisk og begærlig person begyndte at lide af en ondartet sygdom, som synes at komme fra hans eget indre, og – medens han led – holdt fast ved sin kærlighed til livet (som tuberkulose gør den dag i dag), stod de over for et andet aspekt af den oprindelige lov (som blev påbudt i lemurisk tid) og som lød: »Den sjæl, der har syndet, skal dø«. Uden nogen form for tvivl var døden hidtil blevet accepteret som alt levendes skæbne, men nu så menneskene for første gang en mental sammenhæng mellem individets handling og døden – endnu kun på en uklar og dunkel måde – og den menneskelige bevidsthed tog et stort skridt fremad. Instinktet slog ikke længere til i denne situation.

Døden, min broder, er en stor og almengyldig arv. Alle former dør, for således er livets lov – for at tale i paradokser. Tiden var kommet, hvor menneskeslægten kunne lære, at døden enten kan være afslutningen på en cyklus og en automatisk re-

spons på den store lov om cykler, der hele tiden indleder det nye og afslutter det gamle, eller den kan komme på grund af misbrug af det fysiske legeme, på grund af fejlagtig anvendt energi og på grund af menneskets egen overlagte handling.

Det menneske, som helt overlagt synder, som har en fejlagtig psykologisk indstilling, og som handler efter denne, begår selvmord lige så sikkert, som det menneske der skyder sig i hovedet. Dette er en sjælden erkendelse, men sandheden vil blive mere og mere tydelig.

Det bibelske skriftsted der siger, at fædrenes misgerninger hjemsøger børnene, er rent bogstaveligt sandt vedrørende den menneskelige sygdomsarv fra Lemurien og Atlantis. Syfilis og tuberkulose har haft en omfattende udbredelse i den første halvdel af den ariske races historie, som vi nu befinder os i, og i dag påvirker de ikke alene forplantningsorganerne og lungerne (som de gjorde i de tidlige stadier af deres fremkomst), men nu omfatter de også blodet og som følge heraf hele den menneskelige organisme.

Meget er blevet udrettet i de sidste halvtreds år for at bringe den store atlantiske sygdom tuberkulose under kontrol gennem en enkel levevis, sund og tilstrækkelig kost og frisk luft. Meget er ligeledes blevet gjort for at få endelig kontrol over de syfilitiske sygdomme. Begge disse sygdomme vil omsider forsvinde helt, ikke kun på grund af rigtig behandling og opdagelser inden for lægevidenskaben, men også fordi menneskeslægten – efterhånden som den bliver mere mentalt polariseret – selv vil studere problemerne med den sunde fornuft, selv vil beslutte, at de fysiske synder kræver en alt for høj pris, og at besiddelse af det, som de ikke har fortjent eller har behov for, og som derfor ikke retmæssigt er deres, ikke er prisen værd.

Det var med disse grundlæggende ideer som baggrund, at verdenskrigen (1914-45) blev udkæmpet. Vi kalder ulovlig besættelse af andre menneskers lande, territorier, ejendele og løssøre for angreb, men i princippet er det det samme som røveri, tyveri og voldtægt. I vor tid er dette onde ikke kun synder og fejl begået af den enkelte, men det kan også være nationale karaktertræk. Verdenskrigen har bragt hele problematikken op

til den menneskelige bevidstheds overflade og igen udkæmpes den gamle atlantiske bitre kamp, men nu med den sandsynlighed, at Den store hvide loge vil sejre denne gang. Det var ikke tilfældet ved den tidligere konflikt. Da ophørte krigen ved, at den planetariske Logos selv greb ind og den gamle civilisation sank i dybet og blev opslugt af vandet – symbolet på renhed, hygiejne og universalitet og derfor egnet til at afslutte det, som en af mestrene har benævnt som »en tuberkuløs orienteret race«. Døden ved drukning og døden ved obskure fysiske metoder, som jeg ikke har tilladelse til at beskrive, er begge blevet anvendt i bestræbelsen for at redde menneskeheden. I vor tid er døden ved ild den anvendte teknik, og den ser ud til at blive vellykket. I modsætning til de store lemuriske og atlantiske kriser er menneskeheden langt mere mentalt vågen. Årsagerne til vanskelighederne erkendes, motiverne ses mere klart og viljen til det gode og viljen til at ændre tidligere onde tilstande er stærkere end nogensinde før. Det, der nu begynder at manifestere sig i den offentlige bevidsthed, er i allerhøjeste grad noget godt og nyt.

De subjektive årsager, der har fået skyld for fremkomsten af de to ældste racesygdomme, kan for ikke-esoterikere forekomme mulige, men ikke sandsynlige og alt for fantasifulde og generelle. Det ændrer dog intet. Disse to sygdomsgrupper er af så ældgammel oprindelse, at jeg opfatter dem som en fast bestanddel i selve planetens liv og som hele menneskeheden arver, for et brud mod bestemte love vil fremkalde disse sygdomme. Jeg kunne, hvis jeg havde det i sinde, føre jer endnu længere tilbage i den verden af det kosmiske onde, som trænger igennem til vort solsystem og påvirker den planetariske Logos, der stadig regnes med til »de ufuldkomne guder«. Den ydre form af vor planet, som han udtrykker sig igennem, er ned til en bestemt dybde gennemtrængt af disse to sygdommes frø og kim. Efterhånden som immunitet opbygges, behandlingsmetoder udvikles, forebyggende medicin kommer til sin ret, og mennesket selv når frem til større mental og sjælelig kontrol over den animale natur og begærenaturen, vil disse former for menneskelig lidelse forsvinde, og ligegyldigt hvad statistik vil vise, så er de ved at forsvinde fra den menneskelige families mere kontrol-

lerede områder. Efterhånden som Guds liv (der udtrykker sig som individuel og universel guddommelighed) pulserer med større kraft gennem naturriggerne, vil behovet for disse to straffe for onde gerninger ikke længere være til stede, og de vil forsvinde af tre årsager:

1. Menneskehedens orientering hen imod lyset ændrer sig til stadighed, og »lys fordriver alt ondt«. Kundskabens lys og erkendelsen af årsager vil danne grundlag for nøje planlagte tilstande, som vil placere de syfilitiske sygdomme og tuberkulose blandt sygdomme, der hører fortiden til.
2. Centrene under mellemgulvet vil blive genstand for en proces, der renses og hæver energierne. Det sakrale centers liv vil komme under kontrol, og den energi, der normalt er fokuseret i dette center, vil via strubecentret blive anvendt i et skabende liv. Solar plexus centrets energi vil hæve sig op til hjertet, og menneskets tendens til selvished vil derefter uddø.
3. Fuldkomne helbredelsesmetoder, der indføres af videnskaben, vil resultere i, at smittekimene lidt efter lidt forsvinder.

En anden årsag, som vil være medvirkende til, at de livsvaner, begær og levevis, der ligger til grund for disse sygdomme, bringes til ophør, er der endnu kun et begrænset kendskab til. Kristus henviste hertil, da han talte om den tid, hvor intet hemmeligt kan forblive skjult, og hvor alle hemmeligheder vil blive råbt ud fra hustagene. Væksten i telepatiske modtagelighed og i psykiske evner såsom clairvoyance og clairaudience vil omsider medvirke til, at menneskeheden bliver berøvet den private uforstyrrelighed, i hvilken de kan synde. De evner, hvormed mestrene og de højere indviede kan forvise sig om menneskehedens psykiske og fysiske tilstand, dens kvalitet og bevidsthed, er allerede begyndt at vise sig i den mere fremskredne del af menneskeheden. Menneskene vil fortsat synde, begå onde gerninger og tilfredsstillende umættelige begær, men det vil komme til medmenneskenes kendskab, for de kan ikke mere udføre noget i hemmelighed. Et enkelt menneske eller en gruppe vil blive bekendt med tendenserne i et andet menneskes liv og endog de

tilfælde, hvor han tilfredsstillende et af sin lavere naturs begær. At denne mulighed er en kendsgerning vil virke som en afskrækelse i langt større grad, end I kan forestille jer. Mennesket er så sandelig sin broders vogter, og denne beskyttende hjælp vil tage form som viden og som »boykot og sanktioner« – som det hedder i vore dage i forbindelse med afstrafning af nationer. Jeg ønsker, I skal tænke grundigt over disse to metoder til behandling af forkerte handlinger. Enkeltmennesker og grupper vil praktisk taget anvende disse to metoder automatisk som et led i opfattelse af god smag, af rigtig medfølelse og af en hjælpsom hensigt i forholdet til andre enkeltmennesker og grupper, og på denne måde vil forbrydelser og tendensen til at begå onde handlinger gradvis blive udryddet. Det vil blive erkendt, at grundlaget for al forbrydelse er en form for sygdom, eller for manglende stimulering eller overstimulering af kirtelsystemet, der er afhængig af udviklingen eller underudviklingen af nogle af centrene. En oplyst offentlig mening – der er informeret om menneskets konstitution og er vidende om den store lov om årsag og virkning – vil drage omsorg for den kriminelle ved hjælp af lægemidler, rigtige miljøforhold og straffe som boykot og sanktioner. Det vil tage for lang tid at gå nærmere ind på dette, men ovenstående kan give næring til jeres tanker.

C. Cancer

Vi skal nu til at betragte den hurtigt tiltagende og typisk atlantiske sygdom, som vi kalder cancer. Vi har talt om en grundlæggende og udbredt sygdom, der er relateret til det fysiske legeme, og vi har flygtigt berørt en anden sygdom, som er et produkt af begærnaturen. Cancer er i vor nuværende cyklus, den ariske, så afgjort et resultat af den lavere konkrete tænkeevnes aktivitet, og af den stimulering af det æteriske legeme, som sin det tilvejebringer. Det er en alvorlig sygdom, idet den er forbundet med stimulering, hvad angår de ariske masser, på samme måde som hjertesygdomme er forbundet med en stimulering, der i stort omfang rammer de mere fremskredne typer i menneskeheden, som – på grund af interesse i forretningsliv og lederskab – ofte ofrer deres liv og betaler prisen for misbrugt

og overkoncentreret energi ved at udvikle forskellige former for akutte hjertesygdomme.

Disciple og indviede har ligeledes anlæg for at blive ramt af denne sygdom, hvilket skyldes, at hjertecentret er ved at komme i voldsom aktivitet. I det første tilfælde bliver den livsenergi, der strømmer gennem hjertet, anvendt i arbejdet for menneskelige anliggender langt ud over, hvad mennesket kan tåle. I det andet tilfælde åbner hjertecentret sig, og det pres, organet udsættes for, er alt for stort, og en hjertesygdom opstår. En tredje årsag til en hjertesygdom kan skyldes en for tidlig eller med vilje planlagt opstigning af energi fra solar plexus centret til hjertecentret, hvilket udsætter hjertet for en uventet belastning.

Jeg taler naturligvis her i brede generaliseringer; senere vil man finde bevis for de typer af aktivitet, som vil vække tilsvarende vanskeligheder i hjertet. Hjertesygdomme vil tiltage i stort antal, efterhånden som vi kommer ind i den nye rodrace, specielt i overgangsperioden, hvor centrene og deres natur og kvaliteter erkendes som en kendsgerning, og hvor de som følge heraf bliver genstand for skolet opmærksomhed. Energi følger tanke, og derfor vil denne fokusering på centrene uundgåeligt føre til en overstimulering af alle centrene, og dette vil ske på trods af forsigtighed og en omhyggelig udviklet videnskab om centrene. Det er noget, som ikke kan undgås på grund af menneskets urolige og ubalancerede udvikling. Senere vil denne stimulering blive reguleret og komme under kontrol, og da vil hjertet kun blive udsat for det normale pres, ligesom de øvrige centre.

Cancer er en sygdom, der helt klart er relateret til centrene, og man vil opdage, at centrene i det område, hvor cancer eksisterer, er overaktive med den konsekvens, at forøget energi strømmer gennem legemet i det pågældende område. Denne forøgede energi og overstimulering af et center kan skyldes ikke alene centrets aktivitet og den deraf følgende udstråling, men også sindets undertrykkelse af enhver aktivitet i et bestemt center. Dette medfører en opdæmning af energi, og således skabes der igen for megen koncentreret energi i et bestemt område. En af de store årsager til cancer – som har relation til sakralcen-

tret og således til kønsorganerne – har været vildledte aspiran-
ters velmente undertrykkelse af seksuallivet og af alle tanker
forbundet dermed; det er aspiranter, som anser, at middelalde-
rens lære – om klosterliv og cølibat – er den mindste modstands
vej. I den tidsperiode mente pæne mennesker, at seksualitet var
ondt og syndigt, noget man ikke talte om, og en stærk kilde til
ulykke. I stedet for at kontrollere og transmutere normale reak-
tioner til skabende aktivitet, blev de kraftigt undertrykt, og alle
tanker vedrørende seksuallivet blev afvist. Ikke desto mindre
følger energi tankeretningen, og det gav som resultat, at denne
specielle magnetiske type af energi tiltrak et øget antal celler og
atomer; dér findes kilden til de tumorer, gevækster og cancer-
forekomster, der er så almindelige i dag. Det samme kan siges
om de stærke bånd, som aspiranter lægger på alle emotionelle
reaktioner og følelser. I deres bestræbelser for at kontrollere det
astrale legeme, griber disse mennesker til en proces, der inde-
bærer direkte hæmning og undertrykkelse. Denne undertrykkel-
se gør, at solar plexus centret bliver et stort reservoir for dras-
tisk tilbageholdt energi. Transmutation af emotionerne til
aspiration og kærlighed og styret kontrol er ikke til stede, og
eksistensen af dette vibrerende reservoir af kraft forårsager can-
cer i maven, i leveren, og til tider i hele underlivet. Jeg nævner
blot disse årsager (overaktivitet af et center og tilbageholdelse
af energi, der hæmmes og ikke kommer til udtryk) som vigtige
kilder til cancer.

Som I kan se, vender vi hele tiden tilbage til den kendsger-
ning, at centrene eksisterer, og at de har psykologiske virknin-
ger. Der har været rettet så stor opmærksomhed mod de kvalite-
ter og egenskaber, som mennesket kunne udvikle, når centrene
er helt rigtigt organiseret og styret, at virkningerne af den ener-
gi, de modtager og distribuerer i den fysiske organisme, stort
set er blevet overset. To faktorer i forbindelse med centrene og
blodet bør derfor gentages og indprentes:

1. Blodomløbet er formidler for kirtelsystemet, som igen er en
virkning af centrene. Blodet fører med sig til alle dele af le-
gemet de vigtige elementer, som vi ved så lidt om, og som er
ansvarlige for menneskets psykologiske egenskaber, og som

- også styrer hans fysiske udrustning.
2. Blodet er således livet, og det fører et aspekt af den energi, som er opsamlet af centrene, og som ikke er direkte relateret til det endokrine system, ud til hele organismen. Denne energi trænger med sin udstråling ind i blodstrømmen og ind i alle de vener, arterier og kapillærer, der findes i den region, som styres af det pågældende center. Selve denne gennemtrængende livsenergi, der er lokaliseret i en bestemt region, kan være enten livgivende eller dødbringende.

Alle sygdomme – undtagen dem der skyldes ulykker, sår med infektioner og epidemier – kan dybest set føres tilbage til en bestemt tilstand i centrene og således til energi, der strømmer uden kontrol, til energi, der er overaktiv og fejlrettet eller er utilstrækkelig eller helt mangler eller holdes tilbage i stedet for at blive anvendt og transmutteret til et højere tilsvarende energicenter. Mysteriet om blodet mangler stadig at blive løst, men det vil med tiden få større og større opmærksomhed. Anæmi, der er en så almindelig sygdom i dag, skyldes ligeledes et overmål af energi.

Jeg kan blot fremkomme med generelle bemærkninger og angive årsager og derefter overlade opgaven med at studere virkningerne til den intelligente forsker, når han har accepteret som en mulig hypotese de forslag, jeg har fremsat. Et grundigt studium af de endokrine kirtler (og senere af hele kirtelsystemet i legemet) og af kredsløbet vil placere dem som den alvorligste kilde til fysiske problemer. Forskerne vil nødvendigvis være tvunget til at rette deres forskning mod centrene, omend langsomt og modvilligt, og de vil komme til erkendelse af, at de i deres optegnelser må medtage et subjektivt nervesystem (hele det subjektive system af nadier, der ligger bag nerverne i hele legemet), og de vil bevise, at disse faktorer er årsag til de alvorlige sygdomme og de mange mindre alvorlige sygdomme tillige med alle de mange svagheder, der plager menneskeheden. Den fordomsfrie forsker, der som udgangspunkt accepterer centrene som faktiske, og som anser deres tilstedeværelse som mulig, og som mener, at han vil blive i stand til at bevise dem, vil imidlertid gøre langt hurtigere fremskridt. Derefter vil man få kon-

trol over sygdommene ved at anvende et laya-yoga-system (videnskaben om centrene), som vil blive en sublimeret form af den atlantiske epokes laya-yoga. Derefter vil den fremskredne studerende kunne kontrollere centrene ved hjælp af tankens kraft. I fremtidens yoga vil centrene blive bragt under sjælens direkte kontrol gennem meditation, koordination og korrekte øvelser – dette er noget ganske andet end sindets kontrol af centrene og er en metode, som flertallet af menneskene endnu ikke kan anvende. Hertil kommer videnskaben om åndedrættet. Ikke sådanne åndedrætsøvelser, som der nu undervises i, og som ofte har farlige virkninger, men et rytmisk åndedræt påbudt af sindet, som sjælen virker igennem. Det vil ikke kræve andet end et enkelt rytmisk fysisk åndedræt, men det vil til gengæld reorganisere de subtile legemer og bringe centrene ind i en ordnet aktivitet i overensstemmelse med stråle og udviklingstrin.

Jeg beskæftiger mig ikke med disse sygdommes patologi. Det har den almindelige lægevidenskab gjort på fortjenstfuld måde. Jeg tilstræber blot i denne del af vort emne at pege på de subjektive årsager og de objektive virkninger. Disse to områder må relateres til hinanden. Centrenes aktivitet – enten den er for stor eller er utilstrækkelig – er den subjektive årsag, men denne aktivitet kendes endnu kun af esoterikere. Årsagerne (dvs. de synlige årsager, som selv er et resultat af en virkelig subjektiv årsag) er det fysiske menneske selv ophav til, enten i dette liv eller i et tidligere – et emne, som vi kommer til senere.

Jeg har i ovenstående givet jer meget at tænke over, og såfremt I gransker og funderer, såfremt I studerer sygdomstilfælde og -typer, og såfremt I hos dem, I kender, observerer egenskaber og kvaliteter, der muligvis vil udvikle sig til en form for sygdom, vil meget komme frem i lyset.

Selv om det næste emne er alt for esoterisk til, at gennemsnitsmennesket vil kunne forstå det, har det været nødvendigt at tage det med for ikke at overse nogle af de vigtigste kilder til sygdomme:

2. SYGDOMME, DER HAR OPRINDELSE I SKJULTE PLANETARISKE TILSTANDE.

Det er naturligvis ikke muligt for mig at gå særligt dybt ind i dette emne, for jeg er ikke i stand til at give jer selv de mindste antydninger om noget, der på nuværende tidspunkt kan bekræftes. I må have tiltro til det jeg siger, idet jeg går ud fra, at I har erkendt min sandfærdighed og integritet. Jeg skal og kan kun sige lidt, men dog tilstrækkeligt til at antyde en vigtig årsag til sygdomme – en årsag, der er så gammel, at den er en bestanddel i selve planetens liv. Disse sygdomme har ikke en subjektiv eller subtil oprindelse. De er ikke et resultat af emotionelle tilstande eller af uønskede mentale processer. Deres natur er ikke psykologisk, og de stammer derfor ikke fra nogen form for aktivitet i centrene. De har deres oprindelse i selve det planetariske liv og i planetens livsaspekt, og det har en direkte udstrålende virkning på de enkelte atomer, som det tætte fysiske legeme består af. Dette er et meget vigtigt punkt at notere sig. Oprindelsen til de sygdomme, som selve planeten har fremkaldt, er derfor hovedsagelig en ydre påvirkning fra visse vibrationer, der formerer sig i planetens indre og via planetens overflade rammer det tætte fysiske legeme. Disse udstrålinger påvirker de energienheder, der tilsammen danner legemets atomare substans. De har ingen forbindelse til blodløbet eller nervesystemet. Det er som følge deraf umuligt at spore dem eller at isolere dem, fordi mennesket i dag er så fint opbygget og integreret, at disse ydre påvirkninger øjeblikkeligt vækker respons i nervesystemet. Vor tids læge er i øjeblikket ikke i stand til at skelne mellem de sygdomme, der kommer inde fra patientens egen indre mekanisme – den synlige og den ikke-synlige – og de sygdomme, som stammer fra udefra kommende irritanter, og som øjeblikkeligt påvirker menneskelegemets sensitive dele. Her taler jeg ikke om infektioner eller smitsomme sygdomme.

Et punkt som kunne være nyttigt at fremhæve er, at denne skjulte planetariske påvirkning på det fysiske legeme (skjult for os på nuværende tidspunkt) er den vigtigste dødsårsag, når det gælder den rent animale formnatur og de livsformer, der findes i dyre- og planteriget og i mindre grad også i mineralriget. Hvad mennesket angår, beror døden i tiltagende grad på sjælens *planlagte* hensigt og *planlagte* tilbagetrækning under preset fra sin egen formulerede intention. Dette gælder til en vis

grad alle døende, undtagen de, der har en så ringe udviklet intelligens, at sjælen praktisk taget kun virker som en overskyggende kraft. Hos alle døende, både lavt og højt udviklede, sørger det planetariske livs egen tilintetgørende kraft for de sidste stadier af opløsningen, som træder i kraft efter sjælens bevidste tilbagetrækning (bevidst, hvad sjælen angår og i tiltagende grad bevidst, hvad den døende person angår).

Når det gælder rigerne under det menneskelige, er døden et direkte resultat af denne skjulte aktivitet på planeten. Jeg kan kun give jer en forestilling om, hvordan det fungerer ved at sige, at alle ikke-menneskelige livsformers sjæl gennemtrænger den substans, som selve planeten er opbygget af. Sjælen trækkes tilbage i overensstemmelse med bestemte cykler – som videnskaben endnu ikke har konstateret, men som fungerer uforanderligt og entydigt – undtagen i tilfælde af store planetariske katastrofer eller direkte indgriben fra det fjerde naturrige. Denne iboende planetariske kraft fører til, at et enkelt dyr dør, og – i større evolutionære fremstød – til, at hele dyrearter uddør. Denne kraft fører ligeledes til, at formerne i planteriget dør, og den er også en af de årsager, der fører til efterårets komme med det »visne, gule løv«, til at græsset mister sin grønne farve og til de cykliske manifestationer, der betyder ikke alene død i en midlertidig og kortvarig periode, men fuldstændigt ophør af vitalitet i en form. »Perioder med forfald« er cykliske manifestationer i planetens eget »tilintetgørelsesaspekt«. Dette er givetvis vanskeligt for jer at forstå.

Denne udstrålende aktivitet fra det planetariske liv, der er cyklisk i sin natur og evigt til stede, er nært forbundet med første stråles indflydelse. Det er dette aspekt af strålen for vilje eller magt, der bevirker formens opløsning og forrådnelsen af legemet, indtil det igen er absorberet i planetens substans. En koncentreret brug af forestillingsevnen vil hjælpe jer til at se, hvor konstruktiv denne guddommelige kraft kan være. Døden har været et faktum på vor jord siden tidernes morgen. Former er kommet og gået. Døden har ramt planter og træer, dyre- og menneskelegemer i utallige æoner, og alligevel fremstår vor jord ikke som et lighus, som det kunne formodes set i lyset af dette faktum, men den er stadig smuk og er ikke spoleret – end

ikke af mennesket. Døds- og opløsningsprocessen og nedbrydningen af former foregår hele tiden uden at skabe smitsomme forureninger eller at skæmme jordens overflade. Resultaterne af opløsningen er velgørende i sin virkning. Tænk nøje over denne velgørende aktivitet og over skønheden i den guddommelige plan for død og bortgang.

I forbindelse med mennesket har døden to aktiviteter. Menneskets sjæl adskiller sig fra sjælen i de ikke-menneskelige former ved, at den selv er et fuldstændigt og – på sit eget plan – virksomt udtryk af de tre guddommelige aspekter. Den bestemmer inden for visse grænser – der er baseret på tidens betingelser og rummets nødvendighed – hvornår den vil træde ind i den menneskelige form, og hvornår den vil trække sig tilbage fra formen. Når sjælen har trukket sig tilbage og har trukket bevidsthedstråden væk fra hjernen og livstråden fra hjertet, fortsætter visse livsprocesser. Disse livsprocesser er nu under indflydelse af det planetariske liv, og den fysiske elemental (summen af de levende atomer i legemet) er modtagelig for disse. Jeg beder jer bemærke det okkulte paradoks, at døden er et resultat af levende processer. Døden eller den energi, som fremkalder døden, og som strømmer ud fra planeten, forårsager et fuldstændigt sammenbrud af den legemlige organisme og reducerer den til dens grundlæggende bestanddele – kemiske, mineralske og visse uorganiske substanser, som let kan absorberes af planetens jord. Døden, der er et resultat af sjælsaktivitet, fører således til, at »lyslegemet og de subtile legemer« trækkes tilbage fra legemet. Den faste form og dens bestanddele overlades til de gavnlige processer med planetarisk styring. Denne dobbelte aktivitet fører til døden – sådan som vi kender den set fra menneskets synsvinkel.

Det er her nødvendigt at pege på, at den evne, som den planetariske Logos har til at drage den iboende livsessens ud af ethvert atom, fremkalder det, vi kunne kalde svækkelse af de områder i formens struktur, hvorfra denne livsessens strømmer ud. Dette forårsager tilstande, der omsider kan ses klart, og således vil det blive muligt at identificere sygdom og »dødstenens«. At en blomst visner, at et dyr og et træ dør af alder, og at menneskene rammes af så mange sygdomme, skyldes altsam-

men esoterisk set »dragningen« fra planetens kraftfulde liv. Dette er et aspekt af det, der fejlagtigt kaldes loven om gravitation. Denne lov er – igen esoterisk set – et aspekt af den lov om tilbagevenden, der styrer relationen mellem en livsenhed i form og den kilde, hvorfra den oprindeligt kom. »Af jord er du kommet, til jord skal du igen blive« siger en okkult lov. Hvis vi ser på ordenes besynderlige udvikling – enhver god ordbog vil vise dette – vil vi se, at det engelske ord »dust« (»jord«) har to rødder. Den ene betydning er »vind« og den anden »falde fra hinanden«. Betydningen træder tydeligt frem, og rækkefølgen af de to begreber er slående. Når vinden eller åndedrættet trækkes tilbage, er resultatet, at formen »falder fra hinanden«, og dette er et sandt og betydningsfuldt udsagn. Når det større liv absorberer det mindre liv, forsvinder det, som livet har besjælet. Dette gælder alle former i rigerne under det menneskelige, idet de responderer på tiltrækningskraften eller dragningen fra det planetariske liv. Det gælder ligeledes den menneskelige form, idet den reagerer på sjælens opfordring til at give livsprincippet tilbage til sjælen via sutratmaen, så det vender tilbage som bevidsthed til dens registrerende kilde.

I denne proces og vekselvirkning viser formen resultatet af at fungere enten som modtager af livsstrømmen fra planeten eller som frigører af dette liv – i overensstemmelse med cyklisk lov – til det generelle reservoir af levende energi. Disse to reaktioner er udslaggivende for formens sundhed og for sygdom i forskellige stadier og for graden af modtagelighed samt for påvirkning af andre betingende faktorer. Der findes tre hovedstadier i en livscyklus for alle former under den menneskelige, og ligeledes i den menneskelige form, når sjælen kun er en overskyggende kraft og ikke en integreret energi:

1. *Stadiet for indstrømning*, for vitalisering og for vækst.
2. *Stadiet for modstand*, hvor formen bevarer sin egen integritet i en midlertidig periode betinget af sin art og miljø. Således modstår den med held enhver »dragning« fra det altomsluttende liv og enhver genabsorbering af dens vitalitet.
3. *Stadiet for tilbagegivelse*, hvor tiltrækningskraften fra plane-

tens større liv tilbagetrækker og absorberer det svækkede mindre liv. Denne svækkelsesproces er en del af en cyklisk lov, som antydes i det gamle ordsprog, der siger, at »halvfjerdsindstyve er støvets år«. Når en gennemsnitlig livsperiode forløber normalt, vil der komme en tid, hvor en gradvis svækkelse vil forekomme i legemets væv. Sygdom eller forfald af en del af formen indtræffer da sædvanligvis og fører til døden. Længden af cyklerne og deres betingende årsag er et dybt mysterium og er specifikt relateret til de forskellige naturriger og til arter og typer og former, der er en del af de levende processer. Endnu er disse cykler kun kendt af mestrene og af de indviede, der har fået overdraget opgaven at fremme den evolutionære proces i rigerne under det menneskelige, og af de devaer, hvis opgave det er at overvåge processen.

Som I véd, er det den frie vilje, der udgør den store forskel mellem menneskeriget i de tre verdener og de øvrige naturriger. Den frie vilje har dybest set, når det gælder døden, en helt bestemt relation til sjælen. Ved beslutningen om død følges sjælens vilje bevidst eller ubevidst. Denne formulering rummer mange tankevækkende ideer, som de studerende ville gøre klogt i at gennemtænke.

Vi er nu nået frem til endnu en vigtig generalisering vedrørende sygdom og død i relation til menneskeriget:

OTTENDE LOV

Sygdom og død er et resultat af to virksomme kræfter. Den ene er sjælens vilje, idet sjælen siger til sit instrument: Jeg trækker essensen tilbage. Den anden er det planetariske livs magnetiske kraft, idet det planetariske liv siger til livet i den atomare struktur: Timen for genabsorption er kommet. Vend tilbage til mig. Således handler alle former i overensstemmelse med cyklisk lov.

Her henvises til den normale opløsning af formen ved afslutningen af en reinkarnationscyklus. Som vi véd, betinges denne

cyklus i menneskets tilfælde af vigtige psykologiske faktorer, der kan fremskynde eller udsætte »den sidste time«, men kun til et vist punkt. Sjælens diktat og det planetariske livs befaling er de endelige betingende faktorer, undtagen i tilfælde af krig, ulykker, selvmord og epidemier.

Den absorptionsevne, som planeten er udrustet med, er meget stor, men har dog visse begrænsninger. Det er fx disse begrænsninger, der fremmer epidemier som en eftervirkning af krig. Sådanne epidemier har en alvorlig virkning på menneskeslægten længe efter, at krigsperioden er slut og også efter, at epidemien har raset ud. Menneskeheden, især i Østeuropa, var ikke kommet sig helt efter de epidemier, der fulgte efter den første del af verdenskrigen, da den anden del begyndte. De psykologiske virkninger fortsatte. Arrene fra og følgerne efter denne verdenskrigs anden fase vil man kunne se i op til halvtreds år efter slutningen, selv om den epidemiske faktor overraskende nok vil kunne begrænses på grund af menneskets større videnskabelige kundskaber. Dette er dog stadig usikkert. Tiden alene vil vise, hvor stor fremgang menneskeheden har med at ophæve den bod, som den forulempede natur ønsker at aftvinge.

Den tiltagende skik at kremere de former, som de iboende liv har forladt, vil føre meget godt med sig. Når det er blevet almindelig skik, vil vi opleve en tydelig mindskning af sygdomme, hvilket vil føre til længere levetid og større vitalitet. Modstandsfaktoren eller den proces, hvormed en form gør sig selv immun eller uimodtagelig over for den planetariske kraft, der trækker mod genabsorption, kræver et stort forbrug af energi. Når livet i formen får større styrke, og når reaktionerne på sygdomsfremkaldende faktorer mindskes, så vil sjælen i formen få en større indflydelse og et mere værdifuldt udtryk og blive til større nytte i tjeneste. Dette vil en dag gælde alle naturriggerne, og således vil vi få en vedvarende udstråling, der lyser op med stadig større herlighed i Guds liv.

3. RACEBETINGEDE OG NATIONALE SYGDOMME.

Det må nu stå jer helt klart, at jeg hovedsageligt tilstræber at

vise de faktorer, som er et resultat af menneskeslægtens fortidige historie, snarere end at give jer en specifik og detaljeret omtale af de sygdomme, der er knyttet til de forskellige nationer. Rent faktisk ville dette ikke være muligt på grund af den overlappning og parallelitet, der er til stede overalt i naturens liv. Frem for alt tilstræber jeg at pege på og tydeliggøre det, der bør gøres omkring forebyggende helbredelse, og hvad der bør udrettes omkring den vanskelige opgave at modvirke de tilstande, der allerede findes på jorden som følge af *fortidigt misbrug af naturens kræfter*. Således bør en helbredelse af de tilstande, som i dag er meget udbredte på vor planet, finde sted, og som følge heraf vil jeg ikke beskæftige mig med det specifikke og det individuelle. I stedet vil jeg skabe et grundlag for en diskussion af vort næste emne, som er karmalovens relation til sygdom og død og til menneskeheden som helhed.

Når vi nu skal til at studere racebetingede og nationale sygdomme, vil jeg ikke komme med generaliseringer som, at tuberkulose for det meste er en sygdom, der rammer middelklassen i ethvert land, at diabetes er et stort problem for de mennesker, der ud over verden lever af ris, og at cancer i særlig grad forekommer i Storbritannien, mens hjertesygdomme er den fremherskende dødsårsag i U.S.A. Sådanne generaliseringer er lige så rigtige og forkerte, som statistikker sædvanligvis er, og der opnås intet ved at belyse emnet på denne måde. Disse sygdomme vil alle med tiden ophøre med at eksistere på grund af en voksende forståelse, en intuitiv diagnose, et storslået arbejde inden for den videnskabelige og akademiske lægestand og af en bedre forståelse af den betydning, rigtige livsbetingelser har.

Jeg foretrækker tværtimod at fremkomme med endnu bredere generaliseringer, der vil vise årsager og ikke konsekvenser af disse årsager. Jeg vil derfor fremhæve, at:

1. *Jorden på selve planeten* bærer i sig hovedårsagen til sygdom og smitte. I utallige æoner er legemer af mennesker og dyr blevet lagt i jorden. Denne jord er som følge heraf blevet imprægneret med sygdomsfremkaldende smittekim i en langt mere subtil form, end man skulle formode. Smittekim fra urgamle kendte og ukendte sygdomme findes i alle jord-

lag. De kan stadig skabe ondartede vanskeligheder, hvis de får de rette betingelser. Lad mig fremhæve, at det aldrig har været naturens mening, at legemer skulle begraves i jorden. Dyrene dør, og deres legemer bliver igen til støv, der nu er rensset af solens stråler og af den friske og hvirvlende blæst. Solen kan være årsag til død så vel som til liv, men de mest virulente smittekim og bakterier kan ikke bevare deres kraft, når de udsættes for *den tørre varme* fra solens stråler. Fugtighed og mørke fremmer sygdom, når den kommer fra og bliver næret af de legemer, som livsaspektet har trukket sig tilbage fra. Når alle lande ud over hele kloden har indført den regel at lade døde former underkaste »ildprøven«, og når dette er blevet en almindelig og bestående skik, vil vi blive vidende til en kraftig mindskning af sygdom og en meget sundere verden.

2. *Den psykologiske tilstand* hos en race eller en nation kan, som vi véd, skabe en tendens til sygdom og til en reduceret modstandskraft. Den kan fremkalde en evne, der bevirker, at ondartet smitte med lethed absorberes. Dette emne skal vi ikke belyse yderligere.
3. *Livsbetingelser* i mange lande fostrer sygdom og dårligt helbred. Mørke og overfyldte boliger, beboede jordhuler, underernæring, fejlagtig kost, dårlige livsvaner og forskellige arbejdsbetingede sygdomme har alle bidraget til menneskehedens generelt dårlige helbred. Disse tilstande erkendes overalt, og meget er blevet gjort for at forbedre dem, men meget mangler endnu. En af verdenskrigens gode virkninger vil blive en fremskyndelse af de nødvendige ændringer, af den nødvendige genopbygning, og af en ernæringsrigtig kost til ungdommen. De enkelte nationers sygdomme varierer alt efter, inden for hvilket arbejdsområde folket hovedsageligt er beskæftiget. Sygdomme hos et jordbrugerfolk adskiller sig meget fra de sygdomme, der rammer et højt industrialiseret folk. De prædisponerende fysiske omstændigheder, som en sømand møder, adskiller sig meget fra dem en kontormand i en af vore storbyer udsættes for. Denne information er indlysende for alle, der arbejder inden for det sociale område i mange byer og lande. Visse sygdomme viser sig at

være rent lokale, andre synes at have universelle virkninger. Nogle sygdomme er langsomt ved at forsvinde, mens nye sygdomme dukker op. Nogle sygdomsformer vil altid være til stede, mens andre fremkommer cyklisk. Visse sygdomme er endemiske, mens andre er epidemiske.

Hvordan kan denne lange række af sygdomme og former for legemlige lidelser opstå? Hvordan kan det være, at nogle racer er udsatte for at blive ramt af en bestemt type af fysiske sygdomme, medens andre racer er modstandsdygtige over for dem. Klimatiske forhold kan fremkalde visse typiske sygdomme, som forbliver rent lokale og ikke forekommer andre steder i verden. Cancer, tuberkulose, syfilis, meningitis, lungebetændelse og hjertesygdomme samt skrofulose (for at anvende dette ord i dets gamle betydning for visse former for tuberkuløse hudlidelser), er udbredt over hele verden og kræver sit af millioner af mennesker. Selv om disse sygdomme kan spores tilbage til perioder med bestemte store racer, er de nu generelle i deres virkninger. Nøglen til dette kan findes, hvis man husker, at selv om den atlantiske race levede for tusinder af år siden, så er en stor majoritet af nutidens mennesker fundamentalt atlantiske i deres bevidsthed, og de er derfor udsat for at få de sygdomme, der stammer fra denne civilisation.

Udførte man en fuldstændig undersøgelse af sundhedstilstanden i verden og præsenterede resultatet for tænkende mennesker – under normale forhold og ikke i krigstid – kunne man stille spørgsmålet, om der ud af de milliarder af mennesker, der nu befolker jorden, findes et hundrede tusinde fuldstændigt raske mennesker? Det tror jeg ikke. Selv om der på et givet tidspunkt ikke findes nogen aktuel og virksom sygdom, så levner tilstanden, hvad angår tænder, høreevne og synsevne, meget tilbage at ønske. Nedarvede tendenser og aktive anlæg giver anledning til alvorlig bekymring, og til alt dette må føjes psykologiske vanskeligheder, mentale sygdomme og bestemte hjerneproblemer. Alt dette viser et skræmmende billede. Lægevidenskaben kæmper i dag imod de sygdomme, den opdager. Videnskabsmænd forsker efter gode og varige metoder, som kan lindre og helbrede, og som kan udrydde sygdomme. For-

skere undersøger de latente smittekim, og sundhedseksperter søger nye veje for at imødegå de voldsomme sygdomsangreb. Hygiejne, obligatorisk vaccination, hyppige eftersyn, levnedsmiddellove, juridiske krav og bedre boligforhold føres ind i denne kamp af den fremsynede humanist. Alligevel er sygdomme stadig udbredte, der er behov for flere hospitaler og tallet af dødsofre stiger.

Til at udføre dette praktiske arbejde tilbyder »Mental Science«, »New Thought«, »Unity« og »Christian Science« sin hjælp, idet de helt oprigtigt søger at lade tankens kraft have indvirkning på problemet. Dette arbejde og disse grupper befinder sig på nuværende tidspunkt i hænderne på fanatikere og hengivne, uintelligente personer. De afviser alle kompromiser og synes ude af stand til at erkende, at den viden, der er indsamlet af lægevidenskaben og af dem, der arbejder videnskabeligt med menneskelegemet, er lige så vel givet af Gud, som deres eget endnu ikke beviste ideal. Senere vil de sandheder, som disse grupper står for, blive føjet til det arbejde, som psykologerne og lægerne udfører. Når det sker, vil vi se store fremskridt. Når lægens og kirurgens arbejde udføres i relation til det fysiske legeme, bliver arbejdet anerkendt som væsentligt og godt, når psykologens analyse og konklusioner kompletterer deres arbejde, og når kraften fra rigtig tænkning bliver anvendt som hjælp, da, og først da, vil en ny æra for menneskets velbefindende begynde.

Foruden de forskellige sygdomskategorier skal også medtages en hel gruppe af sygdomme, som har mere direkte mentale virkninger – personlighedsspaltning, sindssyge, besættelse, nervesammenbrud, sindsforvirring og hallucinationer. Ud over det arbejde der udrettes af førnævnte, bør også nævnes det arbejde, der udføres af medlemmerne af det åndelige Hierarki og dets disciple. Det kræver sjælskraft og viden samt visdommen fra de øvrige healingsgrupper for at skabe sunde og raske mennesker, at tømme vore sanatorier, at befri menneskeheden for de mest almindelige sygdomme, for vanvid og besættelse, og at forebygge kriminalitet. Det vil til sidst blive tilvejebragt gennem en rigtig integration af hele mennesket, gennem en rigtig forståelse af energiens natur, og gennem et korrekt kendskab til det endo-

krine system, dets kirtler og deres subtile relationer.

Nu for tiden udfører de fire grupper kun lidt sammenhængende og integreret arbejde *i forening*:

1. Læger og kirurger – ortodokse og akademiske.
2. Psykologer, neurologer og psykiatere.
3. Mentale healere og arbejdere inden for »New Thought«, »Unity« og »Christian Science«.
4. Skolede disciple og dem, der arbejder med menneskenes sjæle.

Når disse fire grupper vil nærme sig hinanden og tilsammen arbejde på at befri menneskeheden fra sygdom, vil vi få en forståelse af, hvilket under mennesket i virkeligheden er. En dag vil vi have hospitaler, hvor disse fire grene af et og samme medicinske og helbredende arbejde vil virke side om side i et fuldstændigt samarbejde. Ingen af grupperne kan fuldt ud løse opgaven uden de andre. Alle er indbyrdes afhængige af hinanden.

Det er disse gruppers manglende evne til at erkende det gode i de andre gruppers kamp for at forbedre menneskehedens fysiske velbefindende, som gør det næsten umuligt for mig at give mere specifik undervisning og tale mere direkte om disse emner. Har I nogen forestilling om, hvilken mur af antagonistisk tænkning og tale, som en ny og banebrydende idé må kæmpe imod? Har I nogensinde helt alvorligt tænkt over, at der findes store ophobninger af forstenede tankeformer, som alle sådanne nye ideer (måske skulle jeg sige hierarkiske forslag) må strides med? Kan I opfatte den dødvægt af forudfattede og meget gamle opfattelser, der skal fjernes, inden Hierarkiet kan få et nyt og nødvendigt begreb til at trænge igennem til bevidstheden hos den almindeligt tænkende (eller måske skulle jeg sige ikke-tænkende) almenhed. Det lægevidenskabelige område er meget vanskeligt at arbejde i, fordi arbejdet er så fortroligt, og fordi de mennesker, der skal nås, viser en så stærk angst i deres reaktioner. At bygge bro over kløften mellem det gamle og etablerede og det nye og åndelige krav kræver et meget langt og nøje planlagt arbejde. En stor del af vanskelighederne kom-

mer mærkværdigvis nok fra de nyere filosofiske retninger. Den ortodokse lægevidenskab er meget langsom, og det med rette, til at indføre nye teknikker og metoder. Den er til tider for tilbageholdende, selv om de nye metoder til behandling og diagnose må bevises også rent statistisk, før de kan indføres i lægestudiet. Risikoen for det enkelte menneske er for stor, og den gode menneskekærlige læge vil ikke gøre sin patient til genstand for forsøg. Alligevel har lægevidenskaben i de seneste årtier udviklet sig med syvmileskridt. Videnskaben om elektricitet og lysterapi og mange andre moderne teknikker og metoder er allerede blevet knyttet til de øvrige videnskaber, som lægerne benytter. Kravene fra det ulegemlige og behandlingen af det dunkle – hvis sådanne udtryk kan anvendes – erkendes i tiltagende grad, og vi véd, at dette spiller en ortodoks og erkendt rolle i den nye måde at nærme sig sygdom på.

De mentale retninger og »kulter«, som de fejlagtigt kalder sig, har ikke udviklet sig på samme nyttige måde. Det er stort set deres egen fejl. Forskellige retninger såsom »Mental Science«, »New Thought«, »Unity«, »Christian Science«, kiropraktorer, naturlæger og mange andre, skader deres sag på grund af vidtløftige påstande, på grund af deres uophørlige angreb mod den ortodokse lægevidenskab og mod andre kanaler, der har bevist deres værdi og nytte, og mod den viden, som de akademiske skoler for medicin og kirurgi gennem århundreder har erhvervet sig ved at eksperimentere. De glemmer, at mange af deres påstande om egen succes (og de er ofte uigendrivelige) kan klassificeres under en generel overskrift om helbredelse gennem tro, og dette kan gøres både korrekt og ukorrekt. Sådanne helbredelsesmetoder har længe været kendt af den akademiske tænker, som véd, at de er faktiske. Disse såkaldte »kulter«, som i virkeligheden er vogtere af vigtige sandheder, burde i denne periode af den evolutionære udvikling frem for alt andet ændre indstilling og lære kompromisets åndelige natur at kende. Deres ideer kan ikke blive til nytte i fuldt og ønskværdigt omfang, når de isolerer sig fra den allerede gudgivne viden, som lægevidenskaben ned gennem tiderne har erhvervet. De burde ligeledes gøre optegnelser over deres utallige fejltagelser, så vel som over deres gode resultater, som de så højlydt

giver udtryk for. Jeg vil her pege på, at deres gode resultater på ingen måde er så talrige som den ortodokse lægevidenskabs og som det godgørende arbejde, der udføres af vore hospitalers klinikker, der – til trods for fejl og ofte grov dumhed – i stor udstrækning lindrer smerterne og sygdommene for store grupper af mennesker. Disse »kulter« unnlader at påpege og til og med at erkende, at i tilfælde af alvorlig sygdom eller ulykke er patienten fysisk ude af stand til at påkalde eller fordre guddommeligt healing og er helt afhængig af en healer, der arbejder uden kendskab til patientens karma. Mange af deres såkaldte helbredelser (og dette gælder også den ortodokse lægevidenskab) finder sted, fordi patientens sidste time endnu ikke er kommet, og han ville under alle omstændigheder komme sig, men det sker hurtigere, når den skolede læge anvender sine lægemidler.

I tilfælde af alvorlige ulykker, hvor den skadede person vil forbløde, må »kult-tilhænger« (uanset hvad hans kult hedder) nødvendigvis benytte sig af den ortodokse læges metoder. Han anvender underbinding og tager de foranstaltninger, som den ortodokse lægevidenskab foreskriver, hellere end at stå ved siden af og se på, at den skadede person dør, fordi disse metoder ikke blev anvendt. Når han står ansigt til ansigt med døden, vil han ofte rette sin opmærksomhed mod de prøvede hjælpemetoder og vil normalt tilkalde en læge, hellere end at blive anklaget for mord.

Ovennævnte udtalelser er ikke fremsat i nogen nedsættende ånd, men er sagt i en bestræbelse på at vise, at de mange tankeretninger – ortodokse, akademiske, urgamle, materialistiske eller åndelige, nye, banebrydende eller mentale – er indbyrdes afhængige af hinanden. De bør føres sammen og blive til en stor videnskab om helbredelse. Det vil blive en videnskab, som vil helbrede hele mennesket, og som vil åbenbare alle de ressourcer – fysiske, emotionelle, mentale og åndelige – som mennesket rummer. Den ortodokse lægevidenskab er mere åben for et samarbejde med de nye »kulter«, end nybegynderne inden for videnskaben om mental kontrol af sygdomme er. De kan dog ikke tillade, at deres patienter anvendes som forsøgskaniner (er det ikke dette ord der anvendes i sådanne tilfælde, min

broder?) for at tilfredsstille den banebrydende »kult-tilhænger«, og for at bevise hans teorier – uanset hvor rigtige de måtte være, når de anvendes sammen med det, der allerede er bevist. Kompromisets middelvej og et gensidigt samarbejde er altid det klogeste, og dette er en lektie, som der er stort behov for at lære i dag inden for ethvert område af menneskets tænkning.

Vi skal nu fortsætte med tredje og sidste kapitel af emnet: De grundlæggende årsager til sygdom. Temaet om *karma* er ikke blevet behandlet særligt indgående, men jeg skal belyse det mere omfattende, end vort specielle emne måske kræver.

KAPITEL III

Vore karmiske forpligtelser

INDLEDENDE BEMÆRKNINGER

Vi er nu nået til den afsluttende del af vort studium af sygdomsproblematikken. I næste del skal vi beskæftige os med patientens holdninger og temperament, se på hans stråle og på healerens sindstilstand. Disse punkter har overordentlig stor betydning, når den ædle kunst at heale skal studeres. Det er imidlertid væsentligt, at dårligt helbred, akut sygdom og selve døden får den rette plads i helhedsbilledet. En bestemt inkarnation er ikke en isoleret begivenhed i sjælens liv, men er en del og et aspekt af en række af erfaringer, som har til formål at føre til et klart defineret mål – et mål efter eget valg og en bevidst tilbagetrækning fra materien til ånden og en endelig frigørelse.

Blandt esoterikere har emnet frigørelse været genstand for drøftelser (specielt i forbindelse med østens fremstilling af vejen til virkelighed). Det mål, der holdes op for begynderen, er befrielse, frihed og frigørelse, hvilket i det store og hele er nøgleord for selve livet. Opfattelsen er, at en overgang skal finde sted fra ren selviskhed via personlig frigørelse til noget meget større og mere betydningsfuldt. Denne forestilling om frigørelse ligger bag nutidens anvendelse af ordet »frihed«, men rummer en betydning, der er langt mere vis og dyb. Frihed er for de fleste mennesker at blive fri for at være underkastet et andet menneskes overherredømme, at være fri til at kunne gøre det de ønsker, at tænke som de vil og at leve livet efter eget valg. Således bør det være, forudsat at ønsker, valg, tanker og begær ikke er baseret på selviskhed, men er viet til det bedste for helheden. Endnu forekommer dette yderst sjældent.

Frigørelse er meget mere end alt dette. Det er at være fri af alt fra fortiden, fri til at bevæge sig frem ad visse forudbestemte baner (forudbestemt af sjælen), fri til at udtrykke al den gudommelighed, det er muligt for et menneske, eller som en nation kan skænke verden.

I de sidste to tusinde års historie har der været fire store

symbolske begivenheder, som i rækkefølge har fremstillet (for dem, som har øjne at se med, øren at høre med og tænkeevne at fortolke med) temaet om frigørelse og ikke kun om frihed.

1. *Kristi eget liv*. Han viste for første gang den idé, at enheden bevidst og forsætligt ofrer sig i tjeneste for helheden. Der har levet andre verdensfrelser, men deres væsentlige budskaber blev ikke udtrykt så klart, fordi menneskets tænkeevne endnu ikke var udviklet nok til at kunne opfatte betydningen. Tjeneste er nøgleordet til frigørelse. Kristus var den fuldkomne tjener.
2. *Underskrivelsen af Magna Charta*. Dette dokument blev underskrevet på øen Runnymede i kong Johans regeringstid den 15. juni 1215. Her fremførtes ideen om frigørelse fra autoritet med betoning af den personlige frihed og individets rettigheder. Denne grundlæggende idé, mentale forestilling og formulerede opfattelse er vokset og har udviklet sig i fire faser:
 - a. Underskrivelsen af Magna Charta, der betoner den personlige frihed.
 - b. Grundlæggelsen af den franske republik med dens betoning af menneskelig frihed.
 - c. Uafhængighedserklæringen og Borgerrettighedserklæringen, der danner grundlag for den nationale politik.
 - d. Atlanterhavsdeklarationen og de fire friheder, der bringer hele spørgsmålet op på et internationalt niveau, og som garanterer mænd og kvinder over hele verden frigørelse og frihed til at udvikle deres iboende guddommelighed.

Dette ideal er gradvist blevet mere og mere tydeligt, således at menneskemasserne i dag véd, hvad der er grundlaget for lykke.

3. *Slavernes frigørelse*. Den åndelige idé om menneskets frihed, som var blevet et erkendt ideal, blev et krævende ønske, og en stor symbolsk begivenhed fandt sted – slaverne blev frie. Som i mange andre tilfælde, hvor menneskene optræder, er intet fuldkomment. Negrene er ikke frie i dette frihe-

dens land, og Amerika må i denne henseende rense sit eget hus. For at udtrykke det helt klart, så må U.S.A. drage omsorg for, at forfatningen og borgerrettighedserklæringen bliver virkelighed og ikke kun en drøm. Kun på den måde kan de uundgåelige følger af loven om karma (som er vort emne) blive udlignet. Negrene er amerikanere, så vel som efterkommerne af de englændere og af de øvrige nationaliteter, der indvandrede, og som ikke kan betragtes som indfødte i dette land, og forfatningen er også deres. Endnu er det således, at de privilegier, som den skænker, tilbageholdes af dem, der er slaver af selviskhed og angst.

4. *Frigørelse af menneskeheden ved de Forenede Nationer.* Vi deltager i en stor bemærkelsesværdig og symbolsk begivenhed, og vi følger dens udvikling. Frigørelsen af det enkelte menneske har udvidet sig via den symbolske frigørelse af en del af menneskeheden (resterne af de to første racer, den lemuriske og den atlantiske) til også at omfatte en frigørelse, som millioner af mennesker, der var underkuet af onde kræfter, blev hjulpet til gennem millioner af deres medmennesker. Dette ideal har udviklet sig til at være en i praksis verdensomspændende bestræbelse på det fysiske plan og har krævet et verdensomspændende offer. Det har involveret den menneskelige evolutions tre verdener, og derfor kan Kristus nu lede sine styrker og hjælpe menneskene med at befri menneskeheden.

Hvad er det, der i virkeligheden er sket i de enkelte menneskers, i nationernes og i menneskehedens liv? Der er taget et stort skridt fremad for at bøde på en meget gammel ondskab, for bevidst at udligne loven om årsag og virkning ved at erkende de årsager i de personlige, nationale og internationale verdener, der har skabt de virkninger, som menneskene lider under i dag.

Loven om karma er i dag en stor og ubestridelig kendsgerning i menneskehedens bevidsthed. Menneskene anvender muligvis et andet navn for den, men de er helt bevidste om, at i denne tids hændelser høster nationerne det, de engang såede. Denne store lov – som engang var teori – er nu en bevist kends-

gering og en erkendt faktor i menneskets tænkning. Spørgsmålet: »Hvorfor«? der så ofte stilles, aktualiserer uundgåeligt spørgsmålet om årsag og virkning. Begrebet arv og miljø er forsøg på at forklare de eksisterende tilstande for mennesket. Kvaliteter, racebetingede egenskaber, nationale temperamenter og idealer beviser, at der findes en oprindelig årsagsverden. Historiske omstændigheder, relationer mellem nationer, sociale tabuer, religiøse overbevisninger og tendenser kan alt sammen spores tilbage til oprindelige årsager – nogle af dem meget gamle. Alt det, der sker i verden i dag, og som så stærkt påvirker menneskeheden – skønt som grimt, levemåder, civilisation og kultur, fordomme og god smag, videnskabelige opdagelser og kunstneriske udtryk og de mange måder, som menneskeheden over hele planeten farver sin eksistens på – er forskellige virkninger, der på et eller andet sted, på et eller andet niveau og på et eller andet tidspunkt er forårsaget af mennesker – både enkeltvis og i grupper.

Karma er således det, som mennesket – det himmelske menneske i hvem vi lever, menneskeheden som helhed, nationer og enkeltpersoner – har indledt, overført, støttet, undladt at gøre eller har gjort rigtigt op gennem tiderne frem til dette øjeblik. I dag er høsten moden og menneskeheden høster det, den såede, og forbereder en ny pløjning i den nye tidsalders forår med efterfølgende ny såning af den udsæd, som vil (lad os bede og håbe) give en bedre høst.

Som et enestående bevis for loven om årsag og virkning fremstår den jødiske race. *Alle nationer er beviser for denne lov*, men jeg har valgt at omtale det hebræiske folk, fordi dets historie er så velkendt, og dets fremtid og skæbne er genstand for en verdensomspændende interesse. Jøderne har altid haft en symbolsk betydning. De sammenfatter i sig – som nation ned gennem tiderne – dybet af menneskelig ondskab og højden af menneskelig guddommelighed. Deres aggressive historie, sådan som den gengives i Det gamle testamente, kan sidestilles med det, som Tyskland i vor tid gennemtvang. Kristus var jøde, og det var den hebræiske race, der skabte ham. Husk altid på dette. Jøderne var meget aggressive. De plyndrede Ægypten, og de tog det forjættede land ved brug af sværdet og skånede in-

gen, hverken mand, kvinde eller barn. Deres religiøse historie har taget form omkring en materialistisk, begærlig og grådig Jehova, der støttede og opmuntrede til aggression. Deres historie er symbolsk for alle aggressorers historie, idet de indbilder sig, at de udfører en guddommelig hensigt, mens de i en ånd af selvforsvar fratager menneskene deres ejendele og finder på en for dem gunstig årsag som undskyldning for deres uretfærdige handling. Jøderne indtog Palæstina, fordi det var »et land, der flød af mælk og honning«, og de hævdede, at de handlede i lydighed over for et guddommeligt påbud. Senere bliver denne symbolik endnu mere interessant. De opdelte sig i to grupper: Israelitterne med hovedsæde i Samaria, og jøderne (det var to eller tre af de tolv stammer), der bosatte sig omkring Jerusalem. Dualitet løber gennem deres religiøse tro. De blev skolet af sadukæerne eller farisæerne, og disse to grupper var konstant på kant med hinanden. Kristus kom som et medlem af den jødiske race, men de fornægtede ham.

I dag virker loven, og jøderne betaler prisen både faktisk og symbolsk for alt, hvad de tidligere har gjort. De er et eksempel på denne lovs langtrækkende virkninger. Faktisk og symbolsk står de for kultur og civilisation. Faktisk og symbolsk *er* de menneskeheden. Faktisk og symbolsk står de for separatisme, således som de altid har valgt at gøre. De betragter sig selv som det udvalgte folk og har en medfødt bevidsthed om denne op-højede skæbne, men de glemmer deres symbolske rolle, og at det er menneskeheden, der er det udvalgte folk og ikke en lille og ubetydelig del af menneskeslægten. Faktisk og symbolsk længes de efter enhed og samarbejde, men de véd ikke, hvordan man samarbejder. Faktisk og symbolsk er de den »evige pilgrim«. De er menneskeheden, der vandrer gennem labyrinterne i den menneskelige evolutions tre verdener, og de skuer med længselsfulde øjne mod et forjættet land. Faktisk og symbolsk er der lighed mellem dem og massen af de mennesker, der væg-rer at forstå den åndelige hensigt bag alle materielle fænomener, der fornægter den indre Kristus (således som de for århundreder siden fornægtede Kristus inden for deres egne grænser) og tragter efter materielle goder og til stadighed afviser de åndelige spørgsmål. Jøderne kræver en såkaldt tilbagegivelse af

Palæstina og vrister det fra dem, der har boet der i mange århundreder. De taber den sande løsning af sigte, fordi de fortsætter med at lægge størst vægt på besiddelse af materielle ejendele, hvilket nødvendiggør, igen faktisk og symbolsk, at de bliver assimileret i alle nationer, og bliver blandet med alle racer, så de på den måde når frem til erkendelse om, at menneskeheden er en enhed.

Det er interessant at bemærke, at dette lykkedes for de jøder, der boede i det sydlige Palæstina, og hvis vigtigste by var Jerusalem, idet de blandede sig med og blev assimileret af britere, hollændere og franskmænd på en måde, som de israelitter, der blev regeret fra Samaria, aldrig har gjort. Jeg nævner dette, så det kan indgå i jeres overvejelser.

Såfremt den jødiske race ville genkalde sig sin ophøjede symbolske bestemmelse, og såfremt resten af menneskeheden ville se sig selv i det jødiske folk, og såfremt begge grupper ville se menneskeslægten som en enhed og slutte med at tænke på sig selv som enheder af national og racemæssig art, så ville menneskehedens karma ændre sig radikalt fra nutidens gengældelseskarma til fremtidens gode, sonende karma.

Studeres dette spørgsmål ud fra et større perspektiv (ved at se tilbage i historien såvel som håbefuldt fremad) ses det, at jøderne selv må give det største bidrag til løsning af problemet. De har endnu aldrig oprigtigt og ærligt (som race) konfronteret sig med problemet, *hvorfor* så mange nationer, helt tilbage fra ægypterne, hverken har brudt sig om dem eller har ønsket dem. Det har altid været således ned gennem mange århundreder. Der må findes en indre årsag i selve folket, når reaktionen er så generel og almen. Deres måde at nærme sig det frygtelige problem på har været i ydmyg bøn, i ulykkelig klage eller i bedrøvet fortvivelse. De har krævet af de ikke-jødiske nationer, at de skulle løse problemet, og mange har forsøgt. Dette fundamentale verdensproblem vil bestå, således som det har gjort siden tidernes morgen, hvis ikke jøderne selv ser situationen i øjnene og indrømmer, at det kunne være gengældelsesaspektet i loven om årsag og virkning, der nu udløses, og hvis ikke de anstrænger sig for at erfare, at de som race rummer grundlaget til deres gamle og skrækkelige skæbne. At der i racen er og har været

store, gode, retfærdige og åndelige mennesker er en sandhed hævet over enhver tvivl. En generalisering udtrykker aldrig hele sandheden. Men hvis vi ser på problematikken omkring jøderne i tid og rum, i historisk tid og i nutiden, kan de synspunkter, jeg her har fremsat, give jøderne anledning til nøje eftertanke.

Det, jeg her har sagt, mindsker på ingen måde skylden hos dem, der har forgrebet sig så smerteligt mod jøderne. I har vist et ordsprog som siger, at »to sorte kan ikke blive til en hvid«. Der findes ingen undskyldning for den opførsel, de forskellige nationer har udvist over for jøderne og som kulminerede i de grusomheder, der fandt sted i den anden 25-års-periode af dette århundrede. Loven vil uundgåeligt virke. Til trods for, at meget af det, der er sket jøderne, har sin oprindelse i deres tidligere historie, i deres udtalte separatistiske holdning, i deres uvilje mod at assimilere sig og i deres fremhævelse af materielle goder, så har de mennesker, der har bragt den onde karma ned over jøderne, på samme måde pådraget sig den samme lovs gengældelsesaspekt. Hele situationen har nu taget form af en ond cirkel af fejltagelser og forkerte handlinger, af gengældelse og hævn, og i betragtning af dette må tiden nu være inde, hvor alle nationer vil drøfte dette problem og i samarbejde bringe de forkerte holdninger til ophør *på begge sider*. Al dårlig karma udlignes ved at vise en accepterende vilje, en samarbejdsvillig kærlighed, en oprigtig erkendelse af ansvar og en kyndig regulering af de forenede aktiviteter for at tilvejebringe det bedste for menneskeheden som helhed og ikke kun det bedste for en enkelt nation, et folk eller en race. Det jødiske problem kan ikke løses ved at tage Palæstina i besiddelse, ved klager og krav eller ved økonomiske manipulationer. Det ville blot være en forlængelse af gamle fejltagelser og materiel besiddelsestrang. Problemet kan løses ved, at jøderne viser velvilje til at tilpasse sig den civilisation, den kulturelle baggrund og den levestandard, der råder i den nation, som de – ved fødsel og uddannelse – har tilknytning til, og som de burde assimileres i. Det kan ske ved at opgive racestoltheden og opfattelsen af at være udvalgt. Det kan ske ved at give afkald på dogmer og skikke, som dybest set er forældede, og som skaber konstant irritation fra om-

givelsernes side. Det kan ske ved, at det hebræiske folks selvished i forretningsmæssige sammenhænge og udprægede tendenser til manipulation erstattes af mere uselviske og ærlige former for aktivitet.

Jøderne er på grund af deres stråler og udviklingstrin i særlig grad skabende og kunstneriske. Dette bør de erkende og ikke som nu forsøge at dominere inden for alle områder, at tage alle muligheder fra andre mennesker og således bedre forholdene for sig selv og sit folk på andres bekostning. En mulig udvej til at komme ud af den nuværende situation er, at jøderne glemmer, at de er jøder, og i den allerinderste bevidsthed bliver italienerne, amerikanere, briterne, tyskere eller polakker. Sådan er det ikke i dag. Det jødiske problem vil blive løst ved blandede ægteskaber; negrenes problem vil ikke blive løst således. Det kommer til at betyde indrømmelser og kompromiser fra de ortodokse jøders side – ikke indrømmelser styret af egeninteresse men af overbevisning.

Lad mig understrege, at Kabbala og Talmud kun er sekundære veje til esoterisk at nærme sig sandheden, idet de i deres fremgangsmåde er materialistiske (de har i sig meget af det magiske arbejde, der forbinder en grad af materie med substans af en anden grad). På lignende måde er Det gamle testamente helt og holdent et sekundært helligt skrift, som i åndelig henseende ikke kan måle sig med Bhagavad Gita, østens gamle skrifter og Det nye testamente. Det gamle testamente fremhæver det materielle, og dets virkning er at indprente en ren materialistisk Jehova i verdensbevidstheden. Den gennemgående tanke i Det gamle testamente er genoprettelsen af det højeste udtryk for guddommelig visdom *i det første solsystem*. Dette solsystem legemliggjorde guddommelighedens tredje aspekts skabende arbejde – den aktive intelligens', der udtrykkes gennem materien. *I vort solsystem* er formålet for den skabte verden at udtrykke det andet aspekt, Guds kærlighed. Dette har jøderne aldrig forstået, fordi den kærlighed, der beskrives i Det gamle testamente, er Jehovas separatistiske, besiddende kærlighed til en afgrænset enhed i det fjerde naturrige eller menneskeriget. Paulus sammenfattede den holdning, menneskeheden burde vise, med ordene: »Der findes hverken jøder eller ikke-jøder«. Jøder-

nes nuværende dårlige karma skal afslutte deres isolation, bringe dem frem til et punkt, hvor materialistiske mål afstås, nationalitetsfølelsen, som har tendens til at være en slags parasit inden for andre nationers grænser, opgives, og hvor en inklusiv kærlighed udtrykkes i stedet for en separatistisk håbløshed.

Og hvordan er ikke-jødernes holdning? Det er absolut nødvendigt, at nationerne møder jøden mere end på halvvejen, når han – langsomt og gradvist – begynder at ændre sin ortodokse nationalisme. Det er vigtigt, at ikke-jøderne holder op med at sprede angst, at forfølge, at hade og at lægge hindringer i vejen for samarbejde. Den voksende antisemitiske holdning i verden er utilgivelig over for Gud og mennesker. Jeg tænker ikke på de afskyelige grusomheder, som det besatte tyske folk gav sig af med. Bag dette ligger en historie om atlantiske relationer, som jeg ikke vil berette om her, idet jeg ikke kan bevise sandheden i mine ord. Jeg henviser derimod til de sidste to tusinde års historie og til alle ikke-jøders daglige adfærd. Alle nationaliteter må gøre en særlig indsats for at assimilere jøderne. Ved blandede ægteskaber og ved ikke længere at opfatte gamle tankevaner og forældede dårlige relationer som hindringer. Mennesker over alt må betragte det som en krænkelse af deres nationale integritet, såfremt den gamle dualitet findes inden for deres grænser – jøde og ikke-jøde. *Der findes hverken jøde eller ikke-jøde. Der findes kun en menneskehed.* Krigen (1914-1945) bør betragtes som en strid, der skulle bringe det gamle fjendskab mellem jøderne og ikke-jøderne til afslutning, og de to grupper har nu mulighed for at indlede en ny og bedre levevis og at skabe et sandt gensidigt samarbejde. Assimilationsprocessen vil foregå langsomt, fordi hele situationen er af så gammel dato, at tankevaner, vante holdninger og separatistiske sædvaner er så dybt rodfæstede, at de er svære at overvinde. De nødvendige ændringer kan ske, hvis den gode vilje styrer det talte og skrevne ord, og måden at leve sammen på. Hierarkiet skelner ikke. Overhovedet for Hierarkiet nåede menneskeheds højeste åndelige mål, da han var inkarneret i et jødisk legeme. Dette er han ikke nu. Hierarkiet sørger også for, at bestemte disciple, hvis hele intention vil være rettet mod at arbejde for en ændring af situationen, inkarnerer i jødiske legemer.

Der findes et fåtal af jøder, som ikke ser sig selv som jøder, som ikke er så optaget af det jødiske problem, at det overskygger alt andet, og som er ivrige efter at forene alle folkeslag til en menneskehed, for således at bygge bro over kløften.

Jeg vil gentage, at visdommens mestre skelner ikke mellem jøder og ikke-jøder, de betragter alle som sjæle og gudesønner.

Når jeg omtaler karma som en faktor – der er afgørende og bevarende for både sygdom og sundhed – kan jeg kritiseres for, at jeg beskæftiger mig for meget med generaliseringer, og at jeg ikke giver specifikke og detaljerede analyser af specielle sygdomme, især de store grundlæggende sygdomme, som i dag kræver så mange ofre blandt menneskene, og som endnu ikke er kommet under lægernes kontrol. Jeg beskriver ikke sygdommenes symptomer, eller hvordan de kan kureres, og jeg anviser ingen behandlingsmetoder. Jeg føler, at dette er en kritik, jeg bør imødegå, således at I kan fortsætte jeres studium uden misforståelser. Det er derfor hensigtsmæssigt at stoppe op på dette tidspunkt og imødegå denne påstand. Karma er nødvendigvis et emne, som er generelt og ikke specifikt. Den bliver endnu ikke accepteret af almenheden i okkult betydning. Den skal betragtes bredt, indtil den tid kommer, hvor loven om årsag og virkning accepteres som en vigtig betingende faktor i menneskets bevidsthed, ikke kun i stor målestok men også i relation til det enkelte menneskes liv. Almenheden som helhed er endnu helt uvidende om denne lov.

Det må stå jer klart, at det er helt unødvendigt, at jeg beskriver det symptomatiske aspekt af sygdomme og de faktorer, som er blevet påvist på en så udmærket måde af den ortodokse lægevidenskab. Vi har nu i nogen tid beskæftiget os med årsagerne til sådanne sygdomme, og jeg har i sinde at beskrive okkulte helbredelsesmetoder i de tilfælde, hvor loven om karma tillader helbredelse, og hvor healeren er villig til at arbejde på en okkult måde. Jeg har forsøgt at forklare så tydeligt som muligt, at den grundlæggende årsag er relateret til energi – om der findes for megen energi, der strømmer gennem centrene, eller om der findes for lidt. Her ligger de to hovedfaktorer, der er årsag til sygdom. Det er vigtigt, at de af jer, som er interesserede i at studere sygdomme og deres helbredelse, erkender dette og la-

der det danne grundlag for jeres fremgangsmåde. Jeg har fremhævet, at fremtidens lægevidenskab og medicinske behandling vil tage udgangspunkt i denne kendsgerning som sin vigtigste beslutning. De medicinske opdagelsers saglighed anfægter jeg ikke. Jeg tilstræber at føre spørgsmålet videre, og det er på ingen måde min hensigt at ignorere den moderne lægevidenskabs kloge opdagelser. Jeg tilhører ikke de grupper, der taler nedsættende om den moderne lægevidenskab, og som nægter at anerkende dens resultater. Jeg har tidligere fremhævet dette. Jeg angiver retningen for den fremtidige medicinske forskning, som skal søge årsagen til sygdomme i vitalitetsområdet (som konventionelle forskere ville benævne det), og som vi ville opfatte som det æteriske legemes område. Lad mig her fremføre et praktisk udsagn, som kan betragtes som den næste regel i denne afhandling:

SJETTE REGEL

En omhyggelig sygdomsdiagnose baseret på de konstaterede ydre symptomer vil blive forenklet til en vis grad. Når først det implicerede organ er kendt og isoleret, vil det center i det æteriske legeme, der har den nærmeste relation til organet, blive underlagt okkulte behandlingsmetoder, samtidig med at de sædvanlige lindrende, medicinske eller kirurgiske metoder ikke fratages patienten.

Det er her, at dagens fanatiske »kulttilhængere« eller healere så ofte kommer på afveje. Lægevidenskabens hidtidige fremgangsmåde med fysiske undersøgelser og vellykkede eller mislykkede diagnoser vil der stadig være behov for helt frem til den tid, hvor læger og kirurger har clairvoyante evner, intuitiv perception og åndelig indsigt og har udviklet en teknik til at styre energi i relation til patienten. Hertil vil en dag tilføjes anvendelsen af korrekt astrologisk fortolkning, øjeblikkelig konstatering af stråletyper og derefter benyttelsen af den rette helbredelsesmetode, som harmonerer med patientens stråle, der

betingelser hans livsudtryk og hans udviklingstrin.

Jeg føler mig meget hæmmet, når jeg forsøger at lægge grunden til lægevidenskabens nye fremgangsmåde. Jeg føler mig hæmmet af de idealistiske udtalelser, der fremsættes af pionererne inden for de forskellige nye områder for naturhelbredelse, af naturlægerne, og af »Christian Sciences« og »Unitys« forudsætninger. Alt, hvad jeg kan gøre, er (hvis I skal have udbytte af min fremstilling) at beskrive bestemte brede og generelle forudsætninger, som kan vejlede fremtidens læger i deres arbejde. Men i overgangsperioden mellem den gamle og den nye æra, vil menneskene vandre i en tåge af spekulation. Der vil opstå en stor konflikt mellem de fundamentalistiske skoler og tænkerne og forskerne inden for de nye ideer, og midlertidigt vil man glemme Buddhas »ædle middelvej«.

Der findes i dag en parallel situation til lægevidenskabens, og det er inden for det religiøse område. Den gamle fremgangsmåde er tilstrækkelig for masserne og er sædvanligvis vellykket som lindrende og forebyggende faktor og som diagnose. Dette er alt, som er muligt nu for tiden. På samme måde er den gamle religiøse fremstilling tilstrækkelig til at vejlede de ikke bevidst tænkende masser til at leve et behersket liv og til at fastholde bestemte ukontroversielle, åndelige kendsgerninger klart i gennemsnitsmenneskets bevidsthed. Når det angår vejledning og beskyttelse af massernes åndelige liv eller deres fysiske legeme, kan læger og præster opdeles i to forskellige grupper – nogle holder fast ved de gamle, prøvede metoder og er så fundamentalistiske i deres holdning, at de afviser at undersøge det, som er nyt og uprøvet, og andre er så idealistiske, spekulative og fanatiske, at de farer frem og kommer ind i en verden af spekulative forsøg, som måske og måske ikke kan give dem nøglen til fremtidens lægevidenskab, men som så sandelig bringer deres patienter over i den kategori, som I kalder »forsøgskaniner«.

Det sikreste og mindst spekulative område i medicinsk praksis, er det område, der beskæftiger sig med *kirurgisk hjælp* til patienten. Kirurgien er baseret på en klar viden om anatomi, diagnosen af det, der kræves; den kan kontrolleres på intelligent måde, og indgrebet kan (når det udføres af en god og anset

kirurg) føre til – og gør det ofte – helbredelse og en virkelig forlængelse af livet. Men selv på dette område findes der kun en begrænset viden om virkningerne efter en operation, idet den kan påvirke det æteriske legeme og som følge heraf nervesystemet gennem det mellemliggende system af »nadier«, eller den æteriske modsvarighed til nerverne. Som eksempel kan vi tage fjernelsen af et organ. Der vil nødvendigvis opstå bestemte virkninger, og en vanskelig tilpasningsperiode vil uundgåeligt indtræde i patientens subtile mekanisme. Det område af legemet, som har fået kirurgisk behandling, og især det center, der ligger nærmest, *kan ikke undgå* at blive påvirket, fordi den cirkulerende energistrøm, der kommer fra centret, vil blive »kortsluttet«, om jeg så må sige. Den strøm, der hidtil har passeret gennem det område, der nu har fået kirurgisk behandling, må bane sig vej til alle dele af legemet via »nadierne«. De ligger, som I véd, bag nervesystemet og giver dette den nødvendige energi. Gamle kanaler for energistrømmen er muligvis blevet fjernet som følge af større eller mindre operative indgreb. Nye kanaler eller kraftbaner må oprettes for at bygge bro over det beskadigede område, og en grundlæggende justering må gennemføres i patientens vitale mekanisme. Der findes praktisk taget endnu intet kendskab til dette. Det er ikke engang med i den avancerede forskning.

Den nye lægekunst kan ikke formuleres videnskabeligt eller fremsættes intelligent, før det æteriske legeme accepteres som en *kendsgerning*, og før *dets eksistens, som en mekanisme for energitilførsel og som den ydre forms vitale aspekt, bliver udbredt accepteret*. Lægernes opmærksomhed vil da ændre retning fra de ydre, faste, fysiske virkninger til den indre årsag, der har rod i centrene og i de relaterede aktivitetsområder.

I de områder, hvor en sygdom manifesterer sig, har jeg allerede beskrevet visse esoteriske kendsgerninger vedrørende det generelle emne:

1. At den umiddelbare årsag til sygdommen kan spores tilbage til det enkelte menneskes æteriske legeme, når sygdommen er helt lokal, eller til planetens æteriske legeme (specielt det fjerde naturriges æteriske legeme), når det drejer sig om epi-

- demier eller sådanne tilstande som krig, der berører store menneskemasser.
2. At det æteriske legeme ikke hidtil er blevet betragtet som eksisterende set ud fra den ortodokse lægevidenskabs synspunkt, selv om der i dag findes en tendens til at betone *vitalitet*, de vitale kvaliteter i mad og at anbefale vitaminer til opbygning af vitaliteten. Dette er det første tegn på, at der findes et ikke tidligere erkendt behov for at øge det vitale legemes styrke.
 3. At det æteriske legemes tilstand gør, at mennesket bliver modtageligt for sygdom eller bliver beskyttet mod sygdom, idet det gør mennesket modstandsdygtigt over for indvirkninger af nedbrydende eller epidemiske faktorer, eller der sker det modsatte på grund af en medfødt æterisk svaghed.
 4. At det æteriske legeme er en mekanisme, der består af vitalt, pranisk liv, og »står under« eller ligger bag den ydre, velkendte udrustning for nervesystemet, som påvirker og giver kraft til alle dele af den fysiske organisme. Den nye lægevidenskabs område omfatter den relation, der eksisterer mellem centrene, nadierne og hele nervesystemet, og den anviser en ny og betydningsfuld retning for forskningen.
 5. At der findes to hovedårsager til alle sygdomme:
 - a. Den første og vigtigste er stimuleringen af centrene; de stimuleres eller de stimuleres ikke. Det medfører ganske enkelt, at et af centrene i en eller anden del af legemet aktiveres for meget eller aktiveres for lidt. Når energistrømmen står i et rimeligt forhold til det fysiske legemes behov på ethvert givet udviklingstrin, vil mennesket i relativ grad undgå sygdom.
 - b. Den sekundære årsag er de karmiske virkninger fra de tre planetariske sygdomme: cancer, tuberkulose og syfilitiske sygdomme. En dag vil lægevidenskaben erkende, at bag hver enkelt sygdom (undtagen virkninger fra krig og ulykke) ligger disse tre hovedtendenser i det menneskelige legeme. Dette er en grundlæggende og betydningsfuld påstand.

6. At det æteriske legeme er et fokuseringspunkt for alle indre energier i legemet; derfor vil den overførte energi ikke være ren vital energi eller ren planetarisk prana, men den vil være farvet af de kræfter, der kommer fra det astrale eller emotionelle »apparat«, fra sindet eller fra sjælslegemet. Disse »kraftkvaliteter«, der viser det enkelte menneskes karma, er dybest set de vigtigste betingende kræfter. De viser det enkelte menneskes udviklingstrin samt de områder, hans personlighed styrer. De viser således hans karmiske tilstand. Det hæver hele emnet om lægevidenskab op til et psykologisk niveau og anbringer hele problematikken om karmiske virkninger og om stråletyper dér.
7. At disse betingende faktorer bestemmer det æteriske legemes natur i enhver inkarnation. Disse faktorer er igen et resultat af aktiviteter, der blev indledt og virkeliggjort i tidligere inkarnationer, og de udgør patientens karmiske forpligtelser eller hans karmiske friheder.
8. At to hovedenergier strømmer ind i det æteriske legeme og betinger det fysiske legeme: sjælens og personlighedens stråleenergi; disse påvirkes af tre mindre kræfter: det mentale, det astrale og det fysiske legemes stråler. Der er således fem energier til stede i det æteriske legeme, som fremtidens læge må tage med i sine overvejelser.
9. At diagnoser, der er baseret på en erkendelse af disse subjektive faktorer, i virkeligheden ikke er så indviklede og komplicerede, som de i dag synes at være for den, der studerer de avancerede okkulte teorier. Lægerne i den nye tidsalder vil til sidst have viden nok til at kunne relatere de forskellige strålekræfter til de centre, de har tilknytning til. Som følge heraf vil de have kendskab til, hvilken type af kraft, der er ansvarlig for tilstande – gode såvel som dårlige – i enhver del af legemet. En dag, når der er udført mere omfattende undersøgelser og forskning, vil lægevidenskaben bygge på viden om det vitale legemes eksistens og dets energisammensætning. Man vil til den tid opdage, at denne videnskab vil være langt mere enkel og mindre kompliceret, end den nuværende lægevidenskab. I dag er lægevidenskaben nået til et sådant punkt af kompleksitet, at det er blevet

nødvendigt at have specialister, som har kendskab til et enkelt område af legemet og til dets indvirkning på hele det fysiske legeme. Den almindelige praktiserende læge kan ikke overkomme at sætte sig ind i den mængde af detaljeret viden, der nu findes om det fysiske legeme, dets forskellige systemer, deres gensidige relation og deres virkning på de mange dele, der udgør hele mennesket. Kirurgien vil fortsat være optaget af de anatomiske behov i det menneskelige legeme. Inden længe vil lægevidenskaben rette sin opmærksomhed mod det æteriske legeme og dets tilhørende cirkulerende energisystem, dets tæt sammenknyttede relationer og strømmen mellem de syv centre, mellem selve centrene og de regioner, de styrer. Dette vil markere et meget betydningsfuldt fremskridt i en klog og nyttig fremgangsmåde. Det vil indebære en fundamental forenkling og vil føre til mere korrekte helbredelsesmetoder, specielt når det clairvoyante syn er blevet udviklet og erkendt og opfattet af videnskaben som en udvidelse af det normale syn.

10. Når den sande astrologi kommer til sin ret og er blevet udviklet til en anset videnskab, kan horoskopene for sjælen og for personligheden relateres til hinanden. Da kan det æteriske legeme blive undersøgt ud fra korrekte astrologiske konklusioner, og lægen vil befinde sig på en langt sikrere grund, end han gør nu. Den hidtidige astrolog beskæftigede sig med personlighedens liv, hvorimod fremtidens astrologi vil vise sjælens hensigt, og det vil fuldstændigt revolutionere lægevidenskaben (blandt meget andet). Astrologien må imidlertid ikke forvaltes af dem, der er interesseret i forudsigelser, og ikke af de tusinder, som nu for tiden anvender så meget tid med at »stille« horoskoper (hvor de forsøger at fortolke deres sædvanligvis fejlagtige konklusioner), men må placeres i hænderne på uddannede matematiske videnskabsmænd og i hænderne på dem, der har anvendt lige så megen tid på en videnskabelig astrologisk uddannelse, som ansete læger, kemikere og biologer har anvendt på deres uddannelse.
11. De astrologiske opdagelser vil ikke kun være relaterede til horoskopet for personligheden og for sjælen, men de vil

også berøre det medicinske område, specielt i relation til det æteriske legeme. I dag har alle astrologiske undersøgelser på det medicinske område relation til fysiske sygdomme i det fysiske legeme. I fremtiden vil de blive koncentreret om tilstanden i det æteriske legeme. Dette er en ny og nært forestående udvikling i den astrologiske forskning.

En anden vanskelighed, som jeg må se i øjnene (når jeg prøver at beskrive fremtidens lægevidenskab for jer) er, at mine tankebaner gælder en hel cyklus, medens jeres kun nogle få år. Det, jeg i virkeligheden forsøger at gøre, er at give et billede af, hvordan den medicinske forskning vil udvikle sig de næste to hundrede år. For tiden går bestræbelserne ud på at finde frem til, hvordan man helbreder et menneske her og nu. Det er en naturlig reaktion, og de fremskredne tænkere søger at blive i stand til det ved at anvende såkaldte esoteriske og mentale behandlingsmetoder. Endnu ved man kun lidt om det vitale legemes egenskaber, og der findes praktisk taget ingen forskning inden for dette område. Nutidens lægevidenskab er udviklet over meget lang tid. Igennem århundreder er lægevidenskaben vokset og har udviklet sig frem til nu, hvor moderne dygtighed, moderne forskning, moderne teknik og moderne behandlings- og helbredelsesmetoder er så forbavsende fremgangsrige. Dette glemmes ofte af tilhængerne af de nye og uprøvede retninger, når de specielt fremhæver tilfælde af mislykket helbredelse, idet de mener, det skyldes forkerte metoder, men de undlader at tage de karmiske begrænsninger i betragtning. Den moderne lægevidenskabs fremgang er i dag så stor, at millioner af mennesker holdes i live – og mange helbredes, som tidligere ville være døde, da der var en dårligere videnskabelig baggrund. Denne udviklede dygtighed og viden og denne evne til at behandle den fysiske mekanisme er årsag til et stort verdensproblem – dvs. overbefolkningen på planeten, der fører til, at mange mennesker må leve sammenstuvet, og til økonomiske problemer – blot for at nævne ét af de dilemmaer, der er forbundet med denne fremgang. Den »unaturlige« forlængelse af livet er årsag til megen lidelse og er en stadig kilde til krig, og den er stik imod den planetariske Logos karmiske intention.

Jeg kan ikke gå nærmere ind på dette meget omfattende problem. Jeg kan blot gøre opmærksom på det. Det vil løses, når dødsfrygten er overvundet, og når menneskeheden lærer betydningen af tid og meningen med cykler. Problemet vil blive forenklet, når sand astrologisk tydning bliver mulig, og når mennesket er vidende om timen for sin bortgang fra det ydre plan og mestrer teknikken for »tilbagetrækning« og metoderne til *bevidst* at frigøre sig fra legemets fængsel. Inden da må megen forskning gennemføres. Den kendsgerning, at problemet er erkendt, og at overvejelser og undersøgelser finder sted, viser imidlertid, at tiden er inde – både karmisk og set ud fra den menneskelige evolution – til et studium af det æteriske legeme, af de betingende stråler, der styrer dets manifestation *i rum*, og af astrologi, der styrer dets manifestation *i tid*.

Det er af denne grund, at verden i dag er fuld af grupper, der gør oprør mod den ortodokse lægevidenskab – et oprør, der er forkert, fordi de i fanatisk entusiasme over deres egen specielle måde at nærme sig helbredelsesproblematikken, overser de vælgende aspekter i den udviklede medicinske videnskab. De forsøger således at kaste århundreders bidrag til menneskets viden om den menneskelige organisme, dens indre relationer og dens pleje, helbredelse og bevarelse over bord. De forsømmer at drage nytte af gammel visdom og foretrækker at sejle ud på forskningens hav i en oprørsånd, fuld af fordomme og helt uden forudsætninger for at løse opgaven.

Mange naturlæger, som fx de, der anvender elektricitet, lys og farve som helbredelsesmetode, og kosteksperter, der har ufejlbarlige kurer for alle sygdomme, de mange, som anvender de systemer, der hviler på Abrams diagnosemetode, og mange, der går ind for kiropraktik eller for de forskellige healingssystemer, der fuldstændigt afviger fra lægevidenskaben, men som lover at fremskynde helbredelse, er alle tegn på nye og håbefulde tendenser. Ikke desto mindre er de ekstremt eksperimenterende, så fanatisk indstillet, så afvisende over for alle erkendte metoder som hjælp til helbredelse (undtagen deres egen), så hårde modstandere over for alle tidligere opdagelser, og så uvillige til at samarbejde med den almindelige lægevidenskab, at de i mange tilfælde udgør en definitiv og virkelig fare

for almenheden. Det er stort set deres egen fejlagtige fremgangsmåde, som er årsag til dette. Deres tvivlsomme viden om det menneskelige legemes natur, deres angreb på de eksisterende medicinske metoder (skønt disse metoder har bevist deres værdi) og deres ensidige tro på, at deres egne eksperimentelle teknikker er ufejlbarlige, har bevirket, at de er blevet genstand for angreb fra de ortodokse læger og fra de fundamentalister, der virker inden for den akademiske lægevidenskabs område. Alligevel findes der mange oplyste mennesker inden for lægestanden, som meget gerne ville samarbejde, såfremt de små og højrøstede grupper ville opgive deres afvisende holdning og være villige til at samarbejde og til at acceptere det, som menneskets guddommelige instinkt ned gennem tiderne har lært i forbindelse med helbredelse af det menneskelige legeme. Fremtidens lægevidenskab vil udvikles gennem et samarbejde mellem de nye eksperimentelle retninger og de gamle prøvede metoder. Værdien af disse mange grupper – gode såvel som betydningsløse – ligger i, at de viser vejen hen imod nye tendenser og angiver den retning, som vil blive udbytterig for fremtidens lægevidenskab, så den bedre kan tilpasses menneskets behov. Endnu er disse grupper alt for eksperimentelle til at kunne virke pålidelige, og deres resultater er endnu ikke videnskabeligt bevist. De er pionergrupper og kan bidrage med en virkelig god indsats, men dette vil kun være muligt, hvis de undlader at være separatistiske over for alt fra fortiden og er villige til at indgå kompromiser i nutiden. Den akademiske lægevidenskab er et resultat af gudgivne gaver i det menneskelige sind. Den er et bevist udtryk for det guddommelige og er en yderst velgørende kraft i verden på trods af menneskelige svagheder, kommerciel udnyttelse og mange fejltager. Det samme gælder det religiøse område. Begge disse store videnskaber må eliminere de reaktionære og fundamentalistiske tendenser og med åbent sind gå over til andre og nye måder at nærme sig det guddommelige og til at opnå fysisk velbefindende.

Jeg kunne derfor sige, at det vigtigste bidrag, jeg kan give nu, er at angive de årsager til sygdom og dårligt helbred, som ikke erkendes af den almindelige lægevidenskab. Den beskæfti-

ger sig med virkningerne af disse subtile årsager, når de virker i det fysiske legeme og i nervesystemet. Jeg beskæftiger mig ikke (som jeg tidligere har meddelt jer) med sygdomssymptomer, med medicinsk diagnostik eller med systemer, hvor der anvendes fysiske metoder for at helbrede eller for at lindre. Alt dette har udviklet sig i samme takt, som menneskets evne til at opdage og til at vide vokse.

Lad mig gentage, at jeg lægger grunden til en ny måde at nærme sig emnet om helbred og sygdom på, hvad angår det fysiske legeme, og det vil hovedsageligt dreje sig om det æteriske legeme. Det vil til sidst føre til en samlet viden om energi, dens fokuseringspunkter og distribution i det æteriske legeme. En viden, som vil være lige så stor, som den allerede opnåede eksakte fysiske viden, og denne eksakte viden er en kendsgerning.

Studiet af arvelige sygdomme viser en svag erkendelse af menneskets karmiske forpligtelser og karmiske tendenser. Det er dog forkert at tro, at disse tendenser findes i de substans- og livskim, der forenes i konceptionsøjeblikket, og at faderen og moderen derfor er ansvarlige for overførslen. Det er ikke tilfældet. Den, der inkarnerer, har – set fra sjælens synsvinkel – klart og bevidst valgt sine forældre ud fra det, som netop de kan give hans *fysiske* konstitution i den pågældende inkarnation. Det vitale legeme er af en sådan beskaffenhed, at det gør mennesket modtageligt for bestemte typer af infektion eller sygdom. Det fysiske legeme er af en sådan beskaffenhed, at vejene med mindste modstand tillader fremkomsten og styringen af det, som det vitale legeme gør muligt. Den inkarnerende sjæl skaber, i sit skabende arbejde og i sit vitale legeme, en bestemt konstitution, hvortil det udvalgte forældrepar bidrager med en bestemt tendens. Mennesket er derfor ikke modstandsdygtigt over for bestemte sygdomstyper. Dette er betinget af menneskets karma.

Det er velkendt for studerende af de esoteriske videnskaber, at det fysiske legeme ganske enkelt er en automat, der responderer på og er påvirket af et mere subtilt energilegeme, der er et sandt udtryk for udviklingstrinet. Udviklingstrinet kan enten vise, at personligheden styrer gennem et af sine legemer, eller

at sjælen styrer. Det er kendsgerninger, som lægestanden må søge at forstå, og når det sker, vil den have taget et stort skridt fremad. Esoterisk studerende er villige til at erkende, at det fysiske legeme responderer automatisk på impressioner fra det emotionelle, det mentale eller fra sjælen. Så tæt er det æteriske legeme imidlertid sammenvævet med det fysiske legeme, at det så godt som er umuligt at adskille dem i bevidstheden. Det vil hverken blive bevist eller blive muligt, før videnskaben om æterisk energi og udviklingen af clairvoyant perception viser, at det jeg siger er sandt. Det var igen en nødvendig gentagelse.

Lægevidenskaben går gennem sit studium af nervesystemet og sin erkendelse af tankens magt over det fysiske legeme hurtigt frem i rigtig retning. Når den vedgår, at »energi følger tanke« i relation til det fysiske legeme og derefter begynder at eksperimentere med begrebet tankestrømme (som de fejlagtigt kaldes), der rettes mod bestemte områder i det æteriske legeme – hvor esoterikere postulerer, at energipunkter eller -centre findes – vil meget blive opdaget. »Christian Science« havde en sund opfattelse i sin oprindelige grundforestilling om sindet som en permanent eksisterende faktor. Overbetoningen af sindet, den idealistiske fremstilling af menneskets natur, forventningen om menneskets evne til umiddelbart at træde frem som en fuldkommen gudesøn (uden nogle mellemliggende eller nødvendige udviklingsstadier), og den modstridende indstilling til hovedsageligt at anvende sindets energi til fysiske behov, har godt og grundigt ophævet dets fundamentale grundprincipper. Mennesket ville ellers være vildledt for altid. Havde »Christian Science« fuldført den oprindelige hensigt, som den gruppe af indviede havde, der søgte at påvirke menneskeheden gennem denne kanal, og havde den på rette måde udviklet forestillingen om, at energi følger tanke, så ville lægevidenskaben have draget stor nytte deraf.

Dens fremstilling var både for høj og for lav, og en stor mulighed gik tabt. Ud fra Hierarkiets synsvinkel mislykkedes »Christian Science«, og dens anvendelighed er stort set ophørt.

Healere og healingsgrupper arbejder stadig under ugunstige omstændigheder. Men de kan nu begynde at arbejde, og deres arbejde er af dobbelt natur:

1. De kan gennem den styrede tankes kraft lade energi strømme ind i det center, der er den betingende faktor i den region af det fysiske legeme, hvor lidelsen findes. Hvis patienten fx lider af mavesår, kan en stimulering af solar plexus centret fremkalde lindring, forudsat at arbejdet gennemføres *rent mentalt*, og at de forventede resultater er *rent fysiske*. Ellers vil den emotionelle natur tage del i stimuleringen, og virkelige vanskeligheder vil opstå.
2. De kan stimulere et center, der ligger højere end det, der styrer en speciel region, og på den måde – ved at intensivere det højere center – mindske vitaliteten i det lavere. Hvis der fx er sygdom eller problemer i forbindelse med kønsorganerne (som fx sygdom i prostatakirtlen), så bør opmærksomheden rettes mod strubecentret. Det er dette center, som til sidst vil være modtager af energien fra det lavere skabende aspekt eller modsvarighed. Dette kaldes »teknikken at tilbagetrække ilden«. Ved hjælp af denne teknik kan man stoppe det, I kalder overstimulering i visse tilfælde og inflammation i andre tilfælde.

Disse to måder at anvende energi og tankekontrol på udgør det okkulte grundlag for de to grundlæggende metoder, der anvendes i styring af energi til syge områder. I det ene tilfælde tilvebringes der en intensivering af livet i det tilsvarende center med en efterfølgende speciel virkning i det syge område, og i det andet tilfælde sker der en mindskning af indstrømningen af kraft, der bevirker, at styrken i sygdommen aftager. Det er således helt klart, at en healer må kende virkningerne af disse to grundlæggende og forskellige teknikker, før han *tør vove* at arbejde. I modsat fald kan han i høj grad forværre sygdommen og endog være årsag til (hvilket ofte sker), at patienten dør.

Der er endnu et punkt, som jeg ønsker at fremhæve. Ved alle esoteriske helbredelsesmetoder, er det væsentligt, at ordinære og pålidelige medicinske metoder suppleres med de mere subtile metoder. Det er ved en klog kombination af disse to fremgangsmåder, og ved et samarbejde mellem den almindelige læge og den okkulte healer eller healingsgruppe, at der kan skabes de bedste resultater.

De studerende, som ønsker at gå ind i et healingsarbejde, har derfor behov for at forstå to ting: sygdommens natur diagnosticeret af en god læge, og det center, der styrer den sygdomsramte region. Den sikreste måde for den almindelige healer under uddannelse eller for en healingsgruppe er at samarbejde med en anset læge i relation til det center, der styrer den sygdomsramte region. Indviede anvender i deres helbredende arbejde den højere modsvarighed til det styrende center, idet de altid arbejder gennem det analoge emotionelle og mentale center. Dette er hverken *muligt eller tilladt* for en almindelig healingsgruppe. Jo højere de centre er, som skal undersøges, medinddrages og behandles, jo kraftigere bliver virkningerne, og derfor kræves der større forsigtighed.

Det hele er en proces, der enten stimulerer aktivitet eller trækker energi tilbage, der enten gør et relateret center mere aktivt og trækker opmærksomheden bort fra det center, der styrer det syge område eller organ, eller afbalancerer de energier, der strømmer mellem de to centre, så der skabes et jævnt og harmonisk samspil. Jo mere begynderen studerer emnet healing, jo mere kompleks vil det forekomme, indtil den tid kommer, hvor han kan samarbejde med en læge, som har det indre syn og kan se centrene, eller med patienter, som i deres indre kender deres egen skæbne, og som kan samarbejde med en gruppe, der har sand okkult viden og kan bedømme patientens stråler eller i det mindste kan se, hvordan han er disponeret eller »indisponeret« ved at studere hans fødselshoroskop.

Med alt dette i tankerne kunne I spørge, om det er muligt for jer at udføre et bestemt healingsarbejde, der vil være effektivt, klogt, rigtigt og tilladt. Risikoen for at overstimulere eller understimulere synes at være for stor. Healerens viden synes at være alt for begrænset til at tillade eksperimenter, og den almindelige healer kan nødvendigvis endnu ikke klarlægge patientens karma.

Hertil vil jeg svare, at alt banebrydende og eksperimentelt arbejde altid har sine egne specielle risici. Mange er blevet ofre for videnskaben, specielt lægevidenskaben, i den moderne lægevidenskabs og kirurgis første tid. Men dette afskrækkede aldrig den oprigtige forsker eller mindskede væksten af viden.

I vor tid med det banebrydende arbejde inden for okkult healing må healerne vise samme mod og tage lige så store risici. Beskyttelsesforanstaltningerne set ud fra en ren legal og menneskelig synsvinkel vil være, at en anset læge tager ansvaret for patienten, stiller diagnosen og giver den medicinske behandling i den tid, hvor den okkulte healer bestræber sig for at være til virkelig nytte.

Healerens og healingsgruppernes arbejde vil således blive et supplement til den almindelige lægelige behandling. Resultaterne skal meget nøje observeres og noteres af begge parter. Enhver gruppe, der dannes med det formål at helbrede, bør arbejde efter visse bestemte regler, og her følger nogle, som jeg mener er nødvendige for fremgang i denne overgangsperiode:

1. Den patient, der skal helbredes (eller hjælpes, hvis helbredelse ikke er mulig), bør altid tilses af en god og anset læge, eller patienten bør opmuntres til at konsultere en læge.
2. Gruppen bør kende sygdommens natur, og den bør fastsættes ved en nøje og ortodoks medicinsk diagnose.
3. Patientens alder, hans fødselsdato og lidt information om hans omstændigheder bør ligeledes være kendt for at tjene som brændpunkt for interesse. Omkring patienten skal der opbygges et magnetisk område, som vil tiltrække gruppens tanke styrede energi.
4. Healeren eller healingsgruppen skal besidde et almindeligt kendskab til legemets natur og anatomi, til de forskellige organers placering i legemet og vide, hvor centrene, der styrer det syge område eller områder, findes og kende deres natur. Plancher, der viser dette, bør studeres.
5. Forestillingsevnen og evnen til at visualisere bør der lægges vægt på i healingsgruppen, og evnen til at sende energistrømme til patienten og til den region i patientens legeme, hvor sygdommen findes, skal udvikles.
6. Healeren eller healingsgruppen må huske, at det er ikke kun mental energi, han arbejder med. *Han skaber selv-*
 - a. En tanke af helbredende kraft.
 - b. Dette skabte brændpunkt for koncentreret opmærksom-

hed, der bliver det styrende mellemlid for den helbredende kraft eller prana.

- c. Denne prana er hverken mental eller astral af natur. Det drejer sig om ren planetarisk substans eller levende stof og er den substans, som planetens vitale legeme er opbygget af.
- d. Healeren eller healingsgruppen tilegner sig så meget af denne substans som muligt, og med deres forenede tankekraft retter de den mod og gennem det center, der er involveret. *Healingsarbejde er cirkulerende*, og det må ikke glemmes. Den praniske energi (der er tankestyret) må ikke sendes til centret og så akkumuleres dér. Den skal *passere gennem* centret og som det første sendes til det organ, der er involveret, eller til den region, hvor sygdommen findes, og derefter sendes den ud i hele legemet. Det kan betragtes som en slags *gennemskylning* med en rensende og stimulerende virkning.

Da eksperimenterne og arbejdet inden for healingsområdet er i sin begyndelse, er det kun muligt at fremlægge visse enkle regler. De opnåede resultater giver erfaring, og healingsgruppen vil gradvis lære, *hvordan* den skal arbejde, *hvornår* den skal ændre metode, og *hvad* den skal observere.

Så snart gruppen begynder dette arbejde, bør den føre optegnelser (journal). Patienten er ofte villig til at samarbejde i denne henseende. Datoer, tilfældige hændelser, forandringer, enten til det bedre eller værre, bør noteres ned sammen med mulig information om patientens almene tilstand. Af denne grund anbefaler jeg, at healing i dette arbejdes første stadier kun vil blive forsøgt på mennesker, som gruppemedlemmerne kender, eller på mennesker, som gruppen kommer i forbindelse med via en læge eller via andre, der er villige til at give fuldstændige informationer.

Mennesker, der er så syge, at de forventes at dø, eller som lider af sygdomme, der udelukker fuldstændig helbredelse, bør *ikke* tages i behandling af healingsgruppen, undtagen tanken er at opnå nogen *bedring*. Ingen nybegynder véd tilstrækkeligt om karma til med sikkerhed at kunne arbejde enten for helbredelse

eller for frigørelse gennem døden. Hvis en patient får det værre, medens gruppen arbejder med ham, skal behandlingen ikke ophøre, men der skal derimod anvendes en bestemt og anderledes teknik, der kan lette vejen til døden. I næste del af denne afhandling har jeg til hensigt at belyse emnet om dødskarmaen.

Hvis I genkalder jer, at arbejdet i forbindelse med det æteriske legeme (som er et instrument for vitalitet) i dag er lige så lidt kendt, som den moderne lægevidenskab var i år 1200, så vil I være i stand til at arbejde uden mismod og uden den overdrevne forventning, der i dag hæmmer begynderen. Indtag bevidst det standpunkt, at endnu er intet virkeligt kendt om centrene, energiområderne i legemet og tankestyring. Erkend ligeledes, at I engagerer jer i et stort forskningsprojekt. Intet, bogstaveligt talt intet, af praktisk værdi er der foretaget vedrørende forholdet mellem lægevidenskaben og videnskaben om centrene, selv om visse bøger forsøgsvis har berørt emnet: forholdet mellem centrene og den psykologiske forskning og udrustning og det endokrine kirtelsystem. Det forskningsområde, som jeg anviser jer, er helt nyt. De af jer, som går ind i det, vil sandsynligvis ikke få virkningerne at se af det, I forsøger at udføre. Jeres utålmodighed og jeres iver efter at være til hjælp kan hæmme jer, og jeres uvidenhed kan være årsag til, at I begår fejltagelser. Men fortsæt. Notér omhyggeligt alt ned og bevar al korrespondance. Så vil resultaterne være sikre.

1. DET ENKELTE MENNESKES KARMISKE FORPLIGTELSER.

Vi har allerede studeret det første punkt under denne overskrift (muligvis uden at have forstået betydningen), dvs. det enkelte menneskes karmiske forpligtelser, der berører de subjektive legemer og personligheden som helhed.

Da vi talte om de psykologiske årsager til sygdom, der viser sig i de subtile legemer i de tre verdener, eller som kommer fra disciplens spændinger, når han bestræber sig på at betræde Vejen, beskæftigede vi os i virkeligheden udelukkende med karma eller med indre årsager til hændelser, udrustning og omstændigheder på det fysiske plan. Vi så, hvordan de indre legemer via det æteriske legeme betingede menneskets ydre manifesta-

tion, og at sygdom eller sundhed stort set beroede på deres tilstand. De er den umiddelbare karmiske årsag til tilværelsen på det fysiske plan. Hvis vi nu udvider denne beskrivelse til at omfatte tidligere inkarnationer – det må uundgåeligt være tilfældet – da når vi frem til den konklusion, at disse indre legemers tilstand, deres begrænsninger og deres livskraft, deres mangler og deres fordele og deres generelle psykiske og psykologiske tendenser, er nedarvede fra tidligere liv, og de er således ansvarlig for den nuværende jordiske situation. Vi har således ganske enkelt skubbet årsagerne til nutidens tilstande endnu længere tilbage, og vi kunne – hvis vi ønskede det – gå ind på et område, der er så kompliceret og fuldt af detaljer, at vi ikke ville få noget udbytte ud af det. Hele problemet med at se tilbage på tidligere inkarnationer rummer uendelige muligheder. Når jeg anvender ordet »uendelige«, sætter jeg øjeblikkeligt hele emnet uden for det begrænsede sinds styring, og således beskæftiger vi os med noget, vi umuligt kan håndtere rationelt.

Karma var for den unge menneskehed og for det enkelte uudviklede menneske et gruppeanliggende. Mennesket var medlem af en gruppe men uden nogen tanke for, hvilken betydning og hvilket ansvar det indebar. Efterhånden som individualiseringsprocessen skred frem og påvirkede menneskets karakter og formål og prægede temperamentet, blev karma også mere personlig og bestemt, og mennesket kom i den situation, at han både kunne skabe og udligne årsager og virkninger. Eftersom personligheden ikke var fuldstændig udviklet og integreret, var mennesket stadig involveret i gruppelivet, men de indbyrdes relationer blev mere og mere omfattende. Senere blev personligheden en bevidst skaber af sine egne årsager og en bevidst deltager i virkningerne. Når mennesket betræder Vejen, berøres han dels af den karma, der er knyttet til den gruppe han tilhører, dels af sin egen karma, og dels af den karma, der er knyttet til dem, han har valgt at samarbejde med i en forenet åndelig hensigt, og således er endnu en faktor føjet til de tidligere kategorier af karmisk forpligtelse. Endnu senere møder mennesket karma i de tre verdener og overvinder og udligner den. Men samtidig tilføjes den karma, der er forbundet med årsager fra arbejdet i forbindelse med verdenstjeneste, til den karma, som den

enkelte allerede har gennemlevet, og han tager del i selve Hierarkiets karmiske forpligtelser. Til disse stadier:

1. elementær gruppekarma – det primitive menneskes karma,
2. individuel karma, hvad angår det selvbevidste udviklede menneske,
3. karma, der er knyttet til disciplens liv,
4. hierarkisk karma,

skal føjes den velkendte *gengældelsens karma*, som disciplen allerede kender. Hertil skal endvidere føjes national og racebettinget karma, samt den skolende karma, som alle disciple må gennemleve, når de ønsker at træde ind i en ashram for at forberede sig til indvielse.

Der findes også en *belønnende karma* i modsætning til den *gengældende*. Det er en type af karma, som ofte glemmes, men som der vil komme større viden om i den kommende verdenscyklus. Menneskeheden har udlignet meget dårlig karma, og den karma, der vil blive baseret på senere årsager, vil ikke give så voldsomme virkninger, som karma fra tidligere tider. Ikke al karma er dårlig, selv om mennesket har den opfattelse. Meget karma virker nødvendigvis afstraffende og smertelig på grund af menneskehedens uvidenhed og lave udviklingstrin. Når den karmiske gengældelse bliver voldsom og forfærdende, som de rystende oplevelser i verden i dag, indikerer det, at menneskeheden har nået et punkt, hvor den kan møde retfærdig konsekvens endog i stor målestok. Der forekommer kun meget begrænsede karmiske lidelser, hvor der findes uvidenhed, der fører til ansvarsløshed, og hvor der helt mangler omtanke og sand skyldfølelse over for omverdenen. Livsforholdene kan være elendige og ulykkelige, men der findes ingen evne til at kunne respondere med en smerte, der står i et rimeligt forhold til sådanne omstændigheder, idet den mentale reaktion på de karmiske gengældelsesprocesser er meget lille. Det må I altid have i tankerne. Imidlertid er den ariske race nu i stor udstrækning så mentalt udviklet, at karma i sandhed bliver forfærdelig og smertelig og kan udtrykke sig gennem verdensomspænden-

de forhold. På samme tid viser den nuværende omfattende lidelse den menneskelige udviklings omfang og fremgang, og det er et meget håbefuldt og lovende tegn. Denne tanke rummer nøglen til, hvorfor menneskeslægtens gode, fromme og hellige tjenere – i denne verdenscyklus – bærer en så tung byrde af karmisk lidelse.

Det er som følge heraf helt umuligt inden for denne afhandlings rammer at behandle emnet på mere fyldestgørende måde. Karma skaber mange former for menneskelig lidelse, inklusive sygdom, der blot er en af dens manifestationer. Emnet er for omfattende, for kompliceret og for vidtgående i sin virkning. Alt, hvad vi kan gøre, er at forudsætte som en kendsgerning, at handlinger og reaktioner i tidligere liv har oprettet en sådan karmisk rytme, at alle aspekter af den lavere natur i dag er involveret, og at sygdom er en af de mest sædvanlige og almindelige virkninger, når den store lov om gengældelse virker. Dette er et punkt, som healere og såkaldte metafysikere bør gennemtænke meget nøje.

2. KARMA, DER FORÅRSAGES AF DE SYV STRÅLER.

Strålerne fører årsagerne til alle menneskelige vanskeligheder, inklusive dårligt helbred og sygdomme – individuelle, nationale og racemæssige – endnu længere tilbage i tiden, til selve skabelsens begyndelse. Karma viser sig i de strømme af energi og af oprindelig substans, der strømmer ind i og gennem den skabte verden, inklusive de tre lavere verdener, hvor månepitrierne og alle formers elementalessens arbejder. Denne oprindelige karma (om jeg så må sige) er medvirkende til, at sygdom eksisterer. I de ældgamle bøger, som mestrene har adgang til, siges det, at verden er skabt af substans, som allerede er besmittet med karma fra et tidligere solsystem.

I kan således tydeligt se, at disse kraftstrømme, der kommer fra herrerne for de syv stråler, således er farvet og »besmittet« – hvis jeg kan anvende et sådant ord – af de begrænsninger, som disse store væsener har. De er guder set ud fra vor synsvinkel, men i virkeligheden er de guder under udvikling, til trods for, at de er meget nærmere den solare guddommelighed, end det

mest fremskredne menneske er nær den planetariske guddommelighed. De er de »ufuldkomne guder«, der omtales i *Den hemmelige lære*, og de er de planetariske Logoi for de hellige og ikke-hellige planeter. Når de store liv, der besjæler planeterne i vort solsystem, er ufuldkomne, må virkningerne af denne ufuldkommenhed uundgåeligt ramme deres planetariske skabelser, deres manifestationslegemer, og således skabe karmiske tilstande, som det enkelte menneske absolut ikke har nogen kontrol over, men som han må leve og være delagtig i. Det er tydeligvis umuligt for mig at gå dybere ind i dette emne. Det, jeg kan gøre og har tilladelse til at gøre, er at give jer syv strofer fra et af de allerældste skrifter i verden. De beskriver, hvordan de syv stråler forårsager ufuldkommenheder i vore planetariske manifestationer. De strofer, der beskriver betydningen af defekter, som opstår på grund af astrologiske tilstande, og som har virkninger af planetarisk natur og derfor involverer horoskopet for vor særlige planetariske Logos, burde tilføjes (om det blot var muligt). Men disse strofer er alt for vanskelige at forstå, for komplicerede og for omfattende; de kan først studeres og granskes, når menneskeheden har nået et sådant stadium af intuitiv udvikling, at menneskene kan »opfatte årsager og virkninger som hele processer og kan se både begyndelsen og slutningen som ét lysglimt i tid og rum«. Med disse ord sammenfattede mesteren Serapis engang dette emne, da han underviste en gruppe indviede disciple i denne måde at nærme sig omfattende emner på.

»Karmas bog« indeholder følgende strofer, som kan tjene som introduktion til dem, der studerer de syv strålers årsager til disharmoni og sygdom. Den intuitive aspirant vil få fat i noget af betydningen, men han må altid have i tankerne, at alt, hvad jeg her kan forsøge at gøre, er i ord at udtrykke – på en utilfredsstillende og helt utilstrækkelig måde – strofer, der omhandler de betingende faktorer i udrustningen hos de store væsener, hvis livskraft (som vi kalder energi) skaber alt, som er, farver og former alle manifestationer i verdenerne, og som bidrager med sin del af kraft til ethvert enkelt menneskes udrustning. Ethvert menneske tilegner sig denne energi alt efter omfanget af hans behov, og hans behov betegner hans udviklings-

trin. De strofer, jeg har valgt, er fra »Ufuldkommenhedernes bog«, del fjorten:

»De syv ufuldkommenheder vældede frem og besmittede substans fra den højeste sfære til den laveste. Derefter fulgte de syv fuldkommenheder, og begge – både det, der er helt og sundt, og det, der er kendt som specifikt og som usundt på en afskrækkende måde – mødes på det fysiske livs plan. (Det æteriske plan. – A.A.B.).

Og der kæmpede de og trak alt det, de var og havde, alt det, som kunne ses og som var usynligt, ind i konflikten inden for den trefoldige ring. (De tre lavere verdener. – A.A.B.).

De syv ufuldkommenheder trådte ind i de syv menneskeracer, hver på sin plads. De farvede de syv punkter i hver race. (De syv planetariske centre, der overfører ufuldkommen energi. – A.A.B.).

De syv fuldkommenheder svævede over hver race, over hvert menneske i hver race og over hvert punkt i hvert menneske.

Og således voksede konflikten fra det alleryderste til det allerinderste, fra den allerstørste til den allermindste. Ufuldkommenhederne er syv. Fuldkommenhederne er syv. Der er syv måder at fordrive ufuldkommenhedens mørke på og at synliggøre det klare, kolde lys, den fuldkomne helheds hvide, elektriske lys.«

Alt, hvad du kan få ud af ovennævnte, min broder, er en forestilling om en ældgammel konflikt, om syv store energier, som manifesterer sig som dualiteter, og som skaber, når de er forankrede i et legeme (enten det er en planet, et menneske eller et atom), et område eller en cyklus med lidelse, som det kaldes. Denne lidelse fremkalder tilskyndelse til evolution, som i sig selv er *årsagen* til manifestation, mens lidelsens *virkning* (som er karma) er det fuldkomnes og det godes endelige frigørelse. Dette er ikke nemt at forstå. Vi må huske, at de syv ufuldkommenheder er forbundet med den syvfoldige natur af den ene, i hvem vi lever, bevæger os og har vor væren, og at de syv ufuld-

komne energier har den fuldkomne vilje-til-det-gode i sig, der på langt sigt er stærkere end viljen-til-at-skade.

Disse energier strømmer igennem det planetariske legemes syv centre og er – hvad angår os – de syv stråleenergier. I relation til viljen-til-at-skade, der kan vise sig og viser sig som sygdom i alle fire naturriger, har I årsagen til, at jeg opfordrer de esoterisk studerende, som jeg er ansvarlig for, til at udvikle harmløshed. Harmløshed er den vigtigste metode til udligning af karma. Jeg vil nu give jer NIENDE LOV, som fuldstændiggør en gruppe af love, som, når de følges, vil blive betragtet som meget betydningsfulde i sygdomsbehandlingen og i bevarelsen af et godt helbred.

NIENDE LOV

Fuldkommenhed drager ufuldkommenhed op til overfladen. Det gode tvinger altid det onde bort fra menneskets form i tid og rum. Den metode, den fuldkomne anvender, og den, det gode benytter, er harmløshed. Dette er ikke negativitet, men en fuldkommen ligevægt, og et fuldstændigt udsyn og en guddommelig forståelse.

I vil have bemærket, at det, jeg har sagt i denne forbindelse, rykker hele emnet om sygdom tilbage til en fjern verden af oprindelige årsager – en verden, som mennesket endnu ikke er i stand til at trænge ind i. Det er af denne grund, at jeg har brugt så megen tid på at beskrive årsagerne til sygdom. Mere end halvdelen af det, jeg ønsker at sige, findes i denne første del af afhandlingen. Vi har næsten fuldført dette og kan gå videre med det, som mange vil anse som en mere anvendelig og praktisk del af undervisningen i dette emne. Det har aldrig været min hensigt at beskrive patologien eller symptomerne på de mange former for dårligt helbred, der plager menneskeheden. Jeg søger hovedsageligt at fremhæve de subjektive årsager til de fleste af de sygdomme, der rammer det menneskelige legeme. Mit formål er dog velbegrundet. Den overdrevne opmærksomhed, som menneskene giver sygdom, er forvirrende for sjælen, fordi det giver den forgængelige og konstant forandrende

formnatur alt for stor betydning, hvorimod forandringerne i legemet – set fra sjælens synsvinkel – kun har betydning i den udstrækning de bidrager til at berige sjælens erfaring.

Den faktor, der har betydning, er de årsager, som mennesket sætter i gang. Årsagerne udvikler sig til sygdomme og til katastrofale konsekvenser i omstændigheder, i hændelser og i almindelige livsbetingelser i en bestemt inkarnation. Mennesket må lære at bearbejde disse årsager, at erkende dem og at spore den betingende energi tilbage til den tilhørende virkning. Således vil han hovedsagelig arbejde med opgaven at modvirke årsagen ved at gøre modstand med en skolet vilje. Karma er ikke en uundgåelig, uafvendelig og forfærdelig hændelse. Den kan udlignes, men denne udligning vil, specielt når det gælder sygdom, kræve fire former for aktivitet:

1. At bestemme årsagens natur og den del af bevidstheden, hvor den har sin oprindelse.
2. At udvikle de kvaliteter, der er modsætningerne til den virksomme årsag.
3. At praktisere harmløshed for at hindre, at årsagen kommer til udtryk og for at forhindre yderligere udvikling af den ulykkelige tilstand.
4. At tage de nødvendige fysiske skridt, der vil skabe de tilstande, som sjælen ønsker. Dette vil omfatte:
 - a. En mental smidighed og en accept af den *kendsgerning*, at sygdom er en virkning, når vi betragter den i relation til karma.
 - b. En klog anvendelse af de ortodokse lægelige metoder.
 - c. Assistance fra en healingsgruppe eller en healer som hjælp ved indre åndelig helbredelse.
 - d. En klar vision om udfaldet. Dette kan muligvis være en forberedelse til et mere nyttigt liv på det fysiske plan eller en forberedelse til den store overgang, som vi kalder døden.

Bag al klog tænkning og alle kloge handlinger må mennesket acceptere, at der findes visse generelle tilstande, som udvikler

sig til et fysisk dårligt helbred i denne verdenscyklus, og dette gælder ikke alene menneskeriget, men også de tre riger under det menneskelige. Loven om ufuldkommenhed eksisterer, fordi de store realiteter (der findes i den fænomenale verden) ligeledes befinder sig i en evolutionsproces. Så længe de som åndelige væsener ikke har udviklet det, der kaldes »sublim kontrol« over substansen i deres fænomenale form, vil disse former savne guddommelig fuldkommenhed. Sygdom er kun en forbigående ufuldkommenhed, og død er ganske enkelt en metode til på ny at fokusere energi forud for en fremadrettet aktivitet, der altid og vedvarende vil føre til bedre tilstande.

Forståelsen af de syv strofer, som jeg nu agter at give jer, vil til sidst føre til, at der sker en isolering af de syv psykologiske sygdomsårsager, der i denne verdenscyklus er iboende alle formers substans, fordi alle former er blevet tilført livsenergi fra de »ufuldkomne guder«. I verdens hellige skrifter siges det, at de syv ånder står »foran Guds trone«. Det betyder, at de symbolsk set endnu ikke er i stand til at bestige tronen, fordi de endnu ikke har opnået fuldt guddommeligt udtryk. Disse herrer for de syv stråler er større og mere fremskredne i åndelig henseende, end de store livsvæsener er, der tilsammen danner rådet hos Verdens Herre i Shamballa. De er repræsentanter for de syv stråleenergier, som beliver de syv hellige planeter, men de er endnu ikke så guddommeligt udviklede som disse. Menneskehedens problem med hensyn til ufuldkommenhed er kompliceret, ikke kun fordi de syv belivende og vitaliserende energier er »forurenede med ufuldkommenhed«, men også fordi Verdens Herre selv – set fra for eksempel en Sol-Logos' synsvinkel – langt fra er fuldkommen. Det er årsagen til, at vor planet, Jorden, *ikke* er en hellig planet. Vi er blevet fortalt, at Sanat Kumara er en guddommelig fange på vor planet og vil være det, indtil den »sidste trætte pilgrim har fundet vejen hjem«. Dette er hans tunge karma, selv om det er et udtryk for hans ønske og glæde. De »trætte pilgrimme« er atomerne (menneskelige og andre) i hans legeme, og de er forurenede af ufuldkommenhed på grund af hans ufuldkommenhed. Deres fuldstændige »helbredelse« vil være bestemmende for hans frigørelse.

Husk derfor, at de syv strofer, der nu gengives, omhandler

de nedadstrømmende energiers kvalitet og de forureninger, som disse energier bærer med sig og overfører til alle de former, der vitaliseres af vor planetariske Logos' liv.

Disharmoni og sygdom forårsages af de syv stråler

I. »Den Store indstillede sig på, at han ganske alene ville følge den vej, han havde valgt. Han tålte ingen indblanding. Han hærdes på sin vej. Fra plan til plan fortsatte denne hærkning. Hærkningen tog til og stivnede. Hans vilje var fast og krystalagtig, glinsende, sprød og hård. Han ejede evnen til at krystallisere. Han bragte ikke vilje-til-at-leve, men vilje-til-at-dø. Døden var hans gave til livet. Tilførsel og spredning behagede ham ikke. Han elskede og søgte abstraktion.«

I den udstrækning vi kan forstå betydningen af denne strofe i relation til sygdom, frembringer denne guddommelige energis ufuldkommenhed en særlig holdning, der kommer til udtryk i evnen til at krystallisere, til at hærde, til at tilvejebringe nedslidning og forårsage den store abstraktionsproces, som vi kalder døden. Andre virkninger er de mange krystalliseringsprocesser, der foregår i den fysiske form, alle former for atrofi og alderdom.

II. »Den Store lod sit liv strømme ud til alle dele og alle aspekter i den skabte verden. Fra centrum ud til periferien og fra periferien til centrum stormede han frem og bar utallige liv med sig, gav energi til alle sine former, fremkaldte ekstrem bevægelse, endeløs udbredelse, vækst i overmål og unødvendigt hastværk. Han vidste ikke, hvad han ønskede, for han ønskede alt, begærede alt, tiltrak alt og gav for meget til alt.«

Denne store energis ufuldkommenhed med dens opbyggende, vitaliserende og sammenhængende styrke var og er evnen til at

overstimulere, til at fremkalde tilstrømning, til at samle sammen, til at opbygge for mange former, til at tiltrække for mange atomer og til at tilvejebringe sådanne tilstande, som fører til det, der esoterisk kaldes »kvælning af livet« – en anden form for død, idet døden her er et resultat af en alt for stor vitalitet. Denne vitalitet påvirker blodomløbet, medvirker til opbygning i allerede dannede former og skaber ofte et æterisk legeme, der er for kraftfuldt i forhold til den ydre eksoteriske og fysiske form. Andre virkninger kan fx være fremkomsten af tumorer, cancer, gevækster og overudvikling af dele af legemet, for store organer og overtallige legemsdele.

III. »Den Store samlede sammen her og dér. Han valgte og han forkastede. Han afviste denne evne, og han accepterede denne evne. Han havde ingen hensigt, der var knyttet til hans seks brøders hensigter. Han tilegnede sig en form, men brød sig ikke om den, kasserede den og valgte en anden. Han havde intet fastlagt synspunkt eller plan, men levede i blændværk og kunne lide det. Han undertrykte både det gode og det dårlige, skønt han anvendte begge. Der fandtes overflod i en retning og hunger i en anden. Begge disse yderligheder styrede hans valg af levende substans. Han førte det sammen, som ikke passede sammen, og så, at resultatet blev sorg og bedrag. Han udarbejdede mønstre, men de passede ikke til formålet. Han gav op i fortvivlelse.«

Den største virkning af denne ufuldkomne »manøvrering« og manipulation, som nogle har kaldt det, er hovedsagelig af astral natur, og den skaber som konsekvens dårligt fysisk helbred og de uønskede virkninger, som vi allerede har studeret i denne afhandling. Den tredje stråles energi er selve substansens energi, dens ufuldkommenheder viser sig derfor i så stor udstrækning i menneskets tendens til sygdom. Blændværk opstår ved en overdreven anvendelse af den tredje stråles energi til selviske og personlige formål og manifesterer sig hovedsageligt på det sjette eller astrale plan. Som følge af denne manipulation af begær og den vilde manøvrering for dets tilfredsstillelse opstår

sådanne sygdomme som mave- og tarmbesvær, og andre mavesygdomme, der hærger den civiliserede menneskehed i langt højere grad end de primitive racer. Visse hjernesygdomme og en lav vitalitet er ligeledes virkninger.

IV. »Den Store gik ind i striden og kæmpede. Alt det, han mødte, forekom ham at være underkastet magtudfoldelse. Inde i den fjerde fandt han en kampplads og forberedte sig til kamp. Han så det rigtige og vidste, hvad der var forkert og vibrerede mellem disse to og kæmpede først mod den ene og derefter mod den anden, men han overså hele tiden det midtpunkt, hvor der ikke fandtes kamp. Der var harmoni, ro, hvile og fredfyldt stilhed. Han gjorde alle formerne, der anvendte hans kraft og styrke, svage. Alligevel søgte han hele tiden efter det smukke og det vidunderlige og længtes efter fred. Fortvivlelse overvældede ham på hans vej, og i denne fortvivlelse kunne viljen-til-at-leve ikke bestå. Alligevel var det vidunderlige hele tiden til stede.«

Her har vi en tydelig indikation om årsagen til, at menneskeheden (det fjerde naturrige) så hurtigt og let bukker under for sygdom. De konflikter, som menneskene konstant må møde, både i grupper og enkeltvis, fører til – indtil de bliver forstået og anvendt som et middel til sejr og fremgang – en tilstand med konstant devitalisering. Så længe denne tilstand findes, bliver modstandskraften mod sygdom gradvis mindre og praktisk taget alle former for dårligt helbred og fysiske sygdomme bliver mulige. Spredning af energi fører til en vedvarende mindskning af denne modstandskraft. Som et resultat af dette opstår der svækkelse, en hurtig og dårlig reaktion på sygdom, der findes i selve planeten, og mennesket bliver let offer for smitsomme sygdomme og infektioner. Det er denne energi, der ligger bag det, vi kalder epidemier, og influenza er en af de mest almindelige.

V. »Den Store rejste sig i vrede og skilte sig ud. Han skubbede de store dualiteter til side og så frem for alt mangfoldigheden. Han skabte splittelse til alle sider. Med

tankekraft ophidsede han til separatistiske handlinger. Han oprettede med glæde barrierer. Han tålte ikke forståelse. Han kendte ikke til enhed, for han var kold, barsk, asketisk og altid grusom. Han stod midt imellem alle livs milde kærlighedsfulde center og det ydre område med forkrympede, levende mennesker. Dog stod han ikke ved midtpunktet, og intet af det han gjorde var tilstrækkeligt til at bygge bro over kløften. Han forværrede al splittelse, oprettede barrierer og forsøgte at gøre kløfterne endnu større.«

Det har været meget vanskeligt at beskrive naturen af ufuldkommenheden i den energi, som herren for den femte stråle udtrykker. I denne energis aktivitet, som hovedsagelig kommer til udtryk på det femte eller mentale plan, vil kilden til mange psykologiske forstyrrelser og mentale lidelser findes. Splittelse er det mest fremtrædende karaktertræk – splittelse i det enkelte menneske selv eller mellem den enkelte og hans gruppe, hvilket gør ham asocial. Jeg har omtalt dette tidligere i denne afhandling og behøver derfor ikke gå nærmere ind på disse vanskeligheder her. (*Esoterisk Psykologi II*, af *En afhandling om de syv stråler*). Andre virkninger er bestemte former for sindssygdomme, forandringer i hjernen og sådanne åbninger mellem det fysiske legeme og de subtile legemer, der viser sig som imbecilitet og psykologiske forstyrrelser. En anden sygdom, der viser sig som et resultat af den femte stråles kraft, er migræne, hvilket er forårsaget af en manglende relation mellem energien omkring pinealkirtlen og energien omkring hypofysen.

VI. »Den Store elskede sig selv i andre og i alle former. Over alt så han genstande for sin hengivenhed, og altid viste det sig, at de var ham selv. Han øste altid ud af sig selv og bad om respons, men fik det aldrig. Sikkert og vist mistede de elskede former konturerne, de blev svage og forsvandt. Genstandene for hans kærlighed tonede langsomt bort. Kun en verden af skygger, af dis og tåge var tilbage. Og han så på sig selv og sagde: Jeg er blændværkets herre og forvirringens engel. Intet står mig klart.

Jeg elsker og alligevel synes alt forkert. Jeg ved, at kærlighed er det rigtige og er ånden i universet. Hvad er det da, der er forkert?«

Ejendommeligt nok er det styrken i den sjette stråles kraft (eftersom den nærer begær), der er ansvarlig for mange af menneskehedens lidelser og sygdomme, som skyldes misbrug af seksualitetens funktion. Begær, forvirring, svaghed, perversio-ner og den ensidige udvikling af seksuelle og andre tilfredsstillelser vokser frem af misbruget af denne energi. Den forvirring, der opstår af begær, fører til, at mennesket med voldsomhed kræver tilfredsstillelse, og til, at der tages sådanne skridt – nogle rigtige og andre forkerte – der fører til denne tilfredsstillelse. Resultaterne spænder over et stort område, helt fra sadistisk grusomhed og lyst til sådanne ægteskaber, der baseres på fysisk begær, og til sådanne tilstande, der fører til mange former for seksuelle sygdomme. En nøgle til hele dette verdensomspændende problem ligger i de ord, der i et meget gammelt skrift siger, at »den sjette stråles herres ufuldkommenhed åbnede døren til et misforstået og fejlslagtigt ægteskab mellem polerne«.

VII. »Den Store samlede sine kræfter og bekræftede sin hensigt at skabe. Han skabte det ydre og synlige. Han så sine skabelser, men brød sig ikke om dem og trak sin opmærksomhed tilbage. Så døde og forsvandt de skabelser, han havde frembragt. Han havde ikke vedvarende fremgang og så intet andet end fejl, da han rejste på livets ydre vej. Han forstod ikke formernes behov. Han gav nogle et overskud af liv, andre for lidt. Derfor døde begge typer, og de magtede ikke at vise skønheden til den herre, som gav dem livet, men som ikke gav dem forståelse. Han vidste ikke, at kærlighed opretholder.«

Virkningerne af denne strålekraft er meget specielle, og de vil blive langt mere fremherskende end hidtil, eftersom denne stråle nu er ved at vokse i styrke. Det er denne energi, som i større grad er ansvarlig for infektioner og for smitsomme sygdomme. Ledemotivet for den syvende stråles virke er at sammenføre liv

og stof på det fysiske plan. Dette er imidlertid, når vi ser det ud fra ufuldkommenheden, en sammenføring (hvis I kan forstå betydningen) af liv, livene og den generelle levendegørelse i den skabende proces. Dette symboliseres af sammenblandingen og af den evige bevægelige vekselvirkning mellem alt liv i alle livsformer. Resultatet bliver derfor, at alle kim og bakterier bringes til aktivitet i de omgivelser, der nærer dem bedst.

Ovenstående er dunkle og vanskelige begreber, men I bør tænke over dem, og dyb refleksion vil føre til forståelse. Al sygdom og dårligt helbred er et resultat af, at en eller flere af de syv typer af energi er aktive eller inaktive i deres virkning på det menneskelige legeme. Alle fysiske sygdomme fremkommer som følge af disse ufuldkomne energiers påvirkning, efterhånden som de rammer, trænger ind i og passerer gennem centrene i legemet. Alt afhænger af de syv centres tilstand i det menneskelige legeme. Det er gennem disse centre, at de upersonlige energier virker, bringer liv, sygdom og død, stimulerer ufuldkommenhederne i legemet eller bringer helbredelse til legemet. Hvad mennesket angår, afhænger alt af det fysiske legemes tilstand, sjælens alder og de karmiske muligheder.

Jeg vil bede jer ikke misforstå betydningen af ordet »ufuldkommenhed«, som jeg konstant har anvendt i relation til de store væsener, som udtrykker en guddommelighed, der altid vil være uopnåelig for menneskeheden på denne specielle planet. I må huske, at dette solsystem er det andet, og at vægten i det første solsystem var lagt på intelligent materialitet. Målet for den højst indviede var at opnå fuldstændig kontrol over materien, at udvikle det mentale princip og at udvise en ren materialisme. I disse længst svundne æoner var det *denne*, der markerede fuldbyrdelse, medens den i dette solsystem markerer et nederlag for menneskeheden. Vort solsystem, inklusive alle planeter og vor jord, har et andet mål, og det er, at det andet guddommelige aspekt, kærlighedsaspektet, skal manifesteres, og at det skal manifesteres gennem det stof, som er gennemtrængt af de kvaliteter, der blev udviklet i det første system. Det, der på den tid var fuldkommenhed, er det ikke nu. De store væsener, der er summen af alt, som er, virker derfor gennem og i substans, som allerede er forurenede og besmittet med det, som

skal efterlades, og som ikke længere skal underkastes udvikling.

De syv aspekter af intelligent materialisme er de ufuldkommenheder, vi studerer her. Det er i disse syv aspekter, at sygdom har sin rod og sit udtryk. Det er blevet fortalt, at det fysiske legeme ikke er et princip. I det forrige solsystem var det et princip. I vort solsystem er principperne anderledes, og det er i konflikten mellem det, som er, og det, som skal komme (det som vil være), at vi på det fysiske plan har årsagerne til sygdom og død. Tænk over alt dette og husk, at I skal se billedet i stor målestok, i et så stort perspektiv som muligt, hvis I skal nå frem til en sand forståelse af nogle af årsagerne til fysiske lidelser og sygdomme.

KAPITEL IV

Besvarelse af nogle spørgsmål

De fleste af neofyttens spørgsmål ville aldrig blive stillet, hvis han havde større tålmodighed, og hvis han bedre forstod det, han studerede. Begyndere må forholde sig afventende, når det drejer sig om deres indre udvikling og udvide deres bevidsthed under instruktion. Læreren kan dog opfordre eleverne til at stille spørgsmål af følgende grunde:

1. Når medlemmer i en gruppe har en meget høj intelligens, kan de gennem deres spørgsmål gøre store fremskridt i den proces, det er at lære og forstå hinanden. Fællesskabets tråde kan spindes og binde dem endnu nærmere til hinanden.
2. Under indtryk af spørgsmålene kan læreren få en dybere forståelse af de studerendes synspunkt. For eksempel kan jeg selv bedre forstå vestens synspunkter omkring healingskunsten.

Glem ikke, at jeg er orientaler, og at min baggrund og skoling er orientalsk. Jeg ved muligvis mere om healingskunsten, end I gør, og om de energier, der udgør det menneskelige legeme, men jeres synspunkter, jeres terminologi og jeres mentale holdninger er stadig til en vis grad fremmede for mig. Jeres spørgsmål kan hjælpe mig til at forstå jeres baggrund og jeres begrænsninger og således sætte mig i stand til at hjælpe jer på en bedre og mere intelligent måde.

3. At stille intelligente spørgsmål er en okkult metode til at fokusere tanken, til at sammenfatte viden og til at blive bevidst om det, spørgsmålet gælder, og til mulige bevidsthedsudvidelser.

Om naturen af kongestion

Hvordan skal jeg kunne definere ordet *kongestion* for jer, når forståelsen af kraft og energi og deres indbyrdes relationer i det menneskelige legeme stadig er et studium i sin vorden? At sige, at kongestion er stivnet kraft, er misvisende, at sige, at kongestion er statisk energi, forklarer lidt, og at sige, at kongestion er en uregelmæssig eller ikke-rytmisk vibration, giver næppe nogen mening. Mit problem er, at jeg savner ord og en præcis terminologi for at kunne videregive den esoteriske sandhed til jer.

Kongestion kan muligvis bedst forklares ved at sige, at kræfter forhindres i at strømme frit gennem et center eller alle centrene og ud i hele legemet. Der findes to typer af kongestion:

1. Den kongestion, som giver virkninger i selve centret og dermed også i kirtlen. Strømmen af kraft hæmmes, enten når den strømmer ind i centret (og da har den ingen virkning på kirtlen undtagen i negativ retning), eller når den forlader centret (og da vil dens virkning blive positiv på en eller anden måde). Når vanskeligheder opstår ved energiens indstrømning i centret, vil energien blive tvunget tilbage til sin oprindelige kilde – enten i det astrale eller det mentale legeme – og en psykisk hæmning opstår. Der findes ingen indre impuls, som kirtlen, der hører til centret, kan respondere på. Er der problemer i forbindelse med udstrømningen til det fysiske legeme, kan kraften ikke strømme frit, og den kirtel, der hører til centret, vil definitivt blive påvirket. Den vil enten blive overstimuleret på grund af den ikke-rytmiske strøm eller understimuleret. Dette vil igen påvirke kirtelsekretionen og senere blodet.
2. Den kongestion som opstår, når energien eller livskraften strømmer gennem hele det fysiske legeme og møder visse former for svaghed, forskellige sygdomsområder og -regioner, så strømmen enten hæmmes eller cirkulerer alt for hurtigt. Energien kan ophøre med at strømme i visse områder og kan endog give næring til syge områder i legemet, men kan også helbrede og rense dem. En midlertidig kongestion kan have en velgørende virkning, ligesom den kan virke som en skadelig kraft. Overrasker dette jer?

Atter vil jeg gentage, at emnet, vi beskæftiger os med, er meget omfattende, og at alle tidligere instruktioner og besvarelser af jeres spørgsmål alene tjener til at vise, hvor vanskeligt tilgængeligt det er. Men hvis I vil udvise tålmodighed og være villige til at lære gennem absorption snarere end gennem analyse, vil I senere opdage, at I har fået stor viden, både via intuitionen og skelneevnen.

Om at konstatere stedet for kongestionen

Der findes tre metoder, hvormed healeren kan konstatere og lokalisere en kongestion eller enhver objektiv sygdom, der skaber problemer:

1. Først og fremmest er der clairvoyance, som gør det muligt for healeren visuelt at konstatere, hvor lidelsen sidder. Denne form for diagnose er ikke altid præcis og kan være »farvet« af healerens egen tilstand.
2. Der findes en form for direkte perception, en proces til »klar viden«, som er en sjælsegenskab, og som er ufejlbarlig, når mennesket først har fået en grundig instruktion i anvendelsen. Det er en blanding af mental og åndelig perception og er en utvetydig viden eller intuition, om I vil, der sætter healeren i stand til med usvigelig sikkerhed at kunne sætte sin finger på lidelsen, at kende dens årsag, virkninger og forløbs afslutning.
3. Der findes endvidere en mere fysisk metode, som er baseret på sensitivitet i den lavere natur, og som gør det muligt for healeren at registrere i sit eget legeme den samme lidelse, som patienten er ramt af. Dette kaldes »okkult overførsel« og bør kun anvendes af dem, der véd, hvordan man absorberer og eliminerer. I sådanne tilfælde kan healeren også føle årsagen til sygdommen ved at lade energi strømme ind i den æteriske modsvarighed til sygdommen på det fysiske plan, eller ved en dybtgående emotionel eller sensitiv respons i den astrale modsvarighed.

Om to årsager til kongestion

Lad mig fremsætte et par koncise udsagn og derefter give en forklaring. For det første kan en subjektiv tilstand ikke *alene* forårsage en ydre kongestion. Sjælen har arrangeret det således, at den kan udtrykke sig gennem et legeme, som har visse *anlæg*.

For det andet *er* det subjektive en årsagsfaktor, når det virker sammen med det fysiske legemes nedarvede tendenser. Det er derfor ikke muligt at undgå alle kongestioner, for det subjektive liv er afgørende for tilstanden, og det fysiske legeme er disponeret for visse sygdomme. Dette er sjælens vilje. Jeg kunne måske tillade mig at fremhæve, at på dette stadium af den menneskelige evolution forekommer der ingen virkelige sande subjektive tilstande.

For det tredje kan en ydre tilstand ikke alene være en årsagsfaktor. Såfremt jeg har ret i mine vigtigste antagelser (og dette må den nye og kommende videnskab bevise), så er det nødvendigt, at den lægevidenskabelige verdens observationer justeres, så de svarer til kendsgerningerne. Den forårsagende faktor findes i mødet mellem de indre og de ydre eksisterende faktorer.

Lad mig uddybe dette lidt mere, for tvivl kan komme af den tanke, at sygdom er et resultat af *to* årsager – en indre og en ydre. Den subjektive tilstand er den begyndende årsag. Nogle psykologiske faktorer, der fører til forkert anvendelse af energi, sætter de indre tendenser i bevægelse, og de finder vej til det fysiske plan som vitale betingende faktorer. Der kommer de i kontakt med det fysiske legeme, eller udtryksform, der har bestemte anlæg, bestemte nedarvede svagheder og bestemte mangler i kirtlerne – men alt dette har sjælen bestemt skal være en del af den nødvendige udrustning, for at visse påkrævede lektier kan læres. Den relation, der oprettes mellem de indre og ydre kræfter, er den grundlæggende årsag (der kommer til udtryk som *to* årsager), hvilket fremkalder en eller anden form for sygdom. Igen er det de negative og de positive aspekter, der, når de er bragt i relation til hinanden, fremkalder en tredje faktor: en manifestation af en eller anden form for sygdom.

Når I taler om fuldkomne fysiske tilstande, må jeg sige, at jeg kender ikke til sådanne tilstande eller fysiske omgivelser eller noget fysisk legeme, der kan komme ind under denne be-

tegnelse. Der findes både en indre psykologisk tilstand og årsag, som er en subjektiv realitet (i lille skala), og en ydre fysisk tilstand, der viser sig som svagheder eller ufuldkommenheder. Disse er igen tendenser fra tidligere liv, fra anlæg, fra en nedartet skade eller en latent lidelse, der har baggrund i tidligere livs interesser og dårlige handlemåder. Ses disse to store betingende faktorer under ét, vil I ifølge loven uundgåeligt få en synlig manifestation af en fysisk sygdom eller lidelse. Den kan være alvorlig eller relativt betydningsløs. Den kan være livstruende eller blot give midlertidige ubehag. Ingen ydre tilstand er tilstrækkelig til, at den alene kan fremkalde sygdom. Men vanskeligheden består i, at den moderne lægevidenskab endnu ikke godtager hypoteserne om, at der findes skjulte årsager, undtagen de overfladiske hypoteser, der angiver, at fx uro og stærk angst kan forværre en eksisterende hjertelidelse. Den godkender endnu ikke de faktorer, der kan spores tilbage til tidligere tilværelser. Når det gælder smitsomme sygdomme har den indre årsag *gruppeoprindelse* og har derfor en ydre gruppevirkning og er et udtryk for gruppekarma. Som følge heraf er dette emne meget svært tilgængeligt.

Der må altså, som I har bemærket, eksistere to faktorer, og når de bringes i relation til hinanden og stimuleres, skabes en manifestation af sygdom. I bør have i tankerne, at spørgsmålet om sjælens valg af legemstype, hvorigennem den kan lære bestemte lektier og opleve bestemte belærende erfaringer, er et begreb, som kun er forstået af meget få. I denne forbindelse vil jeg minde jer om, at sygdom ofte er en metode til udrensning og derfor i sidste instans velgørende i sin virkning. Det er en virkeliggørelse i den ydre manifestation af en indre uønsket faktor, og når de ydre og indre årsager bringes frem i dagens klare lys, kan de behandles, forstås og ofte opløses og ophøre gennem sygdommens og lidelsens prøvelser. Dette er hårde ord.

Om bestemte typer af sygdomme

Arthritis (ledegigt) og diabetes (sukkersyge) er begge sygdomme, der har oprindelse i det astrale legeme. Man kunne sige,

selv om det ikke er helt fyldestgørende, at ledegigt hovedsagelig er mere objektiv end diabetes, da den er et resultat af tilfredsstillt fysisk begær. Den udtrykker sig gennem begær efter mad enten i dette liv eller i et tidligere liv. Et meget begrænset antal tilfælde af ledegigt ville forekomme, måske slet ingen, hvis menneskeheden spiste helt korrekt og forstod værdien af rigtig føde og dens virkninger. Sukkersyge er mere et resultat af forkerte *indre* begær, og er ikke så meget et resultat af *ydre* begær. De kan stamme fra dette liv, som jeg tidligere har nævnt, eller være en arv fra en tidligere tilværelse. I det sidste tilfælde vælger den inkarnerende sjæl at blive født i en familie, som kan udruste den med et legeme, der har tendens til eller naturlige anlæg for denne sygdom.

Der findes et stort forskningsområde her. Forskerne må udskille de typer, der let bliver ofre for bestemte gruppesygdomme.

Syfilis og ledegigt hører til den kategori af sygdomme, som stort set er baseret på tilfredsstillelse af fysisk begær. Cancer og diabetes hører mere til den gruppe af sygdomme, der er forbundet med indre emotionelle begær og med de manges voldsomme undertrykkelse af begærlivet. Infektionssygdomme som mæslinger og skarlagensfeber, kopper og kolera er bemærkelsesværdigt nok gruppesygdomme, som helt bestemt er forbundet med den mentale natur. Dette vil overraske jer, men således er det.

En studerende, der besidder nogen grad af indsigt i okkulte årsager, kunne formode, at når mennesker ændrer fokuseringen af deres opmærksomhed fra den fysiske natur til den emotionelle eller fra den emotionelle til den mentale, så risikerer de at få gamle lemuriske sygdomme som syfilis og cancer. Dette er ikke tilfældet.

Jeg vil minde jer om, at menneskene ikke pådrager sig disse sygdomme, fordi der sker en ændring i deres bevidsthed, men på grund af misbrug af visse Gud-givne evner. Ændringen i bevidstheden og sygdommen har ikke relation til hinanden. Jeg vil minde jer om, at menneskene i dag er en blanding af de tre stadier for energi, som vi kalder fysiske, emotionelle og mentale, og som er lemuriske, atlantiske og ariske bevidsthedstilstan-

de. Der findes næppe nogen ren type i dag, dvs. hvor kun én type er til stede. Sædvanligvis er det en blanding af alle tre. I vil derfor have vanskeligt ved at møde et menneske eller en patient, der »ændrer fokuseringen af sin opmærksomhed fra det fysiske til det emotionelle«. Han vil være enten emotionel eller mental, og i korte øjeblikke, og set fra et rent fysiologisk standpunkt, fysisk. Den tydeligste afgrænsning kan ses hos disciple, der beslutsomt og bevidst stræber efter at ændre deres fokusering af opmærksomheden op til det mentale plan. Ikke desto mindre lever de hovedsageligt i en region, som vi kalder kama-manasisk, hvilket betyder både astral og mental. Det er et mellemliggende bevidsthedsniveau. Derfor er det kun muligt at fremsætte brede generaliseringer. En sådan generalisering er bl.a., at syfilitiske tilstande er mere rent fysiske i oprindelse end cancer. Det er *ikke* muligt at foretage klare afgrænsninger, og I må altid huske, at i én speciel inkarnation kan visse sygdomme, der har oprindelse i en meget fjern fortid, bryde ud. Kimene til en sygdom kan ligge latent i det såkaldt permanente atom i lange tider. De behøver ikke at have rod i det nuværende livs tendenser eller kvaliteter. Pludselig bryder de ud og påvirker den nuværende inkarnation og tilbyder mulighed for frigørelse.

Om feber

Feber er ganske enkelt et symptom på sygdom og er en basal metode til udrensning og elimination. Feber er en indikator og ikke en sygdom i sig selv. Tænk over dette, også i relation til de andre plan, for det fysiske plans feber har både en astral og en mental modsvarighed. Det er overskudsenergi, der brænder op, og idet den brænder, så lindrer og helbreder den (enten ved at besejre den bakterie eller den gruppe af energier, som forårsagede den, eller ved dødens frigørende kraft). Når det er muligt, og når det fysiske legeme er stærkt nok til at klare presset, er det klogt at lade feberen rase et stykke tid, for dette er naturens måde at kurere bestemte uønskede tilstande på. Feber varslers ikke alene om tilstedeværelse af det, der forårsager vanskeligheder, men den har i sig en bestemt terapeutisk værdi. Men nøje overvågning og afbalancering er nødvendig – en afbalance-

ring af energierne i legemet. Mens feberen raser, er legemet ganske ubrugeligt og dets normale aktiviteter påvirkes. Når det gælder helbredelse og korrekt behandling af feber, så kender den konventionelle lægestand til meget, og denne viden vil være tilstrækkelig, indtil den tid kommer, hvor årsagerne til feber finder større forståelse, og hvor lægerne kan arbejde med årsagen og ikke med virkningen.

Overdreven emotion er en astral modsvarighed til fysisk feber og indikerer et voldsomt begær-kim, og som må bearbejdes, før feberen kan falde. Et overaktivt sind, som er uligevægtigt og meget optaget, men som intet udretter, er den mentale modsvarighed.

Om helbredelse af cancer

I alle ondartede sygdomme findes der en livskraftig kerne eller et levende energipunkt, der hurtigt eller langsomt, alt efter tilfældet, absorberer menneskets livskraft. I de tidlige stadier af en sygdom som cancer erkendes denne livskraftige kerne ikke, før den ondartede tilstand har fæstnet sig så stærkt, at det er yderst vanskeligt at hjælpe. Derfor er det kun i de tidlige stadier, at det er muligt at helbrede cancer, og det kun hvis patientens vilje er påkaldt. Meget lidt kan gøres for cancer-syge, undtagen i de tilfælde, hvor den, der skal helbredes, samarbejder på intelligent måde. Den eneste metode (som jeg senere skal uddybe) er at blande patientens og den healende gruppes styrede vilje sammen til én fungerende kraftenhed. Når dette er gjort, vil den påkaldte og koncentrerede energi følge tanken ifølge den gamle lov og stimulere området omkring canceren (dvs. det raske væv), således at det svage, syge væv kan absorberes af det stærkere væv. Hvis energien rettes mod selve canceren, vil cancer-sygdommen blive stimuleret og mange gange forværret.

Helbredelse af cancer i de tidlige stadier kan således inddeles i to faser:

1. Stimulering af det friske væv.
2. Indbygning af nyt væv som erstatning for det syge væv, der gradvis bliver absorberet og udstødt.

Cancer viser sig altid, før der sker en transmutation af den emotionelle kraft, derfor findes der meget få disciple (og endnu færre blandt de mange almindelige mennesker), som således har transmutteret emotioner. Denne frihed fra emotioner er så sjælden, at det kan siges (på dette tidspunkt i verdens historie), at den ikke eksisterer.

En integreret og aktiv fungerende person er ikke lige så tilbøjelig til at blive ramt af en sygdom som cancer eller af anden sygdom, som den emotionelle type er. Han er derimod langt mere disponeret for hjertelidelser. Et fuldt aktivt liv forebygger for det meste cancer, men ikke altid. Når livskræfterne flyder langsommere, og alderdommen kommer smygende, viser cancer sig ofte, hvilket beviser sandheden i mit indledende udsagn. I disse tider, hvor cancer er den næststørste årsag til nedbrydning og død (og hvis jeg har ret i, at cancer er en planetarisk sygdom), så kan så godt som alle rammes af den. Frygt er en stor prædisponerende faktor, ligeledes inertie og emotioner.

Om dementia præcox (skizofreni)

Hvad er dementia præcox? Vidner fænomenet om en familievagthed? Findes der en forklaring på, at sygdommen først manifesterer sig i den tidlige ungdom? Har den almindelige praktiserende læge ret, når han placerer den i kategorien håbløse tilfælde? Disse og lignende spørgsmål stilles til stadighed af dem, der studerer og udøver healing.

De former for fysiske sygdomme, der kommer ind under betegnelsen sindssygdomme, er langt vanskeligere at forstå, end det sædvanligvis erkendes. Set fra esoterikerens synsvinkel kan de inddeles i følgende relativt enkle kategorier:

1. De tilfælde, hvor lidelsen skyldes en nedbrydning af hjernevævet. Langt flere af disse, end det sædvanligvis erkendes, er syfilitiske af oprindelse, og jeg vil minde jer om, at okkult set er dette meget naturligt, idet de fysiske kønsorganer er en lavere modsvarighed til den negative-positive relation, der eksisterer i hjernen mellem de to hovedcentre og hypofysen og pinealkirtlen.

2. De tilfælde, hvor lidelsen skyldes overstimulering af hjernecellerne af nogle energityper, der har overvægt i forhold til andre typer og derved skaber visse alvorlige former for sindssygdomme.
3. De tilfælde, hvor der ikke findes nogen virkelig fysisk lidelse, ingen læsioner eller sygt væv, men blot en svag forbindelse mellem det æteriske legeme og det tætte fysiske legeme. Da kan tvangsforestillinger og besættelse forekomme. Sådanne tilfælde betragtes ofte (eller snarere sædvanligvis) af den ortodokse psykiater og læge som former for sindssygdomme. Men det er de i virkeligheden ikke. Såfremt den sygdomsramte person igen kan »komme i besiddelse af sig selv« ved hjælp af en forstående psykolog, og dette er fuldt ud muligt, så ophører lidelsen. Vor tids mest fremsynede psykologer har en tydelig tendens til at behandle sådanne tilfælde efter den hypotese, som jeg har fremsat, og det er et klart fremskridt.
4. De tilfælde, hvor bestemte nedarvede former for mental ubalance fremkommer. Sådanne former for ubalance er forårsaget af hændelser i tidligere liv og har karakter af straffende eller gengældende karma. For at tilvejebringe denne tilstand vælger sjælen bevidst som fysisk legeme en form, der har i sig bestemte nedarvede defekter. Karmas Herrer tilskynder sjælen hertil, når den ikke er i stand til at have fast greb om sit legeme – som tilfældet er, når den kun er lidt udviklet – eller det sker med sjælens bevidste intention, når legemet er under dens styring på grund af høj udvikling. Jeg inddeler ikke disse forskellige former for sindssygdomme eller mentale ubalancer under forskellige overskrifter, da temaet er for kompliceret, og ofte findes der flere prædisponerende faktorer og andre gange kun indikationer på en lidelse, der aldrig vil udvikle sig til noget alvorligt. Jeg oplyser kun om de forskellige kategorier, og til den videnskabelige forsker overlader jeg opgaven med at udarbejde, efter mange eksperimenter, en endelig fortegnelse over symptomer og at fastsætte tænkbare årsager. Den tid står netop nu ved sin begyndelse.
5. De tilfælde, hvor sindet er overdrevent fikseret og statisk, og

hvor det styrer hjernen så mangelfuldt, at det virker, som om personen kun har ét synspunkt, én livsholdning og er stivsinnet og uden tilpasningsevne. Sådanne personer kan fx lide af det, der kaldes en *fiks idé*, eller de kan helt og holdent blive ofre for en eller anden mental tvangsforestilling. Sådanne mentale tvangstanker kan række lige fra mild fanatisme til religiøst vanvid med dets ledsagende karakteristika som sadisme, skånselsløshed og almindelig sygelighed.

Dementia præcox kommer ind under den første og fjerde gruppe og er normalt en blanding af de faktorer, der kendetegner begge. Den er i alle tilfælde nedarvet, og hvis denne arv ikke er tydelig i fysisk henseende, så er den baseret på nedarvede astrale tilstande, som igen betinger den fysiske tilstand. Sygdommen er syfilitisk i sin oprindelse (ofte overført fra et tidligere liv) og er i dette særlige liv uhelbredelig.

Sygdommens seksuelle baggrund viser sig i den kendsgerning, at den bryder ud i den tidlige ungdom. Patienten kan dog få stor hjælp i de tidlige stadier, hvis symptomerne opdages i tide, og han kan styre sit tankeliv og udnytte den dynamiske virkning af nye interesser. En åndelig motivation og lignende interesser kan undertiden tilbageholde udviklingen af sygdommen. Når dette er tilfældet, og der drages omsorg for personen fra en tidlig alder og fremover, kan den værste kulmination undgås. I den udstrækning patienten forsøger at hjælpe sig selv på intelligent måde, og derudover får hjælp af en læges kloge omsorg, kan lidelsen i nogen grad afværges, og specielt hvad angår en gentagelse i et andet liv.

Mange af disse problemer er dybest set forbundet med fortiden, og det er vanskeligt for mig at forklare de processer, der styrer fysisk arv, karmisk virkning og ligeledes det, der kaldes gengældende karma, før lovene, der styrer genfødsel, bliver givet til verden. Erkendelsen af, at der eksisterer mere subtile former for sygdom, og hjælpen fra psykologer i samarbejde med den ortodokse lægevidenskab (som utvivlsomt har sin plads fx ved styring og korrektion af kirtelaktiviteterne) samt en rigtig hygiejnisk levevis fra barndommen og fremover, vil betyde meget og vil gradvis udrydde de sinds- og hjernesyg-

domme, der forekommer i så stort et antal og er så ulykkelige.

Om eutanasi (dødshjælp)

Mange studerende er bekymrede over de organiserede bestræbelser for at legalisere eutanasi og spekulerer på, om man skal lægge magten over liv og død i lægernes hænder. På den anden side er de også klar over, at den *menneskelige* faktor spiller ind i de tilfælde, hvor intet kan gøres for at forhindre lange lidelser. Til dem vil jeg sige:

Problemet omkring overvejelser ved at give dødshjælp, vil ikke eksistere, når bevidsthedskontinuiteten (som overvinder døden) er opnået. Det betyder, at den tid vil komme i racens udvikling, hvor sjælen vil *vide* tidspunktet for afslutningen af dens fysiske liv, og den vil forberede sig på en tilbagetrækning i fuld bevidsthed fra formen. Den vil *vide*, at den tjeneste, formen har ydet, ikke længere er nødvendig, og at formen må afkastes. Den vil *vide*, at dens bevidsthedssans, der er fokuseret i den mentale natur, er stærk og vital nok til at føre den gennem forløbet i adskillelsesprocessen. Når menneskets bevidsthedsudvikling har nået dette punkt, og når processen er blevet erkendt af lægestanden og af dem, der studerer den menneskelige mekanisme videnskabeligt, så vil hele indstillingen til døden og dødsprocessen, der indebærer smerte og lidelse, ændre sig fuldstændigt. Da vil mennesket, hvis time er kommet, benytte sig af bestemte metoder til frigørelse, som ud fra et almindeligt synspunkt vil kunne anses som dødshjælp. Når døden er forestående, vil mennesket studere og anvende forskellige metoder til adskillelse, og processen vil blive betragtet som sjælens tilbagetrækning og som en befrielses- og frigørelsesproces. Den tid er ikke så fjern, som I måske kunne tro.

I dag er fremskyndelsen af tilbagetrækningsprocessen forbundet med stor fare, ligesom det vil kræve en meget grundig udarbejdelse af lovlige sikkerhedsforskrifter. Selv da kan yderst alvorlige spørgsmål dukke op. Men nogen grad af fremskyndelse af dødsprocessen er tilladt og må formuleres. Patientens vilje-til-at-dø er for det meste ikke baseret på viden og på mental polarisering eller på en opnået bevidsthedskontinuitet, men

på emotionelle reaktioner og på ønsket om at undgå smerter og angst.

Er smerterne uudholdelige, og er der absolut intet håb om, at noget kan hjælpe eller om bedring, og er patienten villig (eller familien er, hvis patienten er for syg til at meddele sig), da bør der imidlertid gøres noget, men i overensstemmelse med de rigtige sikkerhedsforskrifter. Beslutningen om tidspunktet for overgang må ikke baseres på følelser og medlidenhed, men på åndelig viden og på en ret forståelse af dødens åndelige muligheder.

Om smittekim

Ord er utilstrækkelige, når sandheden skal udtrykkes. Vi anvender ordet »kim« til at angive kilden til en sygdom eller oprindelsen til en form. Vi taler om et livskim eller livsfrø. Vi henviser til kimen til en idé. Vi peger på det uhåndgribelige energipunkt, som senere resulterer i en eller anden type af manifesteret form. Det kan være en tankeform, et menneske eller en sygdom, det samme ord skal dække over alle tre betydninger. Jeg har ofte fortalt jer, at alt er energi, og at intet andet eksisterer. Et kim er et energipunkt, der har i sig bestemte levende potentialer, der forårsager bestemte virkninger på det omgivende energifelt, og skaber bestemte udtryksformer, som er synlige på det fysiske plan. Men alt det, jeg her har nævnt, er dybest set en form for aktiv energi, som udgør en del af den energi, der er tilgængelig på og i og omkring planeten Jorden.

Også i relation til sygdom kan et kim betragtes som energi, men som energi, der ikke fungerer rigtigt i relation til den specielle form, som er blevet modtagelig for dens aktivitet eller bevidst om dens tilstedeværelse.

Kim er den første virkning af en oprindelig årsag. Et fåtal udgør en del af det planetariske onde, hvilket betyder, at de er dybt rodfæstede, er af mental oprindelse og af en sådan størrelsesorden, at menneskenes begrænsede sind endnu ikke kan opfatte dem. Sådanne årsager kan fx have virkninger som en heftig, voldsom og varm hengivenhed til en idé eller en person, eller de kan komme til udtryk som en lige så heftig og voldsom

feber i den fysiske krop, og alt efter symptomerne vil denne feber få en teknisk benævnelse af lægestanden. Den oprindelige årsag er den samme, mens virkningerne i personligheden vil variere alt efter, hvor opmærksomheden fokuseres, eller hvad der lægges vægt på i livet. Tænk over dette, for her har jeg givet jer en antydning om noget virkeligt betydningsfuldt.

Når jeg anvender ordene »fokuseringen af opmærksomheden«, så tænker jeg ikke på en mental holdning eller et opmærksomt sind, men på livskraftens gennemslagskraft i enhver retning, ethvert sted og ethvert aspekt af det menneskelige legeme, hvortil den styrede livsenergi strømmer. Kim er levende organismer, store som små. De finder vej ind i den menneskelige mekanisme ved hjælp af livskraften, der benytter hjertet og blodet som formidler. På samme måde anvender bevidsthedsenergien nervesystemet og hjernen som formidler. Hvor der findes en iboende eller nedarvet svaghed, er livskraften ikke rigtigt fokuseret, og der opstår en form for kongestion, en form for hæmmet udvikling eller en form for anlæg til sygdom. Er dette tilfældet, har kimene fundet et frugtbart sted, hvor de kan udøve deres ondartede aktivitet. Når vitaliteten er stor, og livskraften kan strømme frit og uhindret, så findes denne modtagelighed ikke, kimene kan ikke få fæste, og der er ikke risiko for infektion.

Fx er skarlagensfeber smitsom, men ikke alle, der er eksponeret for denne sygdom, får den. Evnen til at komme af med infektioner og at blive immun mod smitsomme sygdomme er stort set et spørgsmål om vitalitet (særligt vitalitet i de områder af legemet, hvor opmærksomheden er fokuseret, og hvor størstedelen af livskraften findes). Den kan også være baseret på blodlegemernes aktivitet, som tjener til at holde blodet i en god tilstand.

Denne fokusering og betoning er den samme, når det drejer sig om dyr, for det gælder ikke fokuseringen af sindet men af livsenergien i det fysiske legeme. Når den findes og er positiv, beskytter den. Men når den er negativ og svag, er det fysiske legeme (både menneskets og dyrets) ubeskyttet mod faren for infektion.

Jeg kan ikke forklare det mere fyldestgørende end ovenstå-

ende, for problematikken vedrørende oprindelse og metode vil forblive uløst, lige så længe som mennesket fortsætter med sin nuværende mentale fremgangsmåde og sin emotionelle reaktion på smerte og sygdom, og lige så længe han lægger den samme overdrevne vægt på *form*-livet. Når en bedre proportionssans er blevet udviklet, og menneskene begynder at tænke i begreber som sjæl, formål og skæbne, så kan sygdomme, som vi kender dem, inddeles i to hovedkategorier:

1. De sygdomme, som tilvejebringer en renselse, og som nødvendiggør en periode, hvor legemet får hvile og genvinder kræfter, som forberedelse til et fortsat liv på jorden.
2. De sygdomme, som er årsag til, at der sker en tilbagetrækning af sjælen i dens to aspekter – liv og bevidsthed.

Om vaccination

»Hvilken betydning eller værdi har vaccination eller indpodning set ud fra en okkult eller esoterisk synsvinkel?« Dette spørgsmål har healere ofte i tankerne, når de stiller det næste spørgsmål, som er den egentlige baggrund for deres interesse. »Påvirkes de mere subtile legemer? Og hvordan?«

Der findes ingen okkult norm til eller vurdering af vaccination og heller ikke af at give en subkutan injektion. De såkaldt okkult studerende har i allerhøjeste grad overdrevet hele spørgsmålet om sera og vaccination. Det menneskelige legeme må for tiden tage imod så store mængder fremmed substans, der aflejres i legemet, at hele spørgsmålet har en mere omfattende betydning, men er alligevel ikke så betydningsfuldt, som menneskene tror. Sådan er det paradoks, som jeg forelægger jer. Forkert føde af enhver art, inhalation af tobaksrøg ned gennem århundreder, indånding af forurenede luft, indtagning af medicin, piller og tabletter efter alle mulige recepter, udplynning af planteriget og mineralriget i søgen efter ingredienser, og indsprøjtning af mineraler, droger og sera – alt i en sådan grad, at man til tider må undre sig over det menneskelige legemes bemærkelsesværdige assimilerende evne.

I retfærdighedens navn vil jeg dog minde jer om, at hvad men-

neskets fysiske velbefindende angår, så har vestens metoder og teknikker resulteret i en sundere race end i østen, og i en klar forlængelse af livet og i udryddelse af mange frygtelige fysiske plager, der kostede mange menneskeliv. Det vil jeg som orientaler indrømme. Jeg har beskrevet emnet på denne måde for at udvide jeres perspektiv fra det specifikke til det hele.

I relation til sygdom og vaccination vil jeg minde jer om, at der findes tre grupper af sygdomme, der ikke er specielle for menneskene, men som stammer fra selve planeten. Disse sygdomme findes i mange forskellige former i alle naturriger. De tre sygdomsgrupper er:

1. Den store gruppe af cancersygdomme.
2. Den syfilitiske gruppe.
3. Tuberkulose.

Størstedelen af de indvendinger, som læger der er okkult orienteret fremkommer med, er ubevidst baseret på en følelse af, at der burde findes mere forfinede metoder til at overvinde menneskenes sygdomme med end ved at tage substans fra dyrene og sprøjte den ind i menneskelegemet. Det er helt og ubetinget rigtigt, og en dag vil dette kunne bevises. En anden reaktion fra deres side er en følelse af afsky igen stort set ubevidst. En vigtigere indvending burde være baseret på den lidelse, som påføres de dyr, der bidrager med vaccine og andre substanser.

Virksomheden på de indre legemer er praktisk taget nul og langt mindre end virkningen fra selve sygdommen. Heri ligger et meget interessant spørgsmål for fremtiden. »I hvilken grad føres sygdommens påvirkning på menneskets legeme videre og påvirker de indre legemer set fra en strukturel synsvinkel?« Det er et spørgsmål, som jeg ikke har til hensigt at besvare. Bekæmpelsen af vor tids sygdomme bliver hovedsageligt udført af lægevidenskaben på tre måder: gennem viden om hygiejne, gennem forebyggende medicin og gennem vaccination. De er lavere modsvarigheder til metoder for aktiviteter, der kommer fra det astrale plan, fra de æteriske niveauer og fra selve jorden.

Videnskaben om hygiejne, anvendelsen af vand og den voksende viden om hydroterapi er udkrystalliseringer på jorden af

indre aktiviteter på det astrale plan af ganske bestemt natur. Set fra aspirantens synsvinkel kaldes disse metoder for renselse.

Videnskaben om forebyggelse (både af sygdom og død) er udkrystalliseringer på jorden af bestemte fremgangsmåder på det æteriske plan, hvorved kræfter anvendes rigtigt, og bestemte destruktive indflydelser kontrolleres og forhindres i at virke i destruktiv retning.

Videnskaben om vaccination er ren fysisk i sin oprindelse og vedrører kun det animale legeme. Denne videnskab vil om kort tid blive erstattet af en mere forfinet teknik, men tiden er endnu ikke inde.

Om kirtler

»Er det muligt – ved at anvende bestemte meditationstyper – at stimulere enten den forreste eller den bageste lap af hypofysen, når den er underaktiv? Vil en meditation, der er beregnet til at integrere personligheden, automatisk udbedre vanskeligheder og tilvejebringe en god aktivitet i hypofysen? Vil den endvidere kunne justere og afbalancere aktiviteten i de andre betydningsfulde kirtler?«

Der stilles her adskillige spørgsmål, men hele emnet er alt for omfattende til, at vi kan foretage en grundig behandling inden for den tid og plads, der er til rådighed.

Jeg vil dog nævne ganske kort, at en stimulering af en af lapperne i hypofysen og en lignende stimulering af en eller anden af kirtlerne gennem meditation er en yderst farlig handling, når den udføres af begynderen. Det kan gøres, men det er ikke en tilrådelig fremgangsmåde undtagen under overvågning af en ekspert, som véd mere end I véd, og som kan se mere end I kan se. Kirtlerne er et resultat af aktiviteten eller inaktiviteten i legemets centre eller chakraer og udvikles parallelt med dem. Denne udvikling afhænger af strålen og udviklingstrinet. Emnet er både omfattende og vanskeligt, og jeg vil minde jer om, at en vedvarende opmærksomhed på de *fysiske* faktorer, der findes i personlighedens udrustning, *ikke* er vejen for disciplen. Han må, som I formoder, stræbe efter personlighedsintegration og efter det mål at blive en ren kanal for sjælen. En sådan integration

opnås normalt som et resultat af:

1. Karakteropbygning.
2. Sjælskontakt gennem meditation.
3. Livsudtryk gennem tjeneste.

Opøvelse af disse tre punkter over en mangeårig periode vil uundgåeligt føre til de ønskede resultater for så vidt angår kirte-ludrustningen, og for så vidt hele mekanismen kan klare presset fra de sjælskrav, der må opfyldes i hvert enkelt liv.

Om det vitale legeme

»Hvilke er de vigtigste faktorer, som mennesket må efterleve, for at kunne opbygge et stærkt og sundt vitallegeme? Er det muligt for en person med et ganske svagt vitallegeme at styrke det? Kan et vitallegeme være svagt og sundt på samme tid, hvis svagheden skyldes en ubeständig kraft og en langsom genvinding af kræfter efter træthed?«

Spørgsmålet er præcist og kan besvares i al korthed. Det må det være, for ellers ville en lang redegørelse om det vitale legeme være nødvendig, og det er for omfattende et emne at behandle her og implikationerne for mange. Jeg har tidligere skrevet meget om dette i de forskellige bøger.

Når I siger et *svagt* vitallegeme, formoder jeg, I mener et vitallegeme, der er løst forbundet og dårligt koordineret med det fysiske legeme, og som derfor har et svagt greb om den ydre form. Det er det æteriske legemes faste integration med den fysiske form, der er årsag til dets styrke. I har ret i jeres formodning om, at man kan være fuldstændig rask og dog let blive træt.

De vigtigste faktorer for at kunne genoprette eller forbedre æterisk kontrol er:

1. Solskin.
2. Omhyggelig diæt med vægten lagt på proteiner og vitaminer.
3. Undgå træthed og bekymring.

Dette modvirkes i vor tid af klimaet, forholdene i verden, miljøet og vor civilisation, og det enkelte menneske må derfor underkaste sig omstændigheder, der ligger uden for hans egen kontrol.

Et normalt, sundt og regelmæssigt liv er den bedste metode til at skabe en bedre vitalitet. Jeg formoder, at det er dette I mener. I skal endvidere huske, at når det æteriske legeme er devitaliseret, og tilstanden er sådan, at genoprettelse af vital kontrol synes vanskelig eller umulig, så må mennesket erkende tilstedeværelse af karmiske begrænsninger og må være villig til at underkaste sig disse og lade omstændighederne gå sin gang. Denne specielle inkarnation er ikke den eneste. Derfor er det ofte således i en bestemt inkarnation, at forholdene ikke kan ændres og tilmed forlænges på grund af indre oprør og uro. En discipel må lære den lektie at kunne fortsætte videre frem, som det hedder, på trods af og ikke på grund af omstændighederne.

Om prana

I kan finde frem til meget om naturen af prana, hvis I læser de bøger, I har eller burde have. I min bog *A Treatise on Cosmic Fire*, side 77-116 og i A.A.B.s bog *The Light of The Soul*, side 77, 217-225, 280-282, 328-330, 332, behandles hele emnet.

Det er tilstrækkeligt at sige:

1. Der findes intet andet i manifestation end energi, der tager form, anvender og sætter former i bevægelse og opløser former.
2. Denne energi kan opdeles i tre typer af såkaldt elektrisk fænomen, som i *Den hemmelige lære* og i *A Treatise on Cosmic Fire* benævnes ild ved friktion, sol-ild og elektrisk ild.
3. Prana er betegnelsen for den energi, der på det fysiske plan tages fra det æteriske aspekt af alt fænomenalt liv. Dette æteriske aspekt af den guddommelige energi er en syntese af energier. Hvis fx den energi, i hvilken et individ hovedsageligt lever, røres og har sin væren fokuseret, i overvejende grad er astral, da vil det væsentlige udtryk for energi i hans udrustning blive astral eller emotionel følelsesenergi. Han

vil hele tiden reagere på fysisk energi eller prana og på astral energi eller de mange sansede emotionelle kræfter. Disse energier og kræfter virker i særlig grad gennem milten, solar plexus og struben og påvirker på forskellig måde milten, maven og skjoldbruskkirtlen.

4. Når et menneske viser interesse for disse to typer af energi, skyldes det, at det er dem, som han vanemæssigt koncentrerer sig om, og som han normalt lettest responderer på.
5. Den energistrøm, der anvendes ved healing, vil være en syntese af de energier, som healeren normalt arbejder med, dvs. den mest fremtrædende energitype, der for ham er den vigtigste i hans liv. Den almindelige healer uden indsigt er sædvanligvis ganske enkelt en overfører af selve pranaen, som er planetens energi. Denne smelter sammen med patientens æterisk-fysiske energier efter at have passeret gennem healerens legeme. Dette giver patienten en så tilstrækkelig stimulation, at han bliver i stand til at befri sig selv fra den afkræftende sygdom. Nogle healere kan arbejde med en blanding af denne type af kraft og emotionel energi, hvilket skaber aktivitet ikke alene i patientens fysiske legeme, men også i hans astrale legeme. Dette kan til tider bevirke alvorlige vanskeligheder og kan på grund af den opståede astrale uro ofte hindre sand fysisk helbredelse. Jeg kan ikke her uddybe dette emne mere, da jeg ikke på nuværende tidspunkt kan afse tid til en længere forklaring. Mentale healere (sande mentale healere, som så sandelig er meget sjældne) blander sjælsenergi med de to tidligere nævnte kræfter, og dette skaber en syntese af personlighedens kræfter. Gennemføres dette på intelligent måde, fører denne syntese til, at personen helbredes gennem en bestemt organisering og koordination.

Sjælshealing overflødiggør de tre nævnte metoder, og den skaber en indstrømning og et gennemløb af ren sjælsenergi i patientens mekanisme. Det var på den måde Kristus arbejdede, og der findes kun få i dag, der kan arbejde på denne måde. Men det bør stå for jer som et mål.

Fysisk healing gennem prana er meget almindelig. Ofte er virkningen kun midlertidig, da den kun retter sig mod virknin-

gerne og aldrig berører årsagerne. Sygdommen kan derfor kun lindres, men ikke helbredes. Evnen til at helbrede mentalt er i stigende grad under udvikling, og denne metode skaber relativt vedvarende resultater. Astral healing er sjældnen og ikke særlig vellykket. Kraften i healerens og patientens astrale natur og kraftens sædvanligvis uregelmæssige tilstand er for voldsom til, at et effektivt arbejde kan gennemføres. Dette skyldes menneskehedens nuværende polarisation og mangelen på rigtig emotionel ligevægt og kontrol.

Om orientalske og occidentalske legemer

Mange healere stiller sig ofte det spørgsmål: »Er der forskel i sygdomsårsager og virkninger, når det drejer sig om et orientalsk eller et occidentalsk legeme.« Til dem vil jeg sige:

Menneskeheden er en og den samme over hele verden; derfor er både orientalske og occidentalske legemer modtagelige for de samme sygdomme og viser de samme symptomer. Alle kan få tuberkulose, cancer og kønssygdomme, og alle kan dø af lungebetændelse og influenza. Gennem hygiejne og andre lægende metoder, gennemført i stor målestok, er meget gamle sygdomme (nedarvet fra det gamle Atlantis) såsom byldepest og kolera, langsomt på vej til at være helt bekæmpet. De bryder af og til ud i østen på grund af den gamle civilisations styrke, af mangel på mad og hygiejne og på grund af stor befolkningstæthed. De er også klimatisk betingede, idet de ikke kan udvikle sig i den kolde luft i norden. Visse sygdomme skyldes forkert kost gennem mange århundreder.

En af hovedårsagerne til den tilsyneladende forskel (hvis der er nogen) kan også ligge i, at den orientalske race er meget gammel. Sygdomme i alderdommen og sygdomme, der rammer unge og midaldrende er forskellige, og Asien og dets folk er meget, meget gammelt. Legemsmaterialet er snart ved at være udslidt. Til trods herfor viser japanere ikke tegn på denne høje alder. Indien er langt ældre end Europa, og kinesere og japanere er endnu ældre, men alligevel viser de ikke tegn på en udpint høj alder. Årsagen til dette ligger i den store forskel mellem de ariske og atlantiske racers type af emotionelle legemer.

Hele spørgsmålet er uoverskueligt og vanskeligt.

Jeg kan dog svare ganske kort på spørgsmålet ved at sige, at der ikke findes nogen forskel overhovedet i de grundlæggende årsager til sygdom i øst og vest. De er de samme for hele den menneskelige familie.

Om nervesystemet

Når der er opnået en rigtig forståelse af relationen mellem det æteriske eller vitale legeme (med dets større og mindre centre og dets netværk af nadier) og nervesystemet i menneskets legeme, vil det være muligt at opfatte to store aspekter af sjælens aktivitet.

For det første det aspekt af sjællivet, der sætter sjælen i stand til at motivere og tvinge den fysiske mekanisme, legemet, til inkarnation og aktivitet ved hjælp af den levendegørende kraft i det, vi kalder *liv*.

For det andet det aspekt af sjællivet, der opretholder det fysiske legemes helbred gennem pranastrømmenes frie spil. Dette er et forsøg på at udtrykke en stor sandhed på en så enkel måde som muligt. Den sande betydning af ovennævnte udsagn indeholder det næste store skridt fremad inden for den sande psykologi og helbredelse. Hele dette emne er yderst interessant. Jeg har berørt noget af det i *En afhandling om Hvid Magi*, side 34-65, og det vil være værdifuldt for jer at studere emnet, sådan som det er beskrevet dér.

I denne sammenhæng kan den generelle situation skitseres ganske kort således:

Et menneske er en kombination af forskellige typer af kraft. Det er selve materiens kraft eller energi, der i sin helhed kan betragtes som energiaspektet af legemets samtlige celler eller atomer. Selve ordet »celle« henleder i almindelig betydning tanken på et indespærret liv, og liv og energi er for esoterikeren synonyme udtryk. Dette er det tredje guddommelige aspekt, der kommer til udtryk i menneskeheden. Endvidere er der den dua-

listiske energi, som sjælen udtrykker eller overfører. Den er som to strømme af energi, der blandes og smelter sammen til én strøm, når den er skilt fra legemet, og som opdeler sig i to, når de strømmer ind i materien og formen. Det bidrag, de skænker materien eller det samlede antal celleliv, er kvalitet-bevidsthed og rent liv. Yderligere kan tilføjes, at:

- a. Strømmen af liv-energi finder vej til hjertet, det fysiske hjerte, og derfra (via det fysiske permanente atom) forsyner den hele det fysiske legeme med energi, idet den anvender blodomløbet som den vigtigste formidler og som kontakt- og kommunikationskanal mellem dette centrale brændpunkt for livskraft og periferien. Som I véd er blodet livet. Denne livsaktivitet er den faktor, der samler og sammenholder alle levende atomer og celler i legemet i en form. Når denne livstråd trækkes tilbage af sjælen ved døden, adskilles de levende atomer, legemet nedbrydes, og opløsning er resultatet. De atomare liv vender tilbage til det reservoir af kraft, til den levende materies skød, hvorfra de kom.
- b. Den strøm af energi, som overfører sjælskvaliteten intelligens og kærlighed-visdom, og som udgør det, vi forstår ved bevidsthed med dens evner til at kontakte, sanse og rationalisere, trænger ikke længere frem end til den fysiske hjerne. Dér koncentrerer og forankrer dette andet aspekt sig i regionen omkring pinealkirtlen. Efterhånden som inkarnations- og erfaringsprocessen skrider frem, begynder sjælen fra dette sted og med tiltagende styrke at styre, at belive til meningsfyldt aktivitet og til at anvende det fysiske legeme. Husk, at for sjælen er legemet kun en responsmekanisme på det fysiske plan og et udtryksmiddel.

Det kan ligeledes fremhæves som et tredje nødvendigt udsagn, at sjælen lader sin bevidst styrede energi strømme ind i det faste fysiske legeme gennem det æteriske eller vitale legeme. Dette instrument er sammensat af:

1. Syv store kraftcentre og niogfyrre mindre centre. De store

- centre findes i hovedet og op langs rygsøjlen. De mindre centre findes spredt i hele legemet.
2. Det æteriske netværk, der består af energistrømme, forbinder alle centrene i to systemer – et større og et mindre – og stråler fra disse centre ud i hele legemet.
 3. Nadierne er ufatteligt små tråde af energi eller kraftfibre, der udstråler fra enhver del af netværket og ligger bag enhver del af det trefoldige nervesystem. De findes i millionvis og danner det sensitive responsapparat, som vi fungerer igennem, og som de fem sanser er en ydre manifestation af.

Det styrende kraftcenter vil variere svarende til det opnåede evolutionstrin.

1. Den mindre udviklede del af menneskeheden anvender solar plexus centret som det punkt, hvor den grundlæggende energi er midlertidigt lokaliseret. Der forekommer endvidere en svag aktivitet i ajnacentret.
2. Den almindeligt udviklede del af menneskeheden virker delvis gennem solar plexus centret, men i højere grad gennem ajnacentret og strubecentret.
3. Den højt udviklede del af menneskeheden, intelligentsiaen og verdensspiranterne anvender hovedcentret samt ajnacentret, strubecentret, hjertecentret og solar plexus centret.

Til sidst kan det nævnes, at det fysiske apparat, som er et direkte resultat af en indre aktivitet i centrene, netværket og nadierne, er hjertet, det endokrine system og hjernen. I dette generelle system, som er meget løst skitseret ovenfor, stemmer al gammel lægevidenskab (specielt den tibetanske, den kinesiske og den hinduistiske) overens med vor moderne vestlige videnskab. Endnu mangler opgaven med at relatere østens og vestens teknikker til hinanden at blive løst, og meget vil blive vundet derved. Jeg kan ikke uddybe dette yderligere her, men ovenstående vil være tilstrækkeligt til at vise, at de metoder, som I vil opdage gennem jeres studier (og der findes mange), kan alle sættes i relation til denne generelle oversigt over energiprocesser i menneskets legeme.

Om kost

Ingen bestemt kost kan siges at være den helt rigtige for alle mennesker i den samme gruppe, idet de befinder sig på forskellige stråler, har forskellige temperamenter og udrustning og har forskellig alder. Ingen mennesker ligner hinanden på alle områder, og hver især må finde frem til sit eget behov og til, på hvilken måde legemets krav bedst kan opfyldes og til, hvilken ernæring der gør ham bedst egnet til tjeneste. Hver enkelt må selv finde ud af dette. Der findes ingen *gruppe*-kost. Der findes intet tvungent krav om ikke at spise kød eller om at leve strengt vegetarisk. Men der kan komme faser i livet og undertiden hele inkarnationer, hvor en aspirant underkaster sig bestemte kostregler, ligesom der kan komme andre faser eller hele liv, hvor der stilles krav om et midlertidigt men fuldstændigt cølibat. Andre livscykler og inkarnationer kan komme, hvor disciplens interesse og tjeneste går i helt andre retninger. Senere kommer der inkarnationer, hvor mennesket ikke tænker så meget på det fysiske legeme, men lever uden kostproblemer og uden at koncentrere sig om formlivet. Mennesket spiser den føde, som er tilgængelig, og som kan opretholde hans liv på den bedste og mest effektive måde. Man har tidligere anset, at vegetarisk kost var en nødvendig og vigtig del af forberedelserne til bestemte indvielser. Men dette behøver ikke altid at være tilfældet, og mange disciple tror på et alt for tidligt tidspunkt, at de er under forberedelse til indvielse.

Om milten

Milten er den vigtigste overfører af livskraft, men det er den livskraft, som findes i selve materien, og som er uafhængig af formen. Milten er derfor nært forbundet med planetens fysiske legeme. Den er den ydre manifestation af et meget betydningsfuldt center.

Der findes tre centre i legemet (med ydre modsvarigheder), som er fundamentalt nødvendige for livet.

1. Hjertecentret og selve det fysiske hjerte. Her har livsprincippet (*ånds*-aspektet) sæde. Liv og ånd er ét.

2. Hovedcentret og hjernen, hvor bevidsthedsprincippet (*sjæls-*aspektet) har sæde.
3. Pranacentret og milten, hvor selve stoffets liv (*materie-*aspektet) har sæde.

I må huske, at, som H.P.B. fremhæver, det faste fysiske legeme er ikke et princip. Det er atomart stof, der holdes i formen af æterisk substans under sjælens styring. Det responderer automatisk og reagerer over for den ydre verdens påvirkninger og indre impulser, men det sætter intet i gang uden for sig selv. Det er sammensat af energienheder, som alt andet i naturen, og har sit eget individuelle liv. Dets brændpunkt for fordeling af energi til dette liv er milten.

I milten føres stoffets negative liv og det positive æteriske legemes levende energi sammen, og da dannes der en »gnist« som det kaldes mellem menneskets indre levende legeme (via det æteriske legeme) og det fysiske plan. Det er en genspejling på det laveste trin af den evolutionære stige, hvad mennesket angår, og svarer til relationen mellem sjæl og legeme eller – på et højere trin i udviklingsspiralen – mellem ånd og stof.

Om vagusnerven

Der findes to kraftfulde centre, som er forbundet med vagusnerven: hjertecentret og centret ved rygsøjlels basis. Når disse to centre er kommet under sjælens styring, virker de gennem hovedcentret (brahmarandra), hvilket skaber grundlag for kundalini-ildens opstigen. Når denne opstigen finder sted, svinger hele nervesystemet ind i en speciel form for rytmisk aktivitet og modtagelighed. Det er ved stimulering og kontrol af vagusnerven, at dette kan fuldbyrdes. Det er ikke vagusnerven, der får kundalini-ilden til at stige, tværtimod. Når hovedcentret, hjertecentret og basiscentret har nået et magnetisk og dynamisk samspil, fremkommer en udstrålende aktivitet. Derved påvirkes vagusnerven, og ildene i legemet forenes og løftes, hvilket fører til renselse og »åbning af alle døre«.

Om øjet

Der findes en retning af videnskabelige teoretikere, der arbejder med den teori, at øjet afspejler faktorerne i menneskets legeme, samt at øjet er nøglen til at opnå en bedre forståelse af legemet. De har allerede påvist meget i forbindelse med øjets afspejlende evne, især hvad sygdom angår. De er på rette vej. Ikke desto mindre befinder den videnskab, som de arbejder med, sig endnu i sin vorden, og deres konklusioner er ikke fuldt ud bevist og er heller ikke helt fejlfrie.

I den nærmeste fremtid, når livet på vor planet er blevet noget mere roligt, vil hele emnet om vision og om øjets registrering af de indre verdener blive genstand for en omfattende opmærksomhed, og tilstande, som man hidtil end ikke drømte om, vil blive åbenbaret. Mennesket vil træde ind i et nyt liv og i en højere æra af forståelse. Læren om øjets iris indikerer dette.

Hvorfor ikke studere øjet og notere dets okkulte modsvarigheder til den skabte verden og til hele spørgsmålet om lys? Øjnene og sjælen har tæt relation til hinanden, og – udtrykt i okkult terminologi – det højre øje repræsenterer sjælen og er således mellemlid for buddhi, medens det venstre øje repræsenterer personligheden og er mellemlid for den lavere konkrete tænkeevne. I bør interessere jer for at læse alt, hvad I kan finde i *Den hemmelige lære* og andre bøger (inklusive mine), om dette emne. Det vil overbevise jer om, at her findes et forskningsområde, som endnu er uudforsket, og en lære, som kan motivere til et grundigt studium om ikke for andet så for gruppens skyld.

Om psykologiske årsager til sygdom

Registreres »psykologiske årsager til sygdom« i hjernen som symptomer, før de viser sig i andre dele af legemet? En sætning i *The Light of the Soul* har tilknytning hertil:

»Hjernen fx er sindets 'skygge' eller sindets ydre organ. Forskeren vil finde frem til, at det, som hjerneaktiviteten indeholder, modsvarer de aspekter af den menneskelige mekanisme, der findes på det mentale plan.«

Husk, at livskraften virker gennem hjertet og benytter blodomløbet, medens bevidsthedsaspektet virker gennem hjernen og benytter nervesystemet. Dette er det første og mest betydningsfulde, som I må forstå.

Psykologiske årsager registreres i hjernen eller (hvis de er af lavere art) i solar plexus centret. Deres tilstedeværelse gør sig dog ikke mærkbar som sygdomssymptomer de steder, hvor de registreres. De er energier eller kræfter, der – når de bringes i kontakt med legemets energier – skaber som en følge (og ikke før dette stadium) de tilstande, som vi kalder sygdom. De psykologiske årsager er former for energi, der virker gennem egne centre i legemet, og centrene påvirker igen kirtelsystemet. Sekretet eller hormonet, der udvikles under denne esoteriske stimulering, kommer ud i blodbanen, og følgen af al denne gensidige påvirkning kan enten blive et godt helbred som udtryk for sunde psykologiske årsager eller et dårligt helbred som udtryk for det modsatte.

Det er den indre relation mellem de finere energier, der virker gennem bestemte centre og det endokrine system med dets relation til blodet, der udgør muligheden for både sygdom og helbredelse. Men dette mangler endnu at blive akademisk erkendt. En hel del af den naturlige psykologi er blevet forstået, men der eksisterer stadig en kløft i forståelsen af det fysiske og det æteriske legeme, idet den akademiske erkendelse af det æteriske legeme er meget begrænset. Der findes endnu ingen virkelig forståelse af den relation, der eksisterer mellem den indre psyke og den ydre form via det æteriske legeme. Studiet af kirtlerne har været til en vis hjælp, men den medicinske videnskab må tage yderligere et skridt frem og relatere kirtelsystemet til de indre centre.

Om melankoli

Melankoli er en lidelse, som er vanskelig at placere, og som kan have mange forskellige årsager. Følgende opstilling kan imidlertid blive til nytte for jer.

1. En følelse af frustration, et uopfyldt begærliv eller en erkendelse af at være en fuldstændig fiasko i livet.
2. En tilbøjelighed til at være dramatisk og et ønske om at fremstå som betydningsfuld på det personlige livs lille scene. Dette kan ofte være helt ubevidst og have en sand ubevidst oprindelse, eller det kan være en bevidst næret og dyrket vane eller holdning.
3. En devitaliseret tilstand, som for det meste er af æterisk natur, og som berøver livet al glæde og længsel og giver en stadig følelse af meningsløshed. Mange kvinder oplever dette under klimakteriet.
4. En bestemt form for cellenedbrydning i en særlig del af hjernen.
5. En fundamental frygt for sindssyge og død – en grundløs frygt, som aldrig bliver til virkelighed, men som har skabt en *fiks idé*, således at personen bliver offer for en fast opbygget tankeform.
6. På grund af oversensitivitet kan en person komme i berøring med lidelsen og den samlede smerte i verden. Disciple kan midlertidigt overvældes af dette.
7. Denne tilstand forårsages meget sjældent af former for besættelse såsom »af et jordbundet væsen eller af en levende vampyrlignende person«. Der findes kun kendskab til ganske få sådanne tilfælde, og de er alt for sjældne til at blive betragtet som en faktor.
8. Undertiden kan en person berøre en slags massemelankoli, sådan som den findes i sanatorier eller asyler. Denne tilstand har egentlig ingen tilknytning til personen selv, men da han er sensitiv, identificerer han sig med dem, der lider af akut melankoli.
9. Melankoli, som et symptom på sygdom (ikke en hjernesygdom) forekommer ganske ofte, men forsvinder, når sygdommen kommer under rigtig behandling.

Et menneske kan lide af en kombination af disse årsager, som fx en kombination lad os sige af årsagerne 1, 2 og 6.

Om fuldmånen og psykoser

Et område inden for den fremtidige esoteriske lægevidenskab vil beskæftige sig med loven om cykler, herunder månens og solens. Man vil da bevise – det man altid har formodet og nu erkender generelt – at fuldmåneperioden har en særlig virkning på uafbalancerede mennesker og på drømmetilstande, og at den ofte på en ganske drastisk måde forstærker de neurotiske og erotiske tendenser, der er så fremherskende i vor tid.

Den voldsomme stigning i sindssygdomme og ubalance i dag har tre betydningsfulde årsager:

1. Den nuværende overgangsperiode, der skaber konflikt mellem Fisketidsalderens og Vandbærertidsalderens kræfter, har ført til en tilstand, der gør det meget vanskeligt for sensitive mennesker at leve et normalt liv. Symbolsk kan det siges således: Det er næsten, som om menneskeheden efter at have vænnet sig til at leve på jorden, nu må vænne sig til at leve i vandet. Jeg taler ud fra formens synsvinkel.
2. Den intense åndelige og mentale stimulering, der overføres til menneskemasserne i dag af det planetariske Hierarki. Hensigten er at bringe de gamle livsformer til ophør og at skabe nye former gennem en tilpasningsproces, således at der på denne måde frembringes en ny civilisation, der baserer sig på en mere subjektiv *kultur*. Jeg beder jer tænke grundigt over den sidste sætning.
3. Den tiltagende indstrømning af lys fra det astrale plan (hvilket endnu ikke er erkendt) og ligeledes den betydelige forøgelse af den almindelige belysning på det fysiske plan. Det skaber oversensitivitet. Den udbredte anvendelse af elektrisk lys og det almindelige kraftige lys, som menneskeheden nu lever i, vil kræve sine ofre af menneskeheden, indtil den menneskelige mekanisme har tilpasset sig *lyset*. Husk, at den omfattende anvendelse af lys er mindre end ét hundrede år gammel og giver en okkult virkning med langtrækkende konsekvenser.

Jeg nævner disse tre områder, fordi de er skyld i mange af tendenserne til en unormal form for sensitivitet. De okkult studerende er bekendt med, at man ved tidspunktet for fuldmåne kan nå højere kontakter langt lettere end på andre tidspunkter, men det er netop her, min broder, at vanskeligheden ligger.

Ved fuldmåne modtager månen og jorden (over en periode af fem dage) mere reflekteret lys fra solen end på noget andet tidspunkt. Der findes en subjektiv årsag til dette. Jeg kan kun forklare det ved at anvende et symbol, der enten viser jer sandheden eller virker som et vildspor. Vor planetariske Logos udøver – symbolsk udtrykt – den mest intense del af sin meditation i fuldmåneperioden hver måned. Præcis som I har jeres daglige meditation, så har Han i sin høje bolig sit cykliske kontaktpunkt. Dette forårsager en indstrømning af stråling og af energi, både subjektiv og objektiv. Arbejdet på det mentale plan lettes derved for alle sande studerende. De bliver i stand til at meditere med større fremgang og at opnå realisation med større lethed. De tager definitivt del i det resultat, som Shamballas Herre opnåede.

Månen er som I véd en skal, en meget gammel form, som den planetariske Logos engang anvendte som sit udtrykslegeme. Den nedbrydes langsomt rent fysisk, men endnu ikke astralt, og derfor er den stadig tæt sammenkædet med den planetariske Logos' astrale legeme og derfor også med alle menneskers astrale legeme. Som følge heraf virker månens påvirkning mere intens ved tidspunktet for fuldmåne på alle, der ikke er i balance. Det vil senere blive konstateret, at mangelen på ligevægt, som det i virkeligheden er, findes mellem det astrale legeme, det æteriske legeme og den fysiske mekanisme.

Mennesker, der definitivt er aspiranter, og mennesker, der definitivt er mentale, kan drage fordel af disse fuldmånecykler. De, der definitivt er ude af balance, positivt astrale og emotionelle og ofte er belastede af et ukontrolleret begær, bliver hæmmede, overstimulerede og psykisk oprørte af de samme cykler. Illusionens slør lyses op på dette tidspunkt, og konsekvensen bliver hallucinationer, astrale syn, psykiske drifter og disse misfortolkninger af livet og fremhævelse af livsaspekter, som vi kalder fobier, vanvid etc.

Jeg kunne tænke mig at komme med et forslag her, som det ikke er muligt for mig at bevise, men som fremtiden vil bekræfte. De alvorlige sygdomme, der kaldes mentale, har sjældent nogen tilknytning til selve sindet. Det drejer sig om:

1. Hjernesygdomme.
2. Forstyrrelser i solar plexus centret.
3. Astral dominans.
4. For tidlig clairvoyance og clairaudience.
5. Besættelse.
6. Åndsfraværelse.
7. Sjælsløshed.

Dette er naturligvis en bred generalisering, der ikke gælder den kategori af sygdomme, hvor både sindet og hjernen er involverede. Sygdomme, der kan ramme mystikere, hører også hjemme i en anden kategori. De sidstnævnte sygdomme involverer naturligvis hjernen, og de bevirker mental ubalance, skaber forskellige typer af hjertesygdomme og de forskellige neurotiske tendenser, som verdens hellige mænd så ofte plages af.

Som opmuntring vil jeg imidlertid tilføje: Efterhånden som menneskeheden som helhed mere og mere styres af den solare herre, solguden, sjælen, så vil månens cykler lidt efter lidt miste deres ulykkebringende virkning, og de forskellige neurotiske lidelser og mentale sygdomme, der er så fremherskende i dag, vil forsvinde. Men tiden er endnu ikke inde. Det er ikke muligt for mig at give mere information om månen og dens faser, da det udgør et af de store mysterier, der åbenbares ved den tredje indvielse.

Om fordeling af kraft; blodtransfusion

I har her stillet mere end to spørgsmål. Lad mig gentage dem, så I kan se, hvad jeg mener, og så mine svar vil fremstå tydeligere. Flere af spørgsmålene er følgeslutninger, idet de ikke er fremsat direkte, men skal jeg behandle emnet, må det have form som spørgsmål, og selv da er det så omfattende, at tiden er for

knap.

1. Hvordan opnås en mere harmonisk fordeling af kraft, så det bliver til gavn for alle?
2. Kan du i forbindelse med dette problem om fordeling give os nogle mere detaljerede instruktioner og anvise nogle esoteriske metoder, der passer til vort udviklingstrin?
3. Vedrørende blodtransfusion. . . finder der en lignende proces med transfusion af subtile energier sted på de indre plan?
4. Findes der nogle specielle metoder, ud over det vi allerede forsøger at gøre, som de af os, der er på den anden stråle, kan anvende til mere effektivt at overføre vor kærligheds-kvalitet til brødre på den første stråle og omvendt?
5. Hvordan er den indbyrdes relation og samarbejde mellem strålelivene og specielt mellem den første og anden stråles væsener?
6. Hvordan kan eksemplet med det nære samarbejde og venskab mellem mesteren M. og mesteren K.H. være til praktisk gavn og inspiration for os?

Af ovennævnte kan I se, hvor umuligt det vil være at behandle disse vidtrækkende emner, men jeg vil dog i korthed besvare nogle af dem eller anvise, i hvilken retning jeres tanker bør gå.

1. En harmonisk fordeling af kræfter varierer alt efter struktur og som følge heraf også i ydre virkning, ikke kun i overensstemmelse med stråletype men også med sjælens alder og det enkelte menneskes status på Vejen. De subtile legemers struktur er ikke den samme, når det gælder en discipel på prøvestadiets vej, disciple, der står foran accept, en accepteret discipel og alle grader på indvielsesvejen. Denne struktur tilvejebringes på tre måder eller er genstand for tre former for udviklende påvirkning.
 - a. Gennem et liv i aspiration, således som det registreres i den fysiske hjernebevidsthed.
 - b. Gennem en spontan opvågning af centrene og i den rigtige geometriske rækkefølge. Jeg har beskrevet dette i nogle

af mine bøger, og mere kan ikke fremføres, da det er en af hemmelighederne ved den første indvielse. Forandringer og omskiftelser foregår teknisk set under hele perioden på Vejen.

- c. Gennem en decentralisering af hele det indre bevidste liv. Tjeneren bliver:
 1. Den ekstroverte mystiker.
 2. Den, »der træder ud fra centret«.
 3. Den, »der lever i hjertets periferi«.
 4. Den, »der kredser over den centrale lotus«.
 5. Den, »der er langt væk, og som ser fra det fjerne, men alligevel lever inde i formen af alt, som findes«.

Et studium af disse beskrivende sætninger kan give jer et fingerpeg om den rette fordeling af energi.

2. Det andet spørgsmål er på en måde blevet besvaret i ovennævnte korte udsagn. Jeg gør, hvad jeg kan i mine personlige instruktioner (*Discipleship in the New Age, I og II*) til jer alle for at tilvejebringe to ting:
 - a. Rense området for personlighedens liv, således at de højere energier kan få et mere frit spil.
 - b. Tilvejebringe de tilstande og omstændigheder, der kan skabe indre harmoni og følgelig harmoniske relationer udadtil. Jeg vil imidlertid minde jer om, at den indre harmoni hos en broder i en gruppe ikke nødvendigvis er tilstrækkelig til at skabe harmoni i en anden broder eller i en gruppe.
3. Blodtransfusion kan symbolsk siges at omfatte to ting. For det første, at blodet er livet, og for det andet, at der kun findes et liv, som gennemtrænger alle former, og som derfor kan overføres under de rette forhold. Det er tillige en synteseskabende handling i tjeneste. Tænk over dette.
4. Jeres spørgsmål giver mig anledning til at fremhæve, at selv en forståelse af og interesse for stråletyperne (som de fx forekommer i en gruppe) kan i sig selv føre til en subtil se-

paratistisk holdning. Der findes intet behov for, at en gude-søn, der er inkarneret på det fysiske plan eller i de tre verdener, »overfører« sin strålekvalitet til en broder. Alle har del i strålekvaliteterne, og en broders egen sjæl – der ikke på nogen måde adskiller sig fra en anden sjæl – vil tilvejebringe den nødvendige transmutation eller transfusion i personlighedens liv. Man kan lette denne proces ved at sørge for fred og harmoni, så en broder står over for så få modstridende holdninger som muligt, og således at et kærligt samspil kan give en effektiv stimulering. Men dette er ikke overføring. Det, der er i alle, og kærlighedskvaliteten (over alle andre kvaliteter) er alle strålers *dominerende* kendetegn.

5. Dette spørgsmål er ikke blot et af mysterierne i de okkulte videnskaber; det er også alt for omfattende i sine implikationer og et alt for kompliceret problem til, at jeg kan behandle det her.
6. Relationen mellem de to mestre, I nævnte, kan studeres på to måder:
 - a. Ved at betragte den effektive arbejdsrelation, der eksisterer mellem de grupper af disciple, der arbejder under dem.
 - b. Ved at studere de mennesker (og de er mange), der har en første stråle personlighed og en anden stråle sjæl eller omvendt.

Dybest set, min broder, tilvejebringer vi en korrekt fordeling af kraft, der fører til harmoniske relationer, når vi søger at leve uselvvisk. For disciplen på prøve betyder dette en *påtvungen* uselvvisk aktivitet på det fysiske plan. For den accepterede discipel indebærer det et liv uden nogen form for selviske og selvcentrerede emotioner, med selvmedlidenhed og selvdramatisering som de mest fremtrædende eksempler. For den indviede betyder det en mental holdning blottet for selviske tanker og uden dramatiserende tanker om egoet.

Om lidelse

Lidelse kan dybest set kun forekomme, når sjælen har identificeret sig med legemet eller snarere, når det åndelige aspekt af sjælen (i legemet) har identificeret sig med den animale sjæl, der besjæler og vitaliserer formen og udgør dens midlertidige liv. Ved bevidstløshed er den animale sjæl bevidst om smerte og lidelse, hvilket de der plejer og våger kender til, men der findes ingen virkelig smerte eller sand lidelse, fordi det rigtige menneske, den åndelige sjæl, er tvunget væk enten på grund af uudholdelig smerte (som ved virkelig bevidstløshed) eller som følge af bedøvelsesmidler.

At sjælen lider, når personligheden ledes på afveje, er kun en symbolsk ordform. For sjælen findes der ingen smerte eller virkelig lidelse og ofte ingen viden om hændelsesforløbet, for vibrationen er ikke høj nok til at kunne trænge igennem til det høje sted, hvor sjælen dvæler. I de tilfælde, hvor sjælen har en sådan viden, oplever den det imidlertid, om jeg så må sige, som en tabt mulighed, og af den grund en følelse af frustration, men det er også alt, for sjælens tålmodighed såvel som Hierarkiets er ubegrænset. Så når vi taler symbolsk og siger, at sjælen lider, skal det ikke tolkes på den sædvanlige måde.

Kristi lidelse eller den planetariske Logos' lidelse eller selve Guds lidelse er uforståelig, når vi anvender ord, der gælder personlighedens reaktion. Vi anvender ordene, men faktisk betyder de »ubunden og isoleret identifikation«. Siger dette jer overhovedet noget, mine brødre?

Forkert identifikation er årsagen til smerte og fører til lidelse, sorg og forskellige andre virkninger. Rigtig identifikation fører til forståelse og opfattelse af den lidendes psykologiske holdninger, men ikke til nogen virkelig smerte eller sorg, som vi normalt forstår det.

Om planetarisk energi

Den samlede energimængde forbliver den samme i al den tid planeten eksisterer med dens former og livsudtryk. Den er en del af det store lager af energi. Det er anvendelsen og virkningen af denne energi, vi bemærker, når en form eller former af

forskellig art har tilegnet sig den, idet den trækkes bort fra det sted, hvor den hører til, og hen til et sted, hvor den normalt ikke skal være virksom. Dér skaber den situationer og fremkalder vanskeligheder, som har nær sammenhæng med et menneskes karma og skæbne. Der findes en vigtig energi, som har en adskillende indflydelse, og som vi kalder døden. Denne energis indflydelse viser sig på et bestemt tidspunkt at være kraftigere end den samlede indflydelse fra legemets atomer og celler. Den skaber en disposition til tilbagetrækning og til sidst til adskillelse af sjælsenergien, der benytter sig af disse kræfter, når den befrier sig for et legeme på et af planene. Man kunne sige, at dødens frø (dødens kim) findes latent i planeten og i formerne. Når de er kraftige nok til at kunne mærkes, kalder vi dem *kim*, men da er de næsten nået til det stadium, hvor deres tilstedeværelse kan påvises. Er de særligt kraftige, kan de forårsage akut sygdom med døden til følge. Når de er mindre kraftige i deres virkning, kalder vi dem sygdom og observerer den rensende virkning. Disse forureninger (som de kan kaldes, selv om det på ingen måde er en god betegnelse) opstår kun, når den samling af energier, som vi kalder et menneske, bringes i kontakt med forurenende påvirkninger eller typer af urgamle energier, hvorved reaktionen eller responsen bliver dårlig, når man ser på legemets velbefindende.

Om transmutation af begær

Vi må huske, at begær dominerer og styrer handlingerne, så længe livskraften er fokuseret i begærnaturen, hvilket er tilfældet for majoriteten af menneskene. En systematisk mental styring er kun mulig, når livet er fokuseret på det mentale plan. Er dette tilfældet, vil det ikke være nødvendigt at undertrykke begær, fordi kraften fra den fokuserede opmærksomhed findes et andet sted, og derfor vil der ikke være noget voldsomt begær at undertrykke. Når et menneske, der er fokuseret i det astrale legeme, undertrykker begær, er det et forsøg på at kalde det mentale viljespekt frem. Men det bliver sjældent resultatet. Begær kan aftage gennem menneskets intensive bestræbelse for at opnå en grad af mental bevidsthed, men en egentlig undertrykkel-

se finder ikke sted, og viljen vækkes heller ikke. Når et menneskes liv styres og kontrolleres af sindet fra de mentale niveauer, finder transmutation sted; transmutation (hvorved den astrale natur ændres) kan være af åndelig natur eller ganske enkelt af en hensigtsmæssig natur. Begær kan transmutes til åndelig stræben eller til en holdning, der er i overensstemmelse med sindets vilje hos den, der udtrykker det. Derfor er det nødvendigt at analysere motiv og mål omhyggeligt.

Om karma

Jeg har tidligere antydnet, at hele spørgsmålet om karma endnu ikke er korrekt forstået. Den store lov om årsag og virkning eksisterer, men et ganske specielt aspekt af den er aldrig blevet fremhævet, og menneskehedens viden om emnet karma er meget elementær. Karma er altid blevet sat i forbindelse med katastrofer, smertefulde følger, fejlslag, straf og ulykkelige hændelser, både hvad angår den enkelte og gruppen. Imidlertid har menneskets natur en sådan skønhed, at meget af det, der udrettes, er af en så fin kvalitet og så uselvisk og lykkeligt orienteret, at det dårlige ofte opvejes af det gode. Der findes overalt, skønt det kun erkendes i ringe grad, en overvægt af god karma med en kraft (under samme lov), der er lige så stærk, som den der opfattes som dårlig. Dette omtales næsten aldrig. Den gode karma aktiverer kræfter, der kan virke som helbredende energier i ethvert specifikt tilfælde. Healeren kan altid regne med disse energier for det gode, som er fortjent, og som *er* virksomme. Dette var mit første punkt. Tænk nøje over det.

Karma *er* en afgørende faktor, men hvis ikke healeren er en fremskreden indviet og derfor i stand til at arbejde effektivt og intelligent på de kausale niveauer, hvor sjæle dvæler, er det umuligt for ham at fastslå, om et specifikt tilfælde vil respondere på healingen eller ej. Derfor må healeren eller den praktiserende discipel i tankerne forestille sig muligheden af helbredelse (enten den er mulig eller ej) og af patientens gode karma og fortsætte med at give al tænkelig hjælp. Dette var mit andet punkt.

Mit tredje punkt er at henlede opmærksomheden (jeres og

alle, der er engagerede i kunsten at heale) på, at mange af de såkaldte katastrofer i forbindelse med sygdom og død (især med død) skyldes en forkert indstilling til døden og i en for stor påskønnelse af goderne i formlivet. Sjælens befrielse gennem sygdom og død er ikke nødvendigvis en ulykkelig tildragelse. En ny og bedre indstilling til døden som fænomen er nødvendig, er mulig og er nært forestående. Jeg behøver ikke at uddybe dette mere her. Det jeg søger er at give jer en ny indfaldsvinkel til spørgsmålet om sygdom og død.

Vil I blive forundrede, hvis jeg påstod, at det ifølge loven er muligt at »gribe ind i karma«? De store love kan transcenderes og er ofte blevet det i fortiden og vil i tiltagende grad blive det i fremtiden. Tyngdeloven bliver ofte udlignet og overskrides dagligt, når et fly letter. Troens energi kan sætte større energier i bevægelse, og de kan beskytte mod sygdom eller hæmme den. Hele emnet om tro og dens vitale betydning og kraft er ligeså lidt forstået som loven om karma. Dette er et omfattende emne, og jeg kan ikke uddybe det yderligere. Men jeg har givet jer tilstrækkelig næring til tænkningen.

Hvad angår den tiltagende livslængde i det seneste århundrede på grund af alle de videnskabelige fremskridt, vil jeg påpege, at de rigtige fremgangsmåder og muligheder for en organiseret sjælsaktivitet altid forvrænges og fremstilles på fejlagtig måde på det fysiske plan af tidligere videnskabelige aktiviteter, som har rigtige motiver, men som kun er symboler på livets ydre side for kommende og i reglen fremtidig sjælsaktivitet. Med tiden vil livslængden ved brug af viljen kunne afkortes eller forlænges af de sjæle, der bevidst tjener Planen og anvender legemsmekanismen som et instrument i deres tjeneste. Nu for tiden holdes mennesker ofte i live – både ældre mennesker og børn – selv om en befrielse fra formen kunne tillades. Sådanne liv tjener ikke noget nyttigt formål og forårsager megen smerte og lidelse for formerne, som naturen (når man overlader den til sig selv) ikke længere ville anvende og derfor tilintetgøre. Bemærk dette ord. På grund af den megen vægt, vi har lagt på formlivet og på grund af den almindelige frygt for døden – den store overgang, som vi alle må møde – og på grund af vor usikkerhed om, hvorvidt udødelighed er en kendsger-

ning, og også på grund af vor stærke bundethed til formen, bremser vi de naturlige processer og holder livet, som kæmper for at blive fri, indestångt i legemer, der er helt uegnede til sjælens formål. Misforstå mig ikke. Jeg ønsker ikke at sige noget, der kunne opmuntre til selvmord. Men jeg siger, og jeg gør det med eftertryk, at loven om karma ofte tilsidesættes, når former bevares som udtryksmiddel, selv om de burde afkastes, fordi de ikke tjener noget nyttigt formål. Denne bevarelse af formen påtvinges i de fleste tilfælde af personens gruppe og ikke af personen selv – ofte er det en bevidstløs invalid, en ældre person, hvis respons- og kontaktmekanisme er defekt, eller det er et spædbarn, der ikke er normalt. Disse tilfælde udgør helt bestemt et område, hvor karmaloven tilsidesættes.

Sjælen begynder gennem koordination at anvende tiden på rette måde, eller det er rettere sagt hjernen, der – som den eneste tidsbevidste faktor i mennesket – ikke længere er den dominerende kvalitet. Sindet, der er mellemlid for sjælen (hvis bevidsthed inkluderer både fortid, nutid og fremtid), ser, hvad liv og erfaring i virkeligheden er. Død betragtes derfor som en episode og som et overgangsstadium i en lang række af overgange. Når vi har forstået, at sjælen har denne holdning, vil hele vor måde at leve på og også at dø på fuldstændig forandres.

Som sammenfatning vil jeg imidlertid gentage et udsagn, som synes at stå i modsætning til det, jeg lige har fremført, men som ikke gør det, og det er, at healeren skal give af det bedste han har til den, han forsøger at helbrede. Da healeren i de fleste tilfælde ikke besidder den clairvoyante evne, og da han virker i tidens ånd og under karmisk påvirkning, må han gøre sit yderste med baggrund i den kundskab, han selv har erhvervet og i overensstemmelse med instruktionerne i denne afhandling om helbredelse. Jeg henstiller til jer, at I prøver at forstå, at målet for enhver behandler nu på dette bestemte tidspunkt i menneskehedens udvikling er at hjælpe, når han bliver spurgt, at tilvejebringe sundhed for legemet, så det kan fortsætte med at erhverve livserfaring. Det er ligeledes nødvendigt, at I erkender, at meget af det, som vor tids metafysikere tror, accepterer og underviser i, er baseret på forkert grundlag, såsom materiens

natur, tidsfaktoren, værdien af at leve i formen og frygten for døden. Forsøg at fjerne disse holdninger fra jeres bevidsthed, og I vil få et mere sandt billede af den helbredende kunst.

Senere, om nogle år, vil vi muligvis kunne begynde at beskæftige os med specifikke tilfælde. Men på dette tidspunkt forsøger jeg at fremlægge emnet, så I kan forstå de brede generaliseringer og de grundlæggende love og principper uden at tilsløre emnerne med omtale af midlertidige eller kroniske forekomster på det rent fysiske plan eller af døden og skæbnen.

En bøn om virkelig hjælp må aldrig afvises. Det døve øre må aldrig vendes til vanskeligheder, hvad enten de er fysiske, mentale eller psykiske. Men jeg vil gøre jer opmærksom på, at fremgang i healing ikke altid betyder, at patienten frigøres for sin sygdom og bliver såkaldt fysisk helbredt. Hvis fysisk helbredelse er resultatet kan det ganske enkelt betyde, at sjælen udsætter sin plan for personen. Succes kan indebære, at forkerte indre holdninger og fejltagtig tænkning korrigeres, selv om det fysiske legeme forbliver, som det var. Det kan også betyde, at patienten (gennem klog belæring og tålmodighed) forbindes med sin sjæl, således at hans liv nyorienteres mod de evige sandheder. Den kan også bestå i, at personen får lindring for sine smerter ved på kærlig måde at blive forberedt til den store oplevelse, vi kalder døden.

Videnskaben om helbredelse vil omsider ændre sig og i tiltagende grad blive rettet mod forebyggende medicin og mod en psykologisk tilpasning af den enkelte til sin gruppe, samt mod tilstande, der giver gode levevilkår, rigtig føde og tilstrækkeligt med boliger. Dette tager imidlertid lang tid, og mens menneskeheden er på vej mod nye leveformer, der resulterer i et bedre helbred og en mere rigtig forståelse af lovene om sundhed, må alle, der virker i verden som magnetiske centre, fortsætte svarende til deres indre lys med at arbejde med mennesker for at hjælpe dem, at helbrede dem, og at bistå dem med at foretage de nødvendige tilpasninger. Intet bør hindre jer i at tjene med denne indstilling end ikke, hvis I føler begrænsning og uvidenhed. Gør alt, hvad I kan for at opmuntre og vise sympati, at gøre opmærksom på uønskede holdninger og stoppe forkerte levemåder og at ændre dårlige psykologiske udtryksmåder, så snart I møder

dem, alt efter bedste evne. Ikke desto mindre må I have i tankerne, at jeres nuværende bedste evner er langt mindre end jeres fremtidige kapacitet, og derfor må I altid være forberedt på at skulle ændre jeres synspunkt, når I præsenteres for højere og bedre metoder. Frem for alt andet i livet – giv alle, der søger jeres hjælp, den størst mulige *kærlighed*, for kærlighed frigør, kærlighed tilpasser og forklarer, og kærlighed helbreder, på alle tre plan.

Om gruppesygdomme

Dybest set har de fleste af legemets sygdomme rod i en respons på gruppeaktivitet. Det er nødvendigt, vi erkender det faktum, at udtrykket »gruppeliv og gruppeaktivitet« ikke kun omhandler arv fra fortiden eller nedarvede gruppetendenser, men også vor tids verden med kontakter, der enten mindsker eller øger modstandskraften i langt større grad end det sædvanligvis opfattes som værende muligt. En af årsagerne til cancer, der ikke forekom så ofte i menneskehedens tidlige og mere uvirksomme liv – for dengang var FLOK-instinktet ikke så stærkt som nu – skyldes den øgede stimulering af legemet. Årsag til denne stimulering er den nære kontakt vi har med hinanden i vor daglige tilværelse, fordi vi lever i samlede grupper især i vore byer. Hvis cellerne er levende organismer (hvilket de er), så reagerer de på gruppelivet og på den samlede cellestråling og celleudstråling. Denne stadige strøm af energi, der kommer fra alle legemscellerne i den samlede menneskehed, kan i bestemte mennesketyper skabe en overstimulering i nogle dele af legemets cellestruktur. Dette forekommer oftest, når der findes en svaghed i det æteriske eller vitale legeme, og det betyder, at cellernes forsvar er formindsket, og resultatet bliver ofte en cancersygdom eller en cancerlignende tilstand. Dette er den grundlæggende årsag, men vor tids forskning beskæftiger sig med de sekundære årsager og virkninger af denne æteriske svaghed. Jeg vil senere komme mere detaljeret ind på dette. I kan tydeligt se, at når vi begynder at beskæftige os med det vitale legeme og at betragte det med større forståelse og viden, så vil vi blive i stand til at behandle en sådan sygdom som cancer langt mere effektivt.

Om at anvende sindet og forestillingsevnen til udvikling af gruppebevidsthed

Når et medlem af en gruppe, som fx en healingsgruppe, taler om at udvikle gruppebevidsthed, så tænker han på *sin egen* gruppe af brødre og på *sin egen* gruppe som en enhed af flere sjæle. Glem ikke, at set fra en større synsvinkel udgør en sådan enhed i sig selv et separatistisk begreb, men den tjener det nyttige formål at skole gruppemedlemmerne i at tænke i større baner. Den tjener som en trædesten på vejen bort fra den isolerede personligheds bevidsthed.

Såfremt I virkelig kan føle, tænke og fungere som en fuldstændig enhed – dvs. flere personligheder men én sjæl – så vil det være relativt nemt for jer at udvide begrebet til at omfatte mere, at udvide jeres horisont og således blive inklusiv i langt videre forstand.

Såfremt I vil anvende sindet for at nå dette mål, er det nødvendigt, at I kan skelne mellem analyse og kritik. For mange er det svært og næsten umuligt at lære. Tegn på indre oplysning om dette emne vil vise sig, såfremt gruppen bevarer sin oprigtighed. Medlemmerne må lære at respondere som en gruppe på de samme åndelige, mentale og menneskelige ideer og derefter – som en »telepatisk enhed« – svinge ind i en forenet tankebane. De må som gruppe være fordybet i netop de ting, der angives af gruppens sjæl og ikke en person i gruppen, hvilket ofte er tilfældet. De må som gruppe lære at holde sindet vedvarende i lyset – gruppens sind og ikke hver enkelts sind.

Når imaginationen anvendes til dette formål, må I udvikle evnen til at se bort fra de ydre former og til at koncentrere jer om de indre lysbaner, der forener broder med broder, gruppe med gruppe, og rige med rige i det, der kommer til udtryk i selve Guds liv. Det er den skabende anvendelse af imaginationen, der skaber en integreret gruppes æteriske legeme, og som sætter jer i stand til at se dette gruppelegeme af kraft og lys som én fuldkommen form og som ét samlet udtryk for gruppens intelligens, vilje og hensigt – men ikke viljen eller hensigten, som det eller de dominerende sind i gruppen har. Således kan denne kvalitet virkeliggøres på det fysiske plan på

rette måde. Er gruppemedlemmerne hovedsageligt koncentrerede om deres egne ideer, planer, problemer og om, hvordan de kan anvende det lys og den viden, de har modtaget, så spolerer de enhver mulighed for en skabende anvendelse af den forenede imagination. For at overvinde dette, kræves en omhyggelig kultivering og en selvovergivelse til sjælen.

Om den helbredende energi

Begyndere stiller ofte følgende spørgsmål: »Hvordan kan vi tydeligt skelne mellem den helbredende energi, der kommer fra sjælen, og den der kommer fra personligheden? Hvordan kan vi få en forståelse af den rolle, som kærlighed spiller i kunsten at heale?« Jeg kan svare ganske kort.

Når vi som gruppe skal arbejde med mennesker, vi skal forsøge at hjælpe, skal vi lære os at anvende de forskellige energityper, der svarer til det behov, som patienten har. Det ville tjene den rigtige gruppehensigt, hvis I alle studerede det, der siges af Rama Prasad i hans bog *Natur's Finer Forces* og af Patanjali i *The Light of the Soul* om de typer af prana, som vi arbejder i og med. I bør have nogen indsigt i dette emne.

For at give et mere specifikt svar kan jeg sige, at en indviet og til og med en clairvoyant på lavt niveau kan let skelne mellem sjælens og personlighedens helbredende energier, men den almindelige intelligente aspirant kan endnu ikke. Den indviede véd, fra hvilken kilde enhver type af helbredende energi kommer. Han opfatter dens vibration og kan følge den til dens udspring ved at anvende sin intuitivt styrede vilje. Den clairvoyante kan se det center, hvorfra den helbredende energi kan strømme, og dette center tilkendegiver typen og kvaliteten af den projicerede kraft. Al energi kommer sekundært set fra sjælen, men primært er al energi simpelthen liv, der virker under en eller anden form for styring.

Om den rolle, som kærlighed spiller i den helbredende proces, kan jeg sige, at kærlighed er udtryk for selve Guds liv. Kærlighed er den sammenbindende kraft, der gør alle ting hele (jeg beder jer tænke over denne sætning), og kærlighed er alt som *er*. Det vigtigste kendetegn på forskellen mellem sjælse-

nergi og personlighedskraft i forbindelse med healing ses i graden af, hvordan kærlighed anvendes og udtrykkes. Personlighedskraften er emotionel, fuld af følelse, og – når den anvendes – er personligheden altid bevidst om sig selv som healeren, og at den er det dramatiske midtpunkt på scenen med to aktører, healeren og patienten. Sjælsenergi virker ubevidst og anvendes af dem, der er i kontakt med deres sjæle, og som derfor ikke er selvcentrerede. Selv »står de ikke på scenen«, om jeg så må sige, og de er fuldt ud koncentrerede om gruppekærlighed, gruppeaktivitet og gruppehensigt.

Hvorfor er det da så utroligt vanskeligt, om ikke helt umuligt, for ærlige healere under uddannelse at arbejde sammen som en gruppe med healingens hellige videnskab? Fordi de hovedsageligt både som enkeltpersoner og som gruppe er personlige i deres relationer til hinanden og til andre grupper. Dette kan komme til udtryk som en stærk kritik af hinanden eller af sig selv eller som en overbevisning om egen retskaffenhed og gode omdømme, hvilket hindrer dem, der har denne opfattelse i at se, at de måske ikke har så fuldkomne ideer, som de selv skønner at have. Det kan også komme til udtryk som dyb tilfredshed over personlige subjektive kontakter. Enhver af ovennævnte eller måske samtlige hindringer kan være til stede og forvandle gruppevirksomheden til en personlighedsfunktion, der forhindrer et skabende arbejde og gør, at ethvert tiltag blot intensiverer personlighedsreaktionerne og i høj grad og på uheldig måde påvirker personlighederne hos dem, de forsøger at hjælpe.

Hvordan burde fremgangsmåden da være? Jeg vil pege på, at ethvert gruppemedlem, der som enkeltperson hverken har de svagheder i personligheden eller de holdninger, som nævnt ovenfor, ikke desto mindre véd (med virkelig glæde), at han deltager som et gruppemedlem i gruppekvaliteten. Dette er en af de hyppigste vanskeligheder i forbindelse med gruppearbejde. At deltage og alligevel ikke blive påvirket til svaghed, at erkende at de enkelte gruppemedlemmers fremgange eller fejl helt og holdent er deres egen sag, at tage del i overbevisende tanker og ideer, der fremføres af de stærkere medlemmer i gruppen uden at lade sig dominere af dem, er altid et problem.

Jeg peger specielt på dette, fordi det i den kommende tidsalder, hvor gruppearbejde i stor udstrækning vil udvikles, vil være af værdi at kunne forstå gruppesituationer og -problemer, så I kan gå videre med gruppearbejdet sammen med dem, I skal arbejde med. I vil da på grund af tidligere erfaringer blive så meget desto bedre og klogere, og I vil smelte sammen som en gruppe som følge af fælles lidelser og begrænsninger, og opnå evnen til at møde problemerne på rette måde.

Så lad sand kærlighed, tavs og urokkelig, uden at klage, uden at kritisere blive jeres gruppelivs mål og kvalitet. Når I derefter skal udføre et bestemt arbejde, vil I virke som en enhed, hvor jeres hjerter og sind er ét.

Om øjeblikkelig helbredelse

Øjeblikkelig helbredelse kan forekomme på flere forskellige måder. Vi kan vælge følgende blandt de mange mulige forklaringer til fænomenet:

1. Den helbredelse, der er et resultat af en bestemt udøvelse af hatha yoga, bevidst eller ubevidst. Det opnås ved at projicere ren fysisk magnetisme, som, når den føjes til det kvantum af fysisk magnetisme, der står til patientens rådighed i hans eget fysiske legeme, viser sig at være tilstrækkelig til at bewirke en øjeblikkelig helbredelse. I stedet for at være udadrettet og udstrålende vendes magnetismen i patientens legeme indad og giver et bidrag til det reservoir af fysisk kraft, der befinder sig i en inaktiv tilstand i legemet. Mennesketyper, der ikke er så fremskredne, kan med lethed gennemføre denne form for helbredelse. Det samme er tilfældet, når det gælder patient og healer. Nævnte tilfælde er et eksempel på dette. Helbredelsen blev meget let udvirket af den pågældende »sheik«, fordi såret (et bid i armen. A.A.B.) var selvpåført, og inden det blev påført, holdt patienten (hvis jeg kan kalde ham det) med sin vilje den udadgående kraft i bero, hvorved han skabte et reservoir af energi, der var til rådighed som supplement til sheikens egen energi, der på sin side blev frigjort af et mantra. Dette er absolut *ikke* åndelig hea-

- ling.
2. Der findes en anden type af helbredelse, der kan ske øjeblikkeligt, fordi sygdommen i overvejende grad er af psykologisk og hallucinatorisk natur. Healeren kan sætte patienten i stand til at fordrive illusionen og således blive frigjort. Healerens vilje tilsammen med patientens vilje kan nedbryde illusionen og den forblændende tankeform, og patienten er frigjort. Dette er psykologisk helbredelse og blot ét eksempel.
 3. Endvidere er der en type af øjeblikkelig helbredelse, der kan opnås på to måder, og det er den sande åndelige healing:
 - a. Når patienten får en pludselig og ofte uventet kontakt med sin sjæl, og sjælsenergien ved denne kontakt er så stor og så kraftig, at den strømmer gennem legerne og skaber bestemte virkninger. Således opnås helbredelse i et af legerne, og det er oftest i det fysiske legeme. Den fysiske tilstand eller sygdom får – for det meste – menneskets hele bevidste opmærksomhed, og sjælsenergien strømmer igennem og ud til punktet for denne koncentrerede opmærksomhed. I disse tanker ligger der for mange af jer et klart vink.
 - b. Når patientens dårlige fysiske karma er udlignet, og det fysiske plans sygdomme ikke er hans skæbne på dette bestemte tidspunkt. Da kan healeren begynde at påvirke situationen. Er han åndeligt indstillet og besidder visdom, så er der tilstrækkelig åndelig energi til at sikre helbredelse.

Jeg er sikker på, at I vil finde disse svar tankevækkende. Tænk dybt over forklaringerne.

Om at anvende Herrens billede

Her berører vi et meget interessant punkt. Anvendelse af Herrens billede har ofte den største betydning, men – og det er det, jeg her søger at fremhæve – det skal være det billede, som I selv er kommet frem til ved i jeres eget liv at opnå ekspansion

af Kristus-bevidstheden og ved at nå stadiet for bevidst discipelskab. På dette specielle stadium, når mennesket er fast forbundet med en mester og dennes gruppe, er han som enkeltperson automatisk forbundet med mestrenes mester. Han kan da via sin egen sjæl og via sin specielle gruppes sjæl drage kraft fra Maitreya Buddha. Hvad tror I er forklaringen på, at der ikke findes noget godt og rigtigt billede af Den Velsignede? Der findes kun nogle få formodninger udført af hengivne i den tidlige kirke, men ingen af dem, der kendte ham. Årsagen hertil er helt tydelig. Der findes intet sandt billede af ham, fordi det skal være i vore hjerter og ikke på et maleris lærred. Vi når frem til at få viden om ham, fordi han er vor, ligesom vi er hans. Forstår I, hvad jeg taler om? Han er verdenshelbrederen og verdensfrelseren. Han arbejder, fordi han er al virkeligheds iboende sjæl. Han arbejder i dag, ligesom han arbejdede i Palæstina for to tusinde år siden, gennem *grupper*. Der arbejdede han gennem de tre elskede disciple, gennem de tolv apostle, gennem de halvfjerds udvalgte og de fem hundrede interesserede. Tænk over denne kendsgerning, som der ikke har været lagt særlig vægt på. Nu arbejder han gennem sine mestre og deres grupper og derved intensiveres hans bestræbelser i betydelig grad. Han kan og vil arbejde gennem alle grupper i den udstrækning, de gør sig egnede til planlagt tjeneste, til at sprede kærlighed og til bevidst at samordne sig med den større kraft fra de indre grupper.

I vil opdage (måske meget snart), at healingsgrupper vil anvende en bestemt slags mantraer, og at navnet på Den Velsignede vil forekomme i disse mantraer. Men mantraet for hans kommende tidsalder, må endnu ikke anvendes. Verden er endnu ikke rede til at modtage den kraft, som det vil udløse. Findes der i dag et kraftigere mantra end de ofte udtalte ord: »For Kristi skyld og til hans navns ære«? Men disse ord skal udtales med kærlighed og vilje, ellers er de intet andet end et tomt symbol og intetsigende støj. Glem ikke dette.

Om Kristus

Nogle aspiranter og disciple kan opleve, at de så godt som ved-

varende kan erindre sig Kristus. Det skyldes deres tiltagende sensitivitet over for de indre plan og i særdeleshed den kendsgerning, at så stor en del af stoffet i den fremskredne aspirants astrale legeme er taget fra (og derfor sensitiv overfor) det astrale plans højeste underplan. Det skyldes ligeledes, at Herren Maitreya med sine medarbejdere nærmer sig mere og mere det fysiske plan. I året 1936 var hans opmærksomhed for første gang og hovedsageligt fokuseret på det astrale plans første underplan. Dette er forklaringen på sensitive menneskers korrekte og øjeblikkelige respons på den energi, han dér udtrykte. Han nærmer sig i sine tanker og handlinger. Ville menneskene i verden respondere på den fremlagte mulighed, kunne hans kræfter og opmærksomhed trænge dybere ned og blive fremherskende på de æteriske niveauer med alt, hvad en sådan situation ville indebære.

Dette føler og véd mange subjektivt, og derfor er deres og jeres muligheder store for i tiltagende grad at danne en kanal for denne kraft.

Husk, at det arbejde, som han er kommet for at udføre, og som det ledsagende Hierarki har forpligtet sig til at hjælpe ham med, er »helbredelse af nationerne«, som det udtrykkes i Bibelen. Dette er et sandt udtryk for en nært forestående begivenhed. Denne helbredelse kan blive en realitet, såfremt mennesker af god vilje overalt lever op til deres mulighed, såfremt Kristi og hans medhjælperes arbejde langt tydeligere bringes frem til offentlighedens kendskab, og såfremt der skabes en indre afspænding i menneskenes verden, der vil gøre det muligt for devaerne at arbejde. Det er deres beredvillighed og respons på, at Kristus nærmer sig, som mange viede tjenere føler subjektivt, og som i nogen grad har forvirret dem. Devaerne kan kun fornemmes og føles. Menneskeheden kan endnu ikke nærme sig dem gennem tankens verden eller ved at anvende den menneskelige tankemekanisme. Det er ikke forbundet med nogen fare for tjeneren, hvis han bliver bevidst om disse devakræfter og deres aktiviteter via Kristus og gennem deres respons på hans arbejde og forestående tilsynekomst.

Om udtrykket »verdensmoderen«

Dette begreb kan anvendes i forskellige forbindelser og kan have et utal af forskellige betydninger. Det kan betyde:

1. Det feminine aspekt i manifestationen, symboliseret for os i mange af verdensreligionerne som en jomfrumoder og i den kristne religion som Jomfru Maria. Det er den substans, der sætter guddommen i stand til at manifestere.
2. Selve naturen, alle formers moder.
3. Månen, som er symbolet på det udviklende, skabende liv, der føder former, og som derfor er symbolet på formnaturen.
4. Koncentrationen af naturens feminine kraft i et væsen i feminin form, der har fået betegnelsen »verdensmoderen«. Et sådant væsen har aldrig eksisteret i vort specielle planetariske liv, skønt avatarerne i et tidligere solsystem altid tog denne form, når de udtrykte sig gennem planetarisk liv. Men ikke i dette solsystem. Traditionen med sådanne tilsynekomster er ren symbolsk og er en arv fra det tidligere solsystem, hvorfra vi har arvet det stof, som alle manifesterede former er skabt af. Denne symbolik stammer helt tilbage fra en meget fjern periode, hvor et matriarkat herskede, og som havde en religion, der mindede om de gamle religioner i det tidligere solsystem. I denne tidsperiode symboliserede Lilith »verdensmoderen«, indtil Eva indtog hendes plads.

Om følelsen af utilstrækkelighed

I forbindelse med healerens arbejde med patienter, der står ved dødens port, kan han opleve en følelse af utilstrækkelighed. Er det muligt for ham at vide præcis, hvad han kan gøre? Bør han blive ved med at bestrebe sig for at hjælpe den nyligt frigjorte sjæl til at fortsætte videre ind i lyset? Trods al sin viden (og den kan være stor) og trods hans stærke ønske om at hjælpe den bortgangne, synes der intet andet at gøre end at træde til side med en følelse af yderligere utilstrækkelighed, mens det elskede menneske passerer gennem den port, der fører hvorhen, min broder? Vi kan følge med til porten, men det synes, som om vi ikke kan gå med længere. Selv en overbevisende tro på en fortsættelse for den udødelige sjæl viser sig at være utilstrækkelig

og tjener kun som trøst for den tjenende healer personligt, men den er ikke tilstrækkelig til at kunne åbenbare for ham, hvilken hjælp han kan yde.

Jeg kan ikke sige meget om dette, medens vi i denne betydningsfulde tid venter på den kommende åbenbarelse. Det er uundgåeligt og sikkert, at åbenbarelsen kommer, og sådanne spørgsmål vil ikke blive stillet om tohundrede år. Menneskeheds voksende sensitivitet over for livets mere subtile sider og den omfattende forskning, der foregår inden for alle områder, er garantien for åbenbarelse i den fysiske verden. Denne store sandhed og dens garanti holdes til stadighed op for os i beretningen om »Kristi strålende genopstandelse« og hans fremtræden efter døden og i det kraftfulde, men kun ringe forståede ritual i den højeste grad i frimureriet, hvor mesteren oprejses.

Den hjælp, der kan ydes på tidspunktet for »bortgangen ind i lyset«, afhænger stort set af to ting: For det første af, hvor tæt kontakten er mellem den døende person og den, der våger, og på hvilket plan denne kontakt er stærkest. For det andet af den vågendes evne til at holde sine egne følelser i baggrunden og til gennem en ren og uselvvisk viljeshandling at identificere sig med den døende person. Intet af dette er rent faktisk muligt, når båndet mellem de to er rent emotionelt eller baseret på en relation på det fysiske plan. Kontakten må være dybere og stærkere. Det må være en personlig kontakt på alle plan. I de tilfælde, hvor der findes en ægte sjæls- og personlighedskontakt, er problemerne ubetydelige. Men dette er sjældent tilfældet. Ikke desto mindre har jeg her givet jer en antydning.

Iagttageren bør endvidere bringe sin tankevirksomhed ned på et så lavt niveau som muligt. Alt, hvad der kræves, og som er muligt nu, er helt enkelt at føre den døende person videre på en dybere og dybere strøm af kærlighed. Det er gennem kraften fra den skabende imagination og ikke gennem intellektuelle begreber (uanset hvor høje), at den døende kan blive hjulpet med at afkaste den ydre klædning, som han har været omsluttet af og virket i under hele livsperioden. Det betyder en handling i ren selvforglemmelse, som endnu kun meget få er i stand til. De fleste mennesker er plaget af frygt eller af et stærkt ønske om at holde den elskede person tilbage, eller de føler sig på

vildspor i deres bestræbelser efter at lindre smerten og dæmpe dødsangsten. Ydermere føler de sig beklemte ved at erfare, hvor dyb deres uvidenhed om »dødsteknik« er, når de står over for en sådan krisesituation. De er klar over, at de ikke er i stand til at se, hvad der findes bag dødens port, og de gribes af den mentale usikkerhed, der er en del af den store illusion. Der er, som vi ved, ingen klarhed i denne dødsproces. Alt er uvished og forvirring. Men dette vil snart være forbi, og mennesket vil komme til at *vide* og endog *se*.

De, der er gået videre ind i lyset, og som I ønsker at hjælpe, skal I følge med jeres kærlighed og huske, at de er stadig de samme mennesker, blot har de ikke længere det begrænsende ydre legeme. Tjen dem, men forsøg ikke at få dem til at tjene jeres behov. Gå til dem, men forsøg ikke at bringe dem tilbage til jer.

Det er livet på det fysiske plan, der er skærsilden og en skole med hård disciplin, hvor livserfaringerne erhverves. Lad os ikke frygte døden eller det, der kommer efter den. Den kloge discipel arbejder med tjeneste, men ser hele tiden frem til den dag, hvor han ser skæret af det »klare kolde lys«, som han skal træde ind i og således for en periode afslutte den jordiske tilværelses kapitel med feber, modstand og smerte. Men der findes andre faser med livserfaringer, hvor en følelse af utilstrækkelighed og frustration møder den, der tjener i verden i dag.

Set ud fra en discipels synsvinkel kan vi inddele intelligente mennesker i tre grupper og på samme tid i vore tanker eliminere vægten af de ikke-tænkende masser, som viser begær, men som endnu ikke oplever nogen følelse af utilstrækkelighed eller frustration. De har begær og får dem tilfredsstillet. Eller de har begær, og det bliver ikke tilfredsstillet og de modarbejder eller bliver jaloux og vred på dem, der synes at have det, de ønsker og kræver til behag for sanserne. Disse tre grupper er:

1. De integrerede og intelligente *personligheder*, der er ambitiøse og bevidst stræber fremad, men som bliver frustrerede. Denne frustration skyldes enten tilstandene i verden, der kan være for vanskelige for dem, eller et påbud fra deres egen overvågende sjæl, der lægger dem hindringer i vejen for at

- føre dem ind i lyset.
2. De *mystisk disponerede* mennesker og de rigtigt orienterede idealister, der endnu ikke har opbygget den mentale konstruktion, som vil sætte dem i stand til på rette måde at materialisere deres vision gennem rigtige tankeprocesser. Deres antal er i dag stort, men deres situation er ikke let.
 3. De *disciple* og *aspiranter*, der forsøger at virke i verden, men som på grund af karmiske begrænsninger, forkert anvendelse af loven eller en grundlæggende svaghed i personligheden aldrig når deres mål i dette liv, hvorfor de gribes af en overvældende følelse af utilstrækkelighed.

Ud over disse tre grupper, der virker som modpol til de menneskemasser, der kæmper for tilværelsen, findes verdens integrerede og fungerende disciple, som opnår resultater, og som har alt for travlt og er alt for målrettede til at spille tid på mindreværdsfølelser eller på at tænke på fejltagelser og misforståelser.

Ved på klar måde at placere de mennesker, der kommer til jer for at få hjælp, i en af disse tre kategorier (idet I i tanken åbner for muligheden af, at de kan gå videre til en ny og højere), vil I med større klogskab blive i stand til at yde dem hjælp.

En stor del af de mindreværdskomplekser, der opstår hos så mange mennesker i dag, skyldes klart deres reaktion på de indstrømmende åndelige påvirkninger. De *véd* selv, at de kan mere, end det de har opnået. De erkender ubevidst og uden ord deres guddommelighed, men begrænsningerne i omstændighederne og hindringerne i legemsnaturen er endnu for store til, at de kan reagere rigtigt over for muligheder og realiteter. Vær opmærksom, når I ser disse sjæle og bistå dem med sand forståelse, påskønnelse og samarbejde og spred den illusion om utilstrækkelighed, der forfølger dem.

Derimod må ekshibitionisme og neurasteniske hallucinationer (på grund af nervesvækkelse) hovedsageligt helbredes gennem det enkelte menneskes egen indsats, gennem decentralisering, nye interesser og uselvskhed. Neurasteniske tendenser vil sandsynligvis tiltage i nogen tid fremover i stedet for at mindske på grund af det pres, menneskene arbejder under i dag.

Den nuværende verdenstilstand tvinger mennesket til at finde flugtveje og til at falde tilbage på den lægende kraft i sin egen skabende imagination. Frigørelse opnås ved at acceptere dramaet set ud fra helheden og ikke ud fra delen og ved stadig at være beskæftiget med et skabende arbejde på det fysiske plan.

Metoder til opøvelse af dette vil senere blive anvendt, og de er allerede begyndt i de grundlæggende stadier gennem det arbejde, som verdens psykologer udfører.

Om videnskabelige paralleller

De studerende synes at tro, at vi lærere på den indre side har læst alle de bøger, der er skrevet, specielt dem der indeholder de nye og avancerede sandheder, og at vi også har kontakt med de personligheder, der spreder denne voksende mængde af ny viden i verden. Men det er ikke tilfældet. Hvordan kan jeg forklare jer de rette omstændigheder? Kun symbolsk, tror jeg.

Når vi ser ud over intellektets verden og fører vore tanker videre fra centrene for den levende viden, der findes dér, vil vi opleve at se områder af lys (sådan som vi forstår det), der stråler ud på det fysiske plan. Sådanne områder viser det lys, der stråler ud fra en arbejder ude i felten, fra en discipel eller fra et medlem af den nye gruppe af verdenstjenere. Jeg ved fx, at sådanne områder findes (hvad angår De Forenede Stater) i Baltimore, Chicago, Cleveland og Rochester. Da disse lys skinner på en ganske særlig måde, viser det mig, at dér findes et center for den nyeste viden om menneskets legeme. Jeg véd, at der findes mange lyscentre ud over hele verden. Min opgave og alle andre læreres opgave i denne overgangsperiode er at stimulere dem og at befrugte deres tanker med ideer. Teorierne de formulerer i deres søgen efter sandhed, bøgerne de skriver, og konklusionerne de drager, kendes ikke af os. De må selv bære deres ansvar og fejle eller have held til at nå frem til sandheden gennem de bestræbelser, de ved eget initiativ har påbegyndt.

H.P.B. profeterede for mange år siden om det arbejde, der nu udføres, da hun talte om, at videnskaben til sidst vil gøre en opdagelse, der vil vise, at der findes en overensstemmelse med en universel altomfattende og allestedsnærværende guddom

(hun siger ligeledes, at rummets æter er en entitet), og at mysteriet elektricitet, når det bliver løst, vil betyde løsningen på de fleste af vore problemer. Mange af den moderne videnskabs teorier er beskrevet i *A Treatise on Cosmic Fire*, men videnskabsmændene er endnu ikke nået tilstrækkeligt langt til at kunne erkende dette faktum. Menneskets elektriske natur er fx beskrevet. Det kunne være interessant og nyttigt for jer at finde frem til sådanne afsnit. Videnskabens opmærksomhed retter sig imidlertid ikke mod sjælens elektriske kraft, som i tiltagende grad vokser i styrke. Kun ganske få videnskabsmænd blandt de mest avancerede begynder at gøre dette. Det næste skridt for videnskaben er at opdage sjælen, en opdagelse der vil revolutionere men ikke forkaste størstedelen af dens teorier.

De studerende kunne hjælpe her, såfremt de tog nogle af de grundlæggende postulater fra en videnskabsmand, hvis forskningsmetoder tiltalte dem, og forsøgte fx i mine bøger eller i *Den hemmelige lære* at finde de afsnit, der kan kaste okkult lys på det, han siger, eller som kan modsige hans hypotese. De ville derved udvikle det analytiske sind og anvende det som en brobyggende faktor, der kan bygge bro mellem menneskets videnskabelige verden og de okkulte videnskaber.

Om ioner og udstråling

Videnskabsmænd er fremkommet med udtalelser om, at den luft, vi indånder, indeholder elektrificerede partikler enten positivt eller negativt ladede, og at de er i stand til at skabe kunstigt elektrificeret luft. De siger videre, at selv en åben flamme i et ildsted kan ionisere luften, og at man med et specielt apparat kan udskille enten de negative eller de positive ioner. Endvidere siger de, at patienter, der udsættes for positivt elektrificerede ioner, udvikler træthedsfølelse, svimmelhed og hovedpine, mens de oplever en følelse af opstemthed, hvis de bliver udsat for negativt ladede ioner. De positive ioner forhøjer blodtrykket og fremkalder almindeligt ubehag, og negative ioner sænker blodtrykket og giver en følelse af velvære og afslapning.

Herefter opstår det spørgsmål, om healerens udstråling har

en sådan virkning, at den ioniserer atmosfæren omkring patienten. Jeg vil fremhæve, at et helt rigtigt svar på et sådant spørgsmål kræver to ting: en åbenbaring af et af de mysterier, som menneskeheden endnu ikke er moden til, og på samme tid vil svaret være helt umuligt at forklare for jer, for der findes ingen terminologi, der kan belyse den latente sandhed. Denne sandhed indeholder hele historien om dualitet – dvs. alt om relationen mellem de negative og positive aspekter i den levende proces. Jeg kan dog pege på følgende:

1. De negative og positive ioner, som videnskabsmanden beskæftiger sig med, er æteriske af natur og tilhører derfor det fysiske plan. Disse usynlige substanspartikler, der kun kan spores gennem deres virkninger og gennem interferens i deres aktivitet, er partikler, som bevæger sig hurtigt i relation til hinanden, og som selv er påvirket af en større styrende faktor, der holder dem i bevægelse.
2. I sygdomstilfælde kan patienten kun få virkelig hjælp, hvis healerens positive udstråling er stærkere end patientens negative tilstand.
3. Healerens udstråling skal trænge igennem og besejre modstanden fra patientens sygdom – derimod ikke fra patienten, der kan være mentalt og emotionelt negativ i forholdet til healeren og således have forudsætninger for at blive hjulpet. Dette udføres ved en kraftigere udstråling fra healeren. Healerens magnetisme bringes derefter bevidst og tilsigtet til at virke, hvorefter han kan fjerne og splitte de substansatomer, der er roden og kilden til patientens ubehag. Denne oplysning er et fingerpeg om en af de fremtidige metoder på det fysiske plan til helbredelse af sygdom. Evnen til korrekt at styre de magnetiske strømme, der stråler ud fra en kilde uden for det fysiske legeme, er endnu ikke opdaget, men den rummer en af de nye helbredelsesmetoder.

Den helbredende udstråling påvirker derfor helt naturligt atmosfæren omkring patienten. Endnu forekommer denne udstråling imidlertid uregelmæssigt uden rigtig styring. Nogle mennesker udstråler fysisk eller animal magnetisme, andre astral

eller mental magnetisme, og endnu andre udstråler den fuldt ud integrerede personligheds energi. Meget få udstråler sjælens magnetisme, der er den største tiltrækkende energi i alle former. I fremtiden må den sande healer arbejde gennem udstrålingen fra hele personligheden eller fra sjælen. Jeg siger med vilje »eller«, for det er endnu kun ganske få, der kan arbejde med sjælsenergi, men mange kunne arbejde som integrerede personligheder, hvis de ønskede det. Og når et menneske har opnået denne evne til at udstråle, hvad så med patienten? Hvordan kan han bringes i en tilstand, hvor han vil respondere rigtigt på den magnetiske udstråling? Hvis han er en astral type, som så mange er, vil han så være i stand til at respondere på en mental healers magnetisme? Kan han blive hjulpet af udstrålingen fra en sådan healer, hvis han selv er et fuldt ud integreret menneske? Hvis I siger til mig, at Kristus helbredte alle typer, så vil jeg her minde om, at jeg i denne korte afhandling ikke beskæftiger mig med lovene for healing, sådan som de er udformet af en visdommens mester eller af en indviet. I så fald ville min bog være formålsløs. Jeg skriver for interesserede aspiranter og for dem, der kan helbrede på et af de niveauer, der ligger under sjælens niveau, men som endnu ikke er klar over, hvordan de skal gøre det. Senere vil alt dette blive uddybet fuldt ud.

Om vibration

Nogle af de studerende har fremsat ønske om, at jeg definerer betydningen af ordet »vibration« og forklarer præcist, hvad en vibration er. Hvis jeg siger, at vibration er en illusion, ligesom sjælen erkender al sanseopfattelse som værende en illusion, forstår I det så (begrænsede som alle mennesker er på grund af reaktionerne fra en række legemer, der alle er instrumenter for perception)? Hvis jeg fortæller jer, at vibrationsreaktioner skyldes, at vi besidder en mekanisme, der kan respondere over for påvirkninger, så besvarer jeg kun delvis jeres spørgsmål. Men hvis dette er rigtigt, hvad betyder det for jer, og hvorfra kommer påvirkningerne? Hvis jeg giver jer en videnskabelig definition (som I kan finde i enhver god lærebog om lys, farve og lyd), så udførte jeg et stykke arbejde, som I selv kan gøre, og

det er min tid ikke til. I mine bøger findes forskellige definitioner på vibration, enten som følgeslutninger eller klart defineret, og dem må I finde frem til og meditere over. Hvis jeg her forklarede for jer relationen mellem selvet og ikke-selvet, mellem bevidsthed og det der er bevidst, og det det er bevidst om, kommer jeg ind på noget, som et grundigt studium af Bhagavad Gita ville hjælpe jer til at forstå.

Lad enkelhed være jeres ledestjerne og målrettet kærlighed jeres vigtigste mål. Vælg et område for tjeneste, der har bestemte grænser (for alle disciple har begrænsninger og kan ikke have planetarisk rækkevidde i deres tanker), og arbejd – mentalt og fysisk – inden for disse grænser. At fuldføre en selvvalgt opgave, der ligger inden for de karmiske begrænsninger og de omgivelser, hvor skæbnen har placeret jer, er alt, hvad der kræves af jer. Hvad er det, I i virkeligheden prøver at gennemføre i denne tid? Lad jeres tjeneste ske inden for det område, hvor I selv befinder jer og har jeres kontakter, og ræk ikke ud over hele planeten. Findes der en større og mere betydningsfuld opgave, end at udføre og fuldende opgaven på det sted, hvor I er, og sammen med de udvalgte medarbejdere?

Tro mig, når jeg forsikrer jer, at jeg ikke prøver at undvige jeres spørgsmål, men kan jeg vække jeres erkendelse af, at det er nødvendigt med »åndelig begrænsning« (som det esoterisk hedder, når vi skal definere en discipels bane inden for de grænser, hans opgave sætter), og gøre jer opmærksom på nødvendigheden af at nå frem til det mål, I satte jer selv, da I begyndte at arbejde, så har jeg hjulpet jer langt mere, end hvis jeg havde defineret ordet vibration eller havde vist jer, hvor stor fremgang I eller andre havde gjort og gennem hvilken proces.

Om fremtidens healingsskoler

Disse healingsskoler vil ikke blive etableret i den nærmeste fremtid; det sker ikke før ved slutningen af dette århundrede. Kun det forberedende arbejde er i gang, og scenen gøres klar til den fremtidige udvikling. Ikke alt foregår hurtigt. Der må finde en voksende syntese af sådanne skolers metoder sted, og disse omfatter:

1. Psykologisk tilpasning og healing,
2. Magnetisk healing,
3. De bedste af de allopatiske og homøopatiske metoder, som vi ikke kan undvære,
4. Kirurgi i dens nutidige former,
5. Elektro-terapi,
6. Vand-terapi,
7. Healing ved farve, lyd og udstråling,
8. Forebyggende medicin,
9. De vigtigste dele af osteopatien og kiropraktikken,
10. Videnskabelig neurologi og psykiatri,
11. Midler mod besættelse og mentale sygdomme,
12. Pleje af øjne og øren,
13. Stemmeføring, som afgjort er en helbredende faktor,
14. Mental healing og healing gennem tro,
15. Sjælsskoordination og -kontakt,

og mange andre processer og metoder, der hører til kunsten at heale. Nogle af de ældre retninger, som fx den allopatiske, har brug for en proces, der kan fjerne det overflødige og udvikle deres sande og bedste bidrag. Andre af nyere og mere eksperimenterende art må holdes fri af fanatikernes indflydelse. Først når fanatisme med dens blindhed og mangel på intelligent syntese uddør (hvilket uundgåeligt vil ske, når den sjette stråle trækker sig tilbage, og Fisketidsalderen er forbi), kan de nye retninger fungere, som de skal. Der skal være en dybere forståelse af det bagved liggende og fundamentalt gode inden for alle retninger og en bedre opfattelse af de principper, der ligger til grund for den sande kunst at heale, før de retninger, der omtales i *Letters on Occult Meditation* kan blive etableret. Så længe en healer eller en retning, sådan som det er tilfældet i dag, lægger hele vægten på et »patentmiddel«, der siges at kunne kurere alt, og afviser alle andre metoder eller diæt-systemer, vil det ikke være muligt at etablere de sande skoler.

Den periode kommer nu, hvor vi vil passere gennem en cyklus, i hvilken vi vil høste frugterne fra tidligere perioder. Vi vil da skumme den menneskelige erfarings fløde (om jeg så må sige), og vi vil med det bedste, som kan videreføres fra fortiden, oprette de nye foretagender, der vil fremskynde menneskeheden på sin vej. Blandt disse nye tiltag bliver kunsten at heale

det første, fordi det er det mest nødvendige.

Det arbejde, vi her tænker på, vil ske inden for tre kategorier, der vil blive opbygget efter hinanden og ikke samtidig.

1. Undervisning i healingskunstens principper, idet vi
 - a. lægger grunden til en senere ekspansion i den nye tidsalder,
 - b. søger at bevare det gode og anvendelige, når vi flytter opmærksomheden fra det ydre menneske til det mere subtile æteriske og vitale legeme,
 - c. studerer denne afhandling om de nye healingsmetoder, som vil blive genstand for nogen respons, men som først senere vil komme til fuld anvendelse og virkeliggøre sin mission.
2. Senere, når en gruppe kan fungere sammen som en upersonlig enhed og i et sandt kærligt samspil, kan den begynde at udføre et bestemt healingsarbejde. Den kan fx tage sig af et tilfælde med en kendt fysisk sygdom, af besættelse eller af mentale vanskeligheder, og – ved at arbejde under sjælens styring eller en indviet discipel og i overensstemmelse med de instrukser, der er givet i denne afhandling – søge at helbrede og hjælpe. Studiet om kunsten at dø vil ligeledes tiltrække jeres opmærksomhed og senere hele verdens opmærksomhed.
3. Til sidst vil der blive dannet sideordnede grupper, der vil blive undervist og udviklet af medlemmer fra pioner-healingsgrupperne, der arbejder under sjælsinstruktion eller under instruktion af en indviet discipel. Disse sideordnede grupper vil arbejde under en gruppes ledelse for at helbrede mennesker. Men det varer endnu nogle år og vil ikke ske, før den første gruppe (eller grupper) kan arbejde med en vis grad af fremgang, og gruppemedlemmerne har fået en intelligent forståelse af de teknikker og principper, der er grundlaget for healing. Den eksoteriske udvikling af den nye tidsalders healing vil vokse frem af ovennævnte.

Der findes ingen skoler i dag, der bør videreføres. De inde-

holder alle en vis nyttig sandhed, princip eller idé. Men jeg vil gøre opmærksom på, at selv en synteseskabt gruppe ville blive en separatistisk enhed, og en sådan gruppe er ikke vort mål. *Det, vi ønsker, er en syntese af liv og viden*, og ikke en syntese af mennesker. Der vil til sidst findes, må vi håbe, hundreder og tusinder af grupper ud over verden, som vil give udtryk for denne nye indstilling til healing, og som vil være forbundet via deres fælles viden og mål, men som alle vil udtrykke dette efter bedste evne inden for deres eget specielle område, på deres egen måde og med deres egen specielle terminologi. Det er det subjektive livs enhed og dannelsen af et netværk af sande healere ud over hele verden, der har interesse for lærerne på livets indre side.

En begyndelse er gjort. Vi skal og vil arve den dyrebart erhvervede viden fra fortiden, og meget af den vil fortsat blive benyttet. Men det er nødvendigt at eliminere uønskede og misforståede fortolkninger af kendte fakta og den fejlagtigt anvendte information. Ligeledes må selviske interesser, økonomisk udnyttelse og grådighed ophøre. Moderne kirurgi, moderne hygiejniske metoder og moderne medicinsk videnskab er beundringsværdig og anvendelig.

Brev til en videnskabsmand

Min broder, denne morgen har jeg lidt tid tilovers efter at have dikteret til A.A.B. og vil forsøge at kaste lidt fremadrettet lys over de spørgsmål, du har stillet. Som du vil bemærke, siger jeg ikke, at jeg vil besvare dem.

Endnu er de videnskabelige opdagelser utilstrækkelige til at kunne opfylde de forudsigelser, jeg fremsatte i *En afhandling om de syv stråler*. Ved slutningen af dette århundrede, og når verdenssituationen er mere afklaret, og genopbygningsperioden er forbi, vil der blive gjort opdagelser, som vil åbenbare nogle hidtil ukendte elektriske kræfter. Jeg ved ikke, hvilket ord jeg skal anvende for disse elektriske stråler, der vil gøre sig mærkbare og føre til muligheder, som forskerne i dag end ikke vil drømme om. Forskellen bliver ligeså stor mellem den kommende videnskab om elektricitet og nutidens opfattelse af den, som

mellem vor anvendelse af elektricitet og den viktorianske videnskabsmands opfattelse af den.

I forbindelse med din forespørgsel om fotografering af afdøde sjæle, kan jeg sige dig, at en forståelse af processen kan opnås ved at studere fotografering af tankeformer. En begyndelse i denne sammenhæng blev gjort af den store franske videnskabsmand d'Arsonval i Paris. A.A.B. kan berette mere om dette, hvis du ikke allerede kender til det. En forståelse vil træde tydeligere frem, når der sker en udvikling af pladernes modtagelighed, så de bliver mere og mere følsomme, samt ved at relatere elektricitet til fotografi. I bedømmer det måske som så godt som umuligt at fremstille plader med større følsomhed end dem, der anvendes i de bedste laboratorier. Men det er muligt. Løsningen vil komme ved tankefotografering og anvendelse af elektrisk udstyr. Det er tankerne hos dem, der befinder sig på den anden side, og deres evne til at projicere tankeformerne af dem selv og adgangen til tilstrækkeligt følsomme plader eller lignende, der vil markere en ny æra i den såkaldte »åndefotografering«. Menneskene er ofte helt optaget af de fysiske instrumenter på denne side af forhængen, at de overser den faktor, at bidrag fra den anden side, kan tilbydes af dem, der er gået over.

Arbejdet vil blive udført derfra, men med materiel hjælp, der endnu ikke er til rådighed i den ydre videnskabelige verden.

For at det kan lade sig gøre, kræves der et samarbejde med et bevidst medie (ikke et trancemedie, men et bevidst clairvoyant og clairaudient medie). Der findes mange sådanne kommende medier blandt de børn, der vokser op i dag, og i generationen efter dem vil der findes endnu flere. Forhængen, der adskiller de to verdener, vil forsvinde på grund af vidnesbyrd fra de tusinder, der kan se fænomener og høre lyde, som ligger uden for det håndgribeliges rækkevidde.

Du siger, at ånderne påstår, at de ikke kan tåle elektricitet. Det der menes er, at de kan ikke tåle elektricitet, sådan som den anvendes i dag. Dette er et eksempel på de ukorrekte udtalelser, der videregives af uvidende medier, eller siges af dem på den anden side, som ikke har mere kendskab til lovene om elektricitet end de sandsynligvis havde, da de befandt sig i det fysiske legeme. Der findes intet andet end elektricitet i manifestationen, »mysteriet om elektricitet«, som H.P.B. refererede til i *Den*

hemmelige lære. Alt i naturen er elektrisk i sin natur. Selve livet er elektricitet, men det eneste, som vi i dag har kontaktet og anvendt er den, der udelukkende er fysisk og relateret til og er iboende alle formers fysiske og æteriske stof.

Du må huske, at de såkaldte »ånder« fungerer i et illusorisk astrallegeme, medens fremskredne »ånder« kun fungerer mentalt og derfor kun kan kontaktes mentalt og ikke på nogen anden måde. Det vil aldrig blive muligt at fotografere det mentale legeme. Det er kun det astrale legeme, der er påvirkeligt til fotografering. Jo grovere mennesket er i begærets og tilbøjelighedernes legeme, desto lettere vil han blive at fotografere efter at være gået over (hvis nogen ønsker at fotografere ham), og jo mere udviklet mennesket er, desto vanskeligere vil det blive at få et fotografi af ham.

Hvad angår anvendelse af radio som et middel til kommunikation med »åndeverdenen«, så har de nuværende elektriske instrumenter en alt for langsom vibrationsaktivitet (for at sige det med et uvidenskabeligt udtryk) til at kunne udføre det. Hvis astralt klædte »ånder« nærmer sig dem, er de tilbøjelige til at give en skrattende virkning. Alligevel vil den første demonstration af livet efter døden – på en sådan måde at det kan registreres på det fysiske plan – ske via radioen, fordi lyden altid kommer før synet. Tænk over dette. Der findes imidlertid endnu ingen radio, der er tilstrækkelig følsom til at kunne modtage lydbølger fra det astrale plan.

Fremtidens videnskabelige opdagelser vil åbenbare hemmeligheden. Dette siger jeg ikke for at undvige, men det er ganske enkelt en kendsgerning. Opdagelser i forbindelse med elektricitet er endnu kun i sin vorden, og det, vi har nu, er blot et forspil til de virkelige opdagelser. Radioens magi var helt ufattelig for mennesket i det attende århundrede. De opdagelser og den udvikling, der ligger foran os i det enogtyvende århundrede, er ligeså ufattelige for mennesket i dette århundrede. En stor opdagelse i relation til, hvordan vi kan anvende og styre lys ved tankens kraft, vil finde sted ved slutningen af dette århundrede eller i begyndelsen af det næste. To små børn – den ene lever i USA og den anden i Indien – vil udarbejde en videnskabelig formel, der vil udfylde nogle af de eksisterende tomrum i skalaen for lysvibration, så der kommer en fortsættelse af de højfre-

kvente stråler og bølger, som vi nu kender. Det kræver udvikling af instrumenter, som ingen hidtil har drømt om kunne fremstilles, men som er mulige. De vil blive så følsomme, at de kan sættes i bevægelse af kraften fra menneskets øje under tankens fokuserede styring. Fra dette tidspunkt vil en håndgribelig forbindelse med den åndelige verden være mulig. Jeg kan ikke gøre andet end at give denne ledetråd.

Jeg er også hæmmet af, at A.A.B. intet kendskab har til de spørgsmål, der kræver viden om elektricitet og dens terminologi. Hun har ingen sædtanke om det i sit sind, som jeg kan arbejde videre på, eller hvorfra jeg kan udvikle ideen. Hun kan selv forklare, hvad jeg mener, hvis du beder hende om det. Men selv om hun havde en uddannelse som din, ville jeg ikke kunne forklare det fuldt ud, da opdagelsen må gøres først, og den vil revolutionere alle nuværende ideer, endskønt den udvikles fra dem. En almindelig afhandling om elektricitet, som studeres af elektro-ingeniører, ville have været fuldstændig uforståelig for selv de højst uddannede mennesker for to hundrede år siden, ja selv for ét hundrede år siden, og på samme måde er det nu. I mellemtiden kan du arbejde med tankefotografering som en forløber for den kommende videnskab, for fra dette og fra den gradvise udvikling af mere følsomme metoder til registrering og optagelse af subtile fænomener vil de nye ideer og muligheder komme. Siger det dig noget, når jeg siger, at elektricitet og fotografi er tæt forbundet, fordi mennesket er elektrisk i sin oprindelse og natur? Dette vil blive bevist på det fysiske plan ved hjælp af de nødvendige følsomme apparater.

Februar 1944

Anden del

De grundlæggende forudsætninger for healing

Vi vil nu påbegynde anden del af vor gennemgang af strålerne og sygdom. Den er i væsentlig grad langt mere praktisk orienteret end den højt spekulative del (spekulativ for *jer*), som vi netop har afsluttet. Meget af det, jeg har omtalt, er for jer sandheder, der kan drages i tvivl (jeg anvender ordene »drages i tvivl« i deres rette betydning, dvs. at jeres videbegær fremmes). For de mest intuitive af jer er det i bedste fald en »mulig sand« hypotese. Jeg vil bede jer lægge mærke til denne formulering, selv om den kan forekomme paradoksal. I har ingen direkte metoder til at kunne vide, hvor sand den kan være. En stor del af livets og det levendes mysterium vil blive åbenbaret, efterhånden som flere og flere af verdens aspiranter begynder at fungere bevidst i årsagernes verden. Der findes ingen tvivl i Hierarkiets rækker, undtagen når det drejer sig om, hvordan menneskene reagerer, da det er helt uforudsigeligt. Selv i tilknytning til menneskehedens usikre aktiviteter kan mestrene sædvanligvis forudsige hændelsernes forløb, men esoterisk afviser de »at tænke på de energier, der frigøres på det jordiske livs plan af frygt for, at modenergier – fra det center de befinder sig – vil strømme ud og ophæve sandheden om menneskets frie vilje«. Jeg citerer her en af mestrene, der talte på en konference i 1725.

Det, jeg tidligere har omtalt, er for mig en ubestridelig sandhed, der rent faktisk er bevist. For jer kan det være en mulig hypotese eller en tvivlsom og uacceptabel fortolkning af de bagved liggende årsager til sygdom.

Menneskeheden har bag sig en meget lang fortid, hvor såkaldte synder, fejl, forkerte handlinger og forkerte holdninger har ophobet en meget tung karma, der (lykkeligvis for menneskeheden) bliver udlignet meget hurtigt i denne tid. Den store interesse omkring emnet sygdom, vi ser i dag, fokuseringen på alle medicinske og kirurgiske ressourcer fra krigsmagternes

side – (ressourcer, der senere vil blive anvendt til hjælp for civilbefolkningen i de lande på begge halvkugler, hvor krigen har hærget) – den omfattende forskning, der foregår på vore hospitaler og i uddannelsescentrene, videnskabens mange og hurtige opdagelser, samt en stabil tendens mod en nødvendig forenkling, vil inden længe skabe afgørende ændringer i opfattelsen af sygdom. Det vil føre til, at mange af de nedarvede og frygtede sygdomme vil blive udryddet.

Inspirationen fra og indstrømningen af okkult viden, der vil komme via verdens disciple og indviede, vil skabe mange forandringer i valg af metoder. Den kommende åbenbaring af nye og dog ganske enkle love for healing og den sammensmeltning, der uundgåeligt vil ske mellem den etablerede lægevidenskab, psykologien og de åndelige behandlingsmetoder, vil danne grundlag for en helt ny indstilling til hele emnet. Den stigende anvendelse af *ild* som et middel til renselse (både i relation til planetens jordbund og til menneskets legeme) vil få stor betydning. I denne forbindelse vil en teknik, der fremkalder feber som en måde at kurere visse former for sygdom, og en metode (ofte anvendt af naturen), der lader ild påvirke store jordarealer, blive udviklet til en ny og meget værdifuld videnskab. Dette vil dog først ske på et senere tidspunkt. Jeg peger blot på de begyndende tendenser, der går i den retning. Inden for alle kundskabsområder står menneskene i dag ved et højdepunkt. Dette er en følge af den hurtige udvikling af menneskets bevidsthed, der er indledningen til en stor ekspansion af forståelsen og til en ny indsigt i de betingende årsager, der er ansvarlige for meget af det, der i dag plager menneskets fysiske legeme.

Den nye lærdom og den kommende viden vil fremkomme som et resultat af en vågnende intuition og af, at et meget stort antal fremskredne og udviklede sjæle er til stede på jorden, og af, at relationen mellem Hierarkiet og menneskeheden bliver tættere. Sammensmeltning af energierne (og det vil ske meget langsomt) fra disse to planetariske centre vil forårsage store forandringer og udfoldelser ikke kun af menneskets opfattelsesevne men også af den fysiske konstitution. Menneskene vil komme til at besidde større modstandskraft over for de medfødte og arvelige sygdomme og en sand evne til at modstå infek-

tioner. Dette vil eliminere megen smerte og lidelse. Reduktionen af menneskehedens samlede karma, der skyldes erfaringerne fra den verdensomspændende krig (1914-1945), vil sætte sjæle, der søger inkarnation, i stand til at skabe legemer, der ikke udvikler patologiske tendenser. Mestrene er fuldstændigt fri for sygdom, fordi de helt har udlignet de tre verdners karma og er frigjorte.

Den dygtighed, der er blevet udviklet i de sidste halvtreds år, til at helbrede den *planetariske sygdom tuberkulose*, vil, når også de tætbefolkede områder i orienten omfattes, og de områder, der hidtil har lidt af utilstrækkelig medicinsk indsats, udrydde denne sygdom fuldstændigt. De *syfilitiske sygdomme* er hurtigt blevet bragt under kontrol, hvilket skyldes anvendelse af nyligt opdagede medikamenter (publiceret 1953), skønt mestrene kun betragter dem som lindrende og som overfladiske i tid og rum. Sådanne sygdomme vil langsomt, men fuldstændigt blive udryddet, efterhånden som menneskehedens bevidsthed flyttes til det mentale plan og ikke længere er på det astrale plan og på det seksuelle begærs område med dets refleksvirkning på det automatiske og modtagelige fysiske legeme. Den *tredje store planetariske sygdom cancer* er endnu ikke under kontrol, og den relativt enkle kirurgiske behandling synes nu for tiden at være den eneste til en mulig helbredelse. Man kender endnu ikke til metoder, der kan forebygge fremkomsten af cancer, og årsagen til sygdommen er stadig ukendt. Hele problematikken er stort set spekulativ og til stadighed underkastet intensiv forskning og undersøgelser. Mange mindre alvorlige sygdomme, infektioner og en lang række beslægtede fysiske lidelser vil til sin tid kunne spores tilbage til en af disse tre grundlæggende sygdomme. De har alle tre relation til et klart misbrug af energien fra de tre primære stråler. Det kan fastslås, at:

1. De syfilitiske sygdomme skyldes misbrug af tredje stråles energi, der er selve substansens skabende, intelligente energi.
2. Tuberkulose er et resultat af misbrug af anden stråles energi.
3. Cancer er en gådefuld og subtil reaktion på første stråles energi, viljen-til-at-leve, der er et af denne stråles aspekter.

Sygdommen kommer derfor til udtryk som en overaktivitet og en vækst af legemets celler, hvis vilje-til-at-leve bliver destruktiv for den organisme, de lever i.

Her har jeg kun givet jer en antydning, og den er ikke til større nytte på nuværende tidspunkt. Den medicinske verden må foretage en del okkult forskning ad disse tankebaner, men det vil først blive muligt, når videnskaben om strålerne finder bedre forståelse, og når det bevis, der kan dokumentere tilstedeværelsen af fem grundlæggende energier i ethvert menneske (energiene fra de fem betingende stråler) kan fremlægges. Menneskene vil en dag med lethed kunne fastslå deres stråletype samt de stråler, der styrer deres trefoldige personlighed.

Inden for ethvert område, hvor mennesket udvider sin forståelse, bliver mulighederne for at skaffe sig adgang til det nye og til at styre det i tiltagende grad tydelig. Porten til eventyret (i den højeste betydning) står vidt åben, og intet har hidtil kunnet hindre menneskeheden i at passere gennem porten. Og mennesket har ned gennem tiderne passeret gennem dens portaler og er gået ind i nye og frugtbare områder for forskning, for opdagelse og for efterfølgende praktisk anvendelse.

Den port, der i dag er ved at åbne sig, vil give mennesket adgang til betydningens verden – en verden, der er som et forværelse til årsagernes verden. Virkning, betydning, årsag. I disse tre ord har I nøglen til væksten af menneskets bevidsthed. De fleste mennesker lever i dag i virkningernes verden og har ingen anelse om, at de er virkninger. Nogle få er nu begyndt at leve i betydningens verden, medens disciple og de, der virker i Hierarkiets verden, er bevidst eller bliver det mere og mere om årsager, der skaber de virkninger, som betydningen åbenbarer. Det er takket være dette, at vi nu kan begynde at betragte de grundlæggende forudsætninger, som mennesket må opfylde, inden han kan gå videre frem ad vejen mod fremtidig oplysning. Denne oplysning vil nødvendigvis fjerne al dødsangst og belyse det spørgsmål, der i så lang tid har drevet menneskeheden til fortvivlelsens og angstens dybder. Jeg tænker også på de nødvendige holdninger, som de, der søger healing, overvind-

se af sygdom og midler mod legemlige lidelser, må erkende, og som de principielt må virkeliggøre i mental retning. Disse krav vil skærpe både behandlerens og patientens mentale fokusering. Kravene gælder også mennesket som helhed.

Generelt er det blevet antaget, at den vigtigste forudsætning for kunsten at heale er troen. Men således er det ikke. Tro har ingen betydning i denne sammenhæng. Helbredelse afhænger af bestemte vitale og grundlæggende faktorer, hvor tro ikke spiller nogen som helst rolle. Patientens bestræbelser for at erhverve sig tro er ofte til stor skade for hans frigørelse fra de vanskeligheder, der ligger mellem ham og fuldstændig helbredelse. Når Kristus så ofte fremhævede troen (eller snarere den kvalitet, der er oversat til ordet tro i vestens skrifter), henviste han i virkeligheden til at acceptere loven, til at erkende karma og til viden om guddommelig skæbne. Såfremt dette blev forstået, ville det skabe en ny holdning både til Gud og til omstændighederne. De forudsætninger, som jeg lægger vægt på, kan opstilles således:

1. En erkendelse af den store lov om årsag og virkning, hvis det er muligt. Det er det ikke altid, når det gælder den helt uoplyste.
2. Korrekt diagnose af sygdommen af en kompetent læge og senere af en åndelig clairvoyant, når denne evne er udviklet hos den indviede healer.
3. En tro på loven om øjeblikkelig karma. Med dette mener jeg evnen hos patienten eller healeren til at vide, om det er patientens skæbne at blive helbredt eller at få hjælp til at gennemføre den store overgang.
4. En villighed til at erkende, at helbredelse kunne blive til skade og være helt uønsket set fra sjælens synsvinkel. Mennesker kan til tider blive helbredt som følge af healerens kraft, selv om det *ikke* er deres skæbne at genoptage et aktivt liv på det fysiske plan.
5. Et aktivt samarbejde mellem healer og patient – et samarbejde baseret på gensidig forståelse.
6. En fast beslutning fra patientens side om at ville acceptere sjælens vilje, ligegyldigt hvad den måtte være. Dette kan

- siges at være et udtryk for »guddommelig indifferens«.
7. En bestræbelse fra både healer og patient til at udtrykke fuldkommen harmløshed. Dette er så værdifuldt, at det lønner sig med omhyggelig eftertanke. Fundamentalt gælder dette begge parters relation til dem, de har tilknytning til.
 8. En bestræbelse fra patientens side (såfremt han ikke er for syg) til at korrigere og bringe orden i de aspekter af hans natur og i de karakteregenskaber, der kunne modvirke korrekt åndelig perception. Dette er en af betydningerne, der ligger skjult i ordet »tilbagegivelsesarbejdet«, selv om det ikke er den vigtigste.
 9. En bevidst eliminering af kvaliteter, tankebaner og begær, der kunne hindre indstrømningen af åndelig kraft – en kraft, som kan integrere sjælen endnu tættere til legemet i de tre verdener og på ny indlede et livsudtryk, eller som kan integrere sjælen i dens udstrålende kilde og indlede et fornyet liv på sjælsniveau. Dette påvirker således relationen mellem patienten og hans sjæl.
 10. Evnen hos både behandler og patient til at integrere i den sjælsgruppe, som de subjektivt er knyttet til, til i andre tilfælde at integrere både personlighed og sjæl, og – hvis de befinder sig på det påkrævede udviklingstrin – til at integrere endnu tættere i mesterens ashramgruppe.

Disse ti forudsætninger kan forekomme ganske enkle, men det er de så sandelig ikke. Overfladisk set kan det synes, som om disse forudsætninger angår karakter, kvalitet og kapacitet. Dybest set angår de relationen mellem sjæl og legeme og beskriver integration og abstraktion. Målet er i ethvert tilfælde at etablere en ubrudt forbindelse mellem healeren eller healingsgruppen og den patient, der modtager den metodiske opmærksomhed fra den eller dem, der foretager healingen.

En af de første ting, en healer skal gøre, er til patienten at udarbejde nogle enkle instruktioner, som han skal rette sig efter. Sådanne instruktioner må være ganske enkle, fordi det, når det drejer sig om alvorlig sygdom, ikke er muligt for patienten at foretage den mindste fysiske anstrengelse for at ændre sin holdning. Dette glemmes ofte.

Der er et par ting, som jeg vil tydeliggøre for jer, og som I må tydeliggøre for patienten.

1. Der gives ingen garanti for helbredelse. Patienten må forstå, at en fortsættelse af livet i det fysiske legeme ikke er det højeste mulige mål. Dette kan dog være tilfældet, hvis den tjeneste, der skal udføres, er af virkelig betydning, hvis der stadig er forpligtelser at overholde, og hvis flere lektier skal læres. Alligevel er legemlig eksistens ikke det højeste gode i livet. At være uden det fysiske legemes begrænsninger er meget velgørende. Patienten må lære at erkende og acceptere loven om karma.
2. Der er ingen grund til frygt. Et af healerens første mål bør være at hjælpe patienten til at opnå et glad, sundt og forventningsfuldt syn på sin fremtid – uanset, hvad fremtiden måtte bringe.

Det er ligeledes indlysende, at I foran jer har muligheden for at oplyse om en ny indstilling til hele sygdoms- og helbredelsesproblematikken og for at få menneskeheden til at se på sygdom og sundhed med en bedre og lykkeligere proportionssans.

Endvidere kan I tydeligt se, at ordet »genoprettelse« vedrører den fornemme kunst at genoprette det for patienten, som han har behov for, for på rette måde at kunne møde livet – livet i et fysisk legeme på det fysiske plan eller fortsættelse af livet på de andre niveauer, som gennemsnitsmennesket ikke ser og derfor opfatter som problematisk og u håndgribeligt. Genoprettelse kan også betyde, at patienten må ændre nogle af sine forkerte holdninger, inden han modtager det, han betragter som en vellykket behandling. Men hovedsageligt drejer det sig om virkningen fra healingsgruppen, når den etablerer kontakt med den person, der skal helbredes. Det må I ikke glemme. I nogle tilfælde, når patientens karma viser det, må hans vilje-til-at-leve styrkes, i andre tilfælde må der gives hjælp til at overvinde angst (livsangst og dødsangst) for derigennem at indgive patienten fornyet mod. Etablering af en bekræftende og positiv holdning er under alle omstændigheder en nødvendig kvalitet, for den fører med sig en genoprettelse af evnen til med forståel-

se og glæde at tage imod, hvad fremtiden end måtte bringe. Den kan også bevirke en genoprettelse af harmoniske relationer til patientens omgivelser, til familie og venner, og som følge heraf en fornyet korrekt tilpasning, en opvågning af »en kærlig ånd« og en eliminering af en forkert tænkning, der har været dybt rodfæstet.

Det vil således stå jer klart, at metoden med at følge et healingsritual kun udgør én fase i det arbejde, der skal udføres, og at relationen mellem healer og patient egentlig er af pædagogisk art. Det må være en belæring, der afpasses efter den syge persons fysiske tilstand. I vil opdage, når I arbejder efter disse retningslinjer, at det vil være nødvendigt at komme med korte forklaringer om det arbejde, som skal udføres, og om de forandringer, som patienten må være indforstået med at gøre for at lette indstrømningen af den helbredende kraft. Healeren må få patienten til at »vaske tavlen ren« (hvis jeg kan anvende et så symbolsk udtryk), hvis healingen skal blive vellykket i overensstemmelse med karmaloven.

Denne fase af det forberedende arbejde er ikke let. For patienter, der er meget alvorligt syge, er det måske slet ikke muligt. Alle healingsgrupper vil opdage, at når de arbejder med patienter, der er åndeligt indstillede, og med patienter, hvis tilværelse i en længere periode har været baseret på rigtige bestræbelser og på at »give kejseren, hvad kejserens er, og Gud, hvad Guds er«, så vil healingsarbejdet i høj grad blive fremskyndet, eller sagt på en anden måde, så vil opgaven med at lette vejen gennem dødens port blive meget forenklet. I virkeligheden er død i sig selv en tilbagegivelse. Det indebærer en proces, hvor substansen gives tilbage til substansen i de tre verdener, og at dette gøres villigt og med glæde. Det indebærer også en tilbagegivelse af den menneskelige sjæl til den sjæl, hvorfra den udgik, og at denne reabsorption finder sted i glæde. I må alle lære at betragte døden som en tilbagegivelseshandling. Når I kan det, vil den fremstå i et nyt lys og få en ny betydning og blive en integreret del – erkendt og ønsket – af en vedvarende levende proces.

Hvis nogen bad mig fortælle, hvad den vigtigste opgave for alle healingsgrupper er, således som Hierarkiet ønsker de skal

fungere i fremtiden, ville jeg sige, at det er at forberede menneskene til det, vi kunne betragte som »dødens genoprettende aspekt«, og på den måde give menneskeheden hidtil frygtede fjende en ny og lykkeligere betydning. Arbejder I i overensstemmelse med de her angivne tankebaner, vil I finde, at hele temaet om døden vil dukke op igen og igen, og at resultatet af dette vil blive en ny indstilling til døden, og det vil indebære en lykkelig forventning, når denne uundgåelige og højst velkendte hændelse indtræffer. Healingsgrupper må forberede sig til at kunne handle ud fra disse grundlæggende vilkår for alt levende, og en stor del af deres arbejde vil være at kaste lys over princippet om døden. Det er blevet os fortalt, at sjælen må vende tilbage til den Ene, som gav den. At møde døden opfattes som en ufrivillig og frygtet tilbagegivelse, en tilbagegivelse som fremkalder frygt, og som fører mænd og kvinder overalt til højlydt at kræve helbredelse af det fysiske legeme, til at overbetone dødens betydning og til at betragte en forlængelse af den jordiske eksistens som den mest betydningsfulde faktor i deres liv. I løbet af den næste cyklus vil disse fejlagtige holdninger ophøre; døden vil blive en normal og forstået proces – lige så normal som fødselsprocessen, men forbundet med mindre smerte og frygt. Denne min kommentar har karakter af en profeti, og den bør også opfattes som sådan.

Jeg vil derfor indskærpe jer den elementære kendsgerning, at alle healingsgrupper, der søger at arbejde efter de nye retningslinjer, må (som forberedelse hertil) søge at forstå hovedtrækkene i den dødsfaktor, som vi har givet betegnelsen »den store genoprettende proces« eller »den store tilbagegivelse«. Det omhandler kunsten: klogt, korrekt og på rette tidspunkt at give legemet tilbage til dets bestanddeles kilde, og at give sjælen tilbage til kilden for dens essentielle væren. Jeg vælger mine ord med omhu, idet jeg ønsker, at I meget indgående og klogt gennemtænker dødens såkaldte mysterium. Døden er en gåde for menneskene, men ikke for disciple og for dem, der kender visdommen.

Healingsgrupper og individuelle healere vil til tider finde det nødvendigt at konfrontere deres patienter med døden. Disciple i min ashram og i mesteren K.H.s ashram har som én af deres

opgaver at medtage emnet om døden i deres samtale med andre sandhedssøgere, i deres tænkning og i deres drøftelser med hinanden, og i særdeleshed med dem, de søger at helbrede. Det vil ikke blive let, og det må ikke gøres overilet, men det er et emne, I ikke kan og ikke må undgå eller unddrage jer. Healingsgrupper, der virker fra en ashram, lægger ikke vægten på *legemlig* helbredelse, men på tidspunkter, og på cyklerne i arbejdet eller i livet på det fysiske plan, samt på tilbagegivelsens cykler eller på døden på det fysiske plan.

Hele den del, som vi nu beskæftiger os med, og som benævnes: »De grundlæggende forudsætninger for healing«, har i virkeligheden relation til dødsprocesserne og til forholdene i den materielle verden eller til en levendegjort tjeneste i de tre verdener. *Tilbagegivelsen* af legemet til det almindelige reservoir af substans eller til tjeneste for det daglige fysiske liv i den ydre verden, og sjælens *tilbageføring* til sin kilde, sjælen på sit eget plan, eller – omvendt – til fuldt ansvar i legemet, er behandlet i første punkt. *Eliminationen* af livsprincippet og bevidsthedsaspektet er behandlet i andet punkt, og temaet drejer sig ikke om karakteropbygning, som nogle kunne formode. Jeg berørte karakter og personlige kvaliteter i mine indledende bemærkninger i denne del, eftersom al sand forståelse af de grundlæggende principper om liv og død fremmes af ret handling, baseret på ret tænkning, hvilket resulterer i ret karakteropbygning. Jeg ønsker dog ikke at gå nærmere ind på disse elementære forudsætninger. De integrationsprocesser, jeg søger at belyse, vedrører sjælens integration i det trefoldige legeme, hvis karma bestemmer det, eller i sjælsriget, hvis karma betinger, at det, vi kalder døden, ligger umiddelbart foran mennesket.

I denne anden del beskæftiger vi os således med dødsproblematikken eller kunsten at dø. Dette er noget, som alle alvorligt syge mennesker uundgåeligt må møde, og som mennesker med godt helbred burde forberede sig til ved korrekt tænkning og sund forventning. De fleste menneskers morbide indstilling til døden og deres afvisning af at ville tænke på den, så længe de har et godt helbred, er noget, der må ændres og helt bevidst forandres. Kristus viste for sine disciple den rette holdning, da han nævnte sin kommende og nært forestående død for fjenders

hånd; da de viste sorg belærte og påmindede han dem om, at han skulle til sin Fader. Eftersom han var en indviet af høj grad, mente han, at han okkult talt fuldbyrdede »tilbagegivelsen til monaden«; almindelige mennesker og mennesker med en indivi-elsesgrad under den tredje foretager »tilbagegivelsen til sjæ- len«. Den frygt og morbiditet, som døden sædvanligvis frem- kalder, og uviljen til at møde den med forståelse, skyldes den betydning, menneskene har tillagt det fysiske legeme, og i den selvfølgelighed, hvormed de identificerer sig med det. Angsten for døden er ligeledes baseret på en iboende frygt for ensomhed og for tab af det velkendte. Imidlertid er den ensomhed, der forekommer efter døden, når mennesket opdager, han ikke læn- gere har det fysiske legeme, ubetydelig sammenlignet med en- somheden ved fødslen. Ved fødslen befinder sjælen sig i nye omgivelser og er indesluttet i et legeme, der i begyndelsen er fuldstændigt ude af stand til at sørge for sig selv eller til at etablere intelligent kontakt med omgivelserne i en lang periode. Mennesket kommer i inkarnation uden nogen erindring om, hvem de mennesker er, som indgår i den gruppe af sjæle i lege- mer, han er i slægtskab med, og hvilken betydning de har for ham. Denne følelse af ensomhed forsvinder langsomt, efterhån- den som han kan etablere sine egne personlige kontakter og opdager, hvem han kan sympatisere med. Lidt efter lidt samler han måske dem omkring sig, som han kan kalde sine venner. Efter døden er det anderledes, for på den anden side af forhæn- get møder han dem, han kender, og som han har været forbun- det med i livet på det fysiske plan. Han er aldrig alene på den måde, som menneskene forstår ved ensomhed. Han er også be- vidst om dem, der stadig befinder sig i fysiske legemer. Han kan se dem, og han kan stille ind på deres følelser og også på deres tanker, idet den fysiske hjerne, der ikke længere eksiste- rer, nu ikke virker som en hindring. Om menneskene blot vid- ste mere, da ville fødslen være den erfaring, de ville frygte, og ikke døden, for fødslen sætter sjælen i det virkelige fængsel. Den fysiske død er blot det første skridt mod frigørelse.

En anden frygt, der får menneskeheden til at betragte døden som en ulykke, er indprentet af teologisk religion, især af de

protestantiske fundamentalister og den romersk katolske kirke – frygten for helvede, idømmelse af straf, der sædvanligvis er helt ude af proportion i forhold til de fejl, der er begået i livsforløbet, og den skræk en vred gud påtvinger. Menneskene er blevet fortalt, at de må underkaste sig dette, og at de ikke kan undslippe undtagen gennem stedfortrædende forsoning. Som I naturligvis véd, findes der ingen vred gud, intet helvede, og ingen stedfortrædende forsoning. Der findes alene et stort princip om kærlighed, der levendegør hele universet. Det er Kristi nærværelse, der viser menneskeheden, at sjælen er en kendsgerning, og at vi bliver frelst gennem denne sjæls livskraft. Det eneste helvede er jorden selv, hvor vi lærer at udvirke vor egen frelse tilskyndet af princippet om kærlighed og lys, samt ansporet af Kristi eksempel og vore egne sjæles indre pres. Læren om helvede er et levn fra den sadistiske drejning, som den kristne kirke gav tænkningen i middelalderen, og fra den vildledende lære, der findes i Det gamle testamente om Jehova, jødernes stammegud. Jehova er *ikke* Gud, den planetariske Logos, det evige kærlighedens hjerte, som Kristus åbenbarede. Efterhånden som disse vildledende ideer uddør, vil helvedesbegrebet forsvinde fra menneskets erindring, og i stedet vil der komme en forståelse af den lov, som får ethvert menneske til at udvirke sin egen frelse på det fysiske plan, hvilket fører ham til at rette de fejl, han har begået i sine liv på jorden, og som til sidst sætter ham i stand til at »vaske sin egen tavle ren«.

Jeg har ikke til hensigt at påtvinge jer en teologisk redegørelse. Jeg ønsker blot at gøre opmærksom på, at den nuværende dødsfrygt må vige for en intelligent opfattelse af virkeligheden og for et begreb om kontinuitet, som vil ophæve uroen, og fremhæve ideen om ét liv og én bevidst entitet i mange erfaringslegemer.

Som sammenfatning af min generelle påstand kunne det siges, at frygten og rædslen for døden har sin grund i kærligheden til formen – vor egen form, og de former, som dem vi elsker har, samt formerne af vore velkendte omgivelser og miljø. Men denne type af kærlighed står i modsætning til hele læren om de åndelige realiteter. Håbet for fremtiden og håbet om vor befrielse fra denne ubegrundede frygt ligger i, at vi må ændre

vor holdning og erkende, at den evige sjæl er en kendsgerning, og at det er nødvendigt for denne sjæl at leve åndeligt, konstruktivt og guddommeligt i de materielle legemer. Atter træder tanken om tilbagegivelse ind i denne begrebsverden. Fejlagtige begreber forsvinder således. Ideen om elimination træder også frem, således at den rette fokusering opnås. Integration kræver eftertanke, således at fordybelse i sjælens liv vil erstatte fordybelsen i legemets liv. Sorg, ensomhed, ulykke, forfald, tab, er forestillinger, der vil forsvinde, efterhånden som den almindelige reaktion på døden forsvinder. Når menneskene lærer at leve bevidst som sjæle, når de tillige lærer at fokusere sig på sjælsniveauer, og når de ganske enkelt begynder at betragte formen eller formerne som udtryksmidler, så vil de gamle sorgfulde ideer om døden gradvis forsvinde, og en ny og mere glædelig tilnærmelse til den store erfaring vil træde i stedet.

I vil bemærke, at de forskellige ord, jeg har valgt til beskrivelse af de grundlæggende krav, netop er valgt på grund af deres specifikke betydninger:

1. *Tilbagegivelsesprocessen* betegner, at formen tilbagegives til det grundlæggende reservoir af substans, eller at sjælen, den guddommelige, åndelige energi, vender tilbage til sin kilde – enten til sjælsniveau eller til monadisk niveau, afhængig af evolutionstrinet. Denne tilbagegivelse foretages hovedsageligt af den menneskelige sjæl i det fysiske legeme og involverer både hjerte- og hovedcentret.
2. *Eliminationskunsten*. Dette refererer til to aktiviteter udført af det indre åndelige menneske. Disse er: eliminationen af det trefoldige lavere menneskes fulde kontrol samt den proces at fokusere sig på ny på det mentale plans konkrete niveauer som et punkt af strålende lys. Dette vedrører hovedsagelig den menneskelige sjæl.
3. *Integrationsprocesserne*. Disse processer vedrører det befriede åndelige menneskes virke, når han forenes med sjælen (oversjælen) på det mentale plans højere niveauer. Delen vender tilbage til helheden, og mennesket forstår den sande betydning af Krishnas ord: »Efter at jeg har gennemtrængt

hele universet med en del af mig selv, forbliver jeg«. Selv han, den bevidste oplevende del, der har gennemtrængt formens lille univers i de tre verdener, forbliver stadig. Han erkender sig selv som en del af helheden.

Disse tre processer udgør døden.

Det er indlysende, at når menneskeheden får dette syn på døden eller på kunsten at dø, så vil menneskeheden i sin helhed gennemgå en velgørende ændring. Efterhånden som tiden går, vil der parallelt med dette skabes forbindelse mellem mennesker på telepatiske niveauer; menneskenes intelligens vil til stadighed vokse, og menneskeheden vil i tiltagende grad være fokuseret på mentale niveauer. Denne telepatiske forbindelse vil blive et almindeligt og normalt fænomen; nutidens spiritisme er en garanti for dette, selv om forvrængningerne (endog meget alvorlige forvrængninger) stort set er baseret på menneskehedenes ønsketænkning, hvori der kun findes meget lidt sand telepati. Den telepati, som *findes* i dag mellem mediet (i trance eller ikke i trance) og den sørgende slægtning eller ven, foregår *ikke* mellem den, der har gennemgået dødens frigørelse, og den, der stadig befinder sig i form. Dette bør I huske. I mellempærioden, hvor sindet normalt ikke er telepatisk, kan et medium skabe (skønt det sjældent er tilfældet) en mellemkomst baseret på clairvoyance og clairaudience, men *ikke* på trance. Dette nødvendiggør stadigvæk en kontakt via en tredje part, og den vil blive helt astral. Denne kontakt bliver derfor fuld af blændværk og unøjagtigheder. Det er imidlertid et fremskridt i forhold til de nuværende mediumistiske forestillinger, hvor den døde ganske enkelt ignoreres, og den sørgende kun får det at vide, som mediet læser i hans aura – hans erindring om udseendet, betydningsfulde erindringer oplagret i den spørgendes bevidsthed og ønsketænkning om at få tvingende nødvendige råd, idet spørgeren tror, at når et menneske er afdøet ved døden, må han være klogere end tidligere. Når det til tider lykkes for mediet at etablere sand kommunikation, beror det på, at både spørgeren og afdøde er mentale typer, og at der derfor findes en sand telepatisk forbindelse mellem dem, hvil-

ket mediet opfanger.

Menneskeheden gør fremskridt, udvikler sig og bliver mere og mere mental. Forbindelsen mellem den døde og den levende må og vil forekomme på mentale niveauer forud for integrationsprocessen; den egentlige afbrydelse af kommunikation vil ske, når menneskets sjæl atter absorberes i oversjælen, inden den igen reinkarnerer. Viden om, at kommunikation kan oprettholdes til dette tidspunkt, vil bevirke, at dødsfrygt fuldstændig vil ophøre. Gælder det disciple, der virker i en mesters ashram, vil endog denne integrationsproces ikke udgøre nogen hindring. På de næste sider vil jeg beskrive det, vi kan kalde kunsten at dø, og på den måde udvide emnet i forhold til det, jeg omtalte i *En afhandling om Hvid Magi*.

DEN NUVÆRENDE INDSTILLING TIL DØDEN

Jeg påtog mig den opgave at beskrive dødsprocessen yderligere for jer og at uddybe forholdene omkring døden – den mest velkendte oplevelse (hvis blot den fysiske hjerne kunne huske og forstå) i den reinkarnerende enheds eller sjæls liv. Lad mig fremsætte nogle kommentarer vedrørende menneskets indstilling til det at skulle opleve »tilbagegivelsen«. Dette ord er et specielt okkult ord, der hovedsageligt anvendes af den indviede, når han taler om døden. Den indstilling til døden, der er mest udpræget, er frygt. Denne frygt skyldes på nuværende tidspunkt en mental usikkerhed, om udødelighed er en realitet. Ud over at en form for overlevelse er blevet bevist som en kendsgerning af psykiske forskningsgrupper, forbliver udødelighed eller en permanent eksistens af det, vi sædvanligvis mener, når vi siger »jeg«, endnu på et stadium for ønsketænkning og tro. Denne tro kan stamme fra kristne præmisser, fra religiøse påstande, baseret på en forstandsmæssig fortolkning af spørgsmålet, eller fra mere videnskabelige fortolkninger, der gør gældende, at det af hensyn til økonomisering er nødvendigt, at det, som har været så lang tid under udvikling, og som er en kulmination af den evolutionære proces, ikke kan gå tabt. Det er interessant at bemærke, at der på vor planet intet bevis er på, at der findes en højere evolutionær frembringelse end det

menneskelige rige. Selv for den materialistiske tænker ligger det enestående ved mennesket i hans forskellige bevidsthedsstadier og i hans evne til at fremdrage alle bevidsthedsstadier til forskning, lige fra den analfabetiske vildes bevidsthed via alle mellemliggende stadier af mental effektivitet til de mest fremskredne tænkere og genier, der er i stand til at udføre skabende kunst, videnskabelige opdagelser og har åndelig perception.

Det spørgsmål, som temaet om døden rejser, er for at udtrykke det meget enkelt: Hvor findes det »jeg«, der har beboet legemet, når legemet er forladt og under opløsning? Findes der dybest set en beboer?

Menneskets historie skildrer en endeløs søgen efter vished om dette spørgsmål. Denne søgen kulminerer i dag med de utallige sammenslutninger, som forsøger at finde bevis for udødelighedens eksistens, og som forsøger at trænge ind til de åndelige tilflugtssteder, der åbenbart giver bolig til det »jeg«, som har været den agerende på det fysiske plan, og som hidtil har forvirret den mest oprigtige søger. En dyb angst ligger bag denne hektiske søgen. Det er ulykkeligt, at flertallet af de mennesker (bortset fra nogle få oplyste videnskabsmænd og intelligente søgere), der er engagerede i seanceværelsets sædvanligvis tvivlsomme metoder, er emotionelle typer, lette at overbevise og alt for hurtige til som bevis at acceptere det, som den mere intelligente søger umiddelbart vil forkaste.

Jeg vil uddybe min holdning til den store spiritistiske bevægelse, som tidligere har gjort så meget for at bevise, at vi lever videre, men som også i visse perioder har gjort så meget for at vildlede og bedrage menneskeheden. Under denne generelle betegnelse placerer jeg også de forskellige psykiske forskningsgrupper, men undtager alt seriøst videnskabeligt arbejde. Ingen af disse grupper har endnu kunnet bevise deres påstand. Det almindelige seanceværelses mystik og tåbelighed samt mediernes virke har ikke desto mindre påvist tilstedeværelsen af en uforklarlig faktor. Dette har de videnskabelige forskeres laboratorier end ikke bevist. For hvert tilfælde med en helt acceptabel tilsynekomst af en diskarneret person findes der tusindvis af tilfælde, der kan forklares med baggrund i godtroenhed og telepatiske kontakt (med den sørgende person, men ikke med den,

der er afgået ved døden), eller med, at den clairvoyante ser tankeformer, og den clairaudiente hører stemmer, og endelig med svindel. Bemærk, at jeg siger en »acceptabel tilsynekomst« af en diskarneret ånd. Der findes rigeligt med beviser, som kan støtte troen på overlevelse, og som kan påvise dens faktiske natur. På grundlag af de uforklarlige fænomener, hvor kontakt med en formodet afdød er blevet noteret, undersøgt og bevist, og på baggrund af karakteren hos de mennesker, der har afgivet vidnesbyrd om disse fænomener, kan vi bekræfte, at noget overlever »tilbagegivelsen« af det materielle legeme til det evige reservoir af substans. Det er ud fra denne forudsætning, at vi fortsætter.

I dag bliver menneskene mere og mere fortrolige med fænomenet døden. Verdenskrigen har kastet millioner af mænd og kvinder – både civile og de, der virkede i alle nationers forskellige hære – ind i den ukendte verden, som modtager alle, der forlader den fysiske form. Forholdene er nu for tiden således, at der på trods af den gamle og rodfæstede dødsangst er en stigende erkendelse i menneskehedens bevidsthed om, at der findes meget, der er værre end døden. Menneskene ved nu, at sult, lemlæstelse, fysiske kroniske handicap, manglende mentale evner som et resultat af krigen og dens belastninger og tilstedeværelsen af smerter og pinsler, der ikke kan lindres, så sandelig er værre end døden. Mange véd og tror (for sådan er den menneskelige ånds herlighed), at det at give afkald på de værdier, som menneskene har kæmpet og gået i døden for ned gennem tiderne, og som anses som betydningsfulde for den frie menneskeåndes liv, er af større betydning end dødsprocessen. Den indstilling, der kendetegner vor tids sensitive og rettænkende mennesker, er nu ved at blive udbredt i stor målestok. Dette betyder en erkendelse – sideløbende med den gamle angst – af et ukueligt håb om, at der findes bedre tilstande andre steder, og dette behøver ikke nødvendigvis at være ønsketænkning, men er en indikation om en latent subjektiv viden, der langsomt er ved at komme op til overfladen. Noget er ved at ske som et resultat af menneskets lidelser og menneskets tænkning; disse kendsgerninger vil senere blive bevist. I modsætning til denne indre tiltro og subjektive erkendelse står gamle tankevaner, vor tids

erhvervede materialistiske indstilling, frygten for bedrag, og antagonismen fra både videnskabsmænd og religiøse mennesker og kirkens fædre. Videnskabsmændene nægter med rette at tro på det, der endnu ikke er bevist, og som synes ubevisligt, mens religiøse grupper og organisationer ikke har nogen tillid til en fremstilling af sandheden, de ikke selv har formuleret med deres egen terminologi. Det lægger en fejlagtig betoning på tro og undergraver således al oprigtig forskning. Opdagelsen af, at udødelighed er en *kendsgerning*, vil komme fra folket; omsider vil det blive accepteret af kirkerne og bevist af videnskaben, men det vil ikke ske, før krigens eftervirkninger er ovre, og uroen på planeten har lagt sig.

Det er overflødigt at bemærke, at dødsproblematikken har sin rod i kærligheden til livet, idet kærligheden til livet er det dybeste instinkt i den menneskelige natur. Den konklusion, at intet går tabt ifølge den guddommelige lov, er en videnskabelig erkendelse; en evig beståen i en eller anden form betragtes overalt som en sandhed. Af mangfoldige teorier om dette eksisterende problem er tre vigtige løsninger blevet fremlagt; de er velkendte for alle tænkende mennesker. De er:

1. *Den rent materialistiske løsning*, der antager, at så længe den fysiske, håndgribelige form eksisterer og består, kan det bevidste liv erfare og komme til udtryk, men den hævder tillige, at der efter døden og den påfølgende opløsning af legemet ikke længere findes en bevidst, fungerende og selvidentificeret person. Følelsen af et »jeg«, dvs. bevidstheden om at have en personlighed, ulig alle andre personligheder, forsvinder ved formens opløsning; personligheden formodes alene at være summen af cellernes bevidsthed i legemet. Denne teori placerer mennesket på samme stadium som alle andre former i de tre øvrige naturriger; den er baseret på forestillingen om, at det almindelige menneske ikke er sensitivt over for livet, når det ikke længere befinder sig i et fast legeme; den afviser alle beviser om det modsatte og siger, at når vi ikke kan se (med det fysiske øje) og ikke kan bevise (rent håndgribeligt), at »jeg'et« eller det udødelige væsen består efter døden, så eksisterer det ikke. Nu om dage er der

ikke nær så mange, der hælder til denne teori, som der var tidligere, især i den materialistiske viktorianske periode.

2. *Teorien om udødelighed under bestemte forhold.* Denne teori holdes stadig i hævd af visse fundamentalister og teologisk snæversynede åndsretninger, og også af enkelte blandt intelligentsiaen, specielt de med egoistiske tendenser. Denne teori hævder, at kun de, som opnår et vist stadium af åndelig erkendelse, eller som accepterer et specielt sæt teologiske påstande, kan få den personlige udødelighedens gave. Også den rent intellektuelle argumenterer til tider med, at den ypperste gave til menneskeheden er en udviklet og kultiveret tænkning, og at de, der besidder denne gave, ligeledes skænkes evig beståen. En anden åndsretning forviser dem, som de betragter som åndeligt genstridige og som negativt indstillede til at lade sig påtvinge deres særlige teologiske overbevisninger, enten til fuldstændig udslettelse, som i den materialistiske løsning, eller til en evig straf, hvilket i virkeligheden er det samme som at argumentere for en form for udødelighed. På grund af det medfødte gode i menneskets hjerte er det meget få mennesker, der er så hævngherrige eller tankeløse, at de betragter denne fremstilling som acceptabel, og til dem må vi naturligvis regne mennesker, der flygter fra deres mentale ansvar over til en blind tro på teologiske udsagn. Den kristne fortolkning, således som den fremsættes af de ortodokse og fundamentalistiske retninger, viser sig uholdbar, når den underkastes klar tænkning; blandt de argumenter, der går imod denne fortolkning, kan nævnes, at kristendommen forudsætter en lang fremtid men ingen fortid; det er desuden en fremtid, der udelukkende beror på aktiviteterne i dette nuværende liv, og man kan på ingen måde forklare de forskelle og uligheder, som kendetegner menneskeheden. Den viser sig kun holdbar i forbindelse med teorien om en menneskelignende gud, hvis vilje – når den giver sig til kende i praksis – skaber et nu, der kun har en fremtid og ingen fortid; det uretfærdige i dette erkendes i vide kredse, men Guds uransagelige vilje må ikke drages i tvivl. Millioner af mennesker har stadig denne tro, men den fastholdes ikke ligeså stærkt som for hundrede år siden.

3. *Teorien om reinkarnation*, så velkendt for alle mine læsere, bliver mere og mere accepteret i vesten; den har altid været accepteret i østen, men med mange tåbelige tilføjelser og fortolkninger. Denne lære er blevet forvrænget på samme måde som Kristi, Buddhas og Krishnas lære er blevet af deres snæversynede og mentalt begrænsede teologer. De grundlæggende kendsgerninger om en åndelig oprindelse, om en nedstigen i stoffet, om en opstigen gennem utallige inkarnationer i form, indtil disse former er fuldkomne udtryk for den iboende åndelige bevidsthed, og om en række individer ved slutningen af inkarnationscyklen, bliver hurtigere accepteret og erkendt nu end nogensinde før.

Dette er de vigtigste løsninger på spørgsmålet om udødelighed og om den menneskelige sjæls beståen; de forsøger at besvare menneskehjertets evige spørgsmål, såsom hvorfra, hvorfor, hvorhen og hvor. Kun den sidste af disse foreslåede løsninger giver et sandt rationelt svar på dem alle. Accepten af løsninger er blevet forsinket, fordi den – lige siden H.P. Blavatsky formulerede denne urgamle sandhed for vor tids verden i sidste fjerdedel af det nittende århundrede – er blevet præsenteret på en så uintelligent måde. Forståelsen af den er blevet hæmmet af det faktum, at østens mennesker altid har ejet den, og set fra vestens synsvinkel er disse mennesker hedninger, og hedningen »bukker i sin blindhed for træ og sten«, for at citere en af jeres fundamentalistiske salmer. Det må være besynderligt for mennesket fra østens lande at opleve, at i vesten gør religiøse mennesker nøjagtigt det samme, når man ser dem knæle foran de kristne altre med statuer af Kristus, Jomfru Maria og apostlene.

Verdens okkultister har gennem de teosofiske selskaber og andre såkaldt okkulte sammenslutninger i høj grad skadet fremstillingen af sandheden om reinkarnation med unødige, betydningsløse, upræcise og rent spekulative detaljer, som de har fremsat som sandheder om dødsprocessen og om omstændighederne for mennesket efter døden. Disse detaljer afhænger i høj grad af den clairvoyante evne hos fremtrædende astrale psykikere i det Teosofiske Selskab. Men i verdens hellige skrifter

finder vi ikke disse detaljer beskrevet, og H.P.B. beskrev heller ingen i *Den hemmelige lære*. Et eksempel på dette ukorrekte og enfoldige forsøg på at kaste lys over teorien om genfødsel kan vi se i påstanden om den tid, der går mellem hver inkarnation for den bortgangne menneskesjæl, fra inkarnation på det fysiske plan og til tilbagevenden til fysisk genfødsel. Det påstås, at antallet af år afhænger af den bortgangne sjæls alder og dens plads på evolutionsstigen. Det hævdes, at drejer det sig om en meget fremskreden sjæl, så forlænges fraværet fra det fysiske plan tilsvarende, men i virkeligheden er det det modsatte, der er tilfældet. Fremskredne sjæle og de, hvis intellektuelle kapacitet er under hurtig udvikling, kommer hurtigt tilbage på grund af deres sensitive respons på dragningen fra de pligter, interesser og ansvar, de allerede har etableret på det fysiske plan. Menneskene har tendens til at glemme, at tid er en rækkefølge af begivenheder og af bevidsthedstilstande, således som de registreres af den fysiske hjerne. Hvor den fysiske hjerne ikke eksisterer, findes der ikke »tid«, sådan som menneskeheden forstår det. Fjernelsen af det, der hindrer formen, fører lidt efter lidt til en større erkendelse af det evige nu. Når mennesker, der har passeret gennem dødens port, stadig tænker i begrebet tid, skyldes det blændværk og fastholdelse af en stærk tankeform. Det vidner om polarisation på det astrale plan, og det er på dette plan, at ledende teosofiske skribenter og psykikere har arbejdet og grundet deres skrifter. De viser absolut oprigtighed i det, de fremlægger, men forsømmer at erkende den illusoriske karakter, der farver alle opdagelser, som er baseret på astral clairvoyance. Erkendelsen af en udpræget tidsfaktor og en stadig betoning af at tilpasse sig tiden, er egenskaber hos alle højt udviklede inkarnerede mennesker, samt hos de, hvis lavere konkrete tænkeevne er særlig kraftfuld. Børn og unge racer på den ene side og de højt fremskredne mennesker på den anden side, hvis abstrakte tænkeevne virker (gennem den fortolkende lavere tænkeevne), har normalt ingen tidsfornemmelse. Den indviede anvender tidsfaktoren i sine relationer til og kontakter med dem, der lever på det fysiske plan, men selv er han fri af al tidserkendelse i universel forstand.

Anvendelse af begrebet »udødelighed« leder således tanken

hen til ordet »tidløshed« og lærer os, at denne tidløshed eksisterer til gavn for det, der ikke er forgængeligt eller betinget af tid. Dette er et udsagn, der kræver omhyggelig overvejelse. Mennesket inkarnerer ikke under tidstvang. Mennesket inkarnerer på grund af sin karmiske forpligtelse, på grund af den tiltrækkende kraft fra det, han som sjæl har indledt, og på grund af et følt behov for at fuldføre påbegyndte forpligtelser. Han inkarnerer også på grund af ansvarsfølelse og for at møde krav, han er blevet pålagt som følge af tidligere brud mod de love, der styrer rette menneskelige relationer. Når disse krav, sjælnødvendigheder, erfaringer og forpligtelser er blevet opfyldt, træder han for altid »ind i kærlighedens og livets klare, kolde lys« og har ikke længere behov for (hvad angår mennesket selv) sjæls erfaringens barnestadium på jorden. Han er fri for den karmiske forpligtelse i de tre verdener, men befinder sig stadig under impuls fra den karmiske nødvendighed, der til det yderste tvinger ham til at yde de sidst mulige tjenester, som han er i stand til, over for dem, der stadig befinder sig under loven om karmisk forpligtelse. I har således tre aspekter af loven om karma, således som den påvirker princippet om genfødsel:

1. *Loven om karmisk forpligtelse*, som styrer livet i de tre verdener for menneskelig evolution, og som ophører fuldstændigt ved den fjerde indvielse.
2. *Loven om karmisk nødvendighed*. Denne lov styrer den fremskredne discipels og den indviedes liv fra tiden for den anden indvielse frem til en bestemt indvielse højere end den fjerde. Disse indvielser sætter ham i stand til at gå videre til vejen for den højere evolution.
3. *Loven om karmisk transformation*, et gådefuldt udtryk, der styrer de processer, der gennemleves på den højere vej. Disse processer sætter den indviede i stand til helt at kunne forlade det kosmisk fysiske plan og til at kunne virke på det kosmisk mentale plan. Denne lov har at gøre med væsener som Sanat Kumara og hans medarbejdere i Shamballas råds-kammer og deres frigørelse fra byrden af kosmisk begær, der viser sig på vort kosmisk fysiske plan som åndelig vilje. Dette burde være en fængslende tanke for jer. Det er imid-

lertid helt klart, at jeg ikke kan sige meget om dette emne. Den viden, det kræver, er jeg endnu ikke i besiddelse af.

Lad os nu se på et andet aspekt af vort emne. Ser vi på det i et større perspektiv, kan vi tale om tre vigtige hændelser i forbindelse med døden.

For det første har vi den stadige tilbagevendende fysiske død. Den er velkendt for os alle på grund af den store hyppighed – kunne vi blot erkende det. En sådan erkendelse ville hurtigt fjerne den nuværende frygt for døden. For det andet har vi den »anden død«, som Bibelen taler om, og som i den nuværende planetariske cyklus er forbundet med ophør af al astral kontrol over mennesket. I videre betydning fuldbyrdes denne anden død ved den fjerde indvielse, hvor også åndelig aspiration dør, da den ikke længere behøves. Den indviedes vilje er nu fast og urokkelig, og der er intet behov for astral sensitivitet mere.

Der findes en bemærkelsesværdig modsvarighed til denne erfaring på et meget lavere niveau, hvor al astral emotion dør. Dette finder sted for den individuelle aspirant ved tiden for den anden indvielse. Det er således en virkelig hændelse, der registreres bevidst. Mellem den anden og den tredje indvielse må disciplen vise en vedvarende evne til ikke at reagere over for astrale og emotionelle påvirkninger. Den anden død, som jeg taler om her, gælder døden af det kausale legeme, som forsvinder ved tiden for den fjerde indvielse. Dette markerer fuldbyrelsen af opbygningen af antahkaranaen og af oprettelsen af en direkte, ubrudt og kontinuerlig forbindelse mellem monaden og personligheden.

For det tredje er der den tredje død, der indtræffer, når den indviede, sluttelig og uden udsigt til at skulle vende tilbage, lader alle relationer til det kosmisk fysiske plan bag sig. Nødvendigtvis ligger denne død langt frem i tiden for alle i Hierarkiet og er på nuværende tidspunkt kun mulig og tilladelig for nogle få i Shamballas råds-kammer. Det er imidlertid ikke en proces, som Sanat Kumara skal gennemgå. Han gennemgik denne »transformation« for mange æoner siden, da de store omvæltninger, som var indledningen til den lemuriske tidsalder,

fandt sted, og som blev fremkaldt af hans kosmiske erfaring og behovet for en indstrømning af energi fra ekstraplanetariske væsener.

Jeg har givet denne korte sammenfatning, så I kan få en bedre generel forståelse af det, som mestrene benævner »udstrækning af døden i rum«. På de følgende sider vil vi imidlertid begrænse os til spørgsmålet om døden af det fysiske legeme og de subtile legemer i de tre verdener. Vi skal også beskæftige os med de processer, der fører til, at den menneskelige sjæl reabsorberes i den åndelige sjæl på sit eget plan, det højere mentale plan. Vi skal ligeledes uddybe, hvordan reassimileringen af substans og tilegnelsen af stof finder sted, når målet er at reinkarnere.

Vi skal derfor behandle de tre store processer, som jeg tidligere har omtalt; de dækker tre perioder og fører sluttelig til andre processer ifølge loven om genfødsel. De er:

1. *Tilbagegivelsesprocessen*, der styrer perioden, hvor sjælen trækker sig tilbage fra det fysiske plan og fra sine to rent objektive aspekter, det tætte fysiske legeme og det æteriske legeme. Dette vedrører kunsten at dø.
2. *Eliminationsprocessen*, der styrer perioden i menneskesjælens liv efter døden og i den menneskelige evolutions to andre verdener. Dette vedrører sjælens elimination af det astral-mentale legeme, således at den er »rede til at stå frigjort på sit eget sted«.
3. *Integrationsprocessen*, der foregår i perioden, hvor den frigjorte sjæl igen bliver bevidst om sig selv som nærværelsens engel og på ny absorberes i sjælens verden og således går ind i en reflekterende tilstand. Senere, under påvirkning af loven om karmisk forpligtelse eller nødvendighed, forbereder sjælen sig til en ny nedstigning i form.

Det erfaringsområde, hvori døden indgår, således som gennemsnitsmennesket kender den, består af de tre verdener for menneskelig evolution – den fysiske verden, emotions- og begærverdenen og det mentale plan. Set fra dødens synsvinkel er det i sidste instans en dobbelt verden, og heraf kommer udtrykket

»den anden død«. Dette udtryk har jeg tidligere anvendt om det kausale legemes død eller tilintetgørelse, dvs. det legeme, hvori den åndelige sjæl hidtil har virket. Udtrykket kan imidlertid også anvendes i mere bogstavelig forstand, idet det henviser til den anden fase af dødsprocessen i de tre verdener. Det gælder da alene formen og er relateret til de udtrykslegemer, der befinder sig under de formløse niveauer af det kosmisk fysiske plan. Disse formniveauer er – og som I véd, indgår denne kundskab i den okkulte teoris ABC – de niveauer, på hvilke den konkrete lavere tænkeevne virker, den emotionelle natur reagerer over for det såkaldt astrale plan, samt det dobbelte fysiske plan. Det fysiske legeme består af det tætte fysiske legeme og det æteriske legeme. Som følge heraf må vi – når vi analyserer et menneskes død – anvende ordet død i relation til de to faser, hvori den indgår:

Første fase: Det fysisk-æteriske legemes død. Denne fase falder i to stadier:

- a. Det stadium, hvor de atomer, der danner det fysiske legeme, tilbagegives til den kilde, hvorfra de kom. Denne kilde er summen af planetens stof, idet dette stof udgør det planetariske livs tætte fysiske legeme.
- b. Det stadium, hvor det æteriske legeme, der er sammensat af en samling kræfter, tilbagegiver disse kræfter til det almene energireservoir. *Denne dobbelte fase omfatter tilbagegivelsesprocessen.*

Anden fase: »Afkastelsen« (som den undertiden benævnes) af de mental-emotionelle legemer. I virkeligheden danner de kun ét legeme. De tidlige teosoffer gav det (helt korrekt) navnet det »kama-manasiske legeme« eller legemet for begærsind. Jeg har andetsteds nævnt, at der findes intet astralplan eller astrallegerme. På samme måde, som det fysiske legeme er opbygget af stof, der ikke betragtes som et princip, så hører det astrale legeme – når det anskues fra det mentale plan – til samme kategori. Dette er vanskeligt for jer at forstå, eftersom begær og emotion

synes så virkelige og så overordentlig vigtige. Men set fra det mentale plans synsvinkel er det astrale legeme bogstaveligt talt et »fantasifoster«, det er *ikke* et princip. Den meget omfattende anvendelse af fantasi i begærets tjeneste har ikke desto mindre konstrueret en illusorisk verden af blændværk – det astrale plans verden. Når et menneske er i fysisk inkarnation, og såfremt han ikke befinder sig på discipelskabets vej, synes det astrale plan yderst virkeligt med en vitalitet og et liv, der er helt dets eget. Efter den første død (det fysiske legemes død) forekommer det stadig lige virkeligt. Men dets kraft svinder langsomt bort; det mentale menneske når frem til erkendelse om sit eget sande bevidsthedsstade (uanset om det er udviklet eller ikke), og den anden død bliver mulig og indtræder. *Denne fase omfatter eliminationsprocessen.*

Når disse to faser af »kunsten at dø« er forbi, frigøres den diskarnerede sjæl fra stoffets kontrol. Den blev midlertidigt rensset for al forurening gennem substans. Det er ikke sjælen i formen, den menneskelige sjæl, der udvirker dette, men det er et resultat af sjælens aktivitet på sit eget plan, hvorved den trækker til sig den del af sig selv, som vi kalder den menneskelige sjæl. Det er hovedsagelig den overskyggende sjæls aktivitet, der forårsager dette. Sjælen i personligheden kan ikke virkeliggøre dette. På dette stadium kan den menneskelige sjæl kun reagere på dragningen eller den tiltrækkende kraft fra den åndelige sjæl, når den – med klar hensigt – trækker den menneskelige sjæl ud af de hylstre, der holder den fangen. Senere, efterhånden som de evolutionære processer fortsætter, og sjælen i stadig højere grad styrer personligheden, vil det være den i hylstrene *indelukede* sjæl, som – bevidst og tilsigtet – fremkalder faserne i dødsprocessen. I de tidlige stadier vil denne befrielse blive tilvejebragt ved hjælp af den overskyggende åndelige sjæl. Senere, når mennesket lever som sjæl på det fysiske plan, vil han selv – med fuld bevidsthedskontinuitet – gennemføre abstraktionsprocesserne og vil derefter (med styret hensigt) »stige op til det sted, hvorfra han kom«. Dette er genspejlingen i de tre verdener af den fuldkomne gudesøns guddommelige opstigen.

En del af den information om døden, som jeg tidligere har

givet i mine andre bøger, kunne meget vel tilføjes her. Jeg har en bestemt hensigt med at foreslå dette. Der er død alle vegne omkring jer i denne tid. Menneskeåndens krav om at få klarhed over dette spørgsmål har nået en kriseagtig styrke. Det fremkalder en uundgåelig respons fra Hierarkiet. Det er endvidere mit håb, at de studerende vil gøre noget af virkelig betydning for at hjælpe med til at kaste det lys over dødsprocessen, som menneskeheden i dag kræver.

OM DØDEN UDDRAG FRA ANDRE BØGER

»Hvorfor denne blinde magtfuldhed? Hvorfor død? Hvorfor dette formernes forfald? Hvorfor ophæve kraften til at vedblive? Hvorfor død, oh mægtige Guds søn?«

Svagt lyder svaret: »Jeg besidder livets og dødens nøgler. Jeg binder og løsner igen. Jeg, tilintetgøreren, er.«

Esoterisk Psykologi I, side 90.

Hensigten for herren for den første stråle er at stå bag sine seks brødre og, når de har nået deres mål, da at tilintetgøre de former, de har opbygget.

Han kontrollerer dødsdramaet i alle naturriger – en tilintetgørelse af formerne, som medfører frigørelse af kraft og tillader »adgang til lyset gennem dødens port«.

Side 91.

a. »Hold din hånd tilbage, indtil tiden er inde. Giv da dødens gave, oh 'åbner' af døren.«

Side 92.

b. »Adskil denne dragt fra det, som skjuler sig bag dens mange folder. Fjern de tilslørende hylstre. Lad Gud blive set. Tag Kristus ned fra korset.«

Side 97.

Det første skridt hen imod at kunne bekræfte sjælen som en kendsgerning er at påvise kendsgerningen om en fortsat tilværelse, skønt dette givetvis ikke kan bevise kendsgerningen om udødelighed. . . At noget overlever dødsprocessen, og at noget består efter det fysiske legemes opløsning, bekræftes til

stadighed. Hvis dette ikke er tilfældet, er vi ofre for en kollektiv hallucination, og tusinder af menneskers hjerne og forstand er utroværdig, bedragerisk, syg og forvrænget. Et sådant gigantisk, kollektivt vanvid fæstes der vanskeligere lid til end til alternativet, en udvidet bevidsthed. Side 127.

- a. Udviklingen af det æteriske syn og det stærkt stigende antal clairvoyante og clairaudiente mennesker tilkendegiver gang på gang eksistensen af det astrale plan og af den æteriske modpart til den fysiske verden. Flere og flere mennesker bliver vidende om dette subjektive område; de ser mennesker vandre omkring, som enten er såkaldt »døde«, eller som under søvnen har forladt det fysiske hylster.

Side 126-127.

- b. De næste to hundrede år vil se, at døden ikke eksisterer på den måde, som vi nu forstår den store overgang, og vil se, at kendsgerningen om sjælens eksistens bliver fastslået. Sjælen vil blive opfattet som en entitet, som den motiverende impuls, og som det åndelige center bag alle manifesterede former. . . Vor essentielle udødelighed vil blive bevist og realiseret som kendsgerninger i naturens orden.

Side 125.

Inden for de nærmeste år vil påstanden om et vedvarende og evigt liv have bevæget sig ind i vishedens verden. Der vil ikke i noget menneskes sind herske tvivl om, at han stadig vil være en bevidst, levende enhed, når han forlader det fysiske legeme. Han vil blive vidende om, at han fortsætter sin eksistens i en verden, der ligger hinsides den fysiske. Han vil blive vidende om, at han stadig lever, er vågen og bevidst. Denne kendsgerning vil blive bevist på forskellige måder:

- a. Udviklingen af en evne i menneskets fysiske øje. . . vil åbenbare det æteriske legeme. . . og man vil kunne se, at menneskene befinder sig i dette legeme. . .
- b. Det voksende antal af de mennesker, som ejer evnen til at anvende det. . . »genopvakte tredje øje«, vil være med til at bevise sandheden om udødelighed, idet de med lethed vil

- kunne se et menneske, som har forladt sit æteriske legeme såvel som sit fysiske legeme.
- c. En opdagelse inden for det fotografiske område vil bevise, at overlevelse er en kendsgerning.
 - d. Kommunikation med de, der er gået over, vil ved brug af radio til sidst blive en realitet, og således er emnet ført tilbage til den rene videnskab.
 - e. Mennesket vil sluttelig blive stimuleret til en perception og til en kontakt, der vil sætte ham i stand til at *se igennem*, hvilket vil åbenbare naturen af den fjerde dimension, og vil forene den subjektive og den objektive verden i en ny verden. Døden vil miste sin gru, og denne særlige frygt vil være forbi. Side 207-208.

I må altid have i tankerne, at bevidstheden forbliver den samme, enten mennesket er i fysisk inkarnation eller ude af inkarnation, og at udviklingen kan fortsætte endog med større letthed, end når den begrænses og betinges af hjernebevidstheden.
Discipleship in the New Age, Bind I, side 81.

Loven om offer og død er den styrende faktor på det fysiske plan. Nedbrydningen af formen er en af de grundlæggende metoder i evolutionen, for at livet under udvikling kan gøre fremskridt.

A Treatise on Cosmic Fire, side 569.

- a. Loven om nedbrydning er et aspekt af loven om død. Det er den lov, der styrer nedbrydningen af formen, så det iboende liv kan stråle frem i sin fulde styrke. . . Denne lov nedbryder formerne, og loven om tiltrækning fører formernes stof tilbage til den oprindelige kilde. Side 580.
- b. Loven om død styrer i de tre verdener. Side 596.
- c. Loven om offer er loven om død i de finere legemer, idet det vi kalder død, er det tilsvarende i det fysiske legeme. Side 596.
- d. Loven om død og offer styrer den gradvise nedbrydning af konkrete former og deres offer til livet under udvikling. . . Side 596.

- e. Når alle enhederne eller cellerne i den planetariske Logos' legeme har nået målet, frigøres også han fra den tætte manifestation og dør fysisk. Side 509.

DØDSPROCESSEN foregår okkult på følgende måde:

- a. I det første stadium trækker livskraften i det æteriske redskab sig tilbage fra det tætte fysiske legeme, som følgelig »går i forrådnelse« og »opløses i sine bestanddele«. Det fysiske menneske forsvinder og kan ikke længere ses med det fysiske øje, skønt han stadig befinder sig i det æteriske legeme. Når det æteriske syn er udviklet, vil tanken om døden antage helt andre proportioner. Når flertallet af menneskene kan se et menneske fungere i sit fysisk æteriske legeme, vil tabet af det faste legeme blot blive betragtet som en befrielse.
- b. Det andet stadium er tilbagetrækningen af livskraften fra det æteriske legeme og dets devitalisering. . .
- c. Det tredje stadium er tilbagetrækningen af livskraften fra det astrale eller emotionelle legeme, således at det går i opløsning på lignende måde, og livet centraliseres andetsteds. Det har forøget sin vitalitet gennem eksistensen på det fysiske plan og har fået yderligere farve gennem emotionel oplevelse.
- d. Det sidste stadium for mennesket er dets tilbagetrækning fra det mentale legeme. Efter denne firfoldige tilbagetrækning er livskræfterne udelukkende centraliseret i sjælen. . .

Side 735-737.

Loven om tiltrækning nedbryder formerne og fører deres stof tilbage til den oprindelige kilde, inden de opbygges på ny. På evolutionsvejen er virkningerne af denne lov velkendte, ikke kun med hensyn til opløsningen af afkastede legemer, men også med hensyn til nedbrydningen af de former, der legemliggør store idealer. . . Alt nedbrydes til sidst i henhold til denne lov.

Set fra det almindelige menneskes synspunkt kommer denne lovs virksomhed på nuværende tidspunkt klarest til udtryk i dens manifestationer på det fysiske plan. Vi kan spore forbin-

delsen mellem det atmiske (åndelige) og det fysiske plan – idet den på det lavere plan viser sig som loven om offer og død – men dens virkning kan tillige ses på alle fem plan. Det er den lov, som nedbryder det sidste hylster, hvorved den fuldendte sjæl frigøres. Side 581.

Når »viljen til at leve« forsvinder, ophører »nødvendighedens sønner« med at manifestere sig objektivt. . . Når tænkeren på sit eget plan trækker opmærksomheden tilbage fra sit lille system i de tre verdener og samler i sig alle sine kræfter, ophører tilværelsen på det fysiske plan, og alting vender tilbage til den kausale bevidsthed. . . Det viser sig på det fysiske plan som det lysende æteriske legemes tilbagetrækning gennem hovedets øverste punkt og den efterfølgende opløsning af det fysiske legeme. Skabelonen forsvinder og den faste fysiske form falder fra hinanden. Side 85.

- a. Det æteriske legeme er et netværk af fine kanaler, der i virkeligheden er dele af en smukt sammenflettet, tynd streng – hvor den ene del af denne streng er det magnetiske led, som forbinder det fysiske og det astrale legeme, og som kappes af eller brydes, efter at det æteriske legeme har trukket sig tilbage fra det faste fysiske legeme ved dødens indtræden. »Sølvsnoren brister«. (Se *Prædikerens Bog*, 12, 6). Side 98.
- b. Senere vil man finde »metoder til at bevise, at livet fortsætter efter det fysiske legemes død, og det æteriske væv vil blive opfattet som en betydningsfuld faktor i sagen.« Side 429.

Døden er »indvielse eller indgangen til et stadium af frigørelse«.

Esoterisk Psykologi I, side 220.

Døden og det æteriske legeme

Det er ikke vor hensigt at give oplysninger, som videnskaben

kan verificere, ej heller at vise vejen til det næste skridt fremad for videnskabelige forskere – at vi måske alligevel gør det, er rent tilfældigt og helt sekundært. Det, vi primært søger, er at angive udviklingen af og den indre sammenhæng i det trefoldige hele, der gør solsystemet til det, det er – det redskab, hvorigennem et stort kosmisk VÆSEN, Sol-Logos, manifesterer aktiv intelligens med den hensigt at udvikle kærlighedssiden af sin natur til fuldkommenhed. Bag denne plan og skjult i det højeste væsens viljesbevidsthed, ligger en endnu mere esoterisk og vidtgående hensigt, som ifølge sagens natur vil komme til udtryk senere, når det nuværende mål er nået. Den dualistiske skiften mellem objektiv manifestation og subjektiv formørkelse, den periodiske udånding efterfulgt af indåndingen af alt det, der er ført frem gennem evolutionen, legemliggør i systemet en af de grundlæggende kosmiske vibrationer og er grundtonen hos det kosmiske VÆSEN, hvis legeme vi er. Logos' hjerteslag (hvis man kan bruge så mangelfuldt et udtryk) er kilden til al cyklisk evolution, og heraf kommer den betydning som tillægges den side af udviklingen, der kaldes »hjerne-« eller »kærlighedsaspektet« og den interesse studiet af rytme vækker. Det gælder ikke alene kosmisk og makrokosmisk, men også studiet af den menneskelige enhed. Bag alle fysiske udtryk for rytme, vibration, cykler og hjerteslag ligger deres subjektive analogier – kærlighed, følelse, begær, ønsker, harmoni, syntese og ordnet rækkefølge – og bag disse analogier ligger kilden til alt, identiteten hos dette højeste væsen, som udtrykker sig på denne måde.

Derfor vil studiet af pralaya eller tilbagetrækningen af livet fra det æteriske legeme være det samme, hvad enten man studerer tilbagetrækningen af menneskets, planetens eller solsystemets æteriske dublet. Virkningen er den samme og konsekvenserne ens.

Hvad er resultatet af denne tilbagetrækning eller rettere, hvad forårsager dette noget, vi kalder død eller pralaya?

Da vi i denne afhandling nøje følger lærebogsstilen, vil vi fortsætte vor systematiske opstilling. Tilbagetrækningen af et menneskes, en planets eller et systems æteriske dublet har følgende årsager:

a. *Ophør af begær*. Dette burde være resultatet af alle evolutionsprocesser. Den sande død fremkaldes, i henhold til loven, ved at målet nås og aspirationen derfor ophører. Det sker for det individuelle menneske, det himmelske menneske og selv for Logos, når evolutionscyklen nærmer sig slutningen.

b. Ved nedsættelse og det gradvise ophør af den cykliske rytme *opnås den rigtige vibration* og arbejdet fuldendes. Når vibrationen eller tonen, der udsendes, føles eller lyder perfekt, fremkalder den (ved sammensmeltning med andre vibrationer) formernes endelige nedbrydning.

Bevægelse er, som vi ved, karakteristisk ved tre egenskaber:

1. Inerti.
2. Bevægelighed.
3. Rytme.

Disse tre opleves netop i ovennævnte rækkefølge og indleder en periode med langsom aktivitet efterfulgt af én med ekstrem bevægelse. I denne mellempriode opstår (mens den rigtige tone og svingningstakt søges) forbigående perioder præget af kaos, eksperimenter, erfaring og erkendelse. Efter disse to bevægelsestilstande (som er karakteristiske for atomet, mennesket, det himmelske menneske eller gruppen og Logos eller helheden) følger en rytmisk og stabiliserende periode, hvor balancepunktet nås. Når modsætningsparrene afbalanceres, og der skabes ligevægt, er pralaya uundgåelig.

c. *Adskillelsen af det fysiske og det finere legeme* på de indre plan gennem nedbrydningen af vævet. Dette har en tredobbelt virkning:

For det første. Livet, som besjælede den fysiske form (både fast og æterisk), og som udgik fra det permanente atom, og derfra »strømmede gennem det bevægelige og det ubevægelige« (i Gud, det himmelske menneske og mennesket såvel som stofatomet), trækkes atter ind i atomet på abstraktionsplanet. Dette »abstraktionsplan« er forskelligt for de forskellige eksistenser:

- a. For det fysiske permanente atom er det det atomare underplan.
- b. For mennesket er det kausallegemet.
- c. For det himmelske menneske er det det andet eller det monadiske livs plan – det himmelske menneskes hjemsted.
- d. For Logos er det adiplanet.

Det er de steder, hvor enheden forsvinder ind i pralaya. Vi må i den forbindelse huske, at det altid kun er pralaya set *nedefra*. Set med det højere syn, der ser, hvordan det finere hele tiden overskygger det faste, når det ikke er objektivt manifesteret, er pralaya simpelt hen subjektivitet – ikke det »som ikke er«, men det der er esoterisk.

For det andet. Når et menneskes, en planetarisk Logos' og en Sol-Logos' æteriske dublet nedbrydes, bliver den ikke-polariseret i forhold til sin beboer og tillader derfor denne at slippe bort. Den udgør (for at sige det på en anden måde) ikke længere en kilde, der tiltrækker, ej heller et magnetisk punkt. Den bliver ikke-magnetisk, og den store lov om tiltrækning ophører med at styre den, hvorfor formen nedbrydes. Egoet tiltrækkes ikke længere af sin form på det fysiske plan og trækker med indåndingen sit liv ud af hylstret. Cyklen nærmer sig afslutningen, forsøget er udført, målet (som varierer fra liv til liv og fra inkarnation til inkarnation) er nået, og der er ikke mere at begære. Derfor mister egoet eller det tænkende væsen interessen for formen og vender sin opmærksomhed indad. Polariteten skifter, og det fysiske legeme afkastes sluttelig.

Den planetariske Logos følger på lignende måde i sin større cyklus (syntesen eller summen af sine legemscellers små cykler) samme kurs. Han bliver ikke længere draget nedad eller udad og vender derfor blikket indad. Han samler summen af alle de mindre liv i sit legeme, planeten, og afbryder forbindelsen. Den ydre tiltrækning ophører, og alt søger ind mod centret i stedet for at være spredt til periferien af hans legeme.

I systemet gennemgår Sol-Logos den samme proces. På sit høje abstraktionsplan bliver han ikke længere tiltrukket af sit manifestationslegeme. Han vender opmærksomheden indad, og modsætningsparrene, ånd og stof, adskilles. Med denne adskil-

lelse ophører solsystemet, denne »søn af nødvendighed« eller »af begær«, at være og forsvinder ud af objektiv eksistens.

For det tredje. Dette fører i sidste instans til, at det æteriske legemes atomer spredes og vender tilbage til deres oprindelige tilstand. Det subjektive liv, syntesen af vilje og kærlighed i aktiv form, trækkes tilbage. Fællesskabet opløses, og da forsvinder formen. Den magnetisme, der holdt den sammen, er ikke længere til stede, og derfor spredes partiklerne fuldstændigt. Materien består, men formen består ikke længere.

Den anden Logos' arbejde ender, og sønnens guddommelige inkarnation afsluttes. Men materiens egenskab eller indre kvalitet består, og i slutningen af hver manifestationsperiode er den, selv om den nedbrydes til sin oprindelige form, aktiv intelligent materie plus selve gevinsten ved hver manifestation, den forøgede udstråling og latente aktivitet, den har vundet gennem erfaring. Lad os illustrere: I udifferentieret tilstand var solsystemets materie aktivt intelligent materie, og det er alt, hvad der kan siges om det. Denne aktivt intelligente materie var præget af en tidligere erfaring og farvet af en tidligere inkarnation. Nu er denne materie i en form, idet solsystemet ikke er i pralaya, men i objektiv manifestation – denne objektivitet har til formål at føje en anden egenskab til det logoiske indhold, som er kærlighed og visdom. Derfor vil solsystemets materie ved den næste solare pralaya, ved slutningen af brahmas et hundrede år, være farvet af aktiv intelligens og aktiv kærlighed. Det betyder helt bogstaveligt, at solens samlede mængde atomart stof i sidste instans vil vibrere i en anden toneart, end det gjorde i manifestationens første gry.

Det kan vi overføre til den planetariske Logos og den menneskelige enhed, for analogien gælder også her. I lille målestok har vi en overensstemmelse i det faktum, at mennesket i hver livsperiode får et mere udviklet fysisk legeme med større modtagelighed, som er stemt i en højere toneart, som er mere forædlet, og som svinger i en anden takt. I disse tre tanker ligger der megen oplysning, hvis de studeres omhyggeligt og gennemtænkes logisk.

d. *Ved transmutation af det violette til det blå.* Dette kan vi ikke uddybe nærmere. Vi kommer blot med oplysningen og

overlader fortolkningen til de studerende, hvis karma tillader det, og hvis intuition er tilstrækkeligt udviklet.

e. *Ved tilbagetrækningen af livet opløses formen gradvist.* Her er det interessant at lægge mærke til refleksvirkningen: for de større bygmestre og devaer, som er de aktive medhjælpere under manifestationen, og som holder formen sammen og om-danner, anvender og udsender pranastrømmene, mister også deres tiltrækning til formens stof og vender opmærksomheden andre steder hen. Under udåndingen (hvad enten den er menneskelig, planetarisk eller logoisk) tiltrækkes disse opbyggende devaer af den manifesterende enheds vilje og begær og udfører deres opbygningsarbejde – (devaer, der er på samme stråle som enheden, eller på en komplementær stråle). Under indåndingen (hvad enten den er menneskelig, planetarisk eller logoisk) tiltrækkes de ikke længere, og formen begynder at gå i opløsning. De mister interessen, og de kræfter (og væsener), der repræsenterer tilintetgørelsen, udfører det nødvendige nedbrydningsarbejde. De spreder den for »himlens fire vinde« (som det hedder okkult) eller overgiver den til de fire åndedrag – en firfoldig nedbrydning og spredning. Her er et vink til grundig overvejelse.

Selv om vi, som det måske var ventet, ikke har tegnet et billede af dødslejesenen eller det skælvende æteriske legemes dramatiske flugt gennem hovedcentret, har vi dog opregnet nogle af de love og hensigter, der styrer denne tilbagetrækning. Vi har set, hvordan målet i hvert liv (hvad enten det er menneskeligt, planetarisk eller logoisk) burde være realiseringen og fuldbyrdelsen af en bestemt hensigt. Denne hensigt er udviklingen af en stadig mere velegnet form, som ånden kan benytte. Og når denne hensigt er opfyldt vender beboeren sin opmærksomhed bort, og formen går i opløsning efter at have tjent sit formål. Det er imidlertid ikke altid tilfældet i hvert menneskeliv, og heller ikke i hver planetarisk cyklus. Månens mysterium er mysteriet om fiasko. Når det bliver forstået, fører det til et værdigt liv og en målsætning, det er værd at yde sit bedste for at opfylde. Når dette syn på sandheden er almindeligt anerkendt, sådan som det bliver, når racen er tilstrækkelig intelligent, vil evolutionen gå trygt og sikkert fremad og fejltagelser-

ne være mindre talrige.

A Treatise on Cosmic Fire, side 128-133.

Når kæder brydes, skaber det alvorlige reaktioner. Alligevel er det således, at – kunne I blot se det – adskillelsen af det ydre fysiske plans kæder er det mindst alvorlige og det mest kortvarige af alle sådanne hændelser. Døden selv er en del af den store illusion, og det er den kun på grund af de slør, vi har omgærdet os selv med. Alle os, der arbejder inden for blændværkets område (det nye område, som menneskeheden må lære *bevidst* at arbejde i) har man hædret og vist tillid. Døden kommer til alle, men for disciple bør almindeligt blændværk og sorg ikke forekomme. Jeg vil sige til jer: Se ikke tilbage på fortiden. I den retning ligger blændværk og sorg. Det er den mest almindelige retning og er den mindste modstands vej for flertallet. Men sådan er jeres vej ikke. Se hverken efter åbenbaring eller en meddelt illusorisk trøst, der formidles af dem, der svæver på skillelinjen mellem det sete og usete. Jeg gentager: Dette er ikke vejen for jer. I er ikke fortvivlede og sørgende disciple, der ængsteligt ser mod det adskillende slør i håb om et tegn, der kommer igennem, og som kan overbevise jer om, at alt er vel. .

Ræk op mod sjælens højder, og når I har søgt og fundet den fredens og glædens ophøjede tinde, på hvilken jeres sjæl står urokkelig, se derefter ind i verdenen for *levende* mennesker – en trefoldig verden, hvori alle mennesker såvel inkarnerede som diskarnerede findes. Find frem til det, som jeres sjæl kan og vil opdage. Blændværket fra vore egne sorger, fortidens maya, forvrænger altid synsvinklen. Kun sjælen står fri fra illusion, og kun sjælen ser tingene, som de er. Stig derfor op til sjælen.

Discipleship in the New Age I, side 463.

KAPITEL V

Tilbagegivelsesprocessen

Temaet om døden, som vi nu behandler, må vi nærme os med en fornuftsbetonet holdning og med en videnskabelig indstilling, så meget som det er os muligt. Menneskehedens frygtkompleks vinder indpas i menneskets bevidsthed gennem dødsprocessen. Den egentlige frygt skyldes det forhold, at mennesket tror, det ikke lever videre. Ikke desto mindre er døden det mest almindelige fænomen på planeten. Bevar dette i erindring. Dødsprocessen er det store universelle ritual, der styrer hele vort planetariske liv, men det er kun i den menneskelige familie og svagt, meget svagt, i dyreriget, at reaktionen på døden er frygt. Kunne I blot se den æteriske verden på samme måde, som de på den indre side af livet oplever og ser den, så ville I se den store planetariske tilbagegivelsesproces finde sted uophørligt og uafbrudt. I ville se en stor aktivitet foregå i den æteriske verden, hvor anima mundi, dyresjælen og den menneskelige sjæl, konstant tilbagegiver alle fysiske formers substans til det store reservoir af grundsubstans. Denne grundsubstans er lige så vel en levende, styret enhed som verdenssjælen, der så ofte omtales. Denne vekselvirkning mellem dødsprincippet og livsprincippet frembringer den egentlige skabelses aktivitet. Den impulsgivende, styrende kraft er Guds sind, den planetariske Logos' sind, mens han fuldfører sine guddommelige hensigter, og i denne proces fører alt det med sig, han benytter ved manifestationen.

Menneskets dødsfrygt skyldes hovedsagelig, at sjælsriget, det femte naturrige, har rettet opmærksomheden (indtil relativt sent i denne verdenscyklus) mod at komme til udtryk gennem form og mod nødvendigheden af at søge erfaring gennem stof, for med tiden frit at kunne styre det. Antallet af sådanne sjæle, der ikke stræber efter at få udtryk i de tre verdener, er så relativt lille set i forhold til det samlede antal sjæle, der kræver erfaring i de tre verdener, at man kan sige, at forud for den cyklus eller æra, som vi kalder den kristne, regerede døden triumferende. I

dag står vi imidlertid på tærskelen til en fuldstændig forandring i denne tilstand, da menneskeheden – i langt højere grad end nogensinde tidligere – er ved at opnå en nødvendig nyorientering. De højere værdier og sjælens liv begynder at herske, idet sindet med dets højere og lavere aspekter holder fast ved dette. Det vil uvilkårligt frembringe en ny indstilling til døden. Den vil blive betragtet som en naturlig og ønskværdig proces, som mennesket underkastes cyklisk. Menneskene vil da forstå betydningen af Kristi ord, da han sagde: »Så giv kejseren, hvad kejserens er, og Gud, hvad Guds er«. Ved den lejlighed, hvor disse ord blev sagt, refererede han til den store tilbagegivelseshandling, som vi kalder døden. Tænk over denne lignelse og se, hvordan sjælen, der er indesluttet i den universelle sjæl, fremstilles symbolsk som en fisk i vandet, der har en metal mønt i munden, materiens symbol.

I et af de urgamle skrifter forekommer følgende symbolske ord:

Faderen sagde til sønnen: Gå ud og tag det til dig, som ikke er dig selv, og det som ikke er dit eget, men som er mit. Betragt det som dit eget og søg årsagen til dets tilsynskomst. Lad det fremstå som var det dig selv. Opdag således blændværkets verden, den dybe illusions verden, falskhedens verden. Lær derefter, at du har taget det, som ikke er målet for sjælens stræben.

Og når dette øjeblik kommer i enhver cyklus, og be- drageriet og tyveriet er afsløret, da høres en røst. Adlyd denne røst. Det er røsten fra det i dig selv, som hører min røst, en røst, som de, der elsker at stjæle, ikke hører. Budet vil lyde igen og igen: »Giv tilbage det *stjålne gods*. Vid, at det ikke er dit«. Med større mellemrum vil denne røst lyde igen: »Giv tilbage det *lånte gods*; tilbagebetal din gæld«.

Og derefter, når alle lektier er blevet lært, vil røsten endnu engang lyde: »Tilbagegiv med glæde det, som var mit, som var dit, og som nu atter er vort. Du har ikke mere behov for form. Stå fri«.

Betydningen af foranstående ord er tydelig.

To hovedsynspunkter kan tjene til at klarlægge dødsproblematikken, som vi nu behandler. *Det første* er den store dualisme, som altid er til stede i manifestationen. Enhver af dualiteterne har sit eget udtryk, er styret af egne love, og søger sine egne mål. Men – i tid og rum – forenes modsætningernes interesser til gavn for begge, og tilsammen frembringer de tilsynekomsten af en enhed. Ånd-stof, liv-tilsynekomst, energi-kraft – har hver og én deres eget udstrålende aspekt. De har alle relation til hinanden, og alle har et gensidigt midlertidigt mål. Således skaber de tilsammen den evige forandring, den cykliske ebbe og flod af livet i manifestation. I denne relation mellem fader-ånd og moder-materie bliver sønnen skabt, og under barnestadiet foregår hans livsprocesser i moderens aura. Han er identificeret med hende, men søger dog hele tiden at undslippe hendes dominans. Når sønnen har nået modenhed, intensiveres problemet, og faderens »dragende kraft« begynder langsomt at opveje moderens besiddende holdning, indtil stoffets eller moderens magt over sønnen (sjælen) til sidst brydes. Når sønnen, Kristus-barnet, er blevet befriet fra moderens formynderskab og fastholdende hænder, lærer han faderen at kende. Jeg taler til jer i symbolsprog.

Det andet er, at alle inkarnationsprocesser, dvs. liv i form og tilbagegivelse (gennem dødsprincippet aktivitet) af stof til stof og af sjæl til sjæl, foregår i overensstemmelse med den store universelle lov om tiltrækning. Kan I forestille jer en tid, hvor mennesket klart erkender og byder dødsprocessen velkommen og beskriver den med følgende enkle ord: »Tiden er kommet, hvor min sjæls tiltrækkende kraft kræver, at jeg forlader mit legeme og giver det tilbage til det sted, hvorfra det kom«? Forestil jer forandringen i den menneskelige bevidsthed, når døden vil blive betragtet som en enkel og bevidst frigørelse fra den form, som midlertidigt blev taget i besiddelse for at nå to bestemte mål:

- a. At opnå kontrol i de tre verdener.
- b. At give formernes substans, der er »stjålet eller lånt eller tilegnet på ret måde« alt efter evolutionstrinet, mulighed for at nå et højere punkt af fuldkommenhed gennem livets virkning på denne substans via sjælen.

Det er betydningsfulde tanker. De har været udtrykt før, men er blevet affærdiget som symbolske tanker, som trøstende tanker eller som ønsketænkning. Jeg præsenterer dem for jer som virkelige i deres natur, som uundgåelige i praksis og som en ligeså bekendt metode og proces, som de aktiviteter (af naturen rytmiske og cykliske), der styrer gennemsnitsmenneskets liv – at stå op og gå i seng, at spise og drikke og alle de tilbagevendende gøremål, som han er vant til at udføre.

Da jeg behandlede emnet om døden i *En afhandling om Hvid Magi*, koncentrerede jeg mig specielt om de fysiske dødsprocesser, idet jeg beskrev dem set ud fra betragterens eller iagttagernes synsvinkel. Jeg søgte dér at antyde, hvilken holdning betragteren bør indtage. Her har jeg til hensigt at illustrere emnet med et lidt anderledes billede og pege på det, som den sjæl, der trækker sig tilbage, kender. Dette kan indebære en gentagelse af, hvad I allerede véd, men jeg ønsker alligevel, at I repeterer visse grundlæggende udsagn. Lad mig opstille dem i korthed. I skal betragte dem som fundamentale og faktiske.

1. Tiden er inde for en inkarneret sjæls tilbagetrækning. Sjælen har tidligere:
 - a. Tilegnet sig et fysisk legeme af en vis kvalitet, tilpasset sjælens krav og alder.
 - b. Ført energi til det fysiske legeme via det æteriske legeme og således levendegjort det til livsaktivitet, så længe som sjælens forudbestemte fysiske virke skal vare.
2. To store strømme af energi flyder ind i det fysiske legeme og bringer det til aktivitet og skaber dets kvalitet og udtryksmåde, samt det indtryk, det gør på sine omgivelser.
 - a. *Strømmen af dynamisk liv*. Den er forankret i hjertet.

Denne strøm af dynamisk energi kommer ind i legemet via hovedet og fortsætter ned til hjertet, hvor den er fokuseret under livscyklen. En mindre strøm af universel energi eller prana, der adskiller sig fra den individualiserede livskraft, kommer ind i det fysiske legeme via milten. Derefter stiger den op til hjertet for at forene sig med den større og mere betydningsfulde livsstrøm. Livsstrømmen giver energi til og holder det integrerede fysiske legeme sammen. Strømmen af pranisk energi vitaliserer de enkelte atomer og celler, som legemet består af.

- b. *Strømmen af individuel bevidsthed.* Den er forankret i hovedet og er et aspekt af sjælen; den åbenbarer den bevidsthedstype, som karakteriserer det opnåede trin i evolutionen. Denne energistrøm virker også sammen med en strøm af personlighedskraft, som kendetegnes af begær (emotionel eller astral sansning) og kommer ind i det fysiske legeme via solar plexus centret. Dette center forbinder mennesket med hele det astrale plan og således med blændværkets verden. Det uudviklede menneske og gennemsnitsmennesket har solar plexus som bevidsthedscenter, og skønt energien registreres af bevidsthedscentret i hovedet, bevirker den ingen som helst erkendelse. Det er af denne grund, at sjælen i dødsøjeblikket forlader legemet via solar plexus og ikke via hovedet. Når det gælder det udviklede menneske, den mentale type, aspiranten, disciplen eller den indviede, trækker bevidsthedstråden sig tilbage fra legemet via hovedet.
3. Gruppensjælen for alle former i dyreriget trækker livsprincippet tilbage – under loven om tiltrækning – fra hver enkelt fysisk form via solar plexus, som udgør hjernen for det almindelige dyr. Højt udviklede dyr og husdyr begynder at anvende hjernen i større eller mindre grad, men livsprincippet og det sansende aspekt eller dyrebevidstheden trækker sig fremdeles tilbage via solar plexus centret. På alle stadier i den evolutionære proces findes der således visse interessante energitriangler.
 - a. Når det gælder dyr og sådanne mennesker, som i udvik-

ling kun står en anelse over dyrene, såsom imbecile og visse mennesker, der synes at være født uden noget individuelt bevidsthedscenter, har følgende trefoldighed betydning:

Gruppensjælen.
Solar plexus.
Milten eller pranacentret.

- b. Når det gælder uudviklede, men ikke desto mindre individualiserede mennesker, og den gennemsnitlige emotionelle type, kan følgende trefoldighed noteres:

Sjælen.
Hovedcentret.
Solar plexus.

- c. Når det gælder højt udviklede mennesker og dem, der betræder discipelskabets vej, er følgende triangel aktiv ved tidspunktet for døden:

Sjælen.
Hovedcentret.
Ajacentret.

I forbindelse med disse treheder findes der en dobbelt relation til livsprincippet:

- a. Hjertet, hvor sjælens liv i formen er fokuseret.
b. Milten, hvorigennem den universelle livsessens eller prana passerer konstant og rytmisk.

Hele emnet er naturligvis svært tilgængeligt, og det kan ikke på nuværende tidspunkt verificeres for de mennesker, der befinder sig på rent menneskelige niveauer. At acceptere ovennævnte tre punkter, der i dag er hypotetiske, vil dog hjælpe til at tydeliggøre jeres tanker om hele dette omfattende emne om tilbagegivelse, som vi beskæftiger os med.

4. Det næste punkt fordrer intet bevis, for det er almindeligt accepteret. Det er, at begær styrer dødsprocessen, ligesom det også styrer processerne for livserfaring. Vi siger til stadighed, at når viljen-til-at-leve ikke længere er til stede, så er døden den uundgåelige følge. Viljen-til-at-leve, enten den forekommer som det fysiske legemes modstand, når det fungerer som et elementalvæsen, eller den forekommer som sjælens styrede intention, er et aspekt af begær, eller snarere den åndelige viljes reaktion på det fysiske plan. Der findes således en tæt sammenknyttet relation mellem:
- a. Sjælen på sit eget plan.
 - b. Det astrale legeme.
 - c. Solar plexus centret.

Denne relation har hidtil ikke fået særlig stor opmærksomhed i forbindelse med kunsten at dø. Ikke desto mindre fortjener den grundig overvejelse.

I vil bemærke, at jeg her behandler emnet om døden, når den kommer som følge af sygdom eller på grund af alderdom. Jeg refererer ikke til døden, når den indtræffer som følge af krig eller ulykke, mord eller selvmord. Disse dødsårsager og andre årsager kommer ind under en helt anden styringsproces; menneskets karma eller individuelle skæbne er ikke nødvendigvis medinddraget, når det drejer sig om krig. Da dræbes et meget stort antal mennesker. Dette kommer ikke ind under loven om årsag og virkning som en faktor i det enkelte menneskes sjælsudvikling. Det er ikke en tilbagegivelseshandling planlagt af en bestemt sjæl som led i dens virkeliggørelse af sin individuelle skæbne. Døden, der kommer gennem krigens destruktive processer, er underlagt den planetariske Logos' styrende og cykliske hensigt; han virker gennem rådsforsamlingen i Shamballa. De højtudviklede væsener, som dér styrer verdensprocesserne, véd, at tiden er kommet, hvor relationen mellem det planetariske onde og lysets eller det godes kræfter har nået et punkt af »eksplosiv antagonisme« (som det kaldes). Dette må gives muligheden for fri udløsning, såfremt den guddommelige hen-

sigt skal kunne virkeliggøres uhindret. Derfor tillades eksplosionen; dog er der hele tiden en kontrollerende faktor nærværende, selv om den er uvirkelig for mennesket. Eftersom disse højtudviklede væsener (der udarbejder eller udfører Guds vilje) på ingen måde identificerer sig med formlivet, har de som konsekvens heraf en rigtig forståelse af den relative betydning, som livet i form har; tilintetgørelsen af former betyder for dem ikke døden på samme måde, som vi opfatter den, men ene og alene betyder den en frigørelsesproces. Det er de mennesker, der identificerer sig med formen, der med deres begrænsede syn konsekvent har næret dødsfrygten. Den cyklus, som vi nu lever i, har set tilintetgørelse af det største antal menneskelige *former* i hele vor planets historie. *Menneskelige væsener er ikke blevet tilintetgjort.* Jeg beder jer bemærke dette udsagn. På grund af denne massetilintetgørelse har menneskeheden gjort et hurtigt fremskridt mod en mere afklaret holdning til døden. Dette har endnu ikke vist sig tydeligt, men om kort tid vil den nye holdning begynde at kunne mærkes, og dødsfrygten begynde at forsvinde fra vor verden. Det vil endvidere afhænge af, i hvor høj grad den menneskelige responsmekanisme tiltager i sensitivitet, da dette vil føre til, at menneskets sind vender sig indad eller bliver nyorienteret med uforudsigelige resultater.

Den dybeste årsag til alle krige er følelsen af adskilthed. Denne grundlæggende individualisme eller med glæde accepterede isolationisme fører til alle de sekundære årsager til krig: grådighed, der skaber økonomisk katastrofe; had, der skaber nationale og internationale spændinger; grusomhed, der skaber smerte og død. Dødens rødder er derfor dybt forankret. Det, vi kalder døden i almindelig forstand, er, at den adskilte individuelle livscyklus på det fysiske plan afbrydes; som følge heraf er døden en forsonende proces. Kunne I blot se lidt dybere, ville I se, at døden frigiver det individualiserede liv til en mindre trang og indespærret eksistens, og senere – når dødsprocessen har fundet sted for de tre legemer i de tre verdener – til det universelle liv. Dette er et øjeblik af uudsigelig lyksalighed.

Loven om tiltrækning styrer dødsprocessen, ligesom den styrer alt andet i manifestation. Det er princippet om kohærens, der i overensstemmelse med hele legemets afbalancerede inte-

gration bevarer det intakt, stabiliserer dets rytme og cykliske livsprocesser og relaterer dets forskellige dele til hinanden. Dette princip er det vigtigste koordinerende princip i alle former, for det er det primære udtryk (i sjælen) af guddommelighedens første aspekt, viljesaspektet. Denne udtalelse kan overraske jer, eftersom I er vant til at betragte loven om tiltrækning som et udtryk af det andet aspekt, kærlighed-visdom. Det tiltrækkende princip findes i alle former, lige fra atomets meget lille form til den form, som er planeten jorden, hvorigennem vor planetariske Logos udtrykker sig. Når det drejer sig om princippet om kohærens og årsagen til integration, så er det også gennem det, at »tilbagegivelse« tilvejebringes, og gennem hvilket den menneskelige sjæl periodisk genabsorberes i den overskyggende sjæl. Dette aspekt af loven om tiltrækning har endnu ikke fået særlig stor opmærksomhed. Årsagen hertil er, at det vedrører denne lovs højeste udtryk og er derfor relateret til guddommens viljesaspekt og således også til monadens viljesaspekt. Først når Shamballakraften kommer ind med sin mere direkte aktivitet i den kommende cyklus, og menneskene begynder at skelne (således som de må og skal) mellem egenvilje og den åndelige vilje, mellem beslutsomhed, intention, plan, formål og fikseret polarisering, vil klar forståelse vokse frem. Loven om tiltrækning har (som alt andet i manifestationen) tre faser eller aspekter, hver relateret til de tre guddommelige aspekter:

1. Den relaterer liv og form, ånd og stof – det tredje aspekt.
2. Den styrer den kohærente, integrerende proces, som skaber formerne – det andet aspekt.
3. Den frembringer den ubalance, som resulterer i opløsning; den betvinger således formen – hvad angår mennesket – og lader dette ske i tre faser, som vi benævner:
 - a. *Tilbagegivelse*, der resulterer i opløsning af legemet, og i, at legemets elementer, atomer og celler, vender tilbage til deres oprindelige kilde.
 - b. *Elimination*, der indebærer den samme grundlæggende proces i relation til de kræfter, der har dannet det astrale

legeme og det mentale legeme.

- c. *Absorption*, som er den måde, hvorved den menneskelige sjæl integreres i sin oprindelige kilde, den overskyggende, universelle sjæl. Dette er et udtryk af det første aspekt.

Disse faser viser og illustrerer, når de er rigtigt forstået, den unikke kraft, der beror på loven om tiltrækning og dens relation til loven om syntese, der styrer det første guddommelige aspekt. Integration skaber til sidst syntese. De mange cykliske integrationer, som finder sted i en inkarnerende sjæls store livscyklus, fører til den endelige syntese af ånd og sjæl, hvilket er målet for den evolutionære proces, når det drejer sig om menneskeheden. Efter den tredje indvielse resulterer dette i menneskets fuldstændige frigørelse fra substansens »dragende kraft« i de tre verdener og som følge heraf i hans evne til med fuld forståelse at styre loven om tiltrækning i dens forskellige faser, for så vidt den skabende proces er involveret. Senere vil mennesket mestre andre faser.

Et punkt må I erindre. Ordene: »Af jord er du kommet, til jord skal du blive«, som er et velkendt indslag ved begravelsesritualer i vesten, refererer til tilbagegivelsen og beskriver det fysiske legemes elementers tilbagevenden til det oprindelige reservoir af stof og til den vitale forms substans til det almene æteriske reservoir. Ordene »ånden skal vende tilbage til Gud, som gav den« er en fordrejet henvisning til, at sjælen absorberes i den universelle sjæl. De almindelige ritualer forsommer imidlertid at understrege, at det er den individualiserede sjæl, som under absorptionsprocessen beordrer og igangsætter tilbagegivelsen ved at anvende den åndelige vilje. I vesten har man glemt, at denne »ordre om at tilbageføre« er blevet givet meget ofte ned gennem tiderne af enhver sjæl i fysisk form. Ved at gøre dette, strammer det første guddommelige aspekt – monaden på sit eget plan – stadigt og uundgåeligt sit greb om sit manifestationslegeme via sin genspejling, sjælen. Viljespektet bliver således i stadig højere grad virksomt på discipelskabets vej, hvor åndelig beslutning når det højeste udviklingspunkt, og på indvielsens vej, hvor viljen begynder at fungere bevidst. Det er værd at erindre, ikke sandt, at det er, når sjælen

på sit eget plan med fuld hensigt giver ordren til sin skygge i de tre verdener, at den lærer at udtrykke det guddommelige første og højeste aspekt. I begyndelsen og i en meget lang periode sker dette alene gennem dødsprocessen. Vanskeligheden ligger for øjeblikket i, at relativt få mennesker er sjælsbevidste, og som følge heraf forbliver de fleste mennesker uvidende om deres egen sjæls »okkulte befalinger«. Efterhånden som menneskeheden bliver sjælsbevidst (og dette vil blive et af resultaterne af krigens lidelser), vil døden blive opfattet som en »beordret« proces, gennemført under fuld bevidsthed og med forståelse af den cykliske hensigt. Dette vil naturligvis afslutte dødsfrygten, der nu er ved at tage overhånd, og vil også bremse den tendens til selvmord, som vi kan se tiltage i antal i disse vanskelige tider. Det syndige i mord ligger i virkeligheden i den kendsgerning, at sjælens hensigt afbrydes, og egentlig ikke i drabet af et specielt menneskeligt fysisk legeme. Det er også derfor, at krig ikke betragtes som mord, som mange velmenende fanatikere anser det for at være. Det er tilintetgørelse af former i overensstemmelse med den planetariske Logos' velsignelsesrige hensigt (om vi blot kunne gennemskue den guddommelige hensigt). Det er imidlertid motiverne hos ophavsmændene til krig på det fysiske plan, der gør *dem* onde. Såfremt der ikke forekom krige overhovedet, ville det planetariske liv, gennem det, som vi kalder »Guds værk«, tilbagekalde menneskenes sjæle i stor målestok i overensstemmelse med hans kærlige intention. Når onde mennesker starter en krig, så drager Gud det gode ud af det onde.

I kan således forstå, hvorfor de okkulte videnskaber fremhæver den cykliske lov, og hvorfor der er en stigende interesse i videnskaben om cyklisk manifestation. Døden synes ofte at være så meningsløs. Årsagen til dette er, at sjælens hensigt ikke kendes. Tidligere udvikling under inkarnationsprocessen forbliver skjult, urgammel arv og livsbetingelser er ukendte, og erkendelse af sjælens røst er endnu ikke udviklet i al almindelighed. Dette er spørgsmål, der ligger lige på grænsen til at blive erkendt. Åbenbaring nærmer sig, og jeg lægger grunden til den.

Det er mig magtpåliggende, at I forstår den lære, jeg indtil nu har meddelt, før vi fortsætter med det, som er forklarende

eller nyt. Studér den grundigt, således at en mere sikker og fornuftig indstilling til døden kan tage form i jeres sind. Forsøg at se emnet ud fra en ny synsvinkel, samt at se lov og formål og skønhed i hensigten i det, der hidtil har givet skræk og stor frygt.

Senere skal jeg forsøge at give jer nogle glimt af dødsprocessen, således som sjælen registrerer den, når tilbagegivelsesprocessen finder sted. For jer kan det jeg siger forekomme spekulativt og hypotetisk; i hvert fald vil det være et udsagn, som kun få af jer vil være i stand til at bevise nøjagtigheden af. Men, min broder, det vil så sandelig være mere fornuftigt og sundt, mere forsvarligt og smukt, end det nuværende mørke og syge håb, og den ulykkelige spekulation og ofte fortvivlelse, der overskygger ethvert dødsleje i dag.

1. DØDENS NATUR UDDRAG FRA ANDRE BØGER

Helheden må betragtes som værende af mere vital betydning end delen, og dette skal ikke ses som en drøm, en vision, en teori, en ønsketænkning, en hypotese eller en kraftig tilskyndelse. Det opfattes som en iboende nødvendighed og som noget uundgåeligt. Det antyder død, men en død set som skønhed, glæde, som ånd i aktivitet og fuldbyrdelse af alt godt.

The Rays and The Initiations, side 99.

Kunne vi blot erkende, at døden er en af de processer, vi oftest har fuldbyrdet. Vi har gennemlevet døden mange gange og skal gøre det igen og igen. Døden er i det væsentlige et spørgsmål om bevidsthed. Vi er bevidste det ene øjeblik på det fysiske plan, og et øjeblik senere har vi trukket os tilbage til et andet plan og er aktivt bevidste dér. Lige så længe vor bevidsthed identificerer sig med formaspektet, vil døden indebære den gamle rædsel for os. Så snart vi ved, at vi er sjæle og opdager, at vi viljesmæssigt er i stand til at fokusere vor bevidsthed eller opmærksomhed i enhver form på ethvert plan eller i enhver retning inden for Guds form, så vil vi ikke længere erfare dø-

den.

En afhandling om Hvid Magi, side 505.

Tænk derfor nøje over denne doktrin om abstraktion. Den dækker alle livsprocesser og vil give jer den evigt smukke hemmelighed om døden, som er indgangen til livet.

The Rays and The Initiations, side 167.

I denne regel findes to hovedideer, der begge er forbundet med det første guddommelige aspekt. Tanken om døden og naturen af VILJEN. *Døden* og *viljen* vil i det kommende århundrede uundgåeligt få ny betydning for menneskeheden, og mange af de gamle ideer vil forsvinde. For gennemsnitsmennesket er døden en katastrofal krise. Den er ophøret af og afslutningen på alt, hvad der er elsket, velkendt og begæret; den er en pludselig overgang til det ukendte, til usikkerhed, og til en brat afslutning af alle planer og projekter. Uanset hvor megen tro på de åndelige værdier, der måtte være til stede, uanset klarheden af sindets rationaliseren over udødeligheden, og uanset hvor afgørende beviserne på vedvarende og udødelighed er, så vil der dog stadig forblive en tvivl, en følelse af, at der er mulighed for fuldstændig afslutning og ophør af al aktivitet, af al hjertereaktion, al tanke, følelse, begær, aspiration og af de hensigter, der fokuseres omkring den inderste kerne af menneskets væsen. Længslen efter og beslutningen om at bestå og følelsen af kontinuitet bygger fremdeles, selv for den stærkeste i troen, på en mulighed, på et usikkert grundlag og på vidnesbyrd fra andre, der i virkeligheden aldrig er vendt tilbage for at kunne fortælle sandheden. Alle vigtige tanker om dette emne angår det centrale »jeg« eller guddommens integritet.

I bør bemærke, at i denne regel ændres den vægt, der har været lagt på »jeg'et«, til de bestanddele, der danner selvets klædning, og det er vigtigt at bemærke dette. Disciplene bliver informeret om, at de skal stræbe efter at opløse denne klædning, således at de mindre liv kan vende tilbage til det almindelige reservoir af levende substans. Oceanet for væren hentydes der ikke til. Omhyggelig tænkning vil her vise, at denne ordne-

de adskillellesproces, som for det enkelte menneske bliver virksom gennem gruppelivet, er et af de stærkeste argumenter for, at kontinuitet og individuel beståen af identitet er en kendsgerning. Bemærk disse ord. Aktivitetens fokus skifter fra det aktive legeme til det aktive væsen i dette legeme, – den, der er herre over sine omgivelser, der leder sine besiddelser, og der er selve åndedrættet, han sender livene til reservoiret af substans eller kalder dem tilbage med viljen, så de kan genoptage deres relation til ham.

The Rays and The Initiations, side 101-102.

For det første, at den evige pilgrim af egen fri vilje og efter egen tilskyndelse »okkult« valgte at dø, idet han tog et legeme eller en række af legemer for at højne eller hæve livene i den formnatur, som han besjælede. Idet han gjorde dette, »døde« han, forstået på den måde, at for en fri sjæl er døden og det at tage en form og livets efterfølgende nedsænkning i formen, synonyme udtryk.

For det andet, ved at gøre dette, så gentager sjælen i mindre målestok det, som Sol-Logos og den planetariske Logos på samme måde har gjort og gør. De store liv styres ligeledes under manifestationsperioden af disse sjælslove, til trods for, at de ikke styres eller kontrolleres af de love, der gælder naturens verden, som vi kalder den. Deres bevidsthed forbliver uidentificeret med den fænomenale verden, selv om vor bevidsthed identificerer sig med den, indtil den tid, hvor vi kommer under de højere loves styring. Gennem disse store livs okkulte »død«, kan alle mindre liv leve og tilbydes muligheder.

The Rays and The Initiations.

Dødens kræfter hersker i dag, men det drejer sig om døden af frihed, døden af ytringsfrihed, døden af menneskets handlingsfrihed, døden af sandhed og højere åndelige værdier. *Disse* er de vigtige faktorer i menneskeheds liv. Den fysiske forms død er en uvæsentlig faktor i relation til ovennævnte og kan let oprettes igen gennem genfødselsprocessen og med nye muligheder. . . At formen tilintetgøres i kamp har kun ringe betyd-

ning for dem, der véd, at reinkarnation er en grundlæggende naturlov, og *at der ingen død er.*

Juni-budskabet 1940.

I siger, at der endnu kun findes tro på udødelighed og ingen sikre beviser. I ophobningen af vidnesbyrd, i det menneskelige hjertes indre overbevisning, og i den kendsgerning, at troen på evig vedvaren findes som en idé i menneskenes tanker, ligger sikre antydninger. Men antydningerne vil blive erstattet af overbevisning og viden, inden endnu et århundrede er gået, for der vil indtræffe en begivenhed, og menneskeheden vil opleve en åbenbaring, der vil vende håb til vished og tro til viden. I mellemtiden må der dyrkes en ny holdning til døden, og en ny videnskab om døden må indføres. Lad den ophøre med at være det eneste, som vi ikke kan kontrollere, og som uundgåeligt overvinder os, og lad os begynde at kontrollere vor overgang til den anden side og i nogen grad forstå overgangens teknik.

En afhandling om Hvid Magi, side 510-511.

Det, jeg taler for, er en fornuftig indstilling til døden. Det, jeg søger at foreslå, er, at den døende, når smerten er ophørt og svaghed indtrådt, tillades at forberede sig til den store overgang, selv om han tilsyneladende er bevidstløs. Glem ikke: det at frembringe smerte kræver styrke og et stærkt greb om nervesystemet. Er det umuligt at forestille sig en tid, hvor dødsprocessen vil være en triumferende afslutning på livet? Er det umuligt at forudse en tid, hvor timerne på dødslejet er et strålende forspil til en bevidst bortgang? Hvornår bliver det en kendsgerning, at menneskets afkastning af det fysiske hylsters begrænsning, for ham og dem omkring ham, vil være den længe ventede og glædelige fuldendelse? Kan I ikke forestille jer den tid, hvor den døende og hans venner, i stedet for at fælde tårer, frygte og vægre sig mod at anerkende det uundgåelige, indbyrdes ville være enige om tidspunktet, og at intet andet end lykke ville præge bortgangen? At de efterladedes tanker ikke ville præges af sorg, og at et dødsleje ville betragtes som mere

glædelig end en fødsel og et bryllup? Jeg siger jer, at dette inden alt for længe virkelig vil blive sådan for de indsigtfulde mennesker og lidt efter lidt for alle.

En afhandling om Hvid Magi, side 510.

Det er interessant her at bemærke, at døden styres af princippet om befrielse og ikke af princippet om begrænsning. Det er kun selvbevidste liv, som erkender, at døden er en faktor, man må beskæftige sig med, og den misforstås kun af mennesker, der er de mest vildledte og forblændede af alle inkarnerede liv.

En afhandling om Hvid Magi, side 544-545.

Når den sande natur af tjeneste forstås, vil det kunne ses, at den er et aspekt af den guddommelige energi, som altid virker under tilintetgørelsesaspektet, for den tilintetgør formerne for at befri. Tjeneste er en manifestation af princippet om befrielse, og af dette princip udgør døden og tjeneste to aspekter. Tjeneste frelser, befrier og frigør den fængslede bevidsthed på forskellige niveauer. Den samme påstand kan gives om døden. Men hvis ikke tjeneste kan udføres ud fra en intuitiv forståelse af alle kendsgerninger i det aktuelle tilfælde, fortolket på en intelligent måde og udført i kærlighedens ånd på det fysiske plan, så vil den mislykkes i at fuldføre sin mission.

En afhandling om Hvid Magi, side 547.

Dødsfrygt

Dødsfrygten er baseret på:

- a. En rædsel for den endelige løsrivelse under selve dødsprocessen.
- b. Skræk for det ukendte og ubestemmelige.
- c. Tvivl på den endelige udødelighed.
- d. Sorg over at efterlade dem, man elsker eller over selv at blive efterladt.

- e. Gamle reaktioner på tidligere voldsomme dødsfald, som ligger dybt i det underbevidste.
- f. Klyngen sig til formlivet, fordi man hovedsagelig identificerer sig med dette i sin bevidsthed.
- g. Gammel fejlagtig lære om himmel og helvede, som begge er lige ubehagelige at se frem til for visse typer.

En afhandling om Hvid Magi, side 314.

Efterhånden som tiden går, og inden det næste århundrede er omme, vil man definitivt erkende, at døden ikke eksisterer i den betydning, som man nu opfatter den. Bevidsthedskontinuitet vil være så udviklet, og så mange af de højt udviklede mennesker vil komme til at virke i de to verdener samtidig, at den gamle frygt vil forsvinde, og forbindelsen mellem det astrale plan og det fysiske plan vil være så fast etableret og så videnskabeligt kontrolleret, at trancemediernes arbejde heldigvis vil ophøre. Den almindelige trancemediumisme og materialisationer under kontrol af indiske vejledere er en lige så stor perversion af forbindelsen mellem de to plan, som seksuelle perversioner og forvrængninger er af forbindelsen og det sande forhold mellem kønnene. Jeg henviser her ikke til de clairvoyantes arbejde, hvor ringe det end måtte være, og heller ikke til, at legemet tages i besiddelse af væsener af høj kvalitet, men til materialisationsseancers og ektoplasmas utiltalende fænomener samt til det blinde uintelligente arbejde, der udføres af gamle, atlantiske, degenererede og jordbundne sjæle, de middelmådige indiske vejledere. Der er intet at lære af dem, og der er meget, der må undgås. Dødsfrygtens herredømme er næsten slut, og vi vil snart indlede en periode med kundskab og vished, som vil fejje al vor frygt væk. Når emnet dødsfrygt behandles, er der kun lidt at gøre ud over at hæve hele emnet op til et mere videnskabeligt niveau og – i videnskabelig forstand – lære mennesker at dø. Der findes en teknik med hensyn til at dø lige så vel, som der findes en til at leve, men denne teknik er i det store og hele gået tabt i den vestlige verden og er også næsten tabt i den østlige verden, undtagen i de få centre, hvor der er vidende. Mere om dette kan vi muligvis tage op senere, men tanken om den nød-

vendige indstilling til emnet må ikke glemmes af de studerende, som læser dette, og når de studerer, læser og tænker, støder de måske på materiale af interesse, hvilket i tidens løb burde samles og offentliggøres.

En afhandling om Hvid Magi, side 315-316.

Dødsfrygt og depression udgør for mennesket tærskelens vogter i denne tidsalder og cyklus. Begge begreber indicerer en følelsesbetonet reaktion på psykologiske faktorer og kan ikke behandles ved anvendelse af en faktor som fx mod. De må imødegås med sjælens alvidenhed, der virker ved brug af tænkeevnen – ikke med dens almagt. Heri findes en okkult antydning.

En afhandling om Hvid Magi, side 323-324.

Selvopholdelsesdriften er det instinkt, der hovedsagelig beror på frygten for døden; ved tilstedeværelsen af denne frygt har menneskeslægten kæmpet sig frem til sit nuværende niveau, hvad angår livslængde og udholdenhed.

En afhandling om Hvid Magi, side 632.

Definition af døden

Selve døden er en del af den store illusion, og den eksisterer kun på grund af de slør, som vi har omgærdet os selv med.

The Rays and The Initiations.

Men menneskene er tilbøjelige til at glemme, at de hver nat i søvnens timer dør fra det fysiske plan og lever og fungerer et andet sted. De glemmer, at de allerede har opnået evnen til at forlade det fysiske legeme; fordi de endnu ikke kan bringe erin-

dringen om søvnens indtræden og det efterfølgende interval med aktivt liv tilbage til den fysiske hjernes bevidsthed, evner de ikke at relatere død og søvn. Når alt kommer til alt, udgør døden blot et længere interval i livets aktivitet på det fysiske plan; man er bare »rejst udenlands« i en længere periode. Men den daglige søvnproces og den almindelige dødsproces er identiske med den ene forskel, at den magnetiske tråd eller energi-strøm, ad hvilken livskraften strømmer, forbliver intakt i søvnen og udgør tilbagevejen til legemet. Ved døden brydes eller løsrives denne livstråd. Når dette er sket, kan den bevidste enhed ikke vende tilbage til det faste fysiske legeme, der nu mangler princippet for sammenhæng og opløses.

En afhandling om Hvid Magi, side 505-506.

Som I således kan se, er abstraktionsprocesserne forbundet med livsaspektet og aktiveres af den åndelige vilje og udgør det »genopstandelsesprincip, der ligger skjult i tilintetgørelserens arbejde«, som en gammel esoterisk sentens udtrykker det. Dette princip laveste manifestation ses i den proces, vi kalder *døden* – som i virkeligheden er en metode til tilbagetrækning af livsprincippet – gennemtrængt af bevidsthed – fra formen eller legemerne i de tre verdener.

Således fremkommer den store syntese, og tilintetgørelse, død og opløsning er i virkeligheden intet andet end livsprocesser. Abstraktion indikerer proces, fremskridt og udvikling. Det er dette aspekt af loven om liv (eller loven om syntese, som den kaldes i visse større sammenhænge), som den indviede specielt beskæftiger sig med.

The Rays and The Initiations, side 163.

Tilnærmelsen til livet ses fra en iagttagers synsvinkel og ikke fra en, der deltager i reelle forsøg og erfaringer i de tre verdener (fysisk-emotionel-mental). . . såfremt de er indviede disciple, bliver de i tiltagende grad uvidende om deres personligheders aktiviteter og reaktioner, eftersom visse aspekter af den lavere natur nu er så meget under kontrol og så lutrede, at de er sunket

under bevidsthedens tærskel og blevet en del af instinkternes verden. De er altså ikke mere vidende om dem, end et sovende menneske er om sit sovende fysiske legemes rytmiske funktion. Dette er en dyb og stort set ukendt sandhed. Den er relateret til hele dødsprocessen og kunne betragtes som en af definitionerne på død. Den rummer nøglen til de gådefulde ord »livets reservoir«. I virkeligheden er død manglende bevidsthed om det, som kan virke i en eller anden form, men i en form som den åndelige entitet er helt uvidende om. Livets reservoir er stedet for død, og dette er den første lektie, disciplen lærer. . .

The Rays and The Initiations, side 99-100.

Hensigten med døden

Gennem døden foregår en stor enhedsskabende proces. Når et »blad falder« og derefter identificerer sig med den jord, som det falder på, har vi en ganske lille illustration af denne store og evige enhedsskabende proces gennem at blive til, og død som et resultat af at blive til.

Esoterisk Psykologi II, side 175.

Idet jeg er fortrolig med emnet, kan jeg tale om døden set både fra den ydre verdens erfaring og fra det indre livsudtryk: *Der eksisterer ingen død*. Der er, som vi véd, en overgang til et rigere liv, hvor der findes frihed fra den hindring, det er at have et kødeligt legeme. Den løsrivelsesproces, der er så frygtet, eksisterer ikke undtagen i tilfælde af en voldsom og pludselig død, og da er det eneste virkelige ubehag et øjeblikks overvældende følelse af truende fare og undergang, som meget ligner et elektrisk chok. Intet mere. For den uudviklede er døden bogstaveligt talt søvn og glemsel, for tænkeevnen er ikke tilstrækkeligt vakt til at reagere, og hukommelseslageret er endnu praktisk taget tomt. For den almindelige gode medborger er døden blot en fortsættelse af de levende processer og en fortsættelse af livets interesser og tendenser. Hans bevidsthed og opfattelsesevne er den samme og uforandret. Han fornemmer ikke megen

forskel; der bliver sørget godt for ham, og han er ofte uvidende om, at han har gennemlevet selve dødsepisoden. For den ondskabsfulde og grusomt selviske, for den kriminelle og for de få, som udelukkende lever for det materielle, indtræffer den tilstand, vi kalder »jordbunden«. De lænker, de har smedet til jorden, og deres jordiske begærs ensidighed, tvinger dem til at blive nær ved jorden og deres sidste opholdssted. De søger desperat og med alle tilgængelige midler igen at få kontakt med det og igen at komme dertil. I få tilfælde kan det gode og smukke, som fx en stor personlig kærlighed til de efterladte samt erkendelsen af en ikke opfyldt vigtig pligt, fastholde dem i en lignende tilstand. For aspiranten er døden en umiddelbar indgang til et tjenesteområde og et virke, som han kender, og som han straks opdager ikke er nyt. Under sin søvn har han udviklet et område for aktiv tjeneste og skoling. Nu virker han ganske enkelt i dette område i alle døgnets fireogtyve timer (for at bruge det fysiske plans tidsopfattelse) i stedet for under sine sædvanlige få timers jordisk søvn.

En afhandling om Hvid Magi, side 314-315.

Ifølge loven forekommer den sande død, når et bestemt mål er nået og som følge deraf aspirationen ophører. Et menneskes, en planetarisk Logos' og en Solar-Logos' æteriske dublet nedbrydes og bliver ikke-polariseret i forhold til sin beboer, og tillader derfor denne at slippe bort. Den udgør (for at sige det på en anden måde) ikke længere en kilde, der tiltrækker, ej heller et magnetisk punkt. Den bliver ikke-magnetisk, og den store lov om tiltrækning ophører med at styre den, hvorfor formen nedbrydes.

A Treatise on Cosmic Fire, side 129-130.

»Loven kræver, at der åbnes for det, der kan fremkalde en ændring.«

Når I erindrer jer, det jeg har sagt andre steder, er det indlysende, at det, der skal åbnes for, er den vitale koncentrerede vilje. Når den bringes til at virke i et menneske, i en gruppe, i

en nation, i et naturrige (et planetarisk center) og i planeten som helhed, dvs. i alle de planetariske centre samtidig, vil den forårsage en skælven, en ændret rytme, en ny retning og en ny impuls, en opstigning og en efterfølgende abstraktion. De forandringer, der sker i centrene, når det fysiske legemes død indtræder, er endnu hverken iagttaget eller optegnet; de ses imidlertid tydeligt af den indviede, og de viser sig at være interessante og informative. Det er erkendelsen af centrenes tilstand, der sætter den indviede i stand til at vide – når han healer – om fysisk healing af legemet er tilladt eller ej. Han kan se, om abstraktionens viljesprincip, som jeg har refereret til, er aktivt til stede eller ej. Det samme forløb kan iagttages i organisationer og civilisationer, når formaspektet nedbrydes, så livet kan abstrahere for senere at genopbygge en mere passende form. Dette gælder også for indiviellsens store processer, som ikke alene er processer for bevidsthedsudvidelse, men har rødder i døden eller abstraktionsprocessen, der fører til genopstandelse og opstigning.

Det, som bevirker forandringen, er en udløsning, for at bruge et helt utilstrækkeligt ord, af styret og fokuseret viljesenergi. Dens kvalitet er så magnetisk, at den trækker centrenes liv til sig og tilvejebringer formens opløsning og livets frigivelse. Hos det individuelle menneske indtræder døden, i ordets almindelige forstand, når viljen-til-at-leve i et fysisk legeme forsvinder og viljen-til-at-abstrahere indtager dens plads. Dette kalder vi døden. I tilfælde af død i krig, for eksempel, drejer det sig ikke om den individuelle vilje-til-at-trække sig tilbage, men om en påtvungen deltagelse i en stor gruppeabstraktion. Fra sit eget plan erkender det individuelle menneskes sjæl afslutningen på en inkarnationscyklus og tilbagekalder sit liv. Det gør den gennem en udløsning af viljesenergien, som er stærk nok til at tilvejebringe forandringen. . . Kristus refererede til arbejdet med abstraktion, hvad angår det tredje store planetariske center, menneskeheden, da han sagde (og han talte som repræsentant for Hierarkiet, det andet store planetariske center, som alle mennesker, der opnår indvielse, esoterisk set tilbagetrækkes til): »Og jeg – når jeg er blevet ophøjet fra jorden, vil drage alle menneskene til mig«. Ord forskellige fra disse Kristi ord vil

ved udgangen af tidsalderen lyde fra Verdens Herre i Shamballa (det første planetariske center), når hans vilje abstraherer livsprincippet fra Hierarkiet, og alt liv og bevidsthed vil derefter blive fokuseret i det planetariske hovedcenter – det store råds-kammer i Shamballa.

»Loven kræver, at de forandringer, der er sket under denne påvirkning, fjerner formen, bringer kvaliteten ind i lyset, og lægger betoningen på livet.«

Her sættes de tre store aspekter – form, kvalitet og liv – i relation til hinanden, og punktet for evolutionens mål ses i sit sande lys – LIV. Bemærk denne formulering. Formen eller tilsynekomsten, der har tjent sit formål, forsvinder. Formens død finder sted. Kvalitet, den store guddommelige egenskab, der udvikles på denne planet, bliver dominerende, bliver »bevidst om sig selv« – som et meget gammelt skrift udtrykker det. Den har identitet og er individuel, men har ingen form at virke igennem, undtagen den store helheds form, som den er en del af. Hverken form eller kvalitet (legeme eller bevidsthed) er mest betydningsfulde i den nye tilstand for væren, kun livsaspektet, ånden på sit eget plan, bliver den dominerende faktor. I vil bedre kunne forstå betydningen af dette, hvis I i tankerne genkalder jer, at vore syv plan blot er syv underplan af det kosmisk fysiske plan. Den proces, der udvikler sensitivitet i denne syvfoldige evolution, er gennemlevet for at sætte den indviede i stand til at virke på det kosmisk astrale plan, når han er trukket tilbage eller abstraheret efter de højere indvielser. Han er helt og holdent trukket tilbage fra vort planetariske liv. Kun en enkelt faktor kunne forhindre dette, og det er hans eventuelle løfte om midlertidigt at tjene inden for planetens indflydelsessfære. De medlemmer af Hierarkiet, der forpligter sig til et sådant arbejde, har buddhisk bevidsthed, og de nedstammer (i okkult betydning) fra den evige pilgrim, Verdens Herre, og derefter fra Buddha og senere fra Kristus. De bliver identiske gennem deres eget valg med den »kvalitet, der ses i lyset«, og virker i perioden for deres frit udførte tjeneste med bevidsthedsaspektet for senere at lægge betoningen på livsaspektet. . .

The Rays and The Initiations, side 164-166.

De atten ild skal dø ud; de mindre liv (som legemliggør princippet om form, om begær og om tænkning, summen af kreativitet, baseret på magnetisk kærlighed) må vende tilbage til livsreservoiret og intet må være tilbage undtagen det, som var årsag til, at de blev til, den centrale vilje, der kendes ved virkningerne fra sin udstråling eller åndedræt.

Denne splittelse, død eller opløsning er i virkeligheden en stor virkning fremkaldt af den centrale årsag, og som følge deraf lyder formaningen: »*Dette må de tilvejebringe gennem evokation af viljen*«. . . Disciplen finder sin gruppe i mesterens ashram, og bevidst og med fuld forståelse mestrer han døden – den længe frygtede fjende mod eksistens. Han opdager, at døden ganske enkelt er en virkning, der fremkaldes af livet og af hans bevidste vilje, og er en metode, hvormed han kan styre substans og stof. Dette bliver bevidst muligt, fordi han – idet han har udviklet en viden om to guddommelige aspekter, skabende aktivitet og kærlighed – nu er fokuseret i det højeste aspekt og ved om sig selv, at han er VILJEN, livet, faderen, monaden, den Ene.

The Rays and The Initiations, side 104-105.

En stor omvæltning i alle naturriggerne har karakteriseret denne tid og generation. En omfattende tilintetgørelse af alle former for guddommeligt liv og i ethvert naturrige har været det tydeligste kendetegn på denne omvæltning. Vor moderne civilisation har fået et dødsstød, den aldrig vil komme over, men som en dag vil blive betragtet som et »stød til frigørelse« og som et signal til det, der er bedre, nyt og mere egnet til ånden under udvikling, for at forberede sin tilsynekomst. Store og gennemtrængende energier og deres igangsatte kræfter har befundet sig i en konflikt, der bogstaveligt talt har løftet mineralriget op til skyerne og bragt ild ned fra himlen. Det, jeg her siger til jer, er rent faktisk og ikke kun symbolsk. Mænd, kvinder og børn såvel som dyr har fået deres legemer tilintetgjort. Planterigets former og mineralrigets kræfter er blevet nedbrudt, spredt og

lagt øde. Alle planetariske formers sammenhængende liv befinder sig midlertidigt i en ikke-sammenhængende tilstand. Eller som en gammel profeti har udtrykt det: »Ingen sand forenet tone lyder fra form til form, fra liv til liv. Kun et smertenskrig, et krav om genoprettelse og en påkaldelse om lindring for smerte, fortvivlelse og frugtesløse bestræbelser lyder overalt.«

Al denne omvæltning i verdens åndelige, psykologiske og fysiske »muld«, al denne opløsning af formerne og af det planetariske livs velkendte konturer *skulle* finde sted, før Hierarkiet kunne træde frem i den offentlige bevidsthed; alt dette måtte gøre sin virkning på menneskenes sjæle, før den nye tidsalder kunne begynde, idet den med sig ville bringe genoprettelse af mysterierne og rehabilitering af jordens folk. Disse to hører sammen. Dette er ét af de vigtigste punkter, som jeg søger at tydeliggøre. Opløsningen, nedbrydningen og de fuldstændigt kaotiske tilstande, der har eksisteret i de sidste fem hundrede år i alle naturrigerne, har omsider taget form i lignende fysiske tilstande. Dette er godt og ønskværdigt. Det markerer indledningen til en bedre opbygning af en bedre verden, og til konstruktion af bedre egnede livsformer og af rigtigere menneskelige holdninger, samt af en sundere indstilling til virkeligheden. Det bedste er endnu i vente.

Alt kommer meget hurtigt op til overfladen – det gode og det dårlige, det ønskede og det uønskede, det fortidige og det fremtidige (for de to er det samme). Guds plov er nær ved at have fuldført sit værk; åndens sværd har skilt en ond fortid fra en strålende fremtid, og set med Guds øjne har begge givet deres bidrag. Vi vil komme til at opleve, at vor materielle civilisation meget hurtigt vil blive erstattet af en mere åndelig kultur. Vore kirkelige organisationer med deres begrænsede og forvirrede teologier vil snart vige for Hierarkiet med sin kommende lære – klar, faktisk, intuitiv og ikke-dogmatisk.

The Rays and The Initiations, side 134-135.

Et intenst begær efter eksistens eller formbundet sansning. Dette er iboende enhver form og selvbevarende og er kendt tilmed af de meget vise.

Når livet eller ånden trækker sig tilbage, dør formen, okkult set. Når egoets, det højere selvs tænkning er optaget på sit eget plan, strømmer der ikke længere energi ud mod stoffet i de tre verdener, og derfor er formopbygning eller bundethed til formen ikke mulig. Dette er i overensstemmelse med den okkulte truisme, at »energi følger tanke«, og er ligeledes i overensstemmelse med den lære, hvori det hedder, at legemet for Kristus-princippet (det buddhiske legeme) først begynder at koordineres, når de lavere impulser toner bort. . . Bundethed til formen eller åndens tiltrækning til formen er den store involuotionære impuls. Tilbagegivelse af formen og den efterfølgende formopløsning er den store evolutionære drivkraft.

The Light of The Soul, side 137-138.

Når årsagen, begæret, har frembragt sin virkning, som er personligheden eller menneskets formaspekt, da vil formen bestå lige så længe, som viljen-til-at-leve er til stede. Formen holdes i manifestation ved mental vitalitet. Dette fremgår igen og igen af lægevidenskabens annaler, idet det har kunnet påvises, at den sandsynlige levealder på det fysiske plan vil være lige så længe, som viljen til at leve består. Men i det øjeblik viljen-til-at-leve ophører, eller når den, der lever i formen, ikke længere er centreret om personlighedens manifestation, så indtræder døden, og opløsningen af det mentale billede, legemet, finder sted.

The Light of The Soul, side 397.

Der er to store evolutionsveje, den der vedrører stof og form, og den der vedrører sjælen, bevidsthedsaspektet, tænkeren i manifestation. Disse to veje har forskelligt udviklingsforløb, og de følger hver sin kurs. Som allerede bemærket, identificerer sjælen sig i en lang tidsperiode med formaspektet og stræber efter at følge »dødens vej«, for det er, hvad den mørke vej i virkeligheden er for tænkeren. Senere, gennem ihærdige bestræbelser, ophører denne identifikation. Sjælen bliver bevidst om sig selv og om sin egen vej eller dharma og følger derefter lysets og livets vej. Det bør dog altid huskes, at for begge aspekter er deres egen vej den rigtige vej, og at de impulser, der ligger skjult i det fysiske legeme eller i det astrale legeme ikke i

sig selv er forkerte. De synes at være forkerte set fra visse synsvinkler, når deres rette anvendelse fordrejes, og det var denne erkendelse, der førte disciplen i Jobs Bog til at udråbe: »Jeg syndede og gjorde, hvad der var uret«. De to udviklingsveje er adskilte og tydelige, og dette må enhver aspirant lære.

The Light of The Soul, side 402-403.

Kunsten at dø

Sjælen, der har »sæde« i hjertet, er livsprincippet, princippet for selvbestemmelse, den centrale kerne af positiv energi, ved hjælp af hvilken alle legemets atomer holdes på deres rette plads og er underordnet sjælens »vilje-til-at-være«. Dette livsprincip benytter blodet som sit udtryksmiddel og som sin kontrollerende formidler og ved den nære relation mellem det endokrine kirtelsystem og blodet sammenføres sjælsaktivitetens to aspekter for at gøre mennesket til et levende, bevidst fungerende væsen, der styres af sjælen og udtrykker dens hensigt i alle dagliglivets aktiviteter.

Døden er derfor i bogstavelig forstand en tilbagetrækning af disse to energistrømme fra hjerte og hoved, og det medfører et fuldstændigt tab af bevidsthed og en opløsning af legemet. Død afviger fra søvn ved, at begge energistrømme trækkes tilbage. Under søvnen bliver kun den energitråd, der er forankret i hjernen, trukket tilbage, og når dette sker, bliver mennesket bevidstløs. Med dette menes, at hans bevidsthed eller opmærksomhedssans er fokuseret andetsteds. Hans opmærksomhed er ikke længere rettet mod håndgribelige og fysiske ting, men er vendt mod en anden verden for væren og bliver centreret i et andet redskab eller en anden mekanisme. Ved døden trækkes begge tråde tilbage eller forenes i livstråden. Livskraften ophører med at gennemtrænge blodet, hjertet ophører med at fungere, ligesom hjernen ikke længere registrerer. Således bliver alt stille. Huset er tomt. Al aktivitet ophører, undtagen den forunderlige og umiddelbare aktivitet, som er privilegiet for selve materien, dvs. opløsningsprocessen. Set fra visse aspekter peger denne proces derfor på menneskets enhed med alt, hvad der

er materielt; den viser, at han er en del af naturen selv, og med natur menes legemet af det ene liv, hvori »vi lever, bevæger os og har vor væren«. Disse tre ord – leve, bevæge og være – rummer hele historien. *At være* er bevidsthed, selvbevidsthed og selvudtryk, og på dette er menneskets hoved og hjerne de ydre symboler. *At leve* er energi, begær i form, sammenhæng og fastholden ved en idé, og på dette er hjertet og blodet de ydre symboler. *At bevæge* sig antyder integration samt det eksisterende, vidende, levende væsens respons på denne universelle aktivitet, og på dette er maven, bugspytkirtlen og leveren symboler. . .

Det skal også bemærkes, at *dødsprocessen fremkaldes under egoets ledelse, ligegyldigt hvor uvidende mennesket kan være om denne ledelse*. For flertallets vedkommende virker denne proces automatisk, for når sjælen trækker sin opmærksomhed tilbage, er døden det uundgåelige resultat på det fysiske plan, enten ved tilbagetrækning af livs- og fornuftsenergiens dobbelte tråd, eller ved tilbagetrækning af den energitråd, som betinger den mentale aktivitet, medens livsstrømmen fortsat fungerer gennem hjertet, dog uden intelligent opfattelse. Sjælen er beskæftiget andetsteds og er på sit eget plan optaget af sine egne anliggender.

En afhandling om Hvid Magi, side 507-508.

Inden jeg mere indgående behandler dette emne, vil jeg omtale det »væv i hjernen«, som er intakt hos majoriteten, men som er ikke-eksisterende hos den indre oplyste seer.

Som I véd, findes der i det menneskelige legeme det bagved liggende, gennemtrængende vitallegeme, som modsvarer det fysiske, og som er større end det fysiske. Dette legeme kalder vi det æteriske legeme eller den æteriske dublet. Det er et energilegeme, der består af kraftcentre og nadier eller krafttråde. Disse ligger bag og modsvarer nervesystemet – nerverne og nervebanerne. To steder i menneskets vitallegeme findes udgange for livskraften. Den ene udgang findes i solar plexus og den anden i hjernen øverst oppe på hovedet. Til beskyttelse af dem begge findes et tæt spundet væv af æterisk materie, der

består af sammenflettede strenge af livsenergi.

Under dødsprocessen frembringer trykket fra livsenergien, som slår mod vævet, til sidst en punktering eller åbning. Gennem denne strømmer livskraften ud, efterhånden som kraften fra sjælens tilbagetrækkende indflydelse øges. Når det drejer sig om dyr, børn eller mænd og kvinder, som er helt polariserede i det fysiske og astrale legeme, så er udgangsstedet solar plexus, og det er dette væv, der punkteres og således tillader overgang. Når det gælder mentale typer, altså de højere udviklede mennesker, er det vævet øverst oppe på hovedet i fontanellens område, der brister og således tillader det tænkende, fornuftige væsens overgang. . .

Under dødsprocessen er der derfor to hovedudgange: solar plexus for det astralt polariserede og fysisk ensidige menneske og derfor for det store flertal, og hovedcentret for det mentalt polariserede og åndeligt orienterede menneske. Dette er den første og mest betydningsfulde kendsgerning at huske, og det er let at se, hvorledes livstendensens retning og brændpunktet for opmærksomhed bestemmer udgangs måden ved døden. Det kan også bemærkes, at en stræben efter at kontrollere det astrale liv og den emotionelle natur og at orientere sit selv mod den mentale verden og mod åndelige ting har en betydningsfuld virkning på dødsprocessens fænomenele aspekter.

Tænker den studerende klart, vil han kunne forstå, at den ene udgang angår det åndelige og højt udviklede menneske, medens den anden angår mennesket på et lavere niveau, som knapt har lagt det animale stadium bag sig. Hvad gælder da for gennemsnitsmennesket? En tredje udgang er nu midlertidigt taget i brug; lige under hjertespidsen findes yderligere et æterisk væv, der dækker en udgangsåbning. Vi har derfor følgende situation:

1. Udgangen i hovedet, der benyttes af den intellektuelle type, af verdens disciple og indviede.
2. Udgangen i hjertet, der benyttes af det venlige, velmenende menneske, som er en god borger, en intelligent ven, og som arbejder filantropisk.
3. Udgangen i området ved solar plexus, der benyttes af dem, hvis animale natur er stærk.

Dette er det første punkt i den nye information, som langsomt vil blive almindelig kundskab i vesten i løbet af det næste århundrede. Meget af det er allerede kendt af tænkere i østen, og det er i sin natur et første skridt mod en rationel forståelse af dødsprocessen.

En afhandling om Hvid Magi, side 511-513.

I relation til teknikken til at dø er det på denne tid kun muligt for mig at komme med et par forslag. Her taler jeg ikke om holdningen hos de tilstedeværende iagttagere, men kun om de punkter, som vil lette overgangen for den sjæl, der er på gennemrejse.

Lad der for det første være stille i værelset. Dette er naturligvis ofte tilfældet. Husk, at den døende sædvanligvis er bevidstløs. Denne bevidstløshed er tilsyneladende, men ikke virkelig. I nihundrede tilfælde ud af tusinde er hjernebevidstheden til stede med den fulde bevidsthed om, hvad der sker, men der foreligger en fuldstændig lammelse af viljen til at udtrykke sig og total manglende evne til at frembringe den energi, som viser, at han er i live. Når der hersker tavshed og forståelse i sygeværelset, kan den bortgående sjæl med klarhed indtil det sidste minut beholde sit redskab i besiddelse og forberede sig på rette måde.

Senere, når man ved mere om farver, vil man kun tillade en orangefarvet belysning i en døendes sygeværelse. Lysene vil blive arrangeret under ceremonielle former, når det er helt sikkert, at der ikke findes tegn på helbredelse. Den orange farve hjælper fokuseringen i hovedet, ligesom rødt stimulerer solar plexus, og grønt har en bestemt virkning på hjertet og livsstrømmene.

Visse typer af musik vil blive anvendt, når man forstår mere angående lyd, men der findes endnu ingen musik, der vil lette sjælens arbejde ved tilbagetrækningen fra legemet, selv om visse orgeltoner vil vise sig at være virkningsfulde. Hvis et menneskes egen tone intoneres i selve dødsøjeblikket, vil den koordinere de to energistrømme og til slut bryde livstråden, men kundskab om dette er endnu for farligt at udbrede og kan først

meddeles senere. Jeg peger her på fremtiden og de baner, ad hvilke fremtidige okkulte studier vil forløbe.

Man vil også opdage, at tryk på visse nervecentre og på visse arterier vil lette arbejdet. (Som mange studerende véd, bevares denne videnskab om at dø i Tibet). Tryk på halsens store vene, på visse store nerver i hovedet og på et særligt sted i medulla oblongata vil vise sig at være til hjælp og være effektiv. En særlig videnskab om døden vil uundgåeligt blive udformet senere, men først når sjælen bliver erkendt som en kendsgerning, og dens relation til legemet er blevet videnskabeligt påvist.

Mantriske sætninger vil ligeledes blive benyttet og af de pårørende indgydt i den døendes bevidsthed, eller de vil anvendes bevidst og mentalt af vedkommende selv. Kristus viste deres anvendelse, da han med høj røst råbte: »Fader, i dine hænder befaler jeg min ånd«. Og vi har et andet eksempel i ordene: »Herre, lad nu din tjener fare i fred«. Den vedholdende anvendelse af det hellige ord sunget i en dæmpet tone eller i en speciel toneart (som den døende viser sig at respondere på) kan også senere komme til at udgøre en del af overgangsritualet ledsaget af salvelse med olie, en handling, som den katolske kirke har bevaret. Den sidste olie har en okkult videnskabelig baggrund. Den døendes hoved bør også symbolsk pege mod øst, og fødder og hænder bør være korslagte. Kun sandeltræ bør brændes i værelset, og ingen røgelse af anden art bør tillades. Sandeltræ er røgelse af første stråle eller tilintetgørers stråle, og sjælen er i færd med at tilintetgøre sin bolig.

En afhandling om Hvid Magi, side 516-517.

Hvis der findes én faktor, som aspiranten bør erkende, så er det behovet for at frigøre sig fra den store illusion. Arjuna vidste dette, og alligevel bukkede han under i fortvivlelse. Men i nødens stund svigtede Krishna ham ikke, men lagde de enkle regler frem i Gita, hvormed depression og tvivl kan overvindes. De kan kort sammenfattes således:

- a. Vid, at du selv er den udødelige ene.
- b. Kontrollér din tænkning, for det er gennem tænkning, at den

- udødelige ene kan blive kendt.
- c. Lær, at formen kun er det slør, der skjuler guddommens herlighed.
 - d. Forstå, at det ene liv gennemstrømmer alle former, hvorfor der ikke findes nogen død, nogen fortvivelse eller adskillelse.
 - e. Frigør dig derfor fra formsiden og kom til mig for at dvæle på det sted, hvor lys og liv findes. Således ophører illusionen.

En afhandling om Hvid Magi, side 322.

En mester har lært betydningen af enhver begrænsende form. Han har således overtaget styringen og anvendt loven på det plan, der svarede til formen. Senere er han så at sige vokset ud af formen og har afkastet den for at indtage andre og højere former. På den måde har han hele tiden gjort fremskridt gennem formens ofring og død. Formen er altid blevet betragtet som begrænsende, altid må den ofres og dø, således at livet i formen evigt kan gå videre og opad. Genopstandelsens vej forudsætter korsfæstelse og død og fører videre til det bjerg, hvor himmelfart kan virkeliggøres.

Letters on Occult Meditation, side 261.

2. TILBAGEGIVELSESHANDLINGEN

Ved at betragte den bortgående sjæls bevidsthed (bemærk dette udtryk), når den iværksætter tilbagegivelsen, vil jeg igen påpege, at jeg beskæftiger mig med et emne, der ikke kan bevise håndgribeligt fysisk. Af og til bringes mennesker tilbage til det fysiske plans eksistens ved det præcise tidspunkt for det fysiske legemes fuldstændige tilbagegivelse. Dette kan kun lade sig gøre, så længe den bevidste entitet stadig besidder det æteriske legeme, selv om afkastelsen af det tætte fysiske legeme på alle måder er afsluttet. Skønt det æteriske legeme gennemtrænger hele det fysiske legeme, er det meget større end dette legeme, og det astrale legeme og den mentale natur kan stadig være æterisk polariseret, selv om det fysiske legemes død – dvs. op-

hør af al hjerteaktivitet og af koncentrationen af det grundlæggende æteriske brændpunkt i hovedet, hjertet eller solar plexus – er en realitet, og tilbagetrækningen allerede er godt i gang.

De æteriske kræfter trækkes som det første tilbage til det område – inden for den æteriske indflydelsessfære – der omgiver det fysiske legeme. Det sker forud for den endelige adskillelse, der lader mennesket stå fri som en menneskesjæl inden for sit astrale legemes indflydelsessfære. Dette er i nogen grad et nyt aspekt af dødsprocessen. Det æteriske legemes tilbagetrækning fra det tætte fysiske legeme er ofte blevet fremhævet og fremstillet. Men selv når dette er fuldført, er døden endnu ikke tilendebragt. Den afventer stadig en sekundær aktivitet fra sjælens vilje. Denne sekundære aktivitet vil resultere i, at alle de æteriske kræfter opløses i en udstrålende kilde, der udgør det generelle reservoir af kræfter. Husk, at det æteriske legeme ikke har noget udpræget eget liv. Det består kun af en blanding af alle de kræfter og energier, som beliver det fysiske legeme, og som gør det aktivt under den ydre livscyklus. Husk også, at de fem centre op langs rygsøjlen ikke befinder sig inde i det fysiske legeme, men ved visse karakteristiske punkter i den modsvarende æteriske substans. De befinder sig (selv når det gælder et mindre udviklet menneske, og endnu mere når det gælder gennemsnitsmennesket) i mindst fem centimeters afstand fra den fysiske rygsøjle. De tre centre i hovedet befinder sig også uden for det tætte fysiske legeme. Når I husker dette, vil det være lettere for jer at forstå påstanden om, at det fysiske legeme i og for sig er forladt, når de overvågende sagkyndige antager, at døden er indtrådt, men at mennesket trods alt måske endnu ikke er virkelig død. Jeg vil også minde jer om, at dette gælder såvel for de mange mindre centre som for de store centre, som vi er så fortrolige med.

De sidste af de mindre centre, som »toner bort i intetheden« for at blive absorberet i den totale æteriske substans er to centre, der er tæt forbundet med lungerne og befinder sig i lungeregionen. Det er disse to centre, som sjælen påvirker, hvis den af en eller anden grund kaldes tilbage i det tætte fysiske legeme. Hvis disse to centres aktivitet på ny begynder en indadgående aktivitet, kan livets åndedræt vende tilbage til den forladte fysi-

ske form. Det er en ubevidst erkendelse af dette, der ligger til grund for den hurtige fremgangsmåde, som normalt følges, når det drejer sig om drukning og kvælning. Når et menneske er bukket under for sygdom, og det fysiske legeme som følge deraf er svagt, er sådanne oplivningsforsøg ikke mulige og bør ikke anvendes. I tilfælde af en pludselig død ved ulykke, selvmord, mord, uventet hjerteanfald eller i krig, er chokket af en sådan art, at det virker som modvægt mod den tilbagetrækningsproces, som sjælen almindeligvis foretager i roligt tempo, hvorfor tilbagetrækningen fra det fysiske legeme og den fuldstændige opløsning af det æteriske legeme så at sige sker samtidigt. I sædvanlige tilfælde, hvor sygdom er årsag til dødsfald, foregår tilbagetrækningen langsomt. Hvis sygdommen ikke har forvoldt alt for stor svækkelse af den fysiske organisme, er der mulighed for en tilbagevenden i en kortere eller længere tidsperiode. Dette forekommer ofte, specielt når viljen til-at-leve er stærk, eller livsopgaven endnu ikke er fuldført, eller ikke er afsluttet på rigtig måde.

Der er et andet punkt, som jeg ønsker at berøre, og som har relation til den evige kamp, der udspilles mellem dualiteten – det tætte fysiske legeme og det æteriske legeme. Den fysiske elemental (som er navnet på det fysiske legemes integrerede liv) er i heftig konflikt med sjælen, når denne søger at trække sig tilbage og opløse summen af det æteriske legemes forenede energier, og forløbet er ofte voldsomt og langvarigt. Det er denne kamp, der udkæmpes i en længere eller kortere periode i koma, som kendetegner så mange dødslejer. Esoterisk set findes der to slags koma: der er »kampens koma«, der går forud for den egentlige død, og der er »genoprettelsens koma«, som indfinder sig, når sjælen har trukket bevidsthedstråden eller -aspektet tilbage, men ikke livstråden, i bestræbelse for at give den fysiske elemental tid til på ny at få greb om organismen og således til at genoprette helbredet. Nutidens videnskab erkender endnu ikke forskellen mellem disse to aspekter af koma. Senere, når det æteriske eller det clairvoyante syn er blevet mere almindeligt, vil man vide, hvilken type af koma, der er virksom, og håb eller fortvivlelse vil ikke længere være fremherskende. Venner og familie til det bevidstløse menneske vil helt klart

vide, hvornår de iagttager en stor og endelig tilbagetrækning fra den nuværende inkarnation, eller om de blot betragter en genoprettelsesproces. I det sidste tilfælde bevarer sjælen stadig sin forbindelse til det fysiske legeme via centrene, men tilbageholder midlertidigt alle energigivende processer. Undtagelser i denne tilbageholden af energi er hjertecentret, milten, og to mindre centre, der er forbundet med åndedrætsorganerne. Disse centre vil få normal energitilførsel, selv om de er noget svagere i deres aktivitet. Det er gennem dem, kontrollen bevares. Såfremt den endelige død er sjælens hensigt, tager den som det første kontrol over milten, derefter over de to mindre centre, og som det sidste over hjertecentret, og mennesket dør.

Ovenstående kan give jer et begreb om de mange punkter i forbindelse med dødsprocessen, der endnu mangler at blive opdaget af den ortodokse lægevidenskab, men som vil blive åbenbaret, efterhånden som menneskeheden opnår en større sensitivitet.

Jeg vil bede jer huske, at vi i alle vore overvejelser behandler reaktionerne og aktiviteterne hos den sjæl, der fuldt bevidst tilbagekalder sit inkarnerede aspekt, fordi en livscyklus har nået sin afslutning. Tidsgrænsen for denne livscyklus kan være lang eller kort, alt efter hvilke formål inkarnationen har. Inkarnationen kan vare nogle få år eller et helt århundrede. Inden det syvende år er den fysiske elementals vitalitet i overvejende grad den bestemmende faktor. Sjælen er da fokuseret i det æteriske legeme, men anvender ikke alle centrene fuldt ud. Den udøver blot en svag pulserende kontrol, og en svag impulsiv aktivitet er tilstrækkelig til at bevare bevidstheden, til at vitalisere de forskellige fysiske processer og til at begynde opbygningen af karakter og temperament. Disse bliver i tiltagende grad mere udprægede i årene frem til det enogtyvende år, hvor de stabiliseres og bliver til det, vi kalder personligheden. Når det drejer sig om disciple, vil sjælens kontrol af de æteriske centre være stærkere helt fra begyndelsen af den fysiske eksistens. Ved fjortenårsalderen kan den inkarnerede sjæls kvalitet og natur og dens omtrentlige alder eller erfaring fastslås; de fysiske, astrale og mentale elementaler er under kontrol, og sjælen, det indre åndelige menneske, bestemmer allerede livets

tendenser og valg.

Når det gælder det jævne menneske, hvor død er hensigten, står kampen mellem den fysiske elemental og sjælen som en karakteristisk faktor. Den kaldes okkult »en lemurisk bortgang«. Når det drejer sig om gennemsnitsmennesket, hvis liv fokuseres i begærnaturen, foregår kampen mellem den astrale elemental og sjælen, og dette har fået betegnelsen »en atlantides død«. Når det gælder disciple, bliver konflikten mere rent mental og er ofte fokuseret i viljen-til-at-tjene og i beslutningen om at ville fuldføre et bestemt aspekt af Planen på den ene side, og i viljen-til-at-vende-tilbage med hele sin kraft til det ashramiske center på den anden side. Når det gælder indviede, findes der ingen konflikt, men ganske enkelt en bevidst og velovervejjet tilbagetrækning. Er der alligevel tale om en konflikt, vil denne ejendommeligt nok foregå mellem de to elementalkræfter, der endnu findes i personligheden: den fysiske elemental og det mentale liv. En højt indviet har ingen astral elemental i sin udrustning. Begær er fuldstændigt overvundet i den individuelle egen-natur.

Faktorer, den tilbagetrukne sjæl konfronteres med

Ved den fysiske død og ved tilbagegivelsen må sjælen, der trækker sig tilbage, tage sig af følgende to faktorer:

1. Den fysiske elemental, det fysiske legemes integrerede og koordinerede liv, der altid søger at opretholde et samlet hele ved hjælp af de tiltrækkende kræfter fra alle dets bestanddele og deres gensidige påvirkning. Denne kraft virker igennem et antal mindre centre.
2. Det æteriske legeme, som har et kraftfuldt og koordineret eget liv, der kommer til udtryk gennem de syv store centre, hvilke reagerer på astral, mental og på sjælens impulsgivende energi. Det virker også gennem visse af de mindre centre, som ikke er udset til at respondere på det aspekt af menneskets udrustning, som H.P.B. erklærer ikke er et princip – den tætte fysiske mekanisme.

Der findes således to grupper af mindre centre: Den ene gruppe, der reagerer på det tætte stofs liv, på moderaspektet, og som befinder sig på den involutionsære bue. De er en arv fra det tidligere solsystem, hvor hele mennesket blev styret via disse mindre centre, og hvor der kun fandtes en svag antydning af de store centre hos den tids indviede og fremskredne disciple. Den anden gruppe, der reagerer på energier, der når dem via de store centre. De bliver således styret af det astrale legeme og den mentale udrustning. I kan på denne baggrund se, hvorfor jeg tidligere i denne afhandling udarbejdede følgende opstilling over de mindre centres placering. Det kunne måske være af interesse for jer at få at vide endnu engang, hvor de enogtyve mindre centre findes. De findes følgende steder:

1. Der findes to, ét foran hvert øre nær kæbeleddet.
2. Der findes to lige over de to bryster.
3. Der findes ét ved brystbenet tæt ved skjoldbruskkirtlen. Dette center danner sammen med de to brystcentre en krafttriangel.
4. Der findes to, ét i hver håndflade.
5. Der findes to, ét i hver fodsål.
6. Der findes to, ét lige bag hvert øje.
7. Der findes to med tilknytning til kønskirtlerne.
8. Der findes ét nær leveren.
9. Der findes ét med tilknytning til maven. Det er således relateret til, men ikke identisk med solar plexus.
10. Der findes to med tilknytning til milten. Disse to centre udgør i virkeligheden ét center, idet de to centre overlapper hinanden.
11. Der findes to, ét bag hvert knæ.
12. Der findes et kraftfuldt center, som er tæt forbundet med vagusnerven. Dette center er meget vigtigt og betragtes af nogle okkulte skoler som et af de store centre. Det ligger ikke ved selve rygsøjlen, men befinder sig ikke langt fra thymus.
13. Der findes ét nær solar plexus, som forbinder solar plexus centret med centret ved rygsøjlels basis, og som derved danner en triangel bestående af sakralcentret, solar plexus

centret og basiscentret.

De to triangler, der henvises til i ovennævnte opstilling er meget betydningsfulde. Den ene befinder sig over og den anden under mellemgulvet.

Endnu engang kan dødsprocessen betragtes som en dobbelt aktivitet, og som en aktivitet der hovedsagelig vedrører det æteriske legeme. Først og fremmest sker der en sammentrængning og en tilbagetrækning af den æteriske substans, således at den ikke længere gennemtrænger den tætte fysiske organisme, og som følge deraf forekommer der en *fortætning* (et ord, som jeg med vilje vælger) i det område af det æteriske legeme, som altid har omgivet men ikke gennemtrængt det tætte legeme. Dette område er undertiden fejlagtigt blevet kaldt helbredsauranen. Den kan lettere og med større held fotograferes i løbet af dødsprocessen end på noget andet tidspunkt, idet kræfterne, der trækker sig tilbage, sammentrænges flere centimeter uden for det fysiske legeme. Det er på dette tidspunkt i sjælens tilbagetrækning, at »dødens ord« udtales, og det er forud for intoneringen af dette ord, at en tilbagevenden til det fysiske liv er mulig, da de æteriske kræfter, der har trukket sig tilbage, igen kan gennemtrænge legemet. Relationen til alle de tilbagetrukne kræfter bevares indtil dette punkt via hovedet eller hjertet eller solar plexus såvel som via de to mindre centre i brystet.

Under alt dette er det døende menneskes bevidsthed fokuseret i enten det emotionelle (eller astrale) legeme eller det mentale legeme, alt efter evolutionstrinet. Han er ikke uden bevidsthed, således som betragteren kunne tro, men er i sit indre fuldt vidende om det, der foregår. Hvis han er stærkt fokuseret i livet på det fysiske plan, og hvis dette er det mest fremtrædende begær i hans tanker, kan han intensivere konflikten. Vi vil da have den fysiske elemental, der kæmper desperat for sin eksistens, begærnaturen, der kæmper for at forhale dødsprocessen, og sjælen, der er optaget af arbejdet omkring adskillelse og tilbagegivelse. Dette kan, og gør det ofte, bevirke en kamp, der er helt tydelig for tilskueren. Efterhånden som menneskeheden gør fremskridt og udvikler sig, vil denne trefoldige kamp blive

mere sjælden. Eksistensen på det fysiske plan vil ikke forekomme så tiltrækkende, og det astrale legemes aktivitet vil holde op.

Jeg ville ønske, I kunne forestille jer et symbolsk billede af et menneske, der fuldt og helt befinder sig i inkarnation, og som er rodfæstet i sin erfaringsfase, samt af et menneske, som trækker sig tilbage fra en sådan erfaring. Det vil antyde en gentagelse i lille målestok af de store planetariske involutions- og evolutionsprocesser. Det vil vise de aktiviteter, der skaber en fokusering eller en polarisering i en af de to retninger. Det kan sammenlignes med, hvad vi kunne betragte som en proces, hvor liv og lys hældes ned i et kar på det fysiske plan, eller som en intensivering af udstrålingen fra dette liv og lys af en så kraftig styrke, at begge, på grund af sjælens evokative kraft, trækkes tilbage og føres op til det centrum af liv og lys, hvorfra de oprindeligt kom. Jeg har her givet jer (kunne I blot forstå det) en definition på indvielse, omend noget usædvanligt formuleret. Muligvis vil nogle linjer fra *Håndbog om døden*, som findes i Hierarkiets arkiver, kunne tydeliggøre det for jer og hjælpe jer til at få et nyt syn på døden. Denne håndbog indeholder det, som kaldes »formler forud for pralaya«. Den behandler alle døds- og adskilleelsesprocesser og spænder over alle formers død, uanset om det er en myres, et menneskes eller en planets død. Formlerne berører kun de to aspekter: liv og lys – det første er betinget af lyd og det andet af ordet. Den tekst, jeg tænker på, vedrører lyset og det ord, som adskiller det fra formen eller fokuserer det i formen.

»Husk oh chela, at i de kendte sfærer findes intet andet end lys, som responderer på ORDET. Du skal vide, at dette lys stiger ned og koncentrerer sig; du skal vide, at det ud fra sit valgte brændpunkt oplyser sin egen sfære; du skal også vide, at lyset atter stiger op og efterlader det i mørke, som det – i tid og rum – oplyste. Denne nedstigen og opstigen kalder menneskene liv, eksistens og død, mens vi, der går den oplyste vej, kalder det død, erfaring og liv.

Lyset, der stiger ned, forankrer sig på planet for midlertidig tilsynekomst. Syv tråde sender det ud, og syv

stråler af lys pulserer langs disse tråde. Enogtyve mindre tråde udstråler derfra, hvilket får de niogfyrre ild til at gløde og brænde. På det manifesterede livs plan lyder ordet: Se – et menneske er født.

Under livsforløbet bliver lysets kvalitet synlig. Det kan være svagt og mørkt eller strålende, klart og lysende. Således passerer lyspunkterne frem og tilbage inde i flammen, de kommer og går. Dette kalder menneskene liv; de kalder det sand eksistens. På denne måde bedrager de sig selv, men tjener alligevel deres sjæles hensigt og passer ind i den større plan.

Og derefter lyder et ord. Det udstrålende lyspunkt, der steg ned, stiger nu op; det responderer på den svage tilbagekaldende tone, tiltrukket af sin oprindelige kilde. Dette kalder mennesket død, men sjælen kalder det liv.

Ordet fastholder lyset i livet. Ordet fjerner lyset og kun *det* er tilbage, som er selve ordet. Dette ord er lys. Dette lys er liv, og liv er Gud.«

Det æteriske legemes manifestation i tid og rum har i sig det, som esoterisk er blevet benævnt »to øjeblikke i stråleglans«. Det første af disse er øjeblikket inden den fysiske inkarnation, når det nedstigende lys (der bærer livet) fokuseres i al sin intensitet omkring det fysiske legeme og etablerer en nær forbindelse med det iboende lys i selve stoffet. Dette lys findes i ethvert substansatom. Det fokuserende lys vil koncentrere sig i syv områder inden for sin indflydelsessfære og skaber således syv store centre, som esoterisk set vil styre dets udtryk og dets eksistens på det ydre plan. Dette er et øjeblik i stor stråleglans. Det er næsten, som om et pulserende lyspunkt flammer op, eller som om syv lyspunkter intensiveres i styrke inde i denne flamme. Dette er et højdepunkt i den oplevelse, det er at komme i inkarnation. Når dette højdepunkt opleves, er der kun kort tid til den fysiske fødsel, idet det er dette, der fremkalder fødselstimen. Den næste fase i processen, således som den clairvoyante ser det, er det stadium, hvor gennemtrængningen finder sted, og hvor »de syv bliver de enogtyve og derefter de mange«. Lys-substansen, sjælens energiaspekt, begynder at gennemtrænge

det fysiske legeme, og det æteriske eller vitale legemes skabende arbejde er fuldbyrdet. Den første erkendelse af dette på det fysiske plan er den »lyd«, det nyfødte barn giver fra sig. Dette er processens kulmination. Sjælens skabelsesværk er nu fuldført. Et nyt lys stråler på det mørke sted.

Det andet øjeblik i stråleglans indtræffer i slutningen af inkarnationen og varsler om tilbagegivelsesperioden og om sjælens endelige tilbagetrækning af sin egen iboende energi. Kødets fængsel opløses ved tilbagetrækningen af lyset og livet. De niogfyrre ild i den fysiske organisme dør bort. Deres varme og lys absorberes i de enogtyve mindre lyspunkter. Disse absorberes på deres side af de syv store energicentre. Da lyder »ordet for tilbagevenden«, og det inkarnerede menneskes bevidsthedsaspekt, kvalitetsnatur, lys og energi trækkes tilbage til det æteriske legeme. Ligeledes trækkes livsprincippet tilbage fra hjertet. Så følger en udstrålende opflammen af rent elektrisk lys, og »lyslegemet« bryder sluttelig al kontakt med det tætte fysiske legeme og fokuseres i kort tid i det vitale legeme og forsvinder derefter. Tilbagegivelsesværket er fuldbyrdet. Hele denne fokuseringsproces af de åndelige elementer i det æteriske legeme med den efterfølgende adskillelse og nedbrydning af det æteriske legeme ville i høj grad blive fremskyndet, hvis begravelse blev erstattet af kremation.

To betydningsfulde årsager til kremation

Okkult set er der to betydningsfulde årsager til, at kremation er ønskværdig. Kremation fremskynder frigørelsen af de finere legemer (der stadig omgiver sjælen) fra det æteriske legeme og tilvejebringer således frigørelsen inden for nogle få timer i stedet for nogle få dage. Kremation er endvidere særlig nødvendig som en metode til at rense det astrale plan og til at standse begærets »nedadgående« tendens, som i høj grad hæmmer den inkarnerende sjæl. Begæret kan ikke finde noget brændpunkt, fordi ilden i virkeligheden støder begærets formdannende aspekt bort, og det er et vigtigt udtryk for guddommelighed, som det astrale plan ikke har nogen virkelig relation til, eftersom det helt og holdent er skabt af den menneskelige sjæl og

ikke af den guddommelige sjæl. »Vor Gud er en fortærende ild« er det udsagn i Bibelen, som refererer til det første guddommelige aspekt, tilintetgøreraspectet, der befrier livet. »Gud er kærlighed« refererer til det andet aspekt og beskriver Gud som inkarneret eksistens. »Gud er en jaloux Gud« er et udtryk, der refererer til Gud som form, begrænset og bunden, selvcentreret og indesluttet. Den tilintetgørende lyd, det tiltrækkende ord, den individualiserede tale.

Ved tidspunktet for døden forsvinder talen, når ordet lyder, og tilbagegivelsen fremtvinges. Senere høres ordet ikke længere, idet lyden udsletter eller absorberer det, og der sker derefter en fuldstændig elimination af alt, som forstyrrer lyden. Derefter indtræder stilhed, og lyden selv høres ikke mere. Fuldstændig fred følger den endelige integrationsproces. Dette er i esoterisk terminologi en beskrivelse af hele dødsprocessen.

Det er af betydning at bemærke, at det er under den grundlæggende og fundamentale lov om tiltrækning, at kunsten at dø foregår, og at det er kærlighedsaspektet, guddommens andet aspekt, der udøver tiltrækningen. Jeg ser bort fra tilfælde af pludselig død, for dér er aktiviteten et resultat af tilintetgørelsesaspektet eller guddommens første aspekt. Omstændighederne er i sådanne tilfælde anderledes. Der er muligvis ikke engang tale om individuel karmisk nødvendighed, men det kan være gruppebetingede og meget uklare årsager, der ligger bag en sådan hændelse. Så uklart forekommer emnet i denne tid, at jeg ikke vil forsøge at belyse det. I ved ikke tilstrækkeligt om karmaloven, om hvordan gruppekarma virker eller om relationer og forpligtelser, som blev oprettet i tidligere liv. Hvis jeg for eksempel siger, at »sjælen undertiden kan efterlade beskyttelsens dør åben, således at dødens kræfter på ny kan træde ind uden at have et brændpunkt bag døren« for »hurtigere at udslette fejltrin fra fortiden«, så kan I se, hvor svært hele dette emne er.

I alt jeg skriver her, behandler jeg udelukkende de normale dødsprocesser – dvs. døden, når den indtræder som et resultat af sygdom, af høj alder eller af sjælens tvingende vilje, idet den har fuldbyrdet en planlagt erfaringscyklus og anvender normale kanaler for at opnå det planlagte mål. Døden er i disse tilfælde

ganske normal, og dette må menneskeheden nødvendigvis erkende med større tålmodighed, forståelse og håb.

Ved slutningen af en livscyklus anvender sjælen i overensstemmelse med loven om tiltrækning og med fuld hensigt sin tiltrækningskraft på en sådan måde, at den modvirker den tiltrækkende kraft, der findes i selve stoffet. Dette er en klar definition af den grundlæggende årsag til død. Når der ikke findes nogen bevidst oprettet sjælkontakt, således som det er tilfældet for majoriteten af mennesker i dag, indtræder døden som en uventet eller med sorg imødeset hændelse. *Alligevel er det en sand sjælsaktivitet.* Dette er det første store åndelige udsagn, der skal præsenteres, når dødsfrygten skal bekæmpes. Døden er en proces, der foregår i overensstemmelse med denne lov om tiltrækning, og den består af det vitale legemes stadige og videnskabelige tilbagetrækning fra det tætte fysiske legeme, hvilket til sidst fører til et ophør af al sjælkontakt i de tre verdener.

Hændelsesforløbet ved døden

Jeg mener, at det bedste, jeg kan gøre for mere fuldstændigt at afdække dette emne, er at beskrive det hændelsesforløb, der foregår ved dødslejet, og minde jer om, at der er tre punkter, hvorigennem den endelige tilbagetrækning kan foregå: hovedet for disciple og indviede og også for fremskredne mentale typer; hjertet for aspiranter, for mennesker af god vilje, og for alle, som har opnået en vis grad af retskaffenhed i deres personlighed, og som forsøger at opfylde loven om kærlighed, så meget det er dem muligt; solar plexus centret for mindre udviklede og emotionelt polariserede mennesker. Alt hvad jeg kan gøre er at opstille stadierne i processen og overlade til jer at acceptere dem som interessante og mulige hypoteser, der endnu mangler at blive verificerede, at tro på dem uden skepsis, fordi I har tillid til min viden, eller at afvise dem som fantastiske, ubevislige og uden betydning. Jeg anbefaler den første af disse tre tænke-måder, for den vil sætte jer i stand til at bevare jeres mentale integritet og tyder på et åbent sind og vil på samme tid beskytte jer mod godtroenhed og snæversynethed. Disse stadier er således følgende:

1. *Sjælen intonerer fra sit eget plan et »ord for tilbagetrækning«* og umiddelbart efter fremkaldes en indre proces og reaktion i mennesket på det fysiske plan.
 - a. *Visse fysiologiske processer* finder sted der hvor sygdommen har sæde. Disse har forbindelse med hjertet. De påvirker tillige de tre store systemer, som så kraftigt styrer det fysiske menneske: kredsløbet, nervesystemet i dets forskellige udtryk og det endokrine kirtelsystem. Disse virkninger vil jeg ikke beskæftige mig med. Dødens patologi er velkendt og har været genstand for mange eksoteriske studier. Meget mangler endnu at blive opdaget – men vil blive opdaget på et senere tidspunkt. Jeg behandler først og fremmest de subjektive virkninger, som dybest set fremkalder den patologiske betingelse for død.
 - b. *En vibration løber langs nadierne.* Nadierne er, som I ved, den æteriske genpart til hele nervesystemet, og de ligger bag hver enkelt nerve i hele det fysiske legeme. De er formidlerne, par excellence, af sjælens styrende impulser, idet de reagerer på den vibrations aktivitet, der stammer fra den æteriske genpart til hjernen. De responderer på det styrende ord, reagerer på sjælens »træk« og organiserer sig derefter til tilbagetrækning.
 - c. *Kredsløbet bliver påvirket* på en speciel okkult måde. Vi har fået at vide, at »blodet er livet«. Blodets sammensætning ændres som et resultat af de to forudgående stadier, men primært som et resultat af en aktivitet, som den moderne videnskab endnu ikke har opdaget, og for hvilken kirtelsystemet er ansvarlig. Som svar på dødens kalden udskiller kirtlerne i blodet en substans, som påvirker hjertet. Dér er livstråden forankret, og denne substans i blodet betragtes som »dødbringende« og er en af de grundlæggende årsager til koma og til tab af bevidsthed. Den fremkalder en refleksvirkning i hjernen. Den konventionelle lægevidenskab vil endnu nogen tid betvivle denne substans og dens virkninger, men dens tilstedeværelse vil senere blive erkendt.
 - d. *En psykisk skælven frembringes.* Denne skælven har den

virkning, at den løsner eller bryder forbindelsen mellem nadierne og nervesystemet; det æteriske legeme løsgøres derved fra sit tætte hylster, selv om det stadig gennemtrænger enhver del af det.

2. *Der kommer ofte en pause* af kortere eller længere varighed på dette tidspunkt. Denne frist tillades, for at løsgørelsesprocessen kan foregå så roligt og smertefrit som muligt. Løsgørelsen af nadierne begynder i øjnene. Denne løsgørelsesproces kommer i mange tilfælde til udtryk som afslapning og mangel på frygt, som meget ofte kan iagttages hos døende. De udviser en tilstand af fred og en beredvillighed til at gå over, samt en manglende evne til at gennemføre en mental anstrengelse. Det er, som om den døende, stadig med sin bevidsthed i behold, samler alle sine ressourcer til den endelige adskillelse. Engang når menneskene for alvor har overvundet dødsfrygten, vil dette være det stadium, hvor venner og slægtninge til den døende vil samles omkring ham til »en højtidsstund« og glæde sig med ham, nu da han skal forlade legemet. Dette er endnu ikke muligt. Dyb sorg råder, og dette stadium passeres uden at det bemærkes, og der bliver ikke draget nytte af det, sådan som der en dag vil blive.
3. *Derefter begynder det koordinerede æteriske legeme*, der nu gennem nadiernes aktivitet er løsnet fra alle nerveforbindelser, at *samle sig* til den endelige tilbagetrækning. Det trækker sig væk fra ekstremiteterne og hen imod det forudbestemte »udgangssted« og koncentrerer sig omkring dette sted inden det endelige »træk« fra den styrende sjæl. Alt er indtil dette punkt foregået under loven om tiltrækning – sjælens magnetiske, tiltrækkende vilje. Nu gør en anden »dragning« eller tiltrækkende impuls sig mærkbar. Det tætte fysiske legeme, summen af organer, celler og atomer, bliver langsomt gjort fri af det vitale legemes integrerende kraft gennem nadiernes virksomhed. Det fysiske legeme begynder at respondere på den tiltrækkende kraft fra selve stoffet. Denne kraft kaldes »jordens tiltrækning« og udøves af det

gådefulde væsen, som vi benævner »jordånden«. Dette væsen befinder sig på den involutionære bue og er for vor planet, hvad den fysiske elemental er for menneskets fysiske legeme. Denne det fysiske plans livskraft er dybest set den atomare substans' liv og lys – det stof, hvoraf alle former er skabt. Det er til dette reservoir af involutionært og materielt liv, at alle formers substans tilbageføres. Tilbagegivelsen af formens tilegnede stof, den form, som sjælen har haft i besiddelse under en livscyklus, består i, at den involutionære verdens »kejser« gives det tilbage, som er hans, mens sjælen vender tilbage til den Gud, som sendte den ud.

Det ses således helt tydeligt, at der på dette stadium foregår en dobbelt tiltrækkende proces:

- a. Det vitale legeme forberedes til bortgang.
- b. Det fysiske legeme responderer på opløsning.

Det kan tilføjes, at der også foregår en tredje aktivitet. Den gælder det bevidste menneske, der langsomt og gradvis trækker sin bevidsthed tilbage til det astrale og mentale legeme som forberedelse til fuldstændig adskillelse fra det æteriske legeme, når tiden er inde. Mennesket bliver mindre og mindre bundet til det fysiske plan og trækker sig mere og mere tilbage til sit indre. Når det drejer sig om et fremskredent menneske, udføres denne proces helt bevidst, og mennesket bibeholder sine vitale interesser og sin viden om relationerne til andre, selv medens han mister grebet om sin fysiske eksistens. Denne løsgørelse er lettere at observere, når døden indtræder på grund af alderdom end på grund af sygdom, og til tider kan det iagttages, at sjælen eller det levende, interesserede indre menneske mister sit greb om den fysiske og dermed illusoriske virkelighed.

4. *Igen følger en pause.* Det er det punkt, hvor den fysiske elemental til tider kan genvinde sit greb om det æteriske legeme, såfremt sjælen skønner det ønskværdigt, såfremt døden ikke er en del af den indre plan, eller såfremt den fysiske elemental er så stærk, at den kan forlænge dødsprocessen. Dette elementalliv udkæmper til tider en kamp, der kan vare

dage eller uger. Når døden er uundgåelig, vil pausen dog på dette tidspunkt blive overordentlig kort, undertiden er det kun et spørgsmål om sekunder. Den fysiske elemental har mistet sit greb, og det æteriske legeme afventer det endelige »ryk« fra sjælen, der handler under loven om tiltrækning.

5. *Det æteriske legeme træder ud af det tætte fysiske legeme* trin for trin ved det valgte udgangssted. Når denne proces er fuldbyrdet, antager det vitale legeme en svag kontur af den form, som det gav energi, og dette sker under påvirkning af den tankeform, som mennesket gennem årene har opbygget af sig selv. Ethvert menneske har opbygget en sådan tankeform, og den må tilintetgøres, inden det andet trin af eliminationen er endeligt fuldført. Vi vil berøre dette senere. Selv om det æteriske legeme er befriet fra det fysiske legemes fængsel, er det endnu ikke befriet fra dets påvirkning. Der findes stadig en svag forbindelse mellem de to, og dette holder det åndelige menneske tilbage i nærheden af det legeme, der netop er forladt. Det er af denne grund, at clairvoyante ofte påstår, at de ser det æteriske legeme svæve omkring dødslejet eller kisten. Det æteriske legeme gennemtrænges stadig af de integrerede energier, som vi benævner det astrale legeme og det mentale legeme, og i midten findes et punkt af lys, som viser sjælens nærværelse.
6. *Det æteriske legeme opløses gradvis*, da de energier, det er sammensat af, reorganiseres og trækkes tilbage, og efterlader kun den praniske substans, som er identisk med det æteriske legeme for selve planeten. Denne opløsningsproces fremmes, som jeg tidligere har nævnt, i høj grad ved kremation. Når det drejer sig om et mindre udviklet menneske, kan det æteriske legeme i en længere periode kredse omkring sin ydre skal, der er under opløsning, fordi sjælens tiltrækningskraft ikke er stærk, medens det materielle aspekt er. Når mennesket er fremskredent og derfor har frigjort sig fra det fysiske plan i sin tænkning, kan opløsningen af det vitale legeme ske overordentligt hurtigt. Så snart den er fuldbyrdet, er tilbagegivelsesprocessen overstået. Mennesket står frigjort, i det mindste midlertidigt, fra al reaktion over for det fysiske stofs tiltrækkende kraft. Mennesket befinder sig nu i

sine finere legemer og er rede til den store handling, som jeg har givet navnet »eliminationskunsten«.

En tanke dukker op, når vi nu skal afslutte denne utilstrækkelige betragtning af det fysiske legemes død i dets to aspekter. Denne tanke vedrører det indre menneskes integritet. *Han forbliver sig selv*. Han er ikke berørt og ikke hæmmet. Han virker frit, hvad det fysiske plan angår, og responderer nu kun på tre forudbestemte faktorer:

1. Kvaliteten af hans astral-emotionelle udrustning.
2. Den mentale tilstand, i hvilken han sædvanligvis lever.
3. Sjælens røst, der ofte ikke kendes, men undertiden er velkendt og elsket.

Individualiteten er ikke gået tabt. Det samme menneske er stadig nærværende på planeten. Kun det, der var en integreret del af vor planets håndgribelige tilsynekomst, er forsvundet. Det, som har været elsket eller hadet, som har været nyttigt for menneskeheden eller en hindring, som har tjent racen eller været et uvirksomt medlem af den, eksisterer stadig og er stadig i kontakt med eksistensens kvalitative og mentale processer, og vil for evigt forblive – individuelt, kvalificeret af stråletypen – en del af sjælsriget og en høj indviet i sig selv.

3. TO BETYDNINGSFULDE SPØRGSMÅL

Jeg har på de foregående sider søgt at give jer indsigt i den sande natur af det fænomen, vi kalder døden. Døden er en bevidst eller ubevidst tilbagetrækning af det indre levende væsen fra sin ydre skal, fra sin indre vitale genpart, og endelig er den, beroende på menneskets udviklingstrin, en frigørelse af det subtile legeme eller de subtile legemer. Jeg har tillige søgt at vise det normale forløb i denne velkendte proces. Den rædsel, som omgærder døden på slagmarken eller døden ved ulykke, kommer af det chok, som en pludselig død forårsager i det æteriske legeme. Dette nødvendiggør en hurtig nyordning af det æteriske legemes kræfter, samt en hurtig og uventet reinteg-

rering af dets bestanddele, som en respons på den bestemte forholdsregel, der nødvendigvis må tages af mennesket i sit kama-manasiske legeme. Denne forholdsregel medfører ikke, at det indre menneske igen kan tage plads i det æteriske legeme, men fordrer, at de splittede aspekter af dette legeme samles i overensstemmelse med loven om tiltrækning, for at dets endelige og fuldstændige opløsning kan finde sted.

Inden vi fortsætter vort tema (som er eliminationskunsten), vil jeg besvare to spørgsmål, som jeg mener er vigtige. De stilles ofte af oprigtige og intelligente studerende.

Det første spørgsmål giver i virkeligheden udtryk for skuffelse over denne række af instruktioner. Det kan formuleres på følgende måde: Hvorfor omtaler den tibetanske lærer ikke i disse instruktioner bestemte og grundlæggende sygdomme, beskriver deres patologi og angiver en kur eller foreslår en behandling, påviser de direkte årsager eller giver detaljeret oplysning om de processer, der fører til helbredelse? Fordi, mine brødre, det er meget begrænset, hvad jeg rent teknisk kan føje til det, som den medicinske videnskab allerede er nået frem til vedrørende symptomer, områder og generelle tendenser, hvor betingelser for sygdom er til stede. Observation, eksperiment, forsøg og fejlslag, fremgang og modgang har uden tvivl givet nutidens menneske en omfattende og præcis viden om sygdommes ydre karakter og virkninger. Tid og vedvarende skolet observation har på samme måde ført til, at der kunne påvises metoder til helbredelse, processer til bedring eller forebyggende midler (som fx vaccine mod kopper), og alt dette har gennem mange år vist sig at være virkningsfuldt. Forskning og forsøg samt de stedse øgede muligheder, som videnskaben stiller til rådighed, øger menneskets evne til at hjælpe, til i visse tilfælde at helbrede, til ofte at lindre og til at mindske smertereaktionerne. Lægevidenskaben og den kirurgiske dygtighed har med stormskridt gjort fremgang i en sådan udstrækning, at alt det, vi i dag véd og til dels forstår, er så omfattende, og de videnskabelige og terapeutiske aspekter er så indviklede, at der fremstod specialister som koncentrerer sig om et ganske bestemt område og derfor kun beskæftiger sig med visse typer af dårligt helbred og sygdom, og derved opnår stor dygtighed,

viden og ofte fremgang. Alt dette er godt på trods af, hvad mennesker med fikse ideer og mennesker, der helbreder med favoritmetoder, end måtte sige; det samme gælder dem, der ikke ønsker at gøre brug af lægerne, men foretrækker en såkaldt »kult« eller en af de nyere metoder at nærme sig helbredsproblematikken.

Årsagen til at disse nye metoder eksisterer er, at lægevidenskaben har gjort sådanne fremskridt, at den nu har nået grænserne i det rent fysiske område eller felt, og nu befinder sig på tærskelen til at fortsætte ind i det u håndgribelige område og drages således nærmere til årsagernes verden. Dette er årsagen til, at jeg ikke vil spille tid på sygdomsdetaljer, på at opremse eller beskrive specifikke sygdomme, deres symptomer eller behandling, fordi de fuldt ud er beskrevet i de tilgængelige lærebøger. Endvidere kan de betragtes på vore store hospitaler, hvor de findes i mange og varierende stadier.

Jeg har dog beskæftiget mig med de latente årsager til sygdom – som tuberkulose, syfilis og cancer – nedarvede i det enkelte menneske, i menneskeheden som helhed, og ligeledes i vor planet. Jeg har skitseret den psykologiske årsag til sygdom og har peget på en praktisk ny måde, hvorpå sygdom – specielt i de tidlige stadier – kan studeres.

Når den psykologiske årsag til sygdom bliver erkendt og dens faktiske natur forstået af den ortodokse læge, kirurg, psykolog og præst, vil de arbejde sammen for forståelse inden for dette område, der er under udvikling, og det, der i dag forsigtigt kaldes »forebyggende medicin«, vil komme til sin ret. Jeg foretrækker at definere denne fase af medicinsk anvendelse som en organisering af de metoder, hvorved *sygdom kan undgås*, og en udvikling af de teknikker, hvormed en korrekt psykologisk skoling kan gives fra ungdomsårene og opefter. Hvor den rette vægt lægges på det indre, åndelige menneske, vil de tilstande blive gjort virkningsløse, og de vaner udryddet, som i dag uundgåeligt fører til dårligt helbred, bestemte symptomatiske sygdomme og måske til døden.

Med denne udtalelse tænker jeg ikke på nogen affirmativ eller spekulativ videnskab såsom »Christian Science« eller på de åndsretninger, der fører al sygdom tilbage til tankens kraft.

Jeg interesserer mig for det øjeblikkelige behov for rigtig psykologisk uddannelse, der er baseret på en viden om menneskets konstitution, på videnskaben om de syv stråler (de kræfter, der er betingende for mennesket, og som gør ham til det han er) og på esoterisk astrologi. Jeg interesserer mig for at tilpasse den mængde af viden, som hidtil er blevet betragtet som særegen og esoterisk, og som langsomt er ved at vække eftertanke hos almenheden, og som har gjort store fremskridt i løbet af de sidste femogtyve år. Jeg er ikke interesseret i at afskaffe medicinsk behandling, eller i ikke at støtte de nye behandlingsmetoder, som alle endnu befinder sig på eksperimentstadiet, og som alle kan give bidrag til lægevidenskaben som helhed. Af de samlede bidrag bør der kunne komme en rigere og mere fleksibel medicinsk måde at nærme sig patienten på.

Det billede, jeg har skitseret af den psykologiske baggrund til alle sygdomme, vil tage lang tid at gøre færdigt. I mellemtiden er lægevidenskabens bidrag uundværlige. Trods fejltagelser, forkerte diagnoser og mange vildfarelser, kan menneskeheden ikke klare sig uden lægerne, kirurgerne og hospitalerne. Der findes et tvingende behov for dem, og dette behov vil bestå i århundreder fremover. Dette udsagn bør ikke give anledning til mismod. Menneskeheden kan ikke umiddelbart komme i besiddelse af en perfekt fysisk helbredstilstand, selv om rigtig psykologisk skoling fra barndommen vil give gode resultater i løbet af få årtier. Forkerte tilstande er blevet udviklet gennem lang tid. Nutidens lægevidenskab må blive langt mere åben, mere beredt på at støtte (efter tilstrækkeligt professionelt bevis) det, som er nyt, som indebærer fornyelse, og som er usædvanligt. De barrierer, som den specialiserede lægevidenskab har rejst, må brydes ned, og de nye skoler må opsøges, instrueres og undersøges og til sidst inkluderes i de ortodokse rækker. De nye skoler, som fx beskæftiger sig med elektroterapi, skolerne for kiropraktik, ernæringseksperterne, som påstår at kunne helbrede alle sygdomme gennem rigtig kost, og de temmelig excentriske naturopater, samt mange andre sekter og skoler, må ikke være så arrogant sikre på, at de kender hele sandheden, at deres metode er den eneste ene, eller at de har et universalmiddel, som er enestående og helt sikkert. Disse grupper, særligt

kiropraktorerne, har ganske afgjort skadet deres egen sag og undergravet deres egne bestræbelser ved højlydt at påstå sikkerhed (på et område, der endnu er eksperimentelt), og ved deres stadige angreb på den ortodokse lægevidenskab. Denne har på sin side begrænset sig selv ved sin manglende evne til at se, hvad der er godt og rigtigt i de nye retninger. Den modarbejdes af kravet om anerkendelse og af mangel på videnskabelige metoder. Den ortodokse lægevidenskabs ønske er at beskytte almenheden. Dette må den gøre for at undgå de katastrofer, som fanatikere og uprøvede metoder kan føre med sig, men den er gået alt for langt i denne henseende. Den åndsretning, som jeg har påtaget mig ansvaret for i disse instruktioner, vil ligeledes blive bestridt, og det for en længere periode. Imidlertid vil de mentale og psykologiske eftervirkninger fra verdenskrigen i høj grad fremskynde erkendelsen af den psykologiske baggrund til sygdomme og andre problemer. Nutidens lægevidenskab står således over for sin største mulighed.

En kombination af sand lægevidenskab (som menneskeheden ned gennem tiderne har frembragt under inspiration af dens guddommelige natur), af de nye former for behandling, som de mange nye åndsretninger har formuleret, af praktik og forsøg, erkendelse af de energier, som styrer mennesket, og som virker gennem de syv centre i hans vitale legeme, og endvidere af de astrologiske påvirkninger, som ligeledes styrer ham *via det indre menneske*, vil omsider danne den nye medicinske metode. Denne nye metode vil holde mennesket ved godt helbred, vil standse sygdommen i dens tidligste stadier, og vil til sidst indlede den cyklus i menneskenes liv, hvor sygdom og dårligt helbred bliver undtagelsen og ikke reglen, således som det er tilfældet i dag, og hvor døden vil blive betragtet som en lykkelig og forudbestemt frigørelse, og ikke som det er tilfældet i dag som en frygtet fjende.

Det andet spørgsmål omhandler udelukkende dødsprocesserne. Spørgsmålet lyder: Hvordan forholder Tibetanneren sig til kremation, og på hvilken måde bør kremation foregå? Det er en heldig og god ting, at kremation bliver mere almindelig. Inden længe vil begravelse stride imod loven, og kremation vil være et krav, og dette af sundhedsmæssige og sanitære årsager. Disse

usunde, psykiske steder, som kaldes kirkegårde, vil til sidst forsvinde, ligesom dyrkelse af forfædrene er ved at forsvinde, både i østen – med dens forfædrekult – og i vesten, med dens ligeså enfoldige kult om arvelighed.

Gennem anvendelse af ild opløses alle former. Jo hurtigere det menneskelige, fysiske legeme tilintetgøres, jo hurtigere brydes dets greb om den tilbagetrækkende sjæl. En hel del nonsens om tidsfaktoren i relation til rækkefølgen af de subtile legemers opløsning er blevet fremført i den almindelige teosofiske litteratur. Det bør dog fastslås, at i det øjeblik den *sande* død er videnskabeligt påvist (af den almindelige læge, der har fulgt tilfældet), og det er blevet konstateret, at der ikke findes nogen livsgnist tilbage i det fysiske legeme, så er kremation mulig. Den fuldstændige eller sande død indtræder, når bevidsthedstråden og livstråden er trukket fuldstændigt tilbage fra hovedet og hjertet. Ærbødighed og en rolig fremtræden har dog samtidig sin retmæssige plads i processen. Den afdødes familie behøver nogle timer til at tilpasse sig den kendsgerning, at den ydre og sædvanligvis elskede forms forsvinden er umiddelbart forestående. Der må ligeledes tages behørigt hensyn til de formaliteter, som staten eller de kommunale myndigheder kræver. Tidsfaktoren har hovedsagelig betydning for de efterladte, for de levende og ikke for de døde. Ligeledes findes der intet virkeligt grundlag for den påstand, at det æteriske legeme ikke hurtigt må føres ind i kremeringens flammer, og for den opfattelse, at det helst skal drive omkring i en bestemt periode på flere dage. Der er intet æterisk behov for udsættelse. Når det indre menneske trækker sig tilbage fra det fysiske legeme, trækker han sig samtidig tilbage fra det æteriske legeme. Det er rigtigt, at det æteriske legeme er tilbøjeligt til i lang tid at forblive omkring »området for emanationen«, når det fysiske legeme er begravet, og det vil ofte bestå indtil den fuldstændige opløsning af det tætte fysiske legeme har fundet sted. Mumificeringsprocessen, således som den praktiseredes i Ægypten, og balsameringsprocessen, således som den praktiseredes i vesten, har været årsag til, at det æteriske legeme blev bevaret, til tider i århundreder. Dette er specielt tilfældet, når den mumificerede eller balsamerede person i sit liv var præget af en dårlig karak-

ter. Det omvandrende æteriske legeme er i sådanne tilfælde ofte blevet »besat« af et ondt væsen eller en ond kraft. Dette er årsagen til de angreb og ulykker, som ofte følger i fodsporet på dem, der opdager gamle grave og deres beboere, dvs. gamle mumier, og bringer dem og deres ejendele frem i lyset. Er kremation reglen, er det ikke alene det fysiske legeme, der øjeblikkeligt opløses og gives tilbage til substansens reservoir, men også det vitale legeme opløses omgående, idet flammerne fører dette legemes kræfter ind i de vitale energiers reservoir. Det vitale legeme har altid været en del af dette reservoir, enten i en form eller i en formløs tilstand. Efter døden og kremationen eksisterer disse kræfter stadig, men de er blevet absorberet i den *analoge* helhed. Tænk over denne udtalelse, for den giver jer nøglen til den menneskelige ånds skabende arbejde. Er en udsættelse nødvendig på grund af familiens følelser eller på grund af krav fra samfundets side, bør kremation dog finde sted inden for seksogtredivetimer efter dødens indtræden. Når der ikke findes nogen grund til at udsætte kremationen, kan den med rette tillades tolv timer efter døden. Det vil dog altid være klogt at vente tolv timer for at være sikker på, at døden *virkelig* er indtrådt.

KAPITEL VI

Eliminationskunsten

Vi tager igen tråden op i vor undervisning, og vi vil beskæftige os med det indre åndelige menneskes aktivitet, når han har forladt det fysiske og det æteriske legeme og derefter befinder sig i det subtile legemes skal – et legeme, der er sammensat af astral eller følsomt sansende substans og af mental substans. På grund af gennemsnitsmenneskets stærkt emotionelle og følelsesmæssige polarisering er der opstået en forestilling om, at mennesket efter den virkelige død allerførst trækker sig tilbage til sit astrale legeme og derefter til sit mentale legeme. Men dette er faktisk ikke tilfældet. Grunden til denne opfattelse er, at legemet hovedsageligt er opbygget af astralt stof. Det er endnu kun få mennesker, der er så udviklede, at det legeme, som de befinder sig i efter døden, for størstedelen er sammensat af mental substans. Kun disciple og indviede, der i overvejende grad lever i det mentale område, befinder sig på det mentale plan umiddelbart efter døden. De fleste mennesker opdager, at de befinder sig på det astrale plan iklædt en skal af astralt stof og overgivet til en eliminationsperiode i det illusoriske område af det astrale plan.

Som jeg tidligere har nævnt, har det astrale plan ingen virkelig eksistens, men er en illusorisk skabelse af menneskeslægten. Fra nu af vil det astrale plan dog langsomt blive en døende skabelse (på grund af de onde magters nederlag og det katastrofale bagslag for Den sorte loge), og i den sidste periode af menneskehedens historie (i den syvende rodrace) vil det ophøre med at eksistere. Dette er ikke tilfældet i dag. Den sansende substans, der danner det astrale plan, samles stadig til illusoriske former og danner stadig en barriere på Vejen for den sjæl, der søger frigørelse. Det holder stadig de mange mennesker, der dør, som »fanger«, fordi deres væsentlige reaktion på livet er begær, ønsketænkning og emotionel sansning. Dette gælder stadig for den store majoritet. Det astrale plan opstod i den atlantiske periode. Den mentale bevidsthedstilstand eksisterede

da praktisk taget ikke, selv om »tankens sønner« befandt sig på et niveau, der i dag svarer til de højere niveauer af dette plan. Endvidere var det mentale permanente atom praktisk taget slumrende i enhver menneskelig form, og som følge deraf forekom der ingen tiltrækning fra det mentale plan, således som tilfældet er i dag. Mange mennesker er stadig atlantiske i deres bevidsthed, og når de forlader den fysiske bevidsthedstilstand og aflægger deres dobbelte, fysiske legeme, står de over for problemet med at eliminere det astrale legeme, hvorimod det ikke kræver noget af dem at frigøre sig fra et for sjælen mentalt fængsel. Dette gælder det mindre udviklede menneske og gennemsnitsmennesket, der efter at have elimineret det kamiske legeme eller begærlegemet ikke behøver at gøre meget mere, for der findes intet mentalt legeme, som kunne drage mennesket ind i en mental integration, eftersom der ikke findes nogen mental fokuseret kraft. Sjælen befinder sig indtil videre »i dyb meditation« på de højere mentale niveauer og er helt uvidende om sin skygge i de tre verdener.

Eliminationskunsten falder således i tre kategorier:

1. Således som den udøves af de mennesker, der er rent astrale i kvalitet og konstitution. Disse kalder vi »kamiske« mennesker.
2. Således som den udøves af de afbalancerede mennesker, som er integrerede personligheder, og som kaldes »kama-manasiske« individer.
3. Således som den udøves af fremskredne mennesker og af disciple af alle grader, der hovedsageligt er mentale i deres »fokusering i livet«. Disse kaldes »manasiske« personer.

De samme grundregler styrer dem alle, men tyngdepunktet skifter fra tilfælde til tilfælde. Jeg ønsker at minde jer om, at hvor der ingen fysisk hjerne findes, og hvor tænkeevnen ikke er udviklet, dér befinder det indre menneske sig praktisk taget *indhyllet* i et hylster af astralt stof og er i en lang periode ned-sænket i det, vi kalder det astrale plan. Det kama-manasiske menneske har det, som kaldes »det dualistiske livs frihed«, idet han besidder en dualistisk form, der sætter ham i stand til ved

brug af viljen at kontakte det astrale plans højere niveauer og det mentale plans lavere niveauer. Jeg vil igen minde jer om, at der på dette tidspunkt ikke findes nogen fysisk hjerne til at registrere disse kontakter. Klar erkendelse af kontakt afhænger af det indre menneskes naturlige aktivitet og af hans specielle opfattelsesevne og forståelse. Det manasiske menneske besidder et gennemsligt mentalt legeme med en ringe tæthedsgrad, som står i proportion til hans ubundethed af begær og emotion.

Disse tre mennesketyper anvender alle en lignende eliminationsproces, men de anvender forskellige metoder under selve forløbet. For at tydeliggøre det kan følgende nævnes:

1. *Det kamiske menneske* eliminerer sit astrale legeme ved udsultning eller udmattelse og forlader det via den astrale modsvarighed til solar plexus centret. Denne udsultning opstår ved, at alle medfødte begær og iboende emotioner på dette stadium er forbundet med den animale natur og det fysiske legeme – og disse eksisterer ikke længere.
2. *Det kama-manasiske individ* anvender to metoder. Det kan ikke være anderledes, eftersom han allerførst eliminerer sit astrale legeme og derefter sit mentale legeme.
 - a. Han eliminerer det astrale legeme ved hjælp af det stigende begær efter mentalt liv. Han trækker sig gradvis og langsomt tilbage til det mentale legeme, hvorefter det astrale legeme »falder væk« esoterisk set og til sidst forsvinder. Dette sker sædvanligvis ubevidst og kan kræve temmelig lang tid. Når mennesket er over gennemsnittet og på grænsen til at blive en manasisk person, tilvejebringes dets forsvinden imidlertid pludseligt og dynamisk, og mennesket står fri i sit mentale legeme. Dette sker bevidst og hurtigt.
 - b. Han nedbryder det mentale legeme ved brug af den menneskelige vilje, og også fordi sjælen langsomt begynder at blive vidende om sin skygge. Det indre menneske drages således mod sjælen, selv om det endnu kun sker ganske svagt. Denne proces foregår relativt hurtigt og er afhængig af graden af den manasiske påvirkning.

3. *Det manasiske menneske*, der nu er fokuseret i sit mentale legeme, har også to ting at fuldføre:
- a. At opløse og skille sig af med enhver astral aflejring, som vil kunne misfarve hans gennemsigtige mentale legeme. Det såkaldte astrale legeme eksisterer praktisk taget ikke længere som udtryksmiddel. Dette udfører han ved at kalde et stærkere lys frem fra sjælen. Det er sjælslyset, der på dette stadium opløser den astrale substans, ligesom det vil blive det forenede lys fra menneskeheden (menneskeheden som helhed), der til sidst vil opløse det astrale plan – jeg gentager, det såkaldte.
 - b. At tilintetgøre det mentale legeme ved at anvende visse »magtord«. Disse ord formidles til disciplen via hans mesters ashram. De bringer sjælskraft ind i stærkt øget omfang og skaber som følge heraf en sådan bevidsthedsudvidelse i det mentale legeme, at det nedbrydes og ikke længere udgør en hindring for det indre menneske. Han kan nu stå som en fri tankens søn i sin mesters ashram og »skal aldrig mere gå ud«.

Aktiviteter umiddelbart efter døden

Umiddelbart efter døden, og specielt hvis kremation har fundet sted, er mennesket i sit kama-manasiske legeme lige så bevidst om og vågen over for sine omgivelser, som han var på det fysiske plan, da han levede. Denne talemåde tillader en vis frihed, hvad angår graden af bevidsthed og iagttagelse, for en lignende frihed tillades for dem på det fysiske plan. Menneskene er ikke alle lige vågne og lige bevidste over for omstændigheder eller øjeblikkelig erfaring. Da de fleste mennesker imidlertid er mere emotionelt bevidste, end de er fysisk bevidste, og i stor udstrækning lever fokuseret i deres astrale legeme, er menneskene velbekendt med den bevidsthedstilstand, de befinder sig i. Glem ikke, at et plan dybest set er en bevidsthedstilstand og *ikke* en lokalitet, som så mange esoterikere synes at mene. Det ses af den fokuserede reaktion hos det selvbevidste menneske, som – vedvarende og klart bevidst om sig selv – med sine san-

ser opfatter omgivelsernes motiv samt motivet i sine egne udadrettede begær, eller (når det gælder fremskredne mennesker, der virker på de højere plan af det astrale plan) med sine sanser opfatter udadrettet kærlighed og aspiration; mennesket er optaget af det, der optog hans opmærksomhed og involverede det kamiske princip i erfaringerne under hans inkarnation. Må jeg igen minde jer om, at der på dette tidspunkt ikke findes nogen fysisk hjerne, der kan respondere på de indtryk, som fremkaldes af det indre menneske, samt minde om, at seksualitet, således som det opfattes fysisk, ikke eksisterer. Spiritister ville gøre klogt i at have dette i tankerne og således indse det tåbelige så vel som det umulige i de åndelige ægteskaber, som visse retninger inden for bevægelsen taler om og praktiserer. Mennesket i sit astrale legeme er nu fri for de rent animale impulser, som på det fysiske plan er både normale og rigtige, men som ingen betydning har for ham i det kamiske legeme.

Lad os som eksempel se på gennemsnitsmennesket; hvordan er hans første reaktioner og aktiviteter efter det fysiske legemes tilbagegivelse til det universelle reservoir af substans? Jeg vil nævne nogle af disse reaktioner:

1. Han bliver fuldstændig bevidst om sig selv. Dette indebærer en klarhed i opfattelsen, som er ukendt for det almindelige menneske, medens det befinder sig i fysisk inkarnation.
2. Tid (som en rækkefølge af begivenheder, der registreres af den fysiske hjerne) eksisterer nu ikke mere, således som vi forstår begrebet, og – når mennesket vender sin opmærksomhed mod sit mere klart definerede emotionelle selv – så følger *altid* et øjeblik med direkte sjælskontakt. Det beror på, at selv i tilfælde af det mest uvidende og uudviklede menneske, så forløber øjeblikket for fuldstændig tilbagegivelse ikke, uden at sjælen bemærker det. Det har en ganske bestemt virkning på sjælen, omtrent som om der trækkes langt og kraftigt i et klokkereb, hvis jeg må bruge en så enkel sammenligning. I et kort sekund responderer sjælen, og responsens natur er således, at mennesket, der nu befinder sig i sit astrale legeme eller snarere i sit kama-manasiske legeme, ser den sidste inkarnations erfaringer bredt ud foran

- sig som et kort. Han oplever en følelse af tidløshed.
3. Som et resultat af genkendelsen af disse erfaringer udvælger mennesket de tre, der var de tre store betingende faktorer i det liv, som netop er afsluttet, og som også rummer nøglerne til den næste inkarnation, han vil påbegynde. Alt andet glemmes, alle mindre erfaringer glider ud af hans hukommelse og intet bliver tilbage i hans bevidsthed, kun det som esoterisk benævnes »fremtidens tre frø eller kim«. Disse tre frø er på en særlig måde forbundet med det fysiske og det astrale permanente atom. De danner således en femfoldig kraft, der skaber de former, som senere vil fremtræde. Det kunne siges at:
 - a. *Det første frø* betinger på et senere tidspunkt beskaffenheden af de fysiske omgivelser, hvori det tilbagevendende menneske skal leve sit liv. Det er forbundet med kvaliteten i de fremtidige omgivelser og betinger således de nødvendige kontaktområder.
 - b. *Det andet frø* betinger kvaliteten af det æteriske legeme som et legeme, hvorigennem strålekræfterne kan få kontakt med det tætte fysiske legeme. Det afgrænser den æteriske struktur eller det vitale væv, langs hvilket de indkommende energier vil cirkulere; det er i særlig grad forbundet med specielt ét af de syv centre, som vil være det mest aktive og levende under den kommende inkarnation.
 - c. *Det tredje frø* giver nøglen til det astrale legeme, i hvilket mennesket vil være polariseret i den næste inkarnation. Glem ikke, at jeg her taler om det almindelige menneske og ikke om det fremskredne menneske, disciplen eller den indviede. Det er dette frø som – gennem de kræfter, det tiltrækker – atter bringer mennesket i forbindelse med dem, han tidligere elskede, eller med hvem han havde nær kontakt. Det kan accepteres som en kendsgerning, at gruppeideen subjektivt styrer alle inkarnationer, og at det reinkarnerede menneske kommer i inkarnation ikke alene som følge af sit eget ønske efter erfaring på det fysiske plan, men også som følge af en gruppeimpuls og i over-

ensstemmelse med gruppens karma så vel som med sin egen karma. Dette er et punkt, som burde være genstand for større opmærksomhed. Så snart dette er rigtigt opfattet og forstået, vil en stor del af den frygt, der er skabt ved tanken om døden, forsvinde. De nærstående og de elskede vil fortsat blive de nærstående og de elskede, fordi relationen har været fast etableret over mange inkarnationer og – som *Den gamle kommentar* udtrykker det:

»Disse frø, der betinger genkendelse, er ikke enestående for dig og mig, de gælder også gruppen; i gruppen forbinder de den ene med den anden i tid og rum. Kun i de lavere tre vil de relaterede finde deres sande eksistens. Når først sjæl kender sjæl på mødepladsen ved mesterens anmodning, skal disse frø forsvinde.«

Det er således helt tydeligt, hvor nødvendigt det er at opøve børn i at erkende og drage nytte af erfaringer, for når det først er blevet lært, vil det i høj grad lette denne tredje aktivitet på det astrale plan efter døden.

4. Efter at mennesket har fuldført denne »udvælgelse af erfaring«, vil han søge efter og automatisk finde dem, der under det tredje frøs indflydelse viser sig at have en varig andel i den gruppeerfaring, i hvilken han selv udgør et element, bevidst eller ubevidst. Når relationen på ny er etableret (hvis de, som søges i gruppen, endnu ikke har elimineret det fysiske legeme), handler mennesket nøjagtigt, som det ville have gjort på jorden sammen med sine nærmeste og i overensstemmelse med sit temperament og evolutionstrin. Befinder de, som står ham nærmest, og som han elsker højt eller hader, sig stadig i fysisk inkarnation, så vil han også opsøge dem og – igen, ligesom han gjorde på jorden – opholde sig i deres nærhed og følge deres aktiviteter, selv om de (undtagen de er højt udviklede) ikke kan have kendskab til hans nærvær. Jeg kan ikke angive nogle detaljer om den

gensidige given og tagen eller om måder og metoder til at skabe kontakt. Ingen mennesker er lig hinanden, og ethvert temperament er stort set unikt. Jeg ønsker blot at belyse visse af de grundlæggende mønstre, som mennesket følger forud for eliminationen eller eliminationerne.

Disse fire aktiviteter strækker sig over forskellige tidsperioder, når det ses ud fra den synsvinkel, som »de, der lever dernede«, ser det fra, selv om mennesket på det astrale plan ikke registrerer nogen tid. Gradvis ophører tiltrækningskraften og blændværket (både af høj og lav art), og mennesket kommer ind i det stadium, hvor han *ved* – fordi sindets mentale evne nu er mere indtrængende og dominerende – at han er rede til den anden død og til den fuldstændige elimination af det kamiske legeme eller af det kama-manasiske legeme.

En af de ting, der må huskes her, er, at så snart tilbagegivelsen af det fysiske legeme i dets to aspekter har fundet sted, er det indre menneske, som jeg tidligere har nævnt, fuldt bevidst. Den fysiske hjerne og de hvirvlende æteriske kræfter (som for det meste er desorganiserede, hvad angår majoriteten af menneskene) findes ikke mere. Det er disse to faktorer, som har fået de studerende til at tro, at de erfaringer, mennesket får på de tre verdners indre plan, forløber vagt glidende med en halvbevidst erkendelse, eller at de udgør et liv, hvor alt gentages, undtagen i de tilfælde, hvor det drejer sig om fremskredne mennesker eller disciple og indviede. Men dette er ikke tilfældet. Et menneske på de indre plan er ikke alene lige så bevidst om sig selv som individ – med sine egne planer, liv og anliggender – som han var på det fysiske plan, men han er også bevidst på samme måde om de omgivende bevidsthedstilstande. Han kan være blændet af den astrale tilværelse eller være genstand for telepatiske indtryk fra forskellige tankestrømme, der stammer fra det mentale plan. Han er også bevidst om sig selv og om sin tænkeevne (eller om den grad af manasisk liv, som han har udviklet) på en langt stærkere måde, end da han måtte fungere gennem den fysiske hjerne, hvor brændpunktet for hans bevidsthed var en aspirants og forankret i hjernen. Hans oplevelser er langt rigere og mere virkelige, end han nogensinde har

kendt til, da han var i inkarnation. Når I gennemtænker dette, vil I erkende, at det nødvendigvis må være således.

Vi kan derfor se, at eliminationskunsten praktiseres mere bestemt og mere effektivt end tilbagegivelsen af det fysiske legeme. Vi skal også betragte et andet punkt. På den indre side *ved* menneskene, at loven om genfødsel styrer erfaringsprocessen i livet på det fysiske plan, og de erkender da, at de – inden eliminationen af det kamiske, det kama-manasiske og det manasiske legeme – blot passerer igennem et mellemstadium mellem inkarnationerne, og at de som følge heraf står over for to store erfaringer:

1. Et øjeblik (langt eller kort, beroende på det opnåede udviklingstrin), hvor kontakt oprettes med sjælen eller sol-englen.
2. Efter denne kontakt finder en relativ heftig nyorientering mod jordelivet sted, hvilket fører til det, der kaldes »processen for nedstigning og kaldelse«, hvorigennem mennesket:
 - a. På ny forbereder sig til fysisk inkarnation.
 - b. Lader sin egen sande tone lyde gennem substansen i de tre verdener.
 - c. Revitaliserer de permanente atomer, der danner en kraft-triangel i det kausale legeme.
 - d. Samler den substans, der er nødvendig for at kunne opbygge sine fremtidige manifestationslegemer.
 - e. Farver dem med de kvaliteter og egenskaber, som han allerede har erhvervet gennem livserfaring.
 - f. Arrangerer på det æteriske plan sit vitale legemes substans, således at de syv centre tager form og kan blive modtagere af de indre kræfter.
 - g. Foretager et velovervejede valg af dem, som skal forsyne ham med det nødvendige tætte fysiske legeme og afventer derefter øjeblikket for inkarnation. De esoteriske studerende bør have i erindring, at forældre blot skænker det tætte fysiske legeme. De bidrager ikke med noget andet end et legeme af en bestemt kvalitet og beskaffenhed, som vil udgøre det nødvendige redskab for kontakt med de omgivelser, som den inkarnerende sjæl kræver. De kan

også til en vis grad bidrage med grupperelationer, såfremt sjælserfaringen er lang, og en sand grupperelation er etableret.

Det diskarnerede menneske møder disse to kritiske øjeblikke bevidst, og han véd, hvad han gør inden for de grænser, som udviklingstrinet sætter.

Devachanoplevelsen

Jeg bør gøre opmærksom på, at denne bevidste gennemførelse af eliminationskunsten og kendskabet til proces og formål i virkeligheden udgør det bevidsthedsstadium, som er blevet kaldt *devachan* af den ortodokse teosof. Der har været en del misforståelser omkring denne oplevelse. Den almindelige opfattelse har været, at mennesket – når han har forladt det astrale og det mentale legeme – træder ind i en slags drømmetilstand, hvor han genoplever og på ny betragter tidligere begivenheder i fremtidens lys, og hvor han gennemlever en slags hvileperiode, en form for en bearbejdningsproces som forberedelse til at påtage sig en ny fødsel. Denne noget fejlagtige fremstilling er opstået, fordi begrebet tid stadig styrer den teosofiske fremstilling af sandheden. Når man imidlertid erkender, at tid kun kendes i forbindelse med det fysiske plans erfaring, bliver hele begrebet om *devachan* forståeligt. Fra tidspunktet for den fuldstændige adskillelse fra det tætte fysiske legeme og fra det æteriske legeme, og når eliminationsprocessen finder sted, er mennesket *bevidst om fortiden og nutiden*. Når eliminationen er fuldført og timen for sjælkontakt kommer, og det manasiske legeme er ved at blive tilintetgjort, bliver mennesket umiddelbart *bevidst om fremtiden*, for forudsigelse er en af sjælsbevidsthedens værdier, og dette tager mennesket midlertidigt del i. Derfor ses fortid, nutid og fremtid som ét; erkendelsen af det evige nu udvikles gradvis fra inkarnation til inkarnation og under den stadige genfødselsproces. Dette udgør en bevidsthedstilstand, (der er et kendetegn for det fremskredne menneskes normale tilstand), som kan kaldes devachanisk.

Det er ikke min hensigt at beskrive eliminationsprocessen

nærmere. Menneskeheden befinder sig på så mange forskellige stadier inden for de tre, som allerede er berørt, at det er umuligt at være helt nøjagtig og præcis. At være nedslidt er relativt nemt at forstå; det kamiske legeme dør, for når der ikke udgår en kalden fra den fysiske substans, som vækker begæret, så findes der intet, der kan give dette legeme næring. Det astrale legeme bliver til ved den indbyrdes vekselvirkning mellem det fysiske plan, som ikke er et princip, og princippet om begær; i genfødselsprocessen anvender sjælen dette princip med dynamisk hensigt i det mentale legeme for at vende denne kalden i modsat retning, og stoffet responderer derefter på det reinkarnerende menneskes kalden. Det kamiske menneske kommer efter en lang nedbrydningsproces til at stå fri i et embryonisk mentallegeme, og denne periode af semimentalt liv er yderst kort og bringes til ophør af sjælen, som pludselig »retter sit øje mod den ventende«, og som følge af styrken fra denne styrede kraft nyorienterer det individuelle kamiske menneske sig øjeblikkeligt hen mod den nedadgående vej til genfødsel. Det kama-manasiske menneske praktiserer en tilbagetrækningsproces og responderer på »dragningen« fra et mentallegeme, som hurtigt udvikles. Denne tilbagetrækning foregår i et stadigt hurtigere tempo og bliver mere og mere dynamisk, indtil den når det stadium, hvor disciplen på prøve – under stadig voksende sjælkontakt – tilintetgør det kama-manasiske legeme *som en enhed*, gennem en mental viljeshandling, iværksat af sjælen. I vil bemærke, at den »devachaniske« erfaring nødvendigvis vil være kortere, når det gælder denne majoritet, end når det gælder den kamiske minoritet, eftersom den devachaniske metode til tilbageblik og erkendelse af erfaringens konsekvenser langsomt er ved at vinde indpas hos mennesket på det fysiske plan, så han kan se den meningsfulde betydning og hele tiden gennem erfaring lære, medens han er i inkarnation. I vil tillige bemærke, at bevidsthedskontinuitet også er under langsom udvikling, og at det indre menneskes klare erkendelser begynder at komme til udtryk på det fysiske plan først gennem den fysiske hjerne og derefter uafhængig af denne materielle struktur. Jeg har her givet jer en bestemt antydning om et emne, der vil få stor opmærksomhed i løbet af de næste to hundrede år.

Som vi har set, virker det manasiske menneske, den integrerede personlighed, på to måder, hvilket nødvendigvis er afhængig af den integration, som er opnået. Der findes to slags integration:

1. Den, der kendetegner den integrerede personlighed, som er fokuseret i sindet, og som er ved at opnå en konstant voksende samklang med sjælen.
2. Den, der kendetegner disciplen, hvis integrerede personlighed nu hurtigt integreres i og absorberes af sjælen.

I dette stadium af mental udvikling og af vedvarende mental kontrol (baseret på den kendsgerning, at menneskets bevidsthed nu er helt fokuseret på og permanent centreret i det mentale legeme), foregår de tidlige processer med destruktion af det astrale legeme gennem udsultning og ved »dynamisk afvisning« under den fysiske inkarnation. Det inkarnerede menneske afviser at lade sig styre af begær; det, som er tilbage af det illusoriske astrale legeme, beherskes nu af sindet, og trangen til tilfredsstillelse af begær afvises under fuld og bevidst overvejelse, enten på grund af den integrerede personligheds selviske ambitioner og mentale hensigter, eller under inspiration af sjælshensigt, der underordner sindet sine hensigter. Når dette punkt i evolutionen er nået, kan mennesket derefter opløse de sidste resterende spor af begær gennem *indre oplysning*. I de tidlige stadier af rent manasisk eller mentalt liv gøres dette gennem den indre oplysning, som viden giver, og som hovedsagelig er forbundet med den mentale substans' iboende lys. Senere, når sjælen og sindet etablerer en nær forbindelse, fremskynder og kompletterer sjælens lys denne proces. Disciple anvender nu mere okkulte metoder, men dette kan jeg ikke berøre her. Tilintetgørelsen af det mentale legeme tilvejebringes ikke mere af lysets egen destruktive kraft, men fremskyndes ved hjælp af bestemte lyde, der udgår fra den åndelige viljes plan; disse lyde opfattes af disciplen, og tilladelse til at anvende dem i deres rette ordform gives ham af en seniorindviet i ashramen eller af mesteren selv hen imod slutningen af inkarnationscyklen.

Den tiende lov for healing

Jeg kunne nu tænke mig at fremsætte visse postulater, som vi nødvendigvis skal behandle i vort studium af Tredje Del, hvor vi skal se på de grundlæggende love for healing. Disse love og regler har jeg allerede givet jer, men jeg vil nu søge at beskrive dem mere detaljeret.

Vi har nu ret grundigt studeret de umiddelbare processer, som finder sted, når livsprincippet trækker sig tilbage eller bliver trukket tilbage fra legemet. Der findes en forskel på disse to processer, og den afhænger af udviklingsniveauet. Vi har fulgt livsprincippet og bevidsthedens tilbagetrækning fra de subtile legemer i de tre verdener, og er nu nået til det punkt, hvor vi ikke længere beskæftiger os med gennemsnitsmennesket eller med det mindre udviklede menneske. Vi skal behandle sjælens bevidste aktivitet i relation til sit formaspekt.

For det mindre udviklede menneske og gennemsnitsmennesket spiller sjælen en meget lille rolle i dødsprocessen, ud over at den bidrager med en enkelt sjælsbeslutning om at afslutte den cyklus, som det inkarnerede liv befinder sig i, inden det atter skal vende tilbage til det fysiske plan. »Dødens frø« bor i formnaturen og viser sig som sygdom eller som senilitet (ordet anvendes her i teknisk forstand og ikke i dets almindelige betydning), og sjælen viderefører sine egne interesser på sit eget plan, indtil den tid er inde, hvor den evolutionære proces har frembragt en situation, i hvilken integrationen eller den nære relation mellem sjæl og form er så virkelig, at sjælen identificerer sig dybt og inderligt med sit manifesterede udtryk. Det kan siges, at når dette stadium er nået, så er sjælen for første gang virkelig inkarneret. Den »stiger i sandhed ned i manifestation«, og hele sjælsnaturen berøres derved. Dette er et punkt, som ikke er blevet særligt fremhævet eller erkendt.

I den inkarnerende sjæls tidligere liv og i de fleste cykler af livserfaring er sjælen meget lidt vidende om, hvad der sker. Frigørelse af den substans, som alle former er gjort af, foregår som en naturlig proces, og »stoffets karma« er den kraft, som i begyndelsen styrer. Dette efterfølges med tiden af den karma, der udvikles ved sammensmeltningen af sjæl og form, selv om sjælen (i de tidlige stadier) har et meget ringe ansvar. Det, der

sker i det trefoldige sjælshylster, er nødvendigvis et resultat af de iboende tendenser i selve substansen. Men efterhånden som tiden går, og inkarnation følger inkarnation, vækkes samvittigheden dog gradvis af den virkning, som den iboende sjælskvalitet har, og med samvittighedens hjælp – hvilket er det samme som at anvende skelneevnen, der udvikles, mens sindet opnår større og større kontrol – sker en opvågning, og til sidst er en klart erkendende bevidsthed vakt. Dette viser sig i første instans som ansvarsfølelse, og det er dette, der gradvis skaber en voksende identifikation af sjælen med dens legeme, det lavere trefoldige menneske. Legemerne bliver derefter i tiltagende grad mere og mere forædlede. Dødens og sygdommens frø er ikke længere så kraftfulde. Sensitiviteten over for den indre sjælserkendelse vokser, indtil vi er fremme ved den tid, hvor den indviede discipel dør, *efter hans egen åndelige vilje, eller som respons på gruppekarma eller på national eller planetarisk karma.*

Sygdom og død er dybest set tilstande, der er uløseligt forbundne med substansen; lige så længe som mennesket identificerer sig med formaspektet, lige så længe vil han være betinget af loven om opløsning. Denne lov er en grundlæggende naturlov, der styrer formlivet i alle naturriggerne. Når discipelen eller den indviede identificerer sig med sjælen, og når antahkaranaen er opbygget ved hjælp af livsprincippet, er discipelen ikke længere underlagt kontrol af denne universelle naturlov, men anvender eller forlader legemet ved viljens brug – dvs. ifølge den åndelige viljes krav eller ved at erkende Hierarkiets behov eller Shamballas hensigter.

Vi kommer nu til formuleringen af en ny lov, som træder i stedet for loven om død, og som alene henvender sig til dem, der befinder sig på de sidste stadier af discipelskabets vej og på alle stadier af indvielsens vej.

TIENDE LOV

Lyt, oh discipel til den kalden, der kommer fra sønnen til moderen, og adlyd derefter. Ordet lyder, at formen har tjent sit formål. Det mentale princip (det femte princip

A.A.B.) organiserer sig og gentager derefter ordet. Den ventende form responderer og forsvinder. Sjælen står fri.

Respondér, oh opstigende Ene, på den kalden, der kommer fra forpligtelsens sfære; hør den kalden, der udgår fra ashramen eller fra rådssalen, hvor selve Livets Herre venter. Lyden sendes ud. Både sjæl og form må tilsammen opgive livsprincippet og således tillade monaden at stå fri. Sjælen responderer. Derefter bryder formen forbindelsen. Livet er nu befriet og besidder den bevidste videns kvalitet og frugten af al erfaring. Disse er gaverne fra sjæl og form i forening.

Jeg har ønsket, at klarlægge forskellen mellem sygdom og død, således som det almindelige menneske oplever dem, og visse modsvarende processer for bevidst opløsning, således som de praktiseres af den fremskredne discipel eller indviede. De sidstnævnte processer er forbundet med en teknik, der langsomt udvikles, og hvor (i de tidligere stadier) disciplen stadig er offer for sygdomsfrembringende tendenser i formen, på samme måde som alle andre former i naturen er det. Denne tendens fører senere til døden, lige fra stadierne med milde sygdomme og fredfyldt efterfølgende død frem til de andre stadier, hvor døden fremkaldes ved viljen – tidspunktet og metoden bestemmes af sjælen og opfattes og registreres bevidst af hjernen. Der forekommer smerte i begge tilfælde, men på indivielsesvejen neutraliseres smerten stort set, ikke fordi den indviede søger at undgå smerte, men fordi formens sensitivitet over for uønskede kontakter forsvinder, og med den forsvinder også smerten; smerte er formens vogter og substansens beskytter; den advarer mod fare; den indicerer visse bestemte stadier i den evolutionære proces; den er relateret til det princip, hvorigennem sjælen identificerer sig med substans. Når denne indentifikation ophører, mister smerte og sygdom og også død grebet om disciplen; sjælen er ikke længere underordnet disse krav, og mennesket står fri, fordi sygdom og død er kvaliteter, der hører formen til og derfor er underlagt formlivets omskiftelser.

Døden er for mennesket præcis det samme, som atomets frigørelse synes at være. Dette har den store videnskabelige opda-

gelse af atomenergiens frigørelse vist. Atomkernen opsplittes i to dele. (Dette ordvalg er videnskabeligt set ukorrekt). Denne begivenhed i et atoms livserfaring frigør et vældigt lys og en stor kraft. På det astrale plan har døden i nogen grad en lignende virkning, og den har en nær parallel i de fænomener, der tilvejebringes ved atomenergiens frigørelse. Enhver død i alle naturriggerne har i en vis udstrækning denne virkning. Døden nedbryder og tilintetgør en substantiel form og tjener dermed et konstruktivt formål. Dette resultat er stort set astralt eller psykisk og tjener til at opløse noget af det omgivende blændværk. Den tilintetgørelse af et meget stort antal former, der har fundet sted i de sidste krigsår, har skabt voldsomme forandringer på det astrale plan og har nedbrudt vældige mængder af det eksisterende blændværk i verden, og dette er overordentligt godt. Disse hændelser burde resultere i mindre modstand mod indstrømningen af den nye energitype, og de burde lette tilsynkomsten af de ideer, der rummer de nødvendige erkendelser. Nye begreber vil dukke op, og deres fremkomst i den menneskelige tankefære vil være afhængig af udformningen af de nye »veje eller kanaler for indtryk«, gennem hvilke menneskenes tænkeevne kan blive sensitiv over for Hierarkiets planer og Shamballas hensigter.

Dette er imidlertid mindre væsentligt. Min fremstilling skal tjene til at vise jer nogle af relationerne mellem død og konstruktiv aktivitet, samt dødens store nytte som en proces ved rekonstruktion. Fremstillingen vil formidle den idé til jer, at denne store lov om død – da den styrer substansen i de tre verdener – er en gavnlige og korrigerende hændelse. Uden at komme nærmere ind på det, vil jeg minde jer om, at denne lov om død, som virker med stor kraft i de tre verdener for menneskelig evolution, er en genspejling af en kosmisk hensigt, som styrer vort solsystems kosmisk æteriske plan, kosmisk astrale plan og kosmisk mentale plan. Den energi, der bevirker død, udstrømmer som et udtryk for livsprincippet hos dette større LIV, der omslutter alle syv planetariske systemer, som i sig selv udtrykker vort solsystems liv. Når vi i vor tænkning og i vor bestræbelse for at forstå træder ind i disse rent abstrakte områder, er det tid at stoppe op og trække os tilbage for at rette tan-

kerne mod det planetariske livs mere praktiske behov og mod de love, der styrer det fjerde naturrige, det menneskelige.

Vi er nu nået til det punkt, hvor vi (efter dette forsøg på at argumentere fra det universelle til det specielle, som altid vil være den okkulte metode) i Tredje Del kan se på det sidste punkt, som behandler de grundlæggende forudsætninger. Det vi nu skal se på er, hvordan disciplen og den indviede anvender dødsprincippet. Jeg beder jer bemærke min måde at udtrykke dette begreb på. Det beskrives under overskriften: *Integrationsprocesserne*.

KAPITEL VII

Integrationsprocesserne

Vi vil nu studere dette forløb på en intelligent måde, således som det anvendes af sjælen, når den virker bevidst i de tre verdener. Det vil være en hjælp for os at studere det under følgende to hovedinddelinger:

For det første: De processer, hvormed inkarnationscyklen bringes til ophør ved en fuldstændig integration af sjæl og personlighed. Vi skal nærme os dette set fra tre synsvinkler:

Integrationens betydning.
Sjælens mentale tilstand.
Elimination af tankeformen »personlighed«.

For det andet: Resultaterne af dette:

I mesterens ashram, hvad angår disciplen.
På den måde, hvorved den frigjorte discipel nu kan skabe sig et legeme til kontakt på det fysiske plan og til tjeneste i de tre verdener – denne gang ikke under loven om nødvendighed men under loven om tjeneste, således som den indviede opfatter den.

Vi har nu analyseret, hvordan døden påvirker det fysiske legeme (en yderst velkendt hændelse) og ligeledes det astrale og det mentale legeme – disse ansamlinger af betinget energi, som vi ikke er så objektivt bekendte med, men som selv psykologien erkender eksistensen af, og som vi mener må opløse sig eller forsvinde samtidig med det fysiske legemes død. Har I imidlertid tænkt på, at det vigtigste aspekt af døden, som mennesket hovedsageligt er koncentreret om, er personlighedens død? Jeg taler ikke i abstrakte vendinger, som alle esoterikere gør, når de ønsker at udrydde den eller de kvaliteter, som kendetegner det personlige selv. De taler om at »udsulte« denne eller hin kvali-

tet, om fuldstændig at undertrykke det »lavere selv« og lignende fraser. Her taler jeg om den bogstavelige tilintetgørelse, opløsning, splittelse eller endelige nedbrydning af dette elskede og velkendte personlige selv.

Det bør erindres, at personlighedens liv kan inddeles i følgende stadier:

1. Dets langsomme og gradvise opbygning over en lang tidsperiode. I mange inkarnationscykler er mennesket ikke en personlighed. Han er blot et medlem af masserne.
2. Sjælens bevidste identifikation med personligheden i løbet af dette stadium eksisterer praktisk taget ikke. Det aspekt af sjælen, som er skjult i hylstrene, er i en lang, lang tidsperiode domineret af disse hylstres liv, og det er kun gennem det, der kaldes »samvittighedens røst«, at sjælen gør sin nærværelse mærkbar. Efterhånden som tiden går, forstærkes og koordineres menneskets aktive intelligente liv af den energi, der strømmer fra kundskabsbladene i den egoiske lotus eller fra sjælens intelligente, klart opfattende natur på dens eget plan. Dette fører til sidst til, at de tre lavere hylstre integreres til én fungerende enhed. Mennesket er da en personlighed.
3. Det nu koordinerede personlighedsliv består i en lang række af inkarnationer, der også kan inddeles i tre faser:
 - a. Fasen med et dominerende, aggressivt personlighedsliv, dybest set betinget af dets stråletype, med en selvisk natur og meget individualistisk.
 - b. En overgangsfase, hvor en voldsom konflikt foregår mellem personlighed og sjæl. Sjælen begynder at søge frigørelse fra formliv, og dog – når alt kommer til alt – er personligheden afhængig af det livsprincip, som blev givet af sjælen. Sagt på en anden måde: konflikten mellem sjælsstrålen og personlighedsstrålen begynder, og kampen mellem to fokuserede energiaspekter er i gang. Denne konflikt ophører ved den tredje indvielse.
 - c. Sjælens styring er den sidste fase og fører til personlighedens død og tilintetgørelse. Denne død begynder, når per-

sonligheden, tærskelens vogter, står foran nærværelsens engel. Sol-englens lys udsletter da stoffets lys.

»Styringsfasen« er betinget af personlighedens fuldstændige identifikation med sjælen, hvilket er lige modsat sjælens tidligere identifikation med personligheden. Det er det vi mener, når vi taler om integrationen af disse to. De to er nu én. Det var denne fase, Paulus omtalte, da han (i brevet til efeserne) nævnte, at Kristus »i sig kunne skabe de to til ét nyt menneske«. Det drejer sig hovedsageligt om den fase, der strækker sig fra de sidste stadier på prøvestadiets vej (hvor arbejdet bevidst begynder) til den fuldføres på discipelskabets vej. Det er den praktiske og fremgangsrige tjeners stadium. Det er her, mennesket dedikerer sit liv, hele sin opmærksomhed og al sin ydelse til fuldbyrdelse af Hierarkiets hensigter. Mennesket begynder at arbejde på og fra niveauer, der ikke indgår i de tre verdener sædvanlige evolution, men som ikke desto mindre har deres virkninger og deres planlagte mål i disse tre verdener.

Integrationens betydning

De fleste lærere og aspiranter har lagt hovedvægten på integrationen af personligheden og på dens rette orientering mod de åndelige værdiers verden. I bør huske, at dette *er* et tidligere stadium, som på daværende tidspunkt var rigtigt. Integrationen af den mentale natur, den emotionelle natur og hjernen er det mest betydningsfulde kendetegn for alle fremskredne mennesker – enten det er den onde, den meget onde, den gode eller den meget gode. Det er imidlertid ikke tegn på et åndeligt liv og er ofte det stik modsatte. En »Hitler« eller en ambitiøs person med et dybt selvisk og ondskabsfuldt styret liv er en personlighed, som dedikerer alle sine mentale evner til onde formål, som har en emotionel natur sammensat således, at den ikke er en hindring for at virkeliggøre disse selviske intentioner, og som har en særlig kraftig hjerne modtagelig for planerne og metoderne fra de to legemer, der udfører personlighedens befalinger.

Jeg vil fremhæve, at flertallet af menneskene *ikke* er person-

ligheder, uanset hvor vidtløftigt de taler om deres personlighed. Således er for eksempel det første mål for de mange aspiranter og studerende først og fremmest at integrere det lavere trefoldige menneske, så de kan fungere som personligheder, inden de kan fungere som sjæle. Arbejdet har udelukkende det mål at skabe et bevidst personlighedsfokus og at undgå de inkarnationscykler, hvor personligheden hengiver sig til lavere og selviske mål. De studerende, der er mere fremskredne, koncentrerer sig om det mål at skabe en endnu højere integration af sjæl og personlighed; en integration, der fører til den endelige integration, som inddrager det højeste aspekt af dem alle, det monadiske livs aspekt.

I dag findes der mange i verden, der er sandt integrerede personligheder. De kan betræde det accepterede discipelskabs vej, da deres sjæl og personlighed er integreret. Det er en meget lovende udvikling, kunne I blot se implikationerne og betydningen; det afføder imidlertid spørgsmålet om, hvordan mennesker, der endnu kun befinder sig i nyorienteringsprocessen, kan udvikle en tilstrækkelig personlighedsintegration. Det vil de ikke kunne, hvis de overvurderer eller undervurderer sig selv. Mange er tilbøjelige til at betragte sig selv som personligheder på grund af deres naturlige selvrådighed, eller fordi de er okkult studerende. De glemmer, at en okkult studerende er et menneske, der søger det, der er skjult – i deres tilfælde den skjulte integrerende tråd, der sætter dem i stand til at sammensmelte de tre legemer, så de i sandhed kan gøre sig fortjent til at blive betegnet som en personlighed. Mange af dem kan ikke blive personligheder i dette liv, men de kan udvikle en mental opfattelse af muligheden og af dens natur. Det er nødvendigt for dem at huske, at »som et menneske tænker i sit hjerte, således er han«. Det er ikke spild af tid, men er en meget nødvendig proces og *en proces, som ethvert medlem af Hierarkiet har gennemlevet.*

Studier og meditation udgør tilsammen de faktorer, som alle aspiranter bør beskæftige sig med, hvis de ønsker at skabe denne nødvendige integration, og som følge deraf leve et liv i tjeneste. Aspiranter kan afprøve både deres grad af integration, og hvor omfattende den tjenende kvalitet er, som er fremkommet

af denne integration. Hvis aspiranterne ville studere deres liv på det fysiske plan grundigt, vil de opdage, at de arbejder enten automatisk som respons på det fysiske plans konventionelle begreber om god vilje eller om venlighed, eller de arbejder emotionelt, fordi de synes om at hjælpe, de synes om at være afholdte, de synes om at lindre lidelse (fordi de nærer had til det ubehag, lidelse giver dem). De tror på det rigtige i at følge i Kristi fodspor, da han vandrede omkring og gjorde godt, eller fordi de har en naturlig rodfæstet livsholdning. Dette er en lovende og afgørende udvikling.

Aspiranterne vil omsider opdage (når de fysiske og emotionelle integrationsfaser er overstået), at der følger en fase med intelligent tjeneste, der først motiveres af barmhjertighed, derefter af overbevisning om dens væsentlige betydning, derefter af et stadium med en utvetydig åndelig stræben, derefter af en ydmyg efterlevn af Hierarkiets eksempel, og til sidst af en handling udsprunget af den rene kærligheds kvalitet. Denne rene kærlighed kommer i tiltagende grad til udtryk, efterhånden som den højere integration af sjæl og personlighed skrider frem. Alle disse faser af forskellige motiver og teknikker er rigtige og har deres plads, så længe de har belærende værdi, og når de efterfølgende højere faser endnu er vage og uklare. De bliver forkerte, hvis de vedvarer og føres videre, når det næste stadium opfattes klart, men ikke følges. Gennemtænk dette. Det er af værdi for jer at forstå den sande betydning af disse forskellige integrationsfaser, der forløber i overensstemmelse med den evolutionære lov.

Alle disse trin på integrationsvejen fører til det kulminerende stadium, hvor personligheden – rig på erfaring, kraftfuld i sit udtryk, nyorienteret og hengiven – ganske enkelt bliver formidleren af sjællivet mellem Hierarkiet og menneskeheden. Igen – gennemtænk dette.

Sjælens mentale tilstand

Alt imens disse faser, stadier og erkendelser udspilles i personlighedens liv, hvordan er så sjælens holdning på sit eget plan? Fordybelse i dette spørgsmål kræver først og fremmest en er-

kendelse af de tre aspekter af tænkeevnen, der udfolder sig på det, vi kalder det mentale plan:

1. *Den lavere konkrete tænkeevne*, det konkrete sind, som er den mentale holdning, der indtages af det lille sjælsaspekt, som oprindeligt blev »sendt ned« i manifestation ved tiden for individualiseringen. Dette lille sjælsaspekt er – under den lange række af inkarnationer – i tiltagende grad blevet mere sensitiv over for sit overskyggende selv. Det overskyggende selv siger til sit inkarnerede aspekt: »Idet jeg gennemtrænger hele dette univers med en del af mig selv, forbliver jeg«. Det er den tiltrækningskraft fra det overskyggende »forblivende selv«, der drager den lille del tilbage til sin oprindelige kilde.
2. *Tankens søn*, sjælen, det universelle sinds tankeprodukt, den tænkende, vedvarende, skelnende, analyserende identitet eller åndelige væsen. Dette aspekt af Det Ene Liv kendetegnes ved rent sind, ren fornuft, ren kærlighed og ren vilje. En »Offerets Herre«, der som følge af inkarnationserfaring, integration og udtryk har påtaget sig opgaven at forløse materien og at opløfte substansen til himlen! Det er almindeligt kendte sandheder og meget gamle talemåder, men stort set forbliver de stadig teori for jer. I kan efterprøve deres teoretiske natur ved at spørge jer selv: Hvad gør jeg som sjæl (hvis jeg overhovedet fungerer som sjæl) for at hæve mit stofaspekt, mine tre legemer og substansen op af det, de er gjort af og op til højere plan for udtryk?
3. *Den højere abstrakte tænkeevne*, det abstrakte sind, som er det samme for sjælen, som det laveste aspekt af sjælen legemliggjort i kundskabsbladene er for den konkrete tænkeevne. Den abstrakte tænkeevne er det laveste aspekt af den åndelige triade.

Så snart integrationen mellem personlighed og sjæl har fundet sted, kan sjælen – i sit eget legeme og natur og på sit eget plan – begynde at koncentrere sig om en højere integration eller sammenkædende relation, som den til sidst må tilvejebringe mellem sig selv og den åndelige triade. Fuldbyrdelse på et la-

vere niveau muliggør altid fuldbyrdelse på et højere niveau. Der kan ikke opnås nogen sand højere fuldbyrdelse, før det lavere reflekterede aspekt trin for trin bliver mestret, anvendt og erkendt som et instrument til at skabe endnu højere aktiviteter.

Sjælens mentale tilstand under de lavere integrationsprocesser kan kort sammenfattes således:

1. Den tilstand, hvor der helt mangler interesse under de tidlige stadier af inkarnationscyklen. Sjælens »dybt begravede aspekt« (som det er blevet benævnt) er fuldt ud tilstrækkeligt til den langsomme og trivielle opgave med at udvikle legerne og deres egenskaber og opnå blindhedens og uvidenhedens bitre erfaringer. Denne periode er den absolut længste, og mens den forløber, går sjælen fremad med sin egen livsinteresse på sit eget erfaringsniveau, på sin egen stråle og under påvirkning af den mester, som til sidst vil vejlede tænkningen (gennem en med glæde accepteret impression) hos personligheden, der er under udvikling. Glem ikke, at dette rige eller denne samling af sjæle er det, som de kristne kalder Guds rige, og som okkultister kalder det åndelige Hierarki på vor planet. Glem heller ikke, at formålet med dette forenede liv er at fremkalde en bevidst erkendelse om det planetariske LIVS åndelige polarisation.
2. Efterhånden som udviklingen skrider frem, får de tre leger, der nu er skabt og udviklet, mere og mere styrke, og deres vibration bliver tilstrækkelig stærk til i et vist omfang at kunne tiltrække den selvforybede sjæls opmærksomhed. Den første reaktion er *irritation*. Okkult irritation er ikke den fortrædelighed, som mennesker udtrykker, men er en respons på kontakt – en respons, der ikke er behagelig. Det er med andre ord friktion. I kan således bedre forstå betydningen af det udsagn, der siger, at irritation er den sidste lænke, som mesteren kaster af sig. Personligheden tiltrækker ikke længere opmærksomheden. Derfor ophører friktionen, og der er intet andet tilbage end en ren kanal, hvorigennem åndelig energi kan strømme. Irritation, således som I forstår den, forekommer, når jeres personlige, selvrådige og selvtilstrækkelige ideer og planer krænkes af en anden person. Det

er ikke den form for irritation, mesteren aflægger.

Den anden reaktion sker i forbindelse med en meditationsproces eller ved fremkaldelse af kraft, der senere anvendes i de tre verdener til at forøge sjælsenergien i formen og til at skabe et kundskabsområde fyldt med tankeformer, som personligheden senere vil vove sig ind i. Sjælen forbereder sig således til at rette sin opmærksomhed mod livet og dets udtryk i de tre verdener, men ikke for at samle livserfaring.

3. Når personligheden bliver den fremherskende, fører sjælen en ny faktor ind i det liv, som er dens genspejling, den inkarnerende sjæl. Den mobiliserer og fokuserer sjælsstrålens energi og bringer den ved en viljeshandling i direkte kontakt med personlighedsstrålen. Dette har en refleksvirkning på det trefoldige lavere menneskes stråler, idet de stimuleres og vækkes; endvidere påvirkes det æteriske legeme således, at de centre, hvorigennem personlighedsstrålerne strømmer, og hovedcentret, som er modtageligt for sjælsenergi, kan blive mere aktive. Ajacentret, hvorigennem personligheden virker, intensiverer sin aktivitet, hvorved der sker to ting:
 - a. Personlighedslivet bliver mere og mere kraftfuldt, og mennesket udvikler sig til et målbevidst individ.
 - b. Hovedcentret begynder at gøre sin indflydelse gældende på ajacentret og langsomt og gradvist på centret ved rygsøjlebasis. Egenviljen vokser ligesom alle andre kvaliteter.

4. Sjælen befinder sig nu i det, som esoterikere kalder »en nyorienteringsproces«. Denne proces vækker stor interesse hos dens genspejling i de tre verdener, og derefter hænder der tre ting:
 - a. Den lavere konkrete tænkeevne bliver genstand for indre oplysning fra sjælen.
 - b. Sjælsstrålens energi strømmer i voksende styrke til personligheden, hvorved konflikten intensiveres.

- c. Menneskets gang rundt i zodiakken fra Aries via Pisces til Taurus vendes, og mennesket fortsætter derefter sin gang mod urets retning.

Alle disse faktorer skaber en voldsom konflikt på prøvestadiets vej, og den forstærkes, når mennesket træder ind på discipelskabets vej. Personlighedens kraft, der dominerer og bliver domineret, fremkalder en intensiv karmisk aktivitet. Begivenheder og faktorer hober sig hurtigt og voldsomt op i disciplens erfaringer. Hans omgivelser er af den højeste kvalitet, som er tilgængelig i de tre verdener. Hans erfaring veksler mellem yderligheder. Han udligner sine karmiske forpligtelser og gennemlever meget hurtigt virkningen af tidligere fejltagelser.

I h e l e
denne tidsperiode følger inkarnation efter inkarnation, og den velkendte dødsproces, som kommer imellem erfaringscyklerne, fortsætter. Alle tre former for død – fysisk, astral og mental – fuldføres i en mere og mere vågen bevidsthedstilstand, efterhånden som den lavere tænkeevne udvikles. Mennesket glider ikke længere – sovende og uvidende – ud af det æteriske, astrale og mentale legeme, men disse dødsprocesser bliver hver for sig en lige så vigtig begivenhed som den fysiske død.

Til slut kommer det tidspunkt, hvor disciplen dør efter egen beslutning og i fuld bevidsthed og med viden om, hvordan han skal forlade sine forskellige legemer. Gradvis overtager sjælen styringen, og derefter tilvejebringer disciplen døden ved brug af sjælens vilje, og han ved da nøjagtigt, hvad han gør.

Elimination af tankeformen »personlighed«

Når vi behandler dette emne (og det kan kun gøres kortfattet) må to ting huskes:

1. At vi udelukkende behandler en idé i sjælens sind og betragter den grundlæggende og faktiske illusion, som har styret hele inkarnationscyklen og på den måde holdt sjælen som fange i formen. Personligheden betyder to ting for sjælen.

- a. Sjælens evne til at identificere sig med formen. Sjælen erkender først denne evne, når personligheden begynder at reagere med en vis grad af sand integration.
 - b. En mulighed for indvielse.
2. At den elimination af personlighedstankeformen, som fuldbyrdes ved den tredje indvielse, er en stor indvielse for sjælen på dens eget plan. Dette er årsagen til, at den tredje indvielse betragtes som den første store indvielse, idet de to tidligere indvielser har en meget lille virkning på sjælen og påvirker kun den inkarnerede sjæl, »delen« af helheden.

Disse kendsgerninger er kun blevet erkendt i begrænset omfang og er sjældent blevet belyst i den hidtil publicerede litteratur. Indtil nu har det været fremhævet, hvordan indvielserne påvirker disciplen i de tre verdener. Men jeg betragter indvielserne specielt med henblik på, hvordan de påvirker eller ikke påvirker *sjælen*, når den overskygger sin genspejling, personligheden, i de tre verdener. Min beskrivelse vil have meget lidt betydning for gennemsnitslæseren.

Set ud fra det personlige selvs synsvinkel, når det betragter sig som tærskelens vogter, er holdningen eller sindstilstanden blevet utilstrækkeligt illustreret som en fuldstændig udslettelse i sjælens lys. Nærværelsens herlighed, transmutteret af englen, er af en sådan art, at personligheden fuldstændigt forsvinder med sine krav og bestræbelser. Intet er tilbage ud over skallen, hylstret og det instrument, igennem hvilket det solare lys kan strømme til hjælp for menneskeheden. Dette er til en vis grad sandt, men er dybest set blot menneskets forsøg på i ord at udtrykke den tredje indvielses transmutterende og transfigurerende virkning – det er ikke muligt at gøre andet.

Uendeligt mere vanskeligt er det forsøg, jeg her gør, på at beskrive holdningen og reaktionerne hos sjælen, det ene selv, mesteren i hjertet, når den forstår, at dens egen virkelige frigørelse er et uomtvisteligt faktum, og erkender én gang for alle, at den nu er ude af stand til på nogen måde at respondere på de tre verdners lavere vibrationer, således som de blev overført til sjælen af dens instrument for kontakt, personlighedsformen.

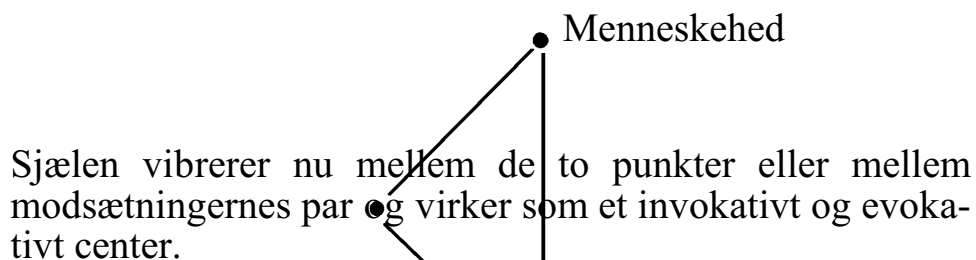
Denne form er nu ude af stand til en sådan overføring.

Når ovenstående virkeliggørelse engang er blevet fokuseret og vedkendt, er sjælens anden reaktion den, at denne nu opnåede frihed stiller sine egne krav:

1. Et liv i tjeneste i de tre verdener, så velkendt og nu så fuldstændigt transcenderet.
2. En overskyggende følelse af udadrettet kærlighed mod dem, der endnu søger frigørelse.
3. En erkendelse af den vigtige triangel, der nu er blevet centrum for sjælens begrebsmæssige liv:

Hierarki

Sjæl

Det er muligt, at ingen af ovennævnte virkeliggørelser kan registreres i hjernebevidstheden eller i den indre oplyste personligheds sind. Teoretisk kan en vag vision af de tilstedeværende muligheder fornemmes, men bevidstheden er ikke længere den tjenende discipels i de tre verdener, hvor han anvendte tænkeevnen, emotioner og det fysiske legeme, for i så stor udstrækning som muligt at udføre påbud og hierarkisk intention. Denne bevidsthed er forsvundet sammen med personlighedsbevidsthedens død. Bevidstheden er nu sjælens egen bevidsthed, der er ikke-separatistisk, instinktivt aktiv og åndeligt overskygget af

Guds riges planer og fuldstændig fri for tiltrækning eller kontrol af stof-form. Sjælen responderer dog stadigvæk på og er nedsænket i substansenergi, og dens højere modsvarighed fungerer endnu på det kosmisk fysiske plans buddhiske, atmiske, monadiske og logoiske plan.

Hvad skal der så ske, for at sjælens liv skal blive fuldstændigt og fuldkomment og så helt igennem inklusivt, at de tre verdener bliver en del af dens område for klar erkendelse og det område, hvor den tjener? Den eneste måde, hvorpå jeg kan tydeliggøre for jer, hvad sjælen må gøre efter den tredje indvielse, er at sammenfatte det på to måder:

For det første: Sjælen bliver nu en bevidst skaber, fordi det tredje aspekt – som er udviklet og mestret gennem erfaring i de tre verdener i løbet af en lang cyklus af inkarnationer – har nået et punkt, hvor dens aktivitet er fuldkommen. For at udtrykke det teknisk: kundskabsbladens energi og kærlighedsbladens energi er nu så sammensmeltede og forenede på en så virksom måde, at to af de inderste blade, der omkranser juvelen i lotusblomsten, ikke længere virker som slør foran denne juvel. Her udtrykker jeg mig symbolsk. På grund af denne hændelse er personlighedens død eller elimination det første, der sker i den bevidste skabelses drama, og den første form, der skabes af sjælen, er en erstatning for personligheden. Således skabes et instrument til tjeneste i de tre verdener. Denne gang er det dog et instrument uden eget liv, uden eget begær, uden egen ambition og uden egen tankekraft. Det er bare et hylster af substans, som har fået liv gennem sjælens liv, og som på samme tid er modtagelig for og tilpasset den periode, race og omgivende forhold, hvori den skabende sjæl vælger at virke. Gennemtænk dette udsagn og læg vægt på ordet »tilpasset«.

For det andet: Sjælen forbereder sig derefter til den kommende fjerde indvielse. Dette er dybest set en monadisk erfaring og resulterer som I véd i, at sjælslegemet eller det kausale legeme forsvinder eller tilintetgøres, og således i, at der etableres en direkte relation mellem monaden på dens eget plan og den nyligt skabte personlighed, via antahkaranaen.

Disse to punkter præsenteres for jer her for første gang i den trinvis frigivelse af den okkulte lære. Antydninger har imidlertid beredt vejen for disse to kendsgerninger. Der er også blevet givet information om mayavirupa, gennem hvilken mesteren arbejder og kontakter de tre verdener, og som han helt tilsigtet skaber for at tjene sine hensigter og planer. Det er en nøje bestemt erstatning for personligheden og kan kun skabes, når den gamle personlighed (der er opbygget og udviklet i løbet af inkarnationscyklen) er blevet elimineret. Jeg foretrækker ordet »elimineret« frem for ordet »tilintetgjort«. Den *struktur* – som findes ved tiden for eliminationen – består, men dens separatistiske liv er forsvundet.

Såfremt I med klarhed gennemtænker dette udsagn, vil I se, at en fuldkommen integration nu er mulig. Personlighedslivet er blevet absorberet. Personlighedsformen består stadig, men den består uden noget virkeligt eget liv. Dette betyder, at den nu kan tage imod de energier og kræfter, som den arbejdende indviende eller mester behøver for at kunne videreføre arbejdet til menneskeheds frelse. Det vil være værdifuldt for de studerende at studere de tre »tilsynekomster« af Kristus, som beskrives i evangelierne:

1. Hans forklarede tilsynekomst på forklarelsens bjerg. Denne episode skildrer symbolsk den udstrålende sjæl og personlighedens tre forladte legemer og antyder også en fremtidig opbygning af et manifestationslegeme. Peter siger, »Herre, lad os her bygge tre hytter« eller tabernakler.
2. Hans tilsynekomst som sandheden selv (tavs men nærværende) foran Pilatus' domstol eller skranke – fornægtet af menneskenes verden, men erkendt af Hierarkiet.
3. Hans strålende tilsynekomster efter opstandelsesindvielsen, da han viste sig for:
 - a. Kvinden ved graven – hvilket symboliserer hans kontakt med menneskeheden.
 - b. De to disciple på vej til Emmaus – hvilket symboliserer hans kontakt med Hierarkiet.

- c. De tolv disciple i det øverste kammer – hvilket symboliserer hans kontakt med verdensherrens råds-kammer i Shamballa.

I kan således se den faktiske natur af de resultater, som jeg tidligere nævnte i denne instruktion. Den discipel, der har elimineret (i såvel teknisk som mystisk forstand) personlighedens greb, har nu »ashramens frihed«, som det kaldes. Han kan bevæge sig, som han vil, blandt sine meddisciple og indviede. Der findes intet i hans livsvibrationer eller livskvalitet, som kan forstyrre rytmen i ashramen. Der findes intet mere, som vil påkalde mesterens »beroligende indgriben«, hvilket ofte er tilfældet i de tidlige stadier af discipelskabet. Intet kan nu stille sig imellem de højere kontakter og indflydelsessfærer, som hidtil har været lukket for disciplen på grund af hans egen personligheds påtrængenhed.

Tredje del

De grundlæggende love for healing

Vi er nu færdige med gennemgangen af de to første dele om kunsten at heale. Vi har ganske kort beskæftiget os med årsagerne til sygdom og har bemærket, at de set under ét har deres oprindelse i tre store områder: patientens psykiske tilstand, hans karmiske ansvar og de forpligtelser, han har pådraget sig i tilknytning til sin gruppe og sine omgivelser, nationalt og planetarisk. Derefter omtalte jeg visse grundlæggende krav om bestemte tilstande og holdninger, der skal oprettes mellem healer og patient; og som det sidste kom jeg ind på emnet om døden. Jeg beskrev døden, sådan som den påvirker de tre midlertidige legemer, idet jeg fremhævede dødens guddommelige natur og konstruktive formål. Vi er nu nået til tredje del, hvor vi kort skal beskæftige os med de healingslove og -regler, der bør danne grundlag for healingsprocessen.

Vi har set, at der findes ti love og seks regler. Den TIENDE LOV er så svær tilgængelig, at det ikke er hensigtsmæssigt at forklare den nærmere. Den vedrører livsprincippet, som vi endnu intet ved om, og som hører sammen med den monadiske hensigt. Al okkult undervisning, der kommer direkte fra Hierarkiet, indeholder et levende frø til det, der senere vil følge. Fx gav H.P.B. i *Den hemmelige lære* (under min instruktion) ganske korte, men tilslørede antydninger om antahkaranaen; hun såede således det frø, som når det kommer i fuld vækst vil vise kravene til dem, der – efter at have nået de højere indvielser – kan betræde den højere evolutions vej. På samme måde vil jeg i denne TIENDE LOV så et frø, der langt senere vil vise, hvordan vi kan nærme os livs- og dødsproblematikken.

Jeg vil minde jer om, at en lov i virkeligheden er en virkning i et liv hos et større liv, idet det mindre liv er indbefattet i dets livsprocesser. Loven indeholder et større livs formulerede formål og organiserede vilje, som det mindre indbefattede livs udtrykte formål eller bestemte vilje er fuldstændigt underlagt. I kan her hævde, mine brødre, at dette udsagn fornægter den frie

vilje for den enkelte enhed, der således er indbefattet eller indeluttet. Men det er så sandelig manifestationens formaspekt den modvirker – det aspekt, som fx et menneske i allerhøjeste grad er bevidst om. Derfor vil denne relation mellem det højere eller større og det lavere eller mindre på samme måde dominere og til sidst gøre de mindre love for formnaturen virkningsløse, dvs. de love, der i dag kaldes naturlove.

Det er imidlertid ligeså væsentligt at vide, at sjælen i alle former er i konflikt med disse former, og at sjælens eget integrerede liv er betinget af de højere love, som er lovene for dens egen væren. Disse love adlyder og følger den gerne og har intet ønske om at gøre andet. Der forekommer således ikke nogen egentlig krænkelse af den frie vilje for den enkelte; det er blot en modstand fra det, vi kalder »ikke-selvet« eller det materielle aspekt. Dette kan kaldes den grundlæggende årsag til al sygdom.

Det, vi kalder naturlovene, var det højest mulige stadium for det guddommelige liv i det første solsystem. Det er hovedsageligt de love, som er iboende formens livsaspekt, og som derfor har kimene til død i sig. Lovene for sjælen, når de underordner og gør naturlovene virkningsløse, er de højeste love, som menneskeheden (det højeste naturrige på nuværende tidspunkt) kan respondere på, og når de er fuldkommengjorte, har de fuldbåret det andet solsystems formål. Lovene for selve livet vil til sidst erstatte lovene for sjælen og vil fuldstændigt ophæve og neutralisere naturlovene. Disse love vil blive kendetegnende for det tredje solsystem – det sidste udtryk for Sol-Logos' personlighed, som manifesteres gennem de syv planetariske Logoi med deres forskellige former og sjælsudtryk.

Tre grupper af love

Der findes således tre grupper af love, der styrer den levende hensigt i dette andet solsystem – den ene gruppe er udviklet, den anden er under udvikling, og den tredje er latent og relativt uvirksom.

1. Naturlovene – de adskillende love for formnaturen.
2. Sjælslovene – de samlende love for gruppeintegritet.

3. Livslovene – de dynamiske love for væren.

Det er bestemte aspekter af lovene for sjælen, vi nu skal studere, for de vedrører integriteten og aktiviteten hos sjælen i form. Dette må I omhyggeligt fastholde i tankerne. Sygdom er noget, der angriber integriteten eller harmonien i den formnatur, som det indre åndelige menneske må anvende for at skabe kontakter i de tre verdener, der udgør hans omgivelser, når han er i inkarnation. De ti love, vi skal studere, kan derfor betragtes som ti opdelinger af den fundamentale *lov om grundlæggende integritet*. De udgør ni detaljerede fremstillinger eller aspekter af den ene lov, og det må I aldrig glemme. Det er disse love, den sande healer altid skal arbejde med.

De seks regler omhandler alene den erkendte integritets tilpasning til de tilstande og situationer, som healeren konfronteres med. Integritet indebærer fokusering, spænding og udtryk (på samme tid erkendt, bevidst fremkaldt og dynamisk anvendt).

Krav til healerens kvaliteter

I de love og regler, som jeg har fremlagt, nævnes bestemte nødvendige karakteregenskaber hos healeren, og visse nødvendige krav omtales. Dette bør vi først og fremmest være opmærksomme på, idet de ikke alene viser de kvaliteter og holdninger, som er væsentlige for en vellykket udførelse af healingskunsten, de viser også, hvorfor der helt op til vor tid rent faktisk ikke har været praktiseret vellykket og systemiseret healing af patienter af de eksisterende healingsretninger. Vi har set det, som jeg vil kalde »tilfældig helbredelse«, men det skyldes, at patienten under alle omstændigheder ville blive helbredt, fordi timen for hans bortgang endnu ikke var inde. Måltrettet, bevidst healing udført med fuld forståelse har kun fundet sted i de tilfælde, hvor healeren var en indviet af høj grad, der som forbillede anvendte Kristi liv og natur.

Lad os nu se på de omtalte kvaliteter og holdninger. Jeg opstiller dem i nummerorden med en kort kommentar.

1. *Evnen til at kontakte sjælen og til at virke som sjæl.* »Det er healerens opgave at frigøre sjælen.« Tænk et øjeblik over, hvad denne evne indebærer. Healeren står ikke alene i umiddelbar og bevidst forbindelse med sin egen sjæl, men gennem denne sjælsskontakt kan han med lethed få kontakt med patientens sjæl.
2. *Evnen til at beherske den åndelige vilje.* Den specielle lov, der omhandler healingens udførelse, må »bringes til aktivitet af den åndelige vilje«. Dette nødvendiggør en evne til at kunne oprette kontakt med den åndelige triade. Derfor må antakaranaen i nogen grad befinde sig i en opbygningsproces.
3. *Evnen til at etablere telepatisk forbindelse.* Healeren må »vide, på hvilket indre udviklingsniveau hans patients tanker og begær befinder sig«.
4. *Han må have eksakt viden.* Vi kan læse, at han må have »eksakt viden om det punkt, hvorigennem lindring kan komme«. Dette er et meget betydningsfuldt punkt, som er helt overset af de såkaldte healere fra bevægelser som »Christian Science«, »Unity« og andre. Helbredelse sker ikke ved intens bekræftelse af guddommen, eller ved ganske enkelt at udstråle kærlighed og udtrykke en dunkel mysticisme. Det sker ved at mestre en eksakt videnskab om kontakt, impression, invokation, og ved at forstå det æteriske legemes subtile mekanisme.
5. *Evnen til at ændre, nyorientere og »højne« patientens bevidsthed.* Healeren må »løfte de nedadrettede øjne op mod sjælen«. Her menes patientens øjne. I dette udsagn ligger en begrænsning. Hvis patienten ikke befinder sig på et udviklingsniveau, hvor dette er muligt, og på et evolutionstrin, hvor han kan kontakte sin egen sjæl, vil healerens arbejde uundgåeligt blive virkningsløst. Derfor er healerens arbejdsområde helt begrænset til dem, der har tro. Tro er imidlertid et »vidnesbyrd om noget, der ikke kan ses«. Stort set savner flertallet dette vidnesbyrd. Tro er ikke ønsketænkning eller et konstrueret håb. Det er et vidnesbyrd om en velbegrundet overbevisning.
6. *Evnen til at styre sjælsenergi til det nødlidende område.*

»Det åndelige eller tredje øje styrer derefter den helbredende kraft.« Dette forudsætter fra healerens side en videnskabelig teknik, og at »mekanismen i hovedet«, der modtager og styrer kraften, fungerer rigtigt.

7. *Evnen til at udtrykke magnetisk renhed og den nødvendige udstråling.* »Healeren må opnå magnetisk renhed. . . og kunne tilvejebringe udstråling.« Dette indebærer stor personlig disciplin i det daglige liv med en ren levevis som en *vane*. Renhed resulterer uundgåeligt og automatisk i udstråling.
8. *Evnen til at kontrollere aktiviteten i »hovedets mekanisme«.* Healeren må have »forbundet centrene i hovedet«. Den sande healer har etableret et magnetisk område i sit hoved, der viser sig eller udtrykker sig som en tydelig mærkbar udstråling.
9. *Evnen til at kontrollere sine egne centre.* Healeren må »koncentrere den nødvendige energi i det nødvendige center.« Det center i patientens form, der er nærmest stedet for den fysiske sygdom, skal gøres modtageligt for den energi, der afgives til det fra det tilsvarende center i healerens legeme. I kan således tydeligt se, hvor megen viden og energikontrol, der kræves af den sande healer.
10. *Evnen til at anvende både eksoteriske og esoteriske behandlingsmetoder.* Healeren vil anvende »okkulte behandlingsmetoder, men vil ikke afvise de ordinære medicinske og kirurgiske metoder«. Jeg har vedvarende fremhævet, at den eksperimentelle medicin – et udtryk, der karakteriserer medicinen af i dag og i endnu højere grad den metafysiske healing – er af Gud-given natur. Det er ikke nødvendigt at tilkalde en åndelig healer til et brækket ben, eller til de sygdomme, som den konventionelle medicin allerede kan kurere. Det er dog fuldt forsvarligt at støtte patientens almentilstand og moral, mens klogt udført kirurgi og lindrende medicinsk viden anvendes. Dette har den almindelige såkaldte metafysiske healer tendens til at ignorere. Healerne vil til sidst blive opdelt i to grupper:
 - a. En gruppe, der består af uddannede åndelige healere.

- b. En gruppe af healere med mindre udviklede evner, men med tilstrækkelig udstråling og magnetisme til at hjælpe i den almindelige healingsproces. Denne gruppe vil normalt virke under en åndelig healers ledelse.
11. *Evnen til at arbejde magnetisk.* »Han kan da lade den vitale helbredende kraft strømme mod patienten.« Dette gør healeren ved videnskabeligt at koordinere sin udrustning, idet han anvender hænderne som et styrende redskab. På denne måde kan sygdommen blive helbredt, lindret eller endog forværret, eventuelt med døden som følge. Healeren har således et stort ansvar.
 12. *Evnen til at arbejde med udstråling.* »Da kan hans nærværelse give næring til patientens sjælsliv.« Også dette tilvejebringes via koordination, men redskabet for udstrålingen er her auraen og ikke hænderne.
 13. *Evnen til altid at praktisere fuldstændig harmløshed.* »Metoden, der anvendes af den fuldkomne. . . er harmløshed.« Vi er blevet belært om, at dette indebærer positiv ligevægt, inklusivt livssyn og guddommelig forståelse. Hvor mange healere kan kombinere disse tre egenskaber og samtidig arbejde gennem kærlighed?
 14. *Evnen til at styre viljen og til at arbejde gennem kærlighed.* »Healeren. . . må tilbageholde viljen.« Dette er en af de vanskeligste egenskaber at udvikle, for healerens vilje er ofte så stærk i sin beslutning om at opnå helbredelse, at den gør hans bestræbelser i healingsprocessen helt virkningsløse. Set fra en anden synsvinkel, så kan et sentimentalt og mystisk ønske om at elske patienten gøre alle bestræbelser med at tilbageholde viljen virkningsløse. Husk mine brødre, at den åndelige vilje må være til stede som en rolig og dyb kraftkilde bag alle udtryk for kærlighedsenergien.
 15. *Evnen til som det sidste at anvende livets lov.* Der kan kun siges lidt om dette, for den kan alene anvendes af dem, som har udviklet eller som er ved at udvikle bevidsthed om den åndelige triade – dette er endnu meget sjældent.

Der er ingen grund til at blive mismodig, når disse krav stude-

res. Et sådant studium skal inspirere alle healere i den nye tidsalder til at sætte sig de nødvendige mål. Studiet forklarer også, hvorfor de forskellige healingssystemer, der praktiseres i dag ud over hele verden (specielt i de anglo-amerikanske lande), ikke har været særligt vellykkede til trods for deres påstande. Selv om de fører nøjagtige og dokumenterede optegnelser, der er videnskabeligt korrekte (hvilket praktisk talt ingen af dem gør), kan ingen af dem registrere mere end en ganske lille procent af helbredelser, der er baseret på sand åndelig healing. Det antal, der er blevet kureret, er mindre end én ud af en million »helbredelser«. Disse »helbredelser« ville med tiden alligevel have fundet sted, hvis de var blevet overladt til naturen eller til den almindelige medicinske og kirurgiske videnskab.

I dag er den åndelige stimulering i verden så stor, og så enormt er det antal, der responderer på den, at det uundgåeligt vil føre til, at en stor gruppe mennesker forlader den almindelige menneskeheds rækker og fortsætter på discipelskabets vej. Denne proces vil – i løbet af de næste fem hundrede år – skabe grundlag for mange healere, der til en vis grad vil opfylde de krav, som jeg ovenfor har beskrevet.

Den filosofi, som de forskellige systemer såsom »Unity« og »Christian Science« tilslutter sig, er dybest set sunde og udtrykker de fundamentale grundtanker, som ikke desto mindre er essentielle sandheder, og som ligger bag alt det, jeg ovenfor har sagt. Menneskene bliver dog ikke helbredt ved fremsigelse af banaliteter, ved bekræftelse af det guddommelige eller ved udsagn om abstrakte teorier. De bliver helbredt, når det rette tidspunkt er inde, eftersom healeren i den nye tidsalder har evner til i sit indre og i sit daglige liv at udtrykke *den guddommelige kvalitet*, at være åndeligt i stand til at vække patientens sjæl og ligeledes til at være magnetisk ren, samt gennem styrken fra en speciel udstrålende energitype at stimulere patienten til at helbrede sig selv ved hjælp af sin egen indre mekanisme. Healeren i den nye tidsalder vil besidde evnen til at oprette følgende kontakter med både lethed og forståelse:

1. Med sin egen sjæl.
2. Med patientens sjæl.

3. Med den bestemte energitype, der findes enten i patientens sjælsstråle eller i hans personlighedsstråle.
4. Med ethvert af sine egne centre, som han har behov for, når han skal virke som overfører af energi, der skal sendes til et område, der styres af et af centrene i patientens legeme.
5. Med det center i patientens æteriske legeme, der styrer det sygdomsramte område.

Som I kan forstå, kræver det stor teknisk indsigt. Hertil kommer, at healeren også må besidde den åndelige perception, som sætter ham i stand til intuitivt at opfatte »øjeblikkets karma«, som det esoterisk hedder, og således at vide, om det er tilladeligt, praktisk gennemførligt eller umuligt at heale. Dette er en form for viden, som ingen healer i verden i dag besidder, uanset hvad han påstår. Jeg gentager: der er ingen anledning til mismod.

Det, som virkeligt er nødvendigt, og som vil ske, efterhånden som årtierne går, vil være, at disciple og mænd og kvinder, der er åndeligt orienteret, vil træde ind i lægestanden og dygtiggøre sig i den konventionelle medicins teknikker og skaffe sig eksoterisk viden om den fysiske anatomi, om patologi og om de almindelige lægemidler og behandlingsmetoder. Foruden denne tekniske viden og forståelse vil de tilføje et vist mål af esoterisk kunnen, som de – når de udøver deres lægegerning – vil begynde at kombinere, både den eksoteriske og den esoteriske visdom, som de besidder. Dette vil i begyndelsen være rent eksperimentelt, men ud af den opnåede erfaring ved at anvende begge kundskabsområder vil en ny lægevidenskab opstå, som vil være baseret på to betydningsfulde og erkendte faktorer:

1. En kumulativ mængde af viden og information vedrørende det faste fysiske legeme. Den er blevet samlet af videnskabsmænd ned gennem tiderne og er stort set bevist og sand.
2. En stadig voksende forståelse af det æteriske legemes natur, af centrene og af overførsel og cirkulation af bestemte kontrollerede energier.

Kombinationen af disse to aspekter af sandhed vil i høj grad

blive fremmet af den tiltagende sensitivitet og næsten clairvoyante perception, der udvikles i menneskeheden. Et af de mest påfaldende resultater fra den nyligt afsluttede verdenskrig vil være, at vi i et særligt tiltagende omfang vil se anlæg til nervøse reaktioner. Antallet af disse nervøse reaktioner er i dag unormalt højt, og resultaterne er sørgelige. Årsagen til dette er, at gennemsnitsmenneskets nervesystem (med dette mener jeg selve nervesystemet og de bagved liggende nader) endnu ikke kan modsvare de krav, der stilles til det. Tiden vil imidlertid tilpasse alt dette.

Både metafysiske healere og etablerede læger har i vor tid tendens til at afvise hinanden med stor voldsomhed. Ser vi situationen som helhed, så er den etablerede læge mindre rabiater og afvisende end nutidens metafysiker. Lægerne kender alt for godt begrænsningerne i det, de hidtil har opnået. Men den såkaldte åndelige healer ser ingen begrænsninger, og det er helt afgjort en svaghed. Begge grupper må snarest begynde at samarbejde i stedet for at modarbejde hinanden. Begge grupper har meget at lære af hinanden, og de må begge erkende, at de specielle kundskabsområder, som de repræsenterer, er lige guddommelige, idet de viser menneskesindets evne til at forske, registrere, opdage og formulere sandhed, så andre kan drage nytte deraf.

Jeg vil igen gøre jer opmærksom på, at begge grupper har meget at udrette – den ene skal trænge ind i det subtile og u håndgribelige område (og dette sker hurtigt nu), og den anden skal stige ned fra sine vage abstraktioner og upraktiske generaliseringer for at lære at erkende *kendsgerningerne* om det objektive og håndgribelige. Dette er ikke sket endnu. Den såkaldte metafysiske healing er gået vild i en tåge af ord og højtlydende bekræftelser.

Alvoren hos flertallet af dem, der tilhører de forskellige åndsretninger, kan ikke drages i tvivl. Deres motiver er for det meste alvorlige og gode. I begge grupper findes der charlataner og også en lille – en meget lille – minoritet, der udnytter menneskene på grund af selvished og uvidenhed. Blandt dem findes både læger og metafysikere, som er kommercielt orienterede. De udgør dog kun en minoritet. Der er i begge grupper

mennesker, som driver alvorlig forskning, og som udtrykker kærlighed til menneskeheden. Her finder vi fremtidens håb for lægevidenskaben i dens forsøg på at møde menneskehedens behov – en menneskehed, der bliver mere og mere sensitiv og subjektivt orienteret.

KAPITEL VIII

Opstilling og vejledning i lovenes og reglernes anvendelse

NB: Nogle af reglerne har tilknytning til bestemte love, og jeg vil belyse dem i deres rette relation. Jeg har bedt A.A.B. om her at gentage de ti love og – hvor en regel har relation til en bestemt lov – at placere den i tilknytning til loven. Reglerne har i dette kapitel ikke samme numre som tidligere angivet.

FØRSTE LOV

Al sygdom er et resultat af hæmmet sjælsliv. Dette gælder alle former i alle naturriger. Det er healerens opgave at frigøre sjælen, således at sjælens liv kan strømme gennem summen af de små organismer, som udgør enhver form.

ANDEN LOV

Sygdom er et resultat af og genstand for tre påvirkninger. For det første et menneskes fortid, idet han betaler prisen for tidligere fejltrin. For det andet hans arv, gennem hvilken han med hele menneskeheden deler de forurenede energistrømme, som er af gruppeoprindelse. For det tredje deler han med alle naturens former det, som Livets Herre pålægger sit legeme. Disse tre påvirkninger benævnes: »Den gamle lov om det ondes deling«. Denne må en dag erstattes af: »Den nye lov om det gamle dominerende gode«, der ligger bag alt, som Gud har skabt. Denne lov må bringes til aktivitet ved menneskets åndelige vilje.

FØRSTE REGEL (Tidligere tredje regel)

Healeren må skole sig i at kende det indre udviklingsniveau af tanker og begær hos den, der søger hans hjælp. Han vil derved opdage problemets kilde. Han må se sammenhængen mellem årsagen og virkningen og eksakt kende det punkt, hvorigennem lindring kan komme.

TREDJE LOV

Sygdom er en virkning af den grundlæggende centralisering af menneskets livsenergi. Fra det plan, hvor disse energier er fokuserede, stammer de afgørende betingelser, som forårsager dårligt helbred, og som derfor udvirker sygdom eller fravær af sygdom.

FJERDE LOV

Både fysiske og psykiske sygdomme har rødder i det gode, det skønne og det sande. Sygdom er blot en fordrejet genspejling af guddommelige muligheder. Sjælen, der bliver modarbejdet, søger at udtrykke en guddommelig egenskab eller en indre åndelig virkelighed fuldt ud og skaber i sine legemers substans et friktionspunkt. Personlighedens øjne er fokuseret på dette punkt, og det fører til sygdom.

Healerens opgave er at løfte de nedadrettede øjne op mod sjælen, den sande healer i formen. Det åndelige eller tredje øje styrer derefter den helbredende kraft, og alt er godt.

ANDEN REGEL (Tidligere anden regel)

Healeren må opnå magnetisk renhed ved at leve et rent liv. Han må tilvejebringe den klare udstråling, der viser sig i ethvert menneske, som har forbundet centrene i hovedet. Når dette magnetiske felt er etableret, vil udstrålingen fremkomme.

FEMTE LOV

Der findes intet uden energi, for Gud er liv. To energier mødes i mennesket, men der er yderligere fem til stede. For hver af dem findes et centralt kontaktpunkt. Konflikten mellem disse energier og kræfter og mellem kræfterne indbyrdes er årsag til menneskets legemlige sygdomme. Konflikten mellem den første og anden vedvarer i lange tidsaldre, indtil bjergets top er nået – den første store bjergtop. Kampen mellem kræfterne forårsager al sygdom, al svaghed og legemlig smerte, som søger befrielse gennem døden. De to, de fem og derefter de syv, samt det de fremkalder, rummer hemmeligheden. Dette er den FEMTE LOV om helbredelse i formernes verden.

TREDJE REGEL (Tidligere femte regel)

Healeren må koncentrere den nødvendige energi i det nødvendige center. Dette center skal korrespondere med det center, der skal styrkes. Disse to skal samordnes og tilsammen forstærke kraften. Således vil den afventende form blive afbalanceret i sit arbejde. Således kan de to og den ene, under rigtig styring, helbrede.

SJETTE LOV

Når sjælens opbyggende energier er virksomme i legemet, er der sundhed, rent samspil og rigtig aktivitet. Når byggherrerne er de lunare herrer og dem, der virker under månens kontrol og på den lavere personligheds befaling, da er der sygdom, dårligt helbred og død.

SYVENDE LOV

Når liv eller energi strømmer uhindret og ved ret styring

mod sin præcipitation (den relaterede kirtel), da responderer formen, og dårligt helbred forsvinder.

FJERDE REGEL (Tidligere sjette regel)

En omhyggelig sygdomsdiagnose baseret på de konstaterede ydre symptomer vil blive forenklet til en vis grad. Når først det implicerede organ er kendt og isoleret, vil det center i det æteriske legeme, der har den nærmeste relation til organet, blive underlagt okkulte behandlingsmetoder, samtidig med at de sædvanlige lindrende, medicinske eller kirurgiske metoder ikke fratages patienten.

OTTENDE LOV

Sygdom og død er et resultat af to virksomme kræfter. Den ene er sjælens vilje, idet sjælen siger til sit instrument: Jeg trækker essensen tilbage. Den anden er det planetariske livs magnetiske kraft, idet det planetariske liv siger til livet i den atomare struktur: Timen for genabsorption er kommet. Vend tilbage til mig. Således handler alle former i overensstemmelse med cyklisk lov.

FEMTE REGEL (Tidligere første regel)

Healeren må søge at sammenkæde sin sjæl, sit hjerte, sin hjerne og sine hænder. Da kan han lade den vitale helbredende kraft strømme mod patienten. Dette er *magnetisk arbejde*. Det kan helbrede sygdomme, eller det kan forværre den såkaldt onde tilstand, afhængig af healerens viden.

Healeren må søge at sammenkæde sin sjæl, sin hjerne, sit hjerte og sin auriske udstråling. Da kan hans nærværelse give næring til patientens sjælsliv. Dette er *udstrålende arbejde*. Der er intet behov for hænderne. Sjælen udfolder sin kraft. Patientens sjæl reagerer gen-

nem auraens reaktion på udstrålingen fra healerens aura, der er fyldt med sjælsenergi.

NIENDE LOV

Fuldkommenhed drager ufuldkommenhed op til overfladen. Det gode tvinger det onde bort fra menneskets form i tid og rum. Den metode, den fuldkomne anvender, og den, det gode benytter, er harmløshed. Dette er ikke negativitet, men en fuldkommen ligevægt og et fuldstændigt udsyn og en guddommelig forståelse.

SJETTE REGEL (Tidligere fjerde regel)

Healeren eller healingsgruppen må tilbageholde viljen. Det er ikke vilje, der skal anvendes, men kærlighed.

TIENDE LOV

Lyt, oh discipel til den kalden, der kommer fra sønnen til moderen, og adlyd derefter. Ordet lyder, at formen har tjent sit formål. Det mentale princip organiserer sig og gentager derefter ordet. Den ventende form responderer og forsvinder. Sjælen står fri.

Respondér, oh opstigende Ene, på den kalden, der kommer fra forpligtelsens sfære; hør den kalden, der udgår fra ashramen eller fra rådssalen, hvor selve Livets Herre venter. Lyden sendes ud. Både sjæl og form må tilsammen opgive livsprincippet og således tillade monaden at stå fri. Sjælen responderer. Derefter bryder formen forbindelsen. Livet er nu befriet og besidder den bevidste videns kvalitet og frugten af al erfaring. Disse er gaverne fra sjæl og form i forening.

NB: Den tiende lov bringer budskab om en ny lov, som vil erstatte loven om død, og som alene henvender sig til dem, der befinder sig på de sidste stadier af discipelskabets vej og på

indvielsens vej.

Lovenes og reglernes anvendelse

På de sidste sider uddybede jeg emnet ved at fremhæve – med risiko for at gøre jer modløse – nogle af de væsentlige krav, der stilles til healeren i den nye tidsalder, og ved at gøre opmærksom på bestemte kontakter, han nemt og hurtigt må kunne oprette, når han forsøger at heale. Jeg definerede ligeledes lovenes natur. Definitionen var en indledning til gennemgangen af de love, ud fra hvilke healeren må arbejde, og af de regler, som han automatisk og intuitivt vil følge. Vi kan betragte disse love og regler både i relation til healeren og i indbyrdes relation, for flere af reglerne har nær relation til en lov, der styrer healeren.

Det fremgår tydeligt af ovenstående definition af love, at sygdom dybest set er død, usandhed, falskhed og fortvivlelse iboende selve planeten, fordi vor planetariske Logos (som jeg tidligere fremlagde, da jeg bistod H.P.B. med udformningen af *Den hemmelige lære*) er en »ufuldkommen gud«. Efter den nuværende store verdenskrise, der er en følge af, at vor planetariske Logos' har gjort fremskridt på den kosmiske vej og har taget en kosmisk indvielse, er hans ufuldkommenheder tydeligt mindsket. Der vil således forekomme mindre bekymring og sygdom på jorden, så snart de nødvendige planetariske omstillinger er foretaget. I vil ikke selv komme til at opleve det, for omstillinger i så stor målestok tager århundreder at virkeliggøre. Derfor vil det, jeg har at sige om fremtidens sygdomsbehandling, ikke have praktisk værdi langt frem i tiden, men teorien og antydninger om muligheder må overvejes og diskuteres. Medicinsk praktik og kirurgisk viden vil endnu i lang tid spille deres nyttige rolle inden for forebyggende medicin, lindrende metoder og behandlingsprocesser. Mange psykologiske behandlingsmetoder vil i stadig stigende grad kunne tilføjes, og det vil ske sideløbende med de to ovennævnte. Til disse kan yderligere tilføjes den åndelige healers tjeneste. På denne måde udvikles i stadig stigende grad en helhedsbetonet tilnærmelse til hele mennesket, og behovet for dette erkendes i dag af fremsynede læger overalt. På denne måde, men også gennem forsøg

og fejltagelser, vil meget læres.

De behandlingsprocesser, jeg skitserer og anviser gennem disse love og regler, er fundamentalt nye. De er ikke baseret på bekræftelser, som fx hos »Christian Science« og andre mentale healingssekter. De baseres ikke på bevidnede kilder eller lover resultater, som først vil være mulige, når menneskeheden har nået en langt højere grad af fuldkommenhed, end den vi ser nu, og som ikke umiddelbart er mulig at udvikle. Som jeg har nævnt flere gange i denne afhandling, er der intet grundlæggende forkert i de påstande, som disse grupper og organisationer gør gældende vedrørende det menneske, der er nået frem til sjælsudtryk og til virkeliggørelse af Kristus-bevidstheden. Det, der er forkert, er påstanden om, at det almindelige menneske (som helt åbenbart ikke befinder sig på dette fremskredne evolutionstrin) kan udføre disse mirakuløse helbredelser enten i sit eget tilfælde eller i andres. Endnu er det kun meget få mennesker, der har nået dette trin, og healere i disse sekter og organisationer, der har gjort det, er yderst sjældne. Healeren i den nye tidsalder vil erkende begrænsning og betingende omstændigheder, samt skæbne. Det bliver derved muligt for ham at udvikle kundskabsformidlende kræfter. Han bliver ligeledes åndeligt bevidst om, at helbredelse af det fysiske legeme ikke altid er det højeste åndelige gode. Overbetoning og alvorlig bekymret omsorg for formlivet – det fysiske legeme – er *ikke* af den største betydning.

Healeren i den nye tidsalder arbejder ikke og vil ikke på nogen måde arbejde direkte med det fysiske legeme. Eftersom han er okkultist, vil han ikke betragte dette legeme som et princip. Han arbejder praktisk talt udelukkende med det æteriske legeme og med de vitale energier og overlader til disse energier – i overensstemmelse med den direkte hensigt – at påvirke det fysiske legeme, der fungerer automatisk. Energierne fremkalder derefter et resultat, der svarer til dette legemes reaktionsevne. Mange faktorer vil være bestemmende for denne reaktion. Disse energier, der strømmer ind via patientens æteriske legeme eller udstråler fra dette legeme, kan bringe helbredelse, *såfremt* patientens skæbne tillader det, eller de kan stimulere det sygdomsramte område, så der opstår en alvorlig krise i sygdoms-

forløbet med patientens død til følge. Dette hænder ofte, når healingen udføres af en sekterisk healer, som er uvidende om lovene for healing, og som baserer sine handlinger på en erkendelse om en nærværende guddommelighed, skønt den sjældent kommer til udtryk.

En langt højere grad af åndelig perception og af mental forståelse kræves, før det behandlingssystem, jeg foreslår, bliver effektivt. Alt det, jeg fremfører i mine skrifter, er stort set af banebrydende art, og det bør I huske.

Lad os nu studere FØRSTE LOV. Den har ingen relation eller tilknytning til nogen regel, da den er et grundlæggende udsagn, der viser den vigtigste og grundlæggende teori, som healeren skal arbejde efter.

FØRSTE LOV

Al sygdom er et resultat af hæmmet sjælsliv. Dette gælder alle former i alle naturriger. Det er healerens opgave at frigøre sjælen, således at sjælens liv kan strømme gennem summen af de små organismer, som udgør enhver form.

Denne lov siger: når det vides, at det trefoldige lavere menneske ikke står under sjælens kontrol, så vil sygdom kunne nedbryde ham. Når den frie strøm af energi, der strømmer fra sjælen, er hæmmet og begrænset, kan sygdom få indpas i det fysiske legeme. Det sande menneske, sjælen på sit eget plan forsyner på korrekt måde den fysiske organisme med den skabende fornyende energi. Der, hvor indstrømning fra sjælen til de syv vitaliserende centre ikke møder hindringer, findes det perfekte helbred. Dette gælder den indviede af fjerde grad med undtagelse af de tilfælde, hvor han skal gennemleve en disciplinær, eksperimentel eller igangsættende karma. Men bortset fra dette eller planetariske tilstande gælder det som en generel regel, at en indviet af høj grad ikke behøver nogen healer; der er intet i ham, der kræver healing.

Hvad skal healeren gøre, når han står over for en patient og ser en hæmmet tilstand, der vidner om sygdom? Skal han ifølge loven arbejde med patientens sjæl? Skal han forsøge at få den-

ne sjæl (på dens eget plan) til definitivt at påvirke det pågældende menneske ved at lede overførslen af energi fra sjælen til det mentale og fra det mentale til det astrale legeme og derfra til det æteriske legeme? På ingen måde. I de tilfælde, hvor der er tale om virkelig alvorlig sygdom, er patientens tilstand normalt således, at det ikke er muligt for ham hverken bevidst eller ubevidst at give den nødvendige respons på sådanne forsøg fra healerens side. Enhver mental anstrengelse ligger ud over, hvad patienten formår, og han kan derfor ikke samarbejde med sin sjæls bestræbelser på at overføre energi. Aktiviteten i hans astrale legeme er normalt koncentreret om at formulere et stort ønske om at leve og om at blive fri for sygdommen, *medmindre* sygdommen er så akut, at patienten har nået det stadium, hvor han simpelthen nærmest er ligeglad, og hvor viljen-til-at-leve hurtigt forlader ham. Til disse vanskeligheder må føjes, at meget få mennesker er så fuldstændigt integrerede, at de kan fungere som hele personligheder og respondere på sjælsstimulering. De er sædvanligvis polariserede i et af de tre legemer, og dette udgør tillige en stærk begrænsende omstændighed for healeren. Igen ser vi – og det meget ofte – at mennesket er så intenst optaget af det ubehag og den smerte, der forekommer i det faste fysiske legeme, at de højere indtryk, der kunne komme fra det mentale legeme eller fra sjælslegemet, er helt ude af stand til at komme igennem. Hvad skal den kyndige og indsigtsfulde healer så gøre?

Han skal først og fremmest vide, at det æteriske legeme er den vigtigste faktor og det legeme, som han hovedsagelig skal beskæftige sig med. Han skal derfor koncentrere sig om dette energilegeme. Det indebærer, at det er nødvendigt, at han skaffer sig viden om bestemte fakta og derefter gør visse kontaktpunkter effektive og anvendelige.

Det første faktum der skal klarlægges er: med hvilken styrke har sjælen hidtil haft greb om personligheden, og har den stadig greb om personligheden. Healeren véd, at når patienten stadig er i live, så er sjælen definitivt nærværende gennem hovedcentret og hjertecentret i det æteriske legeme, således at både bevidstheds- og livsprincippet er forankrede. Hvis patienten er uden bevidsthed, får healeren større vanskeligheder i nogle til-

fælde, men mindre i andre. Hvis bevidsthedsprincippet er trukket tilbage fra hovedcentret i det vitale legeme, så véd healeren, at døden kan indtræde, og dette viser så meget tydeligere, hvilken fremgangsmåde han skal anvende, specielt hvis livets lys i hjertet bliver svagere. Såfremt patienten endnu er ved fuld bevidsthed, så véd healeren, at der stadig findes mulighed for helbredelse og kan derfor med større sikkerhed fortsætte det arbejde, der skal udføres. Det, jeg her har beskrevet, gælder gennemsnitsmennesket. Når det gælder indviede, er det noget anderledes, eftersom de ofte forbliver fuldt bevidste under dødsprocessen.

I kan således se, at det er en fundamental nødvendighed for healeren i den nye tidsalder at være enten clairvoyant eller – endnu bedre – at besidde sand åndelig perception med dens ufejlbarlighed. Hans første opgave er at undersøge eller »okkult se« patientens æteriske legeme for at kunne få kendskab om følgende:

1. Den styrke, hvormed sjælen påvirker sit æteriske legeme. Det fremgår af lyspunktet i hovedcentret og af det område, som det oplyser.
2. Tilstanden i det æteriske center, der kontrollerer eller styrer den region, hvor den fysiske lidelse findes.
3. Relationen mellem centrene over og under mellemgulvet, fordi det vil give ham en generel opfattelse af det evolutionstrin, som mennesket, der skal heales, har nået.

Når han har præciseret disse punkter ud fra den viden, han besidder, skal han ifølge loven om »hæmmet sjælsliv« søge – med kraften fra sin egen sjæl (der virker på de højere niveauer af det mentale plan og gennem hans hovedcenter) – at stimulere punktet for sjælslivet i patientens æteriske legeme. Han skal gøre dette for at tiltrække en større indstrømning af patientens sjælsenergi til hovedcentret, hvis det er muligt, idet livstråden da kan føre en større forsyning af liv til hjertet. På denne måde skaber patientens egen »livskraft« den ønskede bedring. Han bliver tydeligvis helbredt af naturen selv, eller af den naturlige og normale måde, som tilstrækkelig vitalitet kan udvirke, og

således bliver han i stand til at gøre sig fri af sygdommen.

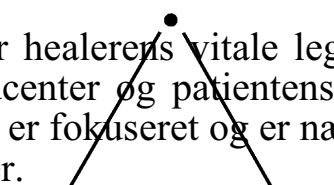
Når healeren forstår og arbejder med denne lov, kender og anvender han følgende kontaktpunkter:

1. Patientens sjæl, der er forankret i det æteriske legeme.
2. Healerens sjæl, der er koncentreret om at stimulere punktet for sjælskontakt via følgende energitriangel:

Healerens sjæl

Patientens sjæl

Healeren på det fysiske plan

Den forbinder healerens vitale legeme med patientens via begges hovedcenter og patientens hjerte, fordi det er dér, livsprincippet er fokuseret og er nært involveret og påvirket af det, der sker.

3. Når denne energitriangel fungerer uden modstand, og et vist mål af respons kommer fra patientens hovedcenter, hvorved der fremkalder større sjælskontakt og en indstrømning af sjælsenergi til hovedcentret og videre til hjertecentret, da vil healeren – ved en viljeshandling og ved at anvende et påkaldende mantra – søge at føre denne voksende livsstrøm via hjertet til det syge område, idet han anvender det center, der styrer den pågældende region i det fysiske legeme – hvilket center det end må være. Dette skal gøres med den størst mulige forsigtighed, således at strømmen ikke kommer for pludseligt og derfor bliver destruktiv i sin virkning. Ligeledes er særlig forsigtighed påkrævet i tilfælde af hjertesygdomme. Fx er blodpropper, der viser sig at have dødelig udgang, ofte forårsaget af en voldsom tilkendegivelse af viljen-til-at-leve fra patientens side, og det frembringer en vældig indstrømning af livsprincippet. Det påvirker hjertet alt for pludseligt.

Hjertet sætter en for spontan bevægelse i gang i kredsløbet og dermed bevægelse af blodproppen, hvilket kan føre til døden. Jeg fremlægger dette i helt ufaglige vendinger, hvorved jeg prisgiver mig for kritik fra eksperter. Jeg gør det for at give den almindelige læser en generel forståelse af de dermed forbundne risici og for at mane til forsigtighed hos entusiasten.

Denne lov indeholder visse grundlæggende forudsætninger, og det er ikke meget mere jeg med fordel kan sige om betydningen af denne lov. I kan lære meget ved at acceptere forudsætningerne og ved at arbejde ud fra implikationerne. Det jeg har sagt er meget langt fra, hvad jeg kunne have sagt, men jeg har her givet den studerende en enkel og anvendelig forståelse af visse væsentlige og grundlæggende begreber. Vi vil nu fortsætte med at studere ANDEN LOV og FØRSTE REGEL.

ANDEN LOV

Sygdom er et resultat af og genstand for tre påvirkninger. For det første et menneskes fortid, idet han betaler prisen for tidligere fejltrin. For det andet hans arv, gennem hvilken han med hele menneskeheden deler de forurenede energistrømme, som er af gruppeoprindelse. For det tredje deler han med alle naturens former det, som Livets Herre pålægger sit legeme. Disse tre påvirkninger benævnes: »Den gamle lov om det ondes deling«. Denne må en dag erstattes af: »Den nye lov om det gamle dominerende gode«, der ligger bag alt, som Gud har skabt. Denne lov må bringes til aktivitet ved menneskets åndelige vilje.

Denne lovs indhold er meget omfattende og er i virkeligheden en sammenfatning af to love, hvoraf den ene gælder nutiden, og den anden gælder et senere tidspunkt. Lad os for tydelighedens skyld, og fordi de fleste normalt ikke er så omhyggelige i deres læsning, opdele denne lov i de forskellige udsagn, så vi kan få en bedre opfattelse af selve betydningen:

1. Sygdom er et resultat af og skyldes tre påvirkninger:
 - a. Et menneskes fortid, idet han må betale prisen for tidligere fejltrin.
 - b. Den arv, som han må dele med hele menneskeheden, og som viser sig som forurenede energistrømme af gruppeopprindelse.
 - c. Hans del i det, som Livets Herre pålægger sit legeme og alle naturens former.
2. Disse tre energityper kaldes: »Den gamle lov om det ondes deling«.
3. »Loven om det gamle dominerende gode« ligger bag alt, Gud har skabt.
4. Denne lov vil en dag erstatte: »Den gamle lov om det ondes deling«.
5. Den vil blive bragt til aktivitet ved menneskets åndelige vilje.

Denne lov tvinger mennesket til at tænke på den grundlæggende lov om karma, som I véd, ingen kan undvige, og som vor tids healer inden for de nuværende healingssektorer og -organisationer konsekvent overser. Vi har allerede beskæftiget os med disse påvirkninger og prædisponerende årsager, så det er ikke nødvendigt at uddybe dem yderligere her ud over at nævne, at noget af det mest nyttige for en patient at huske og for en healer at have i sine tanker er, at sygdom har sine rødder i fortiden (en gruppes fortid eller et individs fortid), og kan, når alt kommer til alt, være en velgørende metode til udligning af gammel gæld. Dette skaber en konstruktiv accepterende holdning hos patienten – ikke en føjelig holdning, der fører til passivitet, men en holdning, der fremkalder en følelse af ansvar til at handle ret. Den rigtige handling vil enten føre til fuld udligning af gælden gennem den velkendte dødsproces eller til, at de tiltag, der gøres for at genvinde et godt helbred, lykkes. I healerens tilfælde vil det føre til en erkendelse af stærke kræfter, der virker gennem patienten, og beredvillighed til at lade skæbnen gå sin gang. I begge tilfælde vil den febrilske nervøsitet, der så ofte forekommer, ikke opstå imel-

lem healerens hensigt og patienten og derved hindre, at det rette sker.

En anden vigtig ting patienten må huske, hvis hans tilstand tillader det, er, at det, han må gennemgå, er flertallets skæbne og lod, og at det ikke kun er ham. En rigtig behandling af et dårligt helbred er en vigtig faktor til nedbrydning af separatisme og følelsen af ensomhed og isolation. Det er af den grund, at virkningerne af et dårligt helbred, hvis de udnyttes rigtigt, fører til et blidere temperament og en øget medfølelse. Det at dele og at føle almindeligt medansvar har hidtil skullet læres på den hårde måde – igen, således er loven.

I denne lov finder vi nøglen til det, som til sidst vil fjerne sygdom fra jorden. Lad mig sige det ganske enkelt. Når flertallet af jordens beboere i stigende takt orienterer sig mod det gode, mod retfærdighed, som Bibelen siger, og når hovedparten af menneskene viser tilbøjelighed til god vilje (det andet store udtryk for sjælskontakt og for sjælsindflydelse i den enkeltes liv og i menneskehedens liv – det første udtryk er ansvarsfølelse), da vil dårligt helbred uafsladeligt, dog kun gradvis, forsvinde og dø ud, for til sidst ikke at eksistere mere. Langsomt, meget langsomt sker dette allerede – endnu ikke ved sygdommes forsvinden, men ved at en mere korrekt indstilling etableres. Det betyder i virkeligheden, at kanalen til kontakt mellem den enkelte og hans sjæl og menneskehedens sjæl bliver mere direkte og åben. En koordination bliver tilvejebragt. I kan således igen se, hvorfor healeren i sit liv skal lægge hovedvægten på kontakt og koordination, og hvorfor så få har fremgang. Behandlere har i dag kun ringe om overhovedet nogen kontakt, og næsten ingen direkte bevidsthed om dens nødvendighed og ingen virkelig viden om de teknikker, der skal følges.

Det vil være klogt at forsøge at forstå dette vigtige punkt, for det vil modvirke skuffelser. Sygdom vil ikke forsvinde mirakuløst og pludseligt fra verden i den umiddelbare fremtid, der indvarsler den nye tidsalder. Hvis den gjorde, ville det betyde, at loven om karma ikke længere styrede, og det er ikke tilfældet.

Den sidste sætning i denne ANDEN LOV giver en grundlæggende antydning om tidsperioden: loven om det dominerende gode vil blive bragt til aktivitet ved menneskets åndelige vilje.

Hvad betyder det? Det betyder, at først når et virkeligt stort antal mennesker styres af den åndelige triade og har opbygget antahkaranaen og derfor kan anvende den åndelige vilje, da kan sygdom udryddes og kun det gode råde. Det vil naturligvis blive en gradvis proces, og i de tidlige stadier næsten umærkelig. Igen kan vi spørge: hvorfor er det således? Fordi ondskab, forbrydelser og sygdom er et resultat af separatismens store kæteri, og fordi had og ikke kærlighed råder. Glem ikke, at den, der ikke elsker sin broder, er en morder – et evigt symbol på had. Endnu findes der ingen universel følelse for eller identitet med alle, undtagen når det gælder fremskredne disciple og indviede. Massernes bevidsthed og flokinstinkt må ikke forveksles med den følelse af enhed, der udmærker en person med rigtig orientering. I den nye tidsalder vil man lægge vægt på undervisning om antahkaranaen og menneskets konstitution, principielt set ud fra en synsvinkel om »de tre periodiske legemer« og ikke så meget om det lavere trefoldige menneske. Det vil især gælde den højere undervisning, og der vil derved blive skabt et sundt grundlag for de esoteriske skoler, der langsomt vil opstå. Et nyt menneskesyn vil således blive resultatet. Undervisningen vil dreje sig om naturen af den åndelige vilje som modsætning til naturen af den selviske personlige vilje. På denne måde vil vældige nye kræfter uden risiko blive frigjort til anvendelse i det daglige liv.

Helt frem til vor tid har selv disciple kun et ringe begreb om triadens vilje og usædvanlige kraft. Jeg kan forsikre jer om, at de healere, der har triadisk bevidsthed og kan anvende det monadiske livs og viljes kraft via den åndelige triade, altid vil være fremgangsrige healere. De vil ikke begå fejl, for de har en eksakt åndelig perception, som kan give dem viden om muligheden for helbredelse, og ved at anvende viljen kan de arbejde sikkert og intenst med patientens hovedcenter. De vil nødvendigvis begrænse deres healing til de mennesker, hvis liv er fokuseret i hovedet. De stimulerer sjælen, der er forankret dér, til effektiv aktivitet, og således fremmer de sand selvhealing.

I vil bemærke af alt det, jeg netop har beskrevet, hvor relativt enkle disse love er, når I fordyber jer i dem, og hvor smukt

de er relaterede til hinanden. Når I mestrer og forstår den ene, letter det forståelsen af den næste.

Glem ikke, at hovedcentret er det center, hvorigennem viljen virker, og med dette i tankerne kan I relatere den information, I fik i første del af denne afhandling vedrørende FØRSTE LOV, til den I har fået her. Studerer healere, der søger at lære åndelig healing, disse love dybtgående, og bestræber de sig på at forme deres liv i overensstemmelse med reglerne, så vil et tydeligt behandlingsmønster og en healingsteknik vokse frem i deres bevidsthed og i høj grad øge deres effektive tjeneste. I vil endvidere bemærke, at jeg ikke angiver love og regler, der omhandler bestemte sygdomme. Jeg frygter, at dette vil virke meget skuffende for mange ihærdige arbejdere. De ville gerne have oplysning om, hvad der fx burde gøres for at helbrede levercancer, lungebetændelse, mavesår eller forskellige former for hjertesygdomme. Men det har jeg ikke til hensigt at gøre. Mit arbejde er langt mere grundlæggende end som så. Jeg beskæftiger mig med årsager og først og fremmest med det æteriske legeme, som fordeler energier eller tilbageholder energierne, når de omdannes til kræfter. Jeg beskæftiger mig med healerens bevidsthedstilstand, med de teorier han bør spænde over, med hans forståelse af sjælens relation til de legemer, den udtrykker sig igennem (specielt når det gælder healing af det vitale legeme) og med den viden, at de styrende centre findes i forskellige dele af legemet, hvor de enten fordeler energien uden hindringer og dermed bevarer legemet i en god helbredstilstand, eller de – på grund af mangelfuld udvikling og hæmmet aktivitet – tilvejebringer de tilstande, hvor sygdom sandsynligvis vil opstå.

I kan derfor forstå, at behandlingsprocessen forenkles, når vi kan finde frem til årsagerne og kan se, at de er ansvarlige for, hvordan legemet fungerer på det ydre plan. Healeren må altid huske følgende:

1. Den kendsgerning, at sjælen arbejder gennem:
2. Sindet og det astrale legeme, hvis energier betinger:
3. Det æteriske legeme, en hvirvel af energier, der fokuseres gennem utallige centre, både større og mindre.

4. De syv store centre, der styrer bestemte områder i legemet via:
- a. Nadierne.
 - b. Nerverne.
 - c. Det endokrine system.
 - d. Blodet.

Disse fire grupper af menneskets betingede aspekter vedrører liv og bevidsthed eller sjælens to vigtigste aspekter, når den er i manifestation på det fysiske plan.

Den konventionelle lægevidenskab har hidtil nødvendigvis været begrænset til de objektive symptomer og umiddelbart synlige årsager og således til virkningerne og ikke til de virkelige årsager. Den healing, som jeg beskæftiger mig med, er rettet mod omorganisering og revitalisering af det æteriske legeme med den hensigt at komme ind bag de ydre formelle kendetegn på dårlige tilstande i det energilegeme, som – hvis det fungerer korrekt og er rigtigt koordineret – vil bevare det fysiske legeme i en god kondition og holde det fri af sygdom. Den viden, der kræves af healeren i den nye tidsalder, er derfor mere grundlæggende og mindre detaljeret. Han skal beskæftige sig med områder og ikke med organer. Han skal beskæftige sig med energier og med disses fordelingspunkter, og ikke med detaljer i det fysiske legeme, såsom opbygningen af organerne og deres fejlfunktioner. Han vil beskæftige sig med de syv æteriske centre, med nadierne, hvorigennem nervesystemet påvirkes og stimuleres, når vi ser bort fra udstråling. Han skal omhyggeligt observere nervesystemet og blodet, som centrene påvirker gennem udstråling og gennem de udskilte hormoner. Nøgleordet for hele hans arbejde vil være styret fordeling, og brændpunktet for hans opmærksomhed vil være kanalerne til denne fordeling, dvs. hele systemet af æteriske centre.

Jeg vil bede jer reflektere over al denne information med videbegærlig omhu. Nøgleordet til et godt helbred er esoterisk set *fordeling* eller *distribution*; disse to ord er ligeledes nøgleord til menneskehedens generelle velbefindende. Menneskehe-

dens økonomiske ubalance svarer nøje til det enkelte menneskes sygdom. Der findes ingen fri strøm af livsfornödenheder til distributionscentralerne. Disse distributionscentraler opfylder ikke deres funktion, og styringen af fordelingen er mangelfuld. Det kan alene blive gennem en sund og verdensomspændende forståelse af den nye tidsalders princip om at dele, at menneskehedens sygdomme kan blive kureret. *Kun gennem en rigtig fordeling af energi kan sygdommene i det enkelte menneskes fysiske legeme blive helbredt.* Dette er et grundlæggende princip (jeg vil hellere sige *det* grundlæggende princip) for al åndelig healing. Dybest set forudsætter det også, at videnskaben omsider erkender planetens æteriske legeme og dermed også menneskets.

Vi skal nu se nærmere på FØRSTE REGEL.

FØRSTE REGEL (Tidligere tredje regel)

Healeren må skole sig i at kende det indre udviklingsniveau af tanker og begær hos den, der søger hans hjælp. Han vil derved opdage problemets kilde. Han må se sammenhængen mellem årsagen og virkningen og eksakt kende det punkt, hvorigennem lindring kan komme.

Det er indlysende, at den FØRSTE REGEL, som healeren skal mestre, nødvendigvis er betydningsfuld. Den er grundlæggende i sin virkning og væsentlig for, om det er muligt at opnå bedring, eller om healeren ikke skal anvende tid på at forsøge det umulige. Der findes fire forskrifter til denne regel:

1. Healeren må skole sig i at afgøre, om patienten er mentalt eller astralt (emotionelt) fokuseret.
2. Han kan og må derfor fastslå den psykologiske årsag til den eksisterende lidelse.
3. Han vil derefter være i stand til at bestemme, hvor virkningen (sygdommen) er lokaliseret, og gennem perception at

- opfatte den bagved liggende årsag.
4. Det vil sætte ham i stand til at få kendskab til:
 - a. Det påvirkede område.
 - b. Det center i det æteriske legeme, der styrer dette område.

I kan nu forstå, hvorfor jeg begyndte min analyse af sygdom og healing med at beskrive de psykologiske årsager. Denne første regel er relateret til den del af undervisningen og er, som I kan se, overordentligt praktisk orienteret.

Når personlighedens polarisering kendes, fremstår to vigtige faktorer: Tilnærmelsen kan ske enten gennem hovedcentret eller hjertecentret, *hvis* patienten er højt udviklet – hvilket healeren formodentlig kan få viden om ved at iagttage patientens karakteregenskaber og effekten af hans liv. Eller behandlingen kan ske gennem strubecentret eller solar plexus centret, *hvis* patienten er et gennemsnitsmenneske. Hvis han er et menneske som står på et relativt lavt trin, vil det eksakte punkt, hvorigennem lindring kan ske, være solar plexus centret eller sakralcentret. Det er interessant at bemærke, at når et menneske befinder sig så langt nede på evolutionsstigen, at healeren kun kan nå ham æterisk via sakralcentret, så er han ofte ret let at helbrede, og han responderer meget hurtigere på det, der ofte benævnes som »æterisk manipulation«, end andre typer gør. En af årsagerne til dette er, at hans sind og hans emotioner ikke udgør nogen virkelig hindring, og at alle tilgængelige energier uhindret kan styres til det sygdomsramte område.

Er healeren clairvoyant kan han straks se indgangsstedet for de helbredende kræfter, fordi »det indtrædende lys« vil være det stærkeste, og selve centrets lys vil give den nødvendige information. Er han en fremskreden healer, vil han ikke anvende nogen form for psykisk perception, men han vil umiddelbart reagere på kontakt med et så kraftigt indtryk, som patienten udsender, at det ikke kan afvises og sandsynligvis er helt korrekt og til at stole på. I må imidlertid huske, at på grund af den menneskelige sjæls integritet, og da enhver sjæl i sin egen natur er en mester, så findes der altid muligheder for, at en healer kan begå fejl, også selv om han er en indviet healer. Han vil finde

tilkendegivelse af et punkt, hvor det åndelige menneske (som patienten blot er en genspejling af) styrer, og hinsides dette hverken kan han eller vover han at gå, undtagen som sjæl på det samme niveau, som patientens sjæl befinder sig. Der findes fx omstændigheder, hvor en fremskreden discipel eller en højt indviet (med det bestemte formål at forlade det fysiske legeme) tillader, at de opløsende, begrænsende og tilintetgørende kræfter nedbryder og destruerer hans fysiske ydre form. Når dette er tilfældet, er healeren muligvis ikke klar over hensigten, men han erkender en modstand og vil være tvunget til at ophøre med sine forsøg på at heale.

Når patienten er en rent mental type og helbredelsesprocessen skal ske gennem et højere center, hovedcentret, vil det være klogt af healeren at vinde patientens bevidste samarbejde, således at begges vilje kan fungere i harmoni. Dette vil skabe en positiv relation mellem de to. Når patienten ikke er særligt højt udviklet, må healeren bestræbe sig på at skabe en håbeful indstilling i patienten. I dette tilfælde vil den emotionelle natur være stærkere end hos den mere fremskredne type, og healerens opgave bliver som følge heraf vanskeligere. Han må meget ofte bekæmpe nervøsitet, forskellige former for emotionelle reaktioner, angst og bange forudannelser. Den psykologiske tilstand vil derfor være ustabil, og healeren må anstrenge sig for at hjælpe patienten til at opnå og bevare stabilitet i de emotionelle reaktioner og at blive rolig og modtagelig. En rolig reaktion skal opnås, for at de helbredende energier skal kunne passere effektivt frem til det rigtige center og det område, som det styrer. Denne tilstand kan skabes ved at etablere en harmonisk forbindelse mellem healer og patient inden behandlingsprocessen begynder. Healere i den nye tidsalder vil oparbejde deres eget klientel, ligesom læger gør i dag. Derved lærer de konstitutionen og temperamentet at kende hos dem, de føler sig kaldet til at hjælpe. De vil endvidere uddanne sig i bestemte healingsprocesser og -teknikker som forberedelse til en eventuel senere behandling. Dette ligger dog langt frem i tiden.

Når patienten er et uudviklet menneske og befinder sig langt nede på evolutionsstigen, vil han blive styret psykologisk af healerens hengivne personlighed og af *healerens vilje, der*

påtvinges patientens æteriske legeme. Dette betyder ikke, at viljesenergien påtvinges et negativt menneske, hvilket ville forårsage, at patienten tilskyndes til handlinger, der kan bringe selv det mindste mål af fri vilje, som han er i besiddelse af, i fare. Det betyder, at patienten pålægges den autoritet, som kommer af viden og åndelig stabilitet, og som giver tillid og villighed til at adlyde.

I følgende opstilling ser I de tre første trin, som healeren må tage, når han skal se på patienten og dennes psyke, dvs. den lavere psyke:

1. At etablere samarbejde med det fremskredne menneskes personlighed. Det er kun personligheden, der kræver healing.
2. At skabe en tilstand, hvor gennemsnitsmenneskets personlighed opfyldes af en håbefuldstilstand. Endnu er han ikke moden til intelligent samarbejde, men han kan styre sig selv så meget, at han kan reducere personlighedshindringerne til et minimum.
3. At fremelske *tillidsfuld* lydighed over for healerens forslag. Det er alt, hvad det mindre udviklede menneske kan leve op til.

I kan tydeligt se, at ovenstående brede generaliseringer ikke dækker enhver mennesketype og de mange mellemliggende typer og stadier. Det er nødvendigt, at healeren elsker sin broder og tillige er en øvet psykolog. Det indebærer, at han skal arbejde som sjæl og med et modtageligt sind.

Endnu et punkt bør bemærkes. Et problem, som healeren vil møde hos mentale typer, vil være tendensen til at bevare alle energier, der kommer fra sjælen, enten i hovedet eller i det mindste over mellemgulvet. Det betyder ikke, at alle legemets regioner under mellemgulvet ikke forsynes som sædvanlig med de nødvendige energier, men at funktionen dér stort set sker automatisk. Det pågældende menneske plejer ikke bevidst at styre energi til centret og den region, det styrer, når det drejer sig om et center under mellemgulvet. Det kan være nødvendigt at instruere ham i at gøre det, hvis han vil forsøge at samarbejde med healeren og søge at opnå helbredelse. Hans mentale

fokusering og hovedcentrets aktivitet vil være til stor hjælp under forudsætning af, at han accepterer instruktion i kunsten at styre energi. Sædvanligvis vil han kunne gøre det, hvis han ikke er alt for syg eller alt for koncentreret om at bevare en bevidst kontakt med sit legeme. Er han ude af stand til at fokusere sin opmærksomhed enten på grund af smerte, bevidstløshed eller dybtgående svækkelse, må healeren hovedsagelig arbejde som sjæl med sjæl og håbe på, at forbindelsen mellem patientens sjæl og det æteriske legeme vil være tilstrækkelig til at fremme bedring, hvis det er menneskets skæbne.

Når kilden til lidelsen ligger i det emotionelle eller astrale legeme, er healerens opgave ikke helt så let. Han må da arbejde fokuseret som sjæl i sit hovedcenter og må rette den nødvendige energi og styre patientens natur via sit korrekt orienterede solar plexus center. Jeg tænker her på healerens solar plexus center, som han som en generel regel ikke anvender i sit eget liv som et punkt for fokusering eller opmærksomhed. Healeren har opnået færdighed i at anvende alle sine centre gennem viljen, idet han betragter dem som distributionspunkter for styret energi. Jeg beder jer notere, at denne styrede energi *ikke* har til formål at helbrede, men at healerens sjælsenergi, der på grund af de emotioner, som patienten giver udtryk for, har som formål at få nogle centre i patientens legeme under kontrol og at reorganisere dem til at kunne modtage de helbredende energier, der kommer fra patientens sjæl – hvilket er noget helt andet og et forhold, som I meget omhyggeligt må erindre jer.

Almindeligvis anvender healeren således to centre: sit eget hovedcenter og det center i sit legeme, der svarer til det sygdomsramte område og regionens styrende center. For at behandlingen skal blive vellykket, må der oprettes en sympatisk relation. Som en urgammel bog i mestrenes arkiver udtrykker det: »Sjæl til sjæl, de to er én, punkt til punkt, sammen må de lide, område til område, de finder sig forbundne, og således bringer den dobbelte energistrøm helbredelse«.

En af de største vanskeligheder, som healeren står over for, især hvis han ikke er særlig erfaren, er det resultat, der kan komme ud af en sådan sympatisk relation. Der findes en tendens til, at det, vi kalder »overføring«, finder sted. Healeren

tager på sig eller overtager sygdomstilstanden eller ubehaget – ikke i virkeligheden, men symptomatisk. Dette kan midlertidigt sætte ham ude af stand til at arbejde eller i det mindste hindre den helbredende proces' frie udfoldelse. Det er blændværk og illusion og er baseret på healerens evne til at identificere sig med patienten. Det skyldes også hans iver og store ønske om at kunne formidle lindring. Healeren er blevet så optaget af patientens behov og så uopmærksom på sin egen identificerede og positive bevidsthed, at han uforvarende er blevet negativ og midlertidig ubeskyttet. Opdager healeren denne tendens hos sig selv, skal han arbejde gennem hjertecentret så vel som hovedcentret og på den måde bevare en stadig strøm af den positive kærlighedsenergi, der strømmer ud til patienten. Dette vil holde ham adskilt fra sygdommen, men ikke fra patienten. Han kan gøre dette ved at arbejde gennem hjertecentret inde i *brahmarandra* (hovedcentret) og derved øge styrken i sit healingsarbejde. Det forudsætter imidlertid, at healeren befinder sig på et højt udviklingstrin. Den almindelige åndelige healer må anvende sin vilje for at sammenkæde hovedcentret og hjertecentret. Så vil han se, at den kærlighed, der strømmer fra ham til patienten, vil forhindre enhver tilbagevenden af uønskede strømninger fra patienten – for, hvis en sådan strømning eksisterede, ville den modvirke, at patienten kunne helbredes.

Den healer, der responderer på den indre tilskyndelse til at helbrede, vil, som I kan se, stå over for en meget hård læreproces, før hans egen udrustning – personlighed, æteriske legeme og dets centre – kan underordne sig sjælen, således at de ikke byder nogen modstand mod kunsten at heale. Når det gælder ham selv, må han derfor lære:

1. Hurtigt at koordinere sjæl, sind, hovedcenter og den fysiske hjerne.
2. At anvende det sjælsoplyste sind ved den psykologiske diagnose af årsagerne til den sygdom, han agter at behandle.
3. Metoder, der kan oprette en sympatisk forbindelse med patienten.
4. Måder, der kan beskytte ham mod enhver overførsel, som denne forbindelse kan forårsage.

5. At oprette en god relation til patienten med henblik på samarbejde, føjelighed og åndelig styring.
6. Fysisk diagnose og lokalisering af det område, hvortil lindring skal rettes via det styrende center.
7. Kunsten at samarbejde med patientens sjæl, således at patientens æteriske legeme koncentrerer alle de indstrømmende energier til lindring for det syge område. Det indebærer, at healerens æteriske legeme er direkte aktivt i forening med en ny aktivitet i patientens æteriske legeme.
8. Teknikken at trække den helbredende kraft tilbage, når patientens egen kraft er tilstrækkelig til opgaven.

Jeg mener, at jeg her har givet jer al den information, I behøver til et nærmere studium og til refleksion. Jeg har vist jer, at kunsten at heale ikke er en vag mystisk proces eller ønsketænkning og enkle gode intentioner. Jeg har påpeget, at det først og fremmest forudsætter, at man mestrer videnskaben om sjælskontakt, at man vedvarende øver sig i at koordinere, og at man forstår videnskaben om centrene eller bogstaveligt talt nutidens form for laya-yoga. Fremtidens healere vil komme til at gennemleve mange år med hård skoling, og dette burde ikke overraske, for den ordinære lægeprofession kræver mange års hårde studier og arbejde. Mange healere i den nye tidsalder vil kombinere det almindelige lægestudiums kundskaber med den åndelige healingskunst.

Når uddannede healere med perception, med fuld anvendelig viden om det æteriske legeme, med forståelse af de energier, det består af, eller som det kan eller ikke kan overføre, med viden om menneskets subtile konstitution og med viden om de metoder, der styrer energier fra et punkt eller område til et andet, kan arbejde med fuld medicinsk viden eller i fuldt samarbejde med den almindelige læge eller kirurg, da vil der ske store forandringer. Menneskeheden vil da komme i besiddelse af stor oplysning.

Det er det, vi skal forberede os til – ikke først og fremmest for at helbrede det fysiske legeme, men for den udvidelse af menneskehedens bevidsthed, som dette nye og esoteriske studium vil medføre.

Vi har gennemgået en række grundlæggende forhold, som det er væsentligt, at alle healere – der bestræber sig for at arbejde med den nye type af esoterisk healing – må mestre. Det, jeg har sagt, er således af stor betydning. Ethvert af mine synspunkter kunne danne grundlag for langvarige diskussioner, men i denne afhandling er dette ikke muligt, for jeg søger kun at give antydninger om fremtidige muligheder. Jeg søger også at skabe mistillid til den måde, som den nuværende metafysiske verden nærmer sig emnet om sygdom og helbredelse på, og at underminere – for at anvende et meget drastisk udtryk – offentlighedens tillid til den såkaldt nye tidsalders behandlingsmetoder, fx metoderne hos »Christian Science«, »Mental Science« og de mange andre retninger, der beskæftiger sig med healing ud fra en opfattelse om at bekræfte – de bekræfter menneskets guddommelighed og hævder, at den iboende og nedarvede guddommelighed garanterer helbredelse. Denne påstand er blændværk og illusion, som jeg så ofte har søgt at vise.

I dag skal vi se på en lov, som (hvis den bliver forstået rigtigt) viser, hvor utilstrækkelig den måde er, som nutidens metafysikere nærmer sig emnet på, og – skønt disse instruktioner bliver udtrykt på en sand måde – definitivt udskyder den sande okkulte healings æra til en fjern fremtid. Den tredje lov lyder således:

TREDJE LOV

Sygdom er en virkning af den grundlæggende centralisering af menneskets livsenergi. Fra det plan, hvor disse energier er fokuserede, stammer de afgørende betingelser, som forårsager dårligt helbred, og som derfor udvirker sygdom eller fravær af sygdom.

Denne lov fremhæver, at det første og vigtigste som healeren skal afgøre er, fra hvilket bevidsthedsniveau den mest intense energi i det æteriske legeme kommer. Jeg vil her minde jer om, at H.P.B. i *Den hemmelige lære* siger, at et plan og en bevidsthedstilstand er synonyme udtryk og betyder det samme. I alle mine skrifter søger jeg ikke at fremhæve materiens eller sub-

stansens niveau (et plan som det kaldes), men den bevidsthed, som udtrykker sig i selve området for den bevidste substans.

Denne urgamle lov forsikrer os om, at sygdom er en virkning af den basale centralisering af et menneskes livsenergi. Livsenergi er ikke det samme som bevidsthedsenergi eller -kraft, men bevidsthed er altid den styrende faktor i alt, hvad det iboende liv udtrykker, for der findes dybest set kun én hovedenergi – livsenergien. Der hvor menneskets bevidsthed er fokuseret, dér vil livsenergien samle sine kræfter. Er bevidstheden fokuseret på det mentale plan eller på det astrale plan, vil livsenergien ikke være særligt stærkt fokuseret og forankret i hjertecentret (centret, hvor livsprincippet findes), men kun en lille del af dets vitale energi vil komme frem til det fysiske legeme via det æteriske legeme. Den største del bliver tilbageholdt (et ikke særligt rammende ord) på det plan, hvor bevidstheden hovedsagelig fungerer, eller – sagt på en anden måde – den måde, som den kommer til udtryk på, vil være betinget af den bevidsthedstilstand, der svarer til det bevidsthedsniveau eller kontaktpunkt med den guddommelige helhed eller den guddommelige bevidsthed, som menneskets udviklingstrin muliggør.

Healerens opgave er derfor at finde frem til, hvor dette bevidsthedsfokus findes. Dette fører os tilbage til et synspunkt, jeg tidligere fremsatte om, at patienten dybest set er enten en mental type eller en emotionel type, og at han meget, meget sjældent er rent fysisk i sin bevidsthed. Når bevidstheden er stabiliseret af sjælsbevidstheden, vil sygdom kun sjældent forekomme, og den højt udviklede patients fysiske lidelser vil da være knyttet til sjælsenergiens indvirkning på et uforberedt fysisk legeme. På dette stadium vil han kun blive ramt af visse af de alvorlige sygdomme. Han vil ikke være modtagelig over for mindre alvorlige lidelser og de stadigt forekommende små infektioner, som gør livet så anstrengende og svært for såvel gennemsnitsmennesket som for det lavt udviklede menneske. Han kan lide af hjertesygdomme, af nervesygdomme og af lidelser, der påvirker den øverste del af legemet og de dele, der styres af centrene over mellemgulvet. De lidelser, der bryder frem gennem de mindre æteriske centre (der findes mange) el-

ler gennem centrene under mellemgulvet, vil normalt ikke forekomme – med undtagelse af (hvilket kan være tilfældet for en meget fremskreden discipel), at han bevidst påtager sig tilstande, der forårsages af hans verdenstjeneste for menneskene.

Da størstedelen af menneskene er fokuseret på det astrale plan (eller i det astrale legeme) bliver forklaringen på en af de største kilder til sygdom umiddelbart tydelig. Når menneskeslægtens bevidsthed overføres til det mentale plan – og det er langsomt ved at finde sted – vil de mere velkendte og udbredte sygdomme forsvinde, og kun de sygdomme, der rammer mentale typer og disciple, vil blive tilbage og forstyrre det enkelte menneskes fred. Dette har jeg omtalt i et tidligere bind af denne afhandling. (*Esoterisk Psykologi II*, side 495-590).

»Mental Science« har ret i sin påstand om, at det er menneskenes emotioner (der kommer til udtryk i den ynkelige imitation af virkeligheden, som de kalder tænkning), der er ansvarlig for mange sygdomme. De har ret i deres bestræbelser for at få patienten til at ændre sine emotionelle holdninger og i at få ham til at reagere på livet, omstændighederne og menneskene på en anden måde. Men de er håbløst forkert indstillet, når de tror, at det er tilstrækkeligt. Idet de ignorerer alle videnskabelige metoder, der har tilknytning til det æteriske legeme, har de intet, der relaterer den emotionelle natur til det fysiske legeme, og derfor er der en kløft i deres tænkning, og som følge deraf er deres teknik forkert. Dette gør deres aktiviteter virkningsløse, undtagen hvad angår karakteren. Når de har udført en vellykket helbredelse, er det kun fordi, det i alle tilfælde var skæbnebestemt, at patienten skulle komme sig, men de har tjent et godt formål ved at korrigere den tilstand i karakteren, der gjorde, at han befandt sig i konstant fare for at blive syg. De har ikke skabt grundlag for helbredelse, og ved at hævde det, vildledes både healer og patient. Al vildfarelse er farlig og hindrende.

Det vil her være til gavn for jer, at jeg bredt og generelt beskriver nogle af de sygdomstyper, som en koncentration af livskraft på fx det astrale plan kan skabe. Jeg vil blot opremse dem uden at beskrive dem detaljeret, for så længe nutidens healer ikke erkender *det æteriske legeme som et faktum* og arbejder videnskabeligt og intelligent med det og dets styrende kraftcen-

tre, vil alt, hvad jeg kan sige om metoderne, være til ingen nytte. Jeg bestræber mig i dette øjeblik på at fremme visse grundlæggende antagelser – såsom det faktum, at det æteriske legeme eksisterer.

1. Konstant indadvendthed, alle former for usund fortrængning og en for drastisk påtvunget tavshed, når det gælder fundamentale emotioner, kan føre til alvorlig leverlidelse, til vedvarende fordøjelsesbesvær og til cancer.
2. Når had og dybt mishag er til stede i bevidstheden, eller når mennesket lever i konstant irritation over en person eller en gruppe, eller når en følelse af at være bedraget er til stede, er der stor mulighed for, at kredsløbet vil blive påvirket. Mennesket vil da blive modtageligt for stadige infektioner, for bylder, for væskende sår og for forskellige tilstande i forbindelse med blodet. Disse tilstande er af natur definitivt septiske.
3. En irritabel natur – gør altid vrøvl, har dårligt humør, og reagerer med raseri, når tingene ikke går som ønsket – kan føre til katastrofale eksplosioner, der kan diagnosticeres som hjernelidelser og midlertidig sindssyge. De kan føre til konstant hovedpine, der undergraver konstitutionen og skaber en uundgåelig svækket tilstand.
4. Et frustreret seksualliv eller en tilstand, hvor en ugift person ikke har fået normalt afløb for en naturlig og almindelig proces, og for hvem seksuallivet derfor forbliver et mysterium (og samtidig er genstand for en vedvarende, men ikke registreret tankevirkning) vil føre til:
 - a. En tilstand med stor kraftsløshed og som følge deraf et uundgåeligt dårligt helbred, hvilket følger persontyper som den såkaldte gammeljomfru eller ungkarl. Det er naturligvis unødvendigt at bemærke, at der findes mange ugifte mennesker, der møder livet på en sund og rigtig måde, og som ikke falder ind under denne kategori.
 - b. En konstant stræben efter at tiltrække det modsatte køns opmærksomhed, til dette når et sådant punkt, hvor det bliver en nervøs og højst usund tendens.

- c. En udvikling af homoseksuelle vaner eller af sådanne per-
versioner, der demoraliserer mange intelligente menne-
skers liv.
- d. Tumorer – både ondartede og godartede – der angriber
forplantningsorganerne, og som ofte fører til et operativt
indgreb.

Der findes andre mulige udviklingsfaser, men dem agter jeg ikke at opholde mig ved. Jeg har her angivet nok til at vise faren ved følelsen af frustration og en sygelig interesse i seksualitet (omend det på det givne tidspunkt ikke registreres). Dette kan også vise sig i drømmelivet, som kæder hjerne, sind og forplantningsorganer tæt sammen, og som viser, at astralt begær vækker den fysiske appetit. Dette beviser min påstand om, at det fysiske legeme automatisk responderer på astral kontrol – selv når det under søvnen er ubevidst. Behandlingen er, som I naturligvis ved, et fuldt skabende ydre liv, og især et liv, der er til gavn for medmenneskene og ikke blot er en transmutation af den seksuelle drift til en eller anden form for skabende tænkning, der ganske enkelt forbliver tænkning, og som ikke antager form på det menneskelige livs ydre plan.

- 5. Selvmedlidenhed, en så almindeligt forekommende lidelse, fører til akut fordøjelsesbesvær, til tarmlidelse, til mavekatar og forkølelser for gennemsnitsmenneskets vedkommende, mens det for det mere fremskredne menneskes vedkommende fører til kronisk bronchitis, til mavesår og usunde tilstande forbundet med tænder og ører.

Jeg kunne godt fortsætte med at opremse yderligere emotionelle tilstande, der fører til sygdom, men dette vil være tilstrækkeligt til at give den eksperimenterende healer et fingerpeg om nogle af de muligheder, der ligger til grund for de fysiske lidelser, som han bliver bedt om at behandle. Som jeg tidligere har peget på, må han ikke glemme tilstande, som er nedarvet fra tidligere inkarnationer, eller som er udviklet som et resultat af den omgivende gruppes, nations eller planets karma.

Ingen regel har speciel tilknytning til denne lov, fordi vi sta-

dig beskæftiger os med at definere de årsager, der frembringer objektive lidelser. Dette må healeren forstå og acceptere som arbejdshypoteser, inden han effektivt kan bearbejde situationen.

Vi skal nu til at betragte en lov, hvis betydning er så omfattende, og hvis forklarende kraft er så stor, at vi kan sige, at den fastslår årsagen til *alle* sygdomme af enhver natur og på ethvert tidspunkt i menneskehedens og det enkelte menneskes livshistorie. FJERDE LOV indeholder af nødvendighedshensyn bl.a. hovedindholdet i de tre forudgående love, så det samlet kan gennemtænkes og studeres. Det er tillige den lov, der tydeligst viser betingelserne for fremkomsten af sygdom i det fjerde naturrige, menneskeriget. Det er i al væsentlighed en lov, der er relateret til det fjerde skabende hierarki, og den blev endeligt indført og erkendt – af de indviede, der arbejdede i den fjerde rodace, den atlantiske – som den lov, der hovedsageligt styrer menneskeheden. Bemærkelsesværdigt er det, at når menneskeheden kan fungere med sin bevidsthed fokuseret på det fjerde eller buddhiske plan, så vil sygdom forsvinde, og det fjerde skabende hierarki vil omsider blive frigjort fra denne store begrænsning.

FJERDE LOV

Både fysiske og psykiske sygdomme har rødder i det gode, det skønne og det sande. Sygdom er blot en fordrejet genspejling af guddommelige muligheder. Sjælen, der bliver modarbejdet, søger at udtrykke en guddommelig egenskab eller en indre åndelig virkelighed fuldt ud og skaber i sine legemers substans et friktionspunkt. Personlighedens øjne er fokuseret på dette punkt, og det fører til sygdom.

Healerens opgave er at løfte de nedadrettede øjne op mod sjælen, den sande healer i formen. Det åndelige eller tredje øje styrer derefter den helbredende kraft, og alt er godt.

Denne lov indledes med et udsagn, der er et af den okkulte

læres paradokser: at det gode og det onde er ét og det samme, men modsatrettede, dvs. at de udgør modsatte sider af den ene virkelighed.

Da mennesket er en sjæl og er åndeligt bestemt til at fungere som en sjæl, skabes der en friktionstilstand mellem sjæl og personlighed. Denne friktion er en vigtig årsag (om ikke *den* vigtigste) til al sygdom. Heri ligger en nøgle til forståelse af udtrykket »ild ved friktion«, det tredje aspekt af Guds guddommelige »ild-natur«, for »vor Gud er en fortærende ild«. Endvidere får vi at vide, at hans natur kommer til udtryk gennem *elektrisk ild*, gennem *sol-ild* og gennem *ild ved friktion*. Disse tre ild beskrev jeg udførligt i *A Treatise on Cosmic Fire*, og tidligere omtalte jeg dem kort i *Den hemmelige lære*.

Denne lov fastslår, at eftersom mennesket er guddommeligt, så skaber den indre tilskyndelse mod guddommelighed modstand i udtrykslegemerne. Denne modstand viser sig i en eller anden region af det fysiske legeme, hvor den skaber et friktionspunkt. Friktionen skaber en tilstand med inflammation eller en lokal betændelse. Dette kan føre til sygdom af forskellig art. Det er muligt, ikke sandt, at I her har fået endnu en nøgle – en nøgle til løsning af et problem, der har forårsaget så megen bekymring i den metafysiske verden: Hvorfor rammes fremskredne mennesker, åndelige ledere, samt de, der lever et åndeligt liv, meget ofte af fysiske lidelser? Det er formodentlig, fordi de befinder sig på det stadium, hvor sjælsenergien, når den strømmer gennem det fysiske legeme, møder en modstand fra dette legeme med en ligeså intensiv kraft. Den friktion, der derved opstår, er så heftig, at sygdom umiddelbart bliver resultatet. Dette gælder ikke disciple, der har taget den anden indvirkelse. Deres problem i forbindelse med dårligt helbred udvikles på en anden måde.

Lad os gennemgå denne FJERDE LOV sætning for sætning og forsøge at analysere betydningen:

1. *Både fysiske og psykiske sygdomme har rødder i det gode, det skønne og det sande. Sygdom er blot en fordrejet genspejling af guddommelige muligheder.*

Jeg har vist, at sygdom af natur grundlæggende er psykisk. Der findes dog sygdomme, som er iboende det faste fysiske legemes (og ikke kun de subtile legemers) modstand mod de højere energiers påvirkning, eller som er iboende planetens substans eller selve jordens stof. Glem ikke, at det fysiske legeme er opbygget af det samme stof. Den første sætning af den FJERDE LOV siger os, at tre aspekter af guddommelighed fremkalder sygdom. Det lyder helt forkert, straks man læser det, men et grundigt studium vil åbenbare denne essentielle sandhed. Hvordan kan det gode, det smukke og det sande forårsage nogen som helst form for sygdom? Lad os se.

- a. *Det gode.* Hvad er det gode? Er det ikke at give udtryk for viljen-til-det-gode? Er det ikke og bør det ikke være således, at denne vilje-til-det-gode virkeliggøres på det fysiske plan med det, vi kalder god vilje mennesker imellem? Er det ikke muligt, at sjælen, der (på sit eget plan) konstant søger at være i overensstemmelse med Planens virkeliggørelse af den guddommelige vilje-til-det-gode, stræber efter at påvirke sit trefoldige udtryk, personligheden, til at udtrykke god vilje – og at den gør det på det rigtige stadium i udviklingen, og når den er aktiv og virksom? På grund af modstanden fra for-naturen, der endnu ikke er tilstrækkeligt udviklet til det ønskede guddommelige udtryk, opstår der umiddelbart en friktion, og resultatet bliver sygdom. Jeg tror, at selv en hurtig gennemtænkning af ovenstående spørgsmål vil vise jer, hvor sandsynligt det er, at sjælens inklinations til »det gode« kan fremkalde modstand på det fysiske plan, således at det oprør, der skabes i menneskets bevidsthed, kan blive årsag til sygdom. Denne type af sygdom er ansvarlig for mange af de lidelser, der rammer fremskredne mennesker, aspiranter og disciple. »Friktionen« skaber derefter en sekundær reaktion, der fører til de psykiske tilstande, som vi benævner »depression, mindreværds kompleks og en følelse af utilstrækkelighed«. Denne specielle kilde til sygdom, »det gode«, påvirker hovedsageligt de mentale typer.
- b. *Det skønne.* Her har I et ord, der kendetegner det ønske, som alle mennesker betragter som et mål for deres livsmønster,

og som de vælger at kæmpe for. Det skønne, set som et guddommeligt aspekt, vedrører *livets kvalitet*. Jeg vil her henvise jer til den indledende definition i første bind af denne afhandling af ordene ånd-sjæl-legeme; vi definerede dem som livkvalitet-tilsynekomst. Liv er den energi, der udtrykker den guddommelige vilje-til-det-gode. Kvalitet er den energi, der udtrykker sjælen, og denne energi virker for tiden hovedsageligt gennem begærlivet og gennem tendensen hos alle mennesker på ethvert udviklingstrin til at stræbe efter at besidde, at eje og at nyde det, de betragter som det skønne. En definition af »det skønne« og af det område, som menneskenes begær spænder over, er meget forskellig og afhænger af udviklingstrinet. Alt afhænger imidlertid af, hvilket livssyn den person har, der udtrykker begæret, og af hans trin på udviklingsstigen. Menneskets manglende evne til på ethvert tidspunkt at opnå det, han betragter som »det skønne«, er afgørende for, hvor disponeret han er for sygdomme, der er baseret på denne indre modstand. På menneskehedens nuværende udviklingstrin tvinges størsteparten af menneskene ind i sygdomstilstande som et resultat af den friktion, der skabes af deres stræben efter »det skønne« – en stræben, der fremtvinges som en stærk evolutionær trang, fordi de *er* sjæle og under påvirkning af det andet guddommelige aspekts kvalitet.

- c. *Det sande*. Det siges, at det sande eller sandheden svarer til det mål af guddommelighed, som mennesket kan give udtryk for på sit nuværende udviklingstrin og på ethvert givet stadium i hans lange række af inkarnationer. Denne måde at definere sandheden på forudsætter, at der hinsides det, han evner at udtrykke, findes meget, han ikke er i stand til at manifestere. Dette er hans sjæl stedse bevidst om. Denne manglende evne til at leve op til det højeste ideal, som mennesket – på sit specielle niveau – er bevidst om og kan forestille sig i sine klareste og bedste øjeblikke, skaber uundgåeligt et friktionspunkt, også selv om mennesket ikke er vidende om det. En af de vigtigste manifestationer, som denne modstand forårsager, er reumatisme. Denne sygdom er meget almindelig i dag og har været det i mange århundreder. Set fra et medicinsk synspunkt findes der ingen fastslået og påviselig

årsag til den, men der findes mange gisninger og konklusioner blandt lægerne. Den påvirker hovedsageligt knoglestrukturen, og det er i virkeligheden et resultat af sjælens manglende mulighed for at skabe et udtryk for »det sande« i mennesket, der er sjælens redskab i de tre verdener. Mennesket er, ligegyldigt hvor langt nede på udviklingsstigen, han befinder sig, altid bevidst om noget uopnåeligt. Han føler til stadighed en stærk længsel efter noget bedre. Denne længsel er ikke knyttet til det at udtrykke viljen-til-det-gode eller til »det skønne« (selv om mennesket også kan være vidende om dem i større eller mindre grad), men de er definitivt knyttet til det at ville udtrykke noget, der ligger nærmere menneskets ideal på det fysiske plan, sådan som han ser det. Således opstår friktion, og sygdom af en eller anden art følger.

Det er interessant at notere sig, at denne manglende evne til at udtrykke »det sande« eller at »være sandheden« er den egentlige årsag til død blandt de mennesker, som endnu ikke befinder sig på stadiet for discipelskab, og som endnu ikke har taget den første indvielse. Sjælen trættes af modstanden, svaret fra sit redskab, og beslutter at bryde forsøget i denne specielle inkarnation. Døden indtræder således som et resultat af den fremkaldte friktion.

Fra studiet af disse begreber, bør I huske, at:

- a. *Det gode* styrer mennesket via hovedcentret, og den skabte friktion skyldes inaktiviteten i centret ved rygsøjlels basis. Dette center styrer det første guddommelige aspekts udtryk i mennesket via sit samspil med hovedcentret. Dette samspil finder først sted, når mennesket har nået stadiet som discipel eller indviet.
- b. *Det skønne* styrer via hjertecentret, og friktion opstår på grund af solar plexus centrets svigtende respons. En tilstand med friktion skabes. Denne tilstand ophører, og den rigtige respons fra solar plexus centret kommer, når solar plexus centrets kræfter har hævet sig og er blevet sammenblandet med hjertecentrets energi.
- c. *Det sande*, som et udtryk for det guddommelige, fokuseres i

strubecentret. Personlighedens svigtende evne til at respondere og dens manglende evne til at udtrykke det sande findes i relationen mellem sakralcentret og strubecentret. Når denne relation mangler, fremkommer friktion. Der findes intet virkeligt udtryk for »det sande«, før kræfterne fra det skabende center under mellemgulvet er blevet hævet op til det skabende strubecenter. »Ordet«, som mennesket i virkeligheden er, »bliver kød« og således fremkommer sjælens sande udtryk på det fysiske plan.

2. Sjælen, der bliver modarbejdet, søger at udtrykke en guddommelig egenskab eller en indre åndelig virkelighed fuldt ud og skaber i sine legemers substans et friktionspunkt.

Det meste i disse linjer har jeg allerede belyst. Jeg vil dog gøre jer opmærksom på, at i denne sætning lægges vægten på det forhold, at det er sjælen, der er ansvarlig for fremkomsten af friktion. I analysen af den forrige sætning blev betoningen lagt på personligheden, idet dens manglende evne til at respondere skabte en friktion med sygdom til følge. Mon ikke vi i denne sætning kan se et fingerpeg om hele hensigten med smerte, med lidelse og endog med krig? Jeg vil anbefale dette til en grundig og om muligt afklarende gennemtænkning.

3. Personlighedens øjne er fokuseret på dette punkt, og det fører til sygdom.

Vi har her en meget interessant antydning om midlet til styring af kraft. Forståelsen af øjets okkulte betydning og af dets egentlige symbolik er meget begrænset. Det, der her antydes, har ikke relation til det fysiske legemes øjne. Ordene »personlighedens øjne« henviser til personlighedens fokuserede opmærksomhed, der udgår fra det mentale og det astrale legeme, som dybest set er den inkarnerede sjæls to øjne. Anvendelsen af disse sjælens to vinduer eller øjne fører til en koncentration af energi i det æteriske legeme (i dette tilfælde ren personlighedsenergi). Denne energi føres derefter frem til det syge område og altså til friktionspunktet. Denne friktion opretholdes og forstær-

kes af de kræfter, der fokuseres på den. Menneskene har kun ringe begreb om, i hvor høj grad – objektivt set – de forværrer sygdommen ved konstant at tænke på den, og ved den opmærksomhed de giver det syge område. Mentale og emotionelle energier påvirker det sygdomsramte område, og »personlighedens øjne« er en vigtig faktor, der nærer sygdommen.

I denne sætning ser I desuden et klart og utvetydigt udtryk for, at mentale og emotionelle tilstande fører til sygdom. Sjælens aktivitet og sjælsenergiens indvirkning må trænge ind i det fysiske legeme via de subtile legemer, og punktet med friktion (følgen af modstand) findes først og fremmest i det mentale legeme, og gentages derefter endnu kraftigere i det astrale legeme og genspejles i det fysiske legeme. Disse tre legemer danner tilsammen personligheden (hvilket er okkultismens ABC, men det glemmes ofte), og friktionen må derfor nødvendigvis findes hele vejen igennem.

I kunne have interesse i at sammenholde det, jeg har sagt om øjnene i mine andre bøger, med det synspunkt, jeg her har fremført. Som I véd, og som beskrevet i *Den hemmelige lære*, er det højre øje »buddhi's øje« og det venstre øje »manas' øje« – i relation til buddhi refererer dette til den højere tænkeevne og til mennesket, sådan som han til sidst vil fremstå. Når det gælder gennemsnitsmennesket, inden han har opnået fuldkommenhed, overfører det højre øje det astrale legemes energi, når dets opmærksomhed bevidst er rettet mod noget bestemt, og det venstre øje styrer den lavere tænkeevnes energi. Mellem disse to styrende øjne findes ajacentret, der virker som et tredje øje eller som et styrende organ for personlighedens sammensmeltede energier. Når det tredje øje åbnes og begynder at fungere aktivt, forbindes det med det, vi kalder »sjælens øje«. Det findes som et punkt i det øverste hovedcenter. Sjælens øje kan overføre energi til ajacentret, og gør det også, og det overfører (inden den fjerde indvielse) den åndelige triades energi. Denne esoteriske relation forekommer først, når sjælen er herre over sit instrument, personligheden, og bringer alle lavere aktiviteter på det fysiske plan under sjælsstyring.

I det fuldkomne menneske findes der således følgende formidlere af energi eller organer for distribution af energi:

1. Sjælens øje. Den åndelige triades formidler. Vilje.
2. Det tredje øje. Sjælens formidler. Kærlighed.
3. Det højre øje. Distribuerer buddhisk energi.
4. Det venstre øje. Overfører ren manasisk energi.
5. Ajnacentret. Fokuserende og styrende punkt for alle disse energier.

Hos disciplen og hos det menneske, der er begyndt at fungere som sjæl, er det:

1. Det tredje øje. Distribuerer sjælsenergi.
2. Det højre øje. Organ for astral energi.
3. Det venstre øje. Organ for lavere mental energi.
4. Ajnacentret. Fokuseringspunkt for disse tre energier.

Hos gennemsnitsmennesket er det følgende:

1. Det højre øje. Organ for astral energi.
2. Det venstre øje. Organ for mental energi.
3. Ajnacentret. Distributionscenter.

Efterhånden som den okkulte viden vokser, vil en hel videnskabelig omformidling af energi blive opbygget om øjnene og deres symbolske funktion, og den esoteriske anvendelse af dem vil blive forstået. Tiden er endnu ikke moden til en sådan videnskabelig, skønt man allerede nu véd, at kraften i menneskets øjne tiltrækker en persons opmærksomhed, hvis øjnene fokuseres på ham. Et fingerpeg kan jeg give jer: synsnerven er et symbol på antahkaranaen, og hele strukturen af øjeæblet er et af de smukkeste symboler på den trefoldige guddom og det trefoldige menneske.

4. Healerens opgave er at løfte de nedadrettede øjne op mod sjælen, den sande healer i formen.

Denne sætning siger ganske enkelt i sin mest indlysende betydning, at healeren må hjælpe patienten med at se bort fra sig selv, at han må hjælpe ham med at hæve og give den styrede energi ny retning, således at friktionspunktet ikke længere er

genstand for patientens opmærksomhed, og at han må hjælpe ham til at beskæftige sine tanker med noget andet. Dette har længe været, hvad alle healere har forsøgt at praktisere, men det har en langt større esoterisk betydning, end de har forstået, og en betydning som jeg finder meget vanskelig at forklare.

Vi har set, at friktionspunktet (der er ansvarlig for sygdommen) er opstået ved, at det gode, det skønne og det sande var i konflikt med det mindre udviklede menneskes kræfter. Vi har set, at det er en grundlæggende lov, og en lov som healeren véd, han må acceptere, og som han på en intelligent måde må arbejde med. Hvordan kan han anvende denne lov og skabe de resultater, han ønsker?

De nedstrømmende sjælsenergier kommer ind i det fysiske legeme via det æteriske legeme og er ansvarlig for friktionsproblemet og dets konsekvens, sygdom. De er »strømmet ned til kontakt« via sutratmaen og er blevet forankret i de tre større centre, som I véd. Fra disse centre distribueres de i overensstemmelse med menneskets karakter, stråle, udvikling, svagheder og begrænsninger til de forskellige dele af det fysiske legeme, hvor de enten er årsag til friktionspunkter, eller de manifesterer sig som guddommelige kvaliteter. Hvor der forekommer friktion og efterfølgende sygdom, og hvor patienten er så heldig at kunne konsultere en erfaren okkult healer (enten en indviet eller en fremskreden discipel), vil disse energier blive sendt tilbage med eller uden patientens medvirken til de punkter, de fordeles fra – dvs. de tre højere centre – og dette sker i overensstemmelse med den type af energi, der forårsagede sygdommen. De kan ikke fuldt og helt sendes ud af legemet via hovedcentret, for så vil mennesket dø. Men esoterisk set kan de »drives tilbage fra friktionspunktet til det punkt, de kommer fra, men ikke til deres kilde«, som en meget gammel bog om helbredelse siger.

Energien sendes fra det inficerede område (for at anvende et uegnet ord, men vi savner de korrekte benævnelser til disse nye videnskaber) til friktionspunktet og derfra til det center, der styrer området, og hvor sjælsenergi kommer ind i det faste fysiske legeme. Healeren arbejder således på samme tid med de to aspekter af det fysiske legeme – det faste og det æteriske. Fra

centret opsamles den implicerede energi og returneres til et af de tre store centre, eller energien opsamles (hvis et af disse højere centre selv er impliceret) og drives til hovedcentret og fastholdes dér. I må derfor huske, at denne fase af healerens arbejde kan opdeles i to stadier:

1. Stadiet, hvor energien esoterisk set »hæves op« eller »drives bort«. Dette kan igen opdeles i to faser:
 - a. Den fase, hvor energien samles.
 - b. Den fase, hvor den igen fokuseres i det distribuerende center.
2. Stadiet *efter* at healeren har afsluttet sit arbejde, og hvor der enten er sket bedring for patienten, eller hvor behandlingen ikke har været vellykket. I dette stadium returneres den energi, der er blevet »drevet bort«, til det center eller det område, hvor friktionspunktet fandtes.

I kan tydeligt se, at denne form for healingsarbejde kun er mulig at udføre for en yderst erfaren person, og det er derfor ikke nødvendigt, at jeg uddyber denne teknik yderligere. Ikke desto mindre er det til tider nyttigt at skue fjerne mål.

I forbindelse med denne udtalelse er det for tiden kun muligt at sige, at patientens opmærksomhed skal vendes (hvis han er i stand til at lade sig påvirke af forslag) mod sjælen, og derefter skal han på letfattelig måde hjælpes til at holde sin bevidsthed så nær ved sjælen, som det er ham muligt. Dette vil medvirke til at rense de kanaler, som energien strømmer ned igennem, og ligeledes de kanaler, hvorigennem energien automatisk trækkes tilbage, for energi følger tanke.

Sand esoterisk healing er dybest set en enkelt sag i sammenligning med de indviklede og komplekse detaljer i den menneskelige mekanisme og dens sygdomme, som nutidens læge må mestre. Den åndelige healers arbejde består i at koncentrere sig om *den region*, hvor sygdommen findes, og om områdets styrende *æteriske center* og dets højere modsvarighed, samt om de *tre energier*, som kommer fra sjælen, der er ansvarlig for

skabelsen af friktionspunktet eller -punkterne. Resten af hans arbejde består i at anvende den skabende imagination, evnen til at visualisere og kundskab om videnskabelig tænkning, baseret på den fundamentale og universelle lov, at »energi følger tanke«. Denne visualisering og videnskabelige tænkning omfatter ikke (når det gælder healing) konstruktion af tankeformer. Den omfatter evnen til at sætte energistrømme i bevægelse og styre dem.

5. Det åndelige eller tredje øje styrer derefter den helbredende kraft, og alt er godt.

Det tredje øje, der her henvises til, er healerens og ikke gennemsnitspatientens. Healeren anvender det sammen med sjælens øje. Drejer det sig om healing af en meget fremskreden person, der helt bevidst er i stand til at samarbejde, kan patientens tredje øje også aktiveres, og det betyder, at to meget stærke strømme af styret energi kan trænge ind i det område, hvor friktionspunktet findes. I de ordinære tilfælde, hvor patienten ikke har nogen form for okkult viden, udfører healeren imidlertid hele arbejdet, og det er også det bedste. Det samarbejde, som kan ydes af en uerfaren og af dem, der er emotionelt optaget af deres lidelse, er ingen virkelig hjælp.

De få antydninger, der er fremsat ved analysen af de sætninger, der udgør FJERDE LOV, giver anledning til eftertanke. Vi vil nu fortsætte med at analysere den regel, der er knyttet til denne lov.

Når vi studerer disse love og regler, bør I huske, at lovene er pålagt healeren og viser de uforanderlige vilkår, som han må arbejde under. Han må ikke og kan ikke undvige dem. Reglerne pålægger han sig imidlertid selv, og de udgør de vilkår, som det er tilrådeligt for ham at følge, hvis han ønsker et heldigt udfald. Meget afhænger af hans forståelse af reglerne og af hans evne til at fortolke dem korrekt. De er oversat og bearbejdet fra urgamle regler, som siden tidernes morgen har været forskrifter for alle okkulte healere, der arbejder under hierarkisk impression. I den første tid af deres anvendelse blev de forelagt og accepteret af dem, der dengang var medlemmer af Hierarkiet –

det gamle Lemuriens tidsalder – og måtte da fortolkes anderledes, end de fortolkes i dag. Betydningen i vor tid er først nu ved at blive kendt. Vi kan sige, at:

1. *På lemurisk tid* blev disse regler accepteret af Hierarkiets medlemmer. Var man ikke medlem, kunne man ikke forstå dem eller arbejde med dem.
2. *På atlantisk tid* blev de udbredt i et omfang, så disciple, som endnu ikke var indviende eller som kun have taget første indvielse, kunne anvende dem. Det er deres atlantiske fortolkning, der hovedsageligt farver vor tids måde at nå frem til en forståelse af dem, men den modsvarer ikke de muligheder, der findes, og den er ikke tilstrækkelig for den mere mentale type.
3. I dag, *i vor ariske race*, viser der sig en ny betydning, og det er den betydning og den nye fortolkning, som jeg vil bestræbe mig for at formidle.

FØRSTE REGEL blev ikke genstand for nye fortolkninger, fordi det var åbenbart, at betydningerne var tidssvarende. I virkeligheden indgik FØRSTE REGEL ikke som en del af den oprindelige gamle tekst, som disse betydningsfulde regler er taget fra, men er relativt ny, idet den blev formuleret tidligt i den kristne æra. Det er en klar og koncis regel, der angiver, hvordan healerens tænkning bør være.

1. Han må kende typen af den tænkning, der præger patienten.
2. Han må kunne trænge igennem til sygdommens rod eller dens psykologiske baggrund. Derfor må han anvende tankekraft.
3. Han må kunne relatere årsag og virkning; det forbindende redskab er altid tænkeevnen.

I det gamle Lemurien og på Atlantis var tænkeevnen praktisk talt endnu latent og fungerede egentlig slet ikke. Det er først i den nuværende race, at menneskets mentale natur er ved at bli-

ve fremherskende, og det er derfor, at disse regler (der er baseret på det mentale princip) nu kan fortolkes på en ny og anden måde, og det er denne fortolkning vi vil beskæftige os med.

ANDEN REGEL

Healeren må opnå magnetisk renhed ved at leve et rent liv. Han må tilvejebringe den klare udstråling, der viser sig i ethvert menneske, som har forbundet centrene i hovedet. Når dette magnetiske felt er etableret, vil udstrålingen fremkomme.

Østen har altid fremhævet magnetisk renhed, men har totalt ignoreret fysisk renhed, således som vesten forstår den. I vesten er vægten blevet lagt på den ydre fysiske renhed, og der findes intet kendskab til magnetisk renhed. Magnetisk renhed er stort set et resultat (i nogen grad forkert, men ikke helt) af auraens udstråling og dens renhed eller ikke-renhed. I denne regel får healeren dette råd:

1. At opnå magnetisk renhed gennem ren levevis.
2. At opnå en stærk udstråling ved at sammenkæde centrene i hovedet.
3. At oprette et udstrålingsfelt ved at anvende det magnetiske felt.

Resultat: UDSTRÅLING.

En interessant del i denne regel er, at den sammenkæder to mulige former for åndelig healing – den udstrålende og den magnetiske – til én aktivitet. Den sande healer sammenkæder automatisk begge behandlingsmetoder, idet han anvender begge metoder samtidigt og automatisk, eftersom han arbejder gennem det magnetiske område, der findes inden for de tre hovedcentres indflydelsesradius, eller inden for den triangel, de danner, når de sammenkædes.

I lemurisk tid nåede healeren sine mål ved at anvende drasti-

ske fysiske øvelser, og på den måde opnåede han den nødvendige renhed. Som I véd, var målet for Hierarkiets bestræbelser på den tid at lære det primitive menneske hensigten med det fysiske legeme, og hvordan det kan anvendes og styres på intelligent måde. Det menneske, som var herre over sit legeme, og som styrede det, som en maskinist styrer en maskine, blev dengang betragtet som en indviet. I dag er det det menneske, der er herre over sin personlighed, der gør ham til en indviet. Man tillagde cølibat, bestemte kostvaner og legemlig renhed, samt det grundlæggende i hatha yoga (en begyndende fysisk, atletisk kontrol – hovedsagelig muskelkontrol) meget stor betydning. Når dette var opnået, tillod den såkaldte renhed, at praniske strømme kunne flyde frit fra healeren til patienten via sakralcentret og strubecentret – den åndelige healer arbejdede gennem sit strubecenter, og patienten modtog i sakralcentret. Hverken hjertecentret eller hovedcentret blev anvendt. Skal jeg definere prana for jer, kan jeg sige, at den er planetens vitalitet, dens vitale udstråling. Det er denne prana, der distribueres eller overføres af en naturhelbreder (en healer uden nogen erfaring, uden nogen særlig viden og med en begrænset om overhovedet nogen åndelig orientering). Han udøver healing, men han ved ikke hvordan og hvorfor. Prana strømmer ganske enkelt gennem ham i form af en stærk strøm af animal vitalitet, sædvanligvis fra miltcentret og ikke fra nogle af de syv centre.

I dag anvender ivrige aspiranter ofte sådanne drastiske fysiske øvelser. De lever i cølibat, er strengt vegetarer og udfører afslapningsøvelser og mange forskellige former for fysiske øvelser i håbet om at bringe legemet under kontrol. Disse former for disciplin er særdeles gode for det mindre udviklede menneske og for den laveste mennesketype, men det er ikke metoder, som gennemsnitsmennesket eller den tjenende aspirant bør anvende. Koncentration om det fysiske legeme tjener alene til at forøge dets styrke og nære dets begær, og til at føre noget af det op til bevidsthedens overflade, der burde ligge sikkert isoleret under bevidsthedens tærskel. Den sande aspirant bør arbejde på at opnå emotionel kontrol og ikke fysisk, og på at fokusere sig på det mentale plan for med tiden at opnå en fuldt stabiliseret kontakt med sjælen.

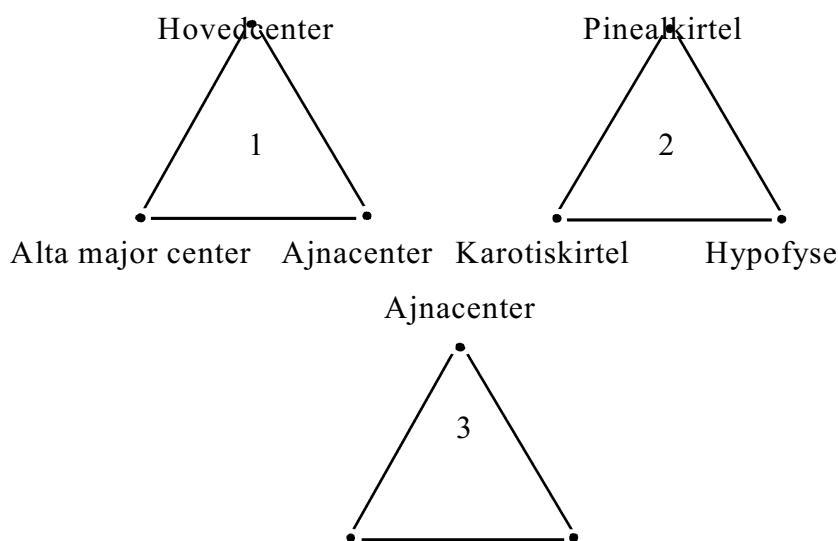
På Atlantis tid begyndte opmærksomheden på det faste fysiske legeme langsomt at ændre sig til det emotionelle legeme. Den tids indviende begyndte at lære sine disciple, at det fysiske legeme i virkeligheden kun var en automat, og at det var begærligemet og naturen og kvaliteten af deres vanemæssige begær, de burde koncentrere sig om, såfremt de ville opnå renhed. Det var således i denne race, at den personlige magnetisme langsomt begyndte at vise sig. Det første og primitive menneske i Lemurien var ikke det mindste magnetisk, sådan som vi forstår ordet, men på Atlantis tid begyndte et vist mål af magnetisk udstråling at vise sig, dog ikke i nær det omfang, som nu er almindeligt og muligt. Det første svage omrids af en glorie kunne ses omkring hovedet hos de fremskredne atlantider. Magnetisk renhed blev en mulighed og et mål, men afhæng af emotionel kontrol og af renselse af begærnaturen. Dette førte automatisk til en langt større grad af renhed i det faste fysiske legeme, end den indviende i Lemurien nogensinde opnåede. Legemets sygdomme blev langt mere subtile og komplekse, og de første psykiske sygdomme og de lidelser, der definitivt har baggrund i emotioner, viste sig. Denne type af lidelser har vi beskæftiget os med i en tidligere del af denne afhandling. Den tids healer arbejdede gennem solar plexus centret og (hvis han var en indviet) gennem hjertet. Der fandtes endnu intet magnetisk område eller energifelt i hovedet.

I dag i vor ariske race afhænger magnetisk renhed ikke af fysiske øvelser, men er stadig – hvad angår størsteparten af menneskene – afhængig af emotionel disciplin. Hos den sande healer i den nye tidsalder er den afhængig af det »oplyste magnetiske område i hovedet«. Det fungerer som et aktivitetsområde for sjælen, der arbejder gennem hovedcentrene og fokuserer sig i det magnetiske felt, som centrene danner. Når alle legemets kræfter og healerens styrede opmærksomhed er centreret i hovedet, og når det astrale legeme er i ro, og sindet fungerer aktivt som overfører af sjælsenergi til de tre hovedcentre, da har I etableret en udstråling eller energistrømning, der virker som en stærk kraft i healingen. Udstrålingen er intensiv, men ikke som fra almindeligt lys, men som mængden af udstrømmende stråler af aktiv energi, der kan nå patienten og stimulere de centre, der har behov for energi. Alle centre i patientens le-

geme kan være modtagelige for denne energi, og ikke blot et center som beskrevet i de foregående to typer af behandling.

Når patientens karma eller livsmønster tillader det, bliver disse energistråler (der kommer fra det magnetiske felt i healerens hoved) til det, der kaldes »uddrivende udstråling«. De kan jage de kræfter, der skaber eller forværrer sygdommen, væk. Når denne »uddrivende udstråling« ikke er i stand til (på grund af patientens skæbne) at skabe fysisk helbredelse, kan den ikke desto mindre anvendes til at fjerne mindre problemer, såsom angst i en eller anden form, emotionel ubalance og visse psykiske vanskeligheder, der i høj grad kan forværre de problemer, som patienten er konfronteret med.

Healere bør erindre, at når de tre centre i hovedet er sammenkædet, det magnetiske felt er etableret og udstrålingen er opnået, så kan healeren anvende ajnacentret som et styrende redskab for denne »uddrivende udstråling«. Det er interessant at bemærke, at de to store centre i hovedet (der modsvarer atma-buddhi eller sjælen) er hovedcentret og alta major centret, og at de esoterisk set modsvarer de to fordelingssteder, som det højre og venstre øje udgør, såvel som de to kirtler i hovedet: pinealkirtlen og hypofysen. Der findes således tre triangler i hovedet, hvoraf de to distribuerer energi og den tredje distribuerer kraft.

Højre øje Venstre øje

Det er disse triangler, som den erfarne healer til sidst arbejder med, og som han anvender bevidst. Den tid, hvor dette bliver muligt, ligger endnu et stykke ud i fremtiden. I dag må healeren arbejde gennem visualisering og den skabende forestillingsevne. Når han gennem visualisering forestiller sig relationen mellem disse sammenflettede triangler og placerer dem oven på hinanden, idet han begynder med nummer 1, udfører han et bestemt arbejde, der består af skabende *placering*, derefter af skabende *vitalisering* og til sidst af skabende *styring*. Disse tre ord: placering, vitalisering, styring, viser de resultater, der bliver mulige for healeren at opnå, såfremt han følger denne regel. Opmærksomheden bliver placeret, det magnetiske felt bliver åndeligt vitaliseret, og den frembragte vitale udstråling fordeles derefter og styres korrekt ved hjælp af den tredje triangel. Dette lyder som en meget kompliceret procedure, men efter lidt praktisk øvelse bliver denne behandlingsmåde bestående af placering, vitalisering og styring et næsten rutinemæssigt og automatisk arbejde.

Vi kommer nu til gennemgangen af en lang og noget kompliceret lov, der forsøger at dække et så stort område, at det ved første gennemlæsning kan virke forvirrende.

FEMTE LOV

Der findes intet uden energi, for Gud er liv. To energier mødes i mennesket, men der er yderligere fem til stede. For hver af dem findes et centralt kontaktpunkt. Konflikten mellem disse energier og kræfter og mellem kræfterne indbyrdes er årsag til menneskets legemlige sygdomme. Konflikten mellem den første og anden vedvarer i lange tidsaldre, indtil bjergets top er nået – den første store bjergtop. Kampen mellem kræfterne forårsager al sygdom, al svaghed og legemlig smerte, som søger befrielse gennem døden. De to, de fem og derefter de syv, samt det de fremkalder, rummer hemmeligheden. Dette er den FEMTE LOV om helbredelse i formernes verden.

Det har hidtil ikke været muligt at oplyse om betydningen af denne lov, fordi man først i dag kan informere om LIV (om liv som energi). Ligeledes er det først fornylig, at jeg mere detaljeret har kunnet meddele jer læren om de fem og de to energier, der mødes i mennesket, selv om de omtales i *Den hemmelige lære*. Jeg spørger af og til mig selv, om I forstår den epokegørende betydning den undervisning har, som jeg har givet om de syv stråler som manifesterende energier. Spekulationer om naturen af den guddommelige treenighed har altid indgået i fremskredne menneskers drøftelser og tanker – og sådan har det været siden tidernes morgen, da Hierarkiet begyndte sin uafbrudte opgave med at påvirke og stimulere den menneskelige bevidsthed – men der er i al almindelighed ikke givet information om de syv ånder foran treenighedens trone, og kun et fåtal af både fortidens og nutidens skribenter har berørt disse væseners natur. Den information, jeg nu har givet jer om de syv stråler og de syv stråleherrer muliggør, at meget mere kan opdages. Disse syv store liv kan opfattes og betragtes som de gennemtrængende essenser og de virksomme energier i alt, som er manifesteret og håndgribeligt på det fysiske plan så vel som på alle plan for guddommeligt udtryk. Når jeg siger dette, mener jeg ikke kun det kosmisk fysiske plan (der består af de syv plan i vort system), men også det kosmisk astrale og det kosmisk mentale plan.

I denne regel forventes det, at healeren accepterer bestemte grundlæggende begreber, der tjener til at udvikle hans forståelse. Reglen indeholder visse brede og generelle aksiomer, der kan danne et sundt grundlag for alt fremtidigt arbejde. Det vigtigste at huske er, at denne regel udelukkende gælder for det fysiske plan (det faste og æteriske) og for de virkninger, som konflikten mellem energierne og kræfterne skaber i det fysiske legeme. Kræfterne er de energier, der er hæmmede og indestængte i en eller anden form – et legeme, et plan, et organ, et center. Energierne er de strømme af styret energi, som gør anslag mod disse indestængte kræfter (om jeg så må sige), som kommer fra en større eller mere inklusiv form, fra et mere subtilt plan, og som således møder en grovere vibrationskraft. En energi er mere subtil og har større styrke end den kraft, den gør

anslag imod eller etablerer kontakt til. Kraften har mindre styrke, men den *er forankret*. I de to sidste ord har I nøglen til problematikken om relationen mellem energierne. *Fri* energi er, når den ses i tilknytning til det forankrede kontaktpunkt, på en måde mindre effektiv (i et begrænset område) end den energi, der allerede er forankret dér. Den har i sig større styrke, men er ikke effektiv. Tænk over dette og lad mig illustrere det med et eksempel. I aspirantens liv er energien fra solar plexus centret (gennem lang tids anvendelse, koncentreret og vane) mere kraftig i sin virkning end energien fra hjertecentret, der kun meget, meget langsomt begynder at fungere effektivt. Endnu et eksempel: Energierne fra personligheden påvirker gennemsnitsmenneskets liv langt mere kraftigt end energierne fra sjælen, der i æoner har forsøgt at få et fast greb om sit manifestationspunkt, personligheden, men det er slået fejl, og først meget sent i inkarnationscyklerne lykkes dette. Som helhed har hjerteenergien og sjælsenergien betydelig større styrke end energierne fra solar plexus centret eller personligheden. Energierne fra hjertecentret og sjælen har imidlertid i æoner manglet modtagelige legemer i de tre verdener.

På en måde forenkler dette healerens problem, eftersom det første han skal afgøre er, om det er sjælsenergi eller personlighedsenergi, der styrer. Det er noget, der er meget let at fastslå. Patientens livsholdning, hans måde at leve eller tjene på, de karaktertræk han afspejler – alt dette indikerer, hvilke kræfter der styrer hans manifesterede udtryk. Er han en sand aspirant, der bevidst bestræber sig på at betræde discipelskabets vej, vil han lette afgørelsen ved et åbenhjertigt samarbejde. Hvis der imidlertid intet respons kommer fra personlighedskræfterne på healerens sjælspåvirkning, så vil personligheden forblive ubevidst om muligheden og helt uvidende om påvirkningen. Disse forhold kan healeren meget let gennemskue.

Denne lov er lang og indeholder udsagn af stor betydning. Det vil være til gavn for os og i vort emnes interesse, hvis vi studerer dem grundigt, så vi bliver vidende om disse udsagns betydning og sande mening. Forståelsen må komme fra en indviet bevidstheds standpunkt, og ikke fra det almindelige eller uoplyste menneskes måde at se tingene på. Vi vil derfor tage

hver sætning for sig og analysere betydningen. Denne lov indeholder syv udsagn, og en hel del af deres betydning er for jer eksoterisk bekendt, men den kan omformuleres, så den får relation til kunsten at heale.

1. *Der findes intet uden energi, for Gud er liv.*

Dette er en bred generalisering, som kan sige den indviede meget, men som så sandelig siger den almindelige tænker meget lidt. For ham betyder liv ganske enkelt det, som er manifesteret i en form, som opretholder den, og som konstant viser sin tilstedeværelse gennem en eller anden slags aktivitet – en aktivitet, der viser dens levedygtighed. Imidlertid anvender vi fejlagtigt vendingen *levende* for en forms evne til at manifestere og udtrykke sin kvalitet og natur. Levedygtighed og kvalitet eksisterer imidlertid uafhængigt af formen og kommer ofte til udtryk og nytte ved at anvende loven om døden.

Guddommelighed og det guddommeliges oprindelse er en realitet, der bevises gennem livets realitet. Det ser man for det meste bort fra, og vægten lægges på forestillingen om, at livet besjæler og opretholder en form, der forankrer livs-essensen og derved beviser det virkelige i dennes eksistens.

Det er livet fra den ene kilde til alle manifesterede former, der skaber relationer og essentielle kvaliteter, og til trods for, at dette til stadighed er blevet bekræftet, forbliver det stadig en meningsløs påstand. Når menneskene begynder at erkende Gud som energi og sig selv som aspekter af denne energi, når de bevidst begynder at arbejde med energier og kan skelne i tid og rum mellem energier og kræfter, og når sjælen kommer til at fungere mere aktivt, så vil livet blive erkendt som en realitet på en ny og storslået måde. I må huske, at sjælen er en sekundær energi, der beviser eksistensen af den primære energi og er ansvarlig for fremkomsten af den tredje form for energi – den håndgribelige og objektive energi. Vi vil med tiden blive vidende om, at liv kan fremkaldes af sjælen i formens interesse. Heri ligger en nøgle til vort emne.

Hidtil er den måde, hvorpå vi nærmer os livsaspektet – antakaranaen og den åndelige vilje – ikke blevet forstået på en

anvendelig måde. De første svage antydninger om antahkaranaens anvendelse og om dens formål i relation til personligheden og den åndelige triade studeres i dag af ganske få studerende i verden, men deres antal vil til stadighed stige, efterhånden som både personlighed og sjæl etablerer kontakt og smelter sammen, og flere mennesker tager indvielse. Som følge heraf vil man begynde at ane *hensigten* med selve eksistensen af det fjerde naturrige, (som er at formidle og overføre de højere åndelige energier til de tre lavere riger), og menneskene vil danne grupper og bevidst begynde et arbejde med at »frelse« – naturligvis i esoterisk betydning – disse andre grupper af liv. Makrokosmos med sin hensigt og sine impulser vil for første gang begynde at genspejle sig i menneskeriget på en ny og mere kraftfuld måde, og menneskeriget vil blive makrokosmos for de tre mindre stadier af bevidst liv – dyreriget, planteriget og mineralriget.

Alt dette er et dybt mysterium; årsagen hertil er alene den, at det fjerde rige ikke er langt nok fremme i udvikling. Der er sket en afvigelse fra den oprindelige hensigt. Dette riges funktion og område for tjeneste vil først blive erkendt og komme til udtryk, når det højeste aspekt, viljesaspektet, er blevet udviklet til et bevidst udtryk i menneskeheden gennem opbygningen og anvendelsen af antahkaranaen. Langs regnbuebroen kan livsaspektet strømme, og det er dette, Kristus henviste til, da han forkyndte, at han var kommet, for at de på Jorden »skal have liv og have i overflod«. Livet har altid eksisteret, men når Kristus-bevidstheden er nærværende og udstrålende (således som det er tilfældet i dag, selv om det er i lille målestok), og når antallet af dem, der kan udtrykke den, vokser, er virkningen den, at antahkaranaen forankres fastere. Regnbuebroen kan derefter passeres og krydses, og liv i overflod på en ny og mere ansporende måde og med en ny impulsiv følelse kan strømme gennem menneskeheden til de tre riger under det menneskelige. Dette vidner om guddommelighed og er et iøjnefaldende vidnesbyrd om menneskets guddommelige oprindelse, og er håbet, det frelsende håb, for verden.

Energien og kræfterne udgør tilsammen summen af alt, som er. Dette er en anden grundlæggende og indlysende sandhed,

som den okkulte videnskab bygger på, og som helbredelses-kunsten må erkende. Der eksisterer overhovedet intet andet i den manifesterede verden. Sygdom er i sig selv en form for aktiv energi, der viser sig som kræfter, som nedbryder eller som fremkalder død. Er vor grundlæggende forudsætning korrekt, så må sygdom ligeledes være en del af det guddommelige udtryk, for det vi opfatter som det onde er modsætningen til det, vi kalder det gode. Fordrejer vi emnet eller skaber vi et forkert indtryk, hvis vi betragter det onde (i det mindste hvad angår sygdom) som et uheldigt og dårligt tilpasset gode? Misforstår I mig, hvis jeg siger, at sygdom er energi, der ikke fungerer som ønsket eller i overensstemmelse med Planen? Indstrømmende energier bringes i forbindelse med kræfter, og følgen bliver et godt helbred, stærke og velegnede former og vital aktivitet. De samme indstrømmende energier kan bringes i forbindelse med de samme kræfter, men følgen bliver nu omvendt, idet der skabes et friktionspunkt, der forårsager sygdom, smerte, lidelse og måske død. Energiene og kræfterne består af samme essentielle guddommelige natur, men det er den etablerede forbindelse, der har skabt problemet. Et studium af sætningen vil klart vise, at en sådan definition kan anvendes til at forklare alle slags vanskeligheder, og at den egentlige årsag til situationen (enten god eller ond) er selve relationsaspektet. Dette udsagn er af største betydning for al jeres tænkning.

2. To energier mødes i mennesket, men der er yderligere fem til stede. For hver af dem findes et centralt kontaktpunkt.

De to energier, der mødes i mennesket, er de to aspekter af monaden, af den Ene i manifestation. Monaden manifesterer sig dybest set som en dualitet. Den kommer til udtryk som vilje og kærlighed, som atma-buddhi. Når disse to energier bringes i relation med tænkeevnen, med guddommelighedens tredje aspekt, skabes sjælen og derefter den faste manifesterede verden. Således virkeliggøres vilje, kærlighed og tænkeevne eller intelligens, eller atma-buddhi-manas, på planeten.

Når sjælen forankrer sig som bevidsthed og liv i mennesket,

så bidrager mennesket med det tredje noget, der ligger latent eller er karmisk til stede i al substans, manas eller sind. Dette er nedarvet og bevaret i substansen fra et tidligere solsystem. I det system var det intelligens, der udvikledes og blev bevaret i substansen for at danne grundlag for udviklingen af dette, det andet solsystem. Glem ikke, at vort solsystems syv plan er det samme som de syv underplan af det kosmisk fysiske plan, og at ånd derfor er materie i sin højeste form for udtryk, og at materie er ånd i sin laveste form. Liv opdeler sig i vilje og kærlighed, i store impulsgivende energier, der ligger bag hele evolutionsprocessen og stimulerer den uundgåelige fuldbyrdelse.

Atma-buddhi forankrer sig som energier i sjælslegemet, i den egoiske lotus, og deres forenede aktivitet fremkalder en respons fra substansen på det mentale plan, der således giver sit bidrag. Substansens reaktion skaber det, vi kalder den højere tænkeevne. Den er af en så subtil natur og har en så fin og spinkel udstråling, at den nødvendigvis må forbinde sig med de to højere aspekter og blive en del af den åndelige triade. Den hvirvelstrøm af kræfter, som fremkommer under påvirkning af den guddommelige vilje, og som udtrykker den guddommelige hensigt og er forenet med væren (som identitet og ikke som kvalitet), skaber den egoiske lotus, legemet for den »identificerede sjæl«, der er blevet tvunget i inkarnation som følge af det tredje resultat af den atmisk-buddhiske indvirkning på de tre verdener. Den konkrete tænkeevne og menneskets intellekt manifesteres. Der findes således en usædvanlig overensstemmelse mellem de tre guddommelige aspekter i manifestation og det åndelige menneske på det mentale plan.

Overensstemmelsen er:

Monad. Den abstrakte tænkeevne.

Sjælen. Den egoiske lotus.

Personligheden. . . . Den lavere eller konkrete tænkeevne.

Monad. Denne vage abstraktion, synes gennem æoner ikke at være forbundet med hverken sjæl eller personlighed. Disse to har på samme tid og under evolutionens pres været og er stadig optaget af opgaven med at etablere sammensmeltning og for-

ening. Den abstrakte tænkeevne forbliver således i æoner noget ufatteligt og hinsides tænkningen og udtryksmåden for mennesket, der er kama-manasisk (eller emotion og lavere tænkeevne), og derefter til sidst sjæl og konkret tænkeevne (eller den, der giver indre oplysning og overfører illumination). Grunder I dybt nok over disse modsvarigheder, kan I finde megen information.

To betydningsfulde energier er således forankret i mennesket. Den ene, der ikke opfattes, benævnes NÆRVÆRELSEN, mens den anden, der opfattes, benævnes NÆRVÆRELSENS engel. Disse to er sjælen (sol-englen) og monaden. Den ene besjæles af sjælsstrålen og den anden af monadestrålen, og begge disse energier betinger aktivt og subtilt personligheden.

De andre fem tilstedeværende energier er den mentale stråle eller den betingende kraft for det mentale legeme, strålen for den emotionelle natur, strålen for det fysiske legeme samt en fjerde stråle, som er strålen for personligheden. Strålen for det fysiske legeme stiger esoterisk set »op mod sammensmeltning, medens de andre bevæger sig nedad« for at citere et meget gammelt skrift. Strålen for personligheden er en følge eller et resultat af den meget store cyklus af inkarnationer. Vi har således:

1. Strålen for monaden.
2. Strålen for sjælen.
 3. Strålen for det mentale.
 4. Strålen for det emotionelle.
 5. Strålen for det fysiske legeme.
6. Strålen for personligheden.
 7. Strålen for planeten.

Den planetariske stråle er altid den tredje stråle for aktiv intelligens, eftersom den styrer vor jord og besidder en så stor kraft, der kan sætte mennesket i stand til »at udføre sine gøremål i det fysiske planetariske livs verden«.

Jeg har blot flygtigt omtalt disse stråler andre steder og har kun sagt lidt om den planetariske stråle. Jeg valgte dér en anden form for analyse af de styrende stråler, men i denne analyse

beskriver jeg kun de fem stråler, der har praktisk betydning for mennesket.

De er:

1. Sjælsstrålen.
2. Personlighedsstrålen.
 3. Den mentale stråle.
 4. Den astrale stråle.
 5. Det fysiske legemes stråle.

Ved skabelsen og udviklingen af antahkaranaen skal monade-strålen imidlertid også indbefattes, og ligeledes den, der er dens modpol, den planetariske »livskraft«, den tredje stråle. Jeg har her oplyst jer om noget meget betydningsfuldt. Alle disse energier spiller en aktiv rolle i ethvert menneskes livscyklus og må ikke helt ignoreres af healeren, selv om informationen kan være uden værdi, relativt set, på nuværende tidspunkt.

3. Konflikten mellem disse energier og kræfter og mellem kræfterne indbyrdes er årsag til menneskets legemlige sygdomme.

I vil her bemærke, at sygdom ifølge denne lov opstår af to grunde:

1. På grund af konflikt mellem energier og kræfter.
2. På grund af konflikt mellem kræfterne indbyrdes.

Det vil tydeligt kunne ses på det ydre plan, at denne dobbelte kamp er at forvente. Til den første kategori hører den kamp, der finder sted i personlighedens liv, når sjælen definitivt vender sin opmærksomhed mod sine legemer og forsøger at styre dem. Jo mere målbevidst mennesket er om at underkaste sin personlighed sjælens kontrol, jo mere intens bliver konflikten, der som konsekvens giver alvorlige fysiske tilstande. Til denne kategori hører størsteparten af de sygdomme, som disciple og mystikere rammes af, og de har i overvejende grad nervemæssig karakter og ofte påvirkes hjertet eller kredsløbet. De begrænses i de fleste tilfælde til regionen over mellemgulvet,

og således til de regioner der styres af hovedcentret, strubecentret og hjertecentret. Et vist antal, som vi kan kalde »grænsetilfælde«, hører ligeledes ind under denne kategori, men de har kun til opgave at overføre energier (under indvirkning af sjælen) fra solar plexus centret til hjertecentret, og den »grænselinje«, der er tale om, er ganske enkelt mellemgulvet.

Til den første kategori hører også de sygdomme, der opstår, når fx energi fra det astrale legeme gør anslag mod kræfterne i det æteriske legeme, hvorved der skabes et emotionelt kaos, og det skaber igen alvorlige problemer i solar plexus centret med efterfølgende mave-, tarm- og leverbesvær. De er alle et resultat af konflikten mellem energi og kræfter. Alt, hvad jeg på nuværende tidspunkt kan, er at antyde den type af problemer, der hører hjemme i en af disse to kategorier. Emnet egner sig ikke til en så kortfattet behandling, som det er min hensigt at give her.

I den anden kategori, der vedrører konflikten mellem kræfterne indbyrdes, er det æteriske legeme indblandet. Kræfterne, det drejer sig om, findes i de større og mindre centre. De indrages ved deres indbyrdes relation og deres indre reaktion på påvirkningen fra energier, der kommer ind i det æteriske legeme udefra. Kræfterne og deres vekselvirkning skaber menneskets almindelige sygdomme og forårsager forstyrrelsen i de fysiske organer og de områder af det fysiske legeme, der omgiver disse centre. De udgør i virkeligheden den største betingende faktor for flertallet af menneskene i æoner, indtil den tid kommer, hvor sjælen »retter sin opmærksomhed« mod at tilegne sig fuld kontrol over sin mekanisme i de tre verdener. Disse sekundære vanskeligheder, der skyldes vekselvirkningen mellem centrene, kan inddeles i tre kategorier, og det bør I nøje notere jer:

1. Vekselvirkningen mellem:

- a. Centrene over mellemgulvet, dvs. hovedcentret, strubecentret og hjertecentret og i meget få tilfælde ajncentret.
- b. Centrene under mellemgulvet og deres indbyrdes relation.

2. Relationen mellem visse centre, som den forekommer ifølge loven om transmutation, dvs. den proces, der hæver kræfterne fra et center til et andet:
 - a. Fra sakralcentret til strubecentret.
 - b. Fra solar plexus centret til hjertecentret.
 - c. Fra centret ved rygsøjlebasis til hovedcentret.
3. »Energipåvirkningen« (bemærk den tekniske nøjagtighed i mit ordvalg) fra centrene over mellemgulvet til centrene under mellemgulvet.

Denne proces er modsat den, der foregår, når kræfterne under mellemgulvet hæves til centrene over mellemgulvet. I denne tredje type af relation ser I udøvelsen af magnetismens styrke, og i de andre ser I forskellige udtryk for udstråling. Disse er tæt forbundne på et bestemt udviklingstrin.

Disse relationer rummer muligheden for vanskeligheder, der kan resultere i en uønsket virkning på de fysiske organer, der findes inden for den involverede region. I de tidlige stadier af udvekslingen mellem centrene over og under mellemgulvet er mennesket sædvanligvis helt uvidende om det, der sker, og er derfor ganske enkelt et offer for den stimulering, der skyldes et centers udstråling af energi til et center, der modtager denne påvirkning. Eller mennesket bliver offer for nedsat vitalitet (der som følge har mange former for fysiske lidelser), når centrene responderer på stimuleringen. Det er alt i alt et spørgsmål om balance og ligevægt, og det er det, det intelligente menneske og aspiranten skal stræbe efter.

Vi kommer nu til et udsagn, der er meget tvetydigt, hvilket også har været hensigten:

4. Konflikten mellem den første og anden vedvarer i lange tidsaldre, indtil bjergets top er nået – den første store bjergtop.

Dette hentyder vagt (igen har dette været hensigten) til konflikten mellem energierne over mellemgulvet – energier, der normalt kommer fra sjælen på sit eget plan – og kræfterne under

mellemgulvet. Det er en betydningsfuld og vedvarende konflikt. Den begynder, når solar plexus centret bliver fremherskende og kraftfuldt, hvilket skaber kriser som på atlantisk tid. Da størsteparten af menneskeheden stadig er atlantiske i deres bevidsthed og hovedsagelig beherskes af deres emotionelle natur, opstår disse kriser i dag. Omsider og metafysisk set begynder solar plexus centret at have en udstrålende virkning som respons på det magnetiske »kald« fra hjertecentret. Når den første indvielse er taget, skabes det første store samspil mellem disse to, og dermed er den første koordinerede aktivitet etableret. »Det, som er foroven, er nu forbundet med det, som er forneden, men det, som er forneden, taber sin identitet i det, som er foroven«, som *Den gamle kommentar* udtrykker det. Moderen er forsvundet ud af synsfeltet, fordi Kristus-barnet har overtaget opmærksomhedens interesse. Sjælen har taget styringen og fører aspiranten fra bjergtop til bjergtop.

Ved den første indvielse og i stigende grad ved alle senere indvielser bringes energi ind i en voldsom konflikt med kræfterne. Sjælsenergi strømmer ind i det æteriske legeme, og alle centrene bliver »kamppladser«, men et af centrene bliver mere udsat end de andre. Kampen har nu ikke længere karakter af en »indbyrdes kamp mellem kræfterne«, men af en kamp mellem energier og kræfter, og det er det, der skaber intensiteten i prøvelserne før en indvielse. Det er baggrunden for, at der opstår så mange fysiske sygdomme blandt dem, der har taget eller er under forberedelse til den første og den anden indvielse. Og det er ligeledes forklaringen på, at sygdomme kan ramme helgener.

En stor videnskab om centrene vil en dag blive udviklet, og den vil anskueliggøre hele denne komplekse problematik, men tiden er endnu ikke inde. Hvis der på nuværende tidspunkt åbent blev undervist i denne videnskab, ville resultatet blive, at menneskenes tanker ville koncentrere sig om centrene og om de regioner, de styrer, og ikke om de energier, der strømmer gennem centrene. Det ville betyde, at der skete en usund og uønsket stimulering eller devitalisering af centrenes substans, og som følge deraf akutte sygdomme. Evigt gælder den lov, der siger, at »energi følger tanke«, og at energi kan være enten udstrålende eller magnetisk, men den må ikke fastholdes i statisk

tilstand i et center. Den sande videnskab om centrene vil først blive givet fri, når – og ikke før – menneskene i det mindste kender grundreglerne for styret tænkning og kontrolleret energipåvirkning.

5. Kampen mellem kræfterne forårsager al sygdom, al svaghed og legemlig smerte, som søger befrielse gennem døden.

Der findes en interessant forskel her, der bør bemærkes. Når døden indtræder, sker det som et resultat af to årsager:

1. Kampen mellem kræfterne, og ikke mellem energi og kræfter. Området for konflikten er det æteriske og det fysiske legeme, og ingen energier kommer ind udefra, eftersom mennesket er for sygt.
2. Tabet af viljen-til-at-leve. Patienten har givet op. Den indre strid var for meget for ham. Dels evner han ikke at føre energi ind udefra til bekæmpelse af de stridende kræfter, og dels er han nået til det punkt, hvor han ikke længere ønsker at gøre det.

Disse to faser i dødsprocessen viser patientens skæbne, og dette bør healeren umiddelbart notere sig (når han mærker, at de er til stede), hvorefter han bør anvende sin viden til at hjælpe mennesket med at dø og bør ikke forsøge at helbrede. Indgangsporten for de livgivende energier er forseglet; intet kan komme ind til hjælp for healerens arbejde, og konflikten mellem kræfterne – en konflikt, der har generel karakter eller er begrænset til en bitter kamp i et bestemt område – skaber så megen friktion, at der intetsteds findes håb, undtagen i døden. Det bør fremhæves, at i denne sætning henviser ordet *sygdom* til et friktionspunkt eller en akut lidelse. *Alle lidelser* har tilknytning til menneskets generelle reaktion på det opståede problem og på den generelle svaghed, der er en følge af sygdom, mens *legemlig smerte* har tilknytning til ubehaget i det område, hvor sygdommen hersker, og som indikerer dens natur. Alle ord i disse love og regler er valgt med omhu, og selv om de synes utilstrækkelige set fra

oversætterens synsvinkel, så er de ikke overflødige, men udtrykker forskellige betydninger.

6. De to, de fem og derefter de syv, samt det de fremkalder, rummer hemmeligheden.

Denne nummerering udgør i realiteten en sammenfatning af det, der tidligere er blevet beskrevet, og den betydning, der er lettest forståelig og til størst nytte for healeren. Den kan ganske enkelt udtrykkes således:

Healeren skal huske, at der findes to betydningsfulde energier i enhver personlighed: sjælsstrålen og personlighedsstrålen. Han skal derefter huske at tilføje yderligere tre styrende stråler, så han som nævnt ovenfor har fem i alt: strålen for det mentale, strålen for det astrale legeme og strålen for det fysiske legeme.

Denne nummerering vil sædvanligvis vise sig at være tilstrækkelig, når det gælder almindelige dvs. gennemsnitsmennesker. Hvis det imidlertid gælder et meget fremskredent menneske, skal han anvende en anden nummerering. Det vil da være nødvendigt at tilføje endnu to energier, der kan tilføre virkelig stor kraft: monadens stråle og planetens stråle, som er den tredje stråle. Når den planetariske stråle er meget aktiv (hvilket er tilfældet, når det drejer sig om meget fremskredne mennesker og de, der har opnået en høj grad af generel integration), så har den en kraftfuld virkning. Planetarisk prana strømmer med stor kraft ind med den planetariske stråle og kan anvendes til at udvirke helbredelse. En af grundene til, at højt udviklede mennesker sædvanligvis har et godt helbred, er, at prana-energi fra planeten kan strømme frit gennem deres »mekanisme«. Det er denne energi, som mesteren, der arbejder igennem et relativt fuldkomment legeme, er afhængig af for at holde det i en god helbredstilstand. Dette er en forholdsvis ny information, som – når den bliver forstået – vil vise sig at være både enkel og logisk. »Det, som de skaber« betyder i dette tilfælde og for healeren den ydre håndgribelige form. Der findes andre betydnin-

ger, som vi imidlertid ikke skal komme ind på her.

Ordet »hemmelighed«, som sætningen slutter med, er åbenbaringen af den metode, hvormed man bevarer et godt helbred. Det er ikke en hemmelighed om, hvordan det fysiske legeme kan kureres, når det gælder »legemlige lidelser«. Men det er en hemmelighed om metoden til et godt helbred, der kendes af alle indviende over den tredje indvielse, og den kan de uden videre anvende, såfremt de ønsker det. De vælger dog ikke altid at gøre dette. Det gør de kun i de tilfælde, hvor de arbejder med andre dele af Planen, der intet har med menneskeheden at gøre. Er de blandt dem, som arbejder med menneskets bevidsthedsudvikling, og som arbejder for og i menneskeriget, kender de hemmeligheden, men de kan på samme tid vælge ikke at drage fordel heraf, fordi de føler et behov for fuldstændigt at identificere sig med menneskeheden. De vælger derfor bevidst at tage del i al menneskelig erfaring og at dø på samme måde, som er almindelig for resten af menneskeheden. Hele spørgsmålet om identifikation ligger bag al manifestation. Det drejer sig om identifikation med eller som ånd og materie, der er hemmeligheden bag den guddommelige tilsynekomst. Som I véd, er en af hovedårsagerne til sygdom den selvfølgelighed, hvormed menneskene identificerer sig med formaspektet (dvs. med de mange *kræfter*, der findes inden for personlighedens radius). Mennesket undlader at identificere sig med skaberens af formen, det sande åndelige menneske, og med de *energier*, som han forsøger at styre, og som han – senere i den evolutionære cyklus – insisterer på at styre.

Der findes tillige en hemmelig betydning her, der har tilknytning til de syv stråler, sådan som de kommer til udtryk i menneskeriget. Det er indsigt i denne hemmelighed, der sætter mesteren i stand til at undgå epidemier og udbredte sygdomme. På nuværende tidspunkt har I ikke denne mulighed. Ganske kort kan det nævnes, at årsagen til, at de udbrud af plager og epidemier, der sædvanligvis følger i krigens spor, har været så relativt få, er den, at Hierarkiet har anvendt denne syvfoldige viden, og menneskeheden har anvendt sin egen videnskabelige kundskab.

Jeg kan i denne forbindelse også nævne (fordi det kan være

af interesse), at i vor tid er to af Hierarkiets medlemmer – Mahachohanen og hans stedfortræder på den syvende stråle – i besiddelse af denne hemmelighed i sin fulde udstrækning, og fem andre mestre bistår dem med at anvende denne opnåede viden. Disse fem mestre arbejder hovedsageligt med deva-evolutionen. Den har, som I véd, tilknytning til formen. I dette specielle tilfælde arbejder de med de helbredende devaer. Disse syv medlemmer af Hierarkiet bliver bistået af en af aktivitetens buddhaer og også af repræsentanten for jordånden. Her ser I igen: de to, de fem og derefter de syv – en lidt anden nummerring, men sammenlagt bliver det ni, hvilket er antallet af individer. Denne numeriske sammenhæng fører mennesket frem til det punkt, hvor han »indvies i fuldkommenhedens rige og ikke længere kender til pinsler og smerter, og hans sind vendes således fra det, som er forneden, til det som er foroven«.

Jeg har beskrevet dette stadium i menneskehedens relation til emnet helbredelse for at vise jer, hvor subtile og esoteriske de spørgsmål er, som vi beskæftiger os med, og for at give den enkelte patient en fornemmelse for proportioner, som angår hans legemlige lidelser og endog hans død.

7. Dette er den FEMTE LOV om helbredelse i formernes verden.

Den FEMTE LOV analyserer hovedsageligt det femte princip, sindets princip eller manas. Det er dette princip, der gør et menneske til det, han er. Det er dette princip, der gør ham til en fange i formen og på planeten, og det gør ham sårbar og åben for angreb mod formaspektet. Det udgør en del af den evige kamp mellem det onde og det gode. Det er dette femte princip, når det er under kontrol og anvendes af tankens søn, som er Guds søn, der sætter det åndelige menneske i stand til at frigøre sig for former af enhver art, og således fra sygdom og død.

Det vil være helt indlysende, at healeren, når han skoler sig i kunsten at heale, åbent og oprigtigt må prøve at forstå nogle yderst enkle, men esoteriske kendsgerninger:

1. At healing ganske enkelt og dybest set er håndtering af ener-

- gier.
2. At han meget nøje må skelne mellem energier og kræfter.
 3. At han, såfremt han ønsker virkelig fremgang, må lære at kunne placere patienten så nøjagtigt som muligt på det rigtige trin af udviklingsstigen.
 4. At viden om centrene er absolut nødvendig.
 5. At han selv må arbejde som sjæl gennem sin personlighed.
 6. At hans relation til patienten (såfremt denne ikke er højt udviklet) er en personlighedsrelation.
 7. At han skal kunne lokalisere det center, der styrer regionen, hvor friktionspunktet findes.
 8. At sygdom og helbredelse – som alt andet i de okkulte videnskaber – begge er aspekter af det store »system af relationer«, der styrer al manifestation.

Når healeren gennemtænker og reflekterer over disse otte punkter, vil han skabe et sundt grundlag for sit fremtidige arbejde. Deres relative enkelthed viser tydeligt, at enhver kan blive healer, hvis han vælger det og er villig til at opfylde kravene. Den almindeligt udbredte opfattelse, at et menneske er »født« healer og derfor unik, viser i virkeligheden kun, at det er det, der har hans største interesse. På grund af denne interesse har han rettet sin opmærksomhed mod kunsten at heale og som følge deraf mod kontakt med patienter. Da den lov, der styrer tanken, har sine uundgåelige virkninger, opdager han, at energien følger hans tanke og strømmer gennem ham til patienten. Når han helt bevidst tilstræber dette, vil det ofte føre til helbredelse. Enhver mand eller kvinde – der virkelig er interesseret i og føler sig drevet af tilskyndelse til at tjene – der tænker og arbejder med kærlighed, kan blive healer, og det er på tide, at menneskene forstår dette. Hele behandlingsprocessen er tankestyret, og det gælder således om at styre energistrømmene eller om at trække energi tilbage – dette ordvalg er en anden måde at beskrive udstråling og magnetisme. Enhver indviet er healer, og jo mere fremskreden den indviede er, jo mindre er han optaget af kompleksiteten i centrene, kræfterne, energierne, og hvordan de styres. Han helbreder automatisk, sådan som det var tilfældet med den indviede Peter, om hvem vi læser, at »når Peter gik

forbi, helbredte hans skygge alle, den faldt på«.

I en overgangsperiode (der vil vare mange årtusinder) vil den store forskel mellem ovennævnte behandlingsmetode og det arbejde, en ukyndig healer udfører, være, at de healere, der er uddannede og officielt godkendte læger, så vel som åndelige healere, vil have en stor fordel frem for den ukyndige healer, fordi deres diagnoser vil være mere korrekte og deres visualiseringsevner vil være større på grund af deres store kundskab om legemets opbygning og om patologi. I mange år fremover vil det være klogt af den åndelige healer altid at samarbejde med en uddannet læge. Healeren kan bidrage med den nødvendige okkulte viden. Den tid, hvor ethvert rart, venligt og åndeligt indstillet menneske kan nedsætte sig som healer, bør være så godt som forbi. Mange års grundigt studium af naturen af energi, af stråletyper og af centrene bør gå forud, før man praktiserer som healer. I det mindste bør det som minimum være over en tre-års periode. Når vi tilføjer den videnskabelige kunnen hos den trænede læge, uddannet på de bedste universiteter, så vil vi få en ny og betydelig bedre behandling af det menneskelige legeme, end det nu er tilfældet. Så vil healerens ortodokse og okkulte viden, hans visualiseringsevne og hans evne til at styre tanken blive virkelig og praktisk virksom.

Den regel, der er forbundet med FEMTE LOV fremhæver behovet for denne okkulte viden, for den fremsætter meget definitivt visse fundamentale påbud.

TREDJE REGEL (Tidligere femte regel)

Healeren må koncentrere den nødvendige energi i det nødvendige center. Dette center skal korrespondere med det center, der skal styrkes. Disse to skal samordnes og tilsammen forstærke kraften. Således vil den afventende form blive afbalanceret i sit arbejde. Således kan de to og den ene, under rigtig styring, helbrede.

Denne regel forudsætter viden om centrene, og som I véd, befinder denne viden sig endnu i sin vorden. Det, der i de fleste

tilfælde er viden om, er centrenes placering. Dette er imidlertid fuldt ud tilstrækkeligt, specielt hvad angår den ukyndige healer. En alt for detaljeret viden om et centers opbygning, tilstand og modtagelighed, vil hæmme healeren, for hans tanker ville koncentrere sig om detaljer i formen og ikke om energien og dens bevægelser.

Reglen kræver, at healeren, efter at have koordineret sig med sjælen og »tappet« sjælsenergi (hvorved han gør sig selv til kanal for åndelig kraft), styrer denne energi til det af hans egne centre, der svarer til det center, der styrer området omkring friktionspunktet. Hvis sygdommen eller den fysiske lidelse fx vedrører maven eller har forbindelse til leveren, så vil healeren styre sin sjælsenergi ind i solar plexus centret, der er beliggende i den æteriske rygsøjle. Hvis patienten lider af en sygdom i hjertet eller i lungerne, så vil healeren anvende hjertecentret, medens han anvender strubecentret for lidelser i luftrøret og dets forgreninger, halsen, munden eller ørene.

To områder får derfor stor betydning for healeren selv:

1. Han må så nøjagtigt som muligt kende sit eget udviklingstrin, for det vil vise ham, om han evner at arbejde med et center eller med alle centrene. For at kunne anvende ethvert af sine centre i healingsarbejdet, må healeren til en vis grad have vækket dem og være i stand til bevidst og ved tankens kraft og ved hjælp af viljen at fokusere energi ind i ethvert center, han måtte vælge. Det betyder ikke, at alle centrene er vakte og fuldt fungerende. Men det kan betyde (hvis han overhovedet skal heale), at han ikke er begrænset til udelukkende at anvende centrene under mellemgulvet, men at tanken, ved at anvende den åndelige vilje, kan kanaliseres til de højere centre. Mange aspiranter vil kunne gøre dette med større lethed, end de tror.
2. Når healeren kanaliserer energi ind i et af sine egne centre, før han styrer den mod et center i patientens legeme, må han ikke risikere selv at blive overstimuleret. Dette er et meget vigtigt punkt. Mange sygdomme og fysiske lidelser blandt almindelige mennesker berører maveregionen, hvilket medfører, at healeren til stadighed må anvende solar plexus cen-

tret, og det kan hos helbrederen fremkalde en alvorlig overemotional tilstand med intens astral påvirkning. Han vil således blive offer for sine gode intentioner og for sin åndelige tjeneste, og det vil i alle tilfælde give dårlige konsekvenser. Energi er en upersonlig kraft og et rent upersonligt redskab. Rent motiv, uselvsk tjeneste og en god vilje giver ingen sikker beskyttelse, trods den sentimentale okkultists smukke fraser. I virkeligheden øger tilstedeværelsen af disse ønskværdige tilstande kun vanskelighederne, eftersom sjælsenergi vil strømme ind med stor kraft. Viden om mulige risici, en fornuftig vurdering af mulighederne og en videnskabelig teknisk forståelse af beskyttelsesforanstaltninger vil blive forklaret for healeren, når han er ved at afslutte sin uddannelse. På nuværende tidspunkt, og da faren ikke er så stor i vor tid (på grund af den svage kraft i menneskenes tænkning og deres manglende evne til at styre tanken), består den vigtigste beskyttelsesforanstaltning i healerens evne til vedvarende at fastholde sin bevidsthed i hovedcentret, med »det styrende øje« rettet mod det bestemte center. Dette kræver en dobbelt fokusering, og evnen til at kunne gøre dette, må healeren stræbe efter.

Det er her, at healeren skal skelne mellem de to processer: udstråling og magnetisering. Når sjælsenergi er blevet koncentreret i det nødvendige center ved at anvende tankens kraft og evnen til at styre fra hovedet (stedet for sjælsenergi), så afsluttes udstrålingsprocessen. Denne udstrålingsproces har haft to stadier:

1. Det stadium, hvor sjælen udstråler energi til hovedcentret.
2. Det stadium, hvor healeren styrer en strøm af denne energi fra hovedcentret til det »nødvendige center«. Energien fokuseres og fastholdes dér.

Derefter kommer et stadium, hvor der oprettes en synkronisering mellem healerens nødvendige center og det tilsvarende center i patientens legeme. Denne synkronisering oprettes ikke ved, at healeren sender en strøm til centret, men ved, at kraften

fra healerens center vækker respons i patientens center. Det virker som en magnet, der drager en vis udstråling ud af patienten. Esoterisk set »oplyser« denne udstråling friktionspunktet i det omgivende område, og – hvis healeren er clairvoyant – vil det bevirke, at han endnu tydeligere kan se, hvor lidelsen sidder, og således komme frem til en mere nøjagtig diagnose. Almindeligvis er den åndelige healer afhængig af lægens diagnose, medmindre han ikke selv er læge.

En vekselvirkning er nu oprettet mellem healer og patient på de æteriske niveauer. Energien i de to synkroniserede centre er nu i samklang, og healeren skal på dette tidspunkt beslutte, om behandlingen kræver en uddrivende teknik eller en stimulerende teknik. Han må derfor afgøre, om patientens center er overstimuleret, og i så fald om en del af den overskydende energi skal drives ud eller trækkes tilbage, eller om der er tale om en devitaliseret tilstand, således at energien i det pågældende center har behov for at få direkte tilførsel.

Der er dog også nævnt en tredje mulighed her, som ganske vist er langsommere, men som i praktisk talt alle tilfælde er at foretrække. Det er muligheden for at opnå den balance mellem energierne (mellem healerens og patientens), der vil fastholde energien inden for området med friktionspunktet og lade naturen selv foranledige helbredelse uden hjælp udefra. Det kan dog kun lade sig gøre, når forbindelsen mellem patient og healer er fuldstændig harmonisk. Healerens eneste opgave er da at opretholde en stabil tilstand, at få patienten til at nære tillid til sine egne iboende kræfter og at opmuntre til en periode i tålmodig venten. Helbredelsen bliver på den måde mere varig, og der forekommer ingen følelse af psykisk chok, hvilket kan være tilfældet, når der foretages en pludselig stimulering eller en drastisk uddrivning.

Som I ser, har vi her beskrevet tre metoder, som healeren kan anvende til styring af den fokuserede kraft i sine centre:

1. Til at uddrive overskydende energi fra et overstimuleret center.
2. Til bestemte processer, hvor patientens centre stimuleres.
3. Til at opretholde en afbalanceret tilstand, så naturen selv kan

foranledige helbredelse.

I det første tilfælde øger healeren bevidst styrken i den energi, der findes i hans center, således at det bliver yderst magnetisk og tiltrækker den overskydende energi fra patientens center. I det andet tilfælde sender healeren en kraftig strøm af sin egen energi til det tilsvarende center i patientens legeme. Der er her tale om udstråling, og det virker meget effektivt. I det tredje tilfælde oprettes en vekselvirkning, der opretholder balancen og fremmer en stabil og normal aktivitet i det center, der styrer det sygdomsramte område.

I har også bemærket, hvordan alle disse processer (de er relativt enkle, når man forstår dem) afhænger af healerens beslutning. Det er her, der kan ske fejltagelser, og det menneske, der ønsker at arbejde efter de retningslinjer, jeg angiver, gør klogt i at gå langsomt frem og med passende forsigtighed, selv om det bliver på bekostning af effektivitet og fremgang. Det er bedre, at healingen overhovedet ingen virkning har på patienten eller hans tilstand, end at healeren på grund af styrken i sin egen ukloge beslutning, sin egen tankekraft og fokuseringen af sin styring fremskynder patientens død ved pludseligt at trække den nødvendige energi tilbage eller ved at stimulere et center, der allerede er overstimuleret og overaktivt.

Hensigten med disse tre metoder, der kan hjælpe patienten ved et direkte arbejde med de berørte centre, er at skabe en afbalanceret og sund aktivitet. Dette opnås noget lettere, når det gælder et fremskredent menneske, end når det gælder mennesker, hvis centre normalt er inaktive og latente, og hvor lidelsen i højere grad skyldes aktiviteten i et af de enogtyve mindre centre i legemet, end i et af de syv større centre. Er det tilfældet, vil patienten langt lettere kunne hjælpes af den almindelige læge og kirurg, end af nogle af de åndelige behandlingsprocesser. Det er af denne grund, at den åndelige healer først nu begynder at få betydning og at hans arbejde overhovedet bliver muligt. Det skyldes menneskehedens hurtige åndelige udvikling, der for første gang og i virkelig stor målestok sætter menneskene i stand til at drage fordel af disse love og regler.

I den sidste sætning i TREDJE REGEL er betydningen af de to

og den ene, at den samlede energi i healeren – sjælsenergi fokuseret i hovedcentret og energien i det »nødvendige center« samt energien i det center, der styrer friktionspunktet i patientens legeme – er ansvarlig for helbredelsen, forudsat at det er patientens skæbne at blive helbredt.

SJETTE LOV

Når sjælens opbyggende energier er virksomme i legemet, er der sundhed, rent samspil og rigtig aktivitet. Når byggherrerne er de lunare herrer og dem, der virker under månens kontrol og på den lavere personligheds befaling, da er der sygdom, dårligt helbred og død.

Denne lov er særlig interessant, fordi den grundlæggende beskæftiger sig med årsager og hovedsageligt årsager, som gennemsnitsmennesket ikke kan have bevidst kontrol over, men også fordi den okkult set giver et miniature- eller mikrokosmisk billede af den universelle eller makrokosmiske tilstand. Den beskriver hele problematikken om det onde, om smerte og lidelse (de store mysterier på vor lille planet) i få sætninger, men det er sætninger, der indeholder store implikationer. Selve enkelheden i denne store naturlov overskygger den langtrækkende betydning i dens normale funktion. Den siger følgende ting på en ganske enkel måde, og jeg remser dem op, fordi en god metode til at forstå er at opdele et udsagn i klare og enkle sætninger:

1. Når sjælen styrer formen, følger et godt helbred.
2. Sjælen er opbyggeren af formen og er den konstruktive kraft i manifestationen.
3. Dette gælder både mikrokosmos og makrokosmos.
4. Resultatet er helhed, rette relationer og rigtig aktivitet.
5. Når sjælen ikke styrer, og formnatures kræfter er de styrende faktorer, følger et dårligt helbred.
6. Opbyggerne af formen er de »lunare herrer«, de fysiske, astrale og mentale elementaler.
7. Tilsammen danner disse tre personligheden.

8. Okkult set styres de af månen, symbolet på formen, ofte benævnt »formens moder«.
9. Den udstråling, der kommer fra månen, har i sig kim til død og sygdom, fordi månen er en »død planet«.

Som I kan se, vender alt igen tilbage til kilden for den vigtigste energi, der styrer legemet. Skønt sjælen er kilden til alt liv og bevidsthed, har den i æoner kun til opgave at opretholde livet og bevidstheden i formen frem til det tidspunkt, hvor formen har nået det stadium i sin evolution, hvor den bliver et nyttigt og egnet instrument (og det bliver den i stadig højere grad), som sjælen kan anvende for at komme til udtryk og for at kunne tjene. Karma sætter betingelserne for det fysiske legemes kvalitet og natur. Det kan blive sundt, såfremt det ikke er blevet misbrugt i det liv eller de bestemte liv, der er betingende for denne specielle inkarnation, eller det kan blive sygt, såfremt det skal betale prisen for fejltagelser. Et godt helbred afhænger ikke nødvendigvis kun af bevidst sjælkontakt – som selvfølgelig kan skabe et godt helbred – men det er også i de fleste gennemsnitstilfælde afhængig af personlighedens liv og mål i dette og tidligere liv. Det er ikke før personlighedens vilje er rettet mod åndelig fremgang og et renere liv, at sjælen kan yde sit bidrag.

Denne lov viser også betydningen af den grundlæggende relation, der gør menneskets trefoldige form til en integreret del af den makrokosmiske helhed. Alle former i alle riger er opbygget af de lunare herrer som følge af en impuls fra den planetariske Logos, der samarbejder med jordånden – summen af alle de lunare herrer og af de tre typer af energiladet substans, der kræves til skabelsen af det fysiske, astrale og mentale legeme. Relationen mellem den planetariske Logos og jordånden (relationen mellem et evolutionært væsen og et involutionært væsen) er en genspejling (fordrejet og under påvirkning af blændværk) i de tre verdener af relationen mellem sjælen og personlighedselementalen. Det er meget vigtigt for healeren at erkende, at han i sygdomsbehandlingen i virkeligheden behandler involutionære liv og søger at arbejde med elementaler. Den naturlige virkemåde for disse elementalvæsener, der alle befinder sig på den involutionære bue, er at blokere og hæmme

healerens og sjælens bestræbelser, fordi det er deres form for udvikling. Dette vil til sidst føre dem over på den evolutionære bue.

Når den tid kommer, hvor sjælen kan tage bevidst styring i og over formen og omsider kan skabe en form, der er egnet til dens åndelige behov, sker det, fordi de elementaler, der udgør summen af personlighedselementalen, har nået et punkt i deres udvikling, hvor de er rede til at betræde Vejen tilbage. Sjælens arbejde med at erhverve sig et instrument, den kan udtrykke sig igennem i de tre verdener, er aldrig rent selvisk, som det undertiden kan synes for den lidt overfladiske tænder. Det er helt uvæsentligt set fra sjælens synsvinkel. Det er en nødvendig aktivitet, der tillige medfører et opofrende arbejde med at frelse substans og at fremme evolutionen af materie. Som *Den gamle kommentar* udtrykker det: »Moderen (substans-materie) bliver frelst ved sønnens fødsel (den indre Kristus, den åndelige bevidsthed)«. Dette gælder makrokosmos såvel som mikrokosmos.

Heri ligger hemmeligheden om planetarisk lidelse og død. Vor planetariske Logos er (hvis vi ser sandheden ud fra en makrokosmisk synsvinkel), som I véd, det *Den hemmelige lære* kalder en af de »ufuldkomne guder«, skønt han efter menneskets opfattelse er fuldkommen – dvs. den lille enheds opfattelse i et af de riger, der udgør hans manifestationslegeme. Der findes endnu ikke virkelig balance mellem ånd og materie, selv om balancepunktet næsten er nået. De involutionskræfter er stadig kraftige og de åndelige energier modarbejdes endnu, selv om det er langt mindre end tidligere i menneskets historie. Den næste store menneskerace, der følger efter den nuværende, vil opleve, at balancepunktet vil blive nået, og det vil indlede den såkaldt gyldne tidsalder. Friktionspunkterne vil da være langt færre på vor planet og derfor også i det enkelte menneske. Områder, hvor der forekommer frustration og formålsløs aktivitet, vil forsvinde. I vil kunne se, at det i stor udstrækning vil ske i fremskredne personers og individers legemer, og at det vil foregå i lange perioder af deres inkarnationer. Parallelle modsvarigheder er som en generel regel rigtige.

Denne lov giver et forbløffende billede, men også et håbe-

fuldt billede, især når I betragter bestemte forhold i verden i dag og sammenligner dem med tilstandene for flere hundrede år siden. Menneskehedens bevidsthed er overalt vakt. Selv de mest underudviklede racer modtager undervisning, og dette må nødvendigvis medføre, at de opdager det mentale område. Den gode vilje er man nu ved at erkende som nødvendig for verdensudviklingen, og menneskene begynder at indse, at »intet menneske lever alene« – og heller ingen nation. De er også begyndt at indse, at det er sund fornuft og et udtryk for visdom at forbedre levevilkårene for alle verdens mennesker. Dette er en ny holdning med en sund og lovende tilnærmelse. Menneskene lærer at kende og forstå hinanden. Nationerne får nærmere kontakt med hinanden. Statsmænd fra alle nationer arbejder i fællesskab i kommissioner og råd for at forbedre menneskenes levevilkår. Overalt bliver der overvejet og vurderet, og der kæmpes for frihed og for de sande værdier. Hvad er alt dette andet end menneskehedens sjæls bestræbelser på at udrydde sygdom, ændre usunde områder til sunde områder og eliminere friktionspunkter? Er det ikke det, det åndelige menneske søger at gøre i relation til sit eget legeme, når det er sygt, og som healeren søger at hjælpe ham med?

Når det er tilfældet, må de »lunare herrer« og substansens kræfter til sidst vige for sjælens energi, og det er velgørende, enten det drejer sig om mikrokosmiske kræfter eller makrokosmiske.

Det udsagn, at det faste fysiske legeme ikke er et princip, virker ofte forvirrende på de studerende. H.P.B. fremhæver dette faktum meget stærkt. Menneskene er tilbøjelige til at tro (hvis ikke de er teosofiske fanatikere), at hun tager fejl, og at hun med vilje vildleder de studerende. Men det er en misforståelse, fordi der kun findes begrænset viden om, hvad et princip er. Kun ved at forstå, hvad et princip er, kan skønheden og rigtigheden i dette udsagn opfattes. Hvad er dybest set et princip? Et princip er det, som makrokosmisk talt er under udvikling på hvert af de syv plan – de syv underplan af det kosmisk fysiske plan. Det er den spire eller kim på hvert underplan, der besjæler et aspekt af den guddommelige bevidsthed, der er under udvikling. Det er det, der væsentligst er relateret til forskellige for-

mer for sensitivitet. Det er det, som legemeerne føler, de kan respondere på, mens de er under udvikling. Et princip er en bevidsthedsspire, der rummer alle muligheder til opnåelse af fuld bevidsthed på ethvert specielt niveau af den guddommelige aktivitet. Det er det, der giver viden om og gør bevidst respons på omgivelserne mulig. Det er det, der bevirker, at en trinvis udvikling af sensitiv aktivitet bliver mulig og uundgåelig, samt resulterer i guddommelig forståelse.

Det fysiske legeme og i langt mindre grad det astrale og det mentale legeme fungerer automatisk som aspekter af et guddommeligt responsapparat, af en mekanisme, der sætter det himmelske menneske, den planetariske Logos og det åndelige menneske i stand til at give bevidst respons på det, der skal kontaktes ifølge den guddommelige Plan og gennem en mekanisme. På nuværende tidspunkt er det kun det fysiske legeme, der er så fuldt udviklet, at det ikke skal udvikles videre i vort planetariske system, undtagen i den udstrækning det åndelige menneske kan påvirke det – og da vil det meste af virkningen ske i det æteriske legeme og ikke i det faste fysiske. Dette er meget vigtigt, men forstås næsten ikke.

Det faste fysiske legeme nåede sit højdepunkt i sin udvikling og indflydelse (når det betragtes ud fra mental opmærksomhed og hierarkisk virksomhed) i det forrige solsystem. Det fysiske legeme var da hele den evolutionære proces' guddommelige mål. Det er ikke let for nutidens menneskehed at forstå dette. Det er ikke muligt eller tilrådeligt for mig at oplyse om de evolutionære stadier, som denne guddommelige mekanisme passerede igennem som forberedelse til den opgave, den skulle udføre i det nuværende solsystem. I denne guddommelige inkarnation, som vor planetariske Logos gennemlever i denne lille planet jorden, er det fysiske legeme *ikke* et mål, men ganske enkelt noget, der eksisterer og må accepteres, tilpasses og indføres i den generelle udviklingsplan. Planen vedrører udelukkende bevidsthed. Det fysiske legeme er ganske enkelt (hverken mere eller mindre) et legeme for bevidsthed på det fysiske plan, hvorimod opmærksomheden rettes mod det æteriske legeme som et udtryk for de subtile legemer og deres iboende bevidsthedstilstand. Det fysiske legeme er betydnings-

fuldt, fordi det skal huse og reagere på enhver type af bevidst respons lige fra den laveste mennesketype op til den inklusive bevidsthed hos en indviet af tredje grad. Legemerne og formerne for det iboende bevidste liv i de tre riger under det menneskelige har et analogt, men ikke lige så vanskeligt problem. Her tænker jeg dog kun på et menneskes fysiske legeme, der ikke er et princip, fordi det på ingen måde er et mål. Det er ikke en spire eller et kim til noget som helst. Alle de forandringer, der kan tilvejebringes i det fysiske legeme, er sekundære i forhold til det mål at opnå bevidst respons på åbenbaringen af en voksende guddommelighed. Jeg har følt det nødvendigt at fremhæve dette på grund af forvirringen i menneskenes tankegang om dette emne.

Sammenfattende kan det siges: Det fysiske legeme er ikke et princip. Det er ikke det, der skal være den vigtigste genstand for aspirantens opmærksomhed. Det reagerer automatisk på den bevidsthed, der er under udvikling i alle naturrigerne. Det vedbliver med at være det, der bliver påvirket, og ikke det, der har en egen iboende påvirkningsevne. Legemet har ingen betydning i den aktive proces, da det er en modtager, og ingen igangsætter af aktivitet. Det, der har betydning, er bevidstheden, der er under udvikling, dvs. det iboende åndelige menneskes respons på livet, omstændigheder, begivenheder og omgivelser. Det fysiske legeme responderer. Når det fysiske legeme fejlagtigt bliver genstand for opmærksomhed, tyder det på tilbagegang, og det er grunden til, at det er uønsket og heller ikke på linje med Planen at rette opmærksomheden for koncentreret på fysiske discipliner, vegetarisme, diæt, faste og på de nuværende metoder til (såkaldt) mental og guddommelig healing. Derfor er en for stor hensyntagen til og en overdreven betoning af det fysiske legeme et tilbageskridt og minder om Israels børn, der dansede omkring guldkalven. Det er en tilbagevenden til noget, der engang var betydningsfuldt, men som i dag bør indtage en mindre betydningsfuld rolle og placeres under bevidsthedens tærskel.

Jeg har gennemgået dette her, fordi vi i SYVENDE LOV skal se på de endokrine kirtler, og det er nødvendigt, at vi nærmer os dette emne på en rigtig måde. De endokrine kirtler er håndgri-

belige dele i det fysiske legeme. De er således dele af den skabte manifestation, der ikke betragtes som et princip. De er imidlertid virksomme og kraftfulde og må ikke ignoreres. Det er væsentligt, at de studerende betragter disse kirtler som virkninger og ikke som årsager til begivenheder og hændelser og tilstande i legemet. *Det fysiske legeme – hvad end dets offer må tro og påstå – betinges altid af indre årsager. Det skaber aldrig selv egentlige årsager.* I dette solsystem og på vor planet fungerer det automatisk og påvirkes af årsager, der udvikles på de indre plan, eller skabes af sjælen. Bemærk betydningen af dette udsagn. Det fysiske legeme har ikke et egentligt eget liv i denne cyklus, men responderer ganske enkelt på impulser, der kommer andre steder fra. At legemet har udviklet sig til at kunne fungere som en automat er netop dets sejr. Hvis I fuldt ud kan forstå dette, kan vi trygt gå videre til en gennemgang af SYVENDE LOV og FJERDE REGEL.

SYVENDE LOV

Når liv eller energi strømmer uhindret og ved ret styring mod sin præcipitation (den relaterede kirtel), da responderer formen og dårligt helbred forsvinder.

En af de interessante faktorer, som de studerende bør bemærke, er *læren om formidlerne*, der findes i rigt mål og anses for at være af afgørende betydning i al okkult undervisning. Den er blevet fremhævet i den kristne lære om Kristus (men fortolket forkert). Kristendommen har præsenteret ham som et mellemlid mellem en vred gud og en ynkelig og uvidende menneskehed. Men det var på ingen måde hensigten med hans komme eller med hans arbejde; den rigtige betydning kan jeg ikke komme ind på her. Jeg har behandlet dette tema andre steder i forbindelse med den nye verdensreligion. (*Problems of Humanity*, kap. VI, *Kristi Tilsynkomst*, kap. V). I den esoteriske fremstilling siges det endvidere (og det har nær relation til den kristne lære), at sjælen er mellemlid mellem monaden og personligheden. I mange andre religiøse fremstillinger finder vi den samme idé; fx siges det, at Buddha virker som mellemlid

mellem Shamballa og Hierarkiet, og at han fremstår i denne egenskab en gang om året. Selve Hierarkiet er mellemed mellem Shamballa og menneskeheden. Det æteriske plan (og med dette mener jeg det kosmiske, planetariske og individuelle æteriske legeme) er mellemed mellem de højere plan og det tætte fysiske legeme. Hele systemet af okkult og esoterisk åbenbaring er baseret på denne enestående lære om gensidig afhængighed, om en planlagt og ordnet bevidst sammenkædning, og om overførsel af energi fra et aspekt af den guddommelige manifestation til et andet. Overalt og gennem alt er der cirkulation, overførsel og videreføring af energi fra en form til en anden form, og altid gennem en egnet mekanisme. Dette gælder både i involutionær og evolutionær betydning og også i åndelig betydning, men sidstnævnte afviger ganske lidt fra de to førstnævnte, hvilket alle indviede af højere grad har kendskab til. Om emnet: overførende formidlere, kunne der skrives en hel afhandling, og den ville slutte med læren om avatarer. En avatar besidder (ud over at have en selvpålagt opgave og en forudbestemt skæbne) en særlig færdighed og evne til at arbejde med energier, der overføres via en planets eller et solsystems æteriske legeme. Dette er imidlertid et dybt mysterium. Det blev på en ganske speciel måde anskueliggjort i relation til kosmisk energi af Kristus, der for første gang i planetens historie overførte den kosmiske kærlighedsenergi *direkte* til vor planets fysiske plan og også på en speciel måde til det fjerde naturrige, menneskeriget. Dette indikerer, at skønt kærlighedsenergien er guddommens andet aspekt, så besad og overførte Kristus fire kvaliteter af dette aspekt til menneskeheden, og som følge deraf også til de andre naturriger – de eneste fire kvaliteter, som menneskeheden kunne absorbere. Kun en af disse fire kvaliteter er endnu begyndt at komme til udtryk: den gode vilje. De tre andre vil senere blive åbenbaret, og en af disse har på særlig måde tilknytning til kærlighedens helbredende kvalitet. Ifølge *Det nye testamente* kaldte Kristus denne kvalitet »kraft« (en noget unøjagtig oversættelse af det oprindelige ord). Kristus anvendte det, da den helbredende kraft blev trukket ud af ham, og han sagde: »Der var en, som rørte ved mig, thi jeg mærkede, at der udgik en kraft fra mig«.

Jeg har gjort jer opmærksom på dette, fordi denne sandhed har direkte relation til den SYVENDE LOV. I forbindelse med alle helbredelsesprocesser har vi set, at det faste fysiske legeme i esoterisk henseende kun betragtes som en automat. Det fungerer kun som modtager af overførte energier. Vi har set, at det æteriske legeme i eller bag enhver form selv udgør en struktur til overføring af energier, der kommer fra en eller anden kilde – hovedsageligt er kilden det punkt, hvor livet i formen koncentrerer sig. Hos gennemsnitsmennesket drejer det sig normalt om det astrale legeme, hvorfra astral eller emotionel energi strømmer ud, og hvor den forankres, inden den overføres til det æteriske legeme. I de fleste tilfælde vil der dog også være tale om en blanding med mental energi i større eller mindre grad. Sjælsenergi, der er forstærket (om jeg så må sige) af et lutret sind og overført gennem personligheden, vil forme det æteriske legeme og som følge heraf styre det fysiske legemes aktiviteter.

Denne lov henleder vor opmærksomhed på, at det faste fysiske legeme, under påvirkning af subjektive energier, danner en »struktur til overførsel« og automatisk gentager det æteriske legemes aktivitet. Det skaber (som respons på indstrømningen af energier fra det æteriske legeme via de syv store centre) en tæt fysisk sammenknyttet struktur, som vi har givet betegnelsen »det endokrine kirtelsystem«. Disse kirtler afgiver igen og som respons på den indstrømmende energi fra det æteriske legeme et hormon, og denne hormonale sekretion overfører kirtlerne direkte til blodbanen.

Det er ikke min hensigt at blive alt for teknisk i min behandling af dette emne. Jeg henvender mig til den almindelige læser og ikke til lægeprofessionen, som er ærlig nok til at indrømme, hvor lidt de endnu ved om dette emne. Den medicinske forsker ved meget lidt om de endokrine kirtlers relation til blodet og til hele menneskets fysiologi. Han ved kun lidt om kirtlernes indbyrdes relation. De danner et synkront styringsorgan, som har vital betydning, og som er sammenkædet, forenet, levendegjort og styret af de syv æteriske centre. Dette er en faktor, som den konventionelle videnskabsmand inden for dette område naturligvis ikke opdager, og han vil være i vildrede, hvad angår årsager og virkelige resultater, indtil han kommer til kendskab om

det, der skaber de endokrine kirtler. Kirtlerne er direkte præcipitationer for de syv energityper, der strømmer gennem de syv æteriske centre. De styrer alle dele af legemet. I deres skabelse kan I se et tydeligt udtryk for den udstrålende og magnetiske aktivitet i alle energier, da de skabes af en udstråling fra de syv centre, men deres samlede og individuelle virkning er magnetisk. Udstrålingen trækker faste fysiske atomer til sig og fokuserer dem til de korrekte områder i det fysiske legeme, således at de kan virke som formidlere via blodomløbet og dermed i det faste fysiske legeme af et af den indstrømmende energis aspekter. I skal bemærke, at det er kun ét aspekt af energien, der fordeles således – nemlig det, der korresponderer med det tredje aspekt af aktiv intelligent substans. De to andre latente aspekter fordeles som ren energi, der påvirker hele områder, men ikke et bestemt fokuseringspunkt. En kirtel er et sådant afgrænset fokuseringspunkt.

Det er mig magtpåliggende, at dette emne om kirtlerne og deres relation til centrene bliver forstået rigtigt. Hele emnet har nær tilknytning til kunsten at heale. En af virkningerne ved at anvende den helbredende energi (gennem et center, der styrer den region, hvor friktionspunktet er lokaliseret) er, at kirtlen i den pågældende region stimuleres, og dens aktivitet øges. Kirtlerne er dybest set mellemlid mellem healeren og patienten, mellem centret og det faste fysiske legeme og mellem det æteriske legeme og dets automat, det modtagende faste fysiske legeme.

Før vi fortsætter med vore overvejelser om den direkte overførsel fra centrene til blodet (de endokrine kirtler), vil jeg gøre opmærksom på, at centrene virker gennem dette endokrine system ved en direkte påvirkning via en stråle eller energistrøm, der kommer fra det centrale punkt i centret. Ved hjælp af dette mellemlid betinger og styrer de hele regioner af legemet, og de kan gøre dette gennem de aspekter af centrene, som vi symbolsk kalder »lotusblomstens blade«. I midten af selve lotusblomstens center er livskraften fokuseret, og når den strømmer ud til den relaterede kirtel, tager den med sig selve kvaliteten af den energi, som centret er ansvarlig for, da livskraft ikke har nogen grundlæggende kvalitet. Livsstrålen, hvis man kan kalde

den det, der findes i hjertet af ethvert center, identificeres monadisk med sin kilde og besidder (når den er blevet bragt i kontakt med sine blade) en stor iboende kvalitet af tiltrækkende energi. Al energi, der kommer fra den ene kilde i dette solsystem, er relateret til den energi, vi kalder kærlighed, og denne energi er magnetisk tiltrækkende. Lotusblomstens blade og det omgivende energiområde, der danner lotusblomstens form, får sin kvalitet fra en af de syv underordnede energityper. De kommer fra de syv stråler, der strømmer ud fra den ene kilde, idet de virker som repræsentanter for den mangfoldige skaber.

I vort solsystem findes, som I véd, syv hellige planeter, der er vogtere af eller udtryk for de syv stråler, for de syv guddommelige kvaliteter. På vor planet, jorden (der ikke er en hellig planet), findes der ligeledes syv centre, der efterhånden som evolutionen skrider frem vil kunne modtage de syv strålekvaliteter fra de syv hellige planeter, hvorved der skabes (inden for solsystemets afgrænsede indflydelsesområde) et enormt sammenflettet energisystem. Tre af disse centre, der repræsenterer de tre store stråler, er velkendte for jer:

1. Shamballa. Strålen for magt eller hensigt.
Det første aspekt.
Viljesenergi.
2. Hierarkiet.. . . . Strålen for kærlighed-visdom.
Det andet aspekt.
Kærlighedsenergi.
3. Menneskeheden.. . . . Strålen for aktiv intelligens.
Det tredje aspekt.
Mentalenergi eller tankeenergi.

Der findes fire andre centre, og tilsammen med de ovennævnte tre udgør de de syv centre eller de syv planetariske fokuspunkter for energi, der betinger den legemlige manifestation af vor planetariske Logos. Gennem dem virkeliggør Verdens Herre fra sit eget niveau på det kosmiske plan og gennem sin guddommelige personlighed, Sanat Kumara, sine hensigter på vor planet.

På lignende måde findes der i mikrokosmos, mennesket,

modsvaregheder til disse syv centre. Her findes de syv store centre, der modtager energi fra de syv planetariske centre, vogterne af strålekraftens syv aspekter. Disse syv energier – med forskellig styrke – er afgørende for, hvordan mennesket kommer til udtryk i de tre verdener og gør ham til det, han er i løbet af inkarnationen, og indikerer (gennem deres indvirkning på centrene eller mangel på samme) hans udviklingstrin.

I menneskets legeme findes to af disse centre i hovedet og de andre fem op langs rygsøjlen. Rygsøjlen er det fysiske symbol på den væsentlige koordination, som er det umiddelbare mål for de styrede relationer, og som er overført til det åndelige menneskes bevidsthed og dannet som et resultat af rigtig meditation.

Meditation er en mental teknik, der til sidst skaber korrekte og uhindrende relationer. Dette er en anden betegnelse for koordinering. Det er således muligt at oprette en direkte kanal ikke kun mellem den ene kilde, monaden, og dens udtryk, den rensede og styrede personlighed, men også mellem de syv centre i menneskets æteriske legeme. Dette viser – måske det vil forundre jer – at resultatet af meditationen kan baseres på dens fysiske eller snarere på dens æteriske virkninger. Dette ser I måske som den laveste fase i resultaterne af meditation. Det skyldes det forhold, at I lægger vægten på jeres mentale reaktion på den opnåede koordination, på den tilfredsstillelse I opnår ved en sådan koordination, hvor I kan registrere en ny verden eller verdener af fænomener, og på de nye begreber og ideer, der som konsekvens trænger ind i jeres sind. Men de sande resultater (både guddommeligt og esoterisk ønskværdige) er korrekt koordination, rette relationer, og rene kanaler for de syv energier i det mikrokosmiske system, hvorved der til sidst skabes et fuldkomment udtryk for guddommelighed. Alle syv centre i Kristi æteriske legeme var rigtigt afstemte, korrekt koordinerede, fuldt ud vakte og fungerende og kunne på rette måde modtage alle syv energistrømme, der kom fra de syv planetariske centre. De satte ham således i samklang og i fuld bevidst kontakt med den Ene, i hvem han levede, bevægede sig og havde sin væren. Den psykologiske følge af denne fuldstændige »esoteriske overgivelse af de syv« (som det undertiden benæv-

nes) til de åndelige energier, der strømmer ind i rigtig rækkefølge og rytme, blev for Kristi vedkommende et perfekt endokrint system. Alle hans kirtler (både større og mindre) fungerede korrekt. Derved fremkom det »fuldkomne menneske« – fysisk perfekt, emotionelt stabilt og mentalt kontrolleret. Med andre ord kan det siges, at Kristi »adfærdsmønster« – der skyldtes, at hans kirtelsystem var fuldkomment som et resultat af korrekt vakte og energifyldte centre – gjorde ham til et udtryk for guddommelig fuldkommenhed over for hele verden. Han var den første fra vor menneskehed, der nåede dette punkt i evolutionen, og »var den ældste i en stor familie af brødre«, som Paulus udtrykker det. De almindeligt udbredte billeder af Kristus er absolut ikke korrekte, for de vidner ikke om et perfekt kirtelsystem. De viser svaghed og sødme, men næsten ingen styrke og livskraft. Men et løfte har lydt, at sådan som han er, sådan kan vi i denne verden også blive.

Det er dette løfte, der ligger bag den rigtige forståelse af videnskaben om centrene. At centrene er en faktisk realitet vil menneskene få bevis for, efterhånden som centrene kommer under sjælens styring, og der sker en korrekt og videnskabelig vitalisering, så de opnår en virkelig »livskraftig« tilstand. De vil da begynde at påvirke den region af legemet, hvor centret findes, og tilsammen vil de påvirke enhver del af menneskets legeme, via deres udstrålende og magnetiske indflydelse.

Det er centrene, der holder legemet sammen og gør det til en sammenhængende energifyldt og aktiv enhed. Som I véd, trækkes bevidsthedstråden tilbage fra hovedcentret og livstråden tilbage fra hjertecentret, når døden indtræder. Det, der ikke har været fremhævet, er, at denne dobbelte tilbagetrækning har en virkning på alle centre i legemet. Bevidsthedstråden, som er forankret i hovedcentret, gennemtrænger med sin kvalitet bladene i lotusblomsten, der i den orientalske litteratur kaldes »den tusindbladede lotus«. Disse lotusblade er relaterede og har en bestemt kvalitetsgivende indvirkning (både udstrålende og magnetisk) på bladene i ethvert af de andre store centre i det æteriske legeme. Hovedcentret opretholder denne kvalitetsgivende aktivitet i centrene, og når evnen til bevidst respons trækkes tilbage fra hovedcentret, giver det en øjeblikkelig virk-

ning i alle bladene i alle centre. Den kvalitetsgivende energi trækkes tilbage og forlader legemet via hovedcentret. Den samme fremgangsmåde gælder livstråden, der er forankret i hjertet, idet den tillige med bevidsthedstråden passerede ind i og gennem hovedcentret. Så længe livstråden er forankret i hjertet giver den energi til og opretholder livskraften i alle centrene i legemet, idet den udsender sine livstråde til et punkt, der findes eksakt i lotusblomstens midte eller i centrets hjerte. Dette benævnes undertiden som »juvelen i lotusblomsten«, skønt dette udtryk oftere anvendes om det monadiske punkt i hjertet af den egoiske lotus på sit eget plan. Når døden indtræder og livstråden samles op af sjælen og trækkes tilbage fra hjertet til hovedet og derfra tilbage i sjælslegemet, tager den med sig livet fra alle centre i legemet. Derfor dør legemet og opløses og udgør ikke længere en sammenhængende, bevidst og levende helhed.

Det endokrine kirtelsystem er relateret til centrene og reagerer i fuld harmoni sammen med dem. I løbet af inkarnationen strømmer liv eller energi uhindret og ret styret gennem dette system, når det gælder det højt udviklede menneske, eller hindret og forkert styret, når det gælder gennemsnitsmennesket eller det mindre udviklede menneske. Det er gennem dette kirtelstyrede system, at menneskets legeme responderer eller ikke responderer på energierne fra den omgivende verden. I forbindelse med vort emne om healing kan det siges, at et menneske kan være sygt og lidende eller rask og stærk, alt efter tilstanden i centrene og deres manifestation, de tilhørende kirtler. Det må altid huskes, at centrene er det vigtigste redskab på det fysiske plan, hvorigennem sjælen kan virke, udtrykke liv og kvalitet svarende til det trin, der er nået i udviklingsprocessen, og at kirtelsystemet ganske enkelt er en naturnødvendig og uundgåelig virkning af de centre, som sjælen virker igennem. Kirtlerne viser således altid menneskets udviklingstrin, og svarende til dette trin er de ansvarlige for defekter og begrænsninger eller for ressourcer og opnået perfektion. Menneskets handlemåde og adfærd på det fysiske plan betinges, styres og fastsættes af kirtlernes natur, og disse er betinget, styret og fastsat af centrene natur, kvalitet og livskraft. Disse er igen betinget, styret og fastsat af sjælen med tiltagende effektivitet, efterhånden som

evolutionen skrider frem. Inden der er opnået sjælskontrol bliver de betinget, kvalificeret og styret af det astrale legeme, og senere af det mentale. Målet for den evolutionære cyklus er, at sjælen styrer, betinger og bestemmer. Menneskene befinder sig i dag på ethvert tænkeligt stadium af udviklingen i denne proces.

Jeg ved, at meget af det sidstnævnte er velkendt for jer og har karakter af gentagelse. Men jeg har følt, at det var nødvendigt med en gentagelse for at bringe ny klarhed ind i jeres tænkning.

Det vil nu stå jer klart, at den karmiske proces i ethvert individuelt liv foregår gennem kirtlerne, der betinger personens reaktion på omstændigheder og begivenheder. Resultaterne fra alle tidligere liv og fra alle aktiviteter i dette liv er blevet registreret af karmas herrer. Den karmiske lov virker i nært samarbejde med de lunare herrer, der opbygger og konstruerer de legemer, som udgør personligheden. Senere virker denne lov gennem et endnu tættere samarbejde med sjælshensigt. Hele denne problematik er nødvendigvis meget indviklet og vanskelig. Alt hvad jeg kan gøre er at antyde visse ting.

Det er med dette system af centre og med deres ydre virkninger, kirtlerne, at healeren skal arbejde, og som han meget omhyggeligt skal tage med ind i sine overvejelser. Fx vil al stimulering, som han er i stand til at overføre til et center i patientens legeme, eller al tilbagetrækning af energi fra et center, have en helt bestemt virkning på den kirtel, der er forbundet med centret, og derfor på den sekretion, som kirtlen plejer at sende ud i blodet.

De syv store centre og de kirtler, der er forbundet med dem, er som I véd følgende:

1. Hovedcentret. Pinealkirtlen.
2. Ajnacentret. Hypofysen.
3. Strubecentret. Skjoldbruskkirtlen.
4. Hjertecentret. Thymuskirtlen.
5. Solar plexus centret. Bugspytkirtlen.
6. Sakralcentret. Kønskirtlerne.

7. Centret ved ryg-..... Binyrerne. søjlels basis

Derudover findes der andre centre og mange andre kirtler i legemet, men de nævnte syv er dem, som healeren arbejder med. De mindre og underordnede kirtler betinges af det center, der styrer den region, hvor de er placeret. Healeren skal dog ikke komplicere sin tænkning med det andet mindre kirtelsystems mangfoldighed og detaljer, eller med kompleksiteten i de mindre indre relationer. Førnævnte liste viser også de centre og kirtler, der fundamentalt er afgørende for helbredstilstanden – god, middelmådig eller dårlig – og for menneskets psykiske udrustning. De studerende bør huske, at den største virkning af kirtlernes aktivitet og af deres sekretion er psykisk. På det fysiske plan er et menneske emotionelt og mentalt det, som hans kirtelsystem gør ham til, og forøvrigt også fysisk, da hans fysik ofte er betinget af hans psykiske sindstilstand og af hans emotioner. Det selvcentrerede almindelige menneske koncentrerer sig hovedsageligt om det fysiske legeme og retter kun lidt eller ingen opmærksomhed mod balancen eller ubalancen i det endokrine system eller struktur (om jeg så må sige) med henblik på at undersøge, om det er betingende for hans psykiske påvirkning af hans medmennesker. Det er ikke min hensigt at give en analyse af de forskellige kirtler med bemærkninger om, hvordan de responderer på de vakte og ikke-vakte tilstande i centrene, eller hvordan de begrænser eller virkeliggør menneskets respons på omgivelserne, eller betinger hans fortolkning af livet og passiviteten eller aktiviteten i hans daglige reaktioner over for begivenheder og omstændigheder. Jeg vil fremhæve følgende og sige, at et menneske er det, som hans kirtler gør ham til, men de er kun virkninger af bestemte indre kraftige energikilder. Som I kan se, så gentager jeg atter denne vigtige sandhed.

Lægevidenskaben vil på et tidspunkt finde frem til sandheden (og den begynder at ane den), at det rent grundlæggende er

umuligt at ændre et menneskes personlighed og fysiske udrustning ved at behandle selve kirtlerne. Der er gjort meget få virkelige fremskridt vedrørende dette i de tredive til fyrre år, hvor endokrinologerne har analyseret og undersøgt dette emne. De har dog opdaget visse ting. Der er kommet en del resultater frem om kirtlernes aktivitet og inaktivitet, og bestemte mennesketyper er blevet beskrevet som gode eksempler på kirtlernes aktivitet eller passivitet. Lindrende metoder er blevet anvendt, og kirtlernes aktivitet er blevet stimuleret eller nedsat (med både gode og dårlige virkninger) via forskellige former for medicinsk behandling. Ud over dette ved man ikke meget, men de bedste tænkere inden for dette specielle område er helt bevidste om, at de står ansigt til ansigt med ukendt land. Denne tilstand vil forblive sådan, indtil nutidens lægevidenskab erkender, at årsagernes verden (hvad angår de endokrine kirtler) ligger i det æteriske legeme med dets syv centre. De vil da registrere, at alt det arbejde, de i dag udfører i relation til kirtlerne, skal flyttes fra centrenes syv virkninger over til centrene selv.

Healeren skal derfor ignorere den pågældende kirtel og i stedet arbejde direkte med det center, som er betingende for »friktionspunktet«, og som styrer den omgivende region. Det inkluderer nødvendigvis den kirtel, som centret har skabt, formet og vitaliseret.

Healeren skal i tankerne forestille sig, som denne lov siger, at han skal danne en åben kanal eller fri passage, hvorigennem helbredsgivende liv kan strømme fra det »nødvendige center« i healerens æteriske legeme til det tilsvarende center i patientens legeme og derfra videre ud i blodet via den relaterede kirtel. Glem ikke den sandhed, der er evigt gældende, at »blodet er livet« – selv om denne sandheds implikationer endnu er uforklarlige set både fra esoterikerens og fra lægevidenskabens side.

Healerne skal lære at arbejde med livsprincippet og ikke med en ubestemt energi, der er sat i bevægelse ved tankens kraft eller kærlighedens kraft, således som det i dag fremstilles i verden af de forskellige healingssystemer, som menneskeheden har udviklet. Livsprincippet kontaktes og sættes i bevægelse ved en metode, som renser bestemte kanaler i den æteriske

struktur, der ligger bag alle dele af patientens legeme. Denne form for rensning tilvejebringes ikke ved at tænke på helbredelse eller ved at bekræfte det guddommelige eller ved at eliminere »fejl« i den mentale indstilling, men ved den langt mere prosaiske metode det er at styre energistrømme via bestemte centre og på den måde påvirke bestemte kirtler i den del af det fysiske legeme, der er sygt og plaget af smerter og ubehag.

At tanken og korrekt tænkning hører med er naturligvis sandt. Healeren skal kunne tænke klart for at opnå de ønskede resultater, men den energi, der strømmer ind i patientens legeme, er ikke mental energi, men en af de syv former for prana eller livsenergi. Den strømmer langs den kraftbane eller den kanal, som sammenkæder alle centrene, og som forbinder centrene med kirtlerne. Glem ikke, at dette danner en sammenlænkende og sammenkoblende styring. Den består af følgende systemer, og disse systemer er – set med esoterikerens øjne – symboler for store kosmiske processer:

1. Det æteriske legeme, som en helhed, med dets kanaler og netværk af energibaner, der ligger bag alle dele af det menneskelige legeme.
2. De syv relaterede centre, der hver har sin specielle kvalitet og har gensidig kontakt med de andre centre via de æteriske fibre eller krafttråde.
3. Nadierne, det system af lidt større æteriske kanaler eller tynde krafttråde, der ligger bag hele nervesystemet. De ligger bag enhver nerve og ethvert nerveplexus.
4. Selve nervesystemet, hvis indflydelse strækker sig ud gennem hele det menneskelige legeme.
5. Det endokrine kirtelsystem.
6. Kredsløbet, der modtager strømme af livsenergi fra det endokrine system via det, der kaldes hormoner.
7. Summen af alle gensidige relationer, som er den guddommelige manifestation af det åndelige menneske i enhver inkarnation og på ethvert evolutionstrin.

To store energistrømme gennemtrænger og beliver således hele dette kompleks af systemer: livsstrømmen og bevidsthedsstrømmen. Den ene virker gennem nervesystemet

(bevidsthedsstrømmen) og den anden gennem kredsløbet, dvs. blodet. De er i virkeligheden så tæt relaterede og forbundne, at det er vanskeligt for det almindelige menneske at skelne mellem dem, når de er i funktion.

Healeren arbejder imidlertid ikke med bevidsthedsaspektet. Han arbejder udelukkende med livsaspektet. Den fuldkomne healer (der endnu ikke eksisterer) arbejder gennem det lukkede og forseglede punkt i centret (selve hjertet i centret). Der findes livspunktet. Fra dette punkt i centret stråler liv ud i lotusbladene, og kombinationen af livet i centrets hjerte og af bevidstheden, der er iboende bladene, udgør kilden til det levende, åndende, sensitive menneskelige væsen – set fra en fysisk synsvinkel – og dette må healeren være klar over.

Bag dette liv og denne bevidsthed findes det væsen, det åndelige menneske, den der agerer, føler (på forskellige niveauer) og tænker. Enkelheden i ovenstående udsagn er noget misvisende, eftersom der findes andre faktorer og relationer og andre energier, der skal medtages, men ikke desto mindre er udsagnet grundlæggende sandt, og det er ud fra denne sandhed, at healeren kan virke.

Det kan i denne forbindelse være interessant at gøre opmærksom på, at Den store invokation, der nu bringes ud i hele verden, er baseret på den samme grundlæggende opfattelse af, at der er store systemer, der er betingende for menneskeheden som en helhed. Menneskeheden kan få tilført energi via energiindstrømningen. Denne energi bringer nyt liv og sundhed til hele menneskeheden gennem de planetariske centre for guddommeligt liv og bevidsthed.

FJERDE REGEL, der har tilknytning til SYVENDE LOV, har meget stor betydning. Det skyldes dens ekstreme enkelhed, og at den, hvis den forstås og efterleves, er en regel, der danner bro mellem de subjektive og de objektive metoder til behandling af sygdom. Den lov, som vi netop har gennemgået, var også yderst enkel og tydelig, og betydningen af den var relateret til den subjektive natur og den objektive form. De studerende bør ikke lade sig narre af enkelheden og af klare, direkte udsagn. Der er tendens til at tro, at esoterisk undervisning nødvendigvis

skal være vanskelig tilgængelig og indirekte, og at den altid kræver anvendelse af »den esoteriske sans« (hvad der så end menes med det) for at komme frem til forståelse. Det er dog ofte således, at jo mere avanceret undervisningen er, des mere enkelt udtrykkes den. At noget synes vanskeligt tilgængeligt skyldes den studerendes egen uvidenhed og ikke lærerens undervisningsmetode. Reglen lyder således:

FJERDE REGEL (Tidligere sjette regel)

En omhyggelig sygdomsdiagnose baseret på de konstaterede ydre symptomer vil blive forenklet til en vis grad. Når først det implicerede organ er kendt og isoleret, vil det center i det æteriske legeme, der har den nærmeste relation til organet, blive underlagt okkulte behandlingsmetoder samtidig med, at de sædvanlige lindrende, medicinske eller kirurgiske metoder ikke fratages patienten.

Denne regel kræver så godt som ingen forklaring, idet den består af klare og præcise instruktioner. Lad os se på disse instruktioner i rækkefølge:

1. Der skal foreligge en grundig diagnose, der er baseret på konstaterede ydre symptomer.
2. Det organ, hvori ondet findes, skal lokaliseres. Begge disse aktiviteter vedrører det tætte fysiske legeme.
3. Derefter rettes opmærksomheden mod det center i det æteriske legeme, der ligger nærmest det syge område.
4. Okkulte behandlingsmetoder anvendes derefter for at stimulere eller dæmpe det pågældende center.
5. På samme tid anvendes alle traditionelle lægelige metoder.

Når en omhyggelig diagnose skal stilles, kommer de fleste af vor tids healere på afveje. De ved ikke tilstrækkeligt om det fysiske legeme, om patologi, om de primære eller sekundære symptomer til at kunne afgøre sygdommens art. Den almindelige healer har ikke medicinsk uddannelse, og desuden er han

ikke psykisk udrustet til med okkulte metoder at nå frem til en rigtig diagnose. Han falder derfor tilbage til den almindelige antagelse, at patienten er syg, at sygdommen synes at forekomme i det eller det område af det fysiske legeme, at patienten klager over at have smerter og jag, og at patienten, hvis han bliver tilstrækkelig føjelig, hvis han kan forstå (sammen med healeren), at hans guddommelighed er et faktum – og hvem kan det, min broder? – og hvis han tror på healeren, så kan han være forvisset om at blive helbredt.

Det, man først og fremmest bemærker, er uvidenhed hos både patient og healer. Det, man kan beklage, er healerens antagelse af, at hvis patienten bliver helbredt, så skyldes det udelukkende de behandlingsmetoder, han har anvendt, selv om patienten efter al sandsynlighed ville komme sig. Helbredelse kan fremskyndes ved tro, for troen bevirker ganske enkelt, at patienten fokuserer sin energi i overensstemmelse med healerens forskrifter, og som konsekvens føres energien ind i det syge område ifølge loven om, at »energi følger tanke«. »Ekspllosionen« (hvis jeg kan anvende et så voldsomt ord) af troens energi, tilvejebragt af de to implicerede mennesker – healeren og patienten – medfører okkult og undertiden tilstrækkelig energistimulering til at skabe bedring, *hvor bedring i alle tilfælde var uundgåelig*. Det har ganske enkelt fremskyndet processen. Dette var imidlertid ikke sand okkult helbredelse, og ingen sande okkulte behandlingsmetoder blev anvendt eller inddraget. Psykologisk kan det samme finde sted ved en »omvendelse«, som de kristne fundamentalister kalder det. Personens tro og evangelistens tro samt tilhørernes tro (hvis der er nogle) kan skabe en psykologisk helbredelse ved at bygge bro over kløften eller ved at skabe en fuldstændig forening, selv om den kun er af midlertidig natur.

Vi må i større udstrækning huske, at der intet andet findes i den skabte verden end energi i bevægelse, og at enhver tanke styrer et aspekt af denne energi, men det forekommer altid inden for en større tænkende og styrende energis indflydelsesområde. Healerens tro og patientens tro er begge eksempler på energi i bevægelse, og i dag er de sædvanligvis de eneste energier, der benyttes i tilfælde af healing. Den almindelige lægevi-

denskab arbejder med de samme energier, idet de ortodokse metoder kompletteres med patientens tro på lægen og på hans videnskabelige viden.

Jeg vil her ikke gentage påbudet om at anvende medicinske og kirurgiske metoder, når det er muligt. Jeg har været inde på dette emne flere gange i denne undervisning om healing. Det er vigtigt, at menneskene erkender, at al den viden, som lægevidenskaben og kirurgien har erhvervet sig, er et lige så stort udtryk for guddommelig erfaring og forståelse, som de håbefulde, selvsikre, men dog famlende metoder til den såkaldt guddommelige healing – selv om det ikke mere er så hyppigt. Skønt mange af de ortodokse metoder stadig er eksperimentelle, så er de det dog i mindre grad end vor tids healers metoder, og megen af deres videnskabelige viden er bevist og rigtig. Den bør anvendes, og den er tillidsvækkende. Den fuldkomne kombination som grundlag for healing er et samarbejde mellem lægen og den åndelige healer, der med gensidig respekt for hinanden arbejder inden for hvert sit felt. Det er ikke tilfældet i dag. Det er ikke nødvendigt at tilkalde guddommelig hjælp til brækkede ben, som kirurgen er veluddannet til at ordne, eller til at standse en infektion, som lægen kan gøre. Healeren kan hjælpe og kan fremskynde helbredelsesprocessen, men den almindelige læge kan også fremskynde healerens arbejde. Begge grupper har behov for hinanden.

Jeg er helt klar over, at det, jeg her siger, hverken vil behage den åndelige healer eller den almindelige læge. Det er imidlertid på tide, at de lærer at sætte pris på hinanden og at samarbejde. Dybest set har den åndelige healer og de nye metoder til mental helbredelse relativt lidt at bidrage med i sammenligning med det, som medlemmerne i den ortodokse profession véd og gør. Verden står i meget stor gæld til lægerne og kirurgerne. Gælden til healerne er bestemt ikke ligeså stor. De forgifter ofte kanalerne med bitterhed og konstant kritik af læger og den ortodokse lægevidenskab. En sikker viden og erfaring forebygger, at der opstår en lignende holdning i den ortodokse gruppe, samt en forvisning om, at selv den åndelige healer vil tilkalde lægen i en nødsituation.

Den lov og regel, som vi nu skal gennemgå, vil føre os ind i de virkelig abstrakte områder. Meget af det, jeg vil beskrive, vil ikke være nemt for jer at forstå. OTTENDE LOV fører os tilbage til alle fænomeners oprindelige kilde, hvad angår mennesket – den udødelige sjæls vilje til at inkarnere på jorden eller til at trække sig tilbage fra inkarnation. Det indebærer tillige, at viljen betragtes som en faktor til fremkaldelse af sygdom og sygdom som et direkte middel til at virkeliggøre tilbagetrækningen. Der findes en så begrænset forståelse af, hvad vilje er, at det bliver specielt vanskeligt at forklare.

OTTENDE LOV

Sygdom og død er et resultat af to virksomme kræfter. Den ene er sjælens vilje, idet sjælen siger til sit instrument: Jeg trækker essensen tilbage. Den anden er det planetariske livs magnetiske kraft, idet det planetariske liv siger til livet i den atomare struktur: Timen for genabsorption er kommet. Vend tilbage til mig. Således handler alle former i overensstemmelse med cyklisk lov.

To aspekter af den guddommelige viljes natur aktiveres i forbindelse med sygdom og død. Det ene aspekt er sjælens vilje til at afslutte en inkarnation. Det andet er jordåndens vilje (den grundlæggende elementalkraft) til at trække den frigjorte og midlertidigt isolerede substans tilbage til sig – den substans, som sjælen har anvendt i inkarnationsforløbet.

Tiden, samspillet mellem sjælens vilje og substansens elementålånds altid nærværende vilje og deres cykliske relation til hinanden, er medvirkende faktorer. Disse faktorer skal vi forsøge at belyse.

Det, jeg her vil sige, er meget vigtigt, og det vil kaste et nyt og fremmedartet lys over emnet sygdom. Jeg vil i første omgang beskæftige mig med den sidste halvdel af loven, idet den henviser til »det planetariske livs magnetiske kraft«, der siger til livet i den atomare struktur: »Timen for genabsorption er kommet. Vend tilbage til mig«.

For at kunne forstå disse sætninger, vil jeg minde jer om, at

et menneske er et åndeligt væsen, der overtager eller besjæler (hvilket er det okkulte ord, som jeg foretrækker) et fast fysisk legeme. Det faste fysiske legeme er en del af hele planetens generelle struktur, der er sammensat af levende atomer, som styres af og er en del af det planetariske væsens liv. Den levende sjæls vilje giver det faste fysiske legeme en midlertidig og styret frihed, men samtidig forbliver det en del af summen af al atomar substans. Det fysiske legeme – der har sit eget liv og et vist mål af intelligens, som vi kalder dets instinktive natur – benævnes af esoterikere: den fysiske elemental. Under inkarnationen virker den med en sammenholdende kraft, gennem hvilken det fysiske legeme fastholder sin specielle form under påvirkning af æterisk livskraft. Således påvirkes og relateres alle levende atomer til hinanden. Det fysiske legeme er et stort symbol (i det ene liv) for de mange, som det består af. Legemet er det synlige bevis for iboende sammenhæng, enhed, syntese og relation. Fysisk eller planetarisk prana (den laveste form for pranisk energi) udgør livet for det samlede antal atomer (som alle ydre former er sammensat af), idet de bringes i relation til den isolerede atomare struktur i det tætte fysiske legeme, der besjæles af en individuel sjæl i ethvert af naturriggerne – i forbindelse med vort studium ser vi specielt på menneskeriget.

Det, der gælder for et individ eller et menneske, mikrokosmos, gælder i denne sammenhæng også for en planet, der ligesom mennesket er en sammenhængende helhed. Denne helhed skyldes relationen mellem to livsaspekter: den planetariske Logos' liv og jordåndens liv, som tilsammen udgør livet for alle de atomer, der danner alle former. Menneskets faste fysiske legeme er identisk med summen af den levende substans, af elementalt liv, og er derfor symbolet for dette. Disse to liv, der fungerer mikrokosmisk og også makrokosmisk, skaber den levende praniske energi, som cirkulerer gennem alle formers æteriske legeme, som skaber kohærens eller en sammenholdende syntese, og som kan skimtes i det tætteste aspekt af det æteriske legeme, idet denne energi danner sundhedsauraen i planter, træer, havets liv, dyr og mennesker. Andre energier og kræfter cirkulerer gennem og betinger det æteriske legeme, men her taler jeg kun om det laveste fysiske aspekt. Dette er

betegnende for elementallivet på vor planet, jordånden – et guddommeligt liv, der udvirker sine egne fremskridt på manifestationens involutionære bue.

Jordånden fastholder sit greb om de atomare strukturer, som alle former er skabt af, inklusive menneskets fysiske legeme. Til sidst samler den igen disse strukturer sammen og reabsorberer de elementer af sit liv, som midlertidigt blev skilt fra den under sjælens inkarnationserfaring i ethvert af naturriggerne. Det skal bemærkes, at disse atomer er besjælet eller betinget af to faktorer, som jordånden alene er ansvarlig for:

1. Karma i planetelementalens liv. Dette er en involutionær og præcipiterende karma, der er helt anderledes end karmaen for den planetariske Logos, som er et åndeligt liv på den evolutionære bue. Den involutionære karma betinger derfor livserfaringen for alle former, der består af atomar substans, når det anskues ud fra en ren *fysisk* holdning.
2. Begrænsning. Ud over karmaen, der resulterer i fysiske hændelser og påvirker alle fysiske former, der er sammensat af denne elementalessens, er alle livs fysiske legeme i alle naturrigger tillige betinget af tidspunktet for den planetariske ånds cykliske påvirkning og af dens evolutionstrin. Den involutionære ånd har endnu ikke nået sit trin for fuldkommenhed, men den stræber mod et specielt mål, som vil blive nået, når den kan begynde sin erfaring på den evolutionære bue. Dette ligger meget langt frem i tiden. Vor planetariske Logos, det store guddommelige liv, i hvem vi lever, røres og har vor væren, er endnu en af de »ufuldkomne guder«, når vi sammenligner med det mål, som alle planetariske Logoi skal nå frem til. Hans udtrykslegeme, vor planet jorden, er endnu ikke en hellig planet. Jordånden befinder sig endnu meget langt fra blot en så relativ fuldkommenhed, som et bevidst menneske kan opfatte.

Udviklingstrinet hos jordånden påvirker ethvert atom i hans legeme – et involutionært væsens legeme. Virkningen af denne ufuldkommenhed, som ikke er den planetariske Logos', men jordåndens, viser sig i forekomsten af sygdom hos alle former i

samtlig naturrigger. Mineraler er genstand for sygdom og nedbrydning; selv »metaltræthed« er et registreret videnskabeligt faktum. Planter og dyr er alle modtagelige for sygdom i deres formers struktur, og sygdom og død er iboende de atomer, som alle organismer er opbygget af. Mennesket er ingen undtagelse. Sygdom er således ikke et resultat af forkert tænkning, som jeg så ofte har fortalt jer, eller af mislykket bekræftelse af det guddommelige. Sygdom er iboende selve formnaturen og viser derved de ufuldkommenheder, som jordånden lider af. Sygdom er metoden par excellence, hvormed dette elementalliv bevarer sin integritet og evne til at reabsorbere det, der er hans, men som er blevet bragt ind under en anden styring på grund af den tiltrækkende kraft fra det liv, der besjæler ethvert af naturriggerne i løbet af en inkarnationscyklus.

Dette vil sikkert give jer en ny opfattelse af sygdom. Mennesket skaber under sjælsimpuls og gennem vilje til at inkarnere en form, der er sammensat af substans, som allerede er underkastet bestemte betingelser. Den er allerede gennemtrængt af livsimpulser fra jordånden. Ved at gøre dette påtager mennesket sig ansvaret for denne elementalform, men på samme tid begrænses han definitivt af naturen i de atomer, som denne form er sammensat af. Den atomare substans, hvorigennem jordånden udtrykker sig, bærer altid i sig »tilbagevendelsens kim«, der muliggør reabsorption. Substansen er endvidere sammensat af mange forskellige kvaliteter og typer af materie, lige fra den allergroveste til den allerfineste, som fx kvaliteten i den substans, der gør det muligt for en Buddha eller en Kristus at træde frem. Jordens herre, den planetariske Logos, kan ikke finde en substans, som besjæles af jordånden, og som i kvalitet og natur er tilstrækkelig ren. Han har derfor ikke mulighed for at materialisere sig eller træde frem, således som Buddha eller Kristus kan. Kun ganske få medlemmer i Shamballas råds-kammer kan finde den nødvendige og rette substans for at kunne manifestere sig. Derfor kan de ikke inkarnere i et fast fysisk legeme, men må anvende et æterisk legeme.

Der findes således tre typer af liv, der påvirker et menneskes tilsynekomst i et fast legeme i en begrænset manifestation eller inkarnation:

1. Det åndelige menneskes eget liv, der overføres fra monaden via sjælen til størstedelen af den manifesterede eksistens.
2. Summen af det liv, der udgør det fjerde naturriges, menneskeriget, elementalliv. Dette liv er fremdeles et aspekt af jordåndens liv (ifølge loven om isolation eller begrænsning).
3. Summen af det liv, der er iboende selve den atomare substans – den substans, som alle former er gjort af. Dette er jordåndens liv.

Der henvises ikke her til sjælen i et atom eller sjælen i en form, stor eller lille, men udelukkende til livsaspektet eller det første aspekt. Det kommer til udtryk som viljen-til-at-være. Til trods for, at det altid er til stede, så er det kun aktivt i formens livsforløb eller i den skabende manifestationsfase. Det er her, viljen gør sig gældende, og her at relationen mellem vilje, form og inkarnation findes.

En af de faktorer, der styrer inkarnationen, er tilstedeværelsen af det, der kaldes viljen-til-at-leve. Når den er til stede i mennesket og er kraftig, så er mennesket fast forankret på det fysiske plan. Når den er meget svag eller trækker sig tilbage, så dør mennesket. I teknisk og okkult forstand opretholdes livet i det fysiske legeme af en impuls, som kommer fra det inkarnerede åndelige menneskes stærke vilje-til-at-være, og som øver pres på den magnetiske kraft i det planetariske liv, der er iboende ethvert atom i formnaturen. Det er ved hjælp af disse atomer – isolerede og fastholdt i formen af loven om tiltrækning – at mennesket kan komme i inkarnation på det fysiske plan. Denne magnetiske kraft er udtryk for det planetariske væsens vilje (hvis jeg kan anvende sådanne ord om betydningen af den sammenhæng, der kendetegner jordånden). Det er hans bestemte bevidsthedstilstand, der projiceres til en isoleret form, skabt, besjælet og beboet af en sjæl, af et levende menneske.

Jeg har flere gange anvendt udtrykket »isoleret form«, for det er dette særlige aspekt af isolation, som er betingende for menneskets fysiske legeme (eller for den sags skyld for enhver levende form), og som adskiller det eller gør det sammenhængende, så det midlertidigt kan leve sit eget liv som respons på presset fra den inkarnerende sjæls livskraft. Hele den samlede

kraft, der findes i de adskilte og isolerede atomer – specielt mht. jordåndens planetariske struktur – er midlertidig uvirksom, hvad angår den individuelle reaktion på det planetariske liv. Alene de sammenholdende, magnetiske kvaliteter består i enhver aktivitetsform og i forening med det åndelige menneskes eller med ethvert besjælet væsens vilje-til-at-leve. Dette skaber en sammenhængende form, der holdes sammen af to aspekter af livskraft: livskraften hos jordånden og livskraften hos det åndelige menneske. Derfor kan det siges – med disse ord i et forsøg på at nå frem til en forståelse – at to aspekter af liv og to former for vilje eller hensigt bringes sammen. Den højere er evolutionær og den lavere er involutionsær i sin natur. Det er det, der skaber konflikten. Den ene energitype er evolutionær og den anden er involutionsær. Det er disse kræfter i konflikt, der er ophav til problematikken om dualitet – en højere og lavere dualitet på mange forskellige og varierende stadier. Den endelige fase i konflikten udkæmpes eller snarere gennemleves, når tærskelens vogter og nærværelsens engel står over for hinanden. Det er under denne periode mod fuldkommengørelse, at der kommer en afslutning på tiltrækningen eller konflikten mellem det involutionsære liv og det evolutionære liv, mellem den ufuldkomne magnetiske vilje i de elementale kræfter (der er iboende de atomer, som personlighedens tre legemer er gjort af) og viljen hos det åndelige menneske, der befinder sig på grænsen til frigørelse fra substansens magnetiske kontrol.

Jordånden har en modsvarighed i det åndelige menneskes skabte udtryk. Denne modsvarighed er personlighedselementalen. Personlighedselementalen kan være og er ofte en ufuldkommen kraft, der helt og holdent styres af begær, hvorfor en virkelig personlighedsintegration ikke er til stede. Den kan imidlertid også være en højt organiseret og stærk faktor, der frembringer det, der kaldes en højt udviklet personlighed, og kan være et effektivt instrument for det åndelige menneske i de tre verdener for evolution. Dette efterfølges senere af konflikterne på discipelskabets vej og på indvielsens vej. Derefter dominerer det åndelige menneskes livskraft og hans vilje til at manifestere det guddommelige i en sådan grad, at personlighedens død bliver følgen. Dette kulminerer ved tidspunktet for

den tredje indvielse. Ved denne erfaring kommer den monadiske vilje ind med en sådan dynamisk styrke, at viljen hos den trefoldige personligheds elementalliv helt og holdent ophører.

Men (for at vende tilbage til vort emne) den atomare substans, der er præget af jordåndens liv og af drivkraften fra dens begyndende vilje, viser sig som magnetisk kraft og er i konstant konflikt med sjælens liv, der befinder sig i sjælens manifestationslegeme. Denne konflikt eller friktion er hovedårsagen til det, I kalder sygdom.

Sygdom er disharmoni. Ild ved friktion er årsagen. De sygdomsramte områder er friktionsområder, hvor den atomare substans midlertidigt forsøger at gøre sin egen type af livskraft gældende og responderer (undertiden indtil døden indtræder) på den magnetiske tiltrækningskraft fra jordåndens vilje. Viser denne tiltrækningskraft sig at være tilstrækkelig stærk, vil friktionen i den atomare struktur, der findes inden for et æterisk centers område, være af en sådan natur, at selve sygdommen forværres, og det åndelige menneskes liv trækkes langsomt eller hurtigt tilbage. Ønsket om at leve, den åndelige vilje-til-at-være, er ikke længere lige så stærk som viljen til at blive reabsorberet – viljen hos de atomer, der danner det fysiske legeme. Mennesket dør derfor i dette ords almindelige betydning.

Det planetariske liv siger »timen for genabsorption er kommet. Vend tilbage til mig«. Tilskyndelsen til at vende tilbage er i vor tid den dominerende grundtone i den substans, menneskehedens legemer er opbygget af. Den er ansvarlig for den dårlige sundhedstilstand, der præger de store menneskemasser. Denne tendens har været herskende gennem århundreder. Holdningen er imidlertid langsomt ved at ændre sig, og den tid vil snart komme, hvor legemernes atomer eller de elementale kræfter kun kan blive sendt tilbage ad genabsorptionsvejen som følge af det åndelige menneskes vilje og som respons på hans udtrykkelige befaling og ikke som respons på den magnetiske tiltrækningskraft fra jordånden.

Vi har indtil nu i vor gennemgang af love og regler set, at sygdom og død fundamentalt skyldes det solare livs tilbagetrækning (sjælsenergien, undertiden benævnt som solarild) enten fra et bestemt område i legemet eller fra hele legemet.

Denne kendsgerning bør minde de studerende om nødvendigheden af at skelne mellem »de lunare herrers« kraft eller liv, der findes i ethvert atom, som alle organer og former er opbygget af, og den sjælsenergi, der gennemtrænger hele legemet som en integrerende faktor. Rent symbolsk findes der således perioder, hvor disse lunare herrers liv er så dominerende, at sjælens liv overskygges i en bestemt region, og den efterfølgende tilbagetrækning af det solare liv skaber sygdom, eller – sagt på en anden måde – den friktion, der bliver resultatet, når de lunare herrer ikke giver efter, skaber sygdom. Alligevel er døden ikke et tegn på, at de lunare herrer har vundet, men snarere på, at sjælsenergien er trukket helt tilbage i overensstemmelse med sjælens plan, og fordi livscyklen er fuldbyrdet, hvorved de lunare herrer lades alene tilbage. Til tider (fordi det også indgår i sjælens plan) står de lunare herrer som midlertidige sejrherre, selv om døden ikke indtræder. Rekonvalescens har stor betydning for en gradvis tilbagevenden af sjælsenergien, og dens efterfølgende styring af de lunare herrer. Dette aspekt af sjælsenergi er ikke et aspekt af de energier, der fører til og udtrykker sjælskvalitet. Det er *livs*-energi, der kommer fra monaden og passerer gennem sjælen og anvender den som en kanal og et instrument til kontakt. Livsenergiens direkte kanal er sutratmaen, hvilket burde være overflødig at nævne. Det er ikke antahkaranaen eller den skabende tråd eller bevidsthedstråden. De bliver ofte inaktive, når akutte sygdomme opstår, og livsaspektet svækkes eller det trækker sig hurtigt eller langsomt tilbage.

I kan således se, hvorfor de, som det er lykkedes at opbygge antahkaranaen, regnbuebroen mellem monaden og personligheden, har etableret en kontakt (der ikke eksisterer for gennemsnitsmennesket) mellem monaden, livets kilde, og personligheden – det objektive udtryk for dette liv. Monaden, og ikke sjælen, styrer da det ydre udtryks cykler, og den indviede dør da efter sin egen vilje og i overensstemmelse med Planen eller arbejdets behov. Dette gælder naturligvis kun indviede af høj grad. Jeg mener, at disse forklaringer kan have jeres interesse og være nyttige for jer. Et andet punkt, der kan udledes af det tidligere nævnte, viser det guddommelige livs altomfattende natur, for de lunare herrer er aspekter af dette liv på lignende

måde, som sjælsenergien er det.

Det er derfor af stor betydning, at der opfordres til kremation og ikke til den nuværende begravelsesmetode. Kremation giver de lunare herrers liv tilbage til det centrale livsreservoir på en hurtigere måde end nogen anden metode, for »vor Gud er en fortærende ild«, og alle ild er beslægtede med den centrale ild.

Lad os derefter studere den regel, der hører til OTTENDE LOV.

FEMTE REGEL (Tidligere første regel)

Healeren må søge at sammenkæde sin sjæl, sit hjerte, sin hjerne og sine hænder. Da kan han lade den vitale helbredende kraft strømme mod patienten. Dette er *magnetisk arbejde*. Det kan helbrede sygdomme, eller det kan forværre den såkaldt onde tilstand, afhængig af healerens viden.

Healeren må søge at sammenkæde sin sjæl, sin hjerne, sit hjerte og sin auriske udstråling. Da kan hans nærværelse give næring til patientens sjælsliv. Dette er *udstrålende arbejde*. Der er intet behov for hænderne. Sjælen udfolder sin kraft. Patientens sjæl reagerer gennem auraens reaktion på udstrålingen fra healerens aura, der er fyldt med sjælsenergi.

Allerede efter en flygtig gennemlæsning af denne regel vil det være indlysende, hvor vigtig den er for et vellykket healingsarbejde. Den sammenfatter de to behandlingsmetoder, som er baseret på to forskellige evner hos healeren, som er funderet på to grupper af relaterede aspekter i healerens personlighed, og som indikerer to forskellige udviklingstrin hos healeren. En analyse af denne regel vil give en endnu større forestilling om dens betydning, for den angiver ikke kun den retning, ad hvilken healeren må uddanne sig, men også hvilke bestemte indre relationer, der skal være til stede, og at de afhænger af healerens evolutionstrin. Igen er det således, at i det ene tilfælde er det patientens fysiske legeme, der er genstand for behand-

lingen, mens det i det andet tilfælde er patientens sjæl, der vil føle virkningen af den helbredende energi. I det første tilfælde arbejder healeren med prana eller vital planetarisk fluidum, og i det andet med sjælsenergi.

Vi kan ud fra denne regel opdele healere i to grupper: den ene gruppe arbejder med det vitale æteriske fluidum, som vi kalder prana, og den anden gruppe arbejder på et langt højere niveau og anvender evnen til at tiltrække sjælsenergi til healerens legeme (eller rettere personlighed) og sender den videre fra det nødvendige center til det tilsvarende center i patientens legeme, men denne gang ved at stimulere patientens aura, der styres af patientens sjæl. Disse to energityper har to helt forskellige kvaliteter. Den ene vedrører helt og holdent personligheden og benævnes undertiden *animal magnetisme*, og den anden vedrører sjælen og indebærer en behandlingsform, der kaldes *udstråling*.

Her bør det bemærkes, at der i virkeligheden findes tre forskellige typer af healere:

1. Den healer, som udelukkende arbejder med magnetisme, og som tager det helbredende vitale liv fra planetens æteriske legeme i anvendelse, idet han lader sit eget æteriske legeme virke som en kanal, hvorigennem prana kan strømme ind i patientens vitale legeme.
2. Den healer, som kan arbejde på et højere niveau, og som følge deraf med en højere type patient. Han anvender energien fra sin egen overskyggende sjæl sammen med energien fra sin egen individualiserede sjæl og udstråler energien til patientens sjæl via sin egen og patientens aura.
3. Den healer, som kan anvende disse to teknikker, og som har kontaktområder og muligheder for sit virke, der er langt større end de to førstnævnte. Han kan anvende sjælsenergien med samme lethed, som han anvender den vitale pranakraft, og kan således mestre de to metoder, der styrer de to relaterede evner. Denne type af healer er langt mere sjælden end de to andre.

I vore dage findes der intet tilfredsstillende undervisnings-

stem i åndelig healing for kommende healere. I stedet for er der bestræbelser i gang for at basere hele fremgangsmåden og de anvendte teknikker på rent mentale niveauer, på systemer til bekræftelse, på metoder for bøn, på stimulering af patientens vilje-til-at-leve og på i enkelte tilfælde magnetiske eller hypnotiske påvirkninger i relation til det æteriske legeme. Forskellige former for tilpasset subjektiv tænkning læres, men der findes endnu ingen sand formulering af en intelligent og forventet helbredelse, kun healerens og patientens vage tro og blinde selv-suggestion i retning af det, de mener en erkendelse og bekræftelse af det guddommelige burde fremkalde.

Sand healing er imidlertid baseret på bestemte almene principper, der kræver en definitiv mental accept. Ikke desto mindre er de metoder, der anvender de æteriske strømme og centrene i det æteriske legeme lige så fysiske, som håndspålæggelse og oprettelse af forbindelser, der indvirker på det fysiske legeme. De er på ingen måde af mental natur og kræver ikke tilpasning og tankekoncentration af patienten. Det æteriske legeme er fysisk i sin natur; dette må ikke glemmes og kræver derfor ofte gentagelse. Som vi tidligere har set, er der tre grundlæggende principper, som healeren bygger og tror på, og det vil hjælpe ham meget, hvis patienten også accepterer dem:

1. Adskillelse findes ikke i virkeligheden. Planetens æteriske legeme er en ubrudt og kontinuerlig helhed; i dette æteriske legeme er både healerens og patientens æteriske legeme en integreret del.
2. Der findes en ubrydelig forbindelse (det opfattes muligvis ikke) mellem healerens og patientens æteriske legeme. Når kontakt er oprettet, kan den anvendes til en målrettet cirkulation af energier.
3. Forbindelseskanalerne kan overføre mange forskellige energityper fra healer til patient. I denne kendsgerning ligger både håb og fare.

Der findes andre principper, men i relation til denne regel er disse tre væsentlige og forklarende. Meget er derfor afhængig

af healerens viden, forståelse og opfattelsesevne. Faren ved både udstrålende healing og magnetisk healing ligger i, at healeren, når han *ikke* er skolet, kan overføre mængder af prana, eller distribuere mængder af sjælsenergi, der kan føre til døden såvel som til livet. En healer kan oplade sit æteriske legeme med så megen prana og projicere den med en sådan voldsomhed ind i patientens æteriske legeme, at det vil gøre langt mere skade end gavn. Kun gennem længere tids praktisering vil healeren lære at udstråle den rette mængde energi, og han gør i begyndelsen klogt i at anvende så lidt energi som muligt, hvorefter han gradvis kan øge kvantiteten, efterhånden som han får større erfaring. Sagt mere generaliserende og med en påmindelse om, at der altid findes mange undtagelser til alle regler, så arbejder den magnetiske healer med mindre udviklede mennesker end den åndelige healer, der anvender sjælsudstråling. Den magnetiske healer vil hovedsageligt behandle de sygdomme, der forekommer under mellemgulvet. Den åndelige healer arbejder hovedsageligt med den øverste del af legemet gennem centrene over mellemgulvet og med hovedcentret, hvorved han kan kontrollere alle centre i hele legemet. Hans arbejde er mest vanskeligt og subtilt og medfører langt større farer. Den sande healer, der er indviet, anvender begge metoder med samme letthed.

Det er interessant at fremhæve, skønt det ikke er særligt anvendeligt for jer, at der findes endnu to grupper af healere, som man til tider kan møde. Deres arbejdsmetode adskiller sig fuldstændigt fra de to ovennævnte metoder. Det drejer sig om:

1. Bestemte healere – som er meget sjældne – der har opbygget en relation med jordånden, herskeren for alle de lunare herrer. Ved anvendelse af visse formler og efter at have praktiseret det i nogen tid kan disse healere påkalde hans hjælp, og rent faktisk kræve den. Jeg vil fraråde alle interesserede studerende i at tænke i disse baner og i at prøve på at etablere kontakt eller at påkalde hans hjælp. Kun indviede af høj grad kan uden risiko henvende sig til denne kraftfulde involutionsnære elemental, og de gør det kun i tilfælde af epidemier og internationale katastrofer som fx verdenskrig, hvor tusinder

og atter tusinder af legemer er berørt. Hvis en person, der ikke er særligt højt udviklet, ville prøve at etablere kontakt, så ville han højst sandsynligt kun opnå at stimulere de lunare herrer i sit eget lille system i en sådan grad, at hans lavere natur i alt for stor udstrækning ville blive vitaliseret – undertiden endog med døden til følge.

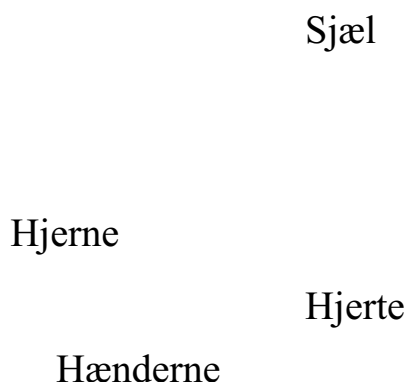
2. Andre healere, der ikke er så sjældne, som første gruppe, men alligevel relativt få, virker i samarbejde med en healingdeva. Sådanne devaer eksisterer, og de har evnen til at skænke liv. De er for de lunare herrer, hvad de store liv i Shamballa er for os. De er ikke en trussel for menneskeheden, men de er ikke nemme at få kontakt med, undtagen på et bestemt stadium på Vejen, hvor der symbolsk set eksisterer en portal eller et kontaktpunkt mellem de to evolutioner, for devaerne befinder sig ikke på den involutionsære bue. Relationen etableres gennem affinitet, men den kan kun tilvejebringes af devaen og ikke af healeren. Såfremt healeren er meget fremskreden, kan hans mester instruere en af de tjenende devaer om at hjælpe ham. Kun healere, der er præget af stor renhed og styret af helt uselviske motiver, kan tiltrække disse engle, og når det sker bliver kraften i deres healing betydeligt større, og de begår færre fejltagelser. Fx forsøger de ikke at behandle patienter, der ikke har nogen mulighed for helbredelse. Dødens engel (og denne gang taler jeg ikke symbolsk men henviser til en eksisterende deva) vil ikke tillade en healende deva at samarbejde. De har kun tilladelse til at nærme sig, når helbredelse er mulig.

Vi skal nu se på hver sætning i denne regel og studere meningen, idet der ligger større betydning i dem, end man umiddelbart ser. Den første sætning i hvert afsnit af denne regel begynder med en vigtig opfordring til healeren:

Healeren må søge at sammenkæde sin sjæl, sit hjerte, sin hjerne og sine hænder. Da kan han lade den vitale helbredende kraft strømme mod patienten.

Det er en metode, der gælder den laveste type af de sande ånde-

lige healere. Derfor er to aspekter af det faste fysiske legeme inkluderet: hjernen og hænderne. Healeren arbejder således gennem en triangel og to energibaner. Det kan illustreres med følgende diagram:

Trianglen fuldendes, når behandlingen er færdig, idet energien trækkes tilbage fra hænderne og føres tilbage til hjernen og derfra ved brug af viljen tilbage til sjælen. Når healeren (ved at etablere koordination) har kædet sig sammen med sin sjæl, trækker han sjælsenergi ned til sit hjertecenter, hvorfra han overfører den til hjernen, hvor den definitivt fokuseres. Med aijnacentret som distribuerende center anvender han sine hænder som det redskab, hvorigennem den styrede energi kan nå det område i patientens legeme, hvor sygdommen findes. Han sender energien ind i det af patientens centre, som ligger nærmest det syge område, og som styrer denne region, og fra dette center gennemtrænger energien den omkringliggende del af legemet, idet den både trænger ind til sygdomskernen og ud til den yderste del af regionen.

Han kan anvende sine hænder på to måder, og han kan benytte to metoder:

1. *Hænderne lægges direkte på.* Denne metode anvendes, når det syge område er nøje lokaliseret. Hænderne lægges på det center i rygsøjlen eller i hovedet, der styrer det sygdomsramte område – den højre hånd lægges på centret i rygsøjlen og

den venstre hånd lægges på den del af legemet, der er lige foran det aktuelle område og over den del af underlivet, brystet eller hovedet, hvor patienten klager over smerter. Hænderne holdes i denne position lige så længe som healeren kan fastholde trianglen sjæl, hjerte og hjerne klart i sin bevidsthed.

2. *Hænderne bevæges.* Efter at have fastslået sygdommens art og derefter lokaliseret det involverede center i rygsøjlen eller i hovedet, skaber healeren en cirkulation af energi (ved at bevæge sine hænder) gennem det center i patientens legeme, der styrer det syge område, og derefter udad gennem dette center mod sig selv. Han anvender først den højre hånd og holder den et øjeblik over det syge organ eller område og trækker den langsomt tilbage mod sig selv. Hurtigt efter gør han den samme bevægelse med venstre hånd. I vil bemærke, at her anvendes begge hænder *positivt*. Aldrig nogen sinde må der åbnes mulighed for, at et aspekt eller en del af healerens legeme eller legemer kan blive negative, og den opfattelse, at den højre hånd er positiv og den venstre er negativ, kan I godt forkaste. Var den ene hånd negativ, ville healeren være tilbøjelig til at absorbere de syge atomer, som det er lykkedes ham at trække ud af det sygdomsramte område. De responderer ikke på hans hænders bevægelse gennem det center i patientens legeme, der er nærmest selve sygdommens rod, men de trækkes ud gennem det område, der har responderet på sygdommen.

I det første tilfælde, ved at pålægge stille og rolige hænder, strømmer energien mellem de to hænder og frem og tilbage til det syge område. Under hele forløbet anvendes rygsøjleens center; giver den oprettede aktivitet et godt resultat, så brænder og absorberer den de kræfter, der forårsagede sygdommen, så de ikke kan trænge ind i healerens legeme. I det andet tilfælde trækkes kræfterne ud under påvirkning af de energier, der passerer gennem hænderne, der en efter en bevæges i regelmæssig rytme. De passerer gennem hænderne, men de er ikke i stand til at fokusere sig dér på grund af den koncentration af healingsenergier, der findes i hænderne.

Healere på den anden, tredje og femte stråle anvender for det meste metoden med at lægge hænderne på eller *magnetisk healing*. Med dette udtryk menes den direkte behandling ved at lægge hænderne på patientens fysiske legeme, og ikke hændernes bevægelse som i den anden metode, hvor hænderne er dybt inde i patientens æteriske legeme og uden tvivl arbejder i æterisk stof. Healere på første, fjerde og syvende stråle anvender denne »dyberegående håndmetode«, som den til tider kaldes. En sjette stråle healer er sjældent og har kun gode resultater, når han er højt udviklet. Han vil da veksle mellem begge metoder.

Alle åndeligt fremskredne healere anvender begge hænder. Men først og fremmest rådes alle healere til at konstatere, hvilken stråle de er på, og derefter til at dygtiggøre sig i den helbredelsesform eller helbredelsesmetode, der passer bedst til strålen. Når de er blevet tilstrækkeligt effektive og i stand til at arbejde let og ubesværet, kan de begynde at arbejde med behandlingsmetoder, der ikke er lige så nemme at tilpasse stråletypen. Mennesker på sjette stråle rådes til at afstå fra at heale, indtil de er nået (bevidst) frem til den indviedes stadium. Når healeren mestrer begge metoder for magnetisk healing, kan han anvende begge skiftevis i behandlingsforløbet, eller han kan begynde med magnetiske strygninger for at fremkalde en ændret aktivitet i det syge område, og derefter slutte med at lægge hænderne direkte på det syge område.

Som afslutning af behandlingsforløbet finder der en »forsegling af triangelen« sted. Den energi, der hidtil er passeret ind i hænderne via ajnacentret fra hjernen, trækkes tilbage til ajnacentret, og derfra sendes den – ved viljens kraft – til sjælen. Der er bogstaveligt talt blevet »slukket« for den helbredende kraft, og den er sendt tilbage. Den er ikke længere tilgængelig.

Under hele healingsforløbet siger healeren intet. Han fremsiger ingen bekræftelse og anvender ingen healingsmantra. Den skitserede proces angår den virkning, som energi eller sjælskraft har, når den virker på kraft. Det er et punkt, der må understreges. Healerens opgave er at bevare en tilstand med intens koncentration på den triangel, »der består af levende energibaner« (som den er blevet beskrevet) i sin egen firfoldige aura – helbedsauraen, det æteriske legeme, det astrale legeme og det

mentale legeme. Denne tilstand skal han bevare intakt og stabilt under hele healingsforløbet. Sjæl-hjerte-hjerne skal være sammenkædet på en så »oplyst« måde, at en sand clairvoyant vil kunne se en strålende triangel i healerens aura. Muligvis vil han ikke kunne se det højeste punkt på triangelen (som er sjælen), hvis han ikke selv er højt udviklet, men han kan ikke undgå at se tegn på dens eksistens i de energier, der strømmer ind til hjertet og fra hjertet til hjernen. Arbejdet, der udføres, er et *stille* arbejde. Derfor er der på intet tidspunkt tab af kraft, hvilket altid sker gennem det talte ord eller ved bekræftelse. Det er ikke muligt at fastholde triangelen geometrisk korrekt og magnetisk polariseret, hvis blot healeren udtaler så meget som en enkelt lyd. Det forudsætter, at koordinationen og koncentrationen foregår på et højt udviklingstrin, og det antyder for jer, i hvilken retning healerens uddannelse skal foregå.

Denne healingsmetode kan »kurere sygdom eller forværre den dårlige tilstand, alt efter healerens viden«. I visse henseender (skønt det er en healingsmetode, som ikke er den højeste) er den ikke desto mindre den metode, der indebærer det største ansvar, idet patientens sjæl ved udstrålende healing arbejder sammen med healeren, og da er det sjælen, der har det største ansvar. Ved magnetisk healing er det nødvendigt, at healeren har et nært samarbejde med den læge eller kirurg, der behandler patienten. De kan supplere med teknisk viden og således forebygge, at healeren gør noget forkert.

Når der er tegn på, at døden er nær og »tegnene på død« er observeret af både læge og healer, skal healeren ikke nødvendigvis standse sit arbejde. Ved at fortsætte forværre han muligvis den dårlige tilstand, men til trods herfor hjælper han patienten ved at fremskynde den normale dødsproces. Det gamle ordsprog »hvor der er liv, er der håb« gælder ikke i alle tilfælde. Livet kan og bliver ofte forlænget, selv om sjælens vilje er rettet imod tilbagetrækning af sjællivet; livet i de lunare herrers atomer kan næres i lang tid, og dette bekymrer i høj grad det åndelige menneske, der er bevidst om processen og sin sjæls hensigt. Det, der holdes i live, er det fysiske legeme, men det sande menneske er ikke længere fokuseret dér.

Der kommer uundgåeligt et tidspunkt, fx i tilfælde af ondar-

tede sygdomme, hvor lægen véd, det kun er et spørgsmål om tid, og den åndelige healer kan lære at observere de samme tegn. I stedet for som nu, hvor lægen og healeren forholder sig tavse over for patienten, vil den resterende levetid i fremtiden blive anvendt (såfremt patientens tilstand tillader det) til en passende forberedelse til sjælens »velgørende og lykkelige tilbage-trækning«. Patientens familie og venner vil ligeledes deltage i denne forberedelse. I den nye verdensreligions tidlige stadier vil denne indstilling til døden blive indprentet. Man vil tilegne sig en helt ny opfattelse af døden med betoning på bevidst tilbage-trækning. Jordfæstelser eller snarere kremationer vil blive glædelige begivenheder, fordi vægten vil blive lagt på frigørelse og tilbagevenden.

Det magnetiske arbejde vil helbrede, hvis det er patientens skæbne, hvis sjælen helt uventet har til hensigt at forlænge livscyklen for at fuldføre en pligt, eller hvis patienten er højt åndeligt udviklet, og Hierarkiet ønsker hans tjeneste endnu en tid.

Lad os nu studere udstrålende healing.

Vi skal nu beskæftige os med en helt anden situation end den, vi netop har set på. I udstrålende healing arbejder patienten (bevidst eller ubevidst) og healeren sammen. Den grundlæggende forudsætning for udstrålende healing er, at patienten i det mindste i nogen grad har etableret sjælskontakt. Når healeren har konstateret, at det er tilfældet, så véd han, at der findes en kontaktkanal, og at *sjælsinteressen* kan vækkes i dens repræsentant, dvs. mennesket på det fysiske plan. Han véd også, at resultatet i udstrålende healing i stor udstrækning er afhængig af hans egen sjæls formåen til at etablere en fast relation med patientens sjæl. Når patienten er bevidst og i stand til at samarbejde, er det en stor hjælp i arbejdet. Healerens evne til at benytte sig af koordinationen og til at konstatere kontakt, vil influere på kvaliteten af den hjælp, han vil være i stand til at yde den, der har behov for hans bistand. Selv om patienten er bevidstløs, indebærer det ikke nogen egentlig hindring, forudsat at healeren kan sætte sin egen og patientens sjæl i forbindelse med hinanden. I nogle tilfælde kan det endog være til hjælp, hvis patienten er bevidstløs, for en for ivrig, stærk og utålmo-

dig hjælp kan modvirke healerens rolige, stille og kontrollerede arbejde.

Så snart forbindelsen er etableret, består healerens arbejde alene i at holde forbindelsen stabil. Intet må forstyrre det arbejde, som udføres af patientens sjæl, og som er påbegyndt ved healerens hjælp. Mesteren Jesus på korset kunne ikke respondere på noget redningsforsøg (selv om han havde ønsket det), fordi sjælslegemet var tilintetgjort, hvilket altid er tilfældet ved fjerde indvielse. Der fandtes intet, der kunne respondere på en påkaldende kraft fra en interesseret eller kærlig person. I sin egenskab af adept, hvor monadisk bevidsthed er fuldstændigt etableret, kunne de kræfter, der var tilgængelige for Jesus, ikke anvendes til at redde hans fysiske legeme. Men vi må samtidig huske, at han havde ikke noget ønske om at redde det, fordi han nu besad evnen (senere beskrevet i evangelierne) til viljesmæssigt at skabe et legeme, der passede til hans behov. Apostlenes subtile og subjektive synd var, at de var ikke interesseret i at opvække mesterens levende aktivitet for hans egen skyld (selv om han aldrig ville reagere på det, men det vidste de ikke), for de var fuldstændigt optaget af deres egen sorg. Havde de forsøgt at opvække ham, ville det have været nytteløst, men det gode, der kunne have kommet dem til del, og den åbenbaring, de kunne have fået om sjælens udødelighed, ville have givet dem stor oplysning og kunne have skabt en kristendom bygget op omkring en levende Kristus og ikke omkring en død Kristus.

Ved udstrålende healing siges det, at »healeren skal forsøge at sammenkæde sin sjæl, sin hjerne, sit hjerte og sin aurodstråling«. I kan bemærke, at der er to punkter forbundet med denne specielle instruktion, der er helt anderledes end instruktionen for magnetisk healing:

1. Rækkefølgen i den skabte energitriangel er anderledes.
2. Metoderne til kontakt er subtile og ikke håndgribelige.

Den energi, der frigøres, følger en direkte linje med kontakt til hjernen, og healeren tager udgangspunkt i en lukket triangel og ikke i en åben, således som det er tilfældet ved magnetisk healing. Den triangel, der skabes, er ganske enkel, og der findes

ingen fysisk kontakt og udstrømning som i magnetisk healing:

Sjæl

Hjerne

Hjerte

Healerens hjerne medvirker, men der findes ingen fysisk kontakt af nogen art med patienten. Resultatet er en vedvarende cirkulation af kraft fra sjælen og tilbage til sjælen. Dette må nødvendigvis fremkalde en styrkelse og vitalisering af healerens trefoldige personlighed og aurodstråling. En clairvoyant person vil kunne se, at hans aura har udvidet sig meget og er i hurtig bevægelse og får tilført energi fra lyset af hans egen sjæl, men at al dens udstråling er rettet mod patienten. Med dette menes, at healerens helbredende kraft stimulerer patientens tre personlighedslegemer. Patientens sjæl får således hjælp til det arbejde, den skal udføre. Healeren vil som en konsekvens finde det nødvendigt at stå ved den side af patienten, hvor sygdommen er lokaliseret, således at hans auras udstråling nemmere kan trænge igennem. Det er den enkleste måde, men ikke den mest virkningsfulde. I de tilfælde, hvor patientens vitalitet er stærk, skal han ligge på siden, og healeren skal stå bag ham, således at den energi, der strømmer igennem – som healeren kan anvende og som kraftfuldt vitaliserer hans aura med sjæleenergi – kan påvirke patientens aura og således lette indstrømningen til det rette center eller centre af den helbredende udstråling, som healeren formidler. Er patienten meget højt udviklet, så skal healeren stå ved patientens hoved. Hans personlige påvirkning er i dette tilfælde ikke så stor, men det betyder intet, fordi det er ikke nødvendigt. Patientens sjæl vil være tilstrækkelig til denne opgave. Det er blot nødvendigt, at healerens aura forenes med patientens aura og skaber en zone med en ro-

lig rytmisk aktivitet omkring hovedcentret. Her kræves ingen fysisk kontakt med hænderne, og healeren må på ingen måde berøre patienten.

Det hele kan sammenfattes for os i ordene: »Da kan hans nærværelse give næring til patientens sjælsliv. Dette er udstrålende arbejde. Der er intet behov for hænderne«.

Rent symbolsk er det, som om en stor krafthvirvel skabes ved kontakten mellem de to auraer og ved deres høje vibration. Dette letter arbejdet for patientens sjæl. Hvis en indviet er til stede, så vil han se en gylden strøm af energi, der strømmer direkte ned gennem de vitaliserede legemer i patientens personlighed til centret nærmest det syge område. Energien rettes via hovedcentret direkte mod det syge område, og også healerens aura er rettet mod dette område. Patientens mentale holdning styrkes og klares af den mentale udstråling fra healerens aura. Patientens ofte meget kraftfulde emotionelle reaktioner bliver ligeledes påvirket, så han kan opnå en dæmpet og rolig tilstand, og healerens æteriske aura og helbredsauraen har en tydelig indvirkning på de tilsvarende aspekter i patientens aura.

Udstrålende healing kan etableres ved, at de to auraer forenes, og at begge er modtagelige for sjælskontakt. Sjælsaspektet hos begge personer (under sjælens kontrol) styres derefter direkte mod en region i patientens fysiske legeme. Dette fremkalder en meget stærk virkning i den sygdomsramte region, og det center, der er lokaliseret i samme område, bliver voldsomt vitaliseret. Healerens arbejde under denne proces foregår i intens stilhed. Efter at have oprettet kontakt venter han og skal blot holde sin sjælskoordination stabil, og holde alt ude, der kan forstyrre hans personlighedslegemer. Hans opgave blev tilendebragt, da han oprettede sin egen sjælskontakt og derefter rakte ud og kontaktede patientens sjæl. Dette kunne han gøre, for han véd, at alle sjæle er ét. I sidste instans vil kunsten at heale blive en af de synlige faktorer, der beviser alle sjæles enhed.

Denne regel afsluttes derfor med ordene: »Patientens sjæl reagerer gennem auraens reaktion på udstrålingen fra healerens aura, der er fyldt med sjælsenergi«. Det er følgelig et spørgsmål om, at begge parters sjælsenergi mødes på alle tre niveauer for

menneskelig bevidsthed. Udtrykket »sjælen« står her i ental, fordi enhed blev opnået (omend kun for et øjeblik). Patientens sjæl opfatter denne enhed gennem den »okkulte stimulering« af auraen og gennem dens modtagelighed for de indstrømmende udstrålinger fra healerens aura. Hele denne strøm af sjælsenergi gennem de forbundne auraer rettes som en samlet kraft mod den sygdomsramte region i patientens legeme. I kan således se, at arbejdet kan fortsætte bevidst eller ubevidst og føre enten til helbredelse eller til den »stimulering af atomerne, der under sjælens styring fører til frigørelse«, som *Den gamle kommentar* beskriver dødsprocessen.

Når det står klart, at det er patientens skæbne at dø, så ændres healerens teknik. Han skal da tage plads ved patientens hoved og herfra føre hele sin egen udstråling i retning mod det syge område, hvilket nødvendigvis vil forårsage en kraftig øgning i vibrationsaktiviteten. I mellemtiden begynder patienten bevidst gennem hjerneopfattelse eller ubevidst under sjælens styring processen med at trække al bevidsthed tilbage fra legemet. Det er derfor, at så mange mennesker befinder sig i koma, inden døden indtræder. Når denne tilbagetrækning af bevidsthed er begyndt, så er healerens arbejde fuldført. Han »slukker« for sjælskontakten og genoptager kontrol over sin aura, der virker som formidler af sit eget åndelige udtryk. Den er ikke længere et instrument for healing ved udstrålende aktivitet og lader patienten alene om automatisk at fuldføre tilbagetrækningen af bevidsthedstråden og livstråden fra hovedcentret og hjertecentret.

Dette er en bred og generel gennemgang af de processer, der sker i magnetisk og udstrålende healing. Jeg har her beskrevet den overordnede struktur af begrebet, men ikke detaljerne. Jeg kan gå mere i enkeltheder, når vi skal studere de syv behandlingsmetoder i relation til strålerne.

Denne undervisning er blevet udformet på en sådan måde, at den studerende kan gennemse siderne for at samle de nødvendige fakta, for derefter at kunne formulere det første trin i den åndelige healings procedure. Er han ikke selv en åndelig healer og kan læse mellem linjerne og skelne mellem symbolik og fakta, så vil han blive vildledt, og hans arbejde vil blive nytte-

løst. Dette er hensigten, for kunsten at heale – når den er perfekt tilpasset under korrekte formler – kan være farlig. Man må huske, at selv om energi er tanke, så er den også, set fra en højere synsvinkel, ild. Hele teknikken, fremgangsmåden og formlerne skal opdages, underkastes eksperimenter, og resultaterne skal studeres, inden en sand åndelig healing kan finde sted. Når denne forskning er tilendebragt, vil healing være en langt mere sikker proces, end den er i dag.

Indtil da kan meget godt opnås og læres, hvis de interesserede læser, studerer, mediterer og foretager grundige forsøg. Således vil de kunne opbygge denne meget nødvendige viden, der kan supplere vor tids lægevidenskab.

Lad os nu studere NIENDE LOV.

I NIENDE LOV og SJETTE REGEL skal vi beskæftige os med sådanne basale grundprincipper, at vort problem vil være at formulere undervisningen på en så præcis måde, at omfattende temaer kan forklares kortfattet, men på samme tid være klare og enkle. Denne lov er i virkeligheden en definition af loven om evolution, men set fra en åndelig synsvinkel. Loven om evolution – sådan som den almindeligvis forstås – handler om evolutionen af formaspektet, efterhånden som det gradvis tilpasses til at være en eksponent eller et udtryk for sjælsenergi og senere for monadisk energi.

Denne lov, der kan kaldes loven om fuldkommengørelse, beskriver de indre energier, der er ansvarlige for, at loven om evolution kan være virksom. Den er det højere aspekt eller den betingende årsag til den lavere. De love, der hører under loven om fuldkommengørelse, kaldes lidt vagt (af neofytten) de åndelige love, men han véd kun lidt om dem, og i tankerne samler han dem alle i den generelle forestilling, at de er udtryk for guddommens kærlighedsaspekt. Dette er for så vidt rigtigt, vurderet ud fra kvalitet, men kun hvis det samtidigt erkendes, at kærlighedsaspektet i alt væsentligt er ren fornuft og ikke en emotionel følelse, der kommer til udtryk gennem venlige handlinger.

Den regel, der er forbundet med denne lov, beskriver relationen mellem kærlighed og vilje og har derfor stor betydning for

den indviede. Jeg vil her minde jer om, at den eneste sande healer er den, der er indviet, og derfor kan de sidste to love (NIENDE LOV og TIENDE LOV) kun blive rigtigt forstået af den indviede discipel. Intellektuelt set kan de imidlertid være meget interessante for begynderen, søgeren og aspiranten, fordi han i det mindste teoretisk kan forstå noget af deres betydning, selv om han endnu er helt ude af stand til at »holde loven« – i åndelig forstand.

NIENDE LOV

Fuldkommenhed drager ufuldkommenhed op til overfladen. Det gode tvinger det onde bort fra menneskets form i tid og rum. Den metode, den fuldkomne anvender, og den, det gode benytter, er harmløshed. Dette er ikke negativitet, men en fuldkommen ligevægt og et fuldstændigt udsyn og en guddommelig forståelse.

Denne lov er ganske enkel og betyder præcis det, den siger. Den kan dog fortolkes på to måder:

1. Den beskriver et menneskes åndelige udvikling gennem formen, og den metode eller lov, der skal følges, for at det latente faste greb om stoffet – der er gennemtrængt af selvished og af alt, der opfattes som ondt – kan fjernes, og mennesket står fri.
2. Den kan også fortolkes, så den gælder healer og patient. Ofte

er resultatet af den sande healers behandling og viden, at ondet (sygdommen) i formen drages frem til overfladen (i akut form). Resultatet af dette kan blive, enten at sygdommen forsvinder og helbredet stabiliseres, eller at formen vil bukke under ved en forværring af sygdommen, og patienten vil efter al sandsynlighed dø. Lykkeligvis er det således, at en behandling udført af den almindelige healer er ret virkningsløs, hvorfor en så frygtelig mulighed ikke er til stede.

Den metode, der skal anvendes ifølge loven om fuldkommenhed, kaldes »fuldkommen harmløshed«, og det var den metode, som Kristus, den fuldkomne, altid anvendte. Det er ikke samme form for harmløshed, som jeg så ofte opfordrer til, når jeg taler til aspiranter, men det er en harmløshed, der udgår fra det åndelige menneske og fra hans naturlige skæbne. Den indebærer, at han ignorerer den indvirkning og det resultat, der rammer formnaturen. Jeg har ofte nævnt for jer, at Hierarkiet udelukkende arbejder med den åndelige natur eller med menneskehedens sjæl, og at mesteren betragter formen som relativt uden betydning. Frigørelse fra den trefoldige form betragtes altid af det åndelige menneske som det størst mulige gode, forudsat at denne frigørelse sker i overensstemmelse med loven, som et resultat af hans åndelige skæbne og karmiske bestemmelse. Frigørelsen må ikke ske som følge af en tilfældig handling, eller som en flugt fra livet og dets konsekvenser på det fysiske plan, eller ved egen hånd. Krigen 1914-1945 var et slående eksempel på, hvor forunderligt loven om fuldkommenhed kan virke – forunderligt og mærkeligt set fra menneskets begrænsede udsyn. Millioner af mennesker døde. Andre millioner led grufuldt i deres formnatur, og endnu flere millioner gennemgik smertelige mentale kvaler (og gør det stadig) på grund af usikkerhed, uvished og fattigdom. Ikke desto mindre førte dette til to betydningsfulde resultater af åndelig natur i forbindelse med loven om fuldkommenhed:

1. Sjæle blev frigjort fra en civilisation, der er tilbagegående og i forfald – for sådan ser jeres lovpriste civilisation ud fra Hierarkiets synsvinkel – og de vil vende tilbage i bedre lege-

mer til en civilisation og kultur, der er mere i overensstemmelse med det åndelige menneskes behov. Hovedårsagen til, at der skete en så omfattende tilintetgørelse af de gamle former (fysiske, emotionelle og mentale) er, at de virkede som et trangt fængsel for sjælen og umuliggjorde al videre udvikling af menneskemasserne.

2. Fra den rige til den fattige, fra den intelligente til den uvildende er der én ting, som er klart opfattet, og som vil farve menneskets tænkning: lykke og fremgang afhænger ikke af at besidde ting eller af materielle goder. Den organiserede arbejderbevægelse har fejlagtigt ført denne idé frem, når den kæmpede og strejkede for flere penge for at kunne leve mere rigt. Samme fejl begår den store offentlighed, når den reagerer på arbejderbevægelsens handlinger, for den gør oprør mod, at den stadige indstrømning af *materielle* goder nedskæres. Menneskeheden har begået denne fejl i umindelige tider og har fejlet groft ved at lægge vægten på det, der er til fordel for formen. Det gode i den russiske indstilling er, at de bekæmper kapitalismen og lægger vægt på uddannelse. Men brutaliteten og grusomheden og frem for alt undertrykkelsen af den enkelte borgers rettigheder til visse grundlæggende friheder kan dog overskygge den skønhed og det håb, der lå i den begyndende idealisme. Idealismen i Rusland er rigtig, men metoderne er skræmmende og grundlæggende forkerte. De Forenede Stater og Storbritannien befinder sig på et midtvejspunkt. De har en vision, men véd ikke, hvordan de skal virkeliggøre den, for de ønsker ikke (og det med rette) et totalitært regime. Den kapitalistiske ånd og den latente fascisme i De Forenede Stater er i denne tid en stor trussel mod verdensfreden, og kapitalisterne blokerer for de bestræbelser, mennesker af god vilje udviser. Storbritannien er for tiden magtesløs, økonomisk ruineret, den gamle imperialistiske politik er fuldstændigt forkastet, og folket er blevet mismodigt. Storbritannien er derfor så optaget af kampen for at overleve (og det vil leve videre), at der er begrænset tid, interesse og energi tilbage til at virkeliggøre visionen.

Som I véd, findes der altid en overensstemmelse mellem det enkelte menneske og menneskeheden som en enhed. I dag har praktisk talt alle mennesker en eller anden lidelse i det fysiske legeme – øjne, ører, tænder eller en legemlig sygdom – således er menneskeheden også syg og venter på helbredelse. Denne helbredelse vil blive tilvejebragt gennem den nye gruppe af verdienstjenere og af mennesker af god vilje hjulpet af Hierarkiet, som er det planetariske center, hvorfra de helbredende energier vil komme. Ufuldkommenhed bliver draget op til overfladen. Alle er bekendt med de onder, der skal elimineres, og alt sker under indflydelse af loven om fuldkommenhed. Jeg taler her om den generelle situation og ikke om den individuelle relation mellem healer og patient. Det gør jeg af den simple grund, at kun den erfarne og indsigtsfulde indviede kan følge denne lov eller adlyde denne regel, og sådanne findes der kun meget få af på jorden i dag. Den syge tilstand i menneskeheden som race betragtet er et resultat af forkert levevis, selviske motiver og grådighed gennem æoner, og det har skabt mange fysiske sygdomme. I dag fødes millioner af børn, som viser tydelige sygdomstegn, eller som har sygdomskim i sig. Når de onder, der er blevet tydeligt mærkbare, og når de ufuldkommenheder, der er blevet synlige, er kureret eller er drevet tilbage til rette sted, da – men først da – vil fysisk sygdom helt ophøre eller være let at helbrede.

Når vi behandler emnet om ufuldkommenhed og det onde, beskæftiger vi os med årsager (hvilket den indviede altid må gøre). Når selve årsagerne er fjernet, så vil virkningerne også forsvinde. »Christian Science« og »Unity« har således ret i deres generelle teorier og forudsætninger, men deres fremgangsmåder og metoder er helt forkerte. I det lange løb vil alt det arbejde, de i dag udfører, være relativt virkningsløst, undtagen arbejdet med at bevare og forkynde loven om fuldkommenhed, selv om det sker på en lidt forvirret måde, og deres lære har et anstrøg af almen selvished.

Det er ofte blevet sagt, at der findes to veje til fremskridt; dels den lange og hårde evolutionsvej, hvor det tager æoner at opnå relativt små resultater, og dels den kortere, endnu hårdere,

men langt hurtigere indvielsesvej. Igennem tidsaldre forblev det uklart (et omstridt spørgsmål ville I nok sige), om menneskeheden ville vælge (eller burde vælge) den langsomme men sikre vej. Det er en metode, hvor ufuldkommenheder kun gradvist elimineres uden større belastning og uden større bestræbelser fra menneskets side. Det er en metode, hvor det gode ganske langsomt udvikles, og hvor det onde ganske langsomt – meget langsomt – fordrives. I det normale evolutionssystem er Shamballas vilje-til-det-gode kun svagt til stede, og mange, mange æoner ville endnu ligge foran menneskeheden, før det nuværende udviklingstrin var blevet opnået.

Men der indtraf noget, som ikke var forudset, endog ikke af Hierarkiet. I løbet af de sidste to hundrede år har hele billedet ændret sig. Enkelte mennesker, men i tilstrækkeligt antal, tog indvielse og trådte ind i mestrenes ashramer, og med udgangspunkt i disse fremgangsrige aspiranternes beslutsomhed og under forudsætning af deres vedholdende aktivitet, så blev det besluttet på menneskehedens vegne, at den hurtige og hårde vej skulle prøves. Siden dengang er der kommet tre faktorer frem:

1. Et overordentligt stort fremskridt i at hæve store menneskemassers bevidsthed til meget højere intellektuelle niveauer. Den voksende uddannelse, videnskabelige opdagelser og kontrollen over det materielle jordiske plan og over luftrummet er altsammen et vidnesbyrd om dette.
2. Verdensomspændende kriser, økonomiske ulykker, verdenskrige, naturkatastrofer og utallige hændelser og vanskeligheder, som gør det enkelte menneskes liv, nationernes liv, og planetens liv så svært i disse tider. Ingen undgår at blive berørt, og der gøres ingen forskel.
3. Væksten af viden om Hierarkiet og frem for alt om den åndelige plan. Dette har gjort det nødvendigt for de arbejdende aspiranter og disciple at præsentere et mål for mennesket samt skitsere de metoder, der hører til Vejen, hvorved målet kan nås. Dette er ikke blevet fuldbyrdet af de religiøse kirkelige grupper rundt om i verden, men af ashramernes medlemmer. Alt, hvad kirkerne har gjort, er at bevare forestillingen om en transcendent Gud i den almindelige tænkning,

mens de ignorerer forestillingen om en immanent Gud. De vidner om Kristi eksistens, mens de forvrænger hans lære, og de prædiker om udødelighed, mens de ignorerer loven om genfødsel.

Menneskeheden gør således hurtige fremskridt på den opadgående vej, og derfor kan vi håbe på to ting: for det første, at det ufuldkomne og det onde (det ene latent og det andet aktivt, men i tilbagegang) i tiltagende grad vil fremstå tydeligere for det intelligente menneske, og for det andet, at metoderne til at eliminere dem også vil blive kendt.

Her henviser jeg ikke til naturen af ufuldkommenhed eller til hensigten med det onde. Behøver jeg at fremhæve over for mine læsere, at det er uundgåeligt, at de begge er til stede? Jeg kan imidlertid pege på, at ufuldkommenhed er iboende selve materiens natur, og at det er en arv fra et tidligere solsystem. Jeg kan også fremhæve, at det onde kommer fra det hierarki af onde kræfter, der er den materielle modsvarighed til det åndelige Hierarki. Det har relation til den kendsgerning, at alle vore plan består af substans fra det kosmisk fysiske plan. Det kan endvidere fremhæves, at når materiens ufuldkommenhed er erkendt og korrigeret, og når menneskeheden vender sin interesse væk fra materielle tilstande, så vil de onde kræfter ikke have noget at arbejde med i de tre verdener (de tre lavere niveauer af det kosmisk fysiske plan). Der vil da ikke findes noget, som de onde kræfter kan påvirke, og der vil heller ikke eksistere nogen metoder, som disse kræfter kan anvende til påvirkning af mennesket. Jeg forventer ikke, at I på nuværende tidspunkt fuldt ud forstår betydningen af mine ord. De har imidlertid relation til ordene i Den store invokation, der siger, »forsegle døren til det onde«. Der findes en dør til ondskabens rige og til det mørke, ligesom der findes en dør til godhedens og lysets verden. Djævelen er for det menneske, der er hengiven til og forfalden til i det onde, det samme som tærskelens vogter er for den åndelige aspirant.

Hovedopgaven for det åndelige Hierarki har altid været at stå mellem de onde kræfter og menneskeheden, at føre ufuldkommenhed frem til lyset, således at det onde ikke kan »finde

et sted« at virke, og at holde døren åben ind til det åndelige rige. Dette har Hierarkiet gjort med beskeden hjælp fra menneskeheden. Situationen har nu ændret sig, og verdenskrigen var symbolet på og garantien for denne ændring. Lysets kræfter, de mange forenede nationer, bekæmpede de onde kræfter *på det fysiske plan* og tilføjede dem et afgørende nederlag. Verdenskrigen har haft en langt større betydning, end man hidtil har forstået. Den markerede et vendepunkt. Den nyorienterede menneskeheden mod det gode. Den drev de onde kræfter tilbage og bragte endegyldigt frem i dagens lys (og dette var nyt og nødvendigt) den sande forskel mellem det gode og det onde og ikke i teologisk forstand – som fastslået af kirkelige kommentatorer – men i praksis og åbenlyst. Den afslørede den katastrofale økonomiske situation og grådigheden hos prominente mennesker i alle lande. Ved at kunne se forskellen mellem det gode og det onde så tydeligt, er menneskeheden vågnet op til kendskab om den materialistiske udnyttelse, og om savnet af virkelig frihed og af rettigheder, som det enkelte menneske endnu ikke har gjort krav på. Menneskets evne til at udstå slaveri er blevet synliggjort overalt. At de, der kæmper for frihed, anvender fejlagtige metoder og ofte forsøger at bekæmpe ondt med ondt er helt rigtigt, men det er kun overgangsmetoder og er en midlertidig fase. Den er midlertidig set fra Hierarkiets synsvinkel (men muligvis langvarig set fra den synsvinkel, som mennesket i de tre verdener har), men i dag behøver det ikke nødvendigvis at vare længe.

Menneskets fremskridt har i løbet af de sidste to hundrede år været så stort, at rådskammeret i Shamballa var tvunget til at bemærke det. Som et resultat af denne opmærksomhed fra de store væsener omkring Sanat Kumara og deres interesse i menneskenes anliggender skete der to ting:

1. Guddommens viljesaspekt fik for første gang en tydelig og direkte kontakt med det menneskelige sind. Påvirkningen var direkte og blev ikke ført videre – som det hidtil havde været tilfældet – til Hierarkiet for derfra at fortsætte til menneskeheden. Resultaterne svarede til den mennesketype eller gruppe, der responderede eller reagerede på denne kontakt.

- Resultaterne var enten vældig gode eller særdeles dårlige. Storsindede og gode mennesker trådte frem og forkyndte sandheder, der er nødvendige i den nye tidsalder. Blandt disse kan nævnes Lincoln, Roosevelt, Browning, Briand og et stort antal ikke lige så betydningsfulde mennesker. Onde og fordærvede mennesker trådte ligledes frem, såsom Hitler og gruppen omkring ham; og de bragte meget ondt til jorden.
2. På samme tid fremkaldte viljen-til-det-gode fra Shamballa den latente gode vilje i mennesket. I dag og voksende i styrke igennem de sidste hundrede år er hjertets godhed, venlige handlinger, omsorg for andre og store indsatser for at fremme menneskelig adfærd blevet spredt ud over jorden.

Fremkomsten af ufuldkommenhed og af det ondes planlagte bestræbelser er sket parallelt med fremkomsten af den nye gruppe af verdenstjenere og med Hierarkiets forberedelser til at træde frem på det fysiske plan. Hierarkiet besidder i denne tid overordentlig stor kraft. Dets ashramer er fyldt med indviede og disciple, og det tiltrækker inden for sin periferi eller magnetfelt utallige tusinder af aspiranter. Krigen gav det materielle onde et dødeligt slag, hvorved dets greb om menneskeheden i høj grad formindskedes.

I må ikke forveksle det onde med det en gangster eller en kriminel begår. Kriminelle og gangstere er et resultat af, at samtlige ufuldkommenheder bryder frem. De er ofre for uvidenhed, for børnemishandling, og for, at rigtige menneskelige relationer er blevet misforstået ned gennem tiderne. Loven om genfødsel vil til sidst føre dem ind på vejen til det gode. De virkelig onde mennesker er de, som forsøger at fremtvinge en tilbagevenden til gamle dårlige metoder, som stræber efter at holde deres medmennesker nede i slaveri af en eller anden art, som hindrer, at mennesker kan give udtryk for en eller flere af de fire friheder, som samler materiel rigdom på bekostning af de undertrykte, eller som søger for egen vindings skyld at beholde det vor jord frembringer, hvorved leveomkostningerne for dem, der ikke besidder rigdom, overstiger deres formåen. De mennesker, der arbejder, tænker og planlægger således, findes i enhver nation, og de er sædvanligvis fremtrædende perso-

ner på grund af deres rigdom og indflydelse. De synder imidlertid mod lyset, og det gør de ikke på grund af uvidenhed. Deres mål er materielle og ikke åndelige. Sammenlignet med de mange millioner af mennesker, der findes, er de relativt få, men de har overordentlig stor magt. De er højt intelligente, men samvittighedsløse, og det er gennem dem, at det ondes kræfter virker, holder fremskridtet tilbage, forårsager fattigdom, skaber had og klasseforskelle, opretholder racediskrimination til egen fordel, og fastholder de uvidendes position. Deres synd er stor, men det er vanskeligt for dem at ændre sig, fordi magt og viljen-til-magt (som modarbejder viljen-til-det-gode) er en dominerende og styrende faktor i deres tilværelse. Disse mennesker modarbejder i dag enigheden i de Forenede Nationer gennem deres grådighed, deres faste beslutning om at ville eje jordens ressourcer (såsom olie, mineraler og fødemidler) for på den måde at holde menneskene nede og uden tilstrækkelig føde. Disse mennesker, som findes i alle nationer, forstår hinanden fuldt ud og samarbejder i store syndikater for at kunne udvinde jordens rigdomme på menneskehedens bekostning.

Rusland er i dag, som en enkelt undtagelse, fri for sådanne mennesker, så i ovennævnte er dette store land ikke indbefattet, som mange af dets fjender kunne formode. Rusland gør store fejltagelser, men det er den form for fejltagelser, som hører til en fanatisk ideolog eller til en gangster, der synder på grund af uvidenhed, umodenhed eller i vrede over de onde ting, der sker omkring ham. Dette er noget helt andet end den ondskab, jeg her har omtalt. Uvidenheden i Rusland vil ikke vare, for Rusland vil tage ved lære. De andre vil ikke lære.

Jeg har benyttet ovennævnte eksempel, for at gøre mit emne lettere forståeligt. Hele problematikken omkring det onde er imidlertid alt for omfattende til at analysere her, og det er heller ikke tilrådeligt eller klogt at tale om kilden til det onde (ikke ufuldkommenheden), Den sorte loge. Energi følger tanke, og det talte ord kan være stærkt fremkaldende. Derfor er det klogt – indtil man er blevet medlem af Den store hvide loge – at undgå at granske de kræfter, der – når de anvendes på intelligent måde – er stærke nok til at udnytte den latente ufuldkommenhed i menneskeheden og til at presse det omfattende onde, som

en krig er, med alle dens følger og langtrækkende virkninger ned over menneskeheden. Den sorte loge er Den hvide loges problem – den er ikke menneskeheden problem. Gennem æoner har Hierarkiet arbejdet med dette problem og er nu på vej til at løse det. Dybest set er den dog en vigtig faktor og et stort problem for Shamballa, for den har relation til viljesaspektet, og kun viljen-til-det-gode vil være tilstrækkelig til at neutralisere og tilintetgøre viljen-til-det-onde. Den gode vilje vil ikke være tilstrækkelig, skønt den forenede og invokative appel fra mennesker af god vilje ud over verden – udtrykt i tiltagende grad gennem Den store invokation – vil tjene til at »forsegle døren til det onde«.

Det er bag denne dør, at Hierarkiet udøver et effektivt arbejde i håndteringen af de kræfter, der ligger skjulte og kampklare dér. De metoder og fremgangsmåder, som Hierarkiet anvender for at beskytte menneskeheden mod det kampklare onde og for gradvis at drive det onde tilbage, har I ikke mulighed for at forstå, da I endnu ikke har passeret gennem den port, der fører til den højere evolutions vej.

Hvad skal jeg sige om harmløshed? Det er ikke så nemt for mig at vise jer eller at give jer bevis på, hvor effektiv harmløshedens højere aspekt, spiral eller fase er, således som Hierarkiet anvender den under ledelse af den fuldkomne, Kristus. Den harmløshed, jeg tidligere har omtalt, har relation til de ufuldkommenheder, som menneskeheden kæmper med, og – som I véd – er det vanskeligt for jer at bringe den i anvendelse i alle situationer. Den harmløshed, jeg tænker på i relation til jer, er hverken en negativ eller en elskelig og venlig handling, som så mange tror, men den er en *sindstilstand*, der på ingen måde afviser en fast eller en endog drastisk tilkendegivelse. Det handler om motiv og omfatter den overbevisning, at motivet bag alle handlinger er den gode vilje. Dette motiv kan føre til noget positivt og undertiden også til noget ubehageligt i handling eller tale, men eftersom det er harmløshed og den gode vilje, der ligger bag den mentale fremgangsmåde, kan resultatet ikke blive andet end godt.

På et højere niveau i spiralen anvender Hierarkiet ligeledes harmløshed, men her er den relateret til viljen-til-det-gode og

medfører anvendelse af dynamisk, elektrisk energi under intuitiv styring. Denne type af energi kan ikke aktiveres af mennesket. Det er en energi, som mennesket endnu ikke kan håndtere. Denne type af harmløshed er baseret på fuldstændig selv-opofrelse, hvor viljen-til-opofrelse, viljen-til-det-gode og viljen-til-magt (tre faser af viljespektet, således som de udtrykkes gennem den åndelige triade) er smeltet sammen til én dynamisk energi af dyb åndelig natur. Denne energi er indbegrebet af fuldstændig og fuldkommen harmløshed, når det gælder menneskeheden og naturriggerne under det menneskelige, men den er uddrivende i sin virkning og dynamisk i sin tilintetgørende effekt, når det gælder de onde kræfter.

Et indgående og esoterisk studium af de tre fristelser, som Kristus gennemlevede, vil åbenbare tre vigtige hændelser, hvor den fuldkomne, ved at udtrykke denne højere harmløshed, tvang eksponenten for det onde til tilbagetrækning. Denne tre-foldige episode er beskrevet symbolsk, men den er faktisk i sin natur. Menneskene har aldrig funderet særligt meget over, hvilke verdensomfattende virkninger det havde fået gennem århundreder, hvis Kristus ikke havde reageret, som han gjorde. Spekulation over dette er til ingen nytte, men det kan fastslås, at historiens hele forløb og menneskehedens evolutionære fremskridt ville være blevet helt anderledes, og det på en frygtelig og grufuld måde. Den dynamiske harmløshed, udtrykket for viljen-til-det-gode og tilkendegivelsen af viljen-til-magt (der tvang det onde til at forlade ham) markerede en meget betydningsfuld krise i Kristi liv.

Evangelierne, der sammenfatter de fem indvielser, omhandler sejren for mesteren Jesus. Beretningen om de tre fristelser viser, at Kristus tog en endnu højere indvielse, den sjette. Den gav ham fuldstændig magt over det onde, men ikke over det ufuldkomne. Det var på grund af, at han var den fuldkomne, at han kunne tage denne indvielse.

Jeg har her givet jer lidt til moden overvejelse og kastet lidt lys over en indvielse, der naturligvis kun findes meget lidt kendskab til. Jeg vil også gøre jer opmærksom på de tre grundlæggende krav, der må være opfyldt, hvis en tilnærmelse til denne indvielse skal krones med held: fuldstændig ligevægt,

fuldkommen vision og guddommelig forståelse. Det kan være af interesse for jer at se, hvorledes disse tre kvaliteter viser sig i relation til de tre fristelser. Gennem dette kastes meget lys over Kristi liv, natur og karakter.

I loven om fuldkommenhed har vi fået nøglen til den civilisation og evolutionscyklus, som han indledte – det ideal, der ikke er tabt, skønt kirkerne og menneskeheden har forsømt at anvende den lære, han forkyndte. I vil også bemærke, at en af fristelserne foregår på toppen af et højt bjerg. På dette høje sted ophæves både tid og rum fuldstændigt, for Kristi vision spændte over fortid, nutid og fremtid. Denne bevidsthedstilstand (jeg kan ikke kalde den bevidsthed, og bevidsthedstilstand er næsten lige så ukorrekt et ord) kan kun opnås efter den femte indvielse og når sit højeste udtryk ved den sjette indvielse.

Jeg kunne tænke mig, at vi sammen studerer naturen af de tre krav, der anses for at være essentielle for en bestemt indvielse, fordi de viser sammenhængen mellem TIENDE LOV og SJETTE REGEL. Reglen er så klar og tydelig, at der kun er behov for ganske lidt forklaring, idet den omtaler den energi, der må anvendes, og den, der ikke må anvendes. Den lyder:

SJETTE REGEL (Tidligere fjerde regel)

*Healeren eller healingsgruppen må tilbageholde viljen.
Det er ikke vilje, der skal anvendes, men kærlighed.*

De tre grundlæggende krav vedrører opnåelse af kendskab til universets forskellige plan. Skønt jeg beskrev dem i forbindelse med tilnærmelsen til den sjette indvielse, har de modsvarigheder på et lavere trin af spiralen og kan således anvendes rent praktisk af den indviede discipel, specielt af den discipel, der har taget tredje indvielse. Lad os tage dem med ind i vore overvejelser:

Fuldstændig ligevægt betyder, at der er fuldstændig kontrol over det astrale legeme, således at emotionelle udbrud er besejret eller i det mindste er bragt ned til et minimum i dis-

ciplens liv. Det betyder også – på et højere trin af spiralen – at der findes en evne til at fungere frit på de buddhiske plan, hvilket skyldes fuldstændig frigørelse (og som følge heraf ligevægt) fra alle indflydelser og impulser, der stammer fra de tre verdener. Denne type eller kvalitet af ligevægt giver – hvis I tænker dybt – en abstrakt bevidsthedstilstand. Intet af det, vi betragter som ufuldkomment, kan skabe forstyrrelse. I kan uden tvivl forstå, at var I helt fri af alle emotionelle reaktioner, så ville jeres mentale klarhed og jeres evne til at tænke klart øges i betydelig grad med alt, hvad dette indebærer.

Naturligvis er den fuldstændige ligevægt hos en indviet discipel og hos en indviet mester forskellig; for den ene gælder det virkningen i de tre verdener eller en udeblevet virkning, og for den anden gælder det at tilpasse sig den åndelige triades rytme. Ikke desto mindre må den første type af ligevægt gå forud for den anden type, og det er forklaringen på, at jeg behandler emnet. Den fuldstændige ligevægt (som I, der læser dette, har mulighed for at opnå) kommer I frem til ved at udelukke den astrale eller emotionelle naturs dragninger, drifter og tiltrækninger, og også ved at praktisere det, som jeg tidligere har omtalt: guddommelig indifferens.

Fuldkommen vision. Hovedsageligt og nødvendigvis refererer dette til monadens universelle perspektiv og derfor til en indviet af de højere grader. Det kan imidlertid også fortolkes på et lavere niveau af evolutionsstigen, og da refererer det til sjælens virksomhed som observatør i de tre verdener og til det komplette og overordnede overblik, som en sådan observatør gradvis opnår. Det opnås ved at udvikle de to kvaliteter ubundethed og skelneevne. Når de kommer til udtryk på vejen til den højere evolution bliver disse to kvaliteter til abstraktion og viljen-til-det-gode.

En fuldstændig vision – som den erfares på sjælsniveau – vidner om, at alle barrierer er brudt ned, og at disciplen er fri af separatismens store vildfarelse. Han har således skabt en åben kanal til indstrømning af ren kærlighed. Set fra samme niveau har den fuldstændige ligevægt fjernet alle hindringer og de emotionelle faktorer, der hidtil har blokeret kanalen,

og har således forberedt vejen for observatøren til at kunne se klart. Disciplen fungerer derefter som en ren kanal for kærlighed.

Guddommelig forståelse skal også studeres ud fra to synsvinkler. Som sjælskvalitet viser den en tænkeevne, der vedvarende kan holdes i lyset, og derfor kan reflektere ren fornuft (ren kærlighed), hvilket kvalificerer reflektionerne fra tankens søn, sjælen på sit eget plan. På mesterens højere vej har den relation til den identifikation, der erstatter den individuelle bevidsthed. Alle barrierer er brudt ned, og den indviede ser tingene, sådan som de er. Han kender de årsager, som alle ydre fænomener er tilfældige virkninger af. Dette sætter ham i stand til at forstå den hensigt, der udgår fra Shamballa, på samme måde som en lavere indviet forstår Planen, således som den formuleres af Hierarkiet.

Disse tre guddommelige egenskaber er i en vis udstrækning nødvendige i den indviede healers udvikling. Han må arbejde på at udvikle dem som en del af hans nødvendige udrustning. Han må vide, at alle emotionelle reaktioner skaber en mur eller en barriere mellem den frie strøm af healingskraft og patienten, og at barrieren er skabt af ham selv og ikke af patienten. Patientens emotioner må ikke have indvirkning på healeren, og må ikke få ham til at afvige fra den intense koncentration, der er nødvendig for hans arbejde. Patientens emotioner kan ikke i sig selv skabe en barriere, der er stærk nok til at aflede healingskraften.

En fuldkommen vision indebærer i det mindste et forsøg fra disciplens side på at trænge ind i årsagernes verden og derved (om muligt) komme til kendskab om, hvad det er, der er ansvarligt for patientens sygdom. Det er ikke nødvendigt at gå tilbage til tidligere inkarnationer, og det er heller ikke særligt vigtigt, uanset hvad visse moderne og som regel bedrageriske healere vil påstå. Der findes sædvanligvis tilstrækkeligt med psykologiske vidnesbyrd eller indikationer om nedarvede tendenser til at give healeren et fingerpeg og til at sætte ham i stand til at få et nogenlunde fyldestgørende billede af situationen. Det er åbenbart, at denne »trængen ind i« årsagerne til syg-

dommen, kun vil være mulig, når healeren besidder *kærlighed* nok. Det er på grund af hans kærlighed, at han har opnået en ligevægt, der opløser illusionens og blændværkets verden. Guddommelig forståelse er ganske enkelt at anvende princippet om ren kærlighed (ren fornuft) over for alle mennesker og i alle situationer og at korrekt fortolke patientens eksisterende vanskeligheder, eller de vanskeligheder, der måtte eksistere mellem patient og healer.

Jeg vil tilføje endnu en faktor til disse krav, nemlig den læge eller kirurg, der er fysisk ansvarlig for patienten. I den kommende nye tidsalder vil healeren altid arbejde med videnskabelig hjælp fra en uddannet læge. Dette er en faktor, der i dag forårsager forvirring hos den almindelige healer, der har tilknytning til en »såkaldt kult« eller udtrykker en uortodoks form for healing.

Det er derfor indlysende, at disse tre guddommelige krav (når de føres ned til anvendelse af disciplen i den moderne verden) viser nødvendigheden af uddannelse og selvdisciplin, hvilket alle bør tilegne sig. Allerede når de mestrer blot nogle enkelte af de tidligste faser i denne trefoldige præstation, vil de mærke, at de med lethed kan anvende SJETTE REGEL.

Hvad menes der med ordene »at tilbageholde viljen«? Det viljespekt, der hentydes til her, er ikke viljen-til-det-gode eller dets lavere udtryk den gode vilje. Viljen-til-det-gode betegner den indviede discipels faste og urokkelige målretning, mens den gode vilje kan betragtes som dets udtryk i daglig tjeneste. Viljen-til-det-gode, således som den udtrykkes af en højere indviet, er en dynamisk energi, der hovedsagelig har *gruppe*-virkning. Det er det, der er årsag til, at de højere indviede meget sjældent yder healing til et enkelt menneske. Deres arbejde har alt for stærke virkninger og er alt for betydningsfuldt til, at de vil tillade sig at arbejde på den måde, og viljesenergien, der i sig har den guddommelige hensigt, kan vise sig at være destruktiv i sine virkninger på det enkelte menneske. Patienten vil ikke være i stand til at modtage den eller at absorbere den. Det er imidlertid en almindelig opfattelse, at den gode vilje farver den healende discipels holdning og tænkning.

Den vilje, der skal holdes tilbage, er personlighedens vilje, som, når det gælder den indviede discipel, er en meget høj type.

Den har også relation til sjælens vilje, der udstråler fra den egoiske lotusblomsts offerblade. Alle sande healere må skabe en helbredende tankeform, og derigennem arbejde bevidst eller ubevidst. Det er denne tankeform, der skal holdes fri af en for kraftfuld anvendelse af viljen, for den kan (hvis den ikke holdes tilbage, dæmpes, modificeres eller om nødvendigt elimineres fuldstændigt) tilintetgøre ikke kun tankeformen, som healeren har skabt, men den kan også opbygge en barriere mellem healer og patient. Den oprindelige forbindelse bliver da brudt. Kun en Kristus kan helbrede ved at anvende viljen, men i virkeligheden helbredte han meget sjældent. I de tilfælde, hvor det beskrives, at han gjorde det, var hans formål at vise, at det er muligt at helbrede. Men – som I véd, hvis I har læst evangelierne – han gav ingen instruktioner til sine disciple om kunsten at heale. Dette er betydningsfuldt.

Healerens egen-vilje (ligeegyldig af hvor høj en kvalitet) og hans målrettede bestræbelser for at ville helbrede patienten skaber en spænding i ham, der fuldstændigt kan aflede den helbredende energistrøm. Er denne type af vilje til stede, hvilket den ofte er hos den uerfarne healer eller den uindviede healer, så er han tilbøjelig til at absorbere patientens lidelse og vil opleve symptomer på sygdommen og smerten. Hans viljestærke beslutning om at ville hjælpe virker som en boomerang, og han lider, medens patienten ikke får nogen virkelig hjælp.

Instruktionen er at anvende kærlighed, og her møder vi en stor vanskelighed. Hvordan kan en healer anvende kærlighed, der er fri af den emotionelle og lavere kvalitet, og bringe den videre i ren tilstand til healing af patienten? Det kan først ske, når healeren har forædlet de tre krav og derved udviklet sig til at kunne fungere som en ren kanal. Han er tilbøjelig til at være så fordybet i sin egen person, i definitionen af kærlighed og i beslutningen om at ville helbrede patienten, at de tre krav bliver tilsidesat. På den måde spilder både han og patienten hinandens tid. Han behøver ikke at gruble over eller bekymre sig om naturen af ren kærlighed eller alt for ivrigt forsøge at forstå, hvordan ren fornuft og ren kærlighed kan være synonyme udtryk, eller om han kan vise tilstrækkelig kærlighed til at opnå helbredelse. Han skal tænke over de tre krav, især det første, og han

skal i sit indre udvikle disse tre krav så langt, som han formår, og hans udviklingstrin tillader. På den måde kan han blive en ren kanal, og hindringerne for indstrømning af ren kærlighed vil automatisk forsvinde, for »som et menneske tænker i sit hjerte, således er han«. Da vil ren kærlighed strømme – uden hindring og vanskelighed – gennem ham, og patienten bliver helbredt – hvis det er hans skæbne.

Vi kommer nu til den sidste og mest gådefulde lov, jeg har givet jer. Jeg har tidligere gjort jer opmærksom på denne lov og peget på, at denne »sidste lov er en formulering af en ny lov, som skal erstatte loven om døden, og som kun henvender sig til dem, der befinder sig på de sidste stadier af discipelskabets vej og på forskellige stadier af indvielsens vej«. Med de sidste stadier mener jeg perioden efter den anden og perioden før tredje indvielse. Denne lov kan ikke på nogen måde anvendes, så længe den emotionelle natur kan forstyrre personlighedens rene rytme, når den responderer på sjælsenergiens indvirkning og senere på monadens. Der er således ikke særligt meget, jeg kan forklare jer vedrørende denne lovs fulde funktion, men jeg kan informere om visse meget interessante ideer og analogier. Det vil fremme jeres konstruktive og spekulative tænkning og samtidig indeholde de fakta, der er bevist af os, der er indviede disciple af Kristus eller Sanat Kumara.

TIENDE LOV

Lyt, oh discipel til den kalden, der kommer fra sønnen til moderen, og adlyd derefter. Ordet lyder, at formen har tjent sit formål. Det mentale princip organiserer sig og gentager derefter ordet. Den ventende form responderer og forsvinder. Sjælen står fri.

Respondér, oh opstigende Ene, på den kalden, der kommer fra forpligtelsens sfære; hør den kalden, der udgår fra ashramen eller fra rådssalen, hvor selve Livets Herre venter. Lyden sendes ud. Både sjæl og form må tilsammen opgive livsprincippet og således tillade monaden at stå fri. Sjælen responderer. Derefter bryder formen forbindelsen. Livet er nu befriet og besidder den bevidste

videns kvalitet og frugten af al erfaring. Disse er gaverne fra sjæl og form i forening.

TIENDE LOV er forløberen for mange nye love, der vedrører relationen mellem sjæl og form og mellem ånd og stof. Denne lov bliver givet først af to årsager:

1. Den kan anvendes af disciple, og derved kan de bevise over for den brede befolkning og frem for alt over for den videnskabelige verden, at den er sand.
2. På grund af mængden af vidnesbyrd og af typen af død (på dette stadium benævnt »overføring«) vil man komme frem til den erkendelse, at Hierarkiet og Shamballa er kendsgerninger.

Der findes tre kilder til den tilbagetrækning, som vi kalder »døden«, hvis vi udelukker ulykker (der kan være forbundne med andre menneskers karma), krig (der er forbundet med planetarisk karma) og naturkatastrofer (der helt og holdent er forbundet med manifestationslegemet af den, i hvem vi lever, bevæger os og har vor væren).

Jeg skulle måske gøre et ophold her ved denne tanke og tydeliggøre forskellen mellem denne »ukendte Gud«, der udtrykker sig gennem planeten som en helhed, og Sanat Kumara i sin ophøjede position i Shamballa. Sanat Kumara er i sig selv den essentielle identitet, der er ansvarlig for de manifesterede verdener, men så stor er hans magt over energier og kræfter – på grund af hans kosmiske udviklingsniveau – at han har behov for en hel planet, for at kunne udtrykke alt, hvad han er. Da han har det kosmisk astrale og det kosmisk mentale plans fulde bevidsthed, kan han anvende energier og kræfter – i overensstemmelse med den kosmiske lov – der skaber, opretholder og anvender hele planeten til opnåelse af målene for hans guddommelige hensigt. Han beliver planeten med sit liv. Han opretholder planeten og alt, der findes i og på den, med sin sjælskvalitet, som han overfører i varierende grad til enhver form. Han skaber hele tiden de nye former, der er nødvendige for at kunne udtrykke »livet mere righoldigt« og »hans viljes stærkere hen-

sigt«, som muliggøres af tidsaldrenes cykliske fremskridt. I vor tid lever vi i en cyklus, hvor hans intense virksomhed er at anvende den guddommelige tilintetgørelsesteknik for at frigøre det åndelige liv, og på samme tid skaber han strukturen til en ny civilisation, der på mere fuldkommen måde vil kunne udtrykke planetens og naturrigernes evolutionært opnåede stadium, hvilket sluttelig vil føre til et fuldkomment udtryk for hans guddommelige liv og formål.

Det ville nok være klogt at gennemgå denne TIENDE LOV lidt mere i detaljer, hvor det er muligt, for at nå frem til den syntese, som denne lov søger at formidle. Vi vil således få en vis forståelse af, at selve døden er en del af den synteseskabende kreative proces. Det er væsentligt, at nye ideer og en ny tilnærmelse til hele dødsproblematikken introduceres.

Lyt, oh discipel, til den kalden, der kommer fra sønnen til moderen, og adlyd derefter.

Selv om vi af sammenhængen forstår, at dette refererer til afkastningen af det fysiske legeme, er det nyttigt at huske, at denne formulering kan betyde meget mere end dette. Den kan også fortolkes til at rumme hele relationen mellem sjæl og personlighed, og til, at moderen (personligheden) straks adlyder sønnen (sjælen). Uden denne ubetingede lydighed, der indebærer en genkendelse af den informerende røst, vil personligheden forblive døv over for sjælens krav om at give afkald på legemet. Ingen vanemæssig respons er blevet udviklet. Jeg vil bede jer tænke over betydningen af dette.

Jeg ved, det er en gentagelse, når jeg fremhæver, at moderspektet er det materielle aspekt, og at sjælen – på sit eget plan – er sønnen. Denne formaning vedrører derfor relationen mellem stof og sjæl og lægger således grunden til alle de relationer, som disciplen må lære at forstå. Lydighed er ikke påtvunget, men er betinget af, at man kan høre. Derefter følger lydighed som det næste skridt i udviklingen. Dette er en lettere proces, selv om det ikke synes således. Denne forskel i forbindelse med lydighedsprocessen er interessant, fordi processen at *lære ved at høre* altid er langsom og hører til en af kvaliteterne eller

aspekterne i orienteringsstadiet. At *lære ved at se* er helt klart forbundet med discipelskabets vej, og alle, der ønsker at blive vise og oprigtige arbejdere, må lære at skelne mellem dem, som hører, og dem, som ser. En forståelse af forskellen vil føre til grundlæggende ændringer i metode. I det ene tilfælde arbejder I med dem, som helt bestemt er under indflydelse og kontrol af moderen, og som har behov for skoling i at se. I det andet tilfælde har I at gøre med dem, som har hørt, og som er ved at udvikle den åndelige modsvarighed til synet. De er derfor modtagelige for visionen.

Ordet lyder, at formen har tjent sit formål.

Dette ord eller denne »åndelige erklæring« fra sjælen kan have et dobbelt formål. Det kan fremkalde døden, eller det kan ganske enkelt resultere i, at sjælen trækker sig tilbage fra sit instrument, den trefoldige personlighed. Følgelig kan dette resultere i, at formen efterlades ubesjælet og uden nogen beboer i legemet. Hvis dette sker, vil personligheden (og med dette mener jeg det fysiske, astrale og mentale menneske) fortsætte med at fungere. Er den af høj kvalitet, vil meget få personer opdage, at sjælen ikke er til stede. Dette hænder ofte i alderdommen eller ved alvorlig sygdom, og det kan vare ved i årevis. Undertiden hænder det også i forbindelse med børn, og da fører det enten til døden eller til imbecilitet, eftersom der ikke har været nogen periode til træning af de lavere personlighedslegemer. Hvis I blot tænker lidt over dette »fremtonende ord«, vil det kaste meget lys over omstændigheder, som anses for uudgrundelige, og over bevidsthedstilstande, som hidtil har forvoldt næsten uløselige problemer.

Det mentale princip organiserer sig og gentager derefter ordet. Den ventende form responderer og forsvinder.

I dette aspekt af døden, som vi her behandler, er det sindet, der fungerer som et instrument for autoriteten og overfører instruktionen om tilbagetrækningen til hjernen (hvor bevidsthedstråden er fæstnet). Denne instruktion videregives derefter af men-

nesket i legemet til hjertet (hvor livstråden er fæstnet), og da – som I véd – begynder tilbagetrækningsprocessen. Det, der finder sted i de tidløse øjeblikke inden døden, véd endnu ingen, for ingen er vendt tilbage for at fortælle os det. Såfremt de havde, er spørgsmålet: Ville nogen have troet dem? Sandsynligvis ikke.

Den første sætning i denne TIENDE LOV omhandler den gennemsnitlige intelligente aspirants udtræden af legemet (dvs. det trefoldige lavere menneskes formaspekt), idet vi ser på denne lov fra en af dens laveste modsvarigheder. Ifølge loven om modsvarigheder er døden for alle mennesker, lige fra den laveste mennesketype op til og inklusive aspiranten, dybest set karakteriseret ved den samme proces. Forskellen ligger i graden af den nærværende bevidsthed – bevidsthed om processen og formålet. Resultatet er det samme i alle tilfælde:

Sjælen står fri.

Dette øjeblik af sand frihed kan være kort og flygtigt, som i det mindre udviklede menneskes tilfælde, eller det kan være af lang varighed svarende til aspirantens egnethed til at virke på de indre plan. Dette har jeg tidligere omtalt, og det tjener ikke noget formål at gentage det her. Efterhånden som tilskyndelser og påvirkninger fra de tre lavere bevidsthedsplan bliver svagere, bliver adskillelisesperioden gradvis længere og længere og kendetegnes ved udvikling af tankens klarhed, og ved, at den sande væren erkendes, og dette sker i successive stadier. Denne klarhed og dette fremskridt kommer muligvis ikke frem til fuld erkendelse eller udtryk, når genfødsel finder sted, fordi de begrænsninger, som det tætte fysiske legeme giver, er meget store. Ikke desto mindre sker der i enhver inkarnation en stadig vækst i sensitivitet og ligeledes i »oplagring« af esoterisk information. Ordet »esoterisk« anvendes her i betydningen af alt, der ikke vedrører det normale formliv eller den gennemsnitlige bevidsthed hos mennesket i de tre verdener.

Det esoteriske liv (efterhånden som det udvikles) kan groft inddeles i tre stadier. Disse stadier findes i menneskets bevidsthed og løber parallelt med forståelsen og de ordinære aspekter

af formlivet på de tre erfaringsniveauer:

1. Stadiet, hvor mennesket er modtageligt for begreber, ideer og principper og derfor gradvis bliver klar over eksistensen af den abstrakte tænkeevne.
2. Stadiet for »lysmodtagelse«, eller den periode, hvor åndelig indsigt udvikles, hvor visionen opfattes og accepteres som sand, og hvor intuitionen eller »den buddhiske perception« udvikles. Dette indebærer en overbevisning om, at Hierarkiet eksisterer.
3. Stadiet for abstraktion eller den periode, hvor en fuldstændig målrettethed tilvejebringes, vejen til ashramen ligger åben, og disciplen begynder at opbygge antahkaranaen mellem personligheden og den åndelige triade. Det er på dette stadium, at naturen af viljen *svagt* kan skimtes, og denne oplevelse fører videre til en overbevisning om, at der findes et »center, hvor Guds vilje er kendt«.

De studerende er tilbøjelige til at tro, at med døden ophører alt, selv om vi – ud fra et synspunkt om *ophør* beskæftiger os med værdier, som vedvarer, og som ikke påvirkes og ikke kan påvirkes, og som i sig har kimene til udødelighed. Jeg ønsker, at I gennemtænker dette og forstår, at alt, der er af sand åndelig værdi, er vedvarende, tidløst, udødeligt og evigt. Kun det, der er uden værdi, dør, og – fra menneskehedens standpunkt – betyder det de faktorer, som fremhæves og antages at være betydningsfulde vedrørende formen. Men de værdier, der er baseret på principper og ikke på ydre detaljer, har i sig det udødelige princip, der fører mennesket fra »fødselens porte, gennem perceptionens porte, til hensigtens porte« – som *Den gamle kommentar* udtrykker det.

Jeg har bestræbt mig for at vise jer, hvordan den første del af TIENDE LOV har et ukompliceret budskab til menneskeheden, ligesom den har en abstrakt og vanskelig tilgængelig betydning for esoterikere.

Den sidste del af TIENDE LOV kan ikke fortolkes på samme måde og heller ikke anvendes på samme måde. Den vedrører kun meget fremskredne disciples og indviedes »overgang« eller

»afkastning af hindringer«. Det siges tydeligt med ordene »Oh, opstigende Ene« – disse ord henvender sig alene til dem, som har taget den fjerde indvielse, og som derfor ikke holdes tilbage af noget som helst aspekt af formnaturen, ikke engang en så høj og transcendent form som sjælen i sit eget legeme, det kausale legeme eller den egoiske lotus. Evnen til at respondere på denne lov skal imidlertid udvikles og bliver det i de tidlige stadier af discipelskabet, hvor lydhørhed, modtagelighed og okkult lydighed udvikles og strækker sig langt ind på de højere niveauer for åndelig erfaring.

Her må vi igen tænke dybt over ordene og sætningerne, hvis vi skal forstå deres sande betydning.

Respondér, oh opstigende Ene, på den kalden, der kommer fra forpligtelsens sfære.

Hvad er denne forpligtelsens sfære, som den indviede af høj rang skal være opmærksom på? Hele livserfaringen lige fra fødslers sfære og op til de højeste grænser for åndelige muligheder dækkes af fire ord, der passer til forskellige udviklingsstadier. Det er: Instinkt, pligt, dharma, forpligtelse. Forståelse af forskellene vil bidrage til indre oplysning og som følge deraf til rigtige handlinger.

1. *Instinktets sfære.* Dette gælder fuldbyrdelse – under påvirkning af enkle animale instinkter – af de forpligtelser, som ethvert påtaget ansvar bringer, også selv om det er sket uden nogen virkelig forståelse. Et eksempel på dette er en moders instinktive omsorg for sit afkom eller relationen mellem mand og kvinde. Vi skal ikke fordybe os mere detaljeret i dette, da det er velkendt og forstået, i det mindste af dem, der har passeret sfæren for de elementære instinktive forpligtelser. Der når ingen speciel kalden ud til dem, for denne instinktive verden med givne og tagen erstattes efterhånden af en højere sfære for ansvar.
2. *Pligtens sfære.* Den kalden, der kommer fra denne sfære, kommer fra bevidsthedens verden, der er noget mere menneskelig og ikke så animal som den instinktive verden. Den

inddrager alle kategorier af mennesker i sin aktivitet og kræver – liv efter liv – fuldstændig pligtopfyldelse af dem. At »udføre sin pligt«, som ikke eller næsten ikke bliver værdsat eller påskønnet, er det første skridt mod udvikling af det guddommelige princip, som vi kalder ansvarsfølelse, og som – når det er udviklet – viser en stadig voksende sjælskontrol. Pligtopfyldelse, ansvarsfølelse og ønsket om at tjene er tre aspekter af samme ting: discipelskab på det begyndende stadium. Det kan lyde hårdt for dem, der er fanget i det tilsyneladende håbløse slid med at fuldføre pligterne. Det er vanskeligt for dem at forstå, at denne pligt, som synes at holde dem lænket til de ensformige, tilsyneladende meningsløse og utaknemmelige daglige pligter, er en videnskabelig proces, der fører dem til højere erfaringsstadier og til sidst ind i mestrens ashram.

3. *Dharmas sfære*. Dette er et resultat af de to foregående stadier. Det er her disciplen for første gang klart ser sin egen rolle i verdenshændelsernes forløb og sit eget uundgåelige medansvar i verdensudviklingen. Dharma er det aspekt af karma, der ophøjer enhver speciel verdenscyklus og de menneskers liv, der er implicerede i dens virkeliggørelse. Disciplen begynder at forstå, at hvis han bærer sin fase eller del i denne cykliske dharma og forstandigt arbejder på at nå en rigtig fuldførelse, så begynder han at få forståelsen af gruppearbejde (som mestrene opfatter det) og af, at han påtager sig sin retmæssige del i arbejdet med at udligne den verdens karma, der kommer til udtryk i cyklisk dharma. Instinktiv tjeneste, fuldførelse af al pligt og deltagelse i gruppedharma er sammensmeltet i hans bevidsthed og bliver til vedvarende handling i levende og tro tjeneste. Han befinder sig da ved det punkt, hvor han skal gå videre ad discipelskabets vej, og hvor han fuldt ud lægger prøvestadiets vej bag sig.

Disse tre aspekter af levende aktivitet er i disciplens liv begyndende udtryk for de tre guddommelige aspekter:

- a. Instinktivt liv. intelligent anvendelse.
- b. Pligt. ansvarsfuld kærlighed.
- c. Dharma. vilje, udtrykt gennem Planen.

4. *Forpligtelsens sfære*. Den indviede, der har lært naturen at kende af de tre forrige sfærer for rigtig handling, og – gennem aktiviteterne i disse sfærer – har udviklet de guddommelige aspekter, går nu ind i forpligtelsens sfære. Denne sfære, der kun kan betrædes, når en omfattende frigørelse er opnået, styrer den indviedes reaktioner i to faser af hans liv:
- a. I ashramen, hvor han styres af Planen. Han erkender Planen som et udtryk for hans vigtigste forpligtelse over for liv. Jeg anvender ordet »liv« i dets dybeste, esoteriske betydning.
 - b. I Shamballa, hvor Sanat Kumaras hensigt (som Planen er en fortolkning af i tid og rum) kommer til syne og begynder at have mening og betydning svarende til hans evolutionstrin og hans måde at nærme sig den højere evolutions vej.

I ashramen erstatter den åndelige triades liv efterhånden den sjælsstyrede personligheds liv. I Shamballas rådskammer erstatter monadens liv alle andre udtryk for den grundlæggende virkelighed. Mere end dette kan jeg ikke sige.

Hør den kalden, der udgår fra ashramen eller fra rådssalen, hvor selve Livets Herre venter.

Her møder vi igen hele det bagved liggende evolutionstema om invokation og evokation. Her er det de to højere centre af den guddommelige eksistens, der uophørligt påkalder de lavere centre. En af de faktorer, der styrer hele den skabende proces, afhænger af de store livs evne til at vække respons fra menneskeriget og rigerne under det menneskelige eller fra grupper af liv i formlivets tre verdener. Menneskene er så optaget af deres egne problemer, at de i det lange løb har tilbøjelighed til at tænke, at det der sker udelukkende skyldes deres adfærd og handlemåde og invokative evner. Der findes imidlertid en anden side af billedet. Den omfatter både Hierarkiets og Shamballas handlekraft, forstående hjerter og den rene frie vilje.

I kan således tydeligt se, hvor vigtigt det er, at alle disciple

og indviede præcist ved, hvor de befinder sig på Vejen, dvs. på hvilket trin af evolutionsstigen. Ellers kan de misfortolke denne kalden og tyde kilden til den udsendte lyd forkert. Hvor nemt dette kan ske, viser sig for enhver fremskreden lærer i den okkulte og esoteriske lære, når han oplever, hvor nemt mindre betydningsfulde mennesker og begyndere fortolker kalden og meddelelser, de hører eller modtager, som om de kommer fra en høj og ophøjet kilde, medens de efter al sandsynlighed har hørt noget, der kommer fra deres egen underbevidsthed, fra deres egen sjæl eller fra en eller anden lærer (ikke en mester), der forsøger at hjælpe dem.

Den kalden, jeg her omtaler, kommer imidlertid fra de højst mulige kilder og må ikke forveksles med små menneskers små stemmer.

LYDEN sendes ud.

Det er ikke min hensigt her at beskæftige mig med den skabende lyd, ud over at gøre jer opmærksom på den kendsgerning, at den *er skabende*. Den lyd, der var det første tegn på den planetariske Logos' aktivitet, er ikke et ord, men et fuldkomment ekko, en lyd, der i sig rummer alle andre lyde, alle akkorder og bestemte musikalske toner (som har fået navnet »sfærernes musik«) og dissonanser, som det menneskelige øre endnu ikke kan høre. Det er denne lyd, som »den opstigende Ene« må lære at kende, og som han må respondere på ikke kun ved hjælp af høresansen og dens højere modsvarigheder, men også gennem en respons fra enhver del og aspekt af formnaturen i de tre verdener. Jeg vil også minde jer om, at fra den fjerde indvielse betragtes og behandles det egoiske legeme, sjælslegemet, som en del af formnaturen.

Skønt »tilintetgørelsen af Salomons tempel« finder sted ved tiden for den fjerde indvielse, så er de kvaliteter, det var sammensat af, blevet absorberet i de legemer, som den indviede anvender i forbindelse med alle kontakter i de tre verdener. Dybest set er han nu essensen af alle sine legemer, og vi må huske – set fra hans synsvinkel og tekniske forståelse –, at hele det mentale plan er ét af de tre plan, der danner det kosmisk faste

fysiske plan. Det glemmes ofte af de studerende, der næsten altid placerer sjælslegemet og det mentale permanente atom *uden for* formens grænser og det, de kalder de tre verdener. Teknisk set og ud fra en højere anskuelse forholder det sig ikke sådan, og dette faktum ændrer og betinger på afgørende måde, hvordan den indviede af fjerde grad og af højere grader tænker og arbejder. Det er også grunden til, at det er nødvendigt, at det egoiske legeme må forsvinde.

Lyden genlyder ud over de fire højere underplan af det kosmisk fysiske plan. De er de højere modsvarigheder til de fire æteriske niveauer af det fysiske plan i de tre verdener, de tre tætte fysiske og de fire æteriske plan. Derfor må vi huske, at vore plan, som vi kender så godt, er det kosmisk fysiske plan, og at det, vi kender bedst, er det tætteste af de syv – og herfra stammer mange af vore kampe og vanskeligheder.

Fra »den stilhed, der er lyd, ekkoets tone fra Shamballa«, fokuserer lyden sig enten i den åndelige triade eller i ashramen, svarende til den indviedes status, og om han står højt i ashramens kreds eller endnu højere i de kredse, der lader lyset stråle ud fra rådskammeret. I det første tilfælde vil det være hjertecentret, der responderer på lyden, og derefter hele legemet. I det andet tilfælde er bevidsthed blevet fortrængt af en endnu højere type af åndelig erkendelse, som vi har givet den utilstrækkelige betegnelse: identifikation. Når lyden er registreret i den indviedes hjerte, så har han udviklet alle typer af kundskab, som formnaturen – sjæl og legeme – har mulighed for at opnå. Foregår registreringen i hovedet, har identifikationen skabt en så fuldstændig enhed med alle åndelige udtryk for liv, at ordet »mere« (i betydningen forøget) nødvendigvis må vige for ordet »dyb« i betydningen gennemtrængning. Min broder, hvor meget har du forstået af det, jeg har sagt?

Det er på dette tidspunkt, at den indviede for første gang konfronteres med de syv veje, idet hver vej danner grundlag for at trænge igennem til erkendelsesområder, der absolut ligger hinsides vor planet.

For at nå dertil, må den indviede vise, at han mestrer loven om differentiering og opnå viden om de syv veje ved at skelne mellem de syv lyde, der tilsammen udgør den ene lyd, men som

ikke har relation til de syv lyde, der udgør det trefoldige AUM.

Både sjæl og form må tilsammen opgive livsprincippet og således tillade monaden at stå fri. Sjælen responderer. Derefter bryder formen forbindelsen.

I kan her se, hvorfor jeg har fremhævet, at den indviede er modtager af den grundlæggende kvalitet eller de kvaliteter, som formen har åbenbaret og udviklet, og som sjælen har absorberet. Ved tidspunktet for denne krise besidder den indviede i sin ashram eller »på sin glørværdige vej til stedet, hvor Herren dvæler« (Shamballa), alt det essentielt gode, der var oplagret i sjælen, inden denne blev tilintetgjort ved den fjerde indvielse. Han sammenfatter i sig den viden og visdom, som er resultatet af æoners kampe og tålmodig udholdenhed. Han kan ikke opnå mere ved at holde fast ved hverken sjæl eller form. Han har taget alt, som de havde at give, og som kaster lys over den åndelige lov om offer. Det er interessant at bemærke, hvordan sjælen på dette tidspunkt ganske enkelt bliver formidler mellem personligheden og den indviede af høj grad. Nu findes der intet mere at formidle, at meddele eller at overføre, og – når lyden genlyder – forsvinder sjælen som et bevis på, at den har responderet. Nu er den kun en tom skal, men dens substans er af en så høj kvalitet, at den bliver en integreret del af det buddhiske niveau, og dér er dens funktion æterisk. Livsprincippet opgives og vender tilbage til det universelle livs reservoir.

Jeg ønsker, at I bemærker betydningen af formens aktivitet. Det er *formen*, der bryder forbindelsen (den sædvanligvis foragtede, nedværdigede og frustrerede form udfører den sidste handling) og bringer fuldstændig frigørelse. Personlighedens »lunare herre« har nået sit mål, og de elementer, der tilsammen med livsprincippet har dannet hans tre legemer (det fysiske, det astrale, det mentale), vil udgøre den atomare substans til det første manifestationslegeme for en sjæl, der søger inkarnation for første gang. Dette har en nær sammenhæng med det vanskeligt tilgængelige emne om de permanente atomer. Når den lunare herre bryder forbindelsen og alle relationer til den sjæl, der hidtil har besjælet ham, markerer det for ham en høj indvielse.

Han er ikke længere blot en skygge, men har nu de kvaliteter, der gør ham »substantiel« (i esoterisk betydning) og til en ny faktor i tid og rum.

De sidste ord i denne lov behøver ingen forklaring og markerer en passende afslutning på dette kapitel.

Livet er nu befriet og besidder den bevidste videns kvalitet og frugten af al erfaring. Disse er gaverne fra sjæl og form i forening.

KAPITEL IX

De syv healingsmetoder

For det første må vi gøre os klart, at det i denne overgangsperiode i hændelsernes verden vil være vanskeligt at finde en healer, der er kompetent til at anvende de teknikker eller syv healingsmetoder, der har relation til energierne fra de syv stråler, også selv om de blev indgående beskrevet for jer. Vi er på vej ud af en tidsalder og ind i en ny, og det skaber nødvendigvis vanskeligheder, som hidtil ikke er blevet erkendt. Det er første gang i menneskets historie, at menneskeheden er tilstrækkelig intelligent til at registrere og forstå betydningen af denne hændelse og tilstrækkelig fremsynet til at kunne skue og forestille sig og planlægge den nye fremtid. For det andet er det sjældent, at den almindelige aspirants sjælsstråle styrer i en sådan udstrækning, at den kan bringe tilstrækkelig indre oplysning og strålekraft. Så længe sjælsstrålen ikke styrer, så er en beskrivelse af de strålemetoder og teknikker, der er afgørende for anvendelsen og styringen af stråleenergiene, uden værdi. Dette må ikke gøre jer mismodige, men snarere forventningsfulde. Det gælder specielt de yngre studerende og læserne. Alt taget i betragtning, så er forbindelsen mellem forventning og mulighed overordentlig god.

I løbet af det sidste århundrede er der oplyst så meget om magisk arbejde, at det på nuværende tidspunkt vil være uklogt at fremlægge mere. Så mange mantraer og magtord er blevet videregivet, og så udbredt er anvendelsen af OM blevet, at skadelige virkninger kunne forventes. Sådanne skader er imidlertid ikke sket. Det relativt lave udviklingstrin hos den almindelige studerende og forsker har tjent som beskyttelse, og meget lidt har givet resultater – hverken gode eller dårlige – af det, de har forsøgt at gøre. Helbredelse har ofte fundet sted (i det mindste midlertidig helbredelse), men det skyldes hovedsageligt patientens modtagelighed for påvirkning og hans tiltro til healeren. Esoterisk har ingen af sådanne helbredelser tilknytning til okkultismens videnskabelige metoder. På trods af ovennævnte

beskyttelse eller snarere på grund af den informerer jeg på nuværende tidspunkt ikke om sådanne stråleord, som den kyndige indviede anvender, når han udfører healingsarbejde. Disse ord skal ledsages af en skolet anvendelse af den åndelige vilje, og når det gælder almindelige mennesker og healere, så er selv det laveste aspekt af viljen endnu ikke udviklet, og kun egen-vilje (der er betinget af selvisk begær) kommer til udtryk. Det vil derfor være at anvende min tid til ingen nytte, hvis jeg gav sådanne instruktioner.

Jeg har følt det nødvendigt at forklare dette, så I ikke har en overdreven forventning om, at jeg vil informere jer om noget, der er mystisk og hidtil ukendt. Jeg forsøger blot at lægge grunden til en fremtidig strukturering af viden, hvor det vil være forsvarligt, klogt og rigtigt at formidle de »fokuserende punkter«, de »organiserende ord« og de »udtrykte hensigter«, som den korrekt uddannede okkulte healer benytter. Jeg forsøger også at skabe en klog og søgende forventning hos jer, således at I kan anvende det lidt, jeg har mulighed for at meddele jer, og de symbolske ord jeg kan diktere, for således at forberede jer til en senere større forståelse.

Imidlertid er der nogle nyttige anvisninger, jeg kan give jer, som I kan drage nytte af. De vil måske forstærke formodede og erkendte vanskeligheder, men ikke desto mindre kan de vise sig nyttige, da de angiver det grundlag, der skal arbejdes ud fra, for at healeren kan nå frem til en korrekt og varig helbredelse.

Dette kapitel vil blive meget kort sammenlignet med de øvrige i denne bog. Det vil enkelt bestå af et antal sammenfattende og korte udsagn, der vil være som en lærebog for healeren, som en opslagsbog til vejledning, og som han kan henvise til. Disse udsagn inddeles i tre kategorier:

- I. De syv stråleenergier.
- II. Healerens og patientens stråler.
- III. De syv healingsmetoder.

Disse udsagn afslutter fjerde bind af *En afhandling om de syv*

stråler og rummer megen information til den indviede discipel og også til den intelligente aspirant. Derved skulle deres healingsarbejde blive mere effektivt, også selv om kun det forberedende arbejde og de grundlæggende regler gives. Det burde være unødvendigt at tilføje, at healeren først må lære at beherske de indledende aktiviteter, og – efterhånden som hans arbejde går fremad – må han selv (alene og uden hjælp) trænge ind til den dybere mening i denne del af den tidløse visdom.

I. DE SYV STRÅLEENERGIER.

Femten udsagn.

1. De syv stråler indbefatter og udtrykker summen af de energier, der cirkulerer gennem vor planetariske form.
2. Disse syv stråleenergier er de syv kræfter, der tilsammen udgør den grundlæggende stråle for kærlighed-visdom. Den er vort solsystems anden stråle og den dominerende stråle i enhver planet i solsystemet. De syv stråler er alle understråler af denne store kosmiske stråle.
3. Uanset hvilken stråle healeren befinder sig på, så må han altid arbejde gennem den anden understråle af denne stråle – strålen for kærlighed-visdom – i hver stråle. På denne måde bliver han forbundet med eller relateret til de styrende sjæls- og personlighedsstråler. Den anden stråles egen-skab er altomfattende.
4. Den anden stråle og den anden understråle på alle stråler er i sig selv dualistiske. Healeren må lære at arbejde med kærlighedsaspektet og ikke med visdomsaspektet. Dette kræver lang skoling i udøvelsen af åndelig skelneevne.
5. De legemer i formnaturen, der styres af strålerne 2, 4 og 6, skal anvendes af healeren, når han udøver healingskunsten. Hvis ingen af hans legemer styres af en af disse grundlæggende energier, så vil han ikke være i stand til at heale. Dette er sjældent blevet erkendt. Det er imidlertid yderst sjældent at se en udrustning, der helt mangler nogle af anden stråles energier.
6. De healere, som er på anden stråle, eller som er udstyret

med et kraftfuldt anden stråle legeme, er sædvanligvis store healere. Den mest sande eksponent for anden stråle, som jorden nogensinde har set, var Kristus – den største af alle Guds helbredende sønner.

7. Sjælens stråle er betingende og afgørende for, hvilken metode der skal anvendes. Den stråle i personlighedens legeme, der er tættest forbundet med anden stråle (som alle understråler virker som kanaler for), er den stråle, hvorigennem healingsenergien skal strømme.
8. Sjælens anden understråle er afgørende for, hvordan healeren skal nærme sig det healingsproblem, han umiddelbart står overfor. Energien transmutes til healingskraft, når den passerer gennem det mest hensigtsmæssige personlighedslegeme. For at være hensigtsmæssigt skal det høre til strålerne 2, 4 og 6.
9. Det mest hensigtsmæssige legeme kan enten være det mentale legeme eller det emotionelle legeme. Når det gælder størstedelen af menneskene, der er astralt fokuserede, så vil behandlingen sædvanligvis have størst fremgang, når healeren anvender det astrale legeme som kanal for overføring.
10. Således er der skabt en triangel af energier. Den er sammensat af:
 - a. Sjælens energi.
 - b. Det hensigtsmæssige legeme.
 - c. Det æteriske legeme, gennem enten hjertecentret eller solar plexus centret.
11. I det æteriske legeme dannes en sekundær triangel til cirkulation af energi mellem:
 - a. Hovedcentret, modtagercentret.
 - b. Ajnacentret, centret for styret fordeling.
 - c. Det center, der med den mindste modstand registrerer energien fra sjælensstrålen – hvilken af de syv stråler det end må være.
12. Den sekundære triangel forbindes med den primære trian-

- gel ved en »velovervejede handling«. Denne del af metoden holder jeg tilbage.
13. Den healer, der arbejder seriøst og har erfaring, kan (selv om han ikke kender den esoteriske formel, der opretter forbindelsen mellem de to triangler) gøre meget for at opnå en vis relation ved at handle velovervejede med tro og ved at fastholde sin *bestemte intention*.
 14. Det er den store triangel, der påvirker healeren og gør ham til overføringen redskab. Det er den lille triangel, som fremkalder virkningerne i patienten, og som healeren arbejder igennem på det fysiske plan.
 15. Healerens fremgangsmåde kan, inden han begynder bevidst at behandle, opdeles i tre processer:

Første proces.

- a. Healeren skal klart og bevidst forbinde sig med sin egen sjæl.
- b. Han skal derefter beslutte, hvilket af hans personlighedslegemer der skal anvendes. Valget beror på, hvordan legemet reagerer på de energier, der kanaliseres gennem strålerne 2, 4 og 6.
- c. Derefter skal han ved en viljeshandling forbinde sjælsenergi, via det udvalgte legeme, med det mest hensigtsmæssige center i det æteriske legeme, enten hjertecentret eller solar plexus centret. Det førstnævnte vil altid være at foretrække.

Anden proces.

- a. Dernæst skal han skabe den sekundære triangel ved at fokusere sin opmærksomhed i det modtagende center, hovedcentret.
- b. Han skal derpå forbinde hovedcentret via den skabende imaginationskraft med centret mellem øjenbrynene og fastholde energien dér, da det er den styrende formidler.
- c. Han skal bestræbe sig på i ajnacentret at samle den energi, der kommer fra det center i hans æteriske lege-

me, som er forbundet med hans sjælsstråle.

Tredje proces.

Ved en velovervejnet handling gennemfører han nu sammenkædningen af de to triangler. Så snart dette er sket, er han parat til at behandle.

II. HEALERENS OG PATIENTENS STRÅLER

Det er indlysende, selv for den flygtige læser, at det er af meget stor betydning, om healerens og patientens stråler er forskellige eller identiske. Der vil således forekomme mange betingende faktorer. Der kan også forekomme forskelle mellem begge parter sjælsstråle og personlighedsstråle. I kan således komme ud for følgende betingelser:

1. Sjælsstrålerne er identiske, og personlighedsstrålerne er forskellige.
2. Personlighedsstrålen er den samme, medens sjælsstrålen ikke er det.
3. Strålerne er identiske i begge tilfælde.
4. Hverken sjæls- eller personlighedsstrålen er den samme.
5. Sjælsstrålen ikke er kendt, men personlighedsstrålen er tydelig. Personlighedsstrålen er let at fastslå, men ofte findes der ingen indikation, hvad angår sjælsstrålen. Dette kan være gældende for både healer og patient.
6. Der findes ingen viden om strålerne hos nogle af parterne.

Jeg har ikke til hensigt at udvide emnet her med beskrivelser af strålerne for det mentale, astrale og fysiske legeme, selv om de har klare og til tider afgørende virkninger, som kan være meget nyttige, hvis I har viden om dem. Den uddannede healer kan, når han er i besiddelse af denne viden, anvende en sekundær metode som hjælp i den grundlæggende metode. Han kan anvende det mest hensigtsmæssige lavere legeme (enten sit eget eller patientens) som kanal for en sekundær strøm af healingse-nergi, hvorved den primære strøms virkning forstærkes. Ønsker

healeren at tilføje denne sekundære strøm, er det en forudsætning, at han besidder virkelig avanceret kundskab, eller at patienten giver korrekte oplysninger. Som I sikkert formoder, forekommer dette sjældent. Ved et grundigt studium og ved at sammenligne kendte analoge tilfælde kan man med ganske stor sikkerhed fastslå de to store strålers natur. Der kræves dog en indviet af en vis grad til at fastslå og arbejde gennem et af de lavere legemers stråler for at kunne sende healingskraften gennem to centre samtidig. Som følge heraf skal vi ikke betragte relationen mellem de stråler, der styrer healeren og patienten ud fra nogen anden synsvinkel end sjælens og personlighedens.

Det er ikke muligt for mig at beskrive alle strålerne hos healer og patient og informere jer om den mest hensigtsmæssige metode. I kan komme frem til det, hvis I studerer de mange vanskeligheder, der opstår, når begge stråler hos de to parter relateres. I *Discipleship in the New Age* er strålerne for et stort antal disciple angivet. I kan som en eksperimentel øvelse tage de forskellige stråler, som er anført, og placere hver af de omtalte disciple i rollen som enten healer eller patient. I skal finde frem til, hvilke centre der skal anvendes i tilfælde af bestemte sygdomme (lokaliseret forskellige steder i legemet), og derefter forsøge at beslutte, hvilken metode, måde eller procedure, healeren gør klogt i at følge. På samme tid skal I huske to ting: for det første, at alle disse mennesker er medlemmer i en anden stråle ashram, og for det andet, at de er disciple, og det betyder, at healeren helt klart kender deres stråler, hvilket er en stor hjælp. I kan ligeledes beslutte, hvilken stråleenergi I vil anvende i healingsprocessen, og gennem hvilket af jeres centre I skal arbejde, når I er healer, og disciplen er patient, og om det er muligt for jer at anvende en sekundær metode. Når I på denne måde med fantasiens hjælp har arbejdet med en imaginær healing, så kan I se, om der blandt jeres venner og bekendte findes nogle, I mener besidder lignende strålekombinationer, og – hvis de skranter eller er syge – forsøg at hjælpe dem på samme måde, som I ville hjælpe den imaginære patient. Bemærk derefter hvad der sker. Undgå at anvende en sekundær metode, for I vil være mere tilbøjelig til at tage fuldstændigt fejl, når det gælder de tre lavere legemer, end når det gælder de to store livsudtryk.

Resten af dette emne kan muligvis belyses gennem følgende udsagn, der vil blive lettere at forstå, efterhånden som den esoteriske psykologi udvikler sig til et almindeligt undervisningsfag i de årtier, der ligger forude.

1. Healeren bør fastslå sine stråler og derefter fortsætte sit arbejde på grundlag af denne information. Har han ikke dette kendskab, bør han afstå fra at forsøge at heale.
2. Når han ikke er i stand til at gennemføre behandlingen på grund af dette manglende kendskab, må han begrænse sig til den opgave at virke som kanal for kærlighedsenergi til patienten.
3. Healeren vil i de fleste tilfælde finde det langt lettere at fastslå sine egne stråler eller i det mindste en af dem, end at fastslå patientens stråler.

Der er to årsager til dette:

- a. At han forsøger at helbrede og hjælpe, vidner om, at han har gjort ganske store fremskridt på den åndelige vej. Sådanne fremskridt kræves der for på korrekt måde at kunne finde frem til strålekvaliteten. Han må studere sig selv og de stråler, der kan være tale om, og det vil med tiden vise ham naturen af de energier, der styrer ham.
 - b. Hvis patienten er fremskreden, søger han ikke hjælp, men klarer sine egne problemer gennem sjælen og ash-ramen, hvis han er tilknyttet en. Er han ikke fremskreden, vil personlighedsstrålen være lettere at fastslå end sjælsstrålen, og den vil derfor være kontaktpunktet.
-
4. Når healeren til sin fulde tilfredshed har fastslået de stråler eller den stråle, der styrer ham, bør han gøre sig rede til healingsopgaven med mindst fem timers meget omhyggelig mental forberedelse. Jeg mener ikke fem timer i uafbrudt mental kontrol og refleksion, men en periode i stille

eftertanke, hvor healeren, – når det er muligt – studerer patienten og gør sig fortrolig med:

- a. Sygdomsproblemet og dets særlige natur.
 - b. Hvor sygdommen er lokaliseret i det fysiske legeme.
 - c. Det berørte center og dets tilstand (hvis han er en oplyst discipel).
 - d. Hvor alvorlig sygdommen er og mulighederne for at kurere.
 - e. Om der er risiko for dødens indtræden.
 - f. Patientens psykiske tilstand.
 - g. Patientens stråler, hvis det lader sig gøre. Kendskab til disse vil være afgørende for hans fremgangsmåde.
5. Forberedt på denne måde fokuserer healeren sin opmærksomhed på sin egen stråle. Har han kun en generel og ikke en specifik viden om sin egen eller patientens stråle eller stråler, må healeren fortsætte ud fra den antagelse, at den ene eller begge stråler findes enten i gruppen 1-3-5-7 eller 2-4-6 og handle ud fra denne generelle antagelse. At besidde specifik og eksakt viden er værdifuldt, men findes den ikke og kan bestemte stråler ikke fastslås, er det ofte muligt at afgøre, om karakterens generelle retning er baseret på kærlighed eller på vilje, og derefter handle i overensstemmelse med dette. Problemet er så, om relationen mellem healer og patient vil være fra personlighed til personlighed, fra sjæl til sjæl eller personlighed til sjæl og vice versa.
6. Når relationen er mellem personlighed og personlighed (og det vil det almindeligvis være), så vil den energi, som healeren skal arbejde med ganske enkelt være planetarisk prana. Virkningen af dette vil være en stimulering af det fysiske legemes naturlige processer og (i samarbejde med naturen og således i overensstemmelse med patientens karma) en styrkelse af hans fysiske legeme, således at han selv kan frigøre sig fra sygdommen, eller han kan få hjælp til at møde dødsprocessen med fuld fortrosthed og med rolig og intelligent forståelse gå ind til de mere subtile

- områder for væren.
7. Når relationen er mellem healerens sjæl og patientens personlighed, så skal healeren arbejde med stråleenergi, og sende sin egen stråleenergi gennem det center, der styrer den sygdomsramte region. Når både healeren og patientens sjæl arbejder sammen, så kan de to energier forenes eller (hvor strålerne er identiske) styrke den ene energi, og der sker en fremskyndelse mod helbredelse eller mod opløsning.
 8. Healeren skal altid huske, at hans opgave er enten at heale – ifølge karmisk lov – eller at hjælpe i opløsningsprocessen, og derved tilvejebringe en højere form for healing.
 9. Hvis ikke healeren er en høj indviet, der kan arbejde med fuld bevidsthed om omstændigheder og styrende forhold, vil umiddelbar helbredelse og sygdomsophør *ikke* indtræffe. Indtræffer det, skyldes det tre ting:
 - a. Patientens skæbne, hans time er endnu ikke inde.
 - b. Indgriben af patientens egen sjæl, der dybest set formidler karma.
 - c. Healerens hjælp, der viste sig at være tilstrækkelig til at give patienten den nødvendige selvtillid og forøgede styrke, så han kan helbrede sig selv.
 10. Ingen er nogensinde kommet tilbage fra »dødens port«, hvis karma viser, at hans time er kommet. Livscyklen på det fysiske plan ophører, medmindre han er medarbejder i en ashram eller discipel på et vist niveau, hvis arbejde og nærværelse stadig er nødvendig på jorden til fuldførelse af den opgave, han har påtaget sig. Da kan ashramens mester tilføre healeren eller patienten sin viden og energi og således udskyde bortgangen midlertidigt. Dette må hverken healeren eller patienten regne med, for de kender ikke de fuldstændige og virkelige omstændigheder.
 11. Der findes visse elementære krav og vilkår, som healeren må arbejde under, og som er nødvendige. De er:
 - a. Fuldstændig stilhed i sygeværelset, så vidt dette er mu-

- ligt.
- b. Så få mennesker i patientens værelse, som klogskab foreskriver. De tilstedeværende personers tænkning og tankeformer kan enten virke distraherende eller blive distraheret, og derved afledes healingsstrømmene. På den anden side kan de til tider være til stor hjælp i healerens arbejde.
 - c. Patienten bør om muligt ligge på ryggen eller på siden, således at centrene op langs rygsøjlen vender ud mod healeren. I enkelte tilfælde (healeren må selv afgøre hvilke) bør patienten ligge i en sådan stilling, at healeren kan holde sine hænder over det syge område, men healeren må i intet tilfælde røre patientens legeme.
12. Når tavshed, fred og ro er opnået, kan healeren fortsætte med den mest hensigtsmæssige metode. Den nævnte tavshed, fred og ro gælder ikke kun de fysiske forhold, men også de emotionelle og mentale tilstande hos healer og patient, såvel som hos de tilstedeværende. Dette er ikke altid let at opnå.

I de tilfælde, hvor healeren ikke har kendskab til den rette metode eller ikke forstår de formler, der beskrives senere i denne instruktion, kan han udarbejde sin egen metode og sine egne regler ud fra et nøje studium af disse instruktioner om behandling, der indeholder tilstrækkeligt med materiale og forslag til et sådant arbejde.

III. DE SYV HEALINGSMETODER

Disse metoder, som jeg er nødt til at videregive i form af syv urgamle symbolske udsagn eller formler, er hentet fra *The Book of Rules for Initiated Disciples*. Jeg vover endnu ikke at beskrive den enkle fysiske anvendelse af disse strålemetoder, da det vil være alt for risikabelt. Når de forstås korrekt og anvendes rigtigt, rummer de en voldsom kraft, og de kan – i de forkerte

hænder – volde virkelig skade. Jeg vil her minde jer om, at Den sorte loges indviede ligeledes udfører healing eller bringer død og sygdom, og de anvender lignende metoder. Forskellen ligger i det forhold, at de kun kan arbejde med personlighedsstrålen hos både healer og patient, og eftersom de har større styrke *på det fysiske plan*, end medlemmerne af Den store hvide loge har, er deres arbejde ofte meget effektivt. Den åndelige healer, der arbejder med lysets energier, når det er muligt, er sjældent så effektiv fysisk.

Medlemmerne af Den sorte loge eller healere, der arbejder under dens indflydelse, er imidlertid helt ude af stand til at arbejde med en patient, som er åndeligt orienteret selv i mindste grad, og som derfor er ved at komme under sjælskontrol. De kan heller ikke arbejde gennem en healer, der er åndeligt orienteret. Skulle de forsøge det, vil de føle stærk modstand fra en energi, der kommer fra den ashram, som enten healeren eller patienten er på vej mod, eller som han er knyttet til, også selv om hans tilhørsforhold er helt ude i periferien. Med hensyn til det almindelige menneske, som ikke tænker bevidst, er faren for »sort« indblanding lig nul. De sorte kræfter interesserer sig ikke for betydningsløse personer, men kun for dem, som har magt og indflydelse, og som kan tjene deres formål. Desuden er deres arbejde kun muligt i det øjeblik (eller cyklus), hvor mennesket beslutter, om han vil stræbe efter at leve et åndeligt liv, forblive statisk hvor han står, eller om han fuldt bevidst (hvilket er yderst sjældent) vil betræde vejen for ren selviskhed. Denne vej fører til Den sorte loge.

I begyndelsen af næste århundrede vil enkelte disciple påtage sig at relatere disse metoder eller magiske udsagn til healingsarbejdet og fortolke dem og uddybe dem. Udsagnene har tre betydninger, og den laveste af disse kan den studerende med fordel selv fortolke, såfremt han reflekterer dybt og lever åndeligt. Her kommer de syv udsagn.

DE SYV UDSAGN

1. *Første stråle metode.*

Må den dynamiske kraft, der styrer hjertet hos alle i Shamballa, komme mig til hjælp, for jeg er denne hjælp værdig. Må den strømme ned til den tredje, passere videre til den femte og fokuseres på den syvende. Disse ord betyder ikke det, de øjensynligt synes at sige. Den tredje, den femte og den syvende ligger i den første og kommer fra det åndelige liv i den centrale sol. Da vågner det højeste i den, der véd, og i den, der skal heales, og således er de to én. Dette er et dybt mysterium. Den forenede healingskraft udfører det ønskede arbejde. Den kan føre til døden, den store befrier, og således genoprette den femte, den tredje, den første, men ikke den syvende.

Denne dynamiske første stråle energi anvendes sædvanligvis af den uddannede åndelige healer, når han er helt overbevist om, at patientens time er inde, og befrielse nærmer sig. I de tilfælde, hvor den første stråle er sjælsstrålen hos enten healer eller patient, skal anvendelsen af første stråle energi ske fra hovedcenter til hovedcenter og derfra til sygdomsområdet og til det center, der er knyttet til denne region. Dette kan indebære (såfremt helbredelse er mulig og karmisk korrekt) en midlertidig forværring af sygdommen. Det skyldes, at den indstrømmende energi »meget dynamisk uddriver« selve kimen eller rødderne til sygdommen. Der kan forekomme temperaturstigning eller en form for kollaps. Både healer, patient og den ansvarlige læge må være forberedt på dette og foretage de nødvendige fysiske forholdsregler til lindring – forholdsregler, som ordineres af den etablerede lægevidenskab, og som vil modvirke den rent fysiske reaktion. Når patientens sjælsstråle ikke er den første stråle, men første stråle derimod er personlighedsstrålen, så må healeren kun med største forsigtighed anvende første stråle energi og arbejde meget langsomt og gradvist gennem det center, som styres af en af strålerne 1, 3, 5, 7, og som ligger nærmest det syge område. Lad energien passere gennem dette center og derefter til det center (uanset hvilket), der er relateret til den sygdomsramte region. Hører dette center til strålegruppen 3, 5, 7, så må healeren udvise ekstra forsigtighed, for ellers vil den dynamiske første stråle energi nedbryde og ikke helbrede.

2. *Anden stråle metode.*

Må den helbredende energi strømme ned og føre med sig det dobbelte princip af liv og magnetisk kraft. Må den magnetiske levende kraft tiltrække og supplere det, som er til stede i den syvende, og som sætter fire og seks op mod tre og syv, men som ikke befatter sig med fem. Den cirkulerende, inddragende strømhvirvel – der strømmer ned til punktet – forstyrrer, fjerner og supplerer derefter. Således fuldføres arbejdet.

Hjertet slår. To hjerter slår som ét. De tolv i legemet, de tolv i hovedet og de tolv på sjælsplanet stræber og samarbejder som ét, og således fuldføres arbejdet. To energier når frem til denne fuldbyrdelse, og de tre, hvis antal er tolv, responderer på de større tolv. Livet vender tilbage og årenes antal øges.

Hvis dette urgamle udsagn læses i lyset af den kundskab, I måtte være i besiddelse af (og I besidder formodentlig mere, end I er klar over), specielt kundskaben om centrene, så vil den første og enkleste tolkning vise sig.

3. *Tredje stråle metode.*

Healeren står og væver. Fra den tredje, den femte, og den syvende samler han det nødvendige til livshjertet. Han fører energierne sammen og får dem til at tjene den tredje. Han skaber således en strømhvirvel, som den syge må stige ned i, og healeren følger ham. Og alligevel forbliver de begge i ro og fred. Således må Herrens engel stige ned i vandenes dyb og hente det helbredende liv.

Her omtales »vandenes dyb«. Det kan give anledning til mange tvivlsspørgsmål om betydningen. Den elementære fortolkning er, at det i virkeligheden har relation til den centrale og vigtigste årsag til mange sygdomme (hvilket vi tidligere har været inde på), den emotionelle natur, som guddommens tredje aspekt har til opgave at kontrollere. Tænk nøje over dette, da det rum-

mer megen oplysning.

Den næste healingsmetode er længere og mere svært tilgængelig. Det vil være meget lidt af den, I vil kunne forstå. Den er helt og holdent relateret til mennesket selv og til aforismen: »Menneske, *kend dig selv*«.

4. Fjerde stråle metode.

Healeren kender stedet, hvor dissonans findes. Han kender også lydens magt og den lyd, der skal høres. Ved at kende den tone, som den fjerde store gruppe reagerer på, og ved at forbinde den med de store skabende ni, så intonerer han den tone, der bringer udfrielse, den tone, der fører til absorption i den ene. Han instruerer det lyttende øre hos den, der skal have behandling, og på samme måde instruerer han det lyttende øre hos den, der må gå videre. Han kender naturen af den lyd, der skænker den helbredende berøring, og også den, der siger: Afgå ved døden. Og således fuldbyrdes arbejdet.

Den fjerde metode er den, som – i mangel af virkeligt kendskab til strålerne – kan være til generel nytte, fordi den fjerde stråle styrer det fjerde naturrige, menneskeriget. Healeren, der anvender denne metode (men sådanne healere findes praktisk talt ikke i vor tid, da den fjerde stråle ikke er i inkarnation), healer hovedsagelig ved at anvende den bedst egnede lyd eller lyde. I de første stadier, når denne metode skal manifesteres, vil healeren anvende musik i stor udstrækning for at opnå en bedring eller for at lette dødsprocessen. Det vil imidlertid blive musik med én konstant tilbagevendende akkord, og den vil indeholde tonen for den fjerde stråle og for menneskeriget. Healing ved hjælp af lyd vil blive en af de første behandlingsmetoder, der vil være udviklet ved slutningen af det næste århundrede. Det vil være til ingen nytte at give mere information om dette, før den fjerde stråle igen indleder en manifestationscyklus.

5. Femte stråle metode.

Det, der er blevet givet, skal anvendes. Det, der kommer til syne under den givne fremgangsmåde, skal finde sin plads i healerens plan. Det, der er skjult, skal gøres synligt, og fra de tre vil stor viden fremkomme. Healeren søger disse. Til disse lægger healeren de to, der er som én, og således må den femte spille sin rolle, og de fem må spille deres rolle, og de fem må fungere, som var de én. Energierne strømmer ned, passerer igennem og forsvinder, og de lader ham tilbage, der kan respondere med en karma, der endnu skal udlignes, og de tager ham med sig, som ikke kan respondere således, og som ligeledes må forsvinde.

Den tydeligste og mest enkle betydning af femte stråle metode er, at healeren, der arbejder videnskabeligt og hovedsageligt på de konkrete niveauer, benytter sig af alle hjælpemidler, der kan føre til helbredelse, idet han begynder med en hensigtsmæssig fysisk behandling og fortsætter med mere subtile behandlingsmetoder. Igen vil jeg fremhæve, at det kan være ligeså guddommeligt at anvende fysiske hjælpemidler, som det er at anvende de mere mystiske metoder, som vor tids metafysiske healer tror er langt mere effektive. Således som al nutidig viden, der overalt er blevet udviklet på det fysiske plan af indsigtfulde og geniale mandlige og kvindelige personligheder, er til nytte for disciple og indviede i tid og rum, således er også lægevidenskab til nytte. Således som disciple og indviede må anvende de forskellige videnskaber på en rigtig måde for at kunne tilvejebringe åndelige resultater, således må det også være for healerens arbejde.

Alt arbejde bliver åndeligt, når det udføres med rigtigt motiv, når skelneevne anvendes med klogskab, og når sjælskraft føjes til den viden, der er opnået i de tre verdener. En dynamisk anvendelse af en af de syv energistrømme tillige med den moderne læges sunde forståelse og arbejde, bistået af healeren (der virker som katalysator), kan skabe mirakler, når skæbnen tillader det. Den metafysiske healer, der udelukkende arbejder på de subtile niveauer, er lig den åndelige arbejder, for hvem det konstant mislykkes at fremskaffe de nødvendige økonomiske

midler på det fysiske plan. Dette skyldes ofte en subtil – omend sædvanligvis ikke erkendt – overlegenhedsfølelse, som den almindelige healer og esoterikeren har, når de betragter problemet med henholdsvis at opnå fysisk helbredelse eller at skaffe penge. Tænk over dette og forstå, at femte stråle metoderne fører helt ned til det fysiske plan, hvor de først skaber konflikt og til sidst fremkalder et fysisk resultat, der har den ønskede karakter. Jeg har givet flere detaljer og mere information, i det jeg har sagt om femte stråle metode, end det jeg har sagt om nogle af de andre metoder.

6. Sjette stråle metode.

Må kraften strømme ned ved at kløve vandene, udbryder healeren. Han tager ikke hensyn til, hvordan vandene vil respondere. Ofte bringer de høje bølger og skrækkelige og forfærdelige hændelser. Resultatet er godt. Sygdommen vil forsvinde, når stormen har lagt sig, og energien har fuldbyrdet sin planlagte skæbne. Kraften tvinges til at trænge lige ind i hjertet, og den må søge en passage og en vej i enhver kanal, nadi, nerve og i milten for at konfrontere fjenden, der har tiltvunget sig adgang og slået sig ned for at leve dér. Den, som kun ser en perfekt funktion, og som ikke tåler indblanding, foretager en skånselsløs, pludselig og fuldstændig udstødning. Den perfekte funktion åbner derefter porten til det evige liv eller til et liv på jorden for endnu et lille stykke tid.

Denne metode er bemærkelsesværdig kraftig og pludselig, når healeren er på sjette stråle. Resultaterne er drastiske og smertefulde, men de er sikre – helbredelse eller død, og ofte det sidste. Healeren på sjette stråle er i vor tid sjældent disciplineret eller klog, hvilket skyldes, at vi nu befinder os ved afslutningen af sjette stråles cyklus. Når sjette stråle igen kommer i manifestation, vil menneskeheden have gjort store fremskridt på Vejen, og den nuværende aggressive, selvsikre, fanatiske sjette stråle healer vil ikke vise sig igen. I dag er de i flertal, og deres arbejde er ikke godt. Det er velmenende, men metoderne anvendes

på ukyndig måde, og resultatet retfærdiggør ikke healerens forsikringer, der ofte fører til, at patienten vildledes.

7. Syvende stråle metode.

Energi og kraft skal mødes, og således udføres arbejdet. Farve og lyd skal mødes og forenes i ordnet rækkefølge, og således kan det magiske arbejde fortsætte. Substans og ånd må fremkalde hinanden og skabe det nye og gode ved at passere gennem centret hos den, der søger at hjælpe. Healeren giver således livsenergi til det svage liv og driver det videre eller forankrer det endnu dybere i skæbnens greb. Alle syv skal anvendes, og gennem de syv skal de energier passere, som behovet kræver. Derved skabes det nye menneske, som altid har eksisteret, og som altid vil eksistere, enten her eller dér.

I denne metode har I nøglen til dem alle, fordi arbejdet for en syvende stråle healer består i at sammenføre det liv og den substans, der skal erstatte den substans, der er syg, og i at bringe nyt liv til at underbygge helbredelse. Livets herlighed ligger i fuldbyrdelse og fremkomst. Dette er hovedopgaven og den største belønning for alle sande healere. Det er denne metode med tiltrækning og substitution, der vil blive ført frem til et videnskabeligt højdepunkt i den kommende nye tidsalder, hvor den syvende stråle vil dominere på vor planet, og fremkalde det, der er nyt og påkrævet og være bestemmende for den kommende kultur, civilisation og videnskab.

Som afslutning vil jeg meddele jer, hvorfor jeg har undladt at give jer en mere detaljeret information eller klar analyse af teksterne i disse meget gamle formularer om healing. Bortset fra den tidligere nævnte årsag, at menneskene endnu ikke er rede til at modtage eksplicitte instruktioner, så ville alt hvad jeg kunne sige til jer virke puerilt. Det er et mærkværdigt ord, men det beskriver bedst den tænkelige umiddelbare reaktion. Vi står på grænsen til en ny epoke i videnskabelig udvikling som følge

af opdagelsen af atomenergiens frigørelse. End ikke de videnskabsmænd, der var ansvarlige for denne opdagelse, har den ringeste idé om denne betydningsfulde hændelses vidtgående virkninger. Set ud fra vort emne og denne bogs tema er et helt nyt ordforråd med relation til energi og kraft allerede ved at blive til. Når denne opdagelse anvendes inden for sygdomsbehandlingen vil den i allernærmeste fremtid (set fra en okkult synsvinkel) blive opfattet som intet mindre end et mirakel.

Opdagelsen af atomenergiens frigørelse var et resultat af første stråles aktivitet i relation til den indkommende syvende stråle, og er en analog situation til mesterens frigørelse ved den femte indvielse (når døren til gravkammeret springer helt op) og til døden, når den indespærrede sjæl frigøres. I lyset af fremtidige videnskabelige hændelser, vil disse meget gamle metoder fremstå meget tydeligere, og i mellemtiden vil enhver forklaring om deres sande »energimæssige betydning« være meningsløs. Den nye og kommende terminologi vil kaste lys over de urgamle formler, og med tiden vil I se, hvor meget den nye generations intelligente healere vil kunne forstå af det, der for jer synes at være både skuffende, uanvendeligt og betydningsløst og unødvendigt svært tilgængeligt.

I denne overgangsperiode mellem fortiden og den tid, der er på vej, er det ikke nemt selv for en visdommens mester at tale eller undervise, specielt i forbindelse med emnet healing. Det fysiske legeme erkendes almindeligvis endnu ikke som en elektrisk enhed, og dets natur som ren atomenergi er endnu ikke erkendt. At energilegemet, det æteriske legeme, er en kendsgerning, erkendes ikke i dag i undervisningen på de moderne medicinske fakulteter, selv om det har været diskuteret. At energiens natur er eksplosiv, når den kommer i kontakt med kraft, og at sjælens energi også er det i relation til substans, er helt ukendt eller sløret i et gådefuldt sprog. Så længe de nye videnskabelige formler og de nye fremgangsmåder (hvilket opdagelsen af atomenergiens frigørelse har muliggjort) ikke forstås i al almindelighed og ikke er blevet et velkendt diskussionsemne affattet i et forståeligt sprog, så må den kommende videnskab om healing forblive bag et slør af uegnede udtryk og skjult af utilstrækkelige ord.

Dette forhold hæmmer, som jeg ofte har sagt til jer, alle nye fremstillinger af sandheden. En elektroingeniørs eller en bilkonstruktørs sprog ville fx have lydt helt meningsløst for det almindelige menneske for hundrede år siden. Således er det med de nye emner og de store opdagelser, som er på vej, og som i sidste instans vil komme til at påvirke ethvert område af menneskets liv, inklusive kunsten at heale.

Da det er kommet frem, hvem jeg er, signerer jeg mig som mesteren *Djwhal Khul*.

TIBETANEREN.

Den store invokation

Fra lysets kilde i Guds sind
lad lys strømme ind i menneskers tanker
lad lyset komme til jorden.

Fra kærlighedens kilde i Guds hjerte
lad kærlighed strømme ind i menneskers hjerter
må Kristus komme til syne på jorden.

Fra centret hvor Guds vilje er kendt
lad hensigt lede menneskers små viljer
den hensigt mestrene kender og tjener.

Fra centret vi kalder menneskeheden
lad Planen for kærlighed og lys fuldbyrdes
må den forsegle døren til det onde.

Lad lys og kærlighed og kraft
genoprette Planen på jorden.

Denne invokation eller bøn tilhører ikke nogen person eller gruppe, men hele menneskeheden. Skønheden og styrken i denne påkaldelse ligger i dens enkelhed og deri, at den udtrykker visse centrale sandheder, som alle mennesker naturligt og normalt accepterer – eksistensen af en oprindelig intelligens, som vi vagt kalder *Gud*; at den bevægende kraft bag det synlige univers er *kærlighed*; at en stor individualitet, som de kristne kalder *Kristus*, kom til jorden og legemliggjorde denne kærlighed, så vi kunne forstå den; at både kærlighed og intelligens er virkninger af det, som kaldes *Guds vilje*; og endelig den selvindlysende sandhed, at det kun er gennem *menneskeheden* selv, at den guddommelige plan kan virkeliggøres.

Alice A. Bailey

Register

A

- Abdomen. *Se*: Underliv.
Abrams diagnosemetode, tegn på nye tendenser, 267
Absorption, definition, 404
Abstraktion –
 stadium, 629
 udviklet fra ubundethed, 620
 viljesprincip, 416
Accept af livstilstand, positiv, resultater, 96
Adfærd, styres af kirtlers natur, 575
Adskilthed, følelse af, grundlag for krig, 402
Afdøde personer –
 kommunikation med, 370
 relation til levende, 371
 tjeneste for, 343
Ajnacenter, 168
Aktivitetsens Buddhaer, arbejde, 145
Allopatiske –
 metoder, bidrag, 351
 retning, arbejde, 27
Alvidenhed –
 opnåelse, 89
 sjæls, anvendelse, 412
Analogi –
 i manifestationens grundlæggende dualitet, 143
 menneskets fysiske og højere natur, 161-164
Analyse, forskel fra kritik, 334
Angst –
 døds-, fjernes, 361, 365
 patients, fjernes, 364
Ansvar –
 forudsigelse om, 157
 følelse, 158, 464, 506, 630, 631
 første lektie, 222
Antahkarana –
 anvendelse, 144, 192, 481, 543
 definition, 179, 543, 591
 eksternalisering af, 179
 formål, 543
 funktioner, 151
 i *Den hemmelige lære*, 483
 inaktiv, 591
 legemet forlades ved viljes brug, 465
 lotusblomstens stilk, 145
 opbygget af stort antal mennesker, 507
 opbygning –
 begyndelse, 629
 faktorer, 151
 fuldført, 380
 livsprincip, ved hjælp af, 465
 relation til vilje, 486, 543
 resultater, 151, 156, 180, 543
 relation til –
 ajna- og strubecenter, 151
 monade, 151, 547, 591
 personlighed, 151, 543
 åndelig triade, 543
 åndelig vilje, 486
 symbol på, 530
 to mål, 151
 undervisning, 507
Apostlenes synd, 602
Arbejde –
 skabende –
 af menneskets ånd, fingerpeg, 449
 på fysisk plan, værdifuldt, 345
 tilbagegivelses- –
 definition, 362, 364, 369
 åndeligt, definition, 653
 Se også: Tilbagegivelse, proces.
Arbejderbevægelsen, organiserede, fejlagtig idé, 609
Arbejdere, skabende, energistrømme, 45
Arisk race –
 fysiske problemer, 93
 sammenblanding af mennesker, 215
 sygdomme, 215
 tuberkulose, 67

- Arjuna, regler fra Krishna, 426
 Arterier, sygdomme, helbredelse af, 111
 Arthritis. *Se:* Ledegigt.
 Arv –
 mental ubalance, 300
 sygdom, 40, 57, 62, 63, 65
 Arvelige sygdomme, 268
 Ashram –
 disciple –
 arbejde efter døden, 371
 finder gruppe i, 418
 frihed i, 482
 opgave at tale om døden, 366
 drages ind i, 158, 611, 629, 631
 energi fra, 118, 648
 fri i mesters, 454
 gruppe i, 418
 integration, tættere til gruppe i, 362
 kald fra, 465, 624
 kommunikation med magtord, 454
 medlem af, relation til Planen, 632
 medlemmer, arbejde, 612, 615
 problemer løses gennem, 644
 resultater i, 469
 Aspekt –
 aktivitet, manifestation i menneskets organisme, 110
 andet –
 center, der udtrykker, 175
 indiviets relation til, 145
 Logos', manifestation, 109
 bevidsthed, 204, 319, 418
 form, 191, 416, 464, 484, 607
 første –
 center, der udtrykker, 175, 189, 204
 Logos', manifestation, 109, 111
 Helligånd. *Se:* Aspekt, tredje.
 intelligens, centre, der udtrykker, 152
 kvalitet, sjælens, 46
 kærligheds- –
 loven om tiltrækning, 437
 manifestation i menneskets organisme, 109
 liv, 191, 484, 543
 materielle, modstand mod sjæl, 484
 relation, betydning, 544
 sjæl –
 i center, 189
 nerver, 191
 tilintetgørelses- –
 planetens, 236
 virksom ved pludselig død, 437
 tredje –
 center, der udtrykker, 175, 203
 energifordeling, 150
 guddommens, opgave, 651
 indiviets relation til, 145, 146
 Logos', manifestation, 110, 111, 155
 vilje –
 første kontakt med menneskets sind, 614
 guddommens, lov, udtryk, 403
 Guds og monades, 403
 legeme, 144
 manifestation i menneskets organisme, 109, 111
 modtagelighed over for, 178
 Sorte loge, 616
 udtryk, 543
 åndeligt, udtryk, 198
 Aspekter –
 tre –
 guddommelige, manifestation i mennesket, 204
 i indiviet, 145
 placering i legemet, 316
 åbenbaring af guddommelighed, 179
 Aspiranter –
 almindelige, sjælsstråle, 637
 centre aktiveres, 81
 disciplin, 536
 dødserfaring, 399, 415, 438
 energistrømme, 45
 frustration, 344
 fuldmånecyklens gavn, 322
 hæmning af emotionelle reaktioner, 231

- indvielse, 150
- kontrol, vil opnå, 536
- mål, 139, 472
- opgave, 172
- relation til tærskelens vogter, 613
- solar plexus- og hjerteenergi, sammenligning, 541
- sygdomme, 58, 63, 525
- søvn, aktiv tjeneste, 415
- tiltrækkes af Hierarkiet, 615
- tredje aspekt, udtryk, 150
- vanskeligheder forbundet med sjælkontakt, 136-213
- Se også:* Vej, prøvestadiets. Prøve, discipel på.
- Aspiration –
 - liv i, virkninger, 325
 - åndelig, dør, 379
- Assimilation –
 - organer, manifestation gennem, 110
 - rette metoder, forståelse af, 111
- Astral –
 - emotion forsvinder, 379
 - fokusering, virkning af fuldmåne, 322
 - kontrol, ophør af, 379
 - lys –
 - indstrømning, 321
 - kontaktes, 170
 - substans, virkning af sjælslys, 454
- Astrale kræfter –
 - centre, aspekter og sygdomme, 60
 - i personlighed, 61
 - påvirkninger, disciplen reagerer ikke, 380
- Astrologi, lægers anvendelse af, 260, 264, 266
- Atlantehavsdeklarationen og de fire friheder, 250
- Atlantider –
 - bevidsthed, 225, 243
 - degenerede i seancer, 411
 - i inkarnation, 220
 - kendetegn, 194
 - laster, 224
 - magi, 224
- Atlantis –
 - cancer, 66, 67
 - forhold, 224
 - krig, 224
 - lektie, 221
 - magi, 224
 - solar plexus –
 - center, 169, 170,
 - lotusblade, 158
- Atlantisk –
 - bevidsthed, 452
 - polarisering, 59
- Atma-buddhi –
 - forankring, 545
 - modsvares af centre, 538
 - udtryk, 544
- Atma-buddhi-manas –
 - virkeliggørelse, 545
 - Se også:* Triade, åndelige.
- Atom –
 - energis frigørelse, stråles aktivitet, 655
 - frigørelse, sammenligning med døden, 466
 - permanente –
 - latente kim, 297
 - mental, placering, 634
 - mentale, på Atlantis, 452
 - substans, iboende lys, 435
- Atomar substans –
 - konflikt med sjæl, 590
 - liv og lys, 440
 - til det første legeme i manifestationen, 635
- Atomer –
 - fastholdt i form, 588
 - fysiske legemes –
 - næring, center, 203
 - sygdomme, oprindelse i planetarisk liv, 234, 237
 - vitaliseres, 399
 - kohæsionskraft, 46
 - levende –
 - legeme holdes sammen af, 314
 - relation, 585
 - lunare herrers, liv, næres i lang tid,

- 601
 permanente –
 krafttriangel, 459
 revitalisering inden reinkarnation, 459
 substans', fjernes og splittes, 348
 syge, fjernes af healer, 598
 tilbagegives til kilden efter døden, 382
 æterisk legemes, tilbage til oprindelig tilstand, 391
 Atrofi, årsag til alle former for, 284
 AUM –
 lyd, 131, 132
 trefoldig, syv lyde i én lyd, 635
 Se også: OM.
 Aura –
 definition, 600
 healers –
 anvendelse, 348, 488, 603
 eller gruppes, involveres, 105
 og patients –
 anvendelse, 593
 kontakt, 603
 udstråling, 29
 healingsarbejde afsluttes, 606
 helbred. *Se:* Helbred, aura.
 kærlighedskræfter i, anvendelse, 106, 488
 patients –
 reaktion, 29
 stimulering, 592, 593
 Auraer, sammensmeltning, 17
 Avatar, definition, 569
 Avatarer, læren om, 569
- B**
- Bakterier –
 naturen af, 219
 virkning af tør varme, 241
 åbner for, 94
 Balsamering, resultater, 448
 Baltimore, område for lys, 346
 Barnet før det syvende år, sjælskontrol, 430
 Bedøvelsesmidler, virkning, 327
 Begær –
 berørte centre, 169
 efter at leve, resultat, 420
 formdannende aspekt, ildens påvirkning, 436
 fysisk, resultater, 296,
 indre emotionelt, virkninger, 296
 kosmisk, byrde, frigøres fra, 379
 kraft, strømmer ind i fysisk legeme, 399
 kræfter, samspil med kærlighedsenergi, 125
 natur –
 kamp med sjæl ved død, 430, 433
 relation til mave, 82
 ophør af, forårsager tilbagetrækning, 389
 opløses ved indre oplysning, 463
 overvundet af indviet, 431
 problemer, 172
 standsес ved kremation, 436
 sygdomsårsag, 15, 17
 transmutation, 148, 154, 155, 329
 uhæmmet, virkninger, 61-74
 ukontrolleret, påvirkes ved fuldmåne, 322
 undertrykt, virkninger, 61-74
 ændring, 223
 Bekymring –
 undgå, 309
 virkninger, 48, 74-84
 årsager i dag, 76
 Belysning på fysiske plan udvider sig, 321
 Belæring af patient, 364
 Beskyttelse –
 dør, åbnet af sjæl, 437
 Se også: Forholdsregler.
 Besmittelse –
 af healer, 104
 ved urenlighed, 241
 Besvimelsesanfald, årsag, 85
 Besættelse –
 af fremmed væsen, årsag, 300
 helbredelse, 244
 kurere, 111
 årsager, 85, 300, 320, 323

- Betændelser, årsag, 73
- Bevidsthed –
- buddhisk, 418, 523
 - center for uudviklet menneske, 399
 - centreres af hovedparten af menneskene i astrallegemet, 51
 - devachanisk, 461
 - døende menneskes, fokus, 433
 - efter døden, 367, 433, 451-467
 - fokus, betydning, 519
 - fængslet, befries og frigøres, 410
 - gruppe –
 - første i den menneskelige familie, 172
 - personlighed erkender, 167
 - udvikling, 155, 207, 335
 - healers, 558
 - individuel, strøm, kommer ind i legemet, 399
 - indviets, 542
 - kausal, alt vender tilbage til, 387
 - kommer til udtryk, afhænger af centre og kirtler, 92
 - kontinuitet, 411, 462
 - kosmisk astrale og mentale plan, 625
 - Kristus, 543
 - mellem personlighed og monade, etablering, 151
 - menneskeheden, i dag, 128, 154, 564
 - menneskeheds, højnes, 612
 - monade, 151, 602
 - monadisk, på kors, 602
 - mystikers, 118
 - niveau, mest intense energi, 518
 - okkultists, 119
 - om åndelige triade, 489
 - patients, højne, 486
 - personligheds død, 469, 470, 478, 480, 502
 - personligheds-, erstattes, 155, 480
 - princip, 316
 - sjæls- –
 - beskrivelse, 480
 - forankret i hovedet, 399
 - stabiliseret i sjæl, sygdom forekommer sjældent, 519
 - stadier, atlantiske, 115, 225, 243, 452
 - tab af, årsag, 85, 439
 - tilbagetrækning ved død, 441
 - tråd. *Se:* Tråd, bevidstheds-udtrykker sig gennem legemer, 204
 - udvidelse, 454
 - udviklingsvej, 180
 - vækst, nøgle til, 360
- Bevidsthed, uden –
- døende person, 424, 433
 - smerte, ingen, 327
- Bevægelse, tre egenskaber, 389
- Binyrer, relationer, 54
- Biskjoldbruskkirtler (parathyreoidea), 153
- Blade. *Se:* Lotus.
- Blavatsky, Helena, P. –
- citater, 355
 - profeti, 346
 - virke, 376, 483
- Se også: Hemmelige lære, Den.*
- Blindhed, årsag, 173
- Blod –
- cirkulation, symbolik, 128
 - disciples problemer, 123
 - forgiftningstilstand, årsager, 521
 - funktion, 421
 - Kristi, 205
 - omløb –
 - »dødbringende« substans, 439
 - formidler af livsenergi, 314
 - funktion, 192, 232
 - renses, 205
 - sygdomme, helbredelse af, 111
 - transfusion, naturen af, 325
- Blodprop, undgå, 504
- Blændværk –
- at tænke i begrebet tid, 378
 - bundethed, 621
 - frigørelse fra, 127, 129
 - i vor tids spiritisme, 371
 - verdens, 32, 396, 399, 466
 - årsag, 285
- Blændværkets verden, opdagelse af,

- 396
 Blære, galde, sygdom, årsag, 48, 49
Book of Rules for Initiated Disciples, 648
 Brahmarandra. *Se:* Center, hoved.
 Brev til en videnskabsmand, 353-356
 Briand, Aristide, arbejde, 614
 Brislen (thymus), 54, 79, 142, 156
 Bro –
 mellem videnskaben og okkulte videnskaber, 347
 regnbue. *Se:* Antahkarana.
 Bronchitis, kronisk, årsag, 522
 Browning, Robert, arbejde, 614
 Buddha –
 mellemlid, 568
 tjeneste, 145, 418
 Buddhi –
 højre øje mellemlid for, 318
 relationer, 147
 øje. *Se:* Øje, højre.
 Buddhisk –
 bevidsthed, 418, 523
 legeme, koordination, 420
 perception, udvikling, 629
 plan, frigørelse fra impulser, 619
 Budskaber, misfortolkning, 633
 Bugspytkirtel (pancreas) –
 relationer, 54, 142, 171
 sygdom, årsag, 48
 Bygmestre, store, aktive medhjælpere under manifestation, 392
 Byldepest, bekæmpet, 312
 Bylder, årsager, 521
 Børn, oplæring af, 457
 Børn, sjæl ikke til stede, 627
- C**
 Cancer (astrologisk tegn), port, 143
 Cancer (sygdom) –
 astral kraft og center, 60
 forebyggelse, 299
 forsvinder ved emotionel kontrol, 68
 helbredelse, 68, 299
 naturen af, 359
 nedarvet, 33
- reaktion på stråles energi, 60, 285, 360
 relation til centre, 230
 årsag –
 grundlæggende, 66, 68, 230
 hæmning, 66
 sekundær, 230, 231, 299, 333, 520
 stadig ukendt, 359
 Capricorn, port, 144
 Center –
 ajna –
 aktivt skabende, 151
 anvendes i healing, 106, 107, 108
 beskrivelse, 146-149
 energi –
 fordeler, 156, 597, 600
 modtagelse, 172
 funktion, 55, 146-148, 170, 204, 529
 højre øje, venstre øje, triangel, 538
 opvækkes hurtigt, disciple, 81
 polariseret i clairvoyante, 170
 relationer, 175, 183, 194, 204
 repræsentant for tredje stråle, 151
 stimulering af, 173, 476
 styrende redskab for bortjagende udstråling, 538
 styres af Merkur, 150
 vakt, sand clairvoyance, 88
 alta major –
 funktion, 204
 modsvarende fordelingscenter, 538
- Center –fortsat
 alta major –
 relation til kanal, 183
 triangel anvendes, 538
 Se også: Center, forlængede marv.
 astral modsvarende til solar plexus, 453
 basiscenter, rygsøjle –
 beskrivelse, 178-185

- betydning, 198
- energi –
- overføres til hovedet, 139, 170, 549
 - tilførsel via, til hele mennesket, resultat, 209
- funktion, 56, 178, 179, 184, 198, 203
- inaktivitet, 527
- naturen af, 204
- sammensmeltning med højere energier, 206
- samspil med hovedcenter, 527
- stimulering, 179, 206, 476
- vækkes til aktivitet af viljen, 178
- behandling, 259
- beskrivelse, 580
- energi –
- givende, 200, 270, 557, 558
 - indstrømmende, transmutteres, 190
 - strøm fra, lille kredsløb, 261
- foran –
- hypofysen, vibration, 41
 - pinealkirtel, vibration, 41
- forlængede marv –
- funktion, 195
- Se også:* Center, alta major.
- hjerne –
- anvendelse i healing, 107, 515
 - beskrivelse, 154-157
 - disciples, problemer, 125-130
- energi –
- fra solar plexus, belastning, 230
 - modtagelse, 172
 - sammenligning med solar plexus center, 541
 - tilførsel via, resultater, 209
- funktion, 56, 399, 527
- healers, anvendelse, 597
- healingsmetoder, 557
- hovedcenter, arbejde gennem, 515
- højere aspekt, 184
- i hovedet, 157, 167, 168
- livstråd, tilbagetrækning, 606
- opvækkelse, 230
- relation til anden stråle, 130
- respons på skabende lyd, 634
- tre kanalers relation til, 183
- udgangssted ved død, 438
- åndelig kærlighed, 156
- Se også:* Hjerne.
- hoved –
- ajna, den forlængede marv, triangel, 195
 - anvendelse i healing, 559, 604
 - beskrivelse, 144-146
 - betydning, 198
 - bevidsthedstråd –
 - tilbagetrækning, 574, 606
 - trækkes tilbage ved død, 399
- energi –
- overførsel fra ajna, 172
 - strøm, 203
 - strømmer ned og op, 204
- funktion, 204, 399, 508, 527, 529, 574
- kontaktpunkt for åndelig vilje, 156
- lyspunkt, antydes, 502
- patients –
- energi til, 503, 508
 - respons fra, 503
- relation, 204
- relation til tre kanaler, 183
- stimulation, 476
- styres af Uranus, 150
- sushumna modtager kun energi fra, 183
- Center –fortsat
- hoved –
- tolvbladede. *Se:* Center, hjerte, hovedcenter.
 - udgangssted ved død, 423, 438
 - udvikles langsomt, 203
- Se også:* Hoved.
- højere, stimulering til lindring for lavere, 270
- kræfter, udstrålende, virkninger, 190

- milt –
 - funktion, 197, 399, 400, 536
 - healing, virker gennem, 19
 - organ, 310
 - to centre, 79
 - Se også:* Milt.
- nærmest påvirkede organer –
 - energi tilbage til de tre store eller hovedcentret, 531
 - okkult healing, 273, 487, 531, 581
- patients, modtageligt for energi, 537
- påvirker legemsområde, 190
- relation til kirtel, 90
- rod-. *Se:* Basiscenter.
- sakral –
 - anvendelse, 208
 - energioverførsel til strubecenter, 139, 170
 - formidler af mørke kræfter, 222
 - funktion, 55
 - i Lemurien, 176, 220
 - kræfter til strubecenter, 549
 - misbrug, 221
 - relationer, 174, 175
 - svigtende respons på strubecenter, 527
- solar plexus –
 - astral modsvarighed til, 453
 - beskrivelse, 167-173
 - betydning, 169
 - dyrebevidsthed trækkes tilbage, 399, 423
 - energi –
 - overførsel, 139, 155, 158, 173, 549
 - sammenligning med hjertecenter, 541
 - forstyrrelse, 323
 - fremherskende, resulterer i krise, 550
 - funktion, 55, 128, 130, 139, 169, 399
 - healingsmetoder, 557
 - hos dyr, 399
 - kontrol, 89
 - opvækket, 88
 - problemer, årsag og resultater, 548
 - relation til –
 - sjette stråle, 130
 - sjæl og astrallegeme, 401
 - respons på hjertecenters kalden, 550
 - stadier i aktivitet, 210
 - stimulering af, lindring af mavesår, 270
 - strubecenters påvirkning, 48
 - svigtende respons, hjertecenter, 527
 - tre kanaler, respons, 183
 - udgangssted ved død, 438
 - undertrykkelse, 231
 - uro, 48
- strube –
 - beskrivelse, 149-154
 - funktion, 151, 527
 - hypofyse-pinealkirtel, triangel, 175
 - hæmning af sjælkontrol, 138
 - modtager energi, 172
 - overførsel af seksuel impuls, 70
 - påvirker solar plexus, 48
 - styrer, 208
 - udtryk for det universelle sind, 156
- styrer det syge område –
 - energi til, 597
 - healing, 503
 - tilstand, 502
- udviklingsgrad, 190
- Centre –
 - ajna-hjerte-solar plexus, triangel, 167, 168
 - ajna-strube-sakral, relationer, resultater, 207
 - astral –
 - aspekter og sygdomme, 60
 - syv stråletyper, 58-61
 - blokering, 80
 - diagram over, 177
 - disciple –
 - energimodtagelse, 118

- kontrolbestræbelser, resultater, 139
 disciples problemer, syv grupper, 123
 energi –
 givende, 574
 hæves af discipel, 128, 139
 oplagring, 232
 overføring, 139, 172
 enogtyve mindre, aktivitet i, 561
 forandres ved død, 416
 fremskridt, 324
 frigørelse af, 45
 fuld funktion, 204
 funktion, 47, 88, 189, 574, 575
 harmonisering, 59
 healers –
 kontrol over, 487
 og patients, synkronisering, 559
 healing –
 metoder, 47
 proces, 200
 hjerte i hoved-ajna-hjerte, triangel, 168
 hoved –
 alta major, ajna, triangel, 538
 basis og ajna, relation i energitilførsel, 209
 forbindelse mellem, 41, 535
 hjerte, solar plexus, relation, 209
 hjerte og basis, dynamisk samspil, 317
 strube og sakral, relation, 208
 tre, placering, 428
 indbyrdes –
 forbundne, 148
 relation, 48, 89
 indviedes, 81, 138
 involveret i tilbagegivelse, 370
 kirtler, ydre manifestation, 142
 kontrol –
 af tænkeevne, 212
 bevares i koma, 429
 ved tankens kraft, 233
 via sjæl, 139
 korrespondenser, 54
 kræfter, konflikt med æterisk legeme, 548
 lavere –
 hæmning af sjælskontrol, 138
 kontrol, 228
 liv, tilbagetrækning tilvejebringer opløsning, 416
 livet i, baseret på organismens iboende liv, 203
 mindre –
 enogtyve, placering, 79, 431
 to grupper, 431
 opvakte, relation til nerver, nadier og kirtler, 192
 over mellemgulvet –
 opvækkes, resultater, 63
 samspil, 549
 overstimulering. *Se: Overstimulering.*
 planetariske, tre store, 152
 problemer, 89
 påvirkning ved mental kraft, 212
 relation til –
 cancer, 230
 fysiske legeme, 47
 hinanden, 549
 kirtler, 83, 140-144
 separatistiske, 169
 stimulering og opvækkelse af sjæl, 476
 stråler, kvaliteter og oprindelser, 58
 Centre –fortsat
 styrende kraftcenter varierer efter opnået evolutionstrin, 315
 styres af –
 astrallegeme, 575
 mentallegeme, 575
 syv –
 betydning, 289
 energifordeling, 141
 store –
 naturen af, 144-161, 167-185
 skabelse før fødsel, 435
 tilbagetrækning af lys og liv, 435
 tilstande –

- fem, 86
 udtryk, 192
 uoverensstemmelse, 81
 virkninger, 83, 92, 232
 to sidste, der forlades i dødsproces, 428
 tone, 83
 tredje aspekt, relation til, 151
 ubalance, 89
 udviklingsforløb, 47
 under mellemgulvet, samspil, 549
 understimulering, 201-203
 varierer efter opnået evolutionstrin, 315
 vekselvirkning, 167
 vending af, 179
 videnskaben om, betydning, 50
 vigtigste redskab for sjælen, 575
 virker gennem endokrine system, 571
 viser evolutionstrin, 47
 vitalisering, resultater, 138
 vækkes, 47, 86, 92, 179, 196, 325
 æteriske –
 indstrømning af astralkraft, 61
 otteogtyve, 79
 placering, 428
Se også: Lotus.
 Chicago, Ill., lysområde, 346
 »Christian Science« –
 bekræftelser, 205, 486, 499
 bidrag, 243, 244
 fejlslag, 269,
 filosofi, 489
 helbredelsesmetoder, faktor i
 skæbne, 246
 midlertidig virkning, 189
 misfortolkning, 72, 205
 selviskhed, 187
 sjette lov, erstatning, 187
 tro, helbredelsesmetode, 246
 uvidenskabelig, 212, 486
 virkningsløs, 611
 vision, 213, 611
 Cirkulerende, healingsarbejde er, 273
 Civilisation –
 forfald, frigøre fra, 609
 ny, 217, 321, 625
 Clairaudience –
 anvendelse, 354
 for tidlig, 323
 medium, 370
 tilkendegivelser, 384
 vækst, resultater, 228
 Clairvoyance –
 anvendelse, 75, 269, 293, 354
 astral, naturen af, 378
 erstatte, 170
 for tidlig, 323
 indviet healer, 361
 lægers, 260, 272
 medium, 370
 nødvendighed, 502
 sand, 88
 vækst, resultater, 228
 Clairvoyant –
 kan se healers aura, 603,
 ser healing-triangel, 600
 skelne mellem helbredende
 energier, 336
 syn, 384, 429
 Cleveland, Ohio, lysområde, 346
Cosmic Fire, A Treatise on –
 citater, 386, 388-393, 416
 henvisninger, 523
 Cykler, månens og solens, 321
 Cyklisk lov, 239, 405
 Cølibat –
 i middelalderen, 231
 overholdelse i dag, 536
- D**
 d'Arsonval i Paris, arbejde, 354
 Decentraliseret holdning, healers, 18
 Decentralisering af indre bevidste liv, 325
 Dementia præcox. *Se: Skizofreni.*
 Depression –
 imødegåelse af, 412, 426
 årsager, 525
 Devachan-erfaring, 460-463
 Devaer –
 aktive medhjælpere under mani-
 festation, 392

- helbredende, 554, 596
 hjælp, 341
 opgave, 238
 Devitalitet –
 skyldes frustreret seksualliv, 521
 årsag, 85, 100, 549
 Dharma –
 definition, 631
 sfære, 631
 Diabetes. *Se:* Sukkersyge.
 Diagnose –
 aspekter, vigtigste, 56
 fremtidig, 83
 healere, 559
 korrekt, forudsætning, 361
 krav, 82
 omhyggelig –
 behov for, 581
 regel, 259, 581-584
 psykologisk, 516
 Discipel, indviet, fremtidigt arbejde
 under, 352,
 Discipelskab –
 i sin vorden, stadium, 631
 kandidat til, problem, 188
 sygdomme, der vedrører, 116-215
 tidlige stadier, disharmoni, 187
 Se også: Vej, discipelskabets.
 Disciple –
 accepterede –
 bliver, 158
 læreproces, 169
 afkastning af hindringer, 629
 anden stråle, vanskeligheder, 130
 arbejde, 212, 244, 615
 ashram, frihed i, 482
 begivenheder og faktorer på
 Vejen, 477
 bevidst aktive –
 tilførsel af energi, 208
 udvikling, 208
 centre –
 diagram, 177
 tilstand, 81
 døden, 122, 399, 438, 464, 477
 elimination af legemer, 453
 emotioner, kontrol, 619
 energi –
 fordelere, 530
 kontrol, 196
 modtagelse, 118
 overførsel, 172
 typer, 45
 finder gruppe i ashram, 418
 fjerde stråle, forståelse af OM,
 133
 fordeling af kraft, 324
 fremskreden, healer, 531
 frigørelse, 619, 620
 frigørelse, skabe legeme, 469
 frustration, 344
 fysisk legeme opløst ved viljen,
 465, 466
 første stråle, tilbøjelighed og
 evner, 132
 hjerter –
 center, vakte, problemer, 125-
 130
 sygdomme, 173, 230
 i mental legeme øjeblikkelig efter
 døden, 451
 identifikation med sjæl, 464
 indstrømning af åndeligt liv, 206
 inspiration, 358
 integreret –
 funktion, 344
 Disciple –fortsat
 integreret –
 personlighed, absorberes af
 sjæl, 462
 ledende kraft for gruppe, 125
 lektie om helbred, 309
 ligevægt, 608, 618
 livsforløb med begrænset opgave,
 350
 lys, 346
 melankoli, 320
 mestrer døden, 418
 mål, 139
 nervesystem, sygdomme, 123, 130
 opmærksomhed, fokusering æn-
 dres, 297
 overstimulering, 118, 130

- personligheds –
 kontakter, 125
 udtryk, 146
 polarisering, 118
 problemer –
 fire kategorier, 123
 psykologiske, 35
 specielle, 122-133
 påtager sig bevidst tjeneste, 519
 påvirker omgivelserne, 124-125
 samarbejde med læger, 212
 samspil af hoved- og basiscentret, 527
 selvdisciplin, 622
 sjette stråle, vanskeligheder, 130
 sjælsenergi, indstrømning, 118
 spaltninger, psykologisk, 127, 128
 stræbe, 308
 sygdomme, 58, 63, 117, 525, 548
 synet, 147
 syvende stråle, sygdomme, 129
 tillader opløsning af form, 512
 tilvejebringer bedre egnede lægemer, 188
 tredje aspekt, udtryk, 151
 treheder, 150
 træder ind i lægestanden, 490
 underudviklede centre, 130
 universel følelse, 507
 upersonlighed, 126
 vanskeligheder –
 forbundet med sjælskontakt, 136-213
 forårsaget af energioverførsel, 173
 i livsrytmen, 126
 varsomme i valg af healer, 36
 viden om –
 egen status på Vejen, 632
 skabende aktivitet og kærlighed, 418
 åndedrætssystemet, problemer, 131-133
Discipleship in the New Age, Bind I –
 henvisning, 643
 uddrag, 393-394
 Disciplin –
 fysisk, opmærksomhed på, 567
 kostregler, 316
 lemurisk, 535, 537
 personlig, 316, 487
 resultater i dag, 536
 Se også: Selvdisciplin.
 Disharmoni –
 de syv strålers, årsager, 279
 hindring for healing, 17
 årsag til sygdom, 23
 Disintegration, resultat af tilbagegivelse, 403
 Diskretion vedrørende healingsarbejde, 108
 Diæt –
 anbefaling, 309
 ikke rette opmærksomhed på, 567
 Djw'hal Khul. *Se: Mester, Tibetanneren.*
 Drivkraft, evolutioner, 420
 Drukning, genoplivning, 428
 Drømmeliv sammenkæder hjerne, sind og organer, 521
 Drømmetilstand, faktor der påvirker, 321
 Dualitet i manifestation, 143, 397
 Dyr –
 arter, uddør, 235
 dødsårsag, planetarisk påvirkning, 235, 237
 gruppesjæl, tilbagetrækning, 399
 infektion, 305
 livsenergi, fokusering, 305
 udvikling, 93
 Dø – Døende –
 kunsten at, 352, 367, 369, 421-427
 person –
 hjælp til, faktorer, 343
 hoveds, hænder og fødders stilling, 426
 ingen frygt, årsag, 440
 proces, 422
 teknik, 412, 424-426
 Død –
 accepteres som udvej, 73
 aktiviteter umiddelbart efter, 454-460

- aktivitetsaspekter, 236
 anden, definition, 379, 381
 angst –
 bekæmpes, 438
 fjernes, 361, 365
 aspekt af princippet om frigørelse, 410
 astral, 39
 automatisk proces, årsag, 422
 betydning, 111, 404
 bevidst og på selvvalgt tidspunkt, 39
 bevidsthed ved, aktiviteter efter, 451-467
 definition, 413, 418, 422, 437, 443
 den sande, fastslået, 448
 disciples, 122, 399, 430, 438, 464, 477
 eksisterer ikke, 414
 energi, 328
 fejlagtig holdning til, 24, 330
 fejlagtigt synspunkt, 413
 for den, der lever i en skal, 131
 forberedelse til, 601
 formers, 629
 forårsaget af –
 friktion, 527, 552
 første –
 aspekt på grund af ukorrekt funktion, 111
 stråle, 284
 infektioner, 29
 jordiske tilstande, 234-238
 kamp mellem kræfter, 551
 karma, 437
 manglende mulighed for at udtrykke »det sande«, 526
 nedarvet svaghed, 29
 opnåelse af mål, 391
 sjælens hensigt, 405
 sjæls forlangende, 39
 tab af viljen til at leve, 551
 tilbagetrækning af solart liv, 591
 ulykker, 29
 underernæring, 29
 fremskyndes, 595, 601, 605
 frigørelse gennem, 19, 402, 55
 frygt for –
 baggrund, 411
 funktion, 626
 herredømme slut, 412
 genspejling af kosmisk hensigt, 467
 glæde og skønhed, 406
 hemmelighed, 564
 hensigten med, 414-421
 hændelser, tre vigtige, 379
 hændelsesforløb, 438-443
 i krig, fortolkning, 401, 417, 443
 i rigerne under det menneskelige, 235, 236
 indviedes, 399, 430, 438, 464, 502, 592
 kamp, 430
 kim til, fra månen, 562
 konfliktområde, 551
 mestres, 418
 metode til at etablere kendsgeringen om Hierarki og Shamballa, 625
 naturen af, 283, 364, 388, 397, 404, 409, 414, 426
 Død –fortsat
 ophør af astral kontrol, 379
 overlevelse efter, 175
 personligheds, 469, 470, 478, 480, 590
 pludselig, 428, 437, 443
 problem –
 materialistisk løsning, 374
 reinkarnation, 376
 tre teorier, 374-376
 udødelighed, 375
 proces –
 fremkaldes, 422
 hurtig eller langvarig, 50
 på Atlantis, 225
 resultater, 314
 sammenligning med –
 atomenergis frigørelse, 466
 søvn, 413, 422
 sjælen trækker opmærksomhed til-

- bage, 422
 sjælens hensigt kendes ikke, 405
 tilbagegivelsesproces, 369, 574
 tilbagetrækning af livskraft, 386
 tilstande efter, 367
 timen er kommet, genabsorption,
 239
 to stadier, 381
 to typer, 226
 tre faser, 381
 tredje, 380
 uddrag fra andre bøger, 383-388
 udgangssted ved bortgang, 399,
 423-426, 438
 udsættelse, 646
 virkning på –
 astrale legeme, 382, 386, 453,
 461
 mentale legeme, 382, 387, 454
 æteriske legeme, 381, 390, 391,
 432
 åndelige menneskes holdning til,
 608
 årsager, 227
Se også: Tilbagegivelse, proces.
Døden, efter –
 ashramisk erfaring, 454
 astral aktivitet, 452, 453, 454,
 455, 458
 astrale legemes død, 453
 bevidsthed, 433, 443, 454, 459
 Se også: Bevidsthed, efter
 døden.
 devachan-oplevelsen, 460-463
 disciple, der arbejder i ashramer,
 371
 eliminationsmetoder, 453
 gennemsnitsmenneskets reaktion,
 455-457
 kama-manasiske legemes død, 461
 mentallegeme, tilintetgørelse, 454,
 463
 nedstigning til reinkarnation, 435,
 459
 nærstående og elskede personer,
 457
 sjælens reabsorption, 380, 382
 sjæls –
 aktivitet, 433, 452, 454, 456,
 461
 kontakt, 455, 459, 461
 tilbageblik, 456, 460, 462
 tilbagetrækning fra –
 astrallegeme, 452, 453
 mentallegeme, 453
 æterisk legeme, 427, 429, 433,
 436, 440, 442
 viden om fortid, nutid og fremtid,
 461
 æterisk –
 kræfter, tilbage til energireser-
 voir, 382, 427
 legeme, opløsning, 442
 Dødshjælp (eutanasi), definition,
 302--303
Dør til –
 det onde, 613
 forsegle, til det onde, 616
 godhedens og lysets verden, 613
- E**
 Et livsprincip, udtryk, 143
 Efterår, årsag, 235
 Egen-vilje, healers, 623
 Ego. *Se:* Sjæl. Sjæle.
 Egoist, sygelig, 173
 Ekshibitionisme, metode til healing
 af, 345
 Eksistens, begær efter, 420
 Elektricitet –
 anvendelse, 245, 355
 fremtidige opdagelser, 354, 355
 i manifestationen, 355
 mysteriet om, 346, 355
 relatere til fotografi, 354
 type anvendt i dag, 355
 Elektrisk ild, 145, 147
 Elektriske fænomener, typer, 310
 Elektro-terapi –
 anvendelse, 56, 351, 446
 bidrag, 267
 Elemental –

- arbejde med, 563
 astral, kamp med sjæl ved døden, 430
 fysisk –
 definition, 429
 kamp med sjæl ved døden, 429, 430, 433
 involuotionær –
 hjælp ved healing, 596
 konflikt med ånd, 589
 personligheds-, naturen af, 562, 563, 589-591
 planetarisk, liv, karma, 586
 Elimination –
 betvinger form, 404
 faktorer, der hindrer indstrømning af åndelig kraft, 362
 organer, manifestation gennem, 110
 rette metoder, forståelse af, 111
 Se også: Eliminationskunst.
 Eliminations- –
 kunst –
 definition, 370
 fremgangsmåde, 453, 461
 kategorier, 452-454
 rede til, 442
 proces, 381, 382
 Emergent evolution, teori, 31
 Emigration, racemæssige følger, 215-218
 Emotion –
 astral, forsvinder, 379
 virkning i legeme, 15
 Se også: Legeme, astrale. Legeme, emotionelle. Legeme, kama-manasiske.
 Emotionel –
 kaos, årsag og virkning, 548
 kontrol, 537
 kraft, transmutation, 299
 natur, udsultning, 67
 reaktion, resultater, 231
 ubalance, årsag, 91
 Emotioner –
 fuldmånepåvirkning, 322
 intet respons, 379
 kontrol, 619, 651
 patients, 621
 samling af kræfter, 52
 transformation, 209
 transmutation, 231
 ukontrollerede, virkninger, 48-61
 årsag til sygdom, 15
 Endokrine kirtelsystem –
 aspekter, 191
 energifordeling, 142, 143
 hormoner, 570
 kontrol ved mentalkraft, 212
 naturen af, 142
 relation til –
 centre, 47, 53, 140
 nadier og nerver, 191
 relationer, 54, 89, 141
 styres af Saturn, 143
 utilstrækkelighed i, resultater, 202
 Se også: Kirtelsystem. Kirtler.
 Endokrinologens –
 arbejde, 56, 213
 viden, 56
 Endokrinologi, fejlagtig opfattelse om kirtel-behandling, 577
 Ene liv gennemstrømmer alle former, 426
 Ene, udødelige, identifikation med, 426
 Energi –
 ashram, fra, 118, 648
 astral, overførsel, 530
 astrallegemes, påvirker kræfter i æteriske legeme, 548
 center, fra, lille kredsløb, 261
 centres, vekselvirkning over og under mellemgulvet, 548, 550
 cirkulation mellem hoved-ajna-modtagende center, 640
 disciples. *Se:* Disciple, energi.
 dynamisk og modstandsdygtig kraft, enhed, 143
 dødens, 328
 elektrisk, love, 111
 erkende Gud som, 542
 fejlrettet, 232
 for megen eller for lidt, årsag til sygdom, 259

- fordeling –
 betydning, 510
 fire store formidlere, 141-144
 gennem centre, 570
 formidling, videnskab, 530
 fysisk plans, 45
 føres væk fra inficeret område til
 friktionspunkt og videre til sty-
 rende center, 531
 gylden strøm, til centret ved det
 syge område, 604
 healende strøm, aflede, 623
 healings- –
 sekundær, forstærker hoved-
 strømmens virkning, 643
 stråle virker som kanal, 640
 hierarkisk, fordeling, 154
 hovedcenter, nedstrømning og op-
 stigen, proces, 204
 indviet arbejder med tre typer, 45
 kanaler. *Se:* Kanaler.
 koncentrerer i healers center, 200,
 557, 558
 kontrol, blokeringer, 196
 kvalitet, virkninger, sygdom, 194
 kærligheds-, 155, 156
 livs- –
 anvendelse, 579
 betydning, 44, 45
 fra monade, 591
 trænger ind i blodet, 232
 materie, vej, 180
 mental, overførsel, 530
 monades –
 fordeling, 144
 kanal, 591
 organ for, 144
 personlighedens respons på,
 624
 ny type, indstrømning, 466
 næring til materien, kanal, 180
 og kræfter, summen af al eksis-
 tens, 544
 opsamles i centre, 232
 overføres af –
 ajnacenter, 529
 hovedcenter, 529
 øjne, 529
 personligheds-, konflikt, 137
 planetarisk, 328, 553
 prana fra planeten, 553
 primære strålers, misbrug, resultat,
 359
 processer i menneskets legeme,
 314
 regulering, videnskabeligt studium,
 195
 returneres til hovedcenter, 531
 samles, fokuseres igen i forde-
 lingscenter og returneres, 532
 sammenligning med kraft, 540
 sjæls –
 anvendes af æterisk legeme,
 314
 arbejder mod kraft, 600
 aspekt af, kommer fra monade,
 591
 cirkulation, 132
 Energi –fortsat
 sjæls –
 dualistisk, 313
 formidler, 529, 530
 forskel fra lunare herrers kraft,
 591
 forøgelse i form, 476
 frigørelse af, 16, 98
 funktion, 605
 gennemtrænger det fysiske le-
 geme inden fødsel, 435
 healing med, 592
 indstrømning af –
 begyndende, 45
 blokering, 117
 det andet aspekt, 118
 resultater, 93
 til fysisk legeme, 314
 indvirkning på uforberedt lege-
 me, 519
 konflikt, 137
 kvalitet er udtryk for, 525
 møder modstand i legeme, 524
 og personligheds-, skelne mel-
 lem, i healing, 336
 overførsel, 530, 537

- respons på, af personligheden, 624
- retning, 487, 557, 559
- sammenligning med personlighedsenergi, 541
- sekundær, 542
- virkningsfuld, 98
- skabende –
 - fordeling, 151
 - fornyende, sjælen forsyner med, 500
- solar plexus centers, overførsel, opgave, 172
- strøm –
 - fra patients sjæl, 532
 - fuldkommen, virkninger, 198, 199
 - til legeme i søvn, 413
 - uhindret, 568
- strømme –
 - frit, opnåelse, 65
 - i healing, 533, 556
 - når til discipel, 118
 - sendes til patient, 273
 - til fysisk legeme, der aktiveres, 44, 398
- strømmer ind i center, 270
- styret, disciple, 124-125
- styring i nye tidsalder, 211
- substansens, latent, 204
- tredje aspekts, fordeling, 151
- trefoldig, stiger, 181-183
- triangler –
 - fordeling i hovedet, 538
 - i evolutionær proces, 399
 - til healing. *Se: Triangler.*
- troens, 330
- uhindret strøm, relation til healingsmetode, 199
- universet sammensat af, 45
- upersonlig, 558
- viljes –
 - fordeling, 144
 - fuldbyrdelse, 417
 - fuldkommengørelse, 145
 - styret og fokuseret, 416
 - udløsning af, virkning ved døden, 416
- åndelig –
 - overførere af, 14
 - relation til formliv, 199
 - udvikling, 207
- Energibaner for kosmiske kræfter, 14
- Energier –
 - afbalancering i healing, 560
 - centres –
 - hæves af discipel, 128
 - syntese, 179
 - fem centres, overførsel, 173
 - grundlæggende, påvirker fysisk legeme, 263
 - livs- –
 - centralisering af, 62
 - syntese, 179
 - opbyggende, sjælens, 187, 561
 - over mellemgulvet, konflikt, 550
- Energier –fortsat
 - overførsel fra solar plexus, 171
 - påvirker helbredet, erkendelse, 447
 - relation, problematik, nøgle, 541
 - synteseskabende funktion, 206, 311
 - syv –
 - manifesterer sig som dualiteter, 280
 - stråle-, femten udsagn, 639-642
 - tilbage fra friktions- til fordelingspunkt, 531
 - to, mødes i mennesket, 137, 542, 544
 - tre –
 - aspekters, syntese, 145
 - grundlæggende, relation og studium, 181
 - guddommelige, forening, 204
 - i skabende funktion, 155
 - under mellemgulvet, konflikt, 550
 - vekselvirkning, resultater, 138
 - æteriske legemes, forening, 172
- Engle. *Se: Devaer.*
- Enhed, følelse af, forskel fra flokinstinkt, 507
- Enhedsskabende proces gennem dø-

- den, 414
- Epidemier –
 efter krige, 239
 faktor for æterisk legeme, 262
 forekomster, 77, 114, 188, 193
 kontrol, mesters, 554
 kontrol ved jordånden, 596
 racemæssig modtagelighed, 215
 årsag, 286
- Epilepsi, årsag, 173
- Erkendelse, klar, om –
 fortid og nutid, 461
 fremtiden, 461
 sig selv, afdød menneske, 455, 458
- Ernæringseksperter –
 bidrag, nye tendenser, 267
 fejlbedømmer, 446
- Erotiske tendenser, fuldmånens virkning, 321
- Esoterisk –
 definition, 628
 liv, stadier, 628
- Esoteriske retninger, undervisning, 155
- Eutanasi. *Se:* Dødshjælp.
- Evige Nu, Det –
 forståelse, 461
 større erkendelse af, 377
- Evne til at kontakte og virke som sjæl, 486
- Evner –
 Gud-givne, misbrug, 297
 healers, 486-489
- Evokation –
 center, 479
 evolutionær, 632
 gode vilje i menneskets, 614
 samvittighed, 464
 substans' og ånds, 654
- Evolution –
 cyklisk, 388
 energiindstrømning, 203
 gennem form, 426
 menneskehedens, mål, 404
 menneskelig, tre verdener for, 381
 lotusblomsters, 146
 proces, 89
- proces, energitriangler, 399
 sjælens virke, 562-564
 tilskyndelse til, 280
 to store veje, 421
- trin –
 faktor i bevidsthed ved døden, 433
 faktor i styrende kraftcenter, 315
 mentallegeme viser, 204
 sjæl virker, svarende til, 575
 vises af centrene, 47, 55
- vej, 181, 387
 vej, lang og hård eller kort og meget hård, 611
 åndelig, gennem formen, 608
- F**
- Fader-Ånd, analogi, 397
- Familieenheder, begyndte, 222
- Fanatisme –
 hindrer udvikling, 351
 mange slags, 301
 mental, virkninger, 95-98
- Farve, anvendelse, 654
- Faste, opmærksomhed på, uønsket, 567
- Feber –
 naturen af, 297
 teknik, der fremkalder, 358
 årsag, 73, 74
- Fem tilstande ifølge esoterisk filosofi, 86
- Filosofi, esoterisk, fem grupperinger, 87
- Fingre, følesans, anvendelse, 92
- Fire friheder, udtryk for de, hindres, 615
- Fisk med metalmønt, 396
- Fisketidsalder –
 fanatisme, 351
 kræfter, konflikt med Vandbærer-tidsalders, 321
- Fjerde –
 dimension, naturen af, åbenbares, 385

- naturrige, eksistensen af, hensigt, 543
- Fobier, fuldmånepåvirkning, 323
- Forandring, den evige, ebbe og flod, 397
- Forbindelse –
- den integrerede personligheds, med sjæl, 462
 - med patient, 100, 362, 516, 623
 - mellem hoved-, hjerte- og basiscenter, 317
 - patients, med sin egen sjæl, 602
 - telepatisk, 370, 486
 - til monade, 198
 - sjæls, med sjæl, 602
- Forbrydelse –
- grundlag, 229
 - ophører, 229, 615
 - årsag, 507, 615
- Forbrydere, ufuldkommenheder bryder frem, 615
- Fordeling, distribution, nøgleord til godt helbred, 510
- Fordøjelses- –
- besvær, årsager, 520, 522
 - problemer, årsager, 48
- Forebyggelse –
- healingskunst i nye tidsalder, 198, 445
 - lægevidenskaben, 212
- Forebyggende –
- helbredelse, behov for, 240
 - medicin, 228, 307
- Forenede Nationer, virke, 251
- Forenede Stater, vision, 610
- Forestillingsevne –
- anvendelse til udvikling af gruppebevidsthed, 334
 - anvendes ved behandling, 273
 - skabende, 539
- Forholdsregler –
- beskyttelse af healer, 104
 - i gruppearbejde, 337
 - mod –
 - absorption af patients sygdom, 515
 - adgang for –
 - tankekraft, 108
 - viljeskraft, 108
- at energistrøm bliver destruktiv, 504
 - indbyrdes tale om patient, 108
 - kritik, 336
 - overstimulering, 47, 595
 - vildledning af ukyndig praktiker, 606
 - ved anvendelse af første stråle energi, 649
- Forklarelsens bjerg, 481
- Forkølelser, årsag, 522
- Forlængede marv, Den –
- center, funktion, 195
 - område, 183
 - Se også:* Center, alta major.
- Form –
- aspekt. *Se:* Aspekt, form.
 - bringer frigørelse, 635
 - dualistisk energi, 313
 - egenskaber, 426
 - elimination på astralplan, 452
 - formål, tjent sit, 624, 627
 - frigørelse fra, 397, 426, 624, 629
 - indviets, neutraliserer smerte, 466
 - kærlighed til, 369
 - menneskelig, livscyklus, stadier, 238
 - menneskets, det gode bortjager det onde, 281, 608
 - natur –
 - højne liv, 408
 - integritet, angreb på, 485
 - love, 484, 485
 - opløsning af, 114
- offer og død, 427
 - og sjæl, gaverne fra, 624
 - ondet drages frem til overfladen, resultater, 608
 - opgive –
 - livsprincippet, 465
 - mål, 397
- opløsning, 393
 - opløsning og livets frigørelse, 416
 - personligheds, skabt af –
 - mester, 481

- sjæl, 480
- relation til liv, 179
- skabelse af sammenhængende, 589
- tiltrækning til, 420
- tjeneste, 465, 563
- trefoldig, del af helhed, 563
- Former –
 - død, 427, 629
 - illusion, 451
 - livs-, skabende, 186
 - nye, skabelse, 625
 - opbygning, 174, 562
 - sammensætning af stof, 440
 - sjæl i, 484
 - skabelse af, 403
 - substans, frigørelse af, 464
 - tilintetgørelse af, 384, 402, 410, 466, 609
 - tiltrækkende princip, 403
 - under den menneskelige, livscyklus, stadier, 238
- Formler forud for pralaya, citat, 434
- Fornægtelse af livsprincippet, 624
- Forpligtelsens sfære, 631
- Forskning –
 - lægevidenskaben, 264, 570
 - nyt stort område, 262
- Forståelse, guddommelig –
 - definition, 608, 621
 - indvielse, 618
- Fortrængning, usund, resultater, 520
- Forudfattede opfattelser, dødvægt, 245
- Forudsigelse af afdød person, 461
- Forudsigelse om –
 - abstraktion af livsprincip fra Hierarki, 417
 - ansvarets natur, 157
 - astrallegeme, 110
 - astralplan, 451
 - astrologi, anvendelse, 260, 264
 - atomenergi, 655, 656
 - bedre egnede livsformer, 419
 - besmittet jord, rensning af, 223
 - bevidsthed, 58, 462, 517
 - buddhisk bevidsthed, 523
 - cancer, 68
 - centre, 56, 152, 198, 228
 - civilisation, 419, 420, 655
 - clairvoyance, 260
 - dødbringende substans i respons til sjæl, 439
 - dødsangst, dødsfrygt, 360, 371, 402, 412, 440
 - efter-døden eksistens, 342, 354
 - elektricitet, 353, 355
 - endokrine system, 212
 - energi, 198
 - erkendelse af sjæl, 369
 - esoteriske skoler, 507
 - feber, 358,
- Forudsigelse om –fortsat
 - fokusering på faktorer af åndelig betydning, 206
 - forandringer og udviklinger af fysisk konstitution, 358
 - forbrydelse, 229
 - forebyggelse, 198, 445
 - forebyggende medicin, 332
 - fotografering, 354-355, 385
 - frigørelse af nye kræfter, 507
 - fuldstændig åndelig healing, 113
 - genspejling i menneskeriget, 543
 - god vilje, 157, 506
 - gode levevilkår, 333
 - gruppearbejde, 337, 352
 - harmonisering af centre, 58
 - healere, opdeling i grupper, 488
 - healers kvalifikationer, 490
 - healingsmetoder, 648
 - helbredelse, 100
 - helvede, begreb, 368
 - Hierarkiets fremkomst, 420
 - hjertesygdom, 230
 - hjælp til –
 - døende person, 425
 - rigerne under det menneskelige, 543
 - indstilling til –
 - døden, 330, 365, 369, 407, 409, 601
 - sygdom, 305
 - inkarnation af udviklede sjæle, 358

- integration, 101, 120
 intuition, 358
 kirtler, 83, 153, 198
 kommunikation mellem to plan,
 355
 kremation, 241, 447
 kunsten at dø, 352, 367, 369
 kærlighed, anvendelse, 166
 lang levetid, 111
 lavere personlige selv, 187
 loven om –
 cykler, 321
 det gamle dominerende gode,
 505
 lys, 356
 lægestanden, 490
 lægevidenskaben –
 forskning og opdagelser, 191, 212,
 264, 430, 492, 578
 praksis, 56, 191, 211, 262, 264,
 577
 mantra, 340
 mental kraft, anvendelse, 212
 modstandskraft, 192, 358
 musik, anvendelse, 652
 mysterium, livets og det levendes,
 357
 nadier, 191
 nationale sygdomme, 240
 naturriger, 240
 nerver, 191
 nervøs reaktion, 491
 neurotiske og mentale sygdomme,
 323
 nye tidsalder –
 healer, 198, 349, 352, 509, 513,
 517
 mål, 489
 nye verdensorden, 128
 onde kræfter, 613
 opbyggende energier, 187
 opdagelse af sjæl, 347
 operation, 264
 ophør af sygdom, 523
 pinealkirtel, 157
 planetarisk Logos' fremskridt, 498
 psykiatriske metoder, 191
 psykologi, 110, 120, 186, 213, 333
 racemæssige forandringer, 217
 racer, to sidste, 184
 radio, 355, 385
 reinkarnation i bedre legemer, 609
 renselse, 358
 resultater af verdenskrig, 239
 sakralcenter, 173, 174
 samarbejde mellem alle metoder,
 56, 112, 243, 244, 621
 seksualproblem, 209
 sensitivitet over for Hierarkiet,
 467
 Forudsigelse om –fortsat
 Shamballa-kraft, 403
 sjette rodrace, 217
 sjette stråle healer, 654
 sjælskontrol, 187
 smitte, 228
 strålerne, viden om, anvendelse,
 83, 260, 360
 styring, 56
 sundhed, 94, 333
 syfilis, 223, 226, 228, 359
 sygdomme, 187, 191, 195, 305,
 357, 506, 507
 synet, 317
 synteseskabende tænkning, anven-
 delse, 166
 syvende stråle, 655
 tankens kraft, 356
 telepati, 370
 thymuskirtel, 157
 tre triangler, healer må arbejde
 med, 539
 tredje solsystem, 112
 tuberkulose, 226, 227, 228, 359
 tættere relation mellem menneske-
 hed og Hierarki, 358
 udødelighed, 374, 385, 388, 409
 urgamle healingsformler, 655
 vaccination, 307
 Verdens Herre, 417
 viden om –
 det onde, 612
 medmennesker, 229

- videnskaben om –
 at dø, 425
 centrene, 230, 551
 viljen-til-det-gode, 157
 yoga, 233
 ændring –
 af bevidsthedsfokusering, 15
 i opfattelse af sygdom, 358
 æterisk legeme, 110, 191, 192
 øjne, 356, 529
 åndedræt, 233
 åndelig healing, 113
 åndelige menneskes vilje, 590
 Forældre, valg af, 269, 460
 Fotografi af helbredsaurea, 433
 Franske Republik, Den, frihed, 250
 Frelse, ethvert menneske udvirker
 egen, 368
 Fremgang, finansiel, faktorer, fejl-
 agtig opfattelse, 609
 Frie vilje –
 begrænsning af, 484
 hensynet til, 357
 må ikke påvirkes af gruppe, 102
 relation til sjælen, 238
 Frigørelse –
 af –
 menneske, 608
 mester ved femte indvielse, 655
 monade, 465
 liv, 465, 624
 sjæl, 479
 atomenergi, stråleaktivitet, årsag,
 655
 barrierer, 451
 betydning, 249-252
 definition, 249
 discipels, 454, 619, 620
 efter døden, 454
 fra –
 den store illusion, 426
 form, 396, 426
 karmiske byrder, 379
 stoffets kontrol, 382
 substansens »dragende kraft«,
 404
 trefoldig form, 609
 fuldbyrdet, 145
 gennem –
 døden, 19, 368, 402
 sygdom, 25, 42
 nøglen til, 82, 144
 psykologisk, 121
 Frihed, kamp for, 614
 Friktion –
 færre punkter i gylden tidsalder,
 564
 healing af, 530-533, 561, 565, 571
 punkt, 523, 526, 531
 skabelse af, 527, 544, 552
 virkninger, 523-527, 552
Se også: Ild ved friktion.
 Frimureri –
 genopstandelse fra døden, 343
 tabte ord, 132
 Frustration –
 aspiranternes, 344
 disciples, 344
 i seksualliv, resultater og behand-
 ling, 521
 idealisme, 95, 99
 mystisk disponerede mennesker,
 344
 sjæls, 327
 Frygt –
 døds-, fjernes, 397, 405, 412
 for helvede og straf, 368
 forårsaget af tankeform, 320
 patients, fjernes, 363, 365
 Frø, tre, fremtidens, 456
 Fuldkommenhed –
 drager ufuldkommenhed op til
 overfladen, 608, 610
 fysiske legemes, resultat, 204
 Fuldkomne –
 Ene, metode, 608
 og ufuldkomne, 281
 Fusion, organ, 157
 Fysisk begrænsning, årsag til syg-
 dom, 80
 Fødselsforhold, 367
 Følelses-begærenaturen, sygdomme,
 der opstår i, 43-78
 Følesans, udviklet, anvendelse, 92

- G**
- Galde –
 anfald, årsag, 48
 blære, sygdom, årsag, 48, 49
 gang, sygdom, årsag, 48
Gamle kommentar, Den, citat, 140, 146, 457, 550, 563, 605, 629
Gamle testamente, Det, lære, 368
 Gammel lov om det ondes deling, 40, 505
 Genfødsel –
 proces, 461
 årsag, 461
 Gengældelse, forestilling om, 32
 Genoplivning efter tilsyneladende død, 428, 433
 Genoprette, definition, 363
 Genopstandelse og opstigning, indvielsesproces, 416
 Gevækster, årsag, 231, 285
Gita –
 citater, 474
 henvisninger, 350, 426
 God vilje –
 definition, 622
 invokation, 616
 manifestation, 157
 menneskeheden viser tilbøjelighed til, 506
 mennesker af. *Se*: Mennesker af god vilje.
 latent i mennesket, opvækkes, 614
 udvikling, resultater, 111
 Gode, det –
 metode, der anvendes, 608
 og det onde, modsatte sider af den ene virkelighed, 523
 sygdom, rødder i, 524, 527
 virkning på det onde, 608
 Gonader. *Se*: Kønsglanduler.
 Grave, gamle, opdagelse af, 449
 Gruppe –
 aktivitet, 222, 336
 arbejde, 337, 339, 631
 ashramisk, integration i, 362
 bevidsthed. *Se*: Bevidsthed, gruppe.
 dyresjæl, tilbagetrækning, 399
 healings- –
 krav, 17, 100, 272
 mantra, 107, 108
 på vildspor, 101
 regler, 105-108
 samarbejde, faktorer, 106, 107
 udstrålende, 106
 vigtigste opgave, 365
 hensigt, 336
 i mesters ashram, finder, 418
 idé styrer inkarnationer, 457
 integration, 17
 integritet, love, 485
 karma, 276, 464
 kost, 316
 kærlighed, 336, 337
 medlemmer må respondere som gruppe, 334
 mesters, forbindelse til, 38
 rytme, 18
 samspil i dag, 154
 selvished, 77
 sind, 334
 sjæl, 335
 studium, anbefales, 318
 sygdomme, 35, 39, 41, 53, 57, 63, 333
 virkninger af viljen-til-det-gode, 622
 æterisk legeme, 335
 Grænse for, hvor langt healeren går, 512
 Grøn farve, virkninger, 425
 Gud –
 definition, 21, 137
 erkendes som energi, 542
 »ild-natur«, 523
 »Gud er en jaloux Gud«, fortolkning, 436
 »Gud er kærlighed«, fortolkning, 436
 Guddom, universel, altomfattende, opdagelse, 346
 Guddommelighed –
 kendsgerning vidner om, 542, 543
 ufuldkommenhed, 289
 Guddoms –

natur åbenbares, 179
viljespekt, første kontakt med
menneskets sind, 614
Guder, ufuldkomne, 278
Guds »ild-natur«, 523
Guds sind, 93
Guldkalven, dyrkelse af, 567
Gylden tidsalder, indledning til, 564

H

Had –
i verden, strømme af gift, 114
symbol, 507
virkninger, 48, 520
Hallucinationer, nervesvækkelse, 345
Halsbetændelse, tendens til, årsag, 85
Halsen –
healing, 557
helbredelse, 111
Harmløshed –
definition, 281, 608, 617
fuldkommen, 608, 617
fuldstændig, hos healer og patient,
362
grundlæggende faktorer, 488
Kristi, 608, 617, 618
nødvendighed af, 49
praksis, 282, 617
virkning på karma, 280
Harmoni –
formnaturens, angreb på, 485
gennem sjælens kontrol, 233
i udstrålende healing, 106
indre og udadtil, årsag, 325
mangel på, resultater, 23
manglende –
omfang, 24
resultater, 186
Havbad, værdi, 69
Healer –
clairvoyant, diagnose, 361
fastslå egne stråler, 644
forberedelse til healingsopgaven,
645
forholdsregler. *Se:* Forholdsregler.
formidler af overføring, triangel
påvirker, 641

indviet, clairvoyant, diagnose, 361,
416
instruktion til patient, 363
manglende evne skyldes stråle-
sammensætning, 639
og patient, stråler, 642-647
sjette stråle, ukyndige, 654
åndelig, sammenligning med med-
lem af Den sorte loge, 648
Healer-patient relation, problem, 645
Healere –
aktivitetsniveauer, 36
anvendelse af regler, 533
anvender sin viden som hjælp ved
død, 551
arbejde gennem –
centre og kirtler, 47
understråle, 639
atlantider, 537
behov for viden, 81, 83, 509
beskyttelse, 558
bevidsthed, 45-47, 558
centre, anvendelse, 558, 560
clairvoyante, 502, 512
decentraliseret holdning, 18
egen-vilje, 623
evne til integrering i gruppe, 362
forberedende procedure, 510-513,
641
forholdsregler, 47, 503, 515, 557,
649
forsigtighed, 558, 560
forstå esoteriske kendsgerninger,
555, 557
forudsætninger, 329
huske fem stråler, 552
indre koordination, 106
indviede –
anvendelse af –
magtord, 103
stråleord, 638
clairvoyant diagnose, 502
kan begå fejl, 512
metoder, 595
overførere af åndelig energi, 14
status, 607

- udvikling, 621
- virke, 271, 556, 622
- instruktion, 28-33
- intuition, 293
- kanal, 620, 623
- kommer på vildspor, 101
- kvaliteter, 485-492, 556
- magnetisk område, anvendelse, 537, 538
- magnetisme, 18
- med triadisk bevidsthed, 507
- metafysiske, i dag, 113, 491
- må lære i relation til sig selv, 516
- negativ opfattelse må undgås, 598
- nye tidsalder –
 - behov, 489, 499-504
 - kontakter, 490
 - magnetisk renhed, 537
 - mål, 489
- opgave, 519, 646
- opgaven for, 16, 121
- overføring af symptomer, 515
- overholdelse af love, 533
- problem, 64, 510, 541
- renhed, magnetisk, 41, 537
- retninger i helbredelsesområdet, fejløpfattelse, 15
- samarbejde med –
 - healende devaer, 596
 - læge, 622
- sande –
 - arbejde til fuldbyrdelse og fremkomst, 654
 - behov, 49, 485
 - skabelse af tankeform, 622
 - sygdom op til overfladen, 608
- selv-skoling, 510
- sjæl –
 - kontakt, patients, »slukkes«, 606
 - kraft, 18
 - retning af energi til solar plexus, 514-516
- spænding, 623
- styring af kraft, tre metoder, 560
- trænge ind i årsagernes verden, 621
- typer, 593
- tænkning, naturen af, 534
- udstråling, 18, 41
- udviklet tænkeevne, 18
- øje, tredje, retning af healingskraft, 533
- åndelige –
 - koncentration, 532
 - sammenkæder hoved- og hjertecenter, 515
 - virke, 595
- Healing –
 - afbalancering af energier, 560
 - alle metoder, samarbejde. *Se: Samarbejde.*
 - anden, fjerde og sjette stråle, relation til, 639
 - anden stråle metode, 107-108
 - anvendelse af –
 - ajnacenter, 106, 107
 - hovedcenter, 558
 - kraft, tre metoder, 560
 - prana, 273
 - arbejde, udsende energistrømme, 101
 - astral, 310, 311
 - atlantisk, 534, 537
 - aura, udstråling, 18, 28, 105, 348, 488
 - begrænse, i stedet virke som kanal, 644
 - bronkiale system, 557
 - centre, 212, 578
 - disciple, 37, 212
 - energi –
 - fra –
 - inficeret område til friktionspunkt og til styrende center, 531
 - magnetisk område, 538
 - patients egen sjæl, forberedelse, 515
 - opsamles og fokuseres, 532
 - strøm, 556
 - erstatning for fysiske metoder, 16

- faktorer, 100, 201
 forberedende procedure, 641
 forestillingsevne og visualisering, 273
 forholdsregler. *Se:* Forholdsregler.
 forudsætninger ved, 361-365
 fra det mentale plan, 36
 fremgang i, 332
 fremtidige skoler, 350
 fysisk, ved prana, 311, 593
 føre journal, 274
 gode resultater, 165, 601
 grundlæggende principper, 594
 gruppe. *Se:* Gruppe, healings-
 hjerte, 557
 hæmmet tilstand, 501-502
 hænder, med, 28, 108, 488, 597
 i den nye tidsalder, 198, 348, 352, 509, 513
 i gruppe, 106
 ikke vellykket tidligere eller nu, 489, 506
 indledende –
 analyse, 702
 regler, 106-108
 indviet. *Se:* Healere, indviede.
 kirtler, 212, 577
 koordination, 233
 kraft –
 gennem to centre samtidig, 643
 trækkes tilbage, teknik, 516
 vital, strømme mod patient, 28
 krav, 113
 kunst, åndelig, faktorer, 515
 kærlighed i. *Se:* Kærlighed.
 lemurisk, 534, 535
 lever, 557
 love for, 358
 love. *Se:* Love.
 lunger, 557
 læge, etableret, og metafysiker, må lære at samarbejde, 491
 magnetisk –
 definition, 28, 104
 faktorer fra stråler, 599
 fare, 104
 modsat udstrålende, 593, 595, 601, 603
 nødvendige faktorer, 599
 samarbejde med læge, 600
- Healing –fortsat
 magnetisk –
 virkninger, 104, 600
Se også: Magnetisk.
 mave, 557
 mavesår, 270
 med prana, 311, 593
 meditation, 18
 mental, 311
 metode –
 eksoterisk og esoterisk, 487-491
 indikation, 640
 mulighed, grundlæggende, 319
 problemer, healers manglende evne, 37
 strålefaktor, 599
 tro, 361
 metoder –
 samarbejde. *Se:* Samarbejde.
 syv, 637, 648-655
 mund, 557
 nutidens, en del af den er værre end ingenting, 49
 nutidig, typer, 594
 nuværende metoder, for stor opmærksomhed på, 567
 nye tidsalder. *Se:* Forudsigelse.
 næste skridt fremad, 313
 okkult, grundlæggende lov, 16
 personlighed til personlighed, fremgangsmåde, 645
 problem ved, årsager, 37
 processer, komplicerede, 165
 profetier. *Se:* Forudsigelse.
 prostatakirtel, 270
 psykologisk, beskrivelse, 338
 regler. *Se:* Regel for healere.
 Regler.
 risiko for healer, 104
 sand, baseret på principper, 594
 sekter. *Se:* under sekternes navne.

- sekundær metode, anvend ikke, 644
- sjæl –
- til personlighed, fremgangsmåde, 646
 - til sjæl, 645
 - virker på samme niveau som patients sjæl, 512, 514
- sjælsenergi, forskel fra personlighedskraft, 336
- skelne mellem sjæls- og personlighedskraft, 336
- Store hvide loges arbejde, 103
- strube, 557
- strålemetoder. *Se:* Stråler.
- sygeværrelse, nødvendige krav, 647
- tanke på. *Se:* Tanke.
- tankeform, 622
- tavshed –
- og diskretion, 108
 - under healing, 599
- to –
- aspekter af fysisk legeme på samme tid, 531
 - faktorer, personligheds polarisation, 511
- tre vigtige aspekter ved diagnose, 56
- triangler. *Se:* Triangler.
- tro har ingen betydning, 360
- udsende energistrømme, 273, 581
- udstrålende –
- definition, 28, 104
 - energistrøm, 556
 - fare, 105, 595
 - grundlæggende forudsætning, 602
 - indledende regler, 106-108
 - metode, 603-606
 - modsat magnetisk, 593, 595, 601, 603
 - samarbejde –
 - med patient, 600, 601, 604, 605
 - som hjælp i arbejdet, 602
 - tankestyret, 556
 - virkninger, 603
 - Se også:* Udstråling.
 - udstråling, 28, 41
- Healing –fortsat
- umiddelbar, årsager, 646
 - ved –
 - devaer, 596
 - emotionel energi, 36
 - Kristus, 623
 - lyd, 652
 - påkaldelse af sjælen til positiv aktivitet, 28
 - sjælsenergi, 311, 592
 - strålekraft, 104
 - tanke, 556
 - videnskab, mestre en eksakt, 486
 - viljeskraft. *Se:* Vilje.
 - æterisk legeme, 502
 - øjeblikkelig, 338
 - øren, 557
 - åndelig –
 - en guddommelig mulighed, 113
 - grundlæggende princip, 510
 - sand, 338
 - to former, sammenkædning, 535
 - virke, 595
- Helbred –
- afhænger af, hvor livsenergien centraliseres, 62
 - aura, definition, 433
 - faktorer, 93, 95, 100, 198, 510
 - fuldkomment –
 - fysisk, opnåelse, 208-210
 - mesters, 202, 203, 206
 - godt, vedvarende, 553
 - integration, betydning, 101
 - oprindelse til godt eller dårligt, 17
 - problemer løser sig selv, 65
- Helbrede sig selv, patient, 490, 646
- Helbredelse –
- af nationer, 341
 - bekræftelse kan ikke bevirke, 486, 489
 - blive til skade, erkendelse, 361
 - cancer, 298

- metoder, tre, 42
 »tilfældig«, 485
 umiddelbar, årsag, 646
 ved tanken, 100, 101, 212
 øjeblikkelig, 338
- Helbredelses-** –
 metode, tro, 245
 systemer, manglende koordination, 91
- Hele**, mennesket en del af et, 88
- Helgener**, sygdom kan ramme, 550
- Hellige ord** –
 intonering ved dødsleje, 426
Se også: AUM. OM. Ord.
- Helligånd**, 153
- Hemmelige lære, Den* –
 beretning, 224
 henvisning, 278, 318, 355, 483, 518, 524, 540
 studium, 347
- Herrens billede**, anvendelse, 339
- Herrerne for de syv stråler**, 278
- Hierarki** –
 arbejde –
 i lemurisk tid, 221-223
 på Atlantis, 224
 ved jødisk situation, 258
Se også: Store hvide loge.
 Mestre.
 behov erkendes af discipel, 465
 eksempel efterleves, 473
 eksistens, overbevisning om, 629
 energi fra, 118
 harmløshed, 617
 healing, 244
 indvirkning på menneskehed, 321, 540, 608, 610, 613, 615, 617
 karmiske forpligtelser, 276
 kendsgerning, erkendes, 625
 kontrol af epidemier, 554
 kraft, 615, 616
 kærlighedsaspekt, 145
 mellemlid mellem Shamballa og menneskehed, 568, 614
 menneskehed –
 relation, 154
 sjæl, personlighed mellemlid, 473
 modtagelig over for, 158
 nærmere relation til menneskehed, 358
 planen, 621
 problem, 616
 sensitiv over for, 467
 sjæls relation til, 155
 stråle, 572
 tjeneste for, egnethed, 179
 træder frem i offentlig bevidsthed, 419, 615
 tålmodighed, 327
 viden om, vækst, 612
 vilje, 632
- Hindringer**, »afkastning af«, 629
- Hitler, Adolf** –
 integreret personlighed, 471
 sygelig udvikling, 173
 vilje, 614
- Hjerne** –
 anvendelse i healing, 28, 105, 597
 celler –
 latente, hindring, 32
 nedbrydning, 320
 overstimulering, 300
 stabilisering, 111
 forandringer i, 287
 funktion, 55, 90, 130
 fysisk, mental belastning på grund af utilstrækkelig cirkulation, 110
 naturen af, 318
 refleksvirkning i, af dødbringende substans, 439
 sammenkædning, 28, 597, 603
 sygdomme –
 ikke mentale, 323
 stiger i antal, 195
 årsager, 111, 195, 521
 tidsbevidst, 331
 væv –
 modtageligt for energier, 195
 nedbrydes, 300
 æterisk genpart af, reaktion på vibration, 439

- Hjerte –
 anvendelse ved healing, 28
 behandling, 557
 funktion, 90, 399, 438
 hebræiske folk, egenskaber og karma, 252-258
 i alle ting, modtagelig over for, 158
 kætteri, separatisme. *Se:* Separatisme.
 patients, hjælp til, 503
 reaktion på dødens kalden, 439
 relationer, 109
 sammenkædning, 28, 597, 603
 sygdomme –
 astral kraft og centre, 60
 disciples, 123
 forekomst af, 53, 173
 årsager, 230
 tidspunkt for dødens indtræden, 438
Se også: Center, hjerte.
- Homoseksualitet –
 beskrivelse, 69-74
 løsning på problemet, 70
 skyldes frustreret seksualliv, 521
- Homøopatiske lægers arbejde, 27
- Hormoner –
 kirtels specielle, 90
 udvikling og fordeling, 319
- Hoved –
 center, stimulation, 476
 fokusér i, ved healing, 106
 funktion, 399
 magnetisk område, udtryk, 487
 tre triangler, 538
 udgangssted ved døden, 438
Se også: Center, hoved.
- Hovedpine, konstant, årsager, 521
- Humanist, bevidst forbindelse skabt, 207
- Humør, dårligt, resultater, 48, 521
- Hvid Magi, Afhandling om* –
 henvisning, 43, 398
 uddrag, 407, 409-412, 414-415, 421-426
- Hvide loge, problem, 616
- Hydroterapi, anvendelse, 307
- Hygiejne –
 anvendelse, 312
 metoder, 353
 symbol, vand, 227
 viden om, 307
- Hæmning –
 af –
 emotionelle reaktioner, 231
 sjælsliv, resultat, 16
 healing, 501
 subjektiv, 65
 årsag til sygdom, 66, 73, 84
- Hænder –
 anvendelse i healing, 28, 108, 488, 597-600
 følesans, anvendelse, 92
- Høre, lære ved at, 626
- Håndbog om Døden*, citat, 434
- Håndbog om Healing*, citat, 131
- Håndspåbyggelse, 594
- I**
- Ida –
 kanal, 180-183
 reaktion på energier i hovedet, 195
- Idealisme, frustreret, virkninger, 95
- Idealister med vision, frustration, 344
- Identifikation –
 af sjæl med legeme, 464
 forkert, resultater, 327
 med –
 formaspekt, 464
 substans, 466
 rigtig, resultater, 327
 skabende lyd, 634
 spørgsmål om, 553
- Ikke-modstand over for sygdom, 24, 116
- Ild –
 centrale, 592
 elektrisk, 145, 147, 181, 523
 kundalini –
 definition, 181
 hæver sig, 181-184, 317

- okkultister anvender ikke, 178
- skabes, 147
- renselse ved, 221, 223, 358
- sol, 156, 181, 523
- tre, skabende proces', 205
- trefoldig –
 - forenes, 180, 205
 - hæves, 180, 181-183
 - vej, 180-184
- ved friktion, 147, 181, 182, 523, 590
- virkning –
 - på begærets formdannelse, 436
 - ved kremation, 448
- Illusion –
 - fordrive, 338
 - former, 451
 - fuldmånens indvirkning, 322
 - ophører, 426
 - opløses, 621
 - sjælens frigørelse fra, 394
 - store, 393, 413
 - verdens, 32, 396
- Imagination –
 - anvendelse –
 - i eksperimentel øvelse, 643
 - ved healing, 106, 107, 108
 - skabende –
 - anvendelse, 107, 108, 532
 - funktion, 335
- Imbecilitet, årsag, 287
- Immunitet –
 - indviets, 117
 - menneskets, 228
 - naturen af, 305
- Imperil. *Se:* Irritation.
- Impotens, årsag, 85
- Indadvendthed, konstant, resultater, 520
- Indgangsporte, 80
- Indifferens, guddommelig, 362, 620
- Indiske vejledere, undgå deres kontrol af medier, 411
- Indre fokusering, virkning på sygdom, 62
- Indre oplysning –
 - erstatte komplekser, 121
 - opløser sidste spor af begær, 463
 - opnåelse af, 26
- Indsigt, åndelig, udvikling, 629
- Indstilling til virkeligheden, 419
- Indviede, (den) –
 - anden grad, 118, 154, 524
 - arbejde, 156, 270, 622
 - atlantisk, 523, 534, 537
 - bevidsthed, 542
 - centre –
 - mål, 138
 - tilstand, 81
 - clairvoyance, 604
 - død, 399, 430, 438, 464, 502, 592
 - efter døden, 417, 451
 - egnet til krav, årsag, 179
 - energi –
 - kontrol, 196
 - typer, tre, 45
 - er uvidende om personlighedens aktiviteter, 414
 - evner, 229, 330, 596
 - fjerde grad, 145, 500, 529, 634
 - forbindes med Shamballa, 145
 - fordeling af kræfter, 324
 - forlader det kosmisk fysiske plan, 379
 - forpligtelsens sfære, 631
 - frustration fjernes, 564
 - fysisk legeme, forlades ved viljens brug, 465
 - god vilje, 622
 - healere. *Se:* Healere, indviede.
 - helbred, 500
 - herre over personlighed, 536
 - hindringer »afkastes«, 629
 - hjertesygdomme, 230
 - indsigt, 147
 - ingen astral elemental, 431
 - inspiration, 358
 - lemurisk tid, 221, 534, 537
 - mellemlid til personlighed, 635
 - modtager kvalitet fra form, absorberet af sjæl, 635
 - monadens universelle perspektiv,

- 620
 mål, 138
 opgave, 238
 perception og viden, 621
 personlighedsudtryk, 146
 planetherskere ændres, 150
 registrering af skabende lyd, 634
 regler og loves betydning for, 607, 610
 sammensmeltning af sjæl og personlighed, 156
 samspil mellem hoved- og basiscenter, 527
 selvets identifikation med sjæl, 464
 senior, tillader anvendelse af lyde, 463
 skelner mellem helbredende energier, 336
 skolet, fastslår og arbejder gennem lavere legemers stråler, 643
 studium af tre grundlæggende energier, 181
 syv veje, 634
 søger ikke at undgå smerte, 466
 tillader opløsning af selvet, 512
 tjeneste, 417, 469, 615
 tre aspekter, 145
 tredje grad, 129, 138, 140, 144, 146, 170, 181, 553
 udvikling, 417
 universel følelse, 507
 viden om udviklingstrin på Vejen, 632
 vilje, 379
 vilje-til-det-gode, 622
 øje, ser tydeligt forandringer, 416
- Indvielse –
 af to tredjedele af menneskeheden, virkninger, 173
 anden –
 baggrund for fysisk sygdom, 524, 550
- Indvielse –fortsat
 anden –
 forud for, læreproces, 169
- naturen af, 154, 379, 380
 periode efter, før tredje, praktisk anvendelig lov, 624
 resultater, 154
 definition, 434
 femte, 619, 655
 fjerde, naturen af, 379, 481, 529, 602, 633, 635
 forberedelse til, 92, 316, 481
 første –
 betydning, 150
 center, 150
 resultater, 550
 Kristi, 618
 metode til fremskridt, 611
 ni, 143, 150
 personlighedens lunare herre, 635
 processer, 416
 prøvelser, 550
 prøver, 169
 rødder i døden, 416
 sjette, 618, 619
 studium forbundet med, 543
 tegn og symbol, 87
 tredje –
 center, 204, 209
 frigørelse, 404, 470, 478, 590
 helbred, 553
 krav, grundlæggende, 619
 tiende lov, 624
 virkninger, 140
 åbenbaring, 323
 vej, vilje fungerer bevidst, 405
 virkning på centre, 47
- Indvielser –
 fem, omtalt i evangelierne, 618
 hierarkiske, 144
 store, overføringer, 172
- Infektioner –
 evne til at kunne modstå, tiltager i fremtiden, 359
 naturen af, 296
 årsager, 288, 521
- Influenza, årsager, 77, 286
- Inkarnation –
 cyklus, afslutning, 469

- disciplin, 316
 forberedelse til, af afdød person, 435, 459
 fysisk, sjælens indvielse i, 144
 i form, synonym for død, 408
 idé styrer subjektivt, 456
 mål, 249
 næste, kun erfaringens frø følger med, 456
 processer, 397
 tidligere, tilbageblik, 456
 tilskyndelse til, 378
 viljen-til-at-være-i, 178
- Inkarnationer –
 tidligere, helbred, 275
 tidsforløb mellem, 377
- Inklusivitet, organet for, 156
- Inspiration via disciple og indviede, 358
- Instinkt, stadium, 630
- Instinktiv –
 natur, faktorer, der påvirker, 82
 tjeneste, 631
- Instrument, fysisk, sammensat af, 314
- Integration –
 betydning, 469, 471-473
 gruppe, 17, 362
 i healing, resultater, 101
 manasisk menneske, to måder, 462
 manglende, virkninger, 84
 med livsprincippet, 192
 personligheds- –
 afprøve, 472
 betydning, 471-473
 formål, 139, 472
 med sjæl, 366, 469, 472, 473
 opnåelse, 170, 207, 308, 470, 472
 proces, 475
 resultater, 475, 501
 proces, 381
 proces og forudsætninger, 472
 processer efter døden, 370
 sjæls –
 i sjælens verden, 381
 i sjælsriget, 366
 med personlighed, 366, 469, 472, 473
 med åndelige triade, 474
 tre systemers, med sjæls- og livsprincippet, 192
 typer og mål, 127
 videnskaben om, 120
 årsag og resultater, 95, 100
Se også: Personlighed, integreret.
- Integritet –
 formnatures, sygdom angriber, 485
 grundlæggende lov om, 485
 gruppe-, love, 485
 sjæls, i form, 485
- Intelligentsia –
 centre, anvendelse, 315
 energistrømme, 45
 sygdom, 36, 53
- Intonere sjælens tone, 132
- Intuition –
 anvendes af indviet, 336
 forståelse af OM, 133
 healers, 293, 512
 forudsigelse vedrørende, 358
 studerendes, 392
 udløse, 133
 udvikling, 26, 629
- Intuitiv –
 forståelse, nødvendig til tjeneste, 410
 opfattelse af Planen, 147
 perception –
 af patients karma, 490
 lægers, 260
 nødvendig i åndelig healing, 113
- Invokation –
 anvendelse i healing, 486, 490, 503
 center, 479
 evolutionstema, 632
 patients sjæl, 489
- Involution af stof, 440
- Involutionær –
 impuls, 420
 liv, behandling, 563

Ioner –
 i healing, 347
 negative og positive, natur, 347
 Irritation (imperil) –
 definition og årsag, 74, 77
 konstant, resultat, 48, 521
 sjæls og mesters, 475
 sygdomme forårsaget af, 74-78
 Isolation, nedbrydning af, 506
 Ivrig tilhænger. *Se:* Mystiker.

J

Jehova er ikke Gud, 368
 Jordbund –
 infektion, 58, 65, 66, 69, 223, 241
 renselse, 223, 358
 Jordbundne sjæle –
 hyppig forekomst i seancer, 411
 tilstand, 415
 Jorden –
 ikke-hellig planet, 283
 liv, nyorientering mod, inden reinkarnation, 459
 livskilde, 625
 overflade, udstrålinger forårsager sygdom, 234
 planetariske tilstande, skjulte, 234-240
 skabelse, belivelse og anvendelse, 625
 stoffets træk, 440
 syv centre, 572
 tilintetgørelsesaspektet, 236
 æteriske –
 legeme –
 erkendelse, betydning, 510
 legeme, naturen af, 594
 substans, naturen af, 35
 Jordens Herre, tilsynekomst, 587
 Jordånden –
 definition, 440, 563
 healing, 596
 liv, definition, 588
 relation til atomare strukturer, 585
 træk, 440
 Juni-budskab, 1940, uddrag, 409

Juvelen i lotusblomsten, 480, 575
 Jøder, egenskaber og karma, 252-258
 Jødiske problem, løsning, 255

K

Kama-manasisk person –
 definition, 452
 efter-døden oplevelser, 452-465
 Kamisk –
 legeme. *Se:* Legeme, astrale.
 menneske –
 definition, 452
 efter-døden oplevelser, 453-465
 Kanaler –
 for energi op langs rygsøjlen, 172, 180-184
 for kræfter til healing, 579
 trefoldig, reaktion på hovedcentrets energier, 195
 Karma –
 aktiveres ikke i krig, 401
 belønnende, 277
 definition, 26, 252
 dårlig, udlignes, 255, 339
 evolutionære stadier, 276
 faktor i –
 legemstype, 562
 ordnet rytme, 208
 sygdom, 263, 266, 269, 339
 formidler, 646
 forskellige typer af, 116, 276
 forårsages af de syv stråler, 278-290
 fremkaldt ved sammensmeltning af sjæl og form, 464
 gengældende, 277
 god, 329
 gribe ind i, 330
 gruppe, 276
 i planet-elementals liv, 586
 Kristus henviste til erkendelse af, 361
 menneskeheds, reduktion på grund af krig, 359
 ophøjer verdenscyklus, 631
 patients, 490

- stofs, 464
tidligere tilværelser, fra, 275
udligning, 381, 382
vanskeligheder, 328
verdenstjeneste, 276
øjeblikkelig, loven om, 361
årsag til død, 437, 464
Se også: Loven om karma.
- Karmas herrer, 317, 576
- Karmisk –
aktivitet, intensiv, fremkomst af, 477
begrænsninger, erkendelse, 309
forpligtelse –
beskrivelse, 249-290
det enkelte menneskes, 275-278
lov, lunare herrers virke, 576
proces foregår gennem kirtlerne, 576
rytme, 278
synsvinkel, sygdom, 30
- Katar, årsag, 522
- Kausal –
legeme. *Se:* Legeme, kausale niveauer, virke, 330
- Kim, sygdoms-, –
forekomst, 328
naturen af, 304
ondartet aktivitet, 304
- Kirker –
arbejde, 612
ignorerer Kristus, 612, 618
- Kiropraktik –
anvendelse, 56
bidrag og nye tendenser, 267
- Kiropraktorer, skadet egen sag, 246, 446
- Kirtel –
gl.thyreoidea (skjoldbrusk) –
betydning, 152
relation, 54, 153
sjælskontrol hæmmes, 138
healing, ændrer intet, 577
thymus (brislen) –
funktion nu for tiden, 156, 157
relation, 54, 157
virkninger, 157
- Kirtelsystem –
betydning, 141, 202
ubalance –
tiltager, 195
årsag, 206
velordnet rytme, 206
Se også: Endokrine kirtelsystem.
- Kirtler –
afsondring fra dødsbringende substans, 439
aktivitet, 308
aktivitet, primære virkning, 577
betinges af kræfter, 92, 191
betydning, 55, 198
biskjoldbrusk-, relation til hypofysen, 153
centre, tilhørende, 142
funktion, 91, 211, 570, 571, 575
healing ved tankekraft, 212
healingsmetoder, 47
kommunikationskanal fra sjæl, 192
overstimulering, 47
pineal-hypofyse-karotis, triangel, 195, 538
relationer, 54, 83, 89, 140-144, 147, 153, 183, 192, 198
samlingssted for energier, 570
skjoldbrusk- og biskjoldbrusk-, symbolik, 153
syv, healers arbejde, 576
ubalance, 89
- Kirurg –
ideale, 113
samarbejde med andre, 246, 445, 583
- Kirurgi –
nutidig, 261, 353
udvikling af teknik, 260, 261
- Klimakteriet, melankoli, 320
- Kohærens i legeme, princip, 403
- Kolera –
bekæmpet, 312
naturen af, 296
- Koma –
kontrol bevares af centre, 429

- to slags, 429
årsager, 116, 439, 606
Komplikation af problematikken, 62
Koncentration –
af nødvendig energi, regel, 200,
557-561
i healing, 107, 600, 621
Kongestion –
definition, 292
lokalisering af, 293
midlertidig, velgørende, 293
naturen af, 292
relation til astrallegeme og astral-
plan, 82
typer af, 292
vanskeligheder på grund af, 82
virkninger, 82-84
årsager, 80, 293-296
Konstruktiv aktivitet, dødens nytte,
467
Kontakt, medfølelse, til patient, 18
Kontrol –
astral, ophør af, 379
elimination, trefoldige lavere men-
neske, 370
emotional, 537, 651
fysisk legeme, 221, 223, 314, 536
mental, 536
styres via centre, 55
Koordination –
definition, 573
gennem meditation, 18
hænder anvendes, 597
i udstrålende healing, 602, 605
læreproces, 516
manglende, virkninger, 84-86
med sjæl, 155
nødvendighed, 506
sjælens, 331
vedvarende praksis, 516
Kopper, naturen af, 296
Kors, symbol, 148, 183
Kosmiske –
hensigt, 467
kræfter, energibaner, 14
onde, definition, 21-23
plan. *Se:* Plan.
Kost, anbefaling, 315
Kraft –
afledes og forsvinder, 108
center, svarende til evolutionstrin,
315
dynamisk, anvendelse i healing,
649
fordeles i hovedet, 538
forståelse, modtagelse og anvendel-
se af, resultater, 89
fremkaldelse af, 476
helbredende –
styring af, 121
trækkes tilbage, erstattes af pati-
ents, 516
korrekt modtagelse, problem, 89
kærlighed-visdom, stråle, anven-
delse, 639
kærligheds-, 106
magnetisk, anvendelse, 650
misbrug af, 114
modstandsdygtig, og dynamisk
energi, enhed, 143
personligheds-, egenskaber, 336
sammenligning med energi, 540
tanke-, healers, 534
til at visualisere, 532
Kredsløb –
dårligt, helbredelse, 111
energifordeling, 142
funktion, 55, 193,
infektioner, årsag, 520
livskraft anvender, 109
relation mellem center og kirtel,
fri passage, 90
relationer, 109
styres fra det æteriske legeme, 110
sygdomme knyttet til, 129
utilstrækkeligt, resultater, 110
Kredsløbssystem, 143
Kremation –
foretrækkes, 69, 223, 239, 436-
438, 447, 448, 591
tidsfaktor, 448
Krig –

- aktiverer ikke karma, 401
- Atlantis, 224, 227
- hensigt, 401
- naturen af, 405
- verdens- –
 - resultater, 609, 613
 - årsag, 154, 227
- Krige, dybeste årsag til, 402
- Kriminalitet –
 - forebygge, 244
 - frugtbar grund til, 219
- Kriser, verdensomspændende, faktor i menneskets liv, 612
- Kristendom –
 - opbygget omkring en levende Kristus, 603
 - vildfarelse, 376
- Kristne kirke, læren om helvede, 368
- Kristus –
 - arbejde, måde, 311
 - blod, 205
 - citater, 543
 - disciple, 624
 - eksempel, 368
 - erindring, 340
 - formidler, 568, 569
 - fristelser, 618
 - fuldkomment udtryk, 205, 573
 - harmløshed, 608, 617, 618
 - helbredende, 623, 640
 - henviste til døden, 396
 - indvielse, 618
 - levende, 603
 - liv, 250
 - metode, 608
 - profeti, 228
 - refererede til abstraktion, 417
 - rette holdning inden døden, 367
 - sammenkædet med, 339
 - stråle, 640
 - tjeneste, 339, 341, 418
 - tre tilsynekomster, 481
 - troens betydning, 361
 - viljen-til-det-gode, 618
 - Se også:* Maitreya, Herren. Mester Jesus.
- Kritik –
 - forskel fra analyse, 334
 - virksomheder, 17, 48,
- Krystallisering –
 - lov, kontrol, 109
 - processer, årsag, 284
- Kræfter –
 - astrale, centre, aspekter, og sygdomme, 60
 - definition, 540
 - dyreriget, 92
 - elementale, konflikt med ånd, 589
 - evolutionære og involutions i mennesket, 589
 - fordeling, harmonisk, 324
 - generelle reservoir, 427
 - konflikt mellem, resultater, 137
 - opbygning, 186
 - samling af, astral, 52
 - store betingende, 263
 - strømmer frit, 101
 - styrer syv centre, domineres af personligheds- eller sjælsenergi, 137
 - typer, 53
 - udvekslingssted, 86
 - æteriske legemes, astral energis påvirkning, 548
- Kulter, samarbejde med læger og psykologer, 243, 267
- Kultur, ny, introduktion, 321
- Kundalini. *Se:* Ild, kundalini.
- Kunstner, skabende, 207
- Kvalitet –
 - centres, 189
 - definition, 525
 - egnethed, 542
 - guddommelig, udtryk i healer, 489
 - sjæls-, 46
 - udvikling på jorden, 417
- Kvælning, genoplivning, 539
- Kærlighed –
 - anvendelse og udtryk i healing, 336
 - anvendes, ikke vilje, 102, 619
 - aspekt. *Se:* Aspekt, kærligheds-

begær transmutes til, 154
 betydning i healing, 100
 definition, 105, 336
 dominerende i alle stråler, 326
 energi –
 kraftkilde bag, 488
 magnetisk tiltrækning, 571
 regulere udadrettet, 125
 sammensmeltning, 148
 samspil mellem begærkræfter
 og, 125
 strøm, healende udstrålende,
 105
 forankres på jorden, 158
 formidling, 340
 funktion i healing, 106
 gruppehealing, 17, 100, 336, 337
 harmløshed, 488
 healer, kanal for, til patient, 644
 healers, 621, 623
 healers aura, anvendelse, 106
 Herren Buddhas virke, 145
 impuls til, 183
 kombineret med åndelig vilje, 488
 kontakt til patient, 200
 kræfter, 333
 kræfter i aura, anvendelse i hea-
 ling, 106
 Logos', manifestation, 109
 manifestation, 289
 metode til menneskehedens rege-
 nation, 154
 monades, 544
 målrettet, 350
 og vilje, liv opdeles i, 545
 overførsel, 569
 personlighed, kendetegn, 336
 princip om, 368
 relation til vilje, 607
 ren –
 kanal, skabelse og funktion,
 620, 623
 udtryk, 473
 sjæl, kendetegn, 336
 strålekraft, anvendelse, 107, 639
 substans, funktion, 105

udstrålende, i healing, 108
 udtryk, 529
 visdom, relation til loven om til-
 trækning, 403
 Kød, spise, 316, 567
 Kønskirtler (gonader), relation, 54,
 176
 Kønssygdomme –
 astralkraft, og center, 60
 frigørelse fra, 69
 hører til tre store sygdomsgrupper,
 53
 oprindelse, 65

L

Lang levetid –
 naturlige processer bremses, 331
 opnåelse, 111
 Ledegigt (arthritis), oprindelse, 296
 Legeme –
 astrale –
 betydning, 44, 51
 centre, 58
 definition og funktioner, 14
 dødens virkning, 382, 386, 453,
 461
 elimination –
 kama-manasisk menneske,
 453
 kamisk menneske, 453
 energi påvirker de æteriske
 kræfter, 548
 energioverførsel, 529
 fotografering, 355
 fungerer efter død, 355
 kamp med sjæl ved døden, 430
 kontrol af centre, 575
 kontrol, fuldstændig, 619
 naturen af, 382, 565
 relation til –
 kongestion, ophobning, 83
 sjæl og solar plexus center, 401
 retning, skifter, 51
 sammenkædes med månen, 322
 skabes ved vekselvirkning, 461
 skæbne efter død, 382

- substans, 563
 sygdomme, 35, 48
 udvikling, 52
Se også: Legeme, emotionelle.
 Legeme, kama-manasiske.
 astral-mentalt, elimination efter
 døden, 381
 egoisk. *Se:* Legeme, kausale.
 emotionelle –
 arisk og atlantisk, forskel, 312
 kanal til overførsel af healings-
 kraft, 640
Se også: Legeme, astrale.
 Legeme, kama-manasiske.
 fysiske –
 aktiviter, 195
 atomer, sygdomme fra planeta-
 riske tilstande, 234-238
 automatisk respons på astral
 kontrol, 522
 beboer, 372
 belives, 203
 definition, 14
 den synlige form, 161-166
 drift, der har opbygget og fort-
 sat opbygger, 15
 dødsproces, 381, 427, 435, 441
 fire store formidlere af energi-
 fordeling, 141-142
 Legeme –fortsat
 fysiske –
 forlades efter egen vilje, 464,
 465
 forsynes med liv-energistrøm,
 314
 frembringelse af 142
 frigøres ved døden, 390-392,
 399, 427-429, 431, 436
 funktion, 314, 569, 570
 instrument, resultat af indre
 aktivitet, 314
 isoleret form, 588
 kamp med sjæl ved døden, 429,
 430, 433, 441
 karma betinger, 562
 koncentration om, resultater,
 536-568
 kontrol, 221, 223, 314
 livskraft kommer ind i, 399
 lunare herrer, 563, 565
 manglende koordination med
 æterisk, 85
 modstandskraft, svækket, 222
 naturen af, 44, 49, 137, 186,
 269, 317, 563, 565, 566, 567
 nyeste viden, 346
 relation til –
 centre, 47
 sjæl, 314
 respons på –
 stoffets tiltrækning, 440
 æteriske energier, 92
 sjæl har tilegnet sig, 398
 substans, 563
 to aspekter af, healer arbejder
 på samme tid med, 531
 upåvirket af smerte, 466
 ændring, 223
 æteriske legeme vitaliserer, 14
 fysisk-æterisk, dødens faser, 381
 hypofysen –
 manifestation, 148
 relation til –
 højre øje, 147
 sjette stråle, 148
 relationer, 54, 153, 195, 203
 stimulering, 308
 kama-manasiske –
 afkastes efter døden, 382
 tilintetgørelse, 461
Se også: Legeme, astrale.
 Legeme, emotionelle.
 kausale –
 døden af, ved fjerde indvielse,
 380
 fortolkning, 629
 nedbrydning, årsag, 156
 permanente atomer, 459
 tilintetgørelse –
 på kors, 602
 resultater, 481
 løsnes ved psykisk skælven i

- dødsprocessen, 439
- mentale –
- definition, 15
 - dødens virkninger, 382, 387, 454
 - fotografering, bliver aldrig muligt, 355
 - fungerer efter døden, 355
 - funktion, 93
 - kanal for healingskraft, 640
 - manasisk person, fremskreden type, 452
 - naturen af, 565
 - renselse af, 454
 - substans, 563
 - sygdomme, 92-116
 - tilintetgørelse ved –
 - discipel, 454
 - kama-manasisk person, 453
 - lyde, 463
- mental-emotionelt, afkastes efter døden, 382
- sjæl. *Se:* Legeme, kausale.
- skabes til tjeneste, 469
- vitale –
- betydning, 262, 264
 - naturen af, 44, 269
 - opbygning, 308
- Legeme –fortsat
- vitale –
- svagt, egenskaber, 308
 - Se også:* Legeme, æteriske.
- æteriske –
- anvendelse af sjæl, 314
 - astrologisk konklusion, 264
 - atomer, tilbage til oprindelig tilstand, 391
 - beskrivelse, 14
 - betydningsfuldt responsapparat, 88
 - bringes til aktivitet af andre legemer, resultater, 89
 - clairvoyante, 442, 502
 - dødens virkninger, 381, 390, 391, 432
 - efter-døden tilstand, 427, 442
 - en del af universets substans, 87
- energier –
- fordeling, 141
 - forening, 172
 - hæves af discipel, 128
- erkendes, 261
- faktor i sygdom og sundhed, 262
- for kraftfuldt, 285
- forberedelse til bortgang, 440
- funktioner, 78, 86, 88, 398, 569
- grundlag for enhed, 87
- gruppes, 335
- healers og patients –
- relationer, 595
 - samarbejde, 516
- healing, 501
- inerti, resultater, 91
- jordens, naturen af, 594
- konflikt med centrene kræfter, 548
- kontrol forbedres, 309
- koordination med fysisk, 85
- kræfter –
- tilbage til det almene reservoir, 382
 - virkning af astral energi, 548
- kræfternes frie spil til astrallegeme blokeres, 83
- manglende –
- integration, 84-86
 - koordination, 84-86
- manifestation, to øjeblikke i stråleglans, 435
- naturen af, 78, 84, 141, 191, 388, 423, 427
- netværk. *Se:* Netværk.
- ophobning, årsag, 80
- opløses, 442
- overstimulering ved svaghed, 334
- punkter for optagelse og udstrømning, 82, 84
- relation til nyrer, 82
- respons på astral aktivitet, 48
- sammensat af centre mm., 314

- styres af månen, 143
- styring af, 109
- svag forbindelse med fysisk, 300
- sygdomme, 35, 78-92, 262
- symbol for, 87
- trækkes tilbage ved døden, 427, 432, 440, 441
- udvikling, 223
- Se også:* Legeme, vitale. Centre. Nadier.
- Legemer –
 - definition, 46
 - fine –
 - definition, 43
 - frigørelse, fremskyndes ved kremation, 436
 - forædles, 464
 - funktioner og sygdomme, 14
 - fysiske –
 - alle livs, planetariske ånds påvirkning, 586
 - menneskehedens, 220
 - menneskets, renselse ved ild, 358
 - orientalske og occidentalske, 312
 - subtile –
 - gradsforskel, 324
 - ordnet aktivitet, 233
 - æteriske og astrale, overensstemmelser, 53
 - Lemurien –
 - belæring, 221
 - homoseksualitet, 69
 - lys, udviklet, 170
 - sakralcenter, 176, 221
 - syfilis, 66, 67
 - tilstande, 220
 - Leve, at, definition, 422
 - Lever –
 - besvær, astralkraft og center, 60, 170
 - cancer, årsag, 231
 - healing, 557
 - sygdomme, årsager, 73, 520, 548
 - Lidelse –
 - funktion, 221
 - planetarisk, hemmeligheden om, 564
 - problematik om, 562
 - Ligevægt –
 - fuldkommen, 608
 - fuldstændig, 619-620
 - mangel på, 311
 - opnåelse, 111
 - Light of The Soul* –
 - citater, 318, 421
 - henvisning, 335
 - Lincoln, Abraham, virke, 614
 - Liv –
 - aktivitet, funktion, 314
 - bevidsthed, og form, aktivitet, retning, 151
 - definition, 525
 - dynamisk, strøm til fysisk legeme, 399
 - energi. *Se:* Energi. Energier.
 - erfaring, beskrivelse, 630-633
 - erkendt som realitet på ny måde, 542
 - forhold, betingelser, virkninger, 241
 - forlænges ofte, imod sjælens ønske, 601
 - fremkaldes af sjæl, 542
 - frigørelse, 465, 624
 - guddommeligt, altomfattende, 592
 - i fysisk legeme, 588
 - iboende –
 - materiens, 203
 - atomar substans, 588
 - jordåndens, i menneskehed, 588
 - kraft –
 - koncentreret på astralplan, bevirker sygdom, 520
 - lotusblomstens blade, 571
 - mellemlid, for, 319
 - tilbagetrækning, stadier, 386
 - ændring, resultater, 67
 - kræfter, cirkulation, 14, 65
 - længde, tiltager, 330
 - manifesteret, æterisk legeme basis for, 14

- naturen af, 355
 og bevidsthed i planetarisk hovedcenter, 417
 og dødsproblematik, fremtidig opfattelse, 483
 opretholde, kost, 316
 personligheds-, stadier, 470
 planetarisk, magnetisk kraft, 236-240, 239, 584
 planetariske, indvirkning på den enkelte, 17
 princip –
 anvendes til opbygning af antakarana, 465
 dobbelt relation, 400
 fokuseret, 503
 healer lærer at arbejde med, 578
 i center, 189
 integration med, 192
 placering, 316
 tilbagetrækning fra dyr, 399
 relation til form, 179
 renhed, 535
 reservoir, stedet for død, 414
 skabende –
 overføres til center, 151
 resultat, 146
 tilføres energi, 208
 som energi, 540
 strøm af energi, 44, 314
 syv store, 540
 tilbagetrækning fra fysisk legeme, 435
 typer, påvirker menneskets tilsynekomst, 587
 udstrålende, fokuseret, 203
 uhindret strøm, relation til healing, 199
 Liv-bevidsthed-form, forenes med liv-kvalitet-tilsynekomst, 180
 Liv-kvalitet-tilsynekomst –
 definition, 525
 forenes med liv-bevidsthed-form, 180
 formidlere, 142
- Logoi –
 for hellige og ikke-hellige planeter, 278
 syv planetariske, 484
 Logos –
 aktivitet, manifestation, 109, 110
 hjerteslag, 388
 planetarisk –
 livsudtryk, 17
 meditation, 322
 mellemkomst, 227
 naturen af, 17, 227
 ny naturlov, 222
 relation til jordånden, 563
 responsapparat, 14
 skabelsens styrende kraft, 395
 styrende hensigt, 401
 tilsynekomst, 587
 æterisk legeme, relationer, 87
 sol-
 manifestation, 388
 personlighed, sidste solsystem, 484
 tre aspekter, manifestation, 109
 visdom, manifestation, 109
 Lotus –
 ajnacenters, 148
 blade –
 funktion, 571, 574, 622
 nedadvendte, 51, 146, 158
Se også: Centre.
 egoisk –
 atma-buddhi, resultat, 545
 energier, 145
 funktion, 545
 juvel, 480, 575
 kundskabsblade, 470, 480
 kærlighedsblade, 480
 monadisk punkt, 575
 offerblade, 622
 sjæl, 545
 skabelse, 545
 hjertecenters, 154, 158
 hovedcenters, 574
 solar plexus centers, 158, 172
 strubecenters, 153

- 12-bladet i hovedet, 155
 1000-bladet –
 overføring til, 172
 relation til kanal, 183
Se også: Center, hoved.
- Lov –
 acceptere, 361
 cyklisk, 239, 405
 definition, 40, 483
- Love –
 grupper, tre styrende for levende
 hensigt, 484
 healings, misforståelse, årsager, 32
 livs, 485
 natur, 484, 485
 om healing –
 I., 16, 500-504
 II., 40, 504-510
 III., 62, 518-523
 IV., 121, 523-539
 V., 137, 539-561
 VI., 187, 561-568
 VII., 199, 568-584
 VIII., 239, 584-592
 IX., 281, 606-619
 X., 465, 483, 624-636
 sjæls, 484
 sundhed, tre store, 109
 tankens, 31
- Loven om analogi, 161
 Loven om cykler, 94, 321
 Loven om det dominerende gode,
 507
 Loven om det gamle dominerende
 gode, 40, 505
 Loven om differentiering, 634
 Loven om død, 386, 465, 467, 542,
 624
 Loven om evolution, 179, 607
 Loven om frigørelse, 24, 146
 Loven om fuldkommengørelse, 607
 Loven om fuldkommenhed, 608,
 609, 610, 618
 Loven om genfødsel, 380, 459, 615
 Loven om gengældelse, 31, 278
 Loven om gravitation, 31, 237, 330
- Loven om grundlæggende integritet,
 485
 Loven om isolation eller begræns-
 ning, 588
 Loven om karma –
 anvendelse, 146
 erkendelse og accept af, 363, 505
 faktor i bevidsthed i dag, 251
 healing afhængig af, 259
 kendskab til, nødvendig for healer,
 113
 naturen af, 31
 tilsidesættelse af, 330
 tre aspekter, 378
 udligning, 251
 vellykket, healing, 364
 viden om, utilstrækkelig, 437
 årsag til sygdom, 507
Se også: Karma. Loven om årsag
 og virkning.
- Loven om karmisk forpligtelse, 379,
 381
 Loven om karmisk nødvendighed,
 379, 381
 Loven om karmisk transformation,
 379
 Loven om konsekvenser, 31
 Loven om liv, 413, 488
 Loven om modsvarigheder, 628
 Loven om nedbrydning, 386
 Loven om nødvendighed, 469
 Loven om offer, 386, 635
 Loven om offer og død, 386, 387
 Loven om opløsning, 464
 Loven om periodicitet, 93, 101
 Loven om rytme, 93, 94
 Loven om syntese, 404, 413
 Loven om tilbagevenden, 237
 Loven om tiltrækning –
 aspekter, 403
 definition, 440
 funktion, 402, 444
 kontrol ophører, 416
 kærlighedsaspekt, 437
 modvirker stoffets tiltrækkende
 kraft, 437

- processer, 397
 relation til –
 kærlighed-visdom, 403
 loven om syntese, 404
 sjælens »ryk« ved død, 441
 styre, 404
 virkninger på former, 386, 387
 virksom i dødsproces, 437
 æteriske legemes tilbagetrækning, 440
 Loven om tjeneste, 469
 Loven om transmutation, 549
 Loven om ufuldkommenhed, 282
 Loven om vibration, 132
 Loven om væren, 178
 Loven om årsag og virkning –
 anvendelse, 229, 252, 258, 329
 erkendelse af, 255, 258, 361
 faktor i udvikling, 401
 misforstået, 329
 misfortolket, 31-32
 naturen af, 26, 329
 resultater, 31, 116
Se også: Karma. Loven om karma.
 Luftvejssystem, helbredes ved god vilje, 111
 Lunar Herre for personlighedsaktivitet, 635
 Lunare Herrer –
 atomers liv kan næres, 601
 definition, 563
 dominerer, 591
 herskeren for, hjælp til healing, 596
 kraft, skelne mellem sjælsenergi, 591
 må vige, 565, 591
 tilbage til centralt reservoir, 592
 virke, 175, 187, 561, 563, 576
 Lungekongestion, 80
 Lunger –
 centre, påvirkes ved genoplivning, 428
 healing, 557
 helbredelse af, 111
 kongestion, årsager, 73
 relation til sind, 82
 Lyd –
 af det uudsigelige navn, 132
 anvendelse, 132, 654
 healing ved, 651
 relation, 132
 skabende, virker som ekko, 633-635
 tilintetgørende, 436
 udsendelse af, 624
 viden om, 131
 Lyde –
 anvendes til tilintetgørelse af mentallegeme, 463
 syv, som én lyd, 634
 Lydighed, okkult, 630
 Lykke, ikke afhængig af goder, 609
 Lys –
 adskillelse fra form, 434-436
 anvendes ved tankens kraft, 356
 astral. *Se:* Astral, lys.
 centers, giver information, 512
 i hovedcenter, 502
 legeme fyldt med, 187
 modtagelse, erfaringsstadium, 629
 og liv, 426
 områder på fysisk plan, 346
 orientering mod, 228
 overskygger mennesket, 46
 projiceres på patient, 107
 sjæls, 68, 454
 solens, værdi, 68
 stiger ned i form, 434
 stofs, 435, 471
 substans, anvendelse, 100, 107
 terapi, 245, 267
 tilpasning af menneskets mekanisme til, 321
 vibration, fremtidige opdagelser, 356
 Lyster, manglende kontrol af, 94
 Læger –
 arbejde, 27, 38, 56, 75
 clairvoyance, 260, 272
 healere, 556

- ideale, 113
krav, fremtid, 260
samarbejde med healer, 56, 243,
271, 272, 556, 583, 622
- Lægeprofession, begrænsning i viden,
570
- Lægevidenskab –
fremtidige forandringer, 56, 447
gammel, stemmer overens med
vestens teknik, 315
går frem til nye områder, 57
med dygtighed gjort fremgang,
444
nutidens, fejltagelser, 446
nye, 83
nye metoder, 447
oprør mod, 266
- Lære –
høre, ved at, 626
se, ved at, 626
- Læren om formidlerne, 568-569
- Læreproces –
accepterede disciple, 169
healers, 556
- Lånte gods, tilbagegivelse, symbolik,
396
- M**
- Mad –
disciplin, 316
vegetarisk, 316, 567
- Magi –
Atlantis, 224
hvid, 224
i healing, 654
- Magna Charta, 250
- Magnetisering, forskel fra udstråling,
559
- Magnetisk –
arbejde, 28, 488
felt –
aktivitetsområde for sjæl, 537
etablering af, 535
i sammenkædende proces, 105
healing –
hænder anvendes, 599
metode, 105
Se også: Healing, magnetisk.
- område –
etablering af, 41
oplyst, i hovedet, 537
renhed, 41
strøm, styrende kraft, 348
styrke, udøvelse af, 549
- Magnetisme –
fysisk, i hatha-yoga, 338
healers, 18, 556
love, forståelse af, resultater, 111
personlig, begyndende, 537
- Mahachohan, hemmelighed om kontrol af epidemier, 554
- Maitreya, Herren –
tilnærmelse, 340
Se også: Kristus.
- Makrokosmos, genspejling i menneskerige, 543
- Manas –
bevaret i substans, 545
mennesket bidrager med, 545
øje. *Se:* Øje, venstre.
- Manasisk menneske –
definition, 452
devachan-oplevelse, 460
mentallegeme, type, 453
mål efter døden, 454
- Mangelsygdom, tuberkulose, 67
- Mani, religiøs, 301
- Mantra –
gruppehealing, 107, 108
healing, anvendelse, 340, 503
hjælp til døende person, 425
- Marv, ryg. *Se:* Rygsøjle, marv.
- Masserne, sygdomme, 36, 53
- Materie –
bidrag til, kvalitet, 313
definition, 545
energi til, kanal, 180
evolution af, 563
forenes med ånd, 178
kraft, 313
naturen af, ufuldkommenhed, 612
og ånd, balance, 564

- overføres »til himmelen«, 178
solsystems, 392
- Materialisme, intelligent, syv aspekter, 290
- Materiens ild, vække ved nysgerrighed, 182
- Matriarkalsk periode, religion, 342
- Mave –
behandling, 557
besvær –
astral kraft, centre, 60
årsag, 170, 285, 548
cancer, årsag, 231
forstyrrelse, årsag, 48
katar, astralkraft og center, 60
relation til begær-natur, 82
sygdomme, årsag, 108, 285
- Mayavirupa, anvendelse, 481
- Medicinsk –
og kirurgisk metode, 581
profession –
fine sjælskvaliteter, 75, 353
samarbejde med, 212
viden i dag, 206
verden, okkult forskning, 360
videnskab, behov, 319
- Medier –
bevidst samarbejde, 354
center, arbejder igennem, 170
udfoldelse, nuværende, 370
- Meditation –
anvendelse i healing, 18, 212, 307
definition, 573
resultater, 573
sjælens, 233, 452, 476
ved fuldmåne, 322
- Melankoli, problemer, 319
- Mellemlid mellem sjælsliv, Hierarki og menneskehed, 473
- Menneske –
animale sjæl, 327
betingede aspekter, grupper, 509
bevidsthedsstadium, 204
bidrager med noget til sjæl, 545
emotionelt polariseret, bortgang fra legeme, 438
- energier –
to store, 546
Se også: Energier.
enogtyveårs-alderen, 47
evolutionstrin, 47
fem aspekter, 83
form, ond, 281
frigjort fra dualistisk fysisk natur, 442
frigørelse, 608
fuldkomne –
centre, 198
energiformidler, 529
symbol og bevidsthed, 87
fysisk, energistrømme påvirker, 44
gennemsnits- –
bortgang fra legeme, 399, 430
dødsproces, sjæl kun lille rolle, 463
efter-døden oplevelser, 451, 460
energiformidler, 530
mål, 139
reaktioner og aktiviteter efter døden, 455-459
sjæls- og personlighedsenergier, sammenligning, 541
guddommelige, responsapparat, fuldkommengørelse, 180
herre over personlighed, 536
indre åndeligt, hensigt, 485
kend dig selv, 651
konstitution, undervisning om, 507
kraft, typer, 313
mental type, bortgang fra legeme, 399
sin broders vogter, 229
sjæls stråletype, 204
stråler, fem, 83
tilbagetrækning, sammenligning med mennesket i inkarnation, 433
uudviklet –
bortgang fra legeme, 399, 438
dødsprocesser, 463
mål i livet, 139

- tilstand efter døden, 452
 tredje aspekt, udtryk, 151
 åndelig udvikling gennem form, 608
 åndelige, indstilling til døden, 609
Se også: Kama-manasisk person.
 Menneske, gennemsnits-.
 Menneskehed –
 almindelig udviklet del af, centre anvendt, 315
 bevidsthed, voksende, 611
 fornyelse, 154
 gennemsnits-. *Se:* Menneske, gennemsnits-. *Masserne, sygdomme.*
 individuelle forskelle, 56
 mål, 152
 nyorientering, 396, 613
 nærmere relation til Hierarki, 358
 orientering mod lyset ændres, 228
 sjæl, bestræbelse, 565
 stråle, 572
 sygdom, venter på helbredelse, 610
 tilstand, virkninger, 17
 tjeneste, egnethed, 179
 typer i, udrustning, 54
 udvikling, 561
 uudviklet, mindre modtagelighed over for sygdomme, 188
 Menneskehed-Hierarki relation, 154
 Mennesker af god vilje –
 bestræbelser, hindring, 610
 bortgang fra legeme, 438
 healing, 610
 mulighed, 341
 opgave, 78, 224, 341, 610
 opnåelser, fremtidig, 616
Se også: God vilje.
 Menneskesøn, himmelske, 205
 Mennesket, gennemsnits- –
 konflikt ved døden, 430
 sygdomme, 36
Se også: Menneske. Menneskehed.
 Mental –
 belastning og sammenbrud, årsag, 110
 fanatisme, virkninger, 95-98
 healing af sygdom, virkning, 244
 holdning, forkert, 93-95
 kamp med sjæl ved døden, 430
 lov, krænkelse af, 94
 princip, organiserer sig, 624, 627
 stimulering, i dag, 321
 type –
 bortgang fra legeme, 399, 438
 kan drage fordel af fuldmåne-cykler, 322
 ubalance –
 nedarvet, 300
 årsager, 91, 321
 Mentale –
 natur, fremtidig årsag til sygdom, 15
 princip, koncentrerer sig og gentager ordet, 465
 processer, årsag til sygdom, 17
 »Mental Science« –
 indsats, 243, 519
 lære, fejlagtig, 72, 187, 205, 245, 520
 Mereværdskompleks, virkninger, 48
 Merkur, regent for center, 150
 Mester Jesus –
 erfaring på kors, 602
 fremskridt og sejr, 618
Se også: Kristus.
 Mester K.H. –
 ashram, disciples opgave vedrørende døden, 366
 relation til mester Morya, 324, 326
 Mester M. –
 citater, 74, 77, 205
 relation til mester K.H., 324, 326
 Mester Serapis, citat, 279
 Mester, Tibetaneren –
 ashram, disciples opgave vedrørende døden, 366
 beskrivelse i bog om healers medvirken ved død, 605
 hensigt med denne bog, 103, 508,

- 509
- Mesterens vej, 620
- Mestre –
- anvendelse af mayavirupa, 481
 - arkiver*, citat, 221
 - ashramer. *Se*: Ashram.
 - balance, 206
 - beroligende indgriben, 482
 - citat om fri vilje, 357
 - energi fra, 118
 - evner, 229
- Mestre –fortsat
- forbundet med, 38, 339
 - forudsige forløb i relation til fri vilje, 357
 - fremskridt, måder, 426
 - fri for sygdom, 359
 - frigørelse ved femte indvielse, 655
 - giver tilladelse til anvendelse af ordformer, 463
 - holdning over for jøder, 258
 - hjælp fra healing-devaer, 596
 - hjælp til udsættelse af døden, 646
 - ignorerer indvirkning på form, 608
 - kontrol af epidemier, 554
 - lektie, 426
 - ligevægt, 620
 - perfekt fysisk helbred, årsager, 202, 203, 206
 - planetarisk prana, afhængig af, 553
 - på Lemurien, 221
 - påvirker sjæl, 475
 - sidste lænke, 475
 - skaber mayavirupa, 481
 - viden om lys på fysisk plan, 346
 - virke, 219, 238, 426
 - åndelig styring, 147
 - Se også*: Store hvide loge. Hierarki.
- Mestrenes arkiver*, citat, 221
- Metafysiker, kendetegn i dag, 113
- Metode til generel nytte, 651
- Middelalderens klosterliv, 231
- Migræne, årsager, 91, 287
- Milt –
- center. *Se*: Center, milt.
 - funktion, 203, 316, 317, 399
- Mindreværds-kompleks, årsager, 345, 525
- Mineralrige –
- død, planetarisk påvirkning, 235
 - modsvaregheder til syfilis, 66
- Moder-materie, analogi, 397, 626
- Modstandskraft –
- menneskets, 218
 - minds-kning af, årsag, 286
 - over for sygdom –
 - mangel på, 198, 210, 211
 - tiltagende, fremtidig, 192, 358
 - vir-kninger fra kontakter i verden, 333
 - årsag, 198
- Modsætningernes par –
- afbalancering, 390
 - konflikt, resultater, 186
 - smerte eller velvære i legeme, 15
- Monade –
- anvendelse af –
 - magtord, 181
 - nadier, nerver og kirtler, 191 - energi, 591
 - forbindes med personlighed, 151, 180
 - forening med personlighed, 198
 - frigørelse, 465, 624
 - funktion, 568, 591
 - kontakt med, 591
 - liv, 204, 591, 632
 - manifestation og udtryk, 544
 - naturen af, 163
 - personlighedens respons på, 624
 - relation til –
 - personlighed, 151, 180, 380, 481
 - sjæl, 404 - sammenligning med abstrakt tænk-keevne, 546
 - stadium af væren, 155
 - strammer sit greb, 404
 - stråle, 546, 547, 552

- styrer det ydre udtryk, 592
 synonymer, 418
 universelle perspektiv, 620
 Monader, antal, 112
 Monadisk –
 energi. *Se:* Monade, energi.
 liv og vilje, vellykket healing, 508
 punkt i egoisk lotus, 575
 vilje, 590
 Mord, det syndige i, 405
 Mumificering, resultater, 448
 Mund, behandling, 557
 Musik –
 anvendelse i healing, 652
 sfærernes, 633
 ved tidspunktet for døden, 425, 652
 Muskelkontrol, 536
 Mysterier, genoprettelse, 419
 Mysticisme, definition, 177
 Mystiker –
 bevidsthed, 118
 energistrømme, 45
 praktiske, udrustning, 207
 sygdomme, 58, 64, 548
 udvikles til okkultist, 118
 Mæslinger, naturen af, 296
 Mørke kræfter –
 arbejde, 222, 224
 Se også: Sorte loge.
 Målrættethed, fuldstændig, opnåelse af, 629
 Månen –
 fuldmåne –
 høje kontakter, 322
 relation til psykosser, 321-323
 kontrol, 187, 561, 562
 mysterium, 393
 naturen af, 322

N
 Nadier –
 aktivitet i tilbagetrækningsprocessen, 439, 440
 anvendelse, fremtid, 206
 aspekt, 191
 betingende kræfter, 191
 definitioner, 85, 190, 314
 energifordeling, 141-142, 261
 funktion, 190, 191, 439
 kanal for kommunikation fra sjæl, 192
 netværk, varierer med stråle, 191
 relation til –
 centre, rygsøjle og hoved, 191
 nerver, 190, 439
 system, resultater, 191, 233
 tilstand –
 forandring, resultater, 192
 ved tidspunktet for død, 439
 virkning på nervesystem, 191
 Nasale problemer, 194
 Natur –
 helbredende kræfter, 102
 love, 484, 485
 Natur's finer forces, bog, henvisning, 335
 Naturlæger, skadet egen sag, 246
 Naturopater –
 bidrag, nye tendenser, 267
 skadet egen sag, 446
 Naturriger. *Se:* Dyr. Fjerde. Mineral-. Plante-.
 Nedarvede sygdomme, 219-234
 Nedslidning, årsag, 284, 461
 Negativitet, healers, undgå, 598
 Neptun, regent over kredsløbet, 143
 Nerver –
 aspekt, 191
 betingende kræfter, 191
 funktion, 196
 kommunikationskanal fra sjæl, 192
 netværk, relation til rygsøjle og hoved, 191
 reaktion, anlæg til, tiltagende, 491
 relation til –
 centre, 191, 192
 nadier, 190, 439
 sygdomme –
 astral kraft og center, 60
 helbredelse, 111
 udbredte i vor tid, 53

- system –
 belastet, årsag og resultater, 91, 196
 disciples
 problemer, 123
 sygdomme, 130
 emotionelt legeme, nervelidelser, 110
 energifordeling, 141-142
 funktion, 55
 kontrol over, af åndeligt menneske, 205
 kontrollerede, anvendes frit og sikkert, 206
 kontrollerende mellemed, 110
 naturen af, 141-142
 overaktivitet, 80
 psykisk kraft, 109
 regent, 143
 relation til æterisk legeme, 313
 relationer, 109
 subjektiv, 233
 sygdomme, årsager, 130
 vanskeligheder, 202
 virkning fra nadier, 191
 ubalance, årsager, 206
 æterisk modsvarighed, centers indvirkning, 190
 Nervesvækkelse, tiltagende, 345
 Netværk –
 energistrømme, 14
 æterisk, 190, 314
 Neuroser, fuldmånes påvirkning, 321
 Neurotiske tilstande –
 tiltager, 195
 årsager, 206
 »New Thought«, indsats, 243, 244, 246
 Ni –
 indiviellsens, 143, 150, 554
 skabende, sammenkædet med, 651
 Ny tænkning, 244
 Ny verdensorden, etablering, 155
 Ny verdensreligion, 568
 Nye gruppe af verdenstjenere –
 medlem, lys, 346
 opgave, 78, 610, 615
 Nye tidsalder –
 forberedelse til, 517
 gruppearbejde, 337
 healer. *Se: Healer. Healere.*
 healing. *Se: Healing.*
 helbred, 219
 krav ved indgangen til, 419
 kultur, 321
 lægevidenskab, 56, 211, 264
 metoder og teknikker, 75, 83
 sandheder, forkyndte, 614
 undervisning, 507
Se også: Forudsigelse.
 Nyorientering af –
 menneskeheden, 396
 patient, 486
 Nyrer, relation til æterisk legeme, 82
 Nærværelsen –
 definition, 546
 herlighed, 478
 Nærværelsens engel –
 bevidst om sig selv, 381
 definition, 546
 konflikt med tærskelens vogter, 471, 589
 nedstigen, 140
 transmutation af herlighed, 478
Se også: Sjæl.
 Nødvendighedens sønner, 387
- O**
Occult Meditation, henvisning, 351, 427
 Offerets herre, definition, 474
 Okkult –
 overførsel, anvendelse, 293
 studerende, definition, 472
 videnskab, grundlag, 544
 Okkultist –
 bevidsthed, 119
 samarbejde med almindelig læge, 271, 272
 udstyr, 207
 OM –
 forståelse, 132

- intonering, 131, 132
 rigtigt anvendt, 132
Se også: AUM. Ord.
- Omgivelserne, rigtig kontakt til, 131
- Onde, Det –
 blev besejret af Kristus, 618
 i formen, drages op til overfladen,
 resultater, 608
 kilde, 613
 naturen af, 544
 problematik, 562
 tvinges bort af det gode, 608
- Onde kræfter –
 afvises, 613, 617
 tjener for, 615
- Opbyggende kræfter, 186
- Opbygning af sjælsenergier, 187, 561
- Opmærksomheds fokusering –
 af livsenergi, 304
 ændring af, 297
- Oprør –
 resultater og helbredelse, 96
 voldsomt, virkninger, 48
- Orangefarvet belysning i døendes
 værelse, 425
- Ord –
 adskiller lys fra form, 434, 435
 betydning, 153
 »bliver kød«, 527
 fokuserer lys i form, 434
 for –
 død udtalt af sjæl, 432
 tilbagetrækning, erklæring fra
 sjæl, 438, 624, 627
 tilbagevenden, udsagn, 436
 hellige, relation til problemer, 131
 magtord, anvendelse, 103, 181,
 224, 454
 skabende, organ for, 152
 stråle, anvendelse, 638
 tabte, frimureri, 132
 tiltrækkende, 436
- Organ, syge, centret i æterisk legeme
 heales, 581
- Organer –
 fysiske –
 naturen af, 55
 relationer, 54
 sundhedstilstand, faktorer, der på-
 virker, 198
- Orientalisk videnskab, 315
- Orientering –
 hen imod lys, 228
 stadium, 626
- Osteopater –
 arbejde, 27
 samarbejde, 56
- Overanstrengelse, årsag og resultat,
 95
- Overdreven emotion, modsvarighed
 til feber, 298
- Overensstemmelse –
 indhold af hjerneaktiviteten, 318
 menneske, planetarisk Logos,
 Solar-Logos, 390, 391, 392
 øje, 318
- Overførsel, stadier, 208
- Oversjæl, absorption i, 370, 371
- Overstimulering –
 centres –
 resultater, 91, 130, 202, 230
 årsager, 47, 80, 86, 89, 130,
 230, 231
 discipels, 118, 130
 hjernecellers, 300
 kirtlers, 47, 130
 virkninger, 65, 93, 196, 333
- Overudvikling af –
 legemlige aspekter, 285
 organer, årsag, 285
- P**
- Pancreas. *Se:* Bugspytkirtel.
- Parathyreoidea. *Se:* Biskjoldbrusk-
 kirtler.
- Patanjali, henvisning, 335
- Patient –
 aura –
 respons, 29
 udstråling, 18, 29, 348, 488,
 593
 belæres, 364

- bestræbelse for at opnå åndelig
 perception, 362
 bevidsthed, højnes, 486
 center nærmest –
- Patient –fortsat**
 center nærmest –
 sygdom, modtageligt for energi,
 487
 syge område, healing, 273, 581
 centre, modtagelige for energi,
 537
 emotioner, 515, 621
 evne til at integrere i sjælsgruppe,
 362
 evolutionstrin, antydning af, 502
 forbindelse mellem healer og, 18,
 100, 362, 516
 fysisk stilling, 604, 647
 genoprette, psykisk, 363
 healing –
 kraft, barrierer mellem, 621
 æterisk triangel, 640
 helbrede sig selv, 490, 604, 605,
 644, 646
 hjerte, hjælp til, 503
 hovedcenter, arbejde med, 503,
 508
 instruktion af, 363, 364
 karma, healers intuitive opfattelse
 af, 490
 krav til healing, 486
 mental type, problem, 514
 nyorientering, 486
 og healer, stråler, 642-647
 opmærksomhed vendes og rettes
 mod sjæl, 532
 personligheds polarisering, faktor,
 511
 punkter i æterisk legeme, 502-504
 relation til sin egen sjæl, 362
 samarbejde, 104, 512, 514, 533,
 600, 601, 604, 605
 selv-healing, 508
 sjæl –
 kontakt med, 486
 kontrol, 592, 593
 kraft, 37
 liv, næring til, 28, 503
 mellemkomst i umiddelbar hea-
 ling, 646
 skæbne, viden om, 361
 stråleenergi, anvendelse, 490
 stråler fastslås, 644
 telepatisk forbindelse med, 486
 tilstand, forberedende analyse, 645
 vilje, 19
 villighed til at erkende sjælens
 vilje, 361
 øje, tredje, anvendelse, 533
 Patologiske tilstande på grund af
 forkerte metoder, 206
 Paulus, citat, 471
 Periode, manifestations-, 178
 Personlighed –
 aktivitet, transmutation, 207
 astrale kræfter, 61
 bevidsthed, død, 469, 470, 478,
 480, 590
 definitioner, 591, 627
 død, kan ikke overføre lavere vi-
 brationer, 479
 elemental, naturen af, 589
 elimination, 481
 energi, sammenligning med sjæls-
 energi, 541
 erstatning for, 480, 481
 faktorer, der påvirker, 133
 frembringelse, 175
 fungerer på fysisk plan efter
 døden, 627
 herre over, 535
 hæmmer sjælskontrol, resultater,
 138
 identifikation med sjæl, 471
 integreret –
 anvendelse af nadier, nerver og
 kirtler, 192
 definition, 452
 discipels, 462
 efter-døden oplevelser, 452-460
 kræfter, 186

- mystikers, 117
 og fungerende, 146
 organet for, 194
- Personlighed –fortsat
 integreret –
 voksende forbindelse med sjæl,
 462
 integration. *Se:* Integration, per-
 sonligheds-.
 karmisk lov, 576
 konflikt med sjæl, 470
 kontakt med monade, 591
 kontrol forsvages, resultater, 138
 koordineret –
 energi, 45
 fremstår, 45
 kraft –
 egenskaber, 336
 fuld respons på, 139
 strøm, 399
 kræfter –
 overførselssted, 128
 syntese, 170, 311
 kærlighed, 336
 lavere, årsag til sygdom, 187, 561
 legeme, kanal for healingskraft,
 640
 liv –
 område, højere energier, 325
 stadier, 470
 lunare herre, aktivitet, 635
 nyorientering af livskraft, 121
 og indviet, mellemlid, 635
 polarisering, viden om, resultater,
 551
 problemer, årsager, 130
 relation til –
 ajna, 204
 antahkarana, 151, 543
 hjertecenter, 155
 monade, 151, 180, 380, 481
 repræsenterer, øje, 318
 responderer på sjælsenergi, rytme,
 624
 sammenkædet med –
 monade, 151, 180
 åndelige triade, 629
 sammensmeltning med sjæl, 156,
 194
 spaltning, 100, 119
 stråle –
 energi, 546
 årsag, 546
 styrer fysisk legemes aktiviteter,
 195
 styring af sjæl, 195, 196, 470, 529
 tankeform, elimination, 469, 477-
 482
 udrustning, fysiske faktorer, frem-
 hæve, 308
 udslettelse, 478
 udvikling, resultater, 476
 vilje, 563, 622
 virker gennem mekanisme, 150
 åndelig energi, tilførsel, 198
 årsag til friktion, 525, 527
 Perversioner skyldes frustration, 521
 Peter, helbreder, 556
 Petit mal anfald (epileptisk), årsag,
 85
 Pingala –
 reaktion på energier i hovedet,
 195
 vej, 180-181
 Placering, vitalisering, styring og re-
 sultater, 539
 Plan –
 abstraktions-, 390
 astral og fysisk, forbindelse, 411
 astrale –
 døren til, 399
 indflydelser og impulser fra, 61
 konstruktion, 382
 kræfter til det fysiske legeme,
 52
 naturen af, 451
 oprindelige, 451
 polarisation, 378
 relation til –
 fysisk legeme, 52
 kongestion, 83

- renselse ved kremation, 436
- resultater af krig, 466
- definition, 455
- fysisk –
 - eksistens, krav til, 420
 - energi, 45
- kosmisk –
 - astrale og mentale, 467, 625
 - fysiske, 380, 633
 - æteriske, 467
- mentale –
 - healing fra, 36
 - højere, sjælens, 380
 - Se også:* Devachan-erfaring.
- syv, underplan af kosmisk fysiske, 417
- Planen –
 - erkendelse af, 632
 - forståelse af, 621
 - overensstemmelse med, af sjæl, 525
 - åndelige, viden om, vækst, 612
- Planeter, syv hellige, 572
- Planteriget, dødsårsag, planetarisk tilstand, 235
- Pligtens sfære, 630
- Polarisering –
 - discipels, 118
 - i ajnacenter, 170
 - mental, 95
 - personlighed, viden om, resultater, 511
 - på astralplan, 378
 - sjæls, 83
- Port til –
 - astralplan, 399
 - deva-evolution, 596
- Porten til –
 - cancer (astrologisk tegn), 144
 - capricorn, 144
- Pralaya, definition, 389, 390
- Prana –
 - arbejde med, 593
 - assimilation, 109
 - beskrivelse, 310-311
 - definition, 273, 310, 536, 593
 - for store mængder, farligt for patient, 595
 - fordeling, 536
 - indgang via milt, 399
 - love, der styrer, forståelse af, 111
 - overførsel, 110, 310
 - planetarisk –
 - anvendelse, 553, 645
 - indstrømning, 203
 - relation til legemets atomer, 585
 - strømmer konstant, 399, 400
 - syv former for, 579
 - virker gennem blodet, 109
- Pranisk –
 - energi, healer fungerer som overfører af, 36
 - liv, mekanisme, 262
 - strøm, frit spil, 313
 - substans, 442
- Princip –
 - definition, 565
 - mental, koncentrerer og gentager ord, 465
 - om befrielse, 410
- Profeti –
 - af Kristus, 228
 - vedrørende holdning til døden, 463
- Prostatakirtel, healing, 270
- Protestantiske fundamentalister, doktrin, vildfarelse, 368
- Prøve, discipel på –
 - fordeling af kræfter, 324
 - mål, 139
 - tilintetgørelse af kama-manasisk legeme, 461
 - tredje aspekt, udtryk, 150
 - Se også:* Vej, prøvestadiets.
- Prøver, indvielses-, 169
- Prøvestadiets vej. *Se:* Vej, prøvestadiets.
- Pseudo-okkultister, virke, resultater, 178
- Psykisk –
 - hunger, resultat, 65
 - skælven, der bryder forbindelsen

- ved døden, 439
- udviklingsvej, 180
- Psykolog –
 - arbejde, 27, 56, 346
 - samarbejde med andre, 51, 56, 244, 445
- Psykologi –
 - diagnose, 56
 - nuværende metode, 120
 - sand, næste skridt, 313
 - åndelig teknik, 120
- Psykologisk –
 - healing af patient, 512
 - problemer, der skyldes stimulering af ajna, 173
 - racemæssige eller nationale forhold, virkninger, 241
 - udvikling, indikation, 199
 - virkning på kirtler, 576
- Psykoser, relation til fuldmåne, 321-323
- Punkt for friktion. *Se:* Friktion.

- R**
- Radio, anvendelse, fremtid, 355, 385
- Realisation, opnåelse, 322
- Regel for healere om –
 - diagnose, 259, 581-584
 - koncentration, nødvendig energi, 200, 556-561
 - magnetisk renhed, 41, 535-539
 - sammenkædning, 28, 592-606
 - selv-skoling, 65, 510-518, 533
 - vilje, tilbageholde, 102, 622, 619-624
- Regeneration af –
 - menneskehed, 154
 - tankeliv, 120
- Regler –
 - anvendes af healer, 533
 - oprindelse og anvendelse i fortiden, 533
 - seks, 485, 494-497
- Regnbuebroen. *Se:* Antahkarana.
- Rehabilitering af jordens folk, 419
- Reinkarnation –
 - begreb, 369
 - cyklus, 239
 - evolutionær fremgang, 392
 - forberedelse til, 435, 459
 - læren om, 188, 220
 - sandheden skadet, fejlagtig fremsstilling, 377
 - største gode, 609
 - teori, sammenfatning, 376
 - tilgrundliggende impulser, 456
 - viden om, efter døden, 459
 - øjeblikkelig, 427
- Rekonvalescens, betydning, 591
- Relation –
 - bevidst liv om, tilførsel af energi, 209
 - mellem healer og patient, 364
- Relativitet, centre, 148
- Religion, nye verdens-, 568, 601
- Renhed –
 - fysisk, 535, 536, 537
 - magnetisk, opnåelse, regel, 41, 535-539
 - resultat, 487
 - østens og vestens, 535
- Renselse –
 - af astral natur, 436
 - begærnaturen, 537
 - frembringelse af, 317
 - gennem sygdom, 24, 42
 - i healing, 274
 - metoder, 307
 - ved ild, 221, 223, 358, 436
- Reservoir af –
 - grundsubstans, 395
 - involutionært og materielt liv, 440
 - kræfter, 427
 - liv, centrale, 592
 - substans, 455
 - universelt liv, 635
 - vitale energier, 449
- Respirationsvejene, discipels, problemer, 123
- Rette menneskelige relationer, 126, 615
- Reumatisme, årsag, 526
- Rochester, N.Y., område for lys, 346

- Romersk katolsk kirke, doktrin, fejl-
agtig, 368
- Romersk imperium, dekadent peri-
ode, 224
- Roosevelt, Franklin D., arbejde, 614
- Rum og tid, 132
- Rusland –
egenskab, 616
idealisme, men skræmmende me-
toder, 610
- Rygsøjle –
basiscenter. *Se:* Center, basiscenter,
rygsøjlen.
energioverføring, 204
funktion, 196
marv –
funktion, 196
trefoldig, beskrivelse, 179, 184
æterisk modsvarighed, 179
og hoved, diagram, 197
- Rytme –
bestemt, bør følges, 93
cyklisk, langsommere, ophører,
389
fysisk, årsag, 90
gruppe, 18
harmoni, lov, der styrer, 109
højere, påtvinge, 98
i naturlige processer, 94
karmisk, 278
koordineret, centres, 81
kraft, kan strømme frit, 90
levevis, resultat, 68
livs-, regulering, vigtigt, 74, 96,
101
lov, 93, 94
mestres af discipel, 127
oprettet, 111
ordnet, centres, 138, 208
personligheds-, responderer på
sjælsenergi, 624
rigtig, oprettelse, 131
studiet af, 388
velordnet, kirtelsystemets, 206
åndedræts-, 233
- Rytmer, forkerte, 98
- Rød farve, virkning, 425
- Røgelse, tilintetgørelsens stråle, 426
- Røst –
indre, lyder, giv tilbage, 396
samvittighedens, 470
sjælens, 443
- S**
- Sadisme, forekomst, 301, 368
- Salomons tempel, 633
- Saltvand, værdi, 69
- Salvelse med olie, 426
- Samarbejde –
healingsgruppes, faktorer, 106
mellem –
alle helbredelsesområder, 51,
56, 243, 247
healer og patient, 362
patients, 516, 533
- Sammenkædning –
af sjæl, hjerte, hjerne, regel, 28,
592-606
ved udstrålende healing, 106
- Sammensmeltning af sjæl og person-
lighed, 156
- Samvittighed –
definition, 464
røst, 470
vækkes, 464
- Sanat Kumara, 283, 379, 380, 572,
614, 624, 625, 632
- Sande, det, årsag til sygdom, 524,
526, 527
- Sandeltræ, stråle og anvendelse, 426
- Sandhed, definition, 526
- Sanitære forhold i fremtiden, 212
- Sanser, fem, forbindelse med nadier,
315
- Saturn, regent over –
det endokrine system, 143
strubecentret, 150
- Se, skoling i at, 627
- Seance, materialisation bør undgås,
411
- Seer, indre oplyste, 423
- Seksualitet –

- definition, 177
- drift, stimulering, øgede, 222
- fysisk, efter døden, 455
- impuls, overførsel, 70
- liv –
 - frustration, 521
 - kontrol, 173
 - misbrug, 66
- magi, studium, resultat, 70
- misbrug, 93, 220-222, 288
- problem, løsning, 209
- undertrykt, 231
- Selvbevidsthed, afdød menneskes, 455, 458
- Selvdisciplin, discipels, 622
- Selvforberedelse, healers, inden healing, 645
- Selvforgiftning, forekomst af, 74
- Selvhealing, sand, 508
- Selvinteresse, sygdom, 74
- Selviskhed –
 - gruppe, 77
 - menneskets, ophør, 228
- Selvmedlidenhed, resultater, 522
- Selv mord, tendens til, vil blive bremset, 405
- Selvskoling, healers, regel, 65, 510, 533
- Selvsuggestion –
 - anvendelse, 594
 - midlertidig virkning, 189, 205
- Selvtilfredshed, sygdom der resulterer i, 74
- Selvtilstrækkelighed, sygdom der resulterer i, 74
- Senilitet, helbredelse, 111
- Sensitive mennesker, vanskeligheder, 321
- Sensitivitet –
 - astral –
 - ikke længere nødvendig, 379
 - registrering og håndtering, 89
 - healers, 294
 - overfor indre sjælserkendelse vokser, 464
 - resultater, 320
 - udvikling af, 417
 - vækst, 628
- Separatisme –
 - fri af, 620
 - nedbrydning af, 506
 - resultater, 87, 507
- Serum, beskrivelse, 306-307
- Shamballa –
 - center i hovedet, 145
 - ekkoets, tone, 634
 - erkendelse om eksistens, 625
 - forbundet med, 146
 - hensigt, 465, 467, 621
 - herren for, meditation, 322
 - hjælp i healing, 649
 - problem, 616
 - rådssalen –
 - bevidsthed ved udgang af tidsalder, 417
 - kalden fra, 465, 624
 - medarbejdere, 145, 379, 401
 - monades liv, 632
 - stråle, 572
 - vilje, 632
 - viljen-til-det-gode, 614
- Sidste olie, den, okkult baggrund, 426
- Sind –
 - analytisk, 347
 - gruppe, 334
 - mellemlid for sjæl, 331
 - oprindelse, 545
 - overaktivt, modsvarighed til feber, 298
 - overfører –
 - instruktioner om tilbagetrækning, 627
 - sjælsenergi, 537
 - relation til lunger, 82
 - sjælsoplyste, anvendes ved psykologisk diagnose, 516
 - Se også: Legeme, mentale. Manas. Plan, mentale. Tanke.
- Sindssygdomme –
 - astral kraft, stråle og center, 60
 - healing, 111, 244

- kategorier, 300
 - stigning i, 321
 - tiltager, 195
 - årsager, 91, 111, 206, 287, 300, 521
- Sjette rodrace –
 - begyndende, 217
 - hjertesygdom, 230
- Sjæl –
 - absorberer integreret personlighed, 462
 - absorberet kvaliteter, udviklet gennem form, 635
 - afgørelse angående død, opfattet og registreret, 466
 - afgå ved døden, viden om, 398-401
 - afslutning på inkarnationscyklus, 417
 - aktivering af menneskets, 28
 - aktivitet –
 - i discipels liv, 92
 - i form, 485
 - to store aspekter, 313
 - alvidenhed, imødegåelse af, 412
 - ansvarlig for friktion, 528
 - anvendelse af nadier, nerver og kirtler, 192
 - befriet for krav, 466
 - begrebsmæssige liv, center, 479
 - beordrer tilbagegivelse, 404
 - beskyttelsens dør, 437
 - bevidst om manglende evne, 526
 - bevidst skaber, 480
 - brændpunkt for aktivitet efter døden, 408
 - center for invokation og evokation, 479
 - definition, 23, 121, 403, 474
 - diskarneret, natur af, 382
 - domineres af hylstres liv, 470
 - efter døden, 443
 - energi –
 - brændpunkt i mennesket, 46
 - Se også:* Energi, sjæls.
 - erfaring, berigelse, 281
 - erkender afslutning af inkarnationscyklus, 417
 - evige, er en kendsgerning, 369
 - forankret i mennesket, 545
 - forbereder sig til nedstigning i form, 381
 - forbindelse med –
 - hjertet, 158
 - i udstrålende arbejde, 602
 - fordybelse, 475
 - formidler, 635
 - formidler af karma, 646
 - fremtvinger inkarnation, 313
 - fri fra illusion, 394
 - frigørelse –
 - i alle former, 98
 - strøm af sjælens liv, 16
 - ved død, 51, 113, 122, 330, 465, 624, 628, 655
 - ved tredje indvielse, 479
 - friktion mellem personlighed og, 523
 - fuldendte, 387
 - funktioner, 562, 588, 591
 - ført energi til fysisk legeme, 398
 - giver energi til solar plexus center, 514
 - greb om personlighed, styrke til, 502
 - gruppe –
 - dyrs, tilbagetrækning, 399
 - integration i, 362
 - gruppes, 334
 - healers, stimulerer patients sjæls-liv, 503
 - healing, 311
 - hensigt –
 - død, 39, 405, 433, 438, 626
 - indikation, 265
- Sjæl –fortsat
 - hensigt –
 - karmisk lov, 576
 - Hierarki-menneskehed, triangel, 479
 - hjerte-hjerne triangel, 597, 598, 600, 603

- i alle former, 484
- i astral og mental substans, 451
- identifikation –
 - af personlighed med, 471
 - med –
 - formaspekt, 421
 - legeme, 464
- ikke-menneskelige livsformers, 235
- indvielse –
 - frihed fra personlighed, 478
 - i fysisk inkarnation, 144
- inkarnation, 368, 464
- integration –
 - i sjælslegeme eller –rige, 366
 - med –
 - personlighed, 469, 472
 - tre systemer, 192
 - åndelig triade, 474
- integritet i form, 485
- irritation, 475
- kilde til overstimulering, 80
- konflikt –
 - med atomar substans, 590
 - med personlighed, 470
 - ved døden, 429, 430, 433, 441
- kontakt –
 - etablering, 155
 - healing ved, 338, 486
 - med afdød menneske, 455, 459
 - med patient, ophør, 606
 - resultater, 138
 - stabiliseret, forberedende, 536
 - udtryk, første og andet, 506
 - viden om fremtiden, 461
- kontrol af –
 - barns, 430
 - centre, 233
 - emotionel natur, 154
 - fysisk legeme, 314
 - ophør af månens dårlige påvirkning, 323
 - personlighed –
 - efter konflikt, 470
 - instrument, 195, 196
- kraft –
 - healers, 18
 - i healing, 18, 19
 - modvirker stoffets tiltrækkende kraft, 437
 - ord, 454
 - kvalitet, vækker samvittighed, 464
 - kærlighed, 479
 - legeme. *Se:* Legeme, kausale.
 - liv –
 - fordybelse i, 369
 - fremkaldes af, 542
 - hæmmet, resultat, 16, 62
 - i form, fokuseret, 400
 - i tjeneste, 479
 - nøgle til, 185
 - patients- –
 - næring til, 28
 - stimulere, 503, 508
 - pulserende, symbol, 127
 - lotus. *Se:* Lotus, egoisk.
 - lys, 68, 454
 - meditation, 452, 476
 - mellemed, 568
 - menneskehedens, bestræbelser, 565
 - menneskelig –
 - definition, 382
 - reabsorption i åndelig sjæl, 380
 - sammenligning med ikke-menneskelig, 236
 - menneskelige og åndelige, virke, 383
 - mentale tilstand, 469, 475-477
 - mesters påvirkning, 475
 - mister grebet om legeme, resultat, 85
 - mål i døden, 441
 - naturen af, 474, 512
- Sjæl –fortsat
 - nyorientering –
 - mod liv, 476
 - proces, resultater, 476
 - nærværelse efter døden, indikation, 442
 - og form, gaver fra, 624
 - og personlighed, sammensmeltning, 117

- opbyggende energier, 187
 opdagelse af, 347
 opgave efter tredje indvielse, 480
 opgivelse af livsprincippet, 465
 opretholder fysisk legemes helbred, 313
 patient –
 løser egne problemer, 644
 tilskyndes til positiv aktivitet, 28
 patients –
 kontrol, 593
 opmærksomhed vendes mod, 532
 reagerer, 592
 samarbejde, 516, 601, 604, 605
 personlighed –
 energi, 529
 hovedcenter, triangel, 194
 porten til, æterisk, 88
 princippet om udødelighed, 175
 reabsorption, 380, 403
 reaktion på healers aura, 29
 reaktioner ved tredje indvielse, 478
 redskaber (legemer), 14
 reinkarnation, 461
 relation til –
 astrallegeme og solar plexus center, 401
 monade, 404
 stof, 626
 repræsenteres af højre øje, 318
 responsapparat, opbygning, 139
 rigtig anvendelse af tid, 331
 sammenkædning, healing, 28, 597, 603
 sammensmeltning med personlighed, 156, 194
 skabelse –
 gennem, 480
 spædbarn, 434-436
 skabes, 544
 som observatør, 620
 stimulerende kraft, 73
 stråle. *Se:* Stråle, sjælsstyrende impulser, 439
 styrer dødsprocesser, 440, 442
 styring af fysisk plans aktiviteter, 529
 søger –
 frigørelse, barriere, 451
 første inkarnation, manifestationslegeme, 635
 tilbageføring til sin kilde, 366
 tilbagegivelse til kilden for væren, 366
 tilbagetrækning –
 af egen iboende energi, 435
 af livsprincippet, 237
 af lyslegeme og finere legemer, 237
 af tråde fra hjerne og hjerte, 236
 faktorer, der ligger foran, 431-436
 i fuld bevidsthed, 302
Se også: Tilbagetrækning.
 tilegnet sig fysisk legeme, 398
 tilpasning til Planen, 525
 tiltrækkende kraft, 397
 tone, 132
 trefoldig, natur, 164
 trækkes tilbage, 383
 trænger frem til hjerne, 314
 trættes af friktion, 527
 tålmodighed, 327
 udtryk, 236, 240
 udvikling og polarisation, 83
 valg af –
 forældre, 269, 460
 legeme, 300, 460
 vej rundt i zodiakken, modsat, 476
 vender tilbage til sin kilde, 369, 371
 vilje. *Se:* Vilje, sjæl.
 virke, mekanisme, 150
 virkning, formers substans, 398
 åndelig –
 eget plan, 380
 tvinges væk fra legeme, 327
Se også: Nærværelsens engel.
 Sjæle –

- indespærring og frigørelse, 609
 inkarnerende, 220
 okkulte befalinger, 405
 relation til Hierarkiet, 155
 to –
 healers og patients, anvendelse, 593
 i mennesket, 380, 383
 relation, 476, 478
 Sjælens og strålens tone, korrekt in-tonering, 132
 Sjælsløshed, ingen tilknytning til sind, 323
 Skabelse –
 af barn, 434-436
 fysisk, transmutation, 207
 legemets, af frigjort discipel, 469
 Skabende –
 aktivitet, styring, 147
 arbejde. *Se:* Arbejde, skabende.
 centre, 151
 discipel i verdslig forstand, 209
 energi. *Se:* Energi, skabende.
 hierarki, fjerde, 147, 523
 imagination. *Se:* Imagination, skabende.
 liv. *Se:* Liv, skabende.
 ord, organ for, 152
 tråd. *Se:* Tråd, skabende.
 virkekraft, guddommelig, tre store energier, 153
 Skarlagensfeber, naturen af, 296, 305
 Skelneevne, resultater, 620
 Skizofreni (dementia præcox) –
 hjælp, 301
 naturen af, 299, 300
 Skjoldbruskkirtel (thyreoidea), 54, 138, 142, 152
 Skoler –
 esoteriske, undervisning, 507
 healings-, fremtidens, 350
 Skrift, ikke offentliggjort, citat, 409
 Skæbne, guddommelig, viden om, 361
 Skærsild, den virkelige, 344
 Skønne, det, årsag til sygdom, 524, 527
 Slaver, frigørelse, 250
 Smerte –
 formens vogter, 466
 manglende evne til at se nytte af, 24
 neutraliseres, 466
 problematik, 562
 tilstande, 327
 årsag, manglende harmoni, 24
 Smitte –
 kontrol, 228
 årsag, 286, 288
 Sol –
 centrale åndelige, overensstem-melse, 144
 engel, virke, 175
 fysisk, overensstemmelser, 146, 174
 gud, 323
 hjerte, overensstemmelse, 154
 lys, værdi, 68
 skin, godgørende, 309
 system –
 andet –
 egenskab, 112
 hensigt, 484
 første, egenskab, 112
 materie, 392
 tredje –
 egenskab, 112
 gruppe af love, 484
 virkninger, 241
 Solar plexus. *Se:* Center, solar plexus.
 Solar-sakrale mennesker, vigtig årsag til vanskelighed, 84
 Sorg og blændværk, 394
 Sorte loge –
 bagslag for, resultater, 451
 ikke klogt at beskæftige sig med kilden til, 616
 indviede, aktiviteter, 648
 virke, 222
 Se også: Mørke kræfter.
 Spaltninger –

- healingsmetode, 244
 psykologiske, discipels, 127, 128
 Spiritisme, nutidens, 370
 Spiritister, vildfarne, 455
 Spiritistisk bevægelse, nøgle, 175
 Splittelse, årsag, 287
 Spædbarn –
 nyfødt, første lyd, betydning, 435
 skabelse, 434-436
 Spænding –
 healers, 623
 undgå, 105
 Spørgsmål, gavnligt at stille, 291
 Sted, udgangs-, for æterisk legeme, 440
 Stedfortrædende forsoning, 368
 Stemmeføring, kultivere, helbredende faktor, 351
 Stimulation. *Se*: Overstimulering.
 Stimulering, virkning, 196
 Stjerne, femtaket, symbolik, 87
 Stjålet gods, tilbagegivelse, symbolik, 396
 Stof –Materie –
 aspekter, fire, manifestation, 143
 hæve, 474
 liv, har sæde, 316
 lys –
 iboende, 435
 udsletter, 471
 metode til fjernelse af fast greb om, 608
 negative liv, forbindelse med levende energi, 317
 og ånd, dualitet, 198
 relation til sjæl, 626
 respons på kalden fra reinkarnerende menneske, 461
 skifte, forkert, astral kraft og center, 60
 tiltrækkende kraft, modvirkes, 437
 Se også: Moder-materie. Substans.
 Storbritannien, uden vision, 610
 Store hvide loge –
 arbejde, 103, 224
 discipel, påvirkning, 124
 straf, atlantider, 225
 Se også: Hierarki. Mestre.
 Store illusion, frigørelse fra, 426
 Store invokation –
 anvendelse, 616
 grundlæggende opfattelse, 580
 Streng, magnetisk led brister ved døden, 388
 Struktur, atomare liv, indre, 590
 Stræben mod guddommelighed, resultat, 524
 Stråle –
 anden –
 aspekter, 639
 energi –
 misbrug, 359
 strøm af healings-, 640
 funktion, 130
 metode, 650
 metode til healing, 107, 599, 639
 understråle af kærlighed-visdom-stråle, healende opgave, 639
 årsag til disharmoni og sygdom, 284
 energi fra patient, anvendelse, 490
 faktor i –
 centres ordnede aktivitet, 233
 healingsmetode, 599
 femte –
 Stråle –fortsat
 femte –
 healer, metode, 599
 metode, 652-653
 årsag til disharmoni og sygdom, 287
 fjerde –
 disciple, forståelse, 133
 funktion, 133
 healer, metode, 599
 metode, 651
 årsag til disharmoni og sygdom, 286
 første –
 aktivitet ved atomenergiens fri-

- gørelse, 655
- center, 148
- disciple, tendenser, 132
- energi, misbrug, 360
- healer, metode, 599
- indflydelse, 236
- metode, 649
- tilintetgører, 384
- årsag til disharmoni og sygdom, 284
- kraft, anvendelse i healing, 104
- kræfter, relation til centre, 264
- kærlighed-visdom –
 - grundlæggende, 639
 - i healing, 107, 639
- monades, 546, 547, 522
- ord, anvendes af indviet healer, 638
- personligheds- –
 - plus tre styrende stråler, 552
 - relation til nadier, 191
- planetens, 546, 552
- relation til centers kvalitet, 189
- sjette –
 - egenskaber, 130
 - fanatisme, 351
 - healer, metode, 599
 - metode, 653
 - relation, 148
 - årsag til disharmoni og sygdom, 287
- sjæls- –
 - almindelige aspirants, 637
 - besjæles af engel, 546
 - kontakt med personlighedsstråle, 476
 - plus tre styrende stråler, 552
 - stimulerer personlighed, 476, 477
 - type, viser stadium, 204
 - viser metode, 640
- syvende –
 - aktivitet ved atomenergiens frigørelse, 655
 - disciple, sygdomme, 129
 - funktion, 129
 - healer, metode, 599
 - metode, 654
 - årsag til disharmoni og sygdom, 286
- tredje –
 - centre, relation til, 151
 - energi, misbrug, 359
 - healer, metode, 599
 - metode, 650
 - årsag til disharmoni og sygdom, 285
 - type, lægers konstatering af, 260
- Stråler –
 - bedømme, grundlag i healing, 272
 - betydning, 83
 - centre, kvaliteter og oprindelser, 58
 - fem, menneskets, 59, 83, 546
 - healers og patients, 642-647
 - opdagelsen af atomenergiens frigørelse, 655
 - sjæl og personlighed, konflikt, 470
 - syv, der påvirker mennesket, 546
 - tre store, relationer, 183
- Studerende –
 - mål, indledende, 471
 - studium af tre grundlæggende energier, 181
- Styrende systemer, centre og kirtler –
 - nervesystem, blod og nadier, 579
 - nervesystem og kredsløb, 142
 - og nervesystem, 91, 186, 188
 - og kirtler, relationer, 83, 90
 - skabelse, 570
- Styring af monade, ikke af sjæl, cykler af ydre udtryk, 592
- Substans –
 - aktiv, 153
 - astral, virkning af sjælslys, 454
 - atomar –
 - jordens, 586-587
 - konflikt med sjæl, 590
 - liv, indre, 588
 - liv og lys, 440
 - type livskraft gør sig gældende, 590
 - evokation, 654

- formers –
 belives, 203
 frigørelse, 464
 højnes, 398
 grund-, reservoir, 395
 latent energi, 204
 manas, indhold, 545
 oprindelig, karma, 278
 pranisk, 442
 sansende, formdannende aktiviteter, 451
 sygdom og død iboende i, 464
 universets, 87, 114
 æterisk, natur af, 35
Se også: Lys, substans. Kærlighed, substans. Stof.
- Sukkersyge (diabetes), oprindelse, 296
- Sundhed –
 love, 109
 synsvinkler, tre, 115
 tilstand, organers, faktorer der påvirker, 198
- Sushumna –
 respons på center, 183, 195
 vej, 180-183
- Sutratma –
 funktion, 237, 531, 591
 i rygsøjle, 180
 sammenkæder center med monade, 151
Se også: Tråd, livs-.
- Svagheder, arvelige, virkninger, 29
- Svulster –
 astral kraft og center, 60
 forekomst af, 74
- Svækket tilstand, årsag, 85, 521
- Syfilis –
 hører til tre store grupper af sygdomme, 53
 oprindelse, 65, 220, 222
 sindssyge, 300, 301
 tilbøjelighed til, udvikling af, 33
 årsag, 296
- Syfilitiske sygdomme skyldes misbrug af stråleenergi, 359
- Sygdom –
 astrallegemes, 15
 beskytte mod eller hæmme, 330
 definition, 42, 65, 113, 114, 485, 544
 dyrs, 58
 eliminering af blokering, 28
 et gode, 51, 113, 295, 506
 forbundet med loven om gengældelse, 278
 forkert –
 indstilling til, 330
 stimulering, 65, 102, 105
 forværres ved –
 målrettet vilje, 102, 105
 opmærksomhed, 528
 forårsaget af –
 arvelighed, 268, 359
 basal centralisering af livsenergi, 518
 begær, undertrykt eller uhæmmet, 61-74
 bekymring og irritation, 74-82
 centres tilstande, 86-92, 192, 193, 263
 »det gode«, 524, 527
 »det sande«, 524, 526, 527
 »det skønne«, 523-526
- Sygdom –fortsat
 forårsaget af –
 emotioner, 15, 48-61, 537
 energiers konflikt med kræfter, 547
 fejlagtig tænkning, 42
 forkert mental holdning, 93-95
 friktion – af
 atomar substans, 590
 mellem sjæl og personlighed, 523
 frustreret idealisme, 99
 følelse af frustration, 96
 gruppekontakt, 57, 215-234, 241
 hæmmet sjælsliv, 16
 hæmning, 65, 66, 73
 indre pres, 65
 infektioner, 66, 69

- jordånden, 587
karma, 30, 263, 269, 359
kongestion, 82-84
kræfters konflikt, 547
lunare herrer, 187
mangel på harmoni, 23
manglende koordination og integration, 84-86
mental fanatisme, 95-98
misbrug af –
 kraft, 114
 seksualliv, 66
nadiers tilstand, 193
nedarvede svagheder, 65
personlighedsliv og tyngdepunkt, 138
planetariske –
 forhold, 21-23, 62
 tilstande, 234-240
retning, der fejlagtigt udgives for okkultisme, 205
separatismens kætteri, 507
sjælskontakt, 138
smitsom infektion, 57, 223, 241
tankeformers dominans, 95-98
tilbagetrækning af det solare liv, 591
tilfældighed, 57
utilstrækkelig energi, 259
 ændring i centres aktivitet, 138
fra det plan, hvor menneskets livsenergi er centraliseret, 62
hallucinationer, healingsmetode, 338
kontrolmetoder, 307
mentallegemes, 15
modstandsdygtigt legeme, 192
naturen af, 44, 282, 544
nedarvet, 33
overvindes ved frigørelse af sjæl, 98
planterigets, 58
påvirkninger, tre, 504-506
rensende virkning, 42
skyldes æterisk legeme, 262
stimulering, 47
viden om kilde og lindring, 65
årsager –
 grundlæggende, 16, 114, 262, 518, 523
 omgivelser, 29
 psykologiske, 35-213, 319
 sammenfatning, 114-116
 subjektive og objektive virkninger, 233
 syvende stråle, 284-289
Sygdomme –
 disciples, 58, 116-215, 548
 disciples nervesystem, 130
 fem store grupper, 53, 63
 fra og i jordbunden, 58, 65, 66, 69
 gruppe, 35, 39, 41, 57, 333
 helgener, 550
 hjerne, 195, 323
 infektions-, 210, 211, 215
 karmiske, 30, 263, 269, 359
 kim, 58
 menneskemassernes, 53
 mental ubalance, 323
 mystikeres, 58, 64, 548
 nationale, 240-243
 naturen af, 42, 121
 psykiske, tilsynekomst, 537
 racebetingede, 240-243
 stimulering, 230
 under mellemgulvet, 595
vedrørende –
 discipelskabets liv, 116-215
 psykologiske årsager, fire, 35
veneriske og syfilitiske, 222-224
 Se også: under de enkelte betegnelser.
årsager med oprindelse i –
 følelses- og begærnaturen, 43-78
 mentallegeme, 92-116
 æterisk legeme, 78-92
 Se også: Epidemier.
Sygdomskim, forekomst, 58
Syn –
 intuitivt, 147
 registrering af indre verdener,

- åbenbaringer, 318
- æterisk –
 - anvendes, 429
 - vækst, 384
- Synd –
 - oprindelig, 220
 - store, på Lemurien og Atlantis, 223
- Syner, astrale, fuldmånes påvirkning, 322
- Synsevne, svag, årsag, 173
- Synsnerve, symbolik, 530
- Syntese –
 - af –
 - liv og viden, 353
 - tre aspekter, 145
 - ånd og sjæl, 404
 - centres, 184
 - energiers, 310
 - i fuldkomment planetarisk liv, 184
 - livsenergiers, 179
 - menneskeheds, 58
 - organ, 145, 157
 - personlighedskræfters, 170, 311
 - skabende proces, faktor i døden, 626
- Syredannelse, årsager, 48
- Syv –
 - healingsmetoder, 648-655
 - lyde, der udgør én lyd, 634
 - veje foran den indviede, 634
 - ånder foran tronen, 540
- Syv Stråler, Afhandling om* –
 - Bind I, uddrag, 386-388
 - Bind II –
 - henvisning, 103
 - uddrag, 414
 - Bind V, uddrag, 406, 408, 414, 416-420
- Søn –
 - kalden til moder, 465, 624
 - Kristus-barnet, analogi, 397
- Søvn –
 - analogi, 109
 - aspiranter, tjeneste, 415
 - sammenligning med døden, 413,
- 422
- udtryk gennem, 111
- Sår –
 - mave –
 - healing, 270
 - årsag, 49, 522
 - væskende, årsag, 521
- T**
- Tale, individualiserede, 436
- Tanke –
 - anvendelse i healing, 100, 107, 273, 558
 - fotograferinger, 354, 356
 - føres igennem til fysisk hjerne, 100
 - hverken kurerer eller forårsager sygdom, 101
 - kan virke i healing, 100, 107
 - kraft, udelukkes i healing, 108
 - liv, regeneration, 121
 - tvangs-, 301
- Tankeform –
 - dominerende, virkninger, 95-98
 - elimination af personlighed, 469, 477-482
 - forblændende, nedbrydes, 338
 - forstenede, ophobning af, 245
 - fotografering, 354
 - healende, 622
 - konstruktion af, 533
 - mystikers, 117
 - om tid, 378
- Tanken, formidler i healing, 100
- Tankens søn –
 - definition, 474
 - ren fornuft, 620
- Tarmbesvær, årsag, 285, 548
- Tarmlidelse, årsag, 522
- Tarmsygdomme, årsager, 111
- Tavshed –
 - emotioner, drastisk påtvunget, resultater, 520
 - i healingsarbejde, 108
 - under healingsforløb, 600
- Telepati, årsag til bekymring, 76

- Telepatisk –
 enhed, 334
 forbindelse, 370, 486
 vækst, resultater, 228
- Temperament, faktor og resultater, 73
- Teologi, misvisende, 32
- Teosofiske skribenter, skadet sandheden, 377, 378, 448, 460
- Thymus. *Se:* Brislen.
- Thyreoidea. *Se:* Skjoldbruskkirtel.
- Tibetanske mester. *Se:* Mester, Tibetaneren.
- Tid –
 definition, 377
 og rum, 132, 618
 rette anvendelse af, 94, 331
 række af begivenheder, 377
- Tidløshed, forklaring, 378
- Tidsalderen, udgangen af, 417
- Tidsfornemmelse, 378
- Tilbagegivelse –
 arbejde, 362, 364, 365
 definition, 365
 fejlagtigt begreb forsvinder, 369
 handling, 427-431
 involverer centre, 370
 periode og proces, 380
 planetarisk handling, 395
 proces, 380, 382, 395-449
 resultater, 403
 to typer, 367
- Tilbagetrækning –
 af –
 liv, der forårsager opløsning af form, 392
 sjæl. *Se:* Sjæl, tilbagetrækning.
 sjælens egen iboende energi, 435
 æterisk dublet, årsag, 389-393
 endelige, tre punkter for bortgang, 438
 fra –
 legeme, 236, 237, 266, 302, 328
 livsprincipet, 413
 fysisk og æterisk, samtidig, 448
 gennem hovedets øverste del, 387
 plan for, 390
Se også: Død.
- Tilintetgørelsesteknik til frigørelse af åndeligt liv, 625
- Tilskyndelse til evolution, 280
- Tilværelse fortsætter –
 efter døden, 175
 påstand om og bevis for, 385, 388
 påvise kendsgerning, 384
- Tjener –
 definition, 325
 fremgangsrig, stadium, 471
- Tjeneste –
 bøn om hjælp må ikke afvises, 332
 i søvnen, 415
 krav til, 179
 krav til daglig kost, 316
 legeme til, skabelse, 469
 livslængde ændres efter behov i fremtiden, 330
 nytte i, 240
 område, valg, 350
 princip om befrielse, 410
 relation til menneskehed, 158
 sande natur af, 410
 sjæls, efter tredje indvielse, 480
 stadier, 473
 trofast, 631
 verdens, karma, 276
- Trancemedium, 370, 411
- Transfusion, blod-, naturen af, 325
- Transmutation –
 af –
 begær, 154, 155, 328
 emotioner, 231, 299
 typer, 207
 virkning på cancer, 68
- Treenighed –
 i manifestation, 199
 i menneske, 175, 545
 åndedræt-ord-substans, 153
- Trehed –
 fysiske legemes, 162-164, 183

- indvielsens ni, 150
- Triade, åndelige –
- aktiverer, resultater, 157
 - bevidsthed om, 489, 508
 - definition, 147
 - energioverførsel, 529
 - integration af sjæl med, 475
 - kontakt med, 486
 - kontaktpunkt i æterisk legeme, 156
 - kontrol af energier, 172
 - liv, 632
 - lyd fokuseres i, 634
 - refleksion i personlighed, 160
 - relation til antahkarana, 543
 - rytme, 620
 - sammenkædet med personlighed, 629
 - styrer menneskehed, 507
 - udtryk for monade, 545
 - vilje, energier fordeles, 170
 - virker gennem –
 - mekanisme, 150
 - personlighed, 157
- Triangler –
- af –
 - energi i evolutionær proces, 399
 - kraft, 194
 - permanente atomer, 459
 - ajna-hjerte-solar plexus center, 168
 - binyrer-kønskirtler-basiscenter, 176
 - binyrer-mandlige organer-kvindelige organer, 176
 - helbredende, 37, 503, 535, 597, 598, 600, 603, 640
 - hjerte i hoved-ajna-hjerte center, 168
 - i disciple, 150
 - milt-sakralcenter-basiscenter, 174
 - mindre æteriske centre, 80
 - Saturn-Uranus-Merkur i discipel, 150
 - sjæl-Hierarki-menneskehed, 479
 - sjæl-hjerte-hjerne, 597, 598, 600, 603
 - sjælsenergi, levende legeme, æterisk legeme, 640
 - strubecenter-hypofyse-pineal, 175
 - tre i hovedet, 538
- Tro –
- definition, 486, 582
 - energi, resultater, 330
 - misopfattelse, 330
- Tryk på nervecentre og arterier, 425
- Træthed –
- modstandskraft, 309
 - undgå, 309
- Tråd –
- bevidstheds- –
 - funktion ved døden, 627
 - inaktiv, 591
 - til sjæl, 151
 - tilbagetrækning, 399, 448, 574, 606
 - integrerende, 472
 - livs- –
 - brister ved døden, 413
 - forankret, 439
 - funktion, 413, 574, 627
 - patients, hjælp til, 503
 - tilbagetrækning, 448, 606
 - Se også:* Sutratma.
 - magnetisk, vejen tilbage til legemet i søvnen, 413
 - skabende –
 - i rygsøjle, 180
 - inaktiv, 591
 - til personlighed, 151
 - Se også:* Antahkarana.
 - trefoldig –
 - beskrivelse, 179
 - opvækkes, 180
- Tråde, tre, inaktive, 591
- Tuberkulose –
- hører til tre store grupper af sygdomme, 53
 - immunitet, 68
 - tilbøjelighed til udvikling af, 33
 - årsag, 67, 73, 225, 359
- Tumorer, årsager, 231, 285, 521
- Tvangstanke, 301, 320

- Tvivl, overvindelse, 426
 Tænder, usunde tilstande, årsag, 522
 Tænkeevne –
 abstrakte –
 definition, 474
 eksistens af, ideer, 628
 virker, 378
 anvendes i healing, 212
 fastholdes vedvarende i lyset, 620
 højere, naturen af, 545
 konkrete –
 indre oplysning fra sjæl, 477
 mellemlid, 318
 mental holdning, 474
 tidsfakta, 378
 lavere, energioverførsel, 529
 udviklet, healers, 18
 Tænkeren på eget plan, tilbage-
 trækning, 387
 Tænkning –
 fejlagtig, menneskelig, ikke årsag
 til sygdom, 25
 for aktiv, bremser healingsarbejde,
 100
 i sit hjerte, 155
 kontrol og anvendelse, 426
 mod det sande og sjælen, 25
 nyorientering af, resultat, 25
 verdens, præget af begærele-
 mentet, 32
 videnskabelig, viden om, 532
 Tærskelens vogter, 412, 471, 478,
 613
 Tålmodighed, sjæls og Hierarkis,
 327
- U**
 Uafbalanceret menneske, påvirkes af
 fuldmånen, 321
 Uafhængighedserklæringen og Bor-
 gerrettighedserklæringen, 250
 Ubundethed, resultater, 620
 Udstrålende healing. *Se:* Healing, ud-
 strålende.
 Udstråling –
 energiers, 570
 forskel fra magnetisering, 559
 healerens, anvendelse, 18
 healers, 18, 28, 348, 488
 i hovedet, 537
 love, forståelse af, resultater, 111
 magnetisk, begyndende, 537
 patients, 348
 stadier, 559
 typer, 348
 udtryk, 549
 viser sig, 41, 487, 535, 538
 Udsultning, metode til elimination af
 astrallegeme, 453
 Udsyn, fuldstændigt, 608
 Udvekslingssted, center, 169
 Udviklingstrin, sjæls, 83
 Udødelighed –
 bevise sandhed om, 385
 kim til, 629
 og tidløshed, 378
 opdagelse af, 374, 409
 princippet om, 175
 Ufuldkommenheder, syv, 280
Ufuldkommenhedernes bog, citat,
 279
 Ukontrolleret begær, årsag til syg-
 dom, 73
 Underernæring, virkninger, 29
 Underliv (abdomen) –
 cancer, årsag, 231
 sygdomme, årsag, 111
 Undertrykke og hæmme –
 begærliv, resultater, 296
 definition, 328
 emotionelle reaktioner, 231
 resultater, 84
 seksualliv, 231
 Undertrykkelse af begær, årsag til
 sygdom, 15
 Underudvikling af endokrine system,
 202
 Undervisning –
 børn, 457
 korrekt psykologisk, 445
 Undervisning i nye tidsalder, 507
 Ungdom, kontrol ved sjæl, 430

- »Unity« –
 bekræftelser, 205, 486
 bidrag, 243, 244
 midlertidig virkning, 189
 misfortolkning, 187, 205
 skader egen sag, 246
 uvidenskabelig, 212
 virkningsløst, 611
 vision, 213, 611
- Upersonlighed –
 definition, 126
 disciples, 126
 krav om, 18
 kræfter, center, 174
- Uranus, regent af center, 150
- Uselvished, praktisk anvendelse, 326
- Utilstrækkelighed, følelse af –
 healers, 342
 årsager, 525
- V**
- Vaccinationer, beskrivelse, 305-307
- Vagusnerve –
 betydning, 91, 317
 center, 79, 317
 funktion, 123, 317
 stimulering og kontrol, 317
- Vand, symbolik, 227
- Vandbærertidsalderens kræfter i konflikt med Fisketidsalderens, 321
- Vandterapi, undervisning, 351
- Vaner fra fortiden, 72
- Vanvid, virkning af fuldmåne, 323
- Vegetarisme –
 grundlæggende indstilling til, 567
 intet tvungent krav, 316
 praksis, 536
- Vej –
 det accepterede discipelskabs, 472
 discipelskabets –
 aspiranter til, opgave, 172, 472
 identifikation af personlighed med sjæl, 471
 kanaler, tre, 181
 konflikt mellem personlighed og sjæl, 477, 590
 lov nr. X, 465
 lære at skelne, 626
 monadisk aktivitet, 192
 respons på sjælsenergi, 541
 tjeneste, 631
 åndelig beslutning, 405, 465
Se også: Discipelskab.
- dødens, 421
- evolutions. *Se:* Evolution, vej.
 for ren selvished, 648
 genopstandelsens, 426
- indvielsens –
 kanaler, tre, 181
 konflikt mellem personlighed og sjæl, 590
 lov nr. X, 465
 vilje fungerer bevidst, 405
- lysets og livets, 421
- metoder, præsentere et mål, 612
- periode, forandring og omskiftelser, 325
- prøvestadiets –
 fremskridt i tjeneste, 631
 identifikation, sjæls med personlighed, 471
 kanaler, tre, 181
 konflikt mellem personlighed og sjæl, 477
 problem, 188
Se også: Aspiranter.
- rene ånds, 180
 til virkelighed, 249
 trefoldig op langs rygsøjlen, 180-184
- Veje –
 højrehånds- og venstrehånds-, symbol, 148
 livs-, 180-181
 syv, foran indviet, 634
 tre op langs rygsøjlen, 180-184
 udviklings-, 184
- Vejen –
 for den højere evolution, 379, 483, 617, 620
 kan betrædes, 150
- Vener, sygdomme i, helbredes, 111

- Venus, regent vedrørende nervesystemet, 143
- Verden –
 betydningens, porten står vidt åben, 360
 fast manifesteret, årsag, 544
 hadet i, gift, 114
 processer, styring, 401
 situation i dag –
 arbejde, 609
 belysning, fysisk, 321
 bevidsthed vakt, menneskeheden, 564
 kultur, 321
 menneskeheden nyorientering, 128, 154, 157, 172, 396, 466
 nyorientering, 396, 506
 selviskhed, 615
 årsagernes, 360
- Verdens Herre –
 abstraherer livsprincippet fra Hierarki, 417
 rådskammer, 145, 283, 417
 virke, 418, 572
- Verdensmoderen, betydning, 341
- Vibration –
 forklaring, 349
 virkninger, 132
- Viden –
 eksakte, healers, 486
 okkult, healers, 18
 om loven om genfødsel, 459
 om skabende aktivitet og kærlighed, 418
- Videnskab –
 nutidig, teorier i *A Treatise on Cosmic Fire*, 346
 næste skridt frem, 347
 om –
 centrene, 516, 551
 cykliske manifestation, 405
 døden, 409
 formidling af energi, 530
 healing, 486
 integration, 120
 okkultisme, grundlæggende, 544
 sjælkontakt, 516
 åndedrættet, 233
- Videnskabelig udvikling af disciple, 208-210
- Videnskaber, bro mellem moderne og okkulte, 347
- Videnskabsmands grundlæggende postulater studeres i okkult lys, 347
- Vilje –
 anvendes i sammenkædning, 106
 døden, styret af, 111
 energi. *Se: Energi, viljes.*
- Vilje –fortsat
 form, og inkarnation, relation, 588
 frie, må ikke krænkes, 102
 guddommelige, to aspekter, 584
 Guds, center, 629
 healende grupper, 298
 healers, 338
 højeste væsens bevidsthed, 388
 indbefattede livs-, 483
 indiviets, 380
 intuitivt styrede, 336
 koncentreret, kan skade, 102, 105
 kraft, anvendes kun af højt indviede, 103
 liv opdeler sig i, og kærlighed, 545
 Logos', manifestation, 109
 monade, 508, 544, 590
 naturen af, skimtes, 629
 patients, 19, 298, 338
 personligheds, 563, 622
 personlighedens elementalliv, 590
 planetarisk væsens, udtryk, 588
 princip om abstraktion, 416
 relation til kærlighed, 607
 Shamballas, 632
 sjæl –
 dødsårsag, 238, 427, 440
 energi, 98
 fra offerblade, 622
 fri af legemet, 585
 inkarnation eller tilbagetrækning

- fra inkarnation, 584
 - legemet holdes sammen af, 113
 - legemets anlæg for sygdom, 294
 - styrende, centreret i 1000-bladet
 - lotus, 183
 - substansens elementalånds, 584
 - tilbageholde, regel, 102, 105, 108, 488, 607, 619-624
 - triadens, kraft, 507
 - udtryk, øjne, 529
 - villighed fra sjælens synsvinkel, 361
 - vitale koncentrerede, 416
 - åndelig –
 - aktivitet, må bringes til, 486
 - anvendelse, 98, 204, 507, 515, 558
 - discipels, 464, 466
 - i behandling, 486, 488
 - kontaktpunkt, 156
 - lyde anvendt til at tilintetgøre mentallegeme, 463
 - menneskets, 40
 - måder at nærme sig, 543
 - reaktion på fysisk plan, 401
 - undervisning om, 507
 - Viljen-til-at-abstrahere erstatter viljen-til-at-leve, 416
 - Viljen-til-at-dø, 303
 - Viljen-til-at-leve –
 - faktor, styrer inkarnation, 588
 - forsvinder, resultat, 387, 401, 416, 420, 551
 - impuls, kilde, 183
 - lov, der styrer, 109
 - styrkes i patient, 364
 - voldsom tilkendegivelse, resultater, 504
 - åndelige menneskes, 589
 - årsag, 401
 - Viljen-til-at-være, 145, 178, 588
 - Viljen-til-det-gode –
 - fuldkomne, 280
 - guddommelig, virkeliggørelse, 525
 - i mennesket, opvækket, 614
 - opnåelse, 620
 - Shamballas, 611, 614, 616
 - udtrykt gennem –
 - højt indviet, 622
 - Kristus, 618
 - pinealkirtels funktion, 157
 - virkeliggøres blandt menneskene, 525
 - Viljen-til-det-onde, 616
 - Viljen-til-magt, 618
 - Violet, transmutation til blåt, 392
 - Vision –
 - fuldkommen, 620
 - opfattelse og accept, 629
 - Visualisering –
 - definition, 107
 - i healing, 100, 106, 107, 108, 273, 532, 539
 - Vitalisering, skabende, metode, 539
 - Vitalitet –
 - animal, anvendes af healer, 536
 - betoning af, 262
 - love, forståelse af, resultater, 111
 - planetens, prana, 536
 - styrkelse, 109, 111, 309
 - usædvanlig stor, 284
 - »Vor Gud er en fortærende ild«, fortolkning, 436
 - Vulcan, regent, det æteriske legeme, 143
 - Væren –
 - definition, 421
 - lovene om, 485
 - Væv –
 - i hjernen, 423
 - i hovedet, 183
 - opløses ved døden, 423
 - æterisk –
 - betydningsfuld faktor, 388
 - brændes bort, 182
 - forsvinder langsomt og normalt, 183
 - nedbrydes, 390
 - tilstand, 203
- Y**
- Yoga –
 - hatha –

- healing ved, 338
 øvelse, 221, 536
- laya –
 aktiverer æteriske centre, 221
 måder til sygdomskontrol, 233
 nutidig form, 517
- Z**
 Zodiak, gang rundt i, vendes, 477
- Æ**
 Ægteskab –
 efter døden, 455
 første tendenser til, 222
- Æterisk –
 legeme. *Se:* Legeme, æteriske.
 substans, naturen af, 35
- Ø**
 Øje –
 afspejler faktor, 317
 fysiske, udvikling af evne i, 385
 højre –
 betydning, 147, 318, 529, 530
 overensstemmelser, 538
 menneskeligt, følsomt, fremtidig
 anvendelse, 356
 okkult modsvarighed, 318
 problemer, tiltage, 195
 sjælens –
 anvendelse, 533
 funktioner, 529
 sygdomme, årsag, 77
 tredje –
 betydning, 147
 funktioner, 529, 530
 genopvakte, anvende det, 385
 styrer helbredende kraft, 533
 venstre –
 betydning, 147, 318, 529
 overensstemmelser, 538
 æble, symbolik, 530
 åndelige, formidler i healing, 121,
 487
- Øjne –
 energioverførsel, 529
 nadier løsnes, 440
 relation til –
 ajnacenter, 194
 sjæl, 318
 tre –
 funktioner, 147
 relationer, 150
- Økonomisk ubalance, svarer til sygdom, 510
- Ører –
 healing, 557
 usunde tilstande, årsag, 522
- Å**
 Åbenbaring af nye love for healing, 358
- Ånd –
 definition, 545
 forening med materie, 178, 179
 fotografering, 354-356
 frustration, 564
 og materie, balance, 564
 og stof –
 dualitet, 198
 forening, 156
 relation, 403
 ren, vej, 180
- Åndedræt –
 betydning, 153
 definition, 131
 forskel fra lyd, 132
 livsånden, 131
 proces, relationer, 82
 rytmisk, anvendt af sjæl, 233
 øvelser, virkninger, 84
- Åndedrætsorganer, 109, 111
- Åndedrætssystem, discipels, problemer, 123, 131
- Åndelig –
 begrænsning, 350
 healing. *Se:* Healing, åndelig.
 indsigt –
 hos læger, 260
 udvikling, 629
 kraft, indstrømning til patient, 362

liv, frigørelse ved tilintetgørelse,
625
menneske –
 befriet, forenet med oversjæl,
 370
 proces at fokusere sig på ny på
 mentalplan, 370
natur, indre, hensigt, 485
områder, porten til, 88
perception –
 af patients karma, 490
 hos patient, 362
 resultater, 502, 508
påvirkning, indstrømning, resultat,
345
stimulering i dag, 321
triade. *Se:* Triade, åndelige.
vilje. *Se:* Vilje, åndelig.
værdier, udødelige, 629
»Ånder«, fungerer astralt eller men-
talt, 355
Åndsfraværelse, 323

Arkanskolen giver interesserede mulighed for at uddanne sig til discipelskab i den nye tidsalder.

Den tidløse visdoms principper tilegnes gennem esoterisk meditation, studium og tjeneste som livsform.

Arkanskolens studiemateriale foreligger ikke på dansk, men forefindes på hovedsprogene.

Skriv til en af nedenstående adresser efter nærmere oplysning.

Arcane School
Suite 54
3 Whitehall Court
London SW1A 2EF
England

Ecole Arcane
1 Rue de Varembé (3e)
Case Postale 31
1211 Genève 20
Schweiz

www.lucistrust.org/arcane_school/

Alice A. Bailey bøger på engelsk

The Consciousness of the Atom
The Destiny of the Nations
Discipleship in the New Age, Vol. I
Discipleship in the New Age, Vol. II
Education in the New Age
The Externalisation of the Hierarchy
From Bethlehem to Calvary
From Intellect to Intuition
Glamour: A World Problem
Initiation, Human and Solar
Letters on Occult Meditation
The Light of the Soul
Problems of Humanity
The Reappearance of the Christ
The Soul and Its Mechanism
Telepathy and the Etheric Vehicle
A Treatise on Cosmic Fire
A Treatise on the Seven Rays:
 Vol. I Esoteric Psychology
 Vol. II Esoteric Psychology
 Vol. II Esoteric Astrology
 Vol. IV Esoteric Healing
 Vol. V The Rays and the Initiations
A Treatise on White Magic
The Unfinished Autobiography
The Labours of Hercules
A Compilation on Sex
The Animal Kingdom (A compilation)
Death: The Great Adventure (A compilation)
Ponder on This (A compilation)
The Seven Rays of Life (A compilation)
The Seventh Ray – Revealer of the New Age (A compilation)
Serving Humanity (A compilation)
The Soul, the Quality of Life (A compilation)
Master Index of the Books of Alice A. Bailey

www.lucistrust.org